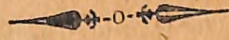

௩-வது அத்தியாயம்.

“ஸ்ரீகுருமூர்த்தி” எதுனான் கலஜனங்களும் ஸம்ஸாரத்திலிருந்து மோக்ஷத்தைய டையுவார்களோ அந்தஞ்ஞானத்தைத்தானே திரும்பவுமக்குச் சொல்லுகிறேன், ஒய்பிரம்மா வேமுன்னிதாகொன்ற முனியானவர் மகாப்பிராஞ்ஞரும் ஸத்குருவுமானரிபுமகர்வியிடத்தில் பிரசினம் செய்ததைச் சொல்லுகிறேன் கேளும் “நிதாகர்” அய்யாஸத்குருவே யெதுனான் நான் ஸம்ஸாரஸமுத்திரத்தைகடருவேனோ அந்த ஆத்மானாத்மவிவேகத்தை எனக்குச் சொல்லவே னுமெனரிப்படி கேழ்க்கப்பட்டவரும் ஸர்வவேதாந்தஸாரஞ்ஞரும் ஸகலரூபம் பூஜிக்கத்த க்கனவரும்மகாத்மாவுமாக இருக்கின்ற அந்தரிபுமகாரிஷ்யனவர் சொன்னார் “ரிபு” ஸர்வவா ஸ்வகரினவதியானது பிர்ம்மம், ஸர்வசிந்தையின்னவதியானதுரு, ஸர்வகாரணகாரியாத்மாவும், ஸர்வகாரியகாரணமத்தவரும், ஸர்வஸங்கல்பமத்தவரும், ஸர்வநாதமயருமான சிவன் ஸர்வ முமத்தசின்மாத்திரரும், ஸர்வானந்தமயரும், ஸர்வதேஜப்பிரகாசாத்மாவும், நாதானந்தமயஸ் வருபியும், ஸர்வானுபவமுமத்தவரும், ஸர்வத்தியானமத்தவரும், ஸர்வநாதகலாதீதரும், வினா சமத்தவரும், ஆத்மானாத்மவிவேகாதி பேதாபேதமத்தவரும், சாந்தா சாந்தாதியத்த ஆத்மாவு ம், நாதாந்தஜோதிஸ்வரூபியும், மகாவாக்கியார்த்தத்துக்கும் தூரரும், பிர்ம்மமாகுறேனென்ற வாக்கியத்துக்கும் தூரரும், தத்தம், துவம்பதம்-அஸிபதமிந்தமூன்றுமத்தவரும், ஸ்ராம் அக்ஷ ரயிரொண்டுமத்தவரும், அகண்டைகரஸானந்தமத்தவரும், ஸர்வாதீதஸ்வபாவாத்மாவும், ஆத் மாவென்ரசப்தம், அதின்னர்தமில்லொண்டுமத்தவரும் ஸச்சிதானந்தமத்தவரும் ஸனாதனரும் வேதவாக்கியங்களாலடையத்தகாதவரும், நிர்தேசிக்கிற தர்க்கனர்கருமானவனோ பரமாத்மா, எவருக்குள்ளும் வெளியுமொன்று மில்லையோ, எவருக்கடையாளம் பிரபஞ்சம் யாதொன்று மில்லையோ அந்த ஆத்மாவும் பிர்ம்மம் எவருக்கு சரீரம் ஜீவன் பூதங்கள் பூதகாரியங்கள் நா மருபங்கள் புசிப்பு புசிக்கத்தக்கனது. புசிக்கிறவன் ஸத்து அஸதது இருப்பு ஸ்ராக்ஷாங்கள் குணம் விசுணம் வாச்சியம் வாசகம் சிரவணம் மனனம் குருசிஷ்யாதிபேதம் தேவலோகம் ஸ-ரர்கள் அஸ-ரர்கள் தர்ம்மம் அதர்ம்மம் சுத்தம் அசுத்தம் அனுமாத்திரம் காலம் அகாலம் நிச்சயம் ஸம்சயம் மந்திரம் அமந்திரம் வித்தை அவித்தை பார்க்கிறவன் பார்வைபார்க்கத் தக்கனது அல்பமாவது கலைஸ்வரூபம் அனுத்மாவென்று பிரசங்கம் அனுத்மாவென்று மனதும் அனுத்மாவென்று ஜகத்துமில்லையோ அவரேபரமாத்மாபரப்பிர்ம்மமென்றும் நிச்சயித்துக்கொ ள்ளும் ஸர்வஸங்கல்பமத்தபடியாலும் ஸர்வகாரியமத்தபடியாலும் கேவலப்பிர்ம்மாத்திரமிருப் பதாலும் அனுத்மாவென்பதில்லையென்றும் நிச்சயித்துக்கொள்ளும் தேகத்திரயம் காலத்திரயம் லோகத்திரயம் இதுகளத்தபடியாலும் ஸர்வமாத்மாவென்று சாஸனமிருப்பதாலும் பிர்ம்மத் தைத்தவிரவேரில்லை. சித்தமில்லாததினால் சிந்தையில்லை தேகமில்லாததினால் கிழத்தனமில்லை. காலில்லாததினால் போக்குவரத்தில்லை கையில்லாததினால் கிரியைஇல்லை கிழத்தனமில்லாததினால் மரணமில்லை புத்தியில்லாததினால் சுகதுக்காதி இல்லை தர்ம்மம்சுகி ஸத்தியம்பயம் அக்ஷொச்சா ரணம் என்றுமில்லை ஒன்றில்லையோ இரண்டில்லை இரண்டில்லையோ ஒன்றில்லை ஸத்தியமுண்டோ பட்டஅஸத்தியமில்லை அஸத்தியமுண்டோ ஸத்தியமில்லை சுபமுண்டோ அசுபமுண்டோ அசுபமுண்டோ வரும் ஸமுண்டபயமுண்டோ அபயமுண்டு அபயமுண்டோ பயமுண்டு பந்தமுண்டோ மோக்ஷமுண் ஸச்சிதானதமில்லையோ மோக்ஷமில்லை மரணமுண்டோ ஜன்மமுண்டு ஜன்மமில்லையோ மரணமில்லை ஸன்மாத்திண்டோ நானுண்டு இல்லையோ நானில்லை இதுவுண்டோ அதுவுண்டு அதில்லையோ இதுவுமி க்குராரெஸ் இருக்கின்றனவென்று சொன்னாலில்லை என்ற சொல்லும்வரும் காரியமுண்டோ காரணமுண் வரும் நாதாரியமில்லையோ காரணமுமில்லை துவைதமுண்டோ அத்வைதமுண்டு துவைதமில்லையோ அக் தமுமில்லை திருச்சியமுண்டோ திருக்குமுண்டு திருச்சியமில்லையோ திருக்குமில்லை உள்

ஞன்னோ வெளியுண்டு உள்ளிலையோ வெளியில்லை பூர்ணத்துவமுண்டோ அபூர்ணத்துவ
மும் கொஞ்சமுண்டு ஆகையாலொருவிடத்திலும் நீ நானிவர்களிது வொன்றுமில்லை உபமான
முழுபமேயமும் ஸத்தியத்திலில்லை பரப்பிர்ம்மமாகவிருக்கிறேனென்றஸ்மரணத்திற்கும் ஸ
மில்லை ஜகம் நீ நான் ஸகலமும் பிர்ம்மமாத்திரமே அனாத்மாவொன்றுமில்லை இந்தப்பிரபஞ்ச
முண்டாகவுமில்லை இருக்கவுமில்லை சித்தமே பிரபஞ்சமென்று சொல்லுகிறார்களே தவிர
றில்லை பரபஞ்சமுமில்லை சித்தமுமில்லை அகங்காரமுமில்லை ஜீவனுமில்லை மாயாகாரியங்களுட
லலை மாயையுமில்லை பயமுமில்லை கந்தாகிரியை சிரவணம் மனனமிரண்டுஸமாதிசுருமில்லைமா
தாவாகிய ஜீவனும் மானமாகிய சாஸ்திரமுமில்லை அஞ்ஞானமுமவிவேகமுமில்லை அதிகாரி
ஸம்பந்தம் விஷயம் பிரயோஜனமென்ற அனுபந்தம் நாலுமில்லை ஸேவ்வியஸேவகஸம்பந்தம்
உபாதியம்பந்தம் அபேத ஸம்பந்தமென்ற ஸம்பந்தம் மூன்றுமில்லை கெக்கை கெயை ஸேது
பூமி ஜலம் அக்கினி வாயு ஆகாசமிதுகளும்மில்லை தேவன் திக்பாலர்கள் குரு தூரம் சமீபம்
மூலம் நடுவுமில்லை துவைதம் அத்வைதம் ஸத்தியம் அஸத்தியமிதுகளும்மில்லை பந்தம்மோக்ஷம்
ஸத்து அஸத்து சுகம் துக்கமிதுகளும்மில்லை ஜாதி கெதி வர்ணம் லவுகமிதுகளும்மில்லை ஸர்வம்
பிர்ம்மமென்றதுமில்லை சித்தென்றுமில்லை சித்தநானென்றுசொல்லுமில்லை நான்பிர்ம்மமென்
றுமில்லை நித்தியசித்தகைஇருக்கிறேனென்றுமில்லைவாக்கினாலெது சொல்லப்படுகின்றனவோ
மனதினாலெது மனனம்செய்யப்படுகின்றனவோ புத்தியாலெது நிச்சயிக்கப்படுகின்றனவோ
சித்தத்தாலேதெரியப்படுகின்றனவோ அதொன்றுமில்லை யோகியோகாதிஇரவுபகல்ஸ்நானத்தி
யானாதிபிராந்தி அப்பிராந்தி அனாத்மாவொன்றுமில்லைஎன்றுநிச்சயித்துக்கொள்ளும்வேதசாஸ்
திரபுராணகாரியகாரணங்களிசுவரன் உலகம் பூதம்ஜனம் ஐக்கியம்ஒன்றுமில்லைசொல்லப்பட்ட
துசந்திக்கப்பட்டது ஸர்வம் பொய்தான்ஸம்சயமில்லை சேழ்க்கப்பட்டது பார்க்கப்பட்டது
காது கண் தேகம் ஸகலமும்பொய் சிருஷ்டிக்கின்ற பிர்ம்மாவிரகூழிக்கின்ற விஷ்ணுவும் ஸம்
ஹரிக்கின்ற ருத்திரரும் ஸகலமும்பொய் ஸ்நானம் ஜபம் தவம் ஹோமம் வேதபாடம் தேவபூ
ஜை மந்திரம் தந்திரம் ஸத்ஸங்கம் குணம் தோஷம் விருத்தி அந்தக்கரணம் அவித்தை அநேக
கோடிப்பிர்மாண்டம் ஸகலமும்பொய் ஸர்வதேசிகவாக்கியங்களும் ஸர்வஅக்ஷரங்களும்குடு
க்கப்பட்டது வாங்கப்பட்டது செய்யப்பட்டது சுபமசுபம் புண்ணியம்பாபம்ஸகலமும்பொ
ய் இப்பிரபஞ்சத்திலெதெதுகாணப்படுகின்றனவோ அந்தந்தக்காணப்பட்டதும்கண்ணும்கண்
டவனும் ஸகலமும் முயர்கொம்புபோல் பொய்யாகும் இப்படி ரிபு மகரிஷியின்வாக்கியத்தை
க்கேட்டு நிதாகர் சொன்னார் ஸ்வாமிஸம்ஸாரமோட்சஇச்சையுள்ள எனக்கு தாங்கள் வர்ணித்
த அருபிபிர்ம்மத்தால் பிரயோஜனமில்லை என்றெண்ணுகிறேன யேனெனின் மகாவாக்கியங்
களுக்கெட்டாததும் அகண்டைகரஸத்திற்கும் மோட்சத்துக்குமதீதமும் ஞாதிருஞ்ஞானஞேய
மென்றஸகலபேதமத்ததுமான அந்த அருபத்தை நான் எப்படி அரியவேன் மோட்சமேபிர
யோஜனமாகிருப்பதால்நத்தஞ்ஞானத்தால்தானென்னபிரயோஜனம்தங்களால்சொல்லப்படுகி
ன்ற வஸதுவிருக்கிறதாக எண்ணுகிறது நாஸ்திகமதமாகுமே அப்படி நிச்சயிப்பதில் ஸர்வஸா
ங்கரியம் நேடுமே சொல்லியபிர்ம்மத்தைத்தவிரமைத்ததெல்லாம் பொய்யாகநிரூபித்தபடியா
லமைத்ததை அரியவுமிடமில்லையே எப்படி அனாத்மாக்களைமுயர்க்கொம்புக்குச்சரியாகச்சொ
ன்னீர்களோ அப்படியே அந்தப்பிர்ம்மமும் மிகவும் அருபமாகையால் சூன்னியமாயிற்று
தப்பிர்ம்மம் அப்படியே இருக்கட்டும் அல்லது வேறவிதமாயாவதிருக்கட்டும்எதைஅரிந்திலே
னக்கு மோட்சங்கிடைக்குமோ அதைச்சொல்லுங்கள், இப்படிதெர்ப்பில்லின் னுண்பால்
கூமையுள்ள புத்திசாலியான நிதாகரூல் கேழ்க்கப்பட்டரிபுவானவர் மிகவும் ஸந்தோஷத்து
டன்சொன்னார் “ரிபு” ஜய்நிதாகரே நீர்சொன்ன துள்ள துதான் மிகவும் யுக்தியுடன் கூறுது.

மாவது ஸகுணம், நிர்குணம், அதிதமென்றடயாளங்களாலும் வேதாந்தங்களில் பிரஸித்தம்
அதில் க-வது உபாதிஸஹிதமாகையாலும் மகாவாக்கியத்தின்வாச்சியார்த மாகையாலும்தள்ள
ததக்கது, அந்தஸகுணப்பிர்ம்மமும் ஜீவேசுவரபேதத்தாலிரண்டு விதமாகும், அதில்ஜீவனும்
விசுவன், தைஜஸன், பிராஞ்ஞனென்று மூன்றுவிதம், ஈசுவரனும் ஹிரண்ணியகெர்பன் ஸ-ஒத்
திருத்மா அந்தரியாமி என்றுமூன்றுவிதம் உ-வது நிர்குணப்பிர்ம்மம் முழுக்ஷூக்களால்தன்ஸ்
வருபமாக அரியத்தக்கதாகையாலும் மகாவாக்கியத்தின்னிலக்ஷியார்தமாகையாலும் கொள்ள
த்தக்கது ஈ - வது நிஷ்பிரதியோகிகமென்ற அதிதப்பிர்ம்மம் ஜீவன்முத்தவிதேகமுத்தர்களா
லடையத்தக்கதும் வாசியலக்ஷியார்தாதீதமுமாக இருப்பதால் தள்ளவும் கொள்ளவும்தகாது
ஆகிலுமதையரிவேணும். இதென்றாவது நானென்றாவதுதானென்றாவது அரியத்தகாததாயி
ருந்தபோதிலும் சுருதியால்சொல்லப்பட்டிருப்பதாலதையுமரியவேணும் - அதில்லைஎன்றொண்
ணக்கூடாது எதைஅடையாமல் முத்தர்களுக்குஸ்வகெதபேதம் நசிக்கமாட்டாதோ-அதைஅரி
யுவதில் ஸகலபேதமத்திருப்பதே பிரயோஜனமாகும், ஆகையாலிலக்ஷணமத்ததும்ஸத்துஅஸ
த்துஇரண்டுக்கும்மேல்ப்பட்டதுமாக விருக்கின்ற அந்தப்பிர்ம்மத்தைமுசல்கொம்புக்குச்சரி
யாகச்சொல்லக்கூடாது, விசேஷஸத்தை இல்லாவிட்டாலும் ஸாமான்னியஸத்தை இருப்பதா
ல் (குத்தமில்லை) துவந்துவங்கத்திருப்பதாலுமிருக்கின்றனவென்றே சொல்லவேணும், அல்
லதுமுசல்கொம்புக்குச்சரியாகவே இருக்கட்டும் அந்தநிராத்மாவைத்தானே வித்தாந்தவஸ்
துவாகசுருதிகளில் சொல்லி இருப்பதால்குத்தமில்லை, ஸம்ஸாரமோக்ஷம் வித்திக்கவேண்டிய
தற்காக அதைநான்சொல்லவில்லை, ஆகையாலும்குயாதோருவிரோதமுமில்லை” இப்படிஞான
காண்டத்தின் க-வது பாதத்தில் ஈ-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ச - வது அத்தியாயம்.

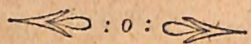
“ஜய் நிதாகரே” இனி உமக்கு ஸம்ஸாரமோக்ஷம் வித்திக்கிரதற்காக ஸ்வரூபநிர்
குணப்பிர்ம்மத்தைச் சொல்லுகிறேன்கேளும், மகாவாக்கியங்களுடைய இலக்ஷியார்தமும் ஜீ
வாதிகாரணமும் நித்திய சுத்தபுத்தமுத்தஸ்வபாவமும் சாகவதமும் ஸகலவேதாந்தப் பிரஸி
த்தமும் ஜீவனுடையமோக்ஷத்துக்குக் காரணமானஞானத்தா லடையத்தக்கதும் ஸம்பூர்ண
முமாக விருக்கின்ற நிர்மலப்பிர்ம்மமே நீராகிரீர், நீரே பரமாத்மா நீரே ஸத்தகுரு நீரே ஆகா
சருபியாகுரீர், நீர் ஸாக்ஷியத்திருக்கிரீர், நீரேஸத்பாவமாகுரீர், நீரேகாலரும் காலமத்தவரும்
ஸச்சிதானந்தலக்ஷணப்பிர்ம்மமும் சர்வவியாபகஸ்வரூபியும் சைதன்னியகனரூபியும் ஸர்வ
பூதங்களுக்குள்ளிருக்கின்றவரும் கர்மங்களுக்கதிபதியும் நிர்குணரும் ஸத்தியரும் சித்தரும்
ஸனாதனரும் ஸத்தியாதிவாக்கியங்களால் போதிக்கப்பட்டவரும் முத்தரும் மோக்ஷரூபியும்
அமிருதரும் தேவரும் சாந்தரும் நிராமயரும் பூர்ணரும் ஸமரஸரும் சிரந்தனரும் ஸர்வாங்க
மத்தவரும் யெப்பொழுதுமிருக்கின்றவரும் பிர்ம்ம விஷ்ணு ருத்திரர்களால் பாவிக்கப்பட்ட
வரும் ஏங்கும் ஸந்தோஷஸுகாஸனஸ்வரூபியும் ஒருவிடத்திலும் போக்குவரத்தில்லாதவரு
ம் கண்ணால் காணப்படாத ஸ்வரூபரும் விஷ்ணுமுதலான தேவர்களால் தியானம் பண்ணப்
பட்டவரும் சிதாகாரரும் சின்மாதிரரும் தடையத்தவரும் தன்னிடத்திலேயே இருக்கின்ற
வரும் ஸர்வவிகாரசூன்னியரும் ஆனந்தரும் ஏகரும் அத்துவைதரும் சித்தகனனந்தரூபரும்
ஸச்சிதானந்தவாஸுதேவரும் விபுவும் சஞ்சலரும் அசஞ்சலரும் சாந்தாசாந்தமத்தவரும்
ஸன்மாதிரப்பிரகாசரும் நித்தியஸித்தஸ்வரூபரும் ஸர்வவித்திகளத்தவரும் தேகியாக இரு
க்குராரென்றும் அதேகியாகஇல்லைஎன்றும் சொல்லத்தகாதவரும் இலக்ஷியலக்ஷணங்கள்
வரும் நாதாந்தஜ்யோதிஸ்வரூபியும் கலைகாஷ்ட என்ற காலபேதமத்தவரும் மும்மூர்தியங்

வரும் தன்னைத்தானாகப்பார்க்கின்றவரும்-தான்மாத்திரமாக சேஷித்தவரும் ஸ்வானந்தஸமு
த்கிரத்தில் முழுசுவரும் ஸ்வாத்மராஜ்யத்தி லிருக்கின்றவரும் ஸ்வயம்பாவமத்தவரும் சே
ஷித்த பூர்ணஸ்வரூபரும் தன்னைத்தவிர வேறையொன்றையும் பாராதவரும் தன்ஸ்வரூபத்
திலிருந்து சலனமத்தவரும் தன் ஸ்வரூபத்தால் பெருமைகொண்டவரும் தன்னைத்தவிர
வேறே இல்லாதவருமான பரமாத்மாவாகவே நீரூரீர், திர்க்திர்ச்சியரூபமாயுள்ள இந்தப்
பிரபஞ்சமெல்லாம் முசுல்கொம்புபோல்பொய் சொல்லியப்பிரம்மத்தின் இலக்ஷணங்களில்
லக்ஷியலக்ஷணமத்தவரென்று இவ்விதசப்தங்களால் அந்த அருபப்ரம்மமே இவ்விடத்திலும்
சொல்லப்பட்டுதென்று எண்ணவேண்டாம், லௌகிகலக்ஷணலக்ஷியமத்தவரென்று இப்படி
உசிதமானபடி சகலசப்தங்களுக்கும் அர்த்தம் ஊகித்துக்கொள்ளவேண்டியது, இப்பொழுது
சொல்லப்பட்டப் பிரம்மம் நிர்ஞுண நிர்மல ஸப்பிரதியோகிகஸச்சிதானந்த ரஸஸ்வரூபமாகை
யால் இந்தஸலக்ஷணப்பிரம்மமே நானுகிரேனென்று சித்தத்தில் தரிக்கவேண்டியது, தேகமெ
ன்று ஸங்கல்பமே அந்தக்கரணமென்று ஸ்மரிக்கப்படுகின்றன, அதுவே ஸம்ஸாரமென்றும்
சொல்லப்படுகின்றன, அதுவேபந்தமென்றும் துக்கமென்றும் பிரஸித்தம், தேகம் நானென்ற
ஞானமே நாகமென்றும் ஸகலஜாதென்றும் இரதயக்கிரந்திஎன்றும் அஸத்ஞானமென்றும்
அவித்தைஎன்றும் துஷவதமென்றும் சொல்லப்படுகின்றன, பின்னும் அந்தஸங்கல்பமே ஸத்
தியஜீனென்றும் பரிசுசின்னமென்றும் மகாபாபமென்றும் ஆசை தோஷம் ரோகம் தாபத்
திரயமென்றும் பிரஸித்தம், மனுஷ்யர்களுக்குண்டாகிற காமக்குரோதாதிகளும்பந்த துக்காதிக
ளான ஸகலஅனர்த்தங்களும் ஸங்கல்பத்தாலென்றிரந்துகொள்வீர், மனதுதான்ஜகத் அதுதா
ன்சத்ரு அதுதான் ஸம்ஸாரம் துக்கம் கிழத்தனம் காலம் மலம் ஸங்கல்பம் புத்தியகங்காரசித்
தங்கள் பிரதிவிபப் தெஜஸ் வாயு வாசாசங்கள் சப்தஸ்பர்சரூபரஸகெந்தங்கள் ஜாக்கிரதஸ்வ
ப்னஸ்-ஷுப்திகள் திக்பாலர்கள் வஸு-க்கள்ருத்திரர்கள் ஆதித்தியர்கள், காணப்பட்ட ஸகல
ஜடத்துவந்துவங்களும், ஸர்வமும், மனச்சங்கல்பமேயன்றிவேரில்லை, குருசிஷ்யாதிபேதங்க
ளும் வியவகாரதெசையிலேயே தவிரபரமார்த்ததெசையிலில்லை, பரமார்த்தத்துவமானதுமோ
க்ஷாதீததெசையிலும் சொல்லப்படுகின்றன, ஆகிலுமது மோக்ஷதெசையில்தான் முக்கியமாகும்
மனதாலேயே ஸகலமும் கல்பிக்கப்படுகின்றன, மனதாலேயே ஸகலமும் மனதால்தான் பாவிக்கப்படுகின்
றன, ஆகையால் ஸகலகாரமான அந்தமனதும் ஸச்சிதானந்தஸ்வரூபியான உம்மிடத்தில்கல்
பிக்கப்பட்டுதென்றியத்தக்கது, உம்மைத்தவிர மைத்ததெல்லாமஞ்ஞானத்தால் கல்பிக்கப்ப
ட்டதாகையால் நீரே ஸர்வஸாக்ஷியாயிருந்துக்கொண்டுதன்னாலேயே இடைவிடாமல் விளங்கு
கிர், நீரேபோதஸ்வரூபியாகையாலும்மிடத்தி லபோதத்துக்கிடமில்லை, மந்தபுத்தியால் அபோ
தத்துக்கிடமிருந்தபோதிலுமந்த அப்போதம் தன்னால்நசித்துப்போகும், ஸ-ஹிய உதயத்திலிரு
ள்நிங்குவதுபோல் நித்தியபோதஸ்வரூபியான உம்மிடத்திலந்த அபோதம்நிங்கிவிடும், ஞாநா
வும்ஞானமும்ஞேயமும் அத்துவைதரான எந்தஉம்மிடத்தில்கல்பிக்கப்படுகிறதானோஅந்த
அகண்டஸ்வரூபியான உமக்கேஸர்வாதிஷ்டானத்துவம் நியாயமாகும், ஸச்சிதானந்ததர்மங்
களும்முமுக்ஷ-க்களாலரியத்தக்கதுகள், சித்ருபியான நீரே ஆத்மாவாகையால் அனாத்மாக்களெ
ல்லாம்ஜடங்களாகும், அனாத்மாக்களெல்லாம் விகாரிகளாகையால் நீர்நிர்விகாரியாரூரீர், விகா
ரங்களெல்லாம்வித்தையால் கல்பிக்கப்பட்ட படியாலதுகளின் னாசகாலத்தில் நிர்விகாரியான
நீர்சேஷிக்குரீர், கல்பிதவஸ்துக்களுடைய நாசகாலத்தில் பெரிதான ஸச்சிதானந்தப்பிரம்ம
மே சேஷிக்கிறபடியாலது சேஷியாகவுமிந்த ஜீவாதிப்பிரபஞ்சங்கள் சேஷமாகவும்சொல்லப்
படும், சேஷியைத்தவிர சேஷம்வேறாஇல்லை என்றதுயாவருக்கும் ஸம்மதமாகையால்சேஷி
யான நீர் நித்தியதேவிர சேஷமெல்லா மனித்தியம்தான், சேஷத்தை யபேக்ஷித்து சேஷி

ஸித்திப்பதால் சேஷிக்கு ஸ்வாதந்திரியமில்லை என்று சொல்லக்கூடாது, ஸர்வவியாபகத்துவம்
முதலான தன்மகிமையில்தானே இருக்கிரபடியால் ஸகலச்சுருதி ஸித்தமானமகிமைக்கு ஸ்வா
தந்திரியத்தப்புநேரிடாது, வியாபகவஸ்துவுக்கு வியாப்பியவஸ்துவின் னபேக்ஷையுண்டென்
றொண்ணவேண்டாம், வியாப்பியத்தை யபேக்ஷியாமலே தன்னையடுத்துக்கொண்டு ஸித்தித்திரு
ப்பதால் ஒருபுத்தியாலும் அதற்குக்கேடுநேரிடாது, வியாப்பியஞானஜீவனுக்குத்தான் விகாரங்
களுடைய அபேக்ஷையும் வியாபகஞான பரமாத்மாவுடைய அபேக்ஷையுமுண்டேதவிர பர
மாத்மாவுக்கு யாதொரு அபேக்ஷையுமில்லை, தான் விகாரத்தை யவலம்பியாமலும் தன்னையவ
லம்பித்தும் விகாரங்களுக்கவலம்பமாயும் இருப்பதால் தனக்குக்கேடுநேரிடாது, ஸர்வத்து
க்கும் ஆதாரமான பரமாத்மாவுக்கு மைத்தொரு ஆதாரத்தின் னபேக்ஷைஇல்லை, விபுவான
அந்தபரமாத்மாவுக்கு மாதாரத்தின் னபேக்ஷைஇருந்தாலப்பொழுது ஸர்வாதாரன் பரமாத்மா
வென்றது வீணாகுமே, ஸர்வாதாரமான ஆகாசத்துக்கு மாதாரமாத்மாவென்றதுபோல் ஆத்
மாவுக்கும் மைத்தொன்றாதாரமாகுமெனில் சரியப்படையும் சொல்லலாம் ஆத்மாவிடத்திலே
ஆத்மாவிருப்பதால் ஆத்மாவே ஆத்மாவுக்காதாரமென்று சொல்லுகிறோம், அனாத்மாவான
வாயுவுக்கு ஆத்மாவான ஆகாசமே யாதாரமாகவிருப்பதுபோல் ஊகிக்கத்தக்கது, அனாத்மா
க்களுக்குப்போ லாத்மாவுக்கும் பேதமுண்டாகி லாத்மாவும் ஆத்மதுல்லியனாவானேஎனில்
விகாரத்தை அறித்தபேத மாத்மாவுக்கில்லாதபடியால் லதுக்குத்தமில்லை “சங்கை” தேகப்பிரா
ணங்களுக்குப்போ லாத்மானாத்மாக்களுக் கன்னியோன்னியாச்சிரயத்தும் வரும்போது அந்த
இரெண்டுகளுக்கும் நாசம்நேரிடுமே “உத்தரம்” ஆத்மா தன்மகிமையிலிருக்கிரானென்று
சொன்னேனே ஆச்சிரயமென்று மாச்சிரயி என்றும் வியவகாரமானது வியவஹாரதெசையி
லுண்டேதவிர பரமார்த்ததெசையில் தன்னைதவிர வேறாஇல்லை, ஆத்மாவுக்கு ஸ்வகேதபே
தம் நித்தியமா அல்லது அனித்தியமாவென்றுகேட்டால் ஸம்யக்ஞானியான நீரேவவளவுதால்
மீவடத்தி லிருக்குரீரோ அதுவவைய வினாகியாயிருப்பதால் நித்தியமென்றே நிச்சயிக்கிறேன்,
பிராரப்ததேகம் நசித்தபின் னசிக்குமேஎனில் அப்பொழுது இப்படிதேழ்க உமக்கு வாக்கு
முதலானதில்லாதபடியால் ஸ்வகேதபேதத்தின் னநித்தியவார்த்தைக்கிடமில்லை, அந்தஆத்மா
திர்ஷ்டாவா அல்லதுதிர்ச்சியமா அல்லது தெர்ச்சனமா க- வதுபக்ஷத்தில் ஜீவனாகையால் ஸம்
ஸாரித்துவம்வரும் உ- வதுபக்ஷத்தில் தடாதிகளைப்போல் விஷயமாகும் ஈ- வதுபக்ஷத்தி
லிந்கிரியவிருத்தியாகையால் ஜடமாகும், பரமாத்மாவான வனஸம்ஸாரிஎன்றும் நிர்விஷயனெ
ன்றும் சைதன்னியரூபிஎன்றும் சொல்வது வீணாகுமேஎன்று கேழ்பதற்குத்தரம் சொல்லுகி
ரோன, ஜீவேசர்களை பரமாத்மா பார்க்கிரபடியால் திர்ஷ்டாவாகவும் தன்ஸ்வரூபமாக முக்தர்
களால் பார்க்கப்படுகிரபடியால் திர்ச்சியமாகவும் ஸாக்ஷிதெர்ச்சனரூபமாகையால் தெர்ச்சன
மாகவுமிருந்துகொள்ளும், ஸம்ஸாரித்துவாதிதோஷங்களும் பரமாத்மாவுக்குவராது “சங்கை”
அஸம்ஸாரியான அவனை ஸம்ஸாரியானஜீவன் பார்ப்பானாகி லப்பொழுது நேத்திரரோகியா
னவன் ஸ-ஹியனைத் தடையன்றிப்பார்ப்பான், நடவாதசாரியங்களைல்லாம் நடக்கும், வேதா
ந்தஸித்தாந்தங்களுக்கு மொருநிர்ணயமன்றி யதேச்சாவியவகாரமும் ஸம்பவிக்கும்உத்தரம்
விசத்தஸத்துவகுணத்துடன்சுடின அந்தஸம்ஸாரியான ஜீவன் ஸம்ஸாரத்தை நீக்கும்பொழு
து நிர்மலஞாநல்லவா, ஜீவனுக்கு ஸம்ஸாரம் ஸ்வதஸ்ஸித்தமாயிருந்தா லப்பொழுது
முன்சொல்லிய ஸகலதூஷணங்களும்வரும், அந்தஸம்ஸாரம் தன்னஞ்ஞானத்தாலல்லவாவந்
துது, அதுமக்கில்லை “சங்கை” ஜீவனுக்கு ஸம்ஸாரமாகில் பிரம்மத்துக்கிடில்லாதபடியால்
பிரம்மமே நீஎன்ற உபதேசமயுத்தமே “உத்தரம்” ஜீவலக்ஷியார்தமான கூடஸ்தனுக்கு ஸம்
ஸாரமில்லைஎன்று சொன்னேனே, ஆகையால் ஓய்நிதாகரே தத்துவோபதேசத்தில் யாதொரு
குற்றமுமில்லை, எங்கும் வியாபித்ததும் ஸச்சிதானந்தலக்ஷணமுள்ளதும் கேவலமும் நிற்குண

முமான பிர்ம்மமேநானென்று ஸந்தேகமன்றி யரிந்துக்கொள்ளும், பிர்மாத்மைக்கிய விஞ்ஞானத்தால் கைவல்யமுகத்திடைக்கிரதி லெவ்வளவும் ஸந்தேகமில்லை, முக்திக்காக அரியவேண்டிய பிர்ம்மமும் ஸச்சிதானந்தலக்ஷணமுள்ளதேயன்றி யதற்கதீதமான அலக்ஷணப்பிர்ம்மமரியவேண்டியதில்லை என்று நான் சொல்வதையும் மரந்துவிடாததும் இப்படி அப்பயதீக்ஷிதரவர்களால் மொழிபெர்க்கப்பட்ட குருஞ்ஞானவாஸிஷ்டத்தில் ஞானகாண்டத்தின் க - வது பாதத்தில் ச - வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

௫ - வது அத்தியாயம்.

“ஓய்ந்தாகரே” இன்னமும் ஞானத்தைச் சொல்லுகிறேன், பிர்ம்மம் மிகவும் துருகமாகையாலதை யடிக்கடி கேட்கவேண்டியதுதான் ஸர்வமும் ஸச்சின்மயம் ஸர்வமும் ஸச்சிதானந்தஸ்வரூபமாகவே வியாபித்திருக்கின்றன, ஸச்சிதானந்தமே அத்துவைதம், அதே நாசமத்தது, அன்னியமும் தே, நானுமதே, மனது புத்தி அகங்காரம் சித்தமும் ஸச்சிதானந்தமே, பிர்ம்மத்தைத்தவிர நீர் நான் அன்னியம் ஸகலமும் வேரில்லை, வாக்கியம் பதமக்ஷரமாதி மத்தியமந்தம் ஸத்தியம் நிபந்தனம் சுகம் துக்கம் மாயை பிரகிருதி தேகம் மூக்கு நாக்கு கன்னங்கருதிகள் நெத்தி உத்சவாஸரிச்சவாஸங்கள் வேர்வை இரத்த மூத்திரபுரீஷமாம்ஸமில்லும்புகள் தூரம் ஸம்பம் உதரம் கிரீடம் கை கால் நடை சாஸ்திரம் சாஸனம் அரிகிரவன் அறிவு அரியத்தக்கது ஜாக்ரத் ஸ்வப்னஸ்-ஷூப்திக ளிதுகளொன்றுமில்லை, துரியமதீதமுமில்லை, சகலமும் ஸச்சிதானந்தமே, ஆத்தியாத்மிகமாதி தைவிகமாதிபுதிதிகம் விசுவன் கைஜஸன் பிராஞ்ஞன் விராட் ஸ-ஓத்திராத்மா ஈசுவரன் போக்குவரத்து சேஷ்டைகள் தள்ளத்தக்கது கொள்ளத்தக்கது நிந்திக்கத்தக்கது சுத்தம் அசுத்தம் பெரிது சிரிது துக்கம் காலம் தேசம் சொல்லுக்கள் பயம் மரங்கள் துரும்புகள் மலைகள் தியானயோகவித்திகள் பிர்ம்மக்ஷத்திரிய வைச்சியர்கள் பக்ஷி மிருகம் பாம்புகள், காமக்குரோதலோபமோக மதமாத்ஸரியங்கள், ஸ்திரீகுத்திரர்கள் பூனை பக்ஷிபோஜயங்கள், ஒன்றுமில்லை, லௌகிகங்கள் சத்துருமித்திரர்க ளிரவுபகல் ஸ்வர்க்கினி வந்தனம் வேறாமம் காயத்திரி ஸந்தி சண்டாளன் வேடன் பக்ஷபாதம் பூஷணங்கள் திருடன் என்று இரெண்டு மூன்று நான்கு அல்பம் பூர்ணம் ஸ்திரீவிதந்து ஸ-ஓதகம் மகாவாக்கியம் ஐக்கிய மணிமாதி ஐசுவரியமிதுகளொன்றுமில்லை இப்படி வியதிரேகமுகமாக ஸலக்ஷணப்பிர்ம்மத்தைநீரியவேண்டியது, நிஷேதமுகமாயும் விதிமுகமாயும் பிர்ம்மப்பிரதிபாதனமிரெண்டுவிதமாகுமில் நிஷேதமுகமாகப்பிர்ம்மத்தைப்பிரதிபாதித்தேன், இனிவிதிமுகமாகப்பிரதிபாதிக்கிறேன், ஸர்வமும் பிர்ம்மமே ஒன்றும்பிர்ம்மமின்னும் பிர்ம்பம்- காமக்குரோதாதி களும்பிர்ம்மமே-ஆனந்தம் பரமானந்தம்-ஓங்காரம் பரமபதம்குருமுதலான ஸகலமும்பிர்ம்மமே ஸச்சிதானந்தஸ்வரூபியேநான்- ஞானகாரனும் ஞானந்தனும் ஞானப்பிரகாசனும் ஞானந்தசரீரனாக இருக்கிறவன் நான், அஞ்ஞான இருளேநீக்கிற இந்தஞானத்தை எவனரிந்தமங் ஞானத்தால் ஞானத்தால் ஞானம் நித்தப்படியால் ஞானி என்று சொல்லப்படுகிறான், எப்படியென வருபஞ்ஞானமென்றும் விருத்திஞ்ஞானமென்றும் ஞானமின்னுவிதமோ-அப்படியஞ்ஞானமென்றும் மூலாஞ்ஞானமென்றும் பிரதிபந்தாஞ்ஞானமென்று மிரெண்டுவிதமாகும், எப்படி ஞானமன்றியுலகத்திலொன்றும் வித்திக்கிறதில்லையோ-அப்படி ஞானமன்றியொருவனுக்கும் முக்திமும் திக்கிறதில்லை, சொல்லிய இரெண்டுவிதஞ்ஞானமுமிரெண்டுவித அஞ்ஞானமும் ஜீவர்களுடைய தேகத்துக்குள்ளேப்பொழுதுமிருக்கின்றன, எதுவெனில் ஞானமஞ்ஞானமென்ற சொல்வதிலுள்ள கள்காணப்படுகிறது கல்லவா, ஞானத்துக்கு திரோபாவமும்- அஞ்ஞானத்துக்காவிர்பாவமுமில்லை.

ஸகலஜனங்களிடத்திலும்காணப்படுகிறன, இதுமாரிக்காணுவதுமி கவும்துர்லபதம் கூடஸ் தாத்மஸ்வரூபமான ஞானம் ஸகலத்துக்குமுன்பட்டதாக விளங்குகின்றன. பிரஞ்ஞாமாத்திரமும் ஸ-ஓக்ஷம்முமான இந்தஞானத்தை புண்ணியவானாகிய ஒருவனரியுகிறான் பரமாத்மப்பிரஞ்ஞாயில் கல்பிக்கப்பட்ட ஜீவாத்மப்பிரஞ்ஞையை அக்ஷண்டாகாரப்பிரஞ்ஞையால் தள்ளி பிர்மாத்மப் பிரஞ்ஞைமாத்திரமாக எவ்நிற்கிறானோ அவனே பிரஞ்ஞாவானென்று சொல்லப்படுகிறான், எவனுக்குப் பிரஞ்ஞையே நேத்திரமோ பிரஞ்ஞையே க்ரோத்திரமோ இதரமான ஸகலமும் பிரஞ்ஞையோ அவனே புருஷோத்தமனவனே பிராஞ்ஞன், பிரஞ்ஞைஞாலேயே ஸகலமுமுண்டாகி இருந்து நசிக்கிரபடியால் பிரஞ்ஞையைத்தானே அடுத்திக்கொள்ளும், பிரஞ்ஞையத்தெல்லாம் அஸத்தாகவும் ஜடமாகவும் துக்கமுள்ளதாகவுமிருக்கிரபடியால் பிரஞ்ஞையை அடுத்துக்கொள்ளும், பிரஞ்ஞையன்றி புண்ணியமுலகமபிஷ்டமொன்றும் கிடையாது, ஆகையால் பிரஞ்ஞையை அடுத்துக்கொள்ளும், நிற்குணப்பிர்ம்மஸ்வரூபமும் ரூப்தி என்று பெய்ருள்ளதுமான இந்தப்பிரஞ்ஞையை ஸ-ஓக்ஷம்புத்தியாலரிந்து ஸம்ஸாரத்திலிருந்து விடுபடுவீர், ஜாக்கிரதமுதலானமூன்றவஸ்தைகளிலு மாபாஸமாகவாவதெந்தப் பிரஞ்ஞைஇடை விடாமலிருக்கின்றனவோ அது ஸ்வபாவமாக நிர்மலமாயுள்ளது, ஸாக்ஷியாயும் துரீயமாயும் நித்தியமாயுமுள்ள அந்தரூப்தியானது ஸர்வசுருதியிலும் சொல்லப்பட்டது அதுவிஷயப்பிரஞ்ஞையைத்தள்ளினால் வித்துவான்களா லரியப்படுகின்றன, பரம்பிர்ம்மம் பரமபதம், மோக்ஷம் பரமசுகம் ஸகலமும் ரூப்தியே, பரமஆசாரியர் பரமஅமிருதம் பரமதிர்ப்தி பரமகெதி ஸகலமும் ரூப்தியே, ஆகையாலந்தரூப்தியையறிந்து விஞ்ஞப்பித்தியைவிட்டுவிடும், அந்த விஞ்ஞப்பித்தி என்ற அஞ்ஞானம் துக்ககாரணமாகையால் ஸ-ஓகத்தை இச்சிக்கின்ற நீர் ரூப்தி என்ற ஞானத்தையடுத்துக்கொள்ளும், ரூப்தியையிரந்தால் விஞ்ஞாபனம்செய்ய புத்தியுண்டாகாதென்றும் கருத்து, அஞ்ஞாபிக்கு விஷயப்பட்டவன் ஜீவன் ரூப்திக்கு விஷயப்பட்டவன் கூடஸ்தன் ஜீவன் தர்மமாகையால் தள்ளத்தக்கவன், கூடஸ்தன் தர்மியாகையால் கொள்ளத்தக்கவன், நானென்ற சப்தமெண்ணங்களால் ஜீவனையரியத்தக்கது நாம்தானென்ற சப்தமெண்ணங்களால் கூடஸ்தனையரியத்தக்கது நானென்ற எண்ணங்கொண்டது ஞாலேயே நீஎன்ற எண்ணமும் ஜீவனுக்காயிற்று, நீ நா நென்ற இரண்டு மொரோஜீவவிஷயமாகையால் ஸாக்ஷியாயுள்ளவன் த்தியகாத்மாவென்று சொல்லப்படுகிறான், ஆகையால் நாம்தானென்று சொல்லப்பட்டவ ஸாக்ஷிசைதன்னியனும் அத்துவைதனும் கூடஸ்தனுமான பிரத்தியகாத்மாவையரிந்து நீஎன்று சொல்லப்பட்டவனும் சிதாபாஸனும் வெளிப்பட்டவனுமான ஜீவாத்மாவை ளிவிடும், ஓய்ந்தாகரேதிந்காகவும் திர்ச்சியமாகவுமிருக்கின்ற இந்தஜீவகூடஸ்தர்களைப் ப்ந்துப்பார்த்து பரமமான ஸ-ஓகத்தை நீரடையவேண்டியது இப்படி அப்பயதீக்ஷிதரவர்களால் டெபிபெற்கப்பட்ட ஞானகாண்டத்தின் க - வது பாதத்தில் ௫ - வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

௬ - வது அத்தியாயம்.

துரியப்பிர்ம்மரூபமான எந்தஞானத்தை அரிந்து முக்தியை அடையுவினோ அந்தஞ்ஞானத்தை இன்னமும் சொல்லுகிறேன், உளர்ணநாபிஎன்ற எட்டுக்கால்பூச்சியானது எப்படி தால்களை யுண்டுபண்ணி தன்னிடத்திலேயே லயப்படுத்துகின்றனவோ அப்படி ஜீவன் ஜாக்கிரத் ஸ்வப்னம் ஓயடைந்து திரும்புகிறான், நேத்திரத்தில் ஜாக்கிரதவஸ்தை கண்டத்தில் ஸ்வப்னம் இரத ஸ-ஷூப்தி சிரலில்துரியமென்ற ரியவேண்டியது, வாக்கு மனதுகளுக்கெ ட்டாத தே கடய ஆனந்தத்தை அரிந்தவிதவான் மோக்ஷத்தையடையுகிறான், பாலில் டெய்லே ஓயாபியான ஆத்மாவை ஆத்மவித்தியாதபஸ்ஸ-ஓகளுக்கு மூலமான பரப்ரம்மம் அரியவேண்டியது “ஸூருமூர்த்தி” இப்படி ரிபுவால் சொல்லப்பட்டதை

நிதாகர்கேட்டு ஸம்சயத்துடன் குருவைதிரும்பவும் கேழ்கிார், அதாவது “நிதாகர்” அய்யா பகவானுகியகுருவே முன்பிரம்மத்தினுடைய ஆனந்தத்தை அந்நிந்தவனென்று சொன்னீரிப் பொழுது ஜீவனுடைய ஆனந்தத்தை என்று சொல்லுகிறீர் சுருதியிலானந்தமயான ஜீவனுக்கானந்தம் சொல்லப்பட்டிருந்தபோதிலும் தள்ளத்தக்கதாகையால், அதை அறியச்சொல்வது சரி இல்லையே, ஜீவனுமானந்தமும் வாக்கு மனதுகளுக்கெட்டாதல்லவே, பிரம்மத்துனுடைய ஆனந்தத்தையல்லவா அறியவேணுமென்று சுருதி இருக்கின்றன, ஆகையால் நிந்தவிரோதத்துக்குச்சரியான ஸமாதானம் சொல்லவேணுமென்று நிப்படி கேழ்க்கப்பட்ட ரிபுகமரிஷியானவர் கொஞ்சம் சிருப்புடன் கூடிச்சொன்னார் “ரிபு” ஓய்நிதாகரே கேளு மிந்தஜீவனுனவன் மோக்ஷாதீததேசையி லந்தவாக்கு மனதுகளுக்கெட்டாத பிரம்மமாகவே சேஷிக்கிரபடியால் லந்த பிரம்மமே ஜீவசப்தத்தால் சொல்லப்படுகின்றன, ஆகையால் லென்வாக்கியங்களில் பூர்வோத்தர விரோத மிருக்கென்றாவது சுருதிக்குக் கேடுவந்துவிட்டுத்தென்றாவது நிரோணனவேண்டாம், ஆனந்தமய னன்னமயாதிகளைப்போல் தள்ளத்தக்கனவனாகையாலும் புச்சப்பிரம்மம் மிகவும் அவிஷயமாகையாலு மானந்தமயனுடைய ஆத்மாவாகிய ஆனந்தத்தை அறியவேணும் பிரகுவென்ற சிஷ்யனுக்கு வருணன லானந்தமயனுக்கு விகாரியான ஜீவத்துவம் சொல்லப்படவில்லை என்று நீர் சங்கிக்கவேண்டாம் விட்டலக்ஷணையால் விட்டத்தில் பிரம்மமென்று தீர்மானிக்கவேண்டியது மயனென்று சொல்லாததினால் ஐந்தாவதான ஆனந்தம் பிரம்மமாக மாட்டா அன்னமயாதி நாலுகளிலும் மயனென்ற சப்தமில்லாத்தினு லெப்படிநிர்விகாரத்துவம் வித்திக்கவில்லையோ அப்படியே அறியத்தக்கது மயசப்தம் விகாரமென்றும் அதிகமென்று மிரண்டர்த்தமுள்ளதாகும் அதில்கிரானந்தமென்றால் அறியத்தக்கனது ஸச்சிதானந்த பிரம்மமாகும் முன்சொல்லியதில் சாரீரனென்று சொல்லி இருப்பதால் ஆனந்தமயன் விகாரி என்றது விஸ்பஷ்டமாயிற்று மேல் மேல் கோசங்களில் முன்முன் கோசங்களுடைய புச்சந்தமும் சிதானந்தப்பிரம்மாகையாலவிட்டத்திலும் ஸ்வரூபரூபமென்று பிரம்மமிரண்டாகும் அந்த உபநிஷத்தி னூரம்பத்திலும் பிரம்மத்தை அந்நிந்தவன் பரப்பிரம்மத்தை அடைகிற பஷ்டமாயுற்று ஆனந்தமயனுடைய ஆத்மாவாகிய ஆனந்தத்தை அந்நிந்தவனுக்கு பிராரப்தத்தால் ஸர்வசேஷியாகையாலும் அருப்பப்பிரம்மமே சாஸ்திரத்தில் பிரதானமாகின்றன அப்படி என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதால் சித்ரூபப்பிரம்மமே பிரதானமாகும் சங்கை ஆத்மாவுக்கும் பேதம் வரும் அதுகையுமறியவேணுமென்று நேரிடுமே உத்தரம் அதுகளும் ஸச்சிதானந்த யாரும் வல்லவராகார் ஸ்தூலார்த்தேரிகளும் சுஷுக்ரத்துவைதிகளும் இருக்கின்ற ஜனங்களுத்துவைதிகளுக்கந்தமும் நந்தோற்றது அந்தஸ்தூலாத்துவைதிகள் தள்ளிப்போட்டதினால் மூன்றாமதம் அமிருதமென்று சொல்லியதருதியை அநுஸரித்து ஸ்வகேதபேதத்தை அந்நிந்தவன் நிக்கும்பொழுது ஸ்வாத்ம பேதம்பிரகாசிக்கின்றன அந்தஸ்வகேதபேதமுமற்ற அருபவாதத்தில் என்னபிரயோஜனம் அன்னமயமுதலான இந்த ஐந்துகோசங்களும் ஜாக்ரத்முதலான மூன்றவஸ்தைகளிலும் ஜாக்ரத்திலபிமானி விசுவனென்ற ஜீவன் ஸ்வப்னத்திலபிமானிதைஜஸ

னென்றஜீவன் ஸஷு-ப்தியி லபிமானிபிராஞ்ஞனென்ற ஜீவன் மூன்றுக்குமதீதன் துரியனுகிய கூடஸ்தன் வெளிப்பிரஞ்ஞையுள்ளவன் விசுவன் உள்பிரஞ்ஞையுள்ளவன் தைஜஸன் இந்த ரெண்டுமுனைந்து கெட்டியான பிரஞ்ஞைபிராஞ்ஞன் ஒருவனே மூன்றுவிதமாக இருக்கிறான் வலதுகண்ணில் விசுவன் மனதுக்குள் தைஜஸன் இரத யாகாசத்தில் பிராஞ்ஞன் இந்தஜீவர்கள் ஸ்தூலஆபாஸானந்தங்களை கிரமமாக புஜித்து திர்ப்தியடையுகிரார்கள் இந்தமூன்றவஸ்தைகளிலுமுள்ள போஜ்யவஸ்துக்களையும் புஜிக்கிரவர்களையும் எவனநிந்தானே அந்ததுரியனு கூடஸ்தன் வியவகாரதேசையில் விஷயங்களை புஜித்தபோதிலும் அதினால் பூசப்படமாட்டான் கூடஸ்தனையந்நிந்தவனு மப்படியே வியவகார ஸத்பதார்த்தங்களுக்குத்தத்தியே நிச்சயம் இந்த ரியங்களுக்கும் மனோவீர்திகளையும் கூடஸ்தபுருஷனே வேளையாக உண்பெண்ணுகிரான் ஜகத் லிரிஷ்டியை சிந்திக்கிரவர்கள் ஐசுவரியத்தக்காரணமாக எண்ணுகிரார்கள் ஸ்வப்னமாயைக்குத் துல்லியமாகச் சிலர்கள் சொல்லுகிரார்கள், இச்சாமாதிரம் பிரபுவுக்கு லிரிஷ்டிகாரியமென்று பெரியோர்களுடைய நிச்சயம் காலத்திலிருந்துண்டாயிற்றென்று காலசிந்தகர்கள் சொல்லுகிரார்கள், ஜீவனுடைய போகத்துக்காக உலகலிரிஷ்டி என்று சிலர்கள் ஈசுவரனுக்கு கிரீடைக்காகவென்று சிலர்கள் ஆப்தகாமராகையால் சீசனுக்கிச்சை இல்லை அவருடைய ஸ்வபாவம் லிரிஷ்டி என்று நிச்சயம் ஓய்நிதாகரே ஆப்தகாமரும் துரியருமான அந்தகூடஸ்ததேவருடைய ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகிரான்கேளும் உள்பிரஞ்ஞையுமில்லை வெளிப்பிரஞ்ஞையுமில்லை அப்பிரஞ்ஞையுமில்லை கேவலமுமில்லை தன்னைத்தவிர வேளையாக கிரகிக்கக்கூடாது, அன்னியமாகப் பார்க்கவும்கூடாது அது இலக்ஷணமத்தது, வேளையாக சிந்திக்கவும் வியவஹரிக்கவும் ரிபுபிக்கவும்கூடாது, அத்துவைதாதம் ஜ்ஞானஸாரமும் சிவமும் பிரபஞ்சமத்ததும் சாந்தமும் நாலாவதுமாக பிரம்மவாதிக ளெண்ணுகிரார்கள், அந்ததுரியனே ஆத்மா அவனே அறியத்தக்கனவன் ஸகலமுமுக்ஷ-க்களாலு மறியத்தக்கன அந்த ஆத்மஜ்ஞானமத்தவர்களுக்கு கொருக்காலும் முக்திகிடையாது, ஸகலதுகங்களுடைய நிவிர்த்திக்கீசானரும் பிரபுவும் நாசமத்தவரும் அத்துவைதரும் ஸகலபாவபதார்த்தங்களுக்கு தேவருமான அந்ததுரியர் விபுவாக ஸ்மரிக்கப்படுகிரார், விசுவதை ஜஸர்களென்ற இரெண்டுஜீவர்களும் காரியகாரணங்களான ஸ்தூலஸ-ஷுக்ர தேககாரணதேகங்களால் கட்டுப்பட்டவர்கள், பிராஞ்ஞனென்றஜீவன் காரணமாதிரத்தால் கட்டுப்பட்டவன் அந்தகாரியகாரணங்களிரெண்டும் துரியனிடத்தில் வித்திக்கிறதுகளில்லை, பிராஞ்ஞனென்ற மூன்றுவதுஜீவன் தன்னையும் அன்னியனையும் ஸத்தியத்தை யும் பொய்யையும் ஒன்றையு மறியுகிரானில்லை, துரியமானது எப்பொழுதும் ஸர்வத்தையுமறியும், பிரா துரியரிருவரிடத்திலு மிரெண்டாவதை கிரகியாமலிருக்கிரகுணம் துல்யம் காரணரித்திலு டன்கூடினவன் பிராஞ்ஞன் அந்தரித்தியையும் துரியனிடத்திலில்லை, ஸ்வப்னரித்தினைக்கு டடினவர்கள் விசுவதைஜஸர்கள், பிராஞ்ஞன் ஸ்வப்னமத்தரித்தியையுடன்கூடினவன், து ரிடித்தில் நிச்சிதமான அனுபவமுள்ளவர்கள் ரித்திரைஸ்வப்னமிரெண்டையும பாரக்கிர ளில்லை, தத்துவத்தையறியாதவனுக்கு ரித்திரை அன்னியவிதமாக அந்நிந்தவனுக்கு ஸ்வப்னம் அந்தஸ்வப்னரித்திரைகளாகிர காரியகாரண பெந்தரூபமான விபர்யாஸமானது ஷுபிக்குந் லத்தில் துரியபதத்தை யடையிகிறான், அனாதிமாயையாலுங்கினஜீவன் எப்பொழுது போதத்தையடையிகிரானே அப்பொழுது ஜன்மமத்தவனும் அத்துவைதனும் ஸ்வப்ன ஸுஷுப்தியத்தவனுமான ஆத்மாவை அறியுகிரான், துரியஜ்ஞானம்வந்தபின்னும் பிரபஞ்ச மிருக்குமென்று சிலர்கள் சொல்லுகிரார்கள், அப்படி இருக்குமாகில் ஸாதனங்களால் நிவிர்த்தியையடையும் ஸந்தேகமில்லை இந்ததுவைதப்பிரபஞ்சம் மாயாமாதிரமாகையால் லத்துவைத மேபரமார்த்தமாகும் பிதாபுத்திரனென்ற விகல்பமானது ஞானம்வந்தபின்னும் கல்பிக்கப்படுமாகில் ஸாதனங்களால் நிவிர்த்தியடையவேசெய்யும் உபதேசத்தால் நிவிர்த்தி

க்கின்றன, துரியனையரிந்தால் துவைதமும்மில்லை “சங்கை” சாஸ்த்ரோபதேசம் பிரயோஜனப் படுகிரதற்காக இந்தவிகல்பவாதமாகும் “உத்தரம்” விகல்பமானது சாஸ்த்ரத்தைப் பிரவிர்தி செய்வித்தபோதிலும் சாஸ்திரமானது விகல்பத்தை நிவிர்த்திசெய்கிரபடியால் அப்படி அர்த்தஞ்சொல்லக்கூடாது, உலகத்தில் தரித்திரர்களுடைய கேஷமத்துக்காக தனிகர்கள் தனத்தை இரொகித்திரர்களுண்டு சொல்லலாமேதவிர தனிகர்களுடைய கேஷமத்துக்காக தரித்திரர்கள் யாசிக்கிரர்களுண்டு சொல்லக்கூடாதே அப்படி சாஸ்த்ரப்பிரயோஜனத்துக்காக விகல்பமென்றதுகூடாது “நிதாகர்” பகவானே இரெண்டிரம்மவாதிகளாகியதங்களுக்கு அத்துவைதமெப்படி அபிமதமாயிற்று, இதிலெனக்கு சம்சயமுண்டாகின்றன “ரிபு” துவைதப்பிரபஞ்சகுன்னியமாயுள்ள பூர்ணசித்தகன நிற்குணப்பிரம்மத்தினிடத்தில்தான் அத்துவைதம் லித்திக்கிரபடியால் சித்ரூபாருபங்களா லிரெண்டுப்பிரம்மங்களுண்டு சொல்லுகிர நமக்குத்தான் அத்துவைதவாதித்துவம் லித்தித்திருக்கின்றன, துவைதாதத்துவைத உபயாதீத அருபப்பிரம்மவாதிகளுக்கெப்படி அத்துவைதித்துவம் லித்திக்கும் இருளுக்கு தீபத்தால்போல் துவைத ஜடரூபத்துக்கத்துவைத சித்ரூபத்தால் நிவிர்த்திவருமேயன்றி அருபத்தால்வரரது, ஜீவனுக்கு சித்ரூபப்பிரம்மைக்கியஞ் சொல்லப்படுகின்றனவேதவிர அருபம் மகாவாக்கியத்துக்கு தூரமாகையால் அருபவாதிகளுக் கத்துவைதம்கிடையாது, ஜீவனுக்கருபப்பிரம்மம் ஜீவன்முத்தியடைந்தபின்னந்தியகாலத்தில் லித்திக்கின்றன, அப்படிஇருந்தபோதிலும் துவந்துவமத்தபடியா லத்துவைதித்துவம் சொல்லக்கூடாது, வாச்சியவாசகலக்ஷியலக்ஷணங்களத்த அருபத்தி லத்துவைதசப்த மெப்படிசூடும் “நிதாகர்” தேவதைபுருஷனென்றிவ்வித சப்தங்களால் சொல்லப்படுகின்ற அருபப்பிரம்ம முபனிஷத்தின் வஸ்துவாகையாலதை நான்கேட்டது நியாயந்தானே தாங்களு முபதேசிக்கவேண்டியதுதானே “ரிபு” அருபப்பிரம்மத்தைப்பத்திய அனேகசுருதிசப்தங்களுண்டு ஆகிலுமதுகேழ்விக்கு முத்தரத்துக்கு மயோக்கியமாகையாலும் ரூப அர்த்தத்தைத்தவிர யோகார்தயில்லாத்துனாலும் ஸகலதிருபடியத்த அந்தவஸ்துவை நீர்கேழ்க்கக்கூடாது யாஞ்ஞவல்க்கியொன்ற மகரிஷியால் கார்கிளன்றவளுக் கந்தவஸ்துவை பிரச்சினம்செய்யாதேஎன்று தகயப்பட்டிருக்கின்றன, ஆகையால் யோகவிர்த்தியால் ஸச்சிதானந்த லக்ஷணமுள்ளப்பிரம்மத்தையே என்னுடைய உபதேசத்தால் நீரியவேணும், ஜாக்கிரத்திலன் னமயகோசம் ஸ்வப்னத்தில் பிராணமயமனோமய விஞ்ஞானமயங்களன்றகோசங்கள் ஸுஷுப்தியி லானந்தமயகோசம் துரியத்தில் கோசமத்தசித்ரூபம் அசரீரம், ஜாக்கிரத்தில் விசுவனென்றஜீவன் மாயையால்மேரகித்து ஸ்தூலசரீரத்தையடைந்து ஸ்திரீ அன்னபானம் முதலான நாநாவிதபோகங்களைபுஜித்து திர்ப்தியடையகிரான், ஸ்வப்னத்தில் தைஜஸனென்ற அவன்தானே தன்மாயையால் கல்பிக்கப்பட்ட உலகத்தில் சுகதுக்கங்களைபுஜித்து ஸுஷுப்தியில் பிராஞ்ஞனென்று ஸகலமும் லயிக்கும்பொழுது தமொருணமான இருளாலவமானப்பட்டு விஷயானந்தத்தையடையகிரான், திரும்பவு மந்தஜீவன்தானே பூர்வஜன்மகர்மயோகத்தால் ஸ்வப்னஜாக்கிரத்துக்களை யடையகிரான், எவன் ஜீவனாகி மூன்றுபுரத்திலும் வினையாடுகிரானே அந்ததுரியனிடத்திலிருந்து ஸகலவிசித்திரங்களு முண்டாயிற்று, எதில் மூன்றுபுரங்களும் லயிக்கிரதுகளோ எது அகண்டபோதானந்தஸ்வரூபமோ எது ஸகலவேதாந்தரவஸ்ய பூர்ணசைதன்னியாத்மஸ்வரூபமோ அந்த இந்த ஸர்வாதாரமான துரியப்பிரம்மத்திலிருந்து பிராணன் மனது கரணங்கள் ஆகாசம் வாயு அக்கினி அப்பு பிரிதிவி இதுகளுண்டாயிற்று, ஸகல உலகத்துக்கு மாதாரமான பரப்பிரம்மம் ஸ-ஒக்ஷமத்துக்கும் ஸ-ஒக்ஷமம் அதே நீர்நீரே அது ஜாக்ரதமுதலான பிரபஞ்ச மெதுனால் பிரகாசிக்கின்றனவோ அந்ததுரியபிரம்மமே நானென்று அரிந்தவன் ஸகலபேர் தங்களால் விடுபடுகிரான், மூன்றுஸ்தானங்களிலு மெது புஜிக்கத்தக்கனதோ எவன்புஜிக்கிரவனோ எதுபோகமோ அதுகளுக்கு விலக்ஷணமும் ஸாக்ஷி

யும் சின்மாத்திர ஸதாசிவனுமானவன்நான் எந்த என்னிடத்தில்ஸகலப்பிரபஞ்சமுமுண்டாகி இருந்து லயிக்கின்றனவோ அந்த அத்துவைதப்பிரம்மமே நானாகிரேன் நானனுவுக்கு மனு வானவன் அப்படியே மகத்துக்கும் மகத்தானவன் இந்தவிசித்திரப் பிரபஞ்சமும்நானே நான் புராதனமும் புருஷனும் ஸ்வர்ணமபோல் வர்ணமுள்ளவனும் சிவரூபனுமாக இருக்கிரேன், நான் கைகாலத்தவனாகிலும் வாங்குகிரது ஓங்கிரது முதலான அனேகசக்தியுள்ளவன், கண்காதுகளில்லாவிட்டாலும் பார்க்கிரேன் கேழ்கிரேன் விஸ்பஷ்டரூபியானநான் சகலத்தைய மரியுவேன் என்னை ஒன்றுமரியாது அனேகவேதங்களால் நானே அரியத்தக்கனவன் வேதாந்தத்தைச்செய்தவன்நானே வேதத்தை அரிந்தவனும்நானே எனக்கு புண்ணியபாபங்களில்லை எனக்கு ஜன்மநாசதேகேந்திரிய புத்திகளுமில்லை எனக்குபஞ்சபூதங்களமில்லை என்றறிந்து அத்துவைதநிஷ்களதேஜோமய அகண்டானந்த ஆதியந்தமத்த ஸாக்ஷிஸ்வரூபத்தை யடையகிரான் “ஸ்ரீகுருமூர்த்தி” ஓய்பிரம்மாவே இப்படி ரிபுவாலுபதேசிக்கப்பட்ட நிதாகர் நானே பிரம்மமென்றறிந்து தன்னியரானார் ஆகையால் நீருமென்முகமாக கேட்டநிர்தபடியால் தன்னியாதான் ஆகிலுமினியும் பிரச்சினம் செய்யவேண்டியதிருந்தால் பிரச்சினம் செய்யும் இப்படி அப்பயதீக்ஷிதரவர்களால் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட குருஞ்ஞானவாஸிஷ்ட தத்துவஸாராயணசந்திரிகையில் ஞானகாண்டத்தின் க - வது பாதத்தில் சு - வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

எ - வது அத்தியாயம்.

“பிரம்மா” ஸ்வாமி ஸகலவேதாந்தங்களாலும் பிரதிபாதிக்கப்பட்டவரே ஜகத்குருவே நீலகண்டரே தயாஸமுத்திரரே சந்திரனே சிர்சிலதரித்தவரே உமக்குநமஸ்காரம் ஸுஷுப்தியில் ஜீவன்பிராஞ்ஞனென்று சொல்லப்படுகிரானென்றும் துரியனே பரப்பிரம்மமென்றும் தாங்கள்சொன்னதி லெனக்குஸம்சயமென்னவெனில் இந்தப்பிரஜைகளெல்லாம் நித்தியம் மூன்றாவதவஸ்தையில் நிர்விசேஷப்பிரம்மத்தை அடையகிரதுகளென்று பிரஸித்தச்சுருதி ஸ்மிருதி முதலான அனேகபிரமாணங்கள் ஸ்பஷ்டமாயிருப்பதால் வேணாவிதமாகச் சொல்லக்கூடாதே ஜாக்ரதஸ்வப்னமிரெண்டும் ஜீவனுடையதுகள் ஸுஷுப்திதுரியமிரெண்டும் பிரம்மத்தினுடையதுகளென்று யுக்தமாயிருக்கின்றன பிரம்மமிரெண்டுவிதமென்று முந்தங்களால் சொல்லப்பட்டுமிருக்குது, பிரம்மலோகவசனத்தாலென் னுலகப்பிராப்திஎன்றும் சொல்லக்கூடாதே, ஸகலஜீவர்களும் தினந்தோரும் என்னுலகத்துக்கு வரவில்லையே, நாலாவதுவனைப்போல்மூன்றுவதுவனு மிரெண்டாவதைப்பத்தாமலிருப்பதால் பிராஞ்ஞன் ஸகுணப்பிரம்மம் கூடஸ்தன் நிற்குணப்பிரம்மமென்று சொல்லக்கூடாது, ஏனெனில் மாயை அவித்தைகளுக்கு கப்புரப்பட்டபிரம்மத்தையே இரெண்டாகச்சொல்வதால் ஸுஷுப்தபிரம்மாத்மைக்கியத்தாலேயேமோக்ஷமென் னெனுகிரேன் சரியோஇல்லையோ தாங்களேசொல்லவேண்டியது “ஸ்ரீகுருமூர்த்தி” ஓய்பிரம்மாவேவேதாந்தவாக்கியங்களில்சிலதுகள் ஸுஷுப்தினேயேபிரம்மமாக்ச சொல்லுகிரதுகள் சிலதுகள் துரியனேயே பிரம்மமாக்ச சொல்லுகிரதுகள் எதிதில் நிர்ணயம்சொல்லுகிரேன்கேளும் ஜீவர்களால் நித்தியமனுபவிக்கப்பட்டு மந்தஸுஷுப்தனால் ஸம்ஸாரகாரணமான அஞ்ஞானம் நீங்காத்துனால் ஞானதிலக்ஷணமுள்ளபிரம்மம் துரியமே அதையரிந்தவர்களே அஞ்ஞானகாரியங்களைவிட்டு பயமத்திருக்கிருர்கள் அந்தஸுஷுப்தனுக்கு ஜீவனென்றபேய் இருந்தபோதிலும் பிரம்மமென்றபேய் ரும்தைஜஸனைவிடப் பெரியவனாகையால் குத்தமில்லை, ஆகிலு மவித்தையின்காரியமான அபானுவாணமஸத்துவா வரணமென்ற இரெண்டு மிருப்பதாலும் வினாபோல் காரணரூபமாக விசேஷப்பிரூப்பதாலு மிதுனால் ஸவிசேஷப்பிரம்மமாகையாலும் ஸுஷுப்தனைத்தள்ளி துரியனைத்தானே கொள்ளவேண்டியது, மூன்று

ஜீவர்களும் நிவிர்த்திக்கிரதர்காகவே துரியப்பிரம்மமும் மூன்றுபாதமாக சுருதியில்சொல்லப் பட்டிருக்கின்றன, இந்தமுப்பாதமும் சித்ருப்பிரம்மத்துக்கேயன்றி அருபம் முப்பாதாதீதமாகையாலும் தள்ளவும் கொள்ளவும் தகாததாகையாலு மதுக்குக்கடாது, தைஜஸனுக்கு ஸுஷுப்தியில் நரம்பின்னடைவு சுருதியில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன அதில் நான்சொல்லுகின்ற நிர்ணயத்தைக்கேளும் நரம்பைஅடைந்ததேஸத்தியம் பிரம்மத்தை யடைந்ததாக சுருதிசொல்லுவது பிரம்மத்தின்ஸம்பத்தில் நரம்பிருப்பதா லுபசாரமாகும், திருஷ்டாந்தத்தில் சிலகுணங்கள் சரியாக இருக்கவேண்டியது அவச்சியமாசையா லத்துவைதத்துவத்தை ஸுஷுப்தனிடத்தில் சுருதிசொன்னதுனாலேயே ஸுஷுப்தன் திருஷ்டாந்தமாய்விட்டான், இது விஷயத்தில் சுருதியில்சொல்லிய ஒரு இதிஹாஸத்தைச் சொல்லுகிறேன் அஜாதசத்ருவென்ற க்ஷத்ரியரிடத்துக்கு காரீகியறெறை பிராம்மணன்போனார் அந்தகாரீகியரானவர் மிகவும்கெர்வ த்துடன் பிரம்மத்தை நானுமக்குச் சொல்லுகிறேனென்று சொன்னார் அதைக்கேட்டந்தராஜ னானவ ரிந்தவாக்கியத்துக் காயிரம்தருகிறேனென்று சொன்னார் பின் பிராம்மணன்சொன்ன தென்னவெனில் ஆதித்தியபுருஷனைபிரம்மமென்றிரிந்திருக்கிறேன் (இராஜன்) இதெனக்குத்தெ ரிந்ததுதா னிதைஎன்னிடத்தில் சொல்லவேண்டாம் என்றதற்குப்பிராம்மணன் சந்திரன்முத லான அனேக ஆதாரங்களை பிரம்மதுக்குச்சொல்லியும் நீர்பிரம்மவித்தில்லைஎன்று இராஜன் சொல்லிப்போட்டபின் னவரிடத்தில் பிராம்மணனுக்கு இராஜன்பெரியவரென்று விசுவாஸ முண்டாகி நமஸ்காரம்செய்யவந்தவரை செய்யஒட்டாம விராஜன்தகைந்து பிராம்மணனுடை யகைய்யைப்பிடித்துக்கொண்டு அந்த அமைனையில்லானே ஒருவிடத்தில் நித்திரைசெய்து கொண்டிருந்த ஒருவேலைக்காரனை பெயர்சொல்லி எழுப்பியு மெழுந்திராதபின் கைய்யைபிசிந் தெழுப்பி பிராம்மணனைப்பார்த்து இராஜன் சொன்னதென்னவெனில் இந்த தைஜஸனென்ற ஜீவ னிதுவறை எங்கேபோயிருந்தா னிப்பொழுதெங்கேஇருந்துவந்தானென் றதற்கிந்தஇரண் டுமெனக்குத்தெரியாதென்று பிராம்மணன்சொன்னதைக்கேட்டு இராஜன்சொல்லுகிரார் பிரா ஞ்ஞனென்று பேருள்ள ஹிரதயாகாசமாகிய நாம ஸம்பந்தப்பட்டஜீவனிடத்தி லெப்படி ஆனந்தரூபனாக சயனித்துக்கொண்டிருந்தானே இப்படி பிராஞ்ஞனென்றஸுஷுப்தனும் பர மானந்தசித்தகனமான துரியபிரம்மத்தினிடத்தில் மோக்ஷாவஸ்தையில் சயனித்துக்கொள்ளுகிரா ன், ஸுஷுப்திகாலத்தி லிருளாலவமானப்படுகிறானென்ற சுருதிவசனத்தாலும் பிராஞ்ஞன் பரமாத்மாவில்லைஎன்று நிச்சயமாயிற்றுவேதாந்தங்களிலெந்தளந்த இடங்களில்ஸுஷுப்தனை யரியவே னுமென்றுசொல்லியிருக்கின்றனவோ அந்தந்தஇடங்களிலெல்லாம்தள்ளுகிரதற்காக அரியச்சொன்ன தென்றெண்ணத்தக்கது, அல்லது இலக்ஷணையை அனுஸரிக்கவேண்டியது, ஸ்தூலஅருநதநிநக்ஷத்திரம்போல்ஸகுணநிநுபணத்தால்நிர்குணம் லக்ஷிக்கிரபடியால்ஸுஷு ப்தன் ஸகுணப்பிரம்மானஜீவந்தான், இவ்விடத்தில் வாச்சியார்த்தத்துக்கு விரோதமத்திரு ப்பதா லிலக்ஷணைவேண்டியதில்லை, இப்படிப் பிராம்மணனிராஜவசனத்தைக்கேட்டு ஸுஷு ப்திதிருஷ்டாந்தத்தால் தார்ஷ்டாந்திகமானப் பிரம்மம் துரியமென்றும் ஸர்வவேதாந்தப்பிர னித்த ஸச்சிதானந்தபூர்ணமென்றும்நிர்விசேஷநிரஞ்சனமென்றுமரிந்தார், இந்தஸுஷுப்தனை த்தானே நிர்விசேஷ ஸ்வயம்பிரகாச பரப்பிரம்மமென்று சொல்லுகிரவர்கள் வேதரஹஸ்யார் தந்தெரியாமல் மோகத்தை யடைந்தவர்களென்று நிச்சயம், ஸம்பரஸாதனென்ற ஸுஷு ப்தஜீவ னிந்தசரீரத்திலிருந்து கிளம்பி பரஞ்சோதியை யடையிகிரானென்ற சுருதியாலும் துரியனே நிற்குணபரப்பிரம்மமென்று தீர்மானமாயிற்று, இந்தஸம்பரஸாதசப்தமானது ஸு ஷுப்தனைத்தவிர மைத்ததை ஜஸனிடத்திலாவது விசுவனிடத்திலாவது சுருதியில் சொல்லப் படவில்லை, இதனாலும் ஸுஷுப்தன் பரப்பிரம்மமில்லை, இராஜ்ஜுஸர்பத்தால் கடிக்கப்பட்ட வன் மரணத்தையடைந்தால் விஷம்வியாபித்து தேகம்கரத்துப்போனாலப்பொழுது சுஷுப்தி

யில் பிரம்மமாகும், சுத்திரஜதத்தால் கடகம்முதலான ஆபரணங்களாகுமாகில் கெந்தர்வநக ரத்தில் மலடிபிள்ளை இராஜாவா இருப்பானாகி வவன்கட்டைத்திருடனை பந்திகானாவில்சேர்பி விப்பானாகி லாகாசபுஷ்பத்தா லலங்கரிக்கப்பட்ட பாரியானைபோகித்து கானல்ஜலத்தில் முழு குவானாகில் முசல்களுக்கும் நரர்களுக்கும் கொம்புபுத்தம்நேரிமொகில் பூனைகளாலே யானே மரணத்தையடையுமாகில் ஆதித்தன் மேற்கேஉதித்து கிழக்கே அஸ்தமடையுவானாகில் அமா வாஸ்யயில் பூர்ணசந்திர உதயமர்குமாகி லப்பொழுது ஸுஷுப்தன் பிரம்மமாவான் “பிரம் மா” எந்த நான்ஸுஷுப்தியி லொன்றுந்தெரியாமல் ஸுகமாயிருந்தேனே பின்ஸ்வப்னத்தை யும் கண்டேனே அந்த நானேஜாக்ரத்தைப்பரம்கிரேனென்று மூன்றவஸ்தைகளிலு மொரு ஜீவனேசொல்லப்படுகிறான் இப்படியிருக்க மூன்றுஜீவர்களுண்டு தாங்களைப்படிச்சொல்ல லாம் ஸ்தூலஸுக்ஷமகாரணபேதத்தா லவஸ்தைகளுக்கு பேதம்சொல்லலாமெயன்றி அவஸ் தையுடையவனுக்கு பேதஞ்சொல்லக்கூடாதே “ஸ்ரீகுருமூர்த்தி” அவஸ்தைகளின்பேதத்தா லவஸ்தைபுடையவனுக்கும் பேதமுண்டு கூடஸ்தனை துரியந்தா னொருவனாவான் வராகரூபி யான மகாவிஷ்ணுவால் சொல்லப்பட்ட தொண்ணூத்தாரு தத்துவங்களில் மூன்றுஜீவனும் சேர்ந்தே கணக்குச்சரியாயிருப்பதால் மூன்றுக்கும் நாமரூபங்களும் பேதித்திருப்பதாலும் ஜீவன் மூன்றுவிதனென்றது குத்தமில்லை, ஸுகளன் நிஷ்களனென்ற இரெண்டாத்மாக்களில் கூடஸ்தப்பிரத்தியகாத்மாநிஷ்களன் பிம்பன்அவனுக்கே எகத்துவமும்காரணத்துவமும் சுருதி யில் சொல்லப்படுகின்றன அன்னியன் ஸுகளன் ஜீவன் பிரதிபிம்பன் காரியம் இந்தகாரியகார ணங்களான பராபராஜத்மாக்களுக்கு பேதம் வியவகாரதெசையில் ஸித்திக்கவேண்டியதற்காக பரானேகன் அபரானேகனென்றதும் யுக்தமாகும் வியவஹாரதெசையில் காரியமனேகமாகை யால் பரமார்த்ததெசையில் காரணமேகமாயிற்று, ஆகையால் ஜீவனேகனென்று சொல்லவே கூடாது இப்படியன்றி சுருதியுத்தியனுபவங்களுக்கு விரோதம்நேரிடும் ஆனால் பரந்தான் ஜீவ னான ஜீவந்தான் திரும்பவும் பரனாசப்போகிறான் ஆகிலும் வியவஹாரதெசையில் ஜீவன் பிரம்மமாகிரதில்லை, பரமார்த்ததெசையில் பிரம்மம் ஜீவனாகிரதமில்லை, ஆனால் சுருதிமுத லான பிரமாணங்களில் ஜீவனுக்குப் பிரம்மசப்தமும் பிரம்மத்துக்குஜீவசப்தமும் சொல்லப் பட்டுள்ள ஆகிலும் சுருதிமுதலானதுகள் தடையத்தப் பிரமாணங்களாகையா லதுகுத்த மில்லை, அதுகளுக்கு பாஷ்யம் முதலான வியாக்கியானம்செய்தவர்களு மப்படியே சொன்ன லந்தவியாக்கியானத்தா லென்னடபயோகம் வேதத்தில்வந்தஸந்தேகம் நிவிர்த்திக்கிரதற்காகச் செய்யப்பட்டவியாக்கியானங்களிலு மப்படியேஸந்தேகமுண்டாகும்படி வியாக்கியானிக்கிரது சரிதில்லை, பிரம்மா மூன்றுவதானஸுஷுப்தனை ஜீவனென்று தாங்கள்சொல்லுகிரீர்கள் சுரு தியில் துரியனாகூடஸ்தனையே ஜீவனென்றும் நெல்வால்போலவும் ரோமனுணிபோலவு மா காரமுள்ளனாகச் சொல்லுகிரபடியா லவனை யரியவே னுமென்று சொல்லிஇருப்பதாலும் ஜீவனென்று சொல்லக்கூடாதென்றிப்படி எனக்குண்டாயிருக்கிர சங்ககைகளைநீக்கத் தங்களைத் தவிரவேரை எவரிருக்கிரார் “ஸ்ரீகுருமூர்த்தி” வாச்சியனென்று மிலக்ஷியனென்றும் ஜீவனிரெ ண்டு, அதில் வாச்சியஜீவன் விசுவன் தைஜஸன் பிராஞ்ஞனென்று மூன்றுஅன்னியனான இல க்ஷியன் துரியன் பிரம்மத்தின்னம்சம உரோமனுணிமுதலானதுபோ லாகாரமுள்ளதாக அரி யத்தக்கனவன் அதினல்ஜீவனுக்கு கிரமமுத்திகிடைக்கும் அந்ததுரியனையும் ஸம்ஸாரிஎன்றும் யமலோகத்துக்கர்கனென்றும் சிலர்கள்சொல்லுகிரார்கள், கட்டவிரல் முதலான ஆகாரமுள்ள தகராத்தமாவாகிய அந்தகூடஸ்தனவர்களுக்கு மூடத்தனத்தை விர்த்திசெய்வானென்று நிச்ச யிக்கிரேன் அங்குஷ்டபுருஷனை யமன்பாசத்தாவிழுத்தாரென்ற ஸ்மிருதிக்கும்விரோதமில்லை அந்தபுருஷனிடத்தி லத்தியாஸத்தால்வந்த ஜீவனுடையபக்கத்திலிருப்பதால் சத்திரிநியாயத் தையடுத்த ஜீவனைஇழுத்தது பரனிடத்தி லுபசரிக்கப்படுகின்றன பிம்பப்பிரதிபிம்பங்கள்ஸமீ

பத்திலிருந்தபோதிலும் கன்னாடிருந்தாலும் நசித்தாலும் கழுத்திலுள்ள முகத்துக்குக் கேடிலலாமைபோல் நிச்சயிக்கத்தக்கது. சுருதியிலிருந்த அங்குஷ்டபுருஷன் புனையத்தொரிப்புப்போல் சொல்லப்பட்டிருப்பதால் சகலத்துக்கு மீசானரென்று சொல்லப்பட்டிருப்பதாலும் யமபாசஸம்பந்தம் சொல்லக்கூடாது நசிகேதனென்ற பிராம்மணபுத்திரனுக்கு இந்தகூடஸ்தாத்மாவே நிர்லேபனென்றும் வேதாந்தரஹஸ்யார்த்தமென்றும் யமனாலுபதேசிக்கப்பட்டிருக்கின்றன அப்படி இருக்கிரவனுக்கெப்படியமபிடைசொல்லலாம் எவனைக்கண்டமாத்நிரத்தில் ஜீவனுக்கு ஸகலஸம்ஸாரபாசங்களும் சேதிக்கப்படுகின்றனவோ அவனுக்கேது யமபிடை, எவனென்னுடைய பரமார்த்தஸ்வரூபமோ ஸரவஜ்யோதிக்கும்ஜ்யோதியோ அவனுக்கேது யமபிடை ஆகையால்கூடஸ்தாத்மாவை நிர்மலனென்றும் புருஷோத்தமனென்றும் புண்ணியபாபஸம்பந்தமத்தவனென்றும் ஒய்பிரம்மாவே நீரரியும், நான்சொல்லியதி வெவ்வளவும் சங்கைவேண்டாம் இனிகேழ்க்கவேண்டியதிருந்தால்கேளும் பயம்வேண்டாம் இப்படி அப்பயதீக்ஷிதரவர்களால் மொழிபெயர்க்கட்ட குருஞ்ஞானவாஸிஷ்டதத்துவ ஸாராயணசந்திரிகையில் ஞானகாண்டத்தின் க - வது பாதத்தில் எ - வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

அ - வது அத்தியாயம்.

“பிரம்மா” ஸ்வாமிநசிகேதனுக்குயமன்சொன்னதை எனக்கு விஸ்தாரமாகச்சொல்லவேணும் யமன்பிரமணிகர்களுக்குள் பெரியவரல்லவர் “ஸ்ரீகுருமூர்தி” ஒய்பிரம்மாவே உள்ளதுதான் யமன்தர்மஞ்ஞானங்களுக்கு ஸமுத்திரமாகையாலவருடைய வாக்கியங்களை கேழ்கவேண்டியதுதான். கவுதமொன்றொருபிராம்மணசிரோஷ்டர் முன்னிருந்தார் அவர்யாகத்தில்ரித்துக்களுக்குபசுக்களை தெக்ஷிணையாகக்கொடுத்தார் அப்பொழுதவருடைய புத்திரனாகிய நசிகேதனெண்ணினதென்னவெனில் பசுக்கள்தன்குடித்திருப்பதால் பால்கரந்திருப்பதாலும்புல்லுத்தினனிருப்பதாலும் துர்பெலமாயிருப்பதாலும் நம்முடையபிதாவுக்கு யாகம்ஸபலமாகாதாகையால் பிதாவிற்காரியத்தை நாம்ஸபலமாக்கவேணுமென்றெண்ணத்துடன் பிதாவைப்பார்த்துச்சொல்லுகிறான். அய்யாபிதாவே எந்தரித்துக்குஎன்னைதெக்ஷிணையாக தீர்மானித்தீர்களென்ற புத்திரனுடையவசனத்தைபிதா கேளாதவர்போலுபேக்ஷித்துமிரண்டு மூன்றுதரம்கேட்டதுனால் கோபத்தையடையந்தபிதாசொன்னார் மிருத்யுவுக்குன்னைக்கொடுத்திருக்கிறேனென்றதைக்கேட்டு புத்திரன் சிந்தித்ததென்னவெனில் சிஷ்யர்களுக்கெல்லாம் நானே முதலாவதுவன் நடுவிலுள்ளவனும் நான்தான் இதுவனாயிலொருக்காலுமேன்னுலிப்படிக்கோபத்தையடைந்தவரல்லவே, ஆகையால் யமனுக்கென்னுலாகவேண்டிய காரியமிருக்கிறதாகத் தோனுகின்றனவென்றுசோகத்துடன் ரோதனம்செய்துகொண்டு பிதாவைஸத்தியஸந்தராகக் வேண்டியதர்க்குத்தகுந்தவசனத்தைச்சொன்னான் “நசிகேதன்” முன்காலத்திலும் பின்காலத்திலுமுள்ளபெரியோர்களை தாங்களறினத்து ஸத்தியம்தவராமலிருக்கவேண்டியது, உலகத்திலநரன்காய்கள் போல் ஜனனமரணத்தையடிக்கடி அடையுகிறபடியாலிந்த அனித்தியஉலகத்தில்போய்சொல்லிதங்களுக்கென்னபிரயோஜனம் ஆகையால் ஸத்தியஸந்தொன்றுதங்களுக்கு பெயர்கிடைக்கிறதர்க்காக என்னைஇப்பொழுதேயமலோகத்துக்கனுப்பவேண்டியது இப்படி சொன்னபின் பிதாவின்னாளுனாளுல் யமலோகத்துக்குப்போய் சேர்ந்தநசிகேதன்னாகாரமன் றிமூன்றிரவு யமன்வீட்டில்வளித்தான் வெளியில்போயிருந்த யமன்வந்தவுடனே அவருடைய பாரிகள்சொன்னார்கள் இந்தப்பிராம்மணபுவாஸமிருக்கிரமித்தமக்கினியால்பேர லெவ்களுக்கெரிவுண்டாகின்றன ஆகையால் சீக்கிரத்திலிந்த அதிதிப்பிராம்மணனை நீர்பூஜிக்கவேண்டியது எவனுடையவீட்டிலதிதி உபவாஸமிருக்கிரானே அவனுடைய ஸகலஐசுவரியங்களும்

நசித்துப்போய் விடுமல்லவா. இப்படி ஸ்திரீகளால் சொல்லப்பட்ட யமனுடனே நசிகேதனை நமஸ்கரித்துச்சொன்னார். யமன்என்னுடைய கிரகத்தில் மூன்று நாள் நீ ரூபவாஸமிருந்தபடியாலென்னிடத்திலிருந்து மூன்று வரங்களை நீர் பெத்துக்கொள்ளலாம். அதைக்கேட்டு நசிகேதன் மூன்றுவரங்களைக்கேட்டுக்கொண்டான். பிதாவுக்கென்னிடத்திலுண்டான கோபம் நீங்கவேண்டியது. க - அக்கினி வித்தையை உபதேசிக்கவேண்டியது. உ - சுருதிஸ்மிருதிப்பிரஸித்தமான மோக்ஷத்துக்கு ஸாதனமாகிய ஆத்மவித்தையை உபதேசிக்க வேண்டியது. ஈ - இப்படி யமன் கேட்டிரண்டு வரங்களை யுங்கொடுத்துவிட்டார். மூன்றாவதில் லோபத்துடனதைஉபதேசியாமலும்முடையபெயரிந்த அக்கினிக்குக்கிடைக்கட்டுமென்று நாலாவது வரனைகொடுத்தார். அப்பொழுது நசிகேதன்சொன்னான். மனுஷ்யன்பிரோதனாகாலத்திலாத்மாபரலோகத்திலிருக்கிறானென்று சிலர்கள் சொல்லுகிறார்கள். இல்லையென்று சிலர்கள் இந்த ஸம்சயந்திரும்படி தாங்களெனக்குபதேசிப்பதே மூன்றுவது வரனாக வேண்டியது. அதைக்கேட்டு யமன் சொன்னார். இவ்விஷயத்தில் தேவர்களும் முன் ரொம்பவும் ஸம்சயப்பட்டார்கள்ல்லவா. இது ஸ-ஷம்மான தர்மம்மிதரியத்தக்கதில்லை. ஆகையால் வேரை எதையாவது கேட்டுக்கொள்ளும், என்னை சிரமப்படுத்தக்கூடாது நசிகேதன்தேவர்களிவ்விஷயத்தில் ரொம்பவும் சந்தேகப்பட்டபடியாலும் தாங்களுமிது ரொம்பவும் ஸ்-ஷம்மதர்மம்மென்றுசொன்னபடியாலுமிதைச் சொல்லுகிறதில் தங்களுக்குச்சரியாக ஒருவனுமில்லாத்தினுமெனக்குத்தாங்களிதைத்தான் சொல்லவேண்டியது. இப்படிமெத்தமெத்த நசிகேதன் சொல்லியும் யமனதிக லோபத்துடன் போக்கிய விஷயங்களை அதிகமாகக்கொடுக்கிரேனென்றுமேமாத்திரார் யமன் தூரு வயசுள்ள புத்திர பெளத்திரர்களைத்தருகிறேன். அனேகம் பசுக்கள் யானேகுதிரைகள் அனேகம்வீடுகளை யுந்தருகிறேன். பூமியிலெவ்வளவு காலம் வலிக்கவேணுமோ அவ்வளவு தீர்க்காயுஸ்சையும் தருகிறேன். உம்மை பூமியிவ் ஸர்வகாமங்களை யடைந்தவராகச்செய்துபோடுகிறேன். மனுஷ்யலோகத்திலெந்த எந்தக்காமங்கள் துர்லபங்களோ அந்தந்தக்காமங்களைக்கேட்டுவாங்கிக்கொள்ளலாம் அனேகாதவாதித்ரகோஷங்களுடன் கூடி இந்த அனேகஸ்திரீகளை உமக்கு தாசிகளாகவைத்துக்கொள்ளும். இந்த ஸ்திரீகள் மனுஷ்யர்களுக்கு துர்லபங்கள் ஆகையால் மரணமோக்ஷத்தை நீர் கேழ்க்கக்கூடாது. அல்லது மரணத்தாலடையத்தக்கன். அந்த வஸ்துவை கேழ்க்கக்கூடாது. இப்படி சொல்லப்பட்ட நசிகேதனெவ்வளவும் மனக்கலக்க மன்றி சொன்னான். அய்யா அந்தகரோ நாளைக்கு வரப்போகிற போக்கியங்களெல்லாம் மனுஷ்யனுடைய தேஜஸ்ஸைவாங்கிப்போடுமாகையாலனே கல்பகாலம் வளித்தபோதிலுமது அல்பாயுஸ்தான் வாகனங்கள் தாஸிகள் வாத்தியங்களிதுகளெல்லாம் தங்களுக்கே யிருக்கவேண்டியது. பணத்தால் மனுஷ்யனுக்கு திர்ப்தியடைய இடமில்லை எங்களுடைய காலத்துக்குள் தங்களுடைய காலத்துக்குள்ளாவது தங்களுடைய தெர்சனத்தால் பணத்தை எப்பொழுதாவதையுடையோம் தங்க ளிடத்திலெனக்கு முக்கியமாகப்பெத்துக்கொள்ளவேண்டியது அந்த ஆத்மவித்தையான் ஜனாயையடையுகிற மனுஷ்யன் அமிர்தர்களாகிய தேவர்களுடைய ஜனாயத்தபத்ததை யடைந்து ஜாதி, கிரீடை ஆனந்தமிதுகளை தியானித்தரிந்த எவன் தானதிகநான் ஜீவிக்கிறதிலாசை கொள்வான். ஐயாமிர்த்தியுமே மரணகாலத்திலாத்மாவின் முன் சொல்லப்பட்ட ஸம்சயத்துக்கு தாங்கள் ஸமாதானம் சொல்வதேமுக்கியமானவரன் இதைத்தவிரவேலானொன்றையும் நசிகேதன் வீரிக்கமாட்டான் ஸ்ரீகுருமூர்த்தி இப்படி யமன் நசிகேதனை பரிக்ஷித்து பிரம்மவித்தையை உபதேசிக்க நல்ல அதிகாரி என்று ஸந்தோஷித்துச்சொன்னார். யமன் அனேகார்தங்களில் புருஷனைச்சேர்யிவிக்கிறபோகமோக்ஷமிரண்டுகளில் மோக்ஷத்தை இச்சிக்கிறவனுக்கு நல்லது விதிக்கிறது போகத்தை இச்சிக்கிறவன் கெட்டுப்போகிறான். தைரியமுள்ள உத்தமபுருஷன் அந்தபோகமோக்ஷங்களை பிரித்துப்பார்த்து மோக்ஷத்தைக்கோருகிறான் மந்தன் யோகக்ஷேமத்து

சுக்காதபோகங்களை ஆசிக்கிறான். ஓய் நசிகேதரோ நீர் போகங்களை எல்லாம் தியாகம் செய்து போட்டபடியால் நவரத்னமயமும் ஸகலமனுஷ்யர்களும் மோகிக்கத்தக்கதுமான அனேகம்மா லையை ஸம்மானமாக நானுமக்குத்தருகிறேன். வித்தைஅவித்தை இவ்விரண்டுமொன்றுக்கொன்று விபரீதமாகையால் தூரமுள்ளதுகளிதுகளில் வித்தையை மட்டும் நீர்பேசுதித்தபடியாலும்மைகாமங்களாசப்படுத்தவில்லை அவித்தைக்குள்ளிருந்து கொண்டுதன்னுல்தைரியப்பட்டு தன்னை பண்டிதனாகத்தானே எண்ணிக்கொண்டு குருடனால் குருடன்போல் மூடர்கள் பிரமித் தலையுதிருர்கள் பணத்தின் மோகத்தால் மூடனானவனுக்கு மறணமுண்டென்ற எண்ணமேவரா து. இந்த பூலோகமேயுள்ளது பரலோகமில்லை என்றாவது இந்த பரலோகமில்லை என்றாவது எண்ணினவனடிக்கடி என் வசத்தையடையுகிறான். எவன் கேழ்க்கவே துர்லபனோ எவனைக் கேட்டவர்களுமரியமாட்டார்களோ அந்த ஆத்மாவைச்சொல்லுகிறவன் கேழ்க்கிறவன் அரியுகிறவன் நல்லடத்தையுள்ளவனும் ஆச்சரியம் துர்லபனென்றரியத்தக்கது இவ்வாற்றை மந்த னான மனுஷ்யன் அறியத்தக்கதில்லை. அநேகந்தரம் சிந்தித்துப்பார்த்தபோதிலும் நன்றாக அரி யமாட்டான் அணுவுக்குமணுவான இவ்வாத்மாதர்க்கக்கூடாதவன் அத்துவைதனாகச் சொ ல்லப்பட்ட இவனிடத்தில் நிஷ்டையடைந்தவனுக்கு பரலோகத்தைக் குறித்துப் போகவேண் டியதில்லை இந்தப்புத்தியை தர்க்கத்தால் கெடுக்கக்கூடாது ஆத்மாவை அரியுகிறதற்காகவே அன்னியனாகிய ஈசனால் சொல்லப்பட்டது எந்த புத்தியை நீரடைந்து ஸத்தியத்தில் தைரிய முள்ளவராக இருக்கிறீரோ அந்தப்புத்தியுள்ள உமக்கு ஸமானமாக கேழ்க்கிறவர் நமக்கு கிடைக்கமாட்டார். அந்தமுள்ள இவ்வஸ்துக்களேல்லாம் அனித்தியமென்று நானறியவேன். அனித்தியங்களாலந்த நித்தியவஸ்துவடையத்தக்கதில்லை ஆகையால் பூர்வமனித்தியங்களானத் தீர்வியங்களா லக்னிசயனமென்றயாகத்தை நான் செய்து அனித்தியங்களான இவ்வைசுவரிய ங்களை அடைந்திருக்கிறேன் இவ்வாசையத்த நீர்மகானுபாவர் நித்தியமான ஆத்மவித்தையை நீர்பேசுதித்தீரல்லவா அவ்வாத்மாவருத்தப்பட்டு தெரிசனம் செய்யத்தக்கனவர் இந்ததேகத்தி லனுப்பிரவேசித்து இரகஸ்யராக ஹிரதயகுகையிலிருக்கிரவரும் புராணருமான ஆத்மாவை அத்தியாத்மயோகத்தால் நன்றாகஅரிந்துதையமுள்ளவன் சோகமோகங்ளை விடுகிரான்இந்த பிரம்மாத்மைக்கியத்தை குருமுகமாககேட்டத்தியாத்மயோகத்தால் நன்றாகஅடைந்து சரீராதி தர்மத்தைத்தள்ளி ஸ-ஒக்ஷமமும் ஸந்தோஷிக்கத்தக்கதுமான பதத்தையடைந்து ஸந்தோ ஷிக்கிரான் நசிகேதனென்றஉம்மை யப்படிப்பட்ட ஸந்தோஷமுள்ளவரும் ஜ்ஞானாவரணமத்த வருமாக எண்ணுகிரேன்நசிகேதன் தர்மாதர்மங்களுக்கும் புண்ணியபாபங்களுக்கும்சென்றதி ருக்கிரதுகளுக்குமதீ தமானதைதாங்கன்பாற்குரீர்களோ அதைஎனக்குச்சொல்லுங்கயமன் எந்தபதத்தை ஸகலவேதங்களும் சொல்லுகிரதுகளோ செய்யப்பட்டவங்களாலெதையடை யத்தக்கதாகப் பெரியோர்கள் சொல்லுகிரார்களோ எதைஇச்சிக்கிரவர்கள் குருகுலவாஸம் முதலானதுகளைசெய்கிரார்களோ அந்தபதத்தையுமக்குச்சுருக்கமாகச் சொல்லுகிரேன்இந்த அக்ஷரமர்ன பிரம்மத்தையரிந்து எவனெதைஇச்சிக்கிரானோ அவனுக்கதுசித்திக்கின்றன இவ் வக்ஷரவஸ்துவை அவலம்பிக்கிரதேசிரேஷ்டம் இவ்வாலம்பனத்தை அரிந்தவன் பிரம்மலோக த்தில் பூஜிக்கப்படுகிரான் புத்திக்குஸாக்ஷியான இவ்வாத்மாமாயமுதலான விகாரங்களிலிரு ந்துண்டானவனில்லை நசிக்கிரவனுமில்லை அசுத்தவாக்கு மனதுகளுக்கெட்டாதவன் தேகமடி படும்போது புராணானுவாத்மா அடிபடுகிரதில்லை, அடித்தேனென்றெண்ணுகிரவனு மடி பட்டேனென்றெண்ணுகிரவனுமாத்மாவை அரியவில்லைபரமார்த்தத்திலடித்தவனடிக்கவுமில்லை அடிபட்டவ னடிபட்டவுமில்லை அணுவுக்கணுவும் மகத்துக்குமகத்துமான இவ்வாத்மா பிரா ணியின் ஹிரதயகுஹயில் வைக்கப்பட்டிருக்கிரான் அகர்த்தனாகிய அவனை சோகமத்தவனாகவும் நாலுமுதல்பிரம்மாவின் பிரஸாதத்தால் தன்மகிமையையும் பாற்கிரான் கிரமமுத்திகிடைக்கு

மென்றுகருத்து, சொல்லியஆத்மா பரமார்த்ததெசையில் சஞ்சலனாகஇருந்தபோதிலும்வியவ ஹாரதெசையில் தூரத்தில்போகிரான் வியவஹாரதெசையில் புரீதத்தென்றநாடியில் சயனித் துக்கொண்டிருந்தபோதிலும் பரமார்த்ததெசையில் ஸர்வவியாபகனாகிரான் இரண்டதெசை யால் ஸ-ஒக்ஷமமுள்ளஅந்ததேவனை என்னைப்போலுள்ள பிரம்மவித்துக்களைத்தவிர வேளை எவனரியுவான் சரீரங்களிலசரீரனாகவு மவஸ்தயத்திடங்களிலிருந்து மகானும் விபுலமாகவு மிருக்கின்றஆத்மாவை அரிந்ததீரன் சோகிக்கமாட்டான் இவ்வாத்மாவை அதிகவசனங்களா லடயக்கூடாது ஸ-ஒக்ஷமபுத்தியாலும் அதிகசிரவணத்தாலு மடையக்கூடாது நிதித்தியாஸனத் தாலெந்தபரமாத்மாவை இந்தஜீவன்வரிக்கிரானோ அவ்வாத்மா அச்சாதனத்தாலடையத்தக்க னவன் அல்லது இப்பரமாத்மாதானே நிதித்தியாஸனத்திலாருடனான எந்தஉத்தமாதிகாரியை வரிக்கிரானோ அப்புருஷனால் தானிந்தபரமாத்மா அடையத்தக்கனவன் அந்தப்புருஷனுக்கிந்த ஆத்மா தன்ஸ்வரூபத்தைவரிக்கிரார் அந்தஜீவனை தன்னிடத்தில் லயப்படுத்திக்கொள்ளுகிரா னென்றகருத்து இவ்வாத்மாவை கெட்டநடத்தைகளில் வைராக்கியமத்தவனும் சாந்தியத்தவ னும் ஸமாதியத்தவனும் சாந்தியத்தமனதுள்ளவனும் பிரஞ்ஞானத்தாலடையமாட்டான் எவனு க்கு பிராம்மணக்கூத்தரியனென்ற இரெண்டுமன்னமோ சராசரப்பிரபஞ்சம் முழுமையுமென் னுகருத்து எவனுக்கு ஸகலப்பிரபஞ்சபக்ஷனாகிய மிருத்யுவு மன்னத்தை நனைக்கிரெய்யா வானோ அந்தஸகுணேசுவரனு மெதிவிருக்கிராரோ அந்தநிற்குணாத்மாவை இப்படிப்பட்டவ னென்றெவனரியுவான் புண்ணியலோகத்தில் கர்மபலத்தை அனுபவிக்கிரவர்களும் இரதயகு ஹயில் பிரவேசித்தவர்களும் நிழல்வெய்யில்கள்போலுள்ளவர்களுமாக இருக்கின்ற ஜீவாத்ம ப்பிரத்யகாத்மாக்களையாவது பிரத்யகாத்மபரமாத்மாக்களையாவது ஐந்தக்கியுள்ள பிரம்மவி த்துக்கள்சொல்லுகிரார்கள் எதுகர்மிகளுக்கனைபோலிருக்கின்றனவோ நாசமத்ததும்ஸம்ஸா ரக்கையோ இச்சையுள்ளவர்களுக்கு பயத்தைத்தீர்கிரதுமானஅந்தப்பிரம்மத்தை அரியுகிரத ற்கும்நசிகேத அக்னியை அனுஷ்டிக்கவும்நாம்சத்தியுள்ளவர்களாயிருக்கிரோம பிரத்யகாத்மா வை ரதியாகவும் சரீரத்தைரதமாகவும் மனதைக்கடுவாளமாகவும் இந்திரியக்களைக் குதிராக ளாகவும் சப்தாதிவிஷயங்களைதேரோமும் வீதியாகவும் ஆத்மாஇந்திரியம்மனதுகளுடன் கூடி னவனை புஜிக்கிறவனென்றும் புத்திமான்கள்சொல்லுகிரார்கள் எவன்பிரம்மத்தில் யோகமத்த மனதால்விஞ்ஞானமத்திருக்கிரானோ அவனுடைய இந்திரியங்கள் கள்ளக்குதிராகள்போல்வசு ப்படாதுகள் எவன்பிரம்மத்திலயோகமுள்ளமனதால் விஞ்ஞானமுள்ளவனோ அவனுடைய இந்திரியங்கள் நல்லகுதிராகள்போல் வசப்பட்டிருக்கும் எவன்கெட்டமனதுள்ளவனுமெப் பொழுதுமசுசியுள்ளவனுமாக இருக்கின்றனோ அவனந்தபரமபதத்தை அடையமாட்டான் ஸம்ஸாரத்தையுமடையுவான் எவன்நல்லமனதுள்ளவனுமெப்பொழுதும் சுசியுள்ளவனுமாக இருக்கின்றனோ அவனந்தபதத்தை அடைகிரான் திரும்பவும்ஜனிக்கிறதில்லை விஞ்ஞானமெ ன்றபுத்தியைஸாரதியாகவும் மனதைக்கடுவாளமாகவும் செய்துகொண்ட நான்ஸம்ஸாரமார் கத்தின்களையாகியவிஷ்ணுபதத்தை அடையுகிரான் இந்திரியகோளங்களைக்காட்டிலுமதுகளி ன்விந்திகளாகியசப்தாதிவிஷயங்கள்பெரிதுகள் அந்தஅந்தங்களைக்காட்டிலுமவ்வியக்கமென்ற அவித்தைபெரிது அதைக்காட்டிலும் பரமபுருஷனென்றபரமாத்மா பெரியவன் அந்தப்புருஷ னைக்காட்டிலுமபெரிதொன்றுமில்லை அதேமுடிவாயும்ஸ்வாதாரமாயுமுள்ளது இப்பரமாத் மாஸகலபூதங்களிலுமிரஹஸ்யமாக இருந்துபிரகாசியாமலிருக்கிரான் ஸ-ஒக்ஷமத்தைப்பார்க்க வல்லமையுள்ளவர்களால சஞ்சலஸ-ஒக்ஷமபுத்தியால் பார்க்கப்படுகிரான் பிராஞ்ஞன்ஸ-ஒக்ஷ மபுத்தியுள்ளவன் அந்தபரமாத்மாவை நீன்றாகப்பார்க்கிறதற்காக வாக்கைமனதில்தகயுவான் அப்படியேமனதை விஞ்ஞானாத்மாவிடத்தில் தகயுவான் அந்தஞானாத்மாவைமகாத்மாவிடத்தி ல்தகயுவான் அந்தமகத்தைசாந்தாத்மாவிடத்தில் தகயுவான் ஆகையால் ஓய்ஜனங்களைஅனு

தியான அவித்யாஸுஷுப்தியிலிருக்கின்ற நீங்குளமுத்திருங்கள் கூடஸ்தாத்மதொச்சனமாகி
ஜக்கிரத்தை அடையுங்கள் மகாவரக்கியார்தசிரவணம் செய்கிறதற்காக பெரியோர்களைச் சரண
மடையுங்கள். அவர்களுடைய உபதேசத்தால் பரமாத்மாவை அறியுங்கள் அந்தமார்க்கமானது
கத்திமுனைபோல் நாடக்கூடாததென்று பெரியோர்கள் சொல்லுகிறார்கள் சப்தஸ்பரிசுருபரஸ
கெந்தங்களத்த அந்தபரமாத்மாவை ஆதியந்தமத்ததும் பெரிதுக்கும் பெரிதுமாகப்பாவித்துமிர்
த்யுமுகத்திலிருந்து விடுபடுகிறான் யமதர்மராஜனால் சிகேதனுக்குச் சொல்லப்பட்ட இவ்வுபாக்
கியானத்தைச் சொன்னவனும் கேட்டவனும் பிர்ம்மலோகத்திலும்கிமையை அடையுக்கிரான்.
இந்தரகஸ்யத்தை பிராம்மணஸ்பயில் மரணகாலங்களிலும் சிராத்தகாலங்களிலுமெவன்சிரவ
ணம் செய்விக்கிரானே அவனுக்கதுமோக்ஷாத்மாவின் லீவனனாகி காலம் முதலிந்திரியங்களை
விஷயங்களாகவிரொக்ஷிக்கிரபடியால் புத்திராணைப்போலபிமானத்துடன் துளைத்தானே பாகிரா
ன்பிரத்யகாத்மாவைப்பார்க்கிரானில்லை, எவன்திரனாகி இந்திரியங்களை திருப்பிமோக்ஷத்திவிச்சை
யுள்ளவனே அவனே பாகிரான் எவர்கன்வெளிப்பட்டசுரமங்களை அனுஸரிக்கிரார்களோ அந்த
அவிவேகிகள் விஸ்தாரமான யமபாசத்தை அடையுக்கிரார்கள் ஆகையால்திரர்களான விவேகிகள்
மோக்ஷத்தை விச்சயமாக அரிந்தனித்தியங்களை இவ்விடத்தில் பிரார்த்திக்கிரார்களில்லை சப்த
ஸ்பர்சுருபரஸ கெந்தங்களை எதுவாலறியுக்கிரானே இப்பிரத்தியகாத்மாவைத்தவிர வேளைது
ஸமாகிகாலத்தில் மிச்சமாயிருக்கின்றன ஸ்வப்னஸுஷுப்திகளை எவனால் பார்க்கிரானே அந்த
ஆத்மாவைவிடவாக அரிந்தவன் சோகப்படுகிறதில்லை ஜீவனுக்குதன் ஸம்பத்திவிடங்கொடு
த்த இப்பிரத்தியகாத்மாவைஸகலத்துக்கும்பதியாக அரிந்தவன் துரவுமார்க்கத்தில் விரஸப்
படமாட்டான் எவன் ஜலத்தின்னுத்பத்திக்குமுன் பிரம்மத்தி னிடத்திலிருந்துண்டாகி ஜீவ
னுடன்கூடவே இரதயகுஹயி லிருக்கிரானே இப்பிரத்தியகாத்மாவே பிர்ம்மம் அதிதிஎன்
னும் தேவதைஎன்றும் சொல்லப்படுகிற எந்த ஆத்மபிராணனுடன்கூடகுஹயிலிருக்கிரானே
அரணிகளிருக்கின்ற அக்னிபோலவும் கெர்பிணிகளால்தரிக்கப்பட்டகெர்பம்போலவும் தினம்
தோரும் பிராம்மணர்களால் ஸ்துதிக்கப்பட்ட ஸ-ஹரியன்போலவும் கர்மிகளால் ஸ்துதிக்கப்
பட்ட அக்கினிபோலவுமிருக்கின்ற இந்த ஆத்மாவே பிர்ம்மம். எதில் ஸ-ஹரியனுண்டாகிலயி
க்கிராரோ தேவர்களானவருமெதிலர்பிக்கப்படுகிரார்களோ அந்த ஆத்மாவை எவன்கடரு
வான் சைதன்னியருபியான இப்பிரத்தியகாத்மாவேஸ்ர்வகேத பிர்ம்மம் அதற்கு மேலில்லை,
எந்த ஆத்மா ஜீவனிடத்தில் ஸாக்ஷியாகவும் பரிச்சின்னனாகவு மிருக்கிரானே. அவனீசுவர
னிடத்தில் ஸாக்ஷியாகவும் அபரிச்சின்னனாகவுமிருக்கிரான் எது அந்த அபரிச்சின்ன பிரம்
மத்தினிடத்தில் ஸாக்ஷியாகவும் நிஷ்பிரதியோகிகமாகவு மிருக்கின்றனவோ. அந்த அருப
வஸ்து இந்தபரிச்சின்னப் பிரத்தியகாத்மாவுக்கு பிராரப்தம்முடிந்த காலத்தில் ஸித்திக்கி
ன்றன. எவன்நாநாவைப்போல்பார்க்கிரானே அவன்பிரத்யக்பிர்ம்மைக்கியத்தைப்பார்த்தவ
னாகையால் மரணத்துக்கு மரணமானமோக்ஷத்தை அடைகிரான் இந்த அபேதமானது மனது
னாலேயே அடையத்தக்கது. இவ்வபேதத்தை அடைந்தவனிடத்திலெவ்வளவும் பேதமில்லை
அங்குஷ்ட ஆகாரமுள்ளபுருஷன் தேகமத்தியிலிருக்கிரான் ஸகலாதிபதியான அவனை அரிந்தவ
ன் துரவுமார்க்கத்தில் விரஸப்படமாட்டான் அந்த அங்குஷ்டபுருஷன்புகைஅத்த அக்னிபோல்
ஜ-வலிக்குரான் அவனேஸகலத்துக்குமீசன் இன்றைக்கும் நாளைக்குமவன்தரனிருக்குரான் எ
ப்படிமலைகளில்மேகங்களால்விடம்பட்டஜலம்பள்ளப்பிரதேசத்தில்பிரவேசிக்கின்றனவோ அ
ப்படி கார்த்துத்துவாதி ஸம்ஸார தர்ம்மங்களை பரமாத்மா வைத்தவிரவேரையாகப் பார்த்தபேத
தெர்சியானவன் மரித்தபின்னந்ததர்ம்மங்களைத்தானையுவான் பிர்மாத்மைக்கியதெர்சியான
வன் சுத்தஜலத்தில்விடப்பட்ட சுத்தஜலம்போல் பிரம்மத்திலேக்கியத்தை அடையுவான் பிரஸி
த்தங்களான ஒன்பதுதுவாரங்கள்நாபிடுத்தலை இந்தப்பதினோருதுவாரமுள்ளதேகமாகிர ஒரு

பட்டணம் சுத்தசைதன்னியமான ஜன்மமத்தபரமாத்மாவின் ஞானனுஷ்டானந்தால் ஜீவன்
சோகிக்கிரானில்லை, ஜீவன்முத்தனாகியும் விதேகமுத்தனாகிரான் ஹம்ஸனென்றபரமாத்மா
ஸ-ஹரியன் வாயு அந்தரிக்ஷமக்னிவேதி பிரதிவி அதிதி கலசம் மனுஷ்யர்கள் தேவர்கள் இதுக
ளிலும் ஸத்தியம் ஆகாசம் ஜலங்கள் யஞ்ஞங்கள் பர்வதங்களிதுகளிலுண்டானதுகளும்
ஸத்தியமானப்பிரம்மமென்றிப்படியும் யமனால் சொல்லப்பட்டு பிராணனை உயரக்கிப்புகிர
வனாகியும் அபானனைகீழே தள்ளுகிரவனாகியும் மத்தியிலிருக்கிரவனாகியும் பணிக்கத்தக்கனவ
னாகியுமிருக்கின்ற பிரத்தியகாத்மாவை கண்முதலான ஸகலஇந்திரியதேவதைகள் முபாவி
க்கிரதுகள், சரீரத்திலிருந்தும் சரீரஸம்பந்தமத்து தேசத்தியாகம்செய்த தேசக்கு தேகத்தி
லென்னமீதிருக்கின்றன பிராணாதியொன்றும் மீதிருக்கமாட்டா ஒருமனுஷ்யனும்பிராண
பானங்களால் ஜீவிக்கிரானில்லைஎவனிடத்திலிருந்தபிராணபானங்களாச்சிரயித்திருக்குதுகளோ
அந்தஅன்னியனாலேயே ஸகலஜீவர்களும் ஜீவிக்கிரார்கள், ஓய்களதமபுத்திரரே இப்பொழுது
ரஹஸ்யமாயும் ஸனாதனமாயுமுள்ள இந்தஅபரோக்ஷப்பிரம்மத்தை உமக்குச்சொல்லுகினை
எப்படி மரணத்தைஅடைந்து பின்ஜன்மமில்லாமலாவானே அப்படியிரம்மத்தை அறியுவிர்
மைத்தவர்களையோனியை அடையுவார்கள் சிலர்கள் ஸ்தாவரரூபத்தை அடையுகிரார்கள் சுரு
தியில்சொல்லியபடி பூர்வகர்மானுஸாரமாக சரீரத்தைஎடுக்கிரார்களபிராணதிகளெல்லா முர
ங்கும்பொழுது நிர்விகல்பஸமாகிகாலத்தி லானந்தத்தை மிகவுமுண்டுபண்ணுகிர இந்தபரம
புருஷனாகிய பரமாத்மா முழித்துக்கொண்டிருக்கிரான் அந்தவஸ்துவே சுக்கிரன்போ லொளி
வுள்ளது அதேப்பிரம்மம் அதேஅமிருதமென்று சொல்லப்படுகின்றன அதனிடத்தில் ஸகல
உலகங்களும்மித்திருக்குதுகள் அதைஅதிக்கிரமிக்கிரவ னொருவனுமில்லை இந்தபிரத்தியகாத்
மாவே பிரம்மமென்றுசொல்லப்படுகின்றன எப்படி ஒன்றான அக்கினியானது புலனத்தில்பிர
வேசித்து ஸகலரூபத்திலுமிருக்கின்றனவோ அப்படிஸர்வபூதார்தராத்மாவு மொருவனே ஸர்
வபூதத்திலுமிருக்கிரான் வாயுவும்ஸ-ஹரியனும்போலவும் சுசுதுச்சுஸம்பந்தமத்தவன் ஒருவனே
அனேகருபியாயிருக்கிரான் அவனை எவர்கன்தொர்சனம்செய்கிரார்களோ அவர்களுக்கே சாச
வதமானஸ-கம் நித்தியங்களுக்கு நித்தியனாகவும் சேதனங்களுக்குசேதனனாகவும் அனேகங்க
ளுக்கொருவனாகவுமிருக்கிர எவன் ஸகலஇச்சைகளையும் பூர்த்திசெய்கிரானே தேகத்திலிருந்
கின்ற அவனைதெர்சித்தவர்களுக்கே சாசவதமானசாந்தி உண்டாகின்றன இதென்று கண்முன்
னிருக்கிரதாக நிர்தேசிக்கக்கூடாத ஸர்வோத்திருஷ்டானந்தப்பிரம்மத்தை அபரோக்ஷமாகவித்
துவான்எளியுகிரார்கள் அதை நானெப்படியுறியவேனெனில் வியவஹாரதெசையி லுபதேசத்
தாலதுவிளங்குகிரது பரமார்த்ததெசையாகிர ஸமாகிகாலத்தில் விசேஷமாகவிளங்குகிரது
பரஞ்சோதிஸ்வருபியான அந்தப்ரம்மாவிடத்தில் ஸ-ஹரியன்சந்கிரன் நக்ஷத்ரங்கள் மின்னல்க
ளும் விளங்குகிரதில்லை அப்படி இருக்க ஜலத்தாலனைந்துபோகிர அக்னிக்குக் கேழ்க்கவேண்டிய
தில்லையே அப்பரமாத்மாவிளங்கும்போது பின்விளங்குகின்ற ஸ-ஹரியாதிகளெல்லா மந்தபர
மாவின்கார்தியால் விளங்குகிரதுகள் இப்படி அப்பயதீக்ஷிதரவர்களால் மொழிபெயர்க்கப்ப
ட்ட குருஞ்ஞானவாஸிஷ்ட தத்துவஸாரர்யணசந்திரிகையில் ஞானகாண்டத்தின் க-வதுபாதத்
தில் அ - வது அத்தியாயம்முற்றிற்று.

க - வது அத்தியாயம்.

பிரம்மா ஸ்வாமி அந்தயமன் நசிகேதனுக்கு பின்னெதை உபதேசித்தாரோ அதை
எல்லாமெனக்கு வியக்தமாகச்சொல்லவேணும் ஸ்ரீகுருமூர்த்தி ஓய்பிரம்மாவே என்னுடைய
அம்சனாகியயமன் ஸகலசிக்ஷைகளுக்கும் பரமதயானுவாயும் ஸர்வஞ்ஞாயுமிருப்பதால்

திரும்பவும் நசிகேதனுக்குச் சொல்லியதென்னவெனில் கேளும் “யமன்” இந்தபிரத்தியகாத்மா வாகிய அரசுமரம் பரமாத்மாவாகிர மெவ்வேருடையதாகவும் ஜீவாத்மாவாகிர கீழ்க்கொப்பு க்களுடையதாகவும் ஸனுதனமாகவுமிருக்கிறது அதேசுக்ரஜ்யோதிப்பிரம்மம் அமிர்தமென்றும் சொல்லப்படுகின்றன அதினிடத்தில் ஸகலஉலகங்களு மாச்சிரயித்திருக்கிறதுகளென்று முன் னும்சொன்னோம் பிரமாத்தமைக்கியமே ஸகலவேதாந்தங்களுக்கும் முக்கியஅபிமதமாகையா ஸந்தஸ்துக்கியத்தையே முமுக்ஷுக்களரியவேண்டியது இவ்வுலகமெல்லாம் பரமாத்மாவிடத்தி லேயே நடுங்குகிறது அவ்விடத்திலிருந்தே வெளியில்வந்து ஸஞ்சரிக்கிறது அந்தப்பிரம்மமே கர்மிகளுக்குப்பெரியபயம் உபாஸகர்களுக்குப்பயத்தைச்செய்கின்றன ஸம்யக்ஞானிகளுக்கப யத்தைச்செய்கின்றன பூர்ணஞ்ஞானிகளுக்கபயமாகவே இருக்கின்றன எப்படிவஜ்ரபாணியான இந்திரனைக்கண்டு பர்வதங்கள் பயப்படுங்களோ அப்படிஸகலரும் பயப்படுகிரார்கள் இப்படிப் பட்டபிரம்மத்தை எவர்களரியிகிரார்களோ அவர்க ளமிருதர்களாகிரார்கள் இப்பரமாத்மா வைத்தொட்டு பயத்தாலக்னிஸ-ஒரியர்கள் தபிக்கிரார்க ளிந்திரனும்வாயுவும் அவரவரதிகார ங்களைச்செய்கிரார்கள் ஐந்தாவதுவானமிர்த்தியுவுமோடுகிரான் “பிரம்மா” அய்யாகுருநாதரே கயாஸமுத்திரரே இதிலொருஸம்சயமுண்டாயிருக்கின்றன அதைத்தீர்த்தபின் மைத்ததைச் சொல்லவேணுமென்று யாசிக்கிரேன் அக்கியாத்மவித்தையைக்குறித்து யமனாரம்பிவிக்கப் பட்டிருக்க அதிலக்னிமுதலான அதிதைவதங்களுக்கேது பிரஸக்தி காரியங்களுக்குகாரணத் தைத்தொட்டுபயம்கூடும் மைத்ததைத்தொட்டுக்கூடாது ஆத்யாத்மிகங்களான காரியங்களுக்கு கு நிற்குணப்பிரம்மமே காரணம் அதிதைவிகங்களான காரியங்களுக்கு ஸகுணப்பிரம்மம் காரணமென்று பிரஸித்தமே இதுக்குவிரோதம் வருகின்றனவே என்று பிரம்மாவால் கேழ் க்கப்பட்ட குருணரிதியான குருமூர்தியானவர் சிஷ்யனுடைய ஸகலஸந்தேகத்தையும் சேதி க்கிரதில்ரிச்சயத்துடன்சொல்லுகிரார் “ஸ்ரீகுருமூர்தி” இரெண்டுவிதகாரியங்களுக்குமிரெண்டு விதபிரம்மமாகபரிணமித்ததில் ஸந்தேகமில்லை ஆகிலும்நிர்குணப்பிரம்மே ஸகுணப் பிரம்மாகப ரிணமித்துதென்றுசருதியில் சொல்லப்பட்டிருப்பதாலந்த பரமகாரணமான நிர்குணப்பிர ம்மத்தைத்தொட்டு ஸகலவிகாரங்களுக்கும் பயமுண்டு அதிதைவதங்களுக்கு மாத்திரம்ஸகு ணப்பிரம்மத்தைத்தொட்டும் பயமுண்டு ஸகுணத்தின் பிரஸக்தியானது அனுவாதோபயுத்தம் ஸ்தூலாருந்திகாரியாயத்தால் லக்ஷணர்தமென்றரியத்தக்கது நிர்குணஞ்ஞானம் வித்திக்கவே ண்டியரிமித்தம் ஸகுணத்தின்னனுவாதம்தபாவச்சியகமாகையால் யமன் சொன்னதுயுத்தந தான் ஓய்தாமரப்பூவிலுண்டானவரே திரும்பவும்யமனாலே நசிகேதனுக்கென்னசொல்லப்பட் டுதென்றுநீரெண்ணைக்கேளும்சொல்லுகிரேன் “யமன்” இந்தசரீரமிருக்கும் பொழுதேவன்பா மாத்மாவை அரியவல்லமையத்துப்போனோ அவன்ஸகல உலகங்களிலும் சரீரத்தைஎடுபா ன்கண்ணடியில்முகத்தைப்போல் ஸ்பஷ்டமாக தேகத்தில்பரமாத்மாவைரிதித்தியாஸனத்தால் நன்றாக அரியுவான் ஸ்வப்பனத்தில் நானாவதமாகபிதிருவோகத்திலாத்மாவை ஜலத்தில்போ வவ்வியத்தமாக கெந்தர்வலோகத்திலுமரியுவான் நிழல்வெய்யில்களைப்போல் பிரம்மலோகத் திலாத்மாவைவியக்தாவியத்தமாக அரியுவான் இந்திரியங்கள்வேவையாக இருப்பதையுமுதயா ஸ்தமயத்தையுமுநிர்த்தியுபுருஷன் சோகிக்கமாட்டான் இந்திரியங்களைக்காட்டிலும்மனதுபரம் மனதைக்காட்டிலும் ஸத்வகுணம்பரம்ஸத்வத்தைக்காட்டிலும் மகத்தான ஆத்மாபரம்மஹத் தைக்காட்டிலும்வியக்தம்பரம் அவியக்தத்தைக்காட்டிலும் பரம்புருஷன்பரன் அவன்வியாப கன் அடையாளமத்தவன் அந்தபுருஷனை அரிந்தவன்மோக்ஷாமிருதத்தை அடையுவான், இப்ப ரமாத்மாவின்ருபம்நேத்திரத்திருக்கவில்லை, இவனைஒருவனும்கண்ணுல்பார்க்கமாட்டான் எவர்க ளிவனைஞானவிஞ்ஞானங்களாலரியிகிரார்களோ அவர்களே அமிர்தர்களாவார்கள்எப்பொழுது ஞானேந்திரியங்களைந்தும் மனதுடனலையாமவிருக்கின்றதுகளோ புத்தியும் சேஷ்டிக்கவில்லை

யோ அதையேபாடுகதினென்றுபெரியோர்கள் சொல்லுகிரார்கள், ஸ்திரமான அவ்விந்திரியதாரனை யைத்தான்யோகமென்றெண்ணுகிரார்கள் பரமாத்மன் அப்பியாஸம் செய்யப்பட்ட இந்த யோகத்தால்போகத்துக்கு நரசுமம்மோக்ஷத்துக்குதயமுண்டாகிறது வாக்குமனதுநேத்தி மங்களரலிந்தபரமாத்மாவை ஓரகிக்கமுடியாது தன்னைத்தவிரமத்த இடத்திலிருக்கிரதாசுச் சொல்லுகின்றபேதவாதக்கு அதெப்படி அடையப்படும் ஜீவனீசுவரனிரெண்டுபேர்களிடத்தி லுமத்தத்துவமாக இருக்கிரானென்றரியவேண்டியது அப்படிஅரிந்தவனுக்கேதத்துவம் பிரஸ ன்னமாகும் எப்பொழுதிந்தஜீவனுடைய இரதயத்திலிருக்கும்காமங்கள்நசிக்குமோ அப்பொ முத மிருதனுவான் ஜீவன்முத்தனுமாவான் எப்பொழுது ஹிரதயக்கிரந்தியேதப் வந்துதோ, அப்பொழுதமிருதனுவானென்றிப்படி வேதத்தின்னனுசாஸனம் னூத்தொருநாடிகள்தேகத்தி லிருக்குதுகள் அதுகளிலொருநாடிகிரஸ்வனா வியாபித்திருக்கின்றன அதுவழியாகமேலே போகிரஜீவன் அமிருதத்துவத்தை அடையுகிரான் மைத்தநாடிகளவழியாகப்போகிரவர்களு க்குதிரும்பவும்ஜன்மங்களைக்கூடக்கும் கட்டவிரல்பிரமாணமுள்ள அந்தராத்மாவானபுருஷ ன்ஜன்மங்களுடைய இரதயத்திலஸ்ரவதா இருக்கிரான் அவனைதன்சரீரத்திலிருந்து முஞ்சச்சடி யிலிருந்துதிருணத்தைப்போல்மேலெடுக்கவேணும் சுக்கிரஜ்யோதியும்அமிருதனுமான அவனை அரியுவான் யமனாஸொல்லப்பட்ட இந்தபிரம்மவித்தையை நசிகேதனடைந்து ஸகலயோக விதியையும்பிரம்மத்தையுமடைந்து இரஜோகுணமத்தவனான இப்படிஅரிந்த அன்னியனும் அத்யாத்மவித்தையை அடையுவான், ஸ்ரீகுருமூர்தி ஓய்பிரம்மாவே வைராக்கியஞ்ஞானஸாதன மும்சருதியில்சொல்லப்பட்டதுமான இந்தநசிகேதோபாக்கியானத்தை நீரெப்பொழுதுமாத ரவுடன்மனம்செய்யும் ஓய்பெரியபுத்தியுள்ளவரே இந்தகடவல்லி உபனிஷத்தின்னர்த்தத்தை உம்முடையஸகலசிஷ்யர்களுக்கும் மோக்ஷாதமாக எனஞ்ஞானஸ்ரீரூபதேசியும் இப்படி குருனாதரால் சொல்லப்பட்டபிரம்மாவானவர் திரும்பவும்ஸம்சயத்துடன் ஸர்வலோகேசுவர றானதெகிணமூர்தியைகேழ்கிரார் “பிரம்மா” ஸ்வாமிசரீரமிருக்கும்போதே பரப்பிரம்மத்தை அடையுகிரானென்றுசொன்னதிலெனக்கு ஸந்தேகப்படுகின்றன பின்னடையுகிரானென்றக ருதிவசனத்தால்தேகம்விழுந்த பின்னல்லவாபரப்பிரம்மப்பிராப்திகாணுகின்றன உத்தமாதி காரிக்கும் தேகமிருக்கும்பொழுது பிரம்மஞ்ஞானமுண்டாகுமேதவிர அதின்னடைவுவித்தி யாது இதரசருதிந்ருவிரோதமன்றி தாங்களசொல்லவேண்டியதல்லவா இப்படிபிரம்மாவால் கேழ்கப்பட்டவரும் பிரம்மானந்தஸமுத்திரரும் ஜகன்ஞாதருமான ஈசுவரன் உத்தரம்சொன் னார் ஸ்ரீகுருமூர்தி ஓய்பிரம்மாவே யமவசனங்கொருசருதிக்கும் விரோதப்பட்டதுகளல்ல அதெப்படிஎனில்சொல்லுகிரேன்கேளும் பிரம்மம்ஸகுணம் நிர்குணமதீதமென்று மூன்றுவித மல்லவா அதில்நடுவான நிர்குணமானதுதேகமிருக்கும்பொழுதே அடையத்தக்கது அகண் டைகர ஸாகாரமான அந்தநிர்குணப்பிரம்மத்தைக்காட்டிலும் அதிதமானபிரம்மம் தான் பிராரப்த தேகம்விழுந்தபின்னடையத்தக்கதென்று வேதாந்தநிர்ணயம்நிர்குணத்தை அடைந்தஜீவன்முக தன்ஸாதனுபேக்ஷையன்றி அந்தநிர்குணத்தித்ததை பிராரப்தம்க்ஷயித்தபின்னடையுகிரான் ஸர் வபூதங்களும்க்ஷரங்கள் கூடஸ்தனக்ஷரன் அன்னியனான உத்தமபுருஷன்பரமாத்மாவென்றஸ் மிருதியால் மூன்றுவிதமாகச்சொல்லப்பட்டபடியால் குற்றமில்லை புஜிக்கிரவன் புஜிப்பிக்கிர வன் புஜிக்கத்தக்கனவஸ்துக்களிர்தமூன்றும் பிரம்மமென்றும்சருதியில் சொல்லப்பட்டிருக் கின்றன ஆகையால்பிரம்மம்மூன்றுவிதமென்பதில் ஸந்தேகமேஇல்லை பிரம்மா காரியத்தில் பேதங்கண்டிருப்பதாலதற்குவிடக்ஷணமாக இருக்கவேண்டியரிமித்தம்காரணத்திலபேதம்நா னிருக்கவேணும் மூன்றுவிதமென்றபேதங்கூடாது ஆதியந்தமத்த ஓரேகாரணவஸ்துவானது காரியப்பிரபஞ்சஸரிஷ்டிமுதலானதுக்காக அனேகத்துவத்தை ஆச்சிரயித்திருப்பதால் காரண வஸ்துவே அனேகமென்சொல்லக்கூடாது எப்படிவிருபியான ஓரேஸ்வரன்ம்குண்டலாதி

யனேககாரியரூபங்களாயித்தோ எப்படி ஒரோஜலமானது உபாதிபேதத்தால்தானாமுதலான்
அனேககாரியங்களாயித்தோ எப்படி ஒரோமண்ணுனது குடம்சுவர்முதலான அனேகமாயித்தோ
இப்படி அனேகதிருஷ்டாந்தங்களால் காரியமனேகமாயிருந்தபோதிலும் காரணமொன்றாகவே
தெரியவருகின்றன ஆகையால்வாஸ்தவமாக காரணம் பிர்ம்மமொன்றேவியவகாரத்துக்கா இரோ
ண்டுமூன்று அனேகமுமாகும் உபாதியாலுண்டானவியர்வகாரிகபேதத்தால் பாரமார்திகவஸ்து
விடத்திலும்பேதம்சொல்லக்கூடாது மனதாலேயே இந்தப்பிர்ம்மத்தை ஜீவனடையுநிரான்
இதில்நாநாவிதபேதமொன்றுமில்லை அத்துவைதமான பிர்ம்மத்தைத்தவிரவேரை ஒன்றும்பர
மாரததெசயிலில்லை நிர்விசேஷப்பிர்ம்மத்தில் அல்பமாவதுபேதத்தைச்செய்கிரவன் பெரிய
பயத்தை அடையுகிரான் அபேதத்தாலேயே அபயமுண்டாகின்றன இப்படி அனேகசுருதி
ளால்ஸத்தியமான மோக்ஷாவஸ்தயில்தர்ம்மம் அத்தைவதமென்ற அரியப்பக்ரபடியால் அத்து
வைதவாதத்தைசித்தாந்தமாகவும் பேதவாதத்தை பூர்வபக்ஷமாகவுமெண்ணுகிரேன் இப்பட
பிர்ம்மாவின்வசனத்தைக்கேட்டு குருமூர்தியானவர் பிர்ம்மாவக்கு பிராந்தியுண்டாயிருக்கு
தென்றெண்ணி சிருப்புடன் சொன்னார் ஸ்ரீகுருமூர்தி ஒய்பிர்ம்மாவே இதுவனாயுமும்மைது
வைதாத்துவைதாதிபிராந்திவிடவில்லையா ஸகலஸம்சயநிவர்தகமானஎன்வசனத்தைக்கேளும்
பிர்ம்மத்தில் அத்தைவதவசனமானது ஸாமான்னியமாகையால் பூர்வபக்ஷமாகும் இரெண் மூ
ன்றுமுதலானவசனம் விசேஷமாகையால் ஸித்தாந்தமாகும் பஞ்சசிருதப்பிரபஞ்சத்துக்குகர
தாஸகுணேசுவரஞ்சையால் ஜீவன்புலிக்கிரவனென்றும் ஜகமபுஜிக்கத்தக்கனதென்றுபேத
ங்கூடும் அபஞ்சசிருதஜீவனுக்கு நிர்குணப்பிர்ம்மமேகர்தாவாகும் ஜீவன்ஸகுணேசுவரகாரிய
மாகில்கைவல்வியத்துக்குத்தடைஉண்டு நிர்குணப்பிர்ம்மத்தைத்தவிரமைத்தவிரநுந்து ஜீவனு
க்குத்தபத்தி அஸம்பவமாகையாலதினிடத்திலேயே பிரளயமானது கைவல்வியமோக்ஷமாகும்
ஜீவனேகிசுவன்.தஜஸன்பிராஞ்ஞென்று மூன்றுவிதமாக முன்னேசொன்னேனே அந்த
மூன்றுஜீவனும் லயப்படவேண்டியதற்குலயஸ்தானமான பிர்ம்மமும்மூன்றுவிதமாக அவச்சி
யமாதவேணுமே எப்படிவசனம்ஆதானம்கெமனம்என்று மூன்றுகர்ம்மங்களொருகாரணத்தால்
செய்யமுடியாதோ அப்படி ஒருபிர்ம்மத்தால்மூன்றுஜீவலயமாசமாட்டா, மூன்றுபாதங்களைச்
சொல்லியசுருதியால் பிர்ம்மம்மூன்றுவிதமென்றுஸ்பஷ்டம் இப்படியாகும்பொழுது பிர்ம்ம
மைந்துவிதமென்றும் நன்றாகச்சொல்லாம் வீரோதயில்லாத அதிகவிசேஷங்களென்னி ஸ்தலத்
தில்சொல்லப்பட்டிருந்தாலதை எடுத்துக்கொள்ளலாமென்றது ஸகலஸம்மதம் ஸவரணம்ம
ன்ஜலம்முதலான நீர்சொல்லியதிருஷ்டாந்தங்களுக்கு நான்சொல்லுகிரேன்கேளும்ஸ்தூலபுத்
தியைஅனுஸரித்துபரோக்ஷஞ்ஞானம் வித்திக்கவேண்டியதற்காக அந்தகாரணரத்துவைதவாத
ம்ஸித்தாந்தமாயிருக்கட்டும் ஸ-ஓக்ஷம்புத்தியை அனுஸரித்துதன்னபரோக்ஷஞ்ஞானம்ஸித்திக்க
வேண்டிதற்காக இந்தகாரணதுவைதவாதம்ஸித்தாந்தமாக சொல்லப்படுகின்றன இதிலுமிதிரு
ஷ்டாந்தங்களைச்சொல்லுகிரேன், எப்படிமூன் ஸவரணப்பொடிகள் வெகுக்கள்கூடி ஒருஸவா
ணமாயித்தோ எப்படி ஜலபிந்துக்கள்வெகுக்கள்கூடி ஒருஜலமாயித்தோ எப்படி அணுக்கள்வெ
குக்கள்கூடிமண்ணாயித்தோ இப்படி காரணமனேகமென்றும் காரிமேகமென்றும்புத்திப்பிரஸி
த்தமான அர்த்தத்தைநீர்மரக்கக்கூடாது ஸ்தூலப்பிரபஞ்சநாரத்துவத்தை எவன்ஸத்தியமாக
மனதில்தரிககிரானோ அவன்மரணத்தின்மேல் மரணத்தை அடையுவானில் சந்தேகமில்லை,
ஸ-ஓக்ஷமத்துக்கும் ஸ-ஓக்ஷமதரமான பிர்ம்மநாரத்துவத்தைதரிககிரவன்மரணத்துக்குமரண
மானபரப்பிரம்மத்தை அடையுகிரானிதிலும் ஸந்தேகமில்லை, எவன்தனக்கும்பிர்ம்மத்துக்கும்
அல்பமாவதுபேதத்தைப்பார்ப்பானோ அவனுக்குப்பெரிதானபயமும் சோகமோகாதியுமுண்
டாகும் எவன்பிர்ம்மத்தின்ஸ்வகெதபேதத்தால் அனேகத்துவத்தைச்சொல்லுவானோ அவன்
பயத்தையும் பிரதிஷேதையயுமடையுவான் ஸ்வகெதபேதஹாணியோவெனில் ஞானிதேகம்

விழுந்தபின்னாகும் அக்காலத்திலும்பத்துவைசுவார்த்தைக்கெவ்வளவுமிடமில்லை வியவஹரிக்
கிரவன்முதலானதிருபுடிபேதமில்லாத்துனாலும் துவைதாத்துவைதாதிஸகலவியவஹாரமுமத்
தபடியாலும்வ்விடத்திலவசனிக்கக்கூடாமையாலுமிலக்கிக்கக்கூடாமையாலும்மனமேகூடும்
இப்படி அப்பயத்திக்விதவர்களால் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட குருஞ்ஞானவாஸிஷ்டத்துவஸா
ராயணச்சந்திரிகையின்ஞானகாண்டத்தில் க-வது பாதத்தில் க-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று

ய-வது அத்தியாயம்.

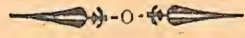
ஒய்விதியே இன்னமுப்பிரம்மம் மூன்றுவிதமென்றதை பிரமாணத்துடனுமக்குச்
சொல்லுகிரேன் அதைநீர்கேட்டுநன்றாக மனதில்தரித்துக்கொள்ளும் கேனமென்றஉபனிஷ
த்தில் வியக்தமாகச்சொல்லப்பட்ட பிர்ம்மபேதத்தை நீர்சேட்டா லினிஸம்சயமுண்டாகாது
ஒய்பிரம்மாவே ஒருசிஷ்யனவினயத்துடன் குருவிடத்தில் பிரச்சினம்செய்தான் அவன் ஸகல
சிஷ்யலக்ஷணமுள்ளவனும்,தத்துவத்தைஅரியயுச்சையுள்ளவனுமானவன் "சிஷ்யன்" அய்யாஸத்
குருவே என்சித்தம் எவராலேவப்பட்ட இஷ்டபதார்த்தத்தில்விழுகிறது முதலாவதான பிரா
ணனுமெவராலேவப்பட்ட அப்படியேவிழுகிறது ஆசாரியர்களிந்தசுருதிவசனத்தை எவரா
லேவப்பட்டிச்சொல்லுகிரார்கள் கண்காதுசனையுமெந்ததேவன் அந்தந்தவிஷயங்களிலேவரா
ன்இப்படிசிஷ்யனல்கேழ்க்கப்பட்ட குருவானவராதரவுடன்சொன்னார் முன்சித்ருபியான ஆத்
மாவைகிரமமாக உபன்னியாஸம்செய்கிரார் "குரு" எதுகாதுக்குக்கர்தோ மனதுக்குமனதோ
வாக்குக்குவாக்கோ பிராணனுக்குபிராணனோ கண்ணுக்குகண்ணோ அந்தநாசமத்தப்பிரம்மா
க்மாவைஅரிந்து எவர்கள் தைரியத்துடன்கூடினாரோ அவர்கள்காதுமுதலான அனாத்மாக்க
ளைவிட்டு பிராரப்தபக்ஷயித்தகாலத்திலிந்ததே தத்தவிரந்துகிளம்பி ஸச்சிதானந்ததாதாத்தியத்
தாலமிருதர்களாகிரார்கள் "சிஷ்யன்" அய்யாகுருவேசொல்லியஸச்சிதானந்தலக்ஷணங்களுள்ள
ஆத்மாவை இவ்விடத்தில்தானே நன்றாக அரிந்தவர்களுடைய தேகம்விழுந்தபின் சேஷிக்கின்
டதத்துவத்தினில்க்ஷணத்தை சொல்லவேணும் "குரு" அந்தநிஷ்பிரதியோகிதத்துவத்தில்கண்
பிரவேசிக்கமாட்டா அருபமாயும் அதிர்ச்சியமாயுமிருப்பதாலதை நாமரியமாட்டோம் வா
கும்மனது மவ்விடத்தில்போசமாட்டாதுகள் சொல்லக்கூடாமலும் சிந்திக்கக்கூடாமலுமிரு
ப்பதாலதை நாம்நன்றாக அரியவேமாட்டோம் எப்படியுனக்குப் பரோக்ஷமாகவும்அபரோக்ஷ
மாகவும்சொல்லுவோமோ அப்படி நாமரியாமையா லுபதேசிக்கிரோமில்லை, அரியப்பட்ட
ஸைஸ்தஸ-விசேஷத்துக்கன்னியமாயும் அரியப்பட்டாத ஸமஸ்தநிர்விசேஷத்துக்கன்னியமாயு
ம்மேல்சொல்லப்பட்டதென்று நமக்குபூர்விகர்கள் சொல்லிஇருப்பதா லந்தநிற்குணநீதத்தை
எப்படிநாமுனக்குபதேசிப்போம் எதையுபதேசத்துக்கர்சமாக முன்சொன்னோமோதிரும்பு
மதையேசொல்லுகிரோம் ஸாவதானமாகக்கேள் எதுஸகலவுகிகவாக்காலும் சொல்லக்கூ
டாததோ எதினுவந்தஸகலவுகிக வைதிகவாக்கியங்களை வசனிக்கிரார்களோ அதேபரப்பிர
ம்மமென்றியுவாய் அதையுபதேசிக்கிரோம் தன்னைத்தவிர அன்னியமாக ஸகலராலுமுபாஸி
க்கப்பட்ட இந்தஸகுணப்பிரம்மமுனக்குபதேசிக்கத்தக்கதில்லை, மனதாலெதைமனனம்கெய்
யக்கூடாதோ மனதானது எதனால்மனனம்செய்கின்றனவோ அதையே பிரம்மமென்று நீ அரி
பேதமாக உபாஸிக்கப்படுகின்ற இந்தஸகுணமரியத்தக்கதில்லை கண்களாலெதுபார்க்கத்தக்க
தில்லையோ எதனால் கண்கள்பார்க்கிராதுகளோ அதேப்பிரம்மம் இந்தஸகுணமில்லை, எதுபிரா
ணனுலடையப்படாததோ பிராணனெதுலடையப்படுகின்றனவோ அதேபிரம்மம் இந்தஸ
குணமில்லை, ஸர்வவிபாபகமான அந்தநிற்குணப்பிரம்மத்தை ஸாஸ்கிராமம் சிவலிங்கம்முத
லான பாதீகங்களிலிரிந்தேனென்று எண்ணுவாயாகி லப்பொழுது பிரம்மமல்பமாநிவிதம்

ஆகையால் ஸச்சிதானந்தப்பிரம்மம் பரதீகமத்ததென்று மாதாரமத்ததென்றும் முமுகூ-க்க
ளாலரியத்தக்கது உன்னாலரியப்பட்ட ஸகுணப்பிரம்மம் தேவர்முதலியவர்களிடத்தில் விசாரி
க்கத்தக்கன நிற்குணப்பிரம்ம மவ்விரெண்டுகளாலும் ஈயரியப்பட்டவ னென்றெண்ணுகிரேன்
உன்னாலந்தநிற்குணமரியப்பட்டவிலை அந்தஸ்சிதானந்தப்பிரமத்தைதனைத்தவிர வேரையாக
அரிந்தேனென்று நானெண்ணவில்லை தானாக அரியவில்லை என்று மெண்ணவில்லை எனும்மை
எல்லாமரியுமோ அது ஸவத்தையு மரியமாட்டாவென்று நானெண்ணவில்லை எவனுக்குசைவ
வைஷ்ணவாதிமதமோ அவன் பிரமத்தை அரியமாட்டான் எவனுக்கதிலையோ அவன் ரியுவான்
தன்னைத்தவிரவேரையாகப் பிரம்மத்தையரிந்தவர் ஒருக்கது அரியப்பட்டதது அப்படியரியாத
வர்களுக்கரியப்பட்டது பரதிபோதத்தாலரியப்பட்ட மதமயிருத்தவத்தையடையுப் ஆத்மா
வால் விரியத்தை அடையகிரான் வித்தையால் அமிருதத்தையடையகிரான் இந்தேகத்திலே
யே அரியுவானுகில் பின் ஸத்தியமுண்டு அரியாவிட்டால் மகத்தானதாசந்தான் ஸக்ஷுதங்கனி
லுமாத்மாவைத்தேடி யரிந்ததிராக ஸிவ்வுலகத்திலிருந்துபோ யமிருதர்களைகிரார்கள் “ஸ்ரீகுரு
மூர்த்தி” இப்படி அச்சிஷ்யன் குருமுகமாகோட்டு தத்துவநிச்சயத்தால் கிருதார்த்தனுண்
அப்படி நீரும்நிச்சயிக்கவேண்டியது “பிரம்மா” ஸ்வாமி எகமானஸப்பிரதியோகிகப் பிரம்மா
மாவை அரிந்தவன் தேகம்விழுந்தகாலத்தி லெப்படி நிஷ்ப்ரதியோகிகத்தையடைகிரான் அரி
யத்தக்கனதே அடையத்தக்கதெயல்லாமல் அரியத்தக்கதைத்தவிர அடையத்தக்கதுவேனா இ
ல்லைஎன்றெனக்குத்தோறுகின்றன எவனெப்படி உபாஸிக்கிரானே அப்படியே ஆகிரதென்ற
சுருதியாலுபாஸிக்கத்தக்கனவஸ்துவைத்தவிர அடையத்தக்கதுவேரில்லை என்றரியப்படுகி
றனவே எந்தஎந்தருபத்தைநினைத்துக்கொண்டு தேகத்தியாகம்செய்வானே அந்தந்தருபமே
ஸித்திக்குமென்றஸ்மிருதிவசனத்தாலும் அன்னியப்பிராப்தி யரியப்படவில்லையே ஆகையால்
ஸ்வருபத்தையரிந்தவனுக்கு அந்தஅருபப்பிராப்தி நிர்ணயமானது அப்பிரமாணமென்றென்
புத்தியில்படுகின்றன “ஸ்ரீகுருமூர்த்தி” ஸருபப்பிரம்மவித்துக்கு ஸருபப்பிராப்திபூர்வமாக அ
ருபப்பிராப்தியாகிரபடியால் பிரமாணதூஷணமில்லை ஸ்வருபப்பிரம்மநிஷ்டனுக்கு தன்னுலே
யே அருபப்பிராப்தியாகிரபடியால் ஸருபப்பிராப்திக்காகவேரைஸாதானந்தேடவேண்டியதில்லை
ஜகத்ஜீவேசுவர்களான ஸகலப்பிரதியோககரும் நசிக்கும்பொழுதனுயோகியான சித்ருபப்
பிரம்மம் தன்னால் லயிக்கிரபடியால் ஸன்னியமான அருபப்பிராப்தியான துபசரிக்கப்படுகின்ற
னவேயன்றி அருபப்பிராப்தியானது கொள்ளத்தக்கதாக விதிக்கப்படவில்லை மிகவும்அவிஷய
மாகையாலதுள்ளவும் கொள்ளவும்கூடாதல்லவா எப்படி தேகத்தியாகலக்ஷணமாயிருந்த
போதிலும் மரணமானது அடையப்பட்டுதென்று செல்லப்படுகின்றனவோ அப்படி நீர்நிச்ச
யித்துக்கொள்ளும் ஸ்வருபாருபப்பிரம்மங்க ளிரெண்டுக்கும் ஸத்தியாதிவசனங்கள் ஸம்மாத
ஸகலப்பிரமாணங்களிலும் கேழ்வியாகிரபடியால் ஸ்வருபத்துக்குநாசமுண்டென்றும் ருபத்
துக்குநாசமில்லைஎன்றும் சொல்லக்கூடாதென்று சொல்லக்கூடாது எப்படிஎனில் வெரகில்
லாவிட்டால் காரியஅக்கினிக்கு நாசம்காணுகின்றன காரணஅக்கினியானதருபமாக ஸகலபுவ
னத்திலு மிருக்கின்றன அரணியில் காரணஅக்கினியும் வேதியில்காரியஅக்கினியு மிருக்கின்றன
ஸ்வருபாருபங்களுக்கு காரியகாரணத்துவங்காணுகிரபடியால் காரியத்துக்கு ஸத்தியத்துவ
வசனமவதியுடன் கூடினதுதான் அப்படி இருந்தபோதிலும் ஸ்வருபப்பிரம்மஞ்ஞானத்தால்
மோக்ஷம் எப்படி காரிய அக்கினியிலாகுதி செய்கிரதினால் தீக்ஷிதர்களுக்கு ஸ்வர்க்கம்கிடைக்கி
ன்றனவோ அப்படி அரியத்தக்கது ஆனுவிரந்தஸ்வருப அருபப்பிரம்மங்களுக்கு சேஷசேஷித்
துவமாவது தர்ம்மதர்ம்மித்துவமாவதாகாது, ஸ்வருபப்பிரம்மமே சேஷியும் தர்ம்மியுமாக
இருப்பதால் சேஷசேஷிதர்ம்மதர்ம்மியத்தான அகோசர அருபபிரம்மத்தி லிவ்வியவகார
மேது, ஒன்றுக்கொன்றுதாரமாகையால் தர்ம்மதர்ம்மிகளுக்கு நாசமுண்டு ஆகிலும் தர்ம்மி

விஞ்ஞானத்தால்மோக்ஷமேதவிர மைத்ததுனாவில்லை, தர்ம்மமத்தஅருபஞ்ஞானத்தால் மனோ
நாசம்முதலானதஸம்பவமாகையாலேயே விதியே ஒருவனுக்கும் ஸம்ஸாரபயந்திராது, ஸச்சிதா
னந்ததர்ம்மமுள்ள ஒருப்பிரம்மமேவியவகாரதெசையில் தர்ம்மியாகவும் பரமார்த்ததெசை
யிலதர்ம்மியாகவும் சொல்லப்படுகின்றனவென்றும் சொல்லக்கூடாது, ஏனெனில் பரமார்த்த
வஸ்துவுக்கரியக்கூடாமையும் வியவதாரதெசையிலிருப்பும் நேரிடுகின்றனவே, அருபத்தைத்
தவிர ஸருபம்வேனாயில்லாவிட்டாலும் ஸருபத்தைத்தவிர அருபம்வேனாதானென்று பிரஸி
த்தமான அர்த்தத்துக்கு விரோதமுண்டாகிரது கஷ்டமல்லவா, தர்ம்மமத்தப்பிரம்ம மிரஜ்ஜு
ஸர்பம்போல் மந்தனுக்குதர்ம்மிபோல் தோத்துகின்றன் அதினால் வஸ்துபேதமெப்படியாகு
மெனில் தர்ம்மிபொய்யாகும்பொழுது ஸம்ஸாரத்தைநிவிர்த்திசெய்கின்ற ஒருவன்ஸித்திக்கவி
லை, அஸத்தியத்தாலஸத்தியத்துக்கு நிவிர்த்திவரமாட்டாதல்லவா தர்ம்மமத்த அருபப்பிரம்
த்தினிடத்தில் நிவிர்த்திசெய்கிரதர்ம்மியில்லையே பிராந்தியதிஷ்டானத்துவதர்ம்மமு மவ்விட,
திலில்லாத்துனால் திருஷ்டாந்தம் வியர்த்தமாயிற்று, மனதால்மனதைசேதித்தென்ற திருஷ்டா
ந்தமிருப்பதால் ஸத்தியத்தாலஸத்தியத்துக்கு நிவிர்த்திவரலாமெனி லதில்சொல்லுகிரேன்கே
ளும் தமோமயமானமனதுக்கு ஸத்வமயமானமனதால் சேதத்தை அபிப்பிராயப்படுகிரபடி
யால் பேதமேஸித்தித்தது, எப்படிசாந்தசித்தரான ஸன்னியாஸியைக்கண்டஜனங்கள் பயத்து
டன தன்னுலே தூரத்திலொதுங்கிரார்களோ அப்படி வாக்குக்குமனதுக்குமெட்டாதென்ற
சுருதியுமிருப்பதால் மைத்தொன்றையே னபேக்ஷிக்கவேனுமெனில் ஸன்னியாஸியானவர்பய
த்துக்குக்காரணமாயிருப்பதால் திருஷ்டாந்தம்சரிஇல்லை, அவாங்மனஸகோசரசுருதியாலும்
மனோவாக்குக்களுக்கெட்டாதென்று சொல்லப்பட்டுதேதவிர அதுகளுக்கு நாசம்சொல்லப்
படவில்லை, ஆகையால் தர்ம்மமுள்ளப்பிரம்மஞ்ஞானத்தின் னபேக்ஷயத்த அதர்ம்மப்பிரம்ம
ஞ்ஞானத்தால் பெரிதானபயமுண்டாகுமேதவிர வேரில்லை, “பிரம்மா” தர்ம்மமுள்ளப் பிரம்
மஞ்ஞானத்தின்னபேக்ஷயுள்ளவன் மந்தனென்று மந்தஅபேக்ஷயத்தவன் ஸ்வதந்திரானுகை
யாலுத்தமனென்றும்சொல்லலாமே தர்ம்மமத்தவஸ்து னொன்றிருக்கிரதாக தாங்களுமொப்பு
க்கொள்ளுகிரபடியால் லதேஸித்தாந்தமாகசேஷிக்கலாமே ஆகையாலந்தஞ்ஞானத்தால் லிதரா
பேக்ஷயன்றி சோகமோகாநிவிவிர்த்தியானது தன்னுலவரலாம் எப்படி நிலவத்தபோதிலும்
காலச்சந்திரனாவிருள்நீங்குகின்றனவோ அப்படிநீங்கலாம்இரவுமத்தியிலும் காலத்திலும்சந்திர
னிரெண்டுவிதமாகவிருந்தபோதிலு மொருவனே இரெண்டுவிதமாகத்தோத்துவதுபோ லொ
ருப்பிரம்மமே ஸருபமாகவும் அருபமாகவுமிருக்கலாம் உசிதங்களான ஸகலதிருஷ்டாந்தங்க
ளையுமெடுத்துக்கொள்ள ரியமயிருப்பதாலிதையுபேக்ஷிக்கவும்கூடாது, “ஸ்ரீகுருமூர்த்தி” தர்
ம்மமுள்ளப்பிரம்மஞ்ஞானத்தின் னபேக்ஷயத்தவனுக்கு பயம்நீங்குமாகிலன்னமன்றியன்ன
ப்பாத்திரத்தைப்பார்த்தமாத்திரத்தில் பசீரீங்கும் அந்ததர்ம்மமத்தவஸ்துவானது ஸித்தாந்த
மாகசேஷிக்கிரதாயிருந்தபோதிலும் ஸர்வதர்ம்மாபவாதஞ்செய்கிரசக்தி இல்லாத்துனால் சோ
காநிவிவிர்த்தியிலதற்கு ஸ்வாதந்திரியமில்லை, காலத்திலிருள்நீங்கின தருணவுதயத்தாலென்று
நீரரியவில்லையா ஓய்பிரம்மாவே உமக்குமேதிப்படிப்பிராந்திவந்துவிட்டுது, சந்திரனுமொருகா
லத்தி லிரெண்டுவிதமாகக்காணுத்துனா லிரெண்டென்றே சொல்லவேணும் இரவில் நிலவத்த
சந்திரனைக்காணுத்துனால் தர்ம்மியைத்தவிரவேனாஇல்லைஎன்றகுத்தமும்வராது, தர்ம்மதர்ம்
மிகளொன்றென்பதில் சந்திரசந்திரிகை திருஷ்டாந்தம்ஸரிஇல்லை, அக்னியுஷ்ண திருஷ்டாந்த
த்தைச்சொல்லலா மவ்விடத்திலுமுபசாரமாகத்தான் சொல்லக்கூடியதாயிருக்கின்றன, அப்
படி இருக்க தர்ம்மிக்குமதர்ம்மிக்குமெப்படி யபேதஞ்சொல்லலாம் தர்ம்மியானது சக்தியுள்ள
தாகையால் தர்ம்மித்துவத்தையு மன்னியதர்ம்மித்துவத்தையுமடையும், அதர்ம்மியானதொ
ருக்காலுமன்னியமாகமாட்டா, இப்படி இருக்கசக்தியத்தவ தர்ம்மியானது தர்ம்மித்துவத்தை

யடைந்துதென்ற வும்முடையமதமெப்படியுத்தமாகும் அந்தஅருபபிரம்மமானது தர்மமித்து வதெசைக்குமுன்னெதாவதொருசக்தியுடன் கூடியிருக்குமாகி லப்பொழுதுதர்மமியாகுமே யன்றி யதர்மமின்றுசொல்லக்கூடாது, ஸர்வசக்திகளும்த்து வாக்குமனதுகளுக்கெட்டாதெ ன்றல்லவா அந்தப்பிரம்மம் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கின்றன, அதெப்படி யன்னியவிதமாகும் ஓய்பிரம்மாவே இவ்வளவெல்லாஞ்சொன்னதி லென்னமுடிவாகில் சொல்லுகிறேன்கேளும் உத்பத்திக்குமுன்னருபப்பிரம்மமில்லைஎன்றும் பிரளயமானபின்னிருக்குதென்றும் ஸச்சிதா னந்ததர்மமியானதுதாதனமாகவந்ததல்லவென்றும் நூதனமாகவந்தஜீவேசுவரர்களுக்குமுன் னுள்ளதென்று மரியத்தக்கது, ஆகையாலோய்விதியே ஜகதஜீவனிசனிவைகளுக்கெல்லாம்கா ரணமான சித்ருபாத்மாவை முன்னுள்ளவஸ்துவாகவே நீரரிந்துக்கொள்ளும் இப்படிஞானகா ண்டத்தி க - வது பாதத்தில் ௧0 - வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

௧௧-வ து அ த் தி யா ய ம்.

“பிரம்மா” அய்யாசிஷ்யவதஸுரானஸத்குருவே ஸகலஸம்சயங்களையும் சேதிக்கிர தாயிருந்தபோதிலும் தங்களுடையவசனத்து லிப்பொழுதெனக்குப் பெரிதானஸம்சயமுன் டாயிருக்கின்றன ஆச்சரியம் என்னவெனில் ஜீவேசுவராதிகாரங்களுடைய வுத்பத்திக்குக்கா ரணம்சித்ருபம் அதுகளின்லயத்துக்குக்காரணம் அருபமென்று தாங்கள்சொல்லுகிரீர்கள்சுரு திகளோவெனில் எதிலுத்தங்களுண்டாயித்தோ எதிலிருக்கின்றனவோ எதில்லயிக்கின்றனவோ அதேபிரம்மமென்று மென்னிடத்திலேயே ஸகலமுமுண்டாயிருந்து லயிக்கிரதென்றும் சொ ல்லுகிரபடியா லிவ்வத்தைவதகாரணவாதத்தி லனேகசுருதிஸ்மிருதி புராணவாக்கியங்களிருக் கிரபடியாலும் சுருதிக்குவிரோதமன்றி யுத்திசெய்யவேணுமேதவிர வன்னியதாவாக்ககூடா தென்று சொல்லப்பட்டிருப்பதாலும் தங்களுடையமுகாரவிந்தத்திலுதித்த வாக்கியங்களெல் லாம் சுருதியாயிருந்தபோதிலும் பூர்வோத்தரவிரோதமன்றி யிருக்கவேண்டியதவச்சியமா கையாலும் தங்களுடையபூர்வவாக்கியங்களாகின்ற சுருதிகளுக்கு மிப்பொழுதுசொல்லப்படு கின்றவுத்தரவாக்கியங்களாகின்ற விச்சுருதிகளுக்கும் விரோதமன்றி தாங்கள்சொல்லவேண்டி யதென்றிப்படி பிரம்மாவாக்கேழ்க்கப்பட்ட சுருணுமூர்த்தியான தகூணுமூர்த்தியென்றசுவ ரன் பிரம்மாவை முகத்துக்குநோக்கிக்கொண்டென்னார் “ஸ்ரீகுருமூர்த்தி” ஓய்பிரம்மாவே ஸர்வஸம்சயங்களையும் சேதிக்கின்ற என்வசனத்தைக்கேளும் ஸாமான்யவிசேஷங்களாக சுரு திகளிரெண்டுவிதங்களாகு மதில்ஸாமான்யங்கள்பூர்வபகூம் விசேஷங்கள்ஸித்தார்தம் அதில் ஸித்தார்தங்கள் ஸாமான்யங்களை யனுஸரிக்கவேண்டியதில்லை இப்பொழுது நாம்சொல்கிரகார ணபேதவாக்கியங்கள் விசேஷஸித்தார்தமாகையால் முன்சொல்லிய ஸாமான்யபூர்வபகூகார ணாத்வைதவாக்கியங்களை யனுஸரிக்கவேண்டியதில்லை கோடியத்தைவதவாக்கியங்களிருக்கட்டும் துகளெல்லாம் ஸாமான்யங்களாகையால் தூர்பெலங்கத்தான் அன்னியதர்னுப்பத்தின்ன்ற வொருப்பிரமாணமுமிருக்கின்றன அதுவும்முக்கியந்தா னெப்படிஎனில்கேளும் அருபப்பிரம் மம்சக்தியத்ததாகையா லுத்பத்திக்குக்காரணமாகாதுஸருபப்பிரம்மம் சக்தியுள்ளதாகையால் நாசத்துக்குகாரணமாகாது வாக்குமனதுபிராணன் தேஜஸ்ஸிதுகளுக்கு சுருதியில்சொல்லப் படுகின்றலயமான தருபப்பிரம்மம்வரையேதவிர வேரைஇல்லை, அதுஸருபப்பிரம்மம்வரை யாகுமாகில் சுருதிக்குக்கோபமும் முக்தர்களுக்குத்திரும்ப ஜன்மமும்நேரிடும் விகாரங்களு க்கு ஸருபத்தில் சேற்கையன்றி யருபத்திலேநோகசேர்க்கைகிடையாது எப்படிநாலுதிக்கு லிருந்தும் வருகின்றஜனங்களுக் கொரேதுவாரமுள்ளபட்டணத்துக்குள் பிரவேசிக்கும்பொ

முதத்துவாரத்தை யடையவேண்டியதவச்சியமோ அப்படி நானாவிதவிதையுள்ளவர்களுக்கு ம்மோகூத்துக்கு ஸருபப்பிரம்மசைதன்னியப்பிராப்தியான தவச்சியந்தான் “பிரம்மா” வாக் குமுதலானவிகாரங்களுக்கு தத்வசப்தமெப்படி.கூடும் வேதார்த்தத்தில் நிர்விகாரவஸ்துவக்கல் லவா அந்தசப்தம்சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன என்றிப்படி பிரம்மாவாக்கேழ்க்கப்பட்ட குரு மூர்த்தியானவர் வராஹோபனிஷத்வாக்கியங்களால் சொன்னார் “ஸ்ரீகுருமூர்த்தி” ஓய்சதூர் முகரே பூர்வமும்முடையவராஹருபியான பிதாவால் ரிபுமகரிஷிக்குச் சொல்லப்பட்டிருக்கி ரது அதைஸாவதானமாகக்கேளும் “வராகர்” சிலர்களிருபத்திரா லுதத்வங்களைச்சொல்லுகிரா ர்கள் சிலர்கள் முப்பத்தாருதத்வங்களை சிலர்கள் தொண்ணுத்தாருதத்வங்களை அதின்கிரமங் களைச்சொல்லுகிரேன் காதுமுதலான ஞானேந்திரியங்கள் ௫, வாக்குமுதலான கர்மமேந்திரி யங்கள் ௫, பிராணதிகள் ௫, சப்தாதிகள் ௫, மனதுபுத்திஅகங்காரம்சித்தம் ௪, இப்படி ௨௪ - தத்வங்களை பிரம்மவித்துக்கள் சொல்லுகிரார்கள் இதுகளுடன்கூட பஞ்சிகிருதத்வம் ௧, பிர திவிமுதலானபூதங்கள் ௫, ஸ்தூலஸ-ஞக்ஷம்காரணதேகங்கள் ௩, ஜாக்ரத்ஸ்வப்னஸூஷுப்தி என்றஅவஸ்தைகள் ௩, இப்படி ௩௬ - இதுகளுடன்கூட இருக்கிரது உண்டாகிரது வர்த்திக்கிர து பரிணமிக்கிரது கூழிக்கிரதுநசிக்கிரது என்றிப்படிவிகாரங்கள் ௬, பசிதாகம்சோகம்மோ கம் ஜரைமரணமென்றிப்படி யூர்மிகள் ௬, துவக் இரக்தம் மாம்ஸம் சதை குடலிலும் பென் றிப்படிகோசங்கள் ௬, காமக்குரோதலோப மோஹமதமாத்தஸரியங்களென்றிப்படி சத்ருக்கள் ௬, விசுவன் தைஜஸன் பிராஞ்ஞனென்றுஜீவன் ௩, ஸத்வம் ரஜஸ்தமஸ்ஸென்றுகுணங்கள் ௩, ஸஞ்சிதமாகாமிபிராரப்தமென்று கர்மங்கள் ௩, வசனம்ஆதானம்கமனம்விஸங்கம்-ஆனந்த மென்று ௫, ஸங்கல்பம் ரிச்சயம் அபிமானம் தீர்மானம் ஸந்தோஷம் சருணைமைத்திரீ உபே கைகூளன்று அ, திக்வாயுஸ-ஒரியன் வருணன் அசுவனிதேவதைகள் அக்னி இந்திரன் உபேந்திர னன் மிருத்யுபிரம்மா சந்திரன்சதூர்முகன் ருத்திரன்கேஷத்திரஞ்ஞன் ஈசுவரனென்று ௧௫, ஆக கூடியதத்துவங்கள் ௧௬, சொல்லியதத்துவங்களுக்கு விலக்ஷணனும் ரோகமத்தவனும் வராக ருபியுமான என்னை பக்தியுடனெவர்கள்பஜிக்கிரார்களோ அவர்க ளெந்தஆச்சிரமத்திலிருந்த போதிலும் மோகூத்தையடையுகிரார்க ளிதில்ஸம்சயமில்லை “ஸ்ரீகுருமூர்த்தி” ஓய் தாமரப் பூவிலுண்டானவரே இப்படிவராகருபியானவிஷ்ணுவால் விகாரங்களில் தத்துவசப்தம்சொல் லப்பட்டிருப்பதாலதுகளில் தத்துவசப்தத்துக்குதடைஇல்லை, இப்படியன்றியும் நிர்விகாரமா னபாதத்வத்தையே அடுத்திருப்பதாலதுகளுக்கு தத்வசப்தமுபசரிக்கப்படும்இப்படிக்கேட்டு பிரம்மாதிரும்பவும் பிரசினம்செய்கிரார், “பிரம்மா” ஸ்வாமிஎன்பிதாவானபகவான் விஷ்ணு வானவர்திரும்பவும் ரிபுவுக்கென்னென்னார் “ஸ்ரீகுருமூர்த்தி” கமலபத்ராகூடும் ஸ்வாத்ம விஞ்ஞானஸமுத்திரமும் ஸகலவுலகத்தையுமிரேகூழிக்கிரதில் ஸமர்தரும் ஸர்வஞ்ஞரும் கருணா ளிதியும் பிரம்மவிதையை உபதேசிக்கிரதில் தனக்குஸரியானவரத்தவருமான அர்தமகாவிஷ் ணுவால் ரிபுவுக்குபதேசிக்கப்பட்டதைச் சொல்லுகிரேன்கேளும் ரிபுவென்றமகாயோகியான வர்கடினதவங்களால் வராகருபியான லக்ஷ்மீபதியை ஸந்தோஷிப்பிவித்து பிரசினம்செய் தார் “ரிபு” அய்யாபகவானே கிரேஷ்டமானபிரம்மவிதையை எனக்குபதேசியுமென்று கேழ் கப்பட்டவரும் பக்தர்களுடையமனப்பிடுகையை நசிப்பிவிக்கிரவருமானபகவான் சொன்னார் “பகவான்” தன்வர்களைச்சிரமதர்மத்தினாலும் தவத்தாலும் குருவைஸந்தோஷிப்பிவித்தகாலும் புருஷர்களுக்கு வீவேகாதிராலுஸாதனங்களுண்டாகும் அதுகளாவதுநித்தியாநித்தியவிவேகம் இஹலோகபரலோகபோகவிராகம் சமாதி ௬, மோகூஇச்சை இந்தநாங்கையும் பழகவேணும் இப்படிஇந்திரியங்களைஜயித்து ஸகலத்திலுமென்னுடையதென்றபுத்தியைவிட்டுஸாக்ஷிசைதன்ய ணுன என்னிடத்திலஹம்மதியைச் செய்யவேண்டியது தூர்லபமானமனுஷ்யஜன்மத்தையடை ந்து அநிலம்புருஷனாகி அதிலும்பிரம்மணனாகி வேதார்தசிரவணதிகளால் மஹாவிஷ்ணுவை

டைய ஸச்சிதானந்தலக்ஷணமான அதிவீரஞ்சிரமரூபத்தை எவனரியவில்லையோ அந்த அவித்
வாஸிஷ்டபொழுது மோக்ஷத்தையடையுவான் நானே ஸுகருபிவேரைஇல்லை வேரை இருக்கு
மாநிலது ஸுகமேயாகாது, என்னுடையதில்லை என் றதிஷ்டமில்லை, என்னுடையதென்றது
தன்னுஷ்டமில்லை, அதிகப்பிரேமைக்கிருப்பிடமாகையால் நான்ஸதா அனுபவித்தேனில்லை,
பிரபஞ்சமாகிரேனென்று பார்வையிடுகிர நானேவிஷ்ணு நான்பிரகாசமில்லை என்றசொல்லா
னது எந்தப்பிரகாசத்துக்கு முக்கியத்தடையாயிருக்கின்றனவோ ஸ்வப்பிரகாசனாகிய அந்த ஆ
த்மாவை அப்பிரகாசமெப்படி ஸ்பரிசிக்கும் தானே விழங்குகிரவனும் நிராதாரனுமானவனை
எவர்கள் நன்றாகரிச்சயித்தரியிகிரார்களோ அவர்களே விஞ்ஞானிகளென்றென் நிச்சயபுத்தி
தன்பூர்ணத்மாவைத்தவிர ஜகத்ஜீவனீசுவரன் முதலான துகளில் மாயையுமில்லை நானதுகளு
க்குவிலக்ஷணன் அஞ்ஞானமாகிர பெருமிருள்ருபமும் அந்தத் தம்மாதிலக்ஷணமுமானகம்மம்
ஸ்வயம்பிரகாசனான ஆத்மாவாகிர என்னைப்பாற்கிரதற்கு யோக்கியமாகாது ஸர்வஸாக்ஷியும்
வர்க்குச்சிரமமத்தவனுமான ஆத்மாவை பிரம்மரூபமாகப்பார்த்தவன்தான் பிரம்மரூபமாகி
ரான் தோத்துகின்ற இந்தஸர்வப்பிரபஞ்சத்தையும் பிரகாசமானபரமபதமாக வேதாந்தப்பிர
மாணத்தால் பார்தவனுடனே மோக்ஷமடையகிரான் தேகாத்மஞானத்தைக் கெடுக்கிரதும்
தேகாத்மஞானம்போ லுரைப்புள்ளதுமான ஞானமெவனுக்கு தன்னிடத்திலுண்டாயித்தோ
அவன்மோக்ஷத்தை இச்சியாவிட்டாலும் மோக்ஷத்தையடையகிரான் ஸத்தியஞ்ஞானந்தபூர்
ணலக்ஷணனு மிருளுக்குமேலானதுமான பிரம்மானந்தத்தை ஸதாபார்த்தவன்கம்மத்துனாலே
ப்படிசுட்டப்படுவான் ஜாக்கிரத்முதலான மூன்றுஸ்தானத்துக்குஸாக்ஷியும் ஸத்தியஞ்ஞான
னந்தாதிலக்ஷணனும் நீராநென்றசப்தங்களின் லக்ஷியார்தமும் ஸகலதோஷங்களிலும் பத்தா
தவனும் ஸர்வவியாபகனுமான ஸச்சிதாத்மாவை ஞானநேத்திரமேபாற்கும் பிரகாசிக்கிரஸ-
ரியனை குருடன்போல் அஞ்ஞானக்கண்பார்க்கமாட்டா ஸத்தியப்பிரஞ்ஞானலக்ஷணமுள்ள
அந்தப்பிரஞ்ஞானமேபிரம்மம் இப்படிப்பிரம்மபரிஞ்ஞானத்தால் மர்தயன் அமிருதனுகிரான்
அந்தப்பிரம்மானந்தமத்தைவதம் நிற்குணம் ஸத்யசித்தகனம் அதைதன்ருபமாக அரிந்து யாதொ
ன்றைத்தொட்டும் பயப்படமாட்டான் சின்மாத்நிரமும் ஸர்வகெதமும் நித்யஸம்பூர்ணஸுக
மும் நாசமத்ததுமான அபரோக்ஷப்பிரம்மமே நான்வேரில்லை என்று பிரம்மவித்துக்களுடைய
இருப்பு ஜகத்தானதஞ்ஞானுக்கு துக்கக்கூட்டஸ்வரூபம் ஞானிக்கானந்தமயம்குருடனுக்கு புல
னமிருளாகவும் நல்கண்ணனுக்குப் பிரகாசமாகவுமாவதுபோல் அனந்தனும்சித்தகனனந்தனும்
வராகருபியுமான நானிருக்கும்பொழுது திரெண்டாவதேது பெத்தனெவன்முத்தனெவன் ஸர்வ
தேகிகளுடைய தன்ஸ்வரூபம் சின்மாத்ரம் கடம்போல் பார்க்கப்படுகிர தேகாதிக்கூட்டமான
துஸ்வரூபமாகமாட்டா, தன்னைத்தவிரவேணாபோல் தோத்துகின்றசராசராஜகத்தை தன்னாத்ம
மாத்திரமாக அரிந்து அதேநானென்றுபாவனைசெய் தன்ஸ்வரூபத்தைத் தானாகபுஜிக்கிரான்
புஜிக்கத்தவிரேனில்லை அப்படி இருக்குமாகி விருக்கிரலக்ஷணமுள்ளது பிரம்மந்தான் பிரம்ம
ஞ்ஞானியானவன் தோத்துகின்ற ஸகலஜகத்தையும் பார்த்தபோதிலும் தன்னைத்தவிர வேணா
யாகப்பார்க்கவேஇல்லை, என்ஸ்வரூபத்தின்ஞானத்தால் லவன்கர்மங்களால் கட்டப்படமாட்
டான், எவன்சரீரேந்திரியாதிகளத்தவனும் ஸர்வஸாக்ஷியும் ப்ரமார்த்தஅத்வைதஞானமும்
ஸுகருபியும் ஸ்வயம்பிரகாசனுமான ஆத்மாவை தன்ஸ்வரூபமாக ஸ்வானுபவத்தால் லரியிகிரா
னோ அவனேதீரன் புருஷோத்தமனென்றரியத்தக்கது, அவனே ஸகலத்துக்கும்ஹேது அவ
னேநான் ஹேரிபுவே அதாகநீயுமாகவேணும் ஸர்வருபியாக இருப்பதால் பிரபஞ்சானுபவம்
ஸதாஇல்லை, ஸதாஸ்வரூபபோதானுபவமே இப்படிபார்க்கிரவன் பரிபூரணஞ்ஞானி அவன்
பெந்தமுத்தனும்ல்ல பெத்தனும்ல்ல இப்படி அப்பயதீக்ஷிதரால் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட குரு
ஞ்ஞானவாஸிஷ்டத்தில் கக - வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

கஉ-வது அத்தியாயம்.

“பிரம்மா” ஸ்வாமி எதனாலெனக்கு தத்வார்த்தநிச்சயமாகுமோ அப்படிப்பட்ட
எந்தவசனங்களைபகவான் ரிபுவுக்குச்சொன்னார், அதையுஞ்சொல்லுங்கள் “ஸ்ரீகுருமூர்த்தி”
ஓய்தாமரப்பூவில்ஜனித்தவரோ திரும்பவுமெப்படியும்முடையபிதா ரிபுவுக்குச்சொன்னாரோ
அப்படியே மோக்ஷகாரணமான தத்வார்த்தத்தைச்சொல்லுகிரேன், பகவான், தன்ஸ்வரூபத்
தின்னனுஸந்தானத்தால் நர்த்தனம்செய்கிரவரும் ஸர்வஸாக்ஷியுமாகியஎன்னை எவனருகர்த்த
காலம்சிற்திப்பானோ அவன் ஸகலபெந்தங்களிலிருந்து விடுபடுகிரான் ஸர்வபூதங்களுக்குள்ளி
ருக்கிர நித்தியமுத்தசைதன்னியாத்மாவாகிய பிரத்யகாத்மாவான என்பொருட்டே நமஸ்கரி
கிரேன், ஹேதேவதையே நீயேநான் நானே நீ யானஎன்பொருட்டும் நானுன சிதாத்மாவாகி
யுன்பொருட்டும் நமஸ்காரம் நானென்னசெய்கிரேன் விடத்துக்குப்போகிரேன்எதைகிர
கிக்கிரேன் எதைத்தள்ளுகிரேன் மகாப்பிரளயகாலஸமுத்திரஜலத்தால் பூரிக்கப்பட்ட புலன
ம்போலென்னுல்பூரிக்கப்பட்டிருக்குது, உன்னும்வெளியும் தேகத்திலுமபிமானத்தை எவன்
விடுவானோ ஸர்வஸங்கத்தியாகியான அவனென்னையடையுவான் ஸம்சயமில்லை ஸர்வஸங்கமத்
தவன் பரிபூர்ணனுகிரபடியா லென்னையடையுவதினென்ன ஆக்ஷேபமிருக்கின்றன எவன் ஸர்பம்
போல் ஸர்வதாஜனாங்கத்தைவிடுவானோ அவன் ஸர்வாங்கஸவுந்தரியமுள்ளஸ்திரியை புணம்
போலெண்ணி காமத்தைவிட்டு முடிவில்லாதவிஷயாதிகளை விஷத்தைப்போலெண்ணி ஜகத்தி
ல்பரமஹம்ஸனாகியவாஸுதேவன் நான்தான் இவ்வுலகம் ஸத்யமானப்பிரம்மத்தைத்தவிர வே
ணாஇல்லை என்று மூன்றுதாம்சொல்லுகிரேன் நான்ஸத்யமானபரப்பிரம்ம மென்னைத்தவிரஸ்வ
ல்பங்கூடவேணாஇல்லை ஜீவாத்மபரமாத்மாக்களுடையஸமீபத்தில் வாஸமானது ஐக்கியரிஷ்
டைஎன்றுகருத்து உபவாஸமென்று சொல்லப்படுகின்றனவேதவிர தேகத்தை சோஷணஞ்
செய்கிரதுபவாஸமல்ல பிரம்மமிருக்குதென்றரி வுபரோக்ஷஞ்ஞானம் பிரம்மம் நான்தானே
ன்றரிவபரோக்ஷஞ்ஞானம் “பிரம்மா” ஸத்யம்ஞானமனந்தமென்றுபிரம்மஞ்ஞானமொன்றாக
வல்லவா சொல்லப்படுகின்றன அப்படி இருக்கஇரண்டுவிதமாக எப்படிச்சொல்லலாம் இர
ண்டாக இருப்பது ஸத்தியமாகில் அப்பொழுது ௩ - ௪ - அனேகமென்றும் வியவஸ்தைஇல்லா
மலாகுமே அனேகமானதும் மாயாமயமாகையால் விகாரி என்றுஸ்பஷ்டம் அப்படி ஞானமனே
கமாகுமாகில் விகாரியாகும் விகாரஞ்ஞானத்தால் நிர்விகாரமோக்ஷமெப்படிகிடைக்கு மாகை
யால் ஞானம்மோக்ஷஸாதனமல்ல பெந்தமோக்ஷங்கள் மாயாகல்பிதங்களாகையால் லனித்திய
மாயிற்று அதனால்தவிரமுதலானதுகள்போல் விகரிக்கிரபடியால் சொன்னதுயுத்தம்தானெனி
ல்அனித்தியமானமோக்ஷம் ஸித்திக்கிரதற்காக எவனெதன்மசெய்வான் மோக்ஷசாஸ்த்ரங்க
ளுடைய பிரவிர்த்திக்குத்தானென்னபிரயோஜனம் ஆகையாலய்யாசங்காரரே உலகத்துக்கு
க்ஷேமத்துக்காக மோக்ஷத்தைநித்யமென்றும் நிர்ம்மாயமென்றும் தாங்கள்சொல்லவேணும்
மோக்ஷத்துக்குஸாதனமான ஆத்மஞ்ஞானமுமேகமென்றே தாங்கள்ஸாதிக்கவேணும் தங்க
ளால்ஸாதிக்கக்கூடாததொன்றுமில்லையே “ஸ்ரீகுருமூர்த்தி” ஓய்என்ன இப்படி சொல்லுகிரீருதி
யின்பொருளை நான்வேரைவிதமாகச்சொல்லலாமாகருதிகளென்னைக்கூட சாஸனம்செய்கிரது
களல்லவா உத்பத்திராசம் பெத்தன் முத்தன் அதிகாரி முமுக்ஷு ஒன்றுமில்லைஎன்பது ப்ரமா
ர்த்தம் பெந்தமோக்ஷங்கள் மாயையால் கல்பிக்கப்பட்டதுகள் ஆத்மாவிடத்தில் ப்ரமார்த்தமாக
இல்லை என்று வெகுசருதிகளால்சொல்லப்பட்ட அர்த்தத்தை வேணாவிதமாக என்னுலெப்படி
சொல்லக்கூடும் மோக்ஷமனித்தியமெனி லொருவருமதற்காக யெத்தினம்செய்யமாட்டாரென்
றெண்ணவேண்டாம் போகங்களையனித்தியங்களென்றிரிந்தவற்க ஞானதுகளில்பற்றுக்கிரார்களால்

லவா இதரகருதிகளால் மோக்ஷம்நித்தியமென்றும் சொல்லப்பட்டிருப்பதால்துகளில் விசுவாஸத்தாலும் ஸாதனங்களைச் செய்வார்கள் மோக்ஷமே அநேகமாககருதிகளில்சொல்லப்பட்டிருக்க அதற்குஸாதனமான ஞானமனேகமேன்பதிலென்னஸந்தேகம் விர்த்திஞ்ஞானமெப்படி பேதித்திருக்கின்றனவோ அப்படியிவ்வுருபஞ்ஞானமும்பேதமுள்ள துதான் விர்த்திஞ்ஞானத்தாலஸாதிக்கத்தக்கன ஆனந்தரூபமான மோக்ஷமனேகவிதம் பிரதிபெந்தத்துடன் கூடியஞானம்பரோக்ஷமென்றும்பிரதிபெந்த மத்தஞ்ஞானமபரோக்ஷமென்றும் சொல்லப்படுகின்றன, கிரமமுக்கி இச்சையுள்ளவன்லோகத்தில்மந்தாதிகாரியாவான்உடனேமுக்கி இச்சையுள்ளவன் உத்தமாதிகாரியாவான், இப்படியிருக்கஸாதனமும்ஸாதகனும் ஒன்றென்று அப்பிரமாணவசனத்தையெப்படி தீர்மானிக்கலாம், ஆகையால் அதுவைதவாதம், மந்தாதிகாரிவிஷயம், பேதவாதம்சகல உத்தமாதிகாரியவுக்கும் சுகத்தைச்செய்யும், இந்தபேதவாதம்ஸஜாதியவிஜாதியபதார்தவிஷயமில்லாதபடியால் உமக்குஅந்தபயத்தைஉண்டெண்ணமாட்டா, ஓய்விதியேபேதத்துக்கும்அபேதத்துக்கும்வெகுவாகஉபபத்திரமாணத்தை நானுமக்குசொல்லியிருக்கிறேன் லவா அதையெல்லாம்சிர்தித்துக்கொள்ளும், அப்படியிருந்தும்ஹரியால்திரும்பவும்சொல்லப்பட்டதைச்சொல்லுகிறேன் ஸாவதானமாகக்கேளும்“பகவான்”எந்தகாலத்தில்தன்னுத்மாவையோகியானவன் கேவலனாக அரியுகிறானே, அந்தகாலம்முதல் ஜீவன்முகத்தனாகிறான், மகாத்மாக்களுக்கு நான்பிரம்மமென்ற நிச்சயமே மோக்ஷஹேதுவாகையால் தேகாத்மபுத்தியைவிட்டு பிரம்மாயிருக்கிறேனென்று நிச்சயத்துக்கொள், யென்னுடையதென்றும் யென்னுடையதல்லவென்றும்ஒண்டுபெதம்பெந்த மோக்ஷங்களுக்கு அதிஷ்டர்துவானது ஆதியால்கட்டுப்படுகிறது உவதால் மோக்ஷத்தை அடையுகிறது, உள்ளும்வெளியும் சகலத்திலும் சிந்தையைவிட்டுநிபுவெசவஸதனாகஸதாயிரு, ஸங்கல்பமாத்மிர ஸம்பந்ததுனால் சகலஜகமும் அதின்விலாசமுமாகையால் அதைவிட்டுநிர்விகல்பத்தை ஆச்சரியித்துயென்பதத்தை மனதில்பாவனைசெய்,யென்னைசிர்திக்கிறது யென்னைச்சொல்லுகிறது ஒன்றுக்கொன்று யென்னைசொல்லிக்கொள்ளுகிறது யென்னிடத்தில்தானேபரமைக்கியமாகிகாலத்தைத்தள்ள, இந்தப்பிரபஞ்சத்தில் சித்தேயிருக்குதென்றும் இதெல்லாம் சித்மாத்மிரமென்றும் சித்பூர்ணமென்றும் நீ நான்லோகங்களுள்ளாமசித்தென்றுபாவனைசெய், சிதாத்மைக்கிய விஞ்ஞானதுனால் புண்ணியகரம்பலங்களிலுள்ள ஆசையைநிராசைபண்ணிசருவதாபத்துதலத்தவனாவேண்டியது, அஞ்ஞானத்துனலுண்டானகாரிருகாரகர்களாலுண்டானகர்மத்துனால் சுருதியாலுண்டான ஆத்மவிஞ்ஞானமாகிரபெரிய தீபமெப்படிகெடுக்கப்படும், அனாத்மாவாயிருக்குகையைவிட்டு ஜகத்திலிருப்பதில் விகாரமத்து ஒரோரிஷ்டனாலுள்ளிருக்கினர் ஸம்வித்மாத்மிரனாகவெண்டியது, எப்படி மகாகாசத்தில்கெடாகாசமடாகாசங்களிருக்கின்றனவோ அப்படிசித் ஆகாசனாகியயென்னிடத்தில் ஜீவேசுவரர்கள் சுலபிக்கப்படார்கள், யெதுதன்னுத்பத்திக்கு முன்னில்லையோ அப்படியேபிரளயகாலத்திலில்லையே அதேமாயையென்று பிரம்வாதிகளால் விவேகத்தால் சொல்லப்படுகின்றன, மாயைக்கும்அதின்காரியங்களுக்கும் விலயம்வரும்போது ஈசுவரத்துவமுமில்லை ஜீவத்துவமுமில்லை, ஆகையால் ஆகாசம்போல்நான் உபாதியத்தகத்தசித்துதான், சொல்லியலக்ஷணமுள்ள யென்னிடத்திலிருந்தேஜீவேசுவராதிருபமாக சேதனமாயும்அசேதனமாயுமுள்ள சகலஜகமும் உண்டாயித்து, ஈக்ஷணம்முதல்பிரவேசம்வரையுள்ள ஸிரிஷ்டியானது ஈசனால்கெய்யப்பட்டுது ஜாக்மிரத்துமுதல்மோக்ஷம்வரையுள்ள ஸம்ஸாரமானதுஜீவனால்கெய்யப்பட்டுது, திருணசுகர்களுமுதல் யோகர்கள்வரையுள்ள மதஸ்தர்கள் ஈசுவரப்பிரமமுள்ளவர்கள், லோகாயதர்கள் முதல்ஸாங்கியர்கள் வரையுள்ள மதஸ்தர்கள் ஜீவப்பிராந்தியுள்ளவர்கள், அதுவைதப்பிரம்மத்துவத்தையெப்போது அரியவில்லையோ அப்போதுசகலர்களும்பிராந்தர்கள்தான்அவர்களுக்கு முத்தியேது இவடத்திலாவது சுகமேது, ஆகையால் முமுக்ஷுக்களுலே ஜீவேசுவாதங்களில்

புத்திசெய்யத்தக்கதில்லை, பிரம்மத்துவத்தை நிச்சலமாகவிசாரிக்கத்தக்கது, உத்தமன்அதமனென்றயெண்ணமுள்ளவர்களுக்கிருக்கட்டும்அதனால்என்னபிரயோசனம், சுவப்பனத்தில்கண்டராஜ்யஅதிகாரத்திலும் பிஷையெடுப்பதிலும் ஜாக்மிரத்தில்வந்தபின்சம்பந்திப்பானு, புத்தியின்பூர்ணவிசாரம்ஜாக்மிரமென்றுசொல்லப்படுகிறது, விகாராதி அத்தப்பட்டியாலெனக்குஜாக்மிரமில்லை, சூக்ஷ்மநாடிகளில் ஸஞ்சாரமானது சுவப்பனமென்றுசொல்லப்படுகிறது ஸஞ்சாரதர்மம்மதயென்னிடத்தில் சுவப்பனமேது அஞ்ஞானத்தில் புத்தியெப்படும்போது நித்திரையென்று சொல்லப்படுகிறது, அஞ்ஞானமும் அதின்காரியங்களும்கலித்திருக்கிர என்னிடத்திலெப்படி நித்திரைஉண்டாகும், சுஷுப்தத்திக்காலத்தில் சகலமும்லயித்திருக்கும்போது இருளால்கத்தப்பட்டுபிரபஞ்சமத்தபெரிசான ஆனந்தசுவரூபத்தைபுகிறான், யிர்தமூன்றுஅவஸதகளிலும்ஸமானமாகசித்துனுடைய ஸம்பந்தத்தால்பாற்கிரு னேஅவன்தான் அபரோக்ஷஞானிஅவன்தான் பிரமாவிஷ்ணுசிவன், இந்தஜாக்மிரமானது தீர்க்கவப்பன் அல்லதுதீர்க்கித்தப்பிரமம்அல்லதுதீர்க்கமனோரஜியம் இப்படிப்பட்ட ஸம்ஸாரம்துக்கசமுத்திரம், தூங்கியெழுந்திருந்து மருபடிதூங்கிரவரையும் பிரம்மமொன்னாயே சிந்திக்கவேண்டியதுஅவித்தியாகல்ப்தமான சசலவிகாரத்தையும்விலாபனம் செய்யவேண்டியது ஆரோபிதஜகத்தை அழித்ததுனால் சித்தமயென்கவருபமாககல்பிக்கப்பட்டுது, பெரிதானகாமாதி ஆருசத்துருக்களையும் அடித்துவிழத்தட்டினதுனால் மதித்தயானேபோல் அத்துவைதகேவலாத்மாசேஷித்தான், இந்ததேகமிப்போதுநசிக்கட்டும் அல்லது சந்திர நக்ஷத்திரங்களிருக்கும்வரையிருக்கட்டும் அதுனால்சித்தேகனாகியயெனக்கு என்னவிசேஷமிருக்குது, கும்பிருந்தாலுமநசித்தாலும் அதின் ஆகாசத்துக்கு எருவிசேஷமுமில்லாததுபோலாகிக்கத்தக்கது, யெப்படிபுத்திலிருக்கிரசட்டையைபாம்பானது அபிமானிக்கவில்லையோ அப்படிபிரம்மவித்திகோஷ்டனாவர் ஸதூலஸ-ஓக்ஷம் சரீரங்களை அபிமானிக்க மாட்டார், சாஸ்தரப்பார்வைனுண்டான பரோக்ஷஞானத்தால் பிரபஞ்சத்தில் பரமார்தப்பார்வைநசிக்கும் அபரோக்ஷஞானத்தினால் புனர்ஜன்மஹேதுவான மாயையின் அம்சம்நசிக்கும்பிராரப்தனாசத்தால் தோத்துதல்நசிக்கும்இப்படிமூன்றுவிதமாகதன்மாயைநசிக்கும், தன்னிடத்தில்பிரம்மத்துவயோகம்செய்தால் ஜீவத்துவம்நீங்காது பிராதிபாலிகமாக அனுசரிக்கும், விதேகமுத்தியான அத்துவைதத்தத்துவத்தை அரிந்தனுபவித்தால் பிராரப்தவாஸனை நிவிருத்தியாகும், ஸஞ்சிதாகாமிகர்மங்கள்நசிக்கும்போது அஞ்ஞானவிபரியயுங்கள்கூயிக்கும் பிராரப்தத்தின்முடிவில்தேகஹானி இப்படிசகலமாயையும்கூயிருக்கிறது “இப்படி அப்பயதிகூழிதரால் செய்யப்பட்டத்துவஸாராயணசந்திரிகையில் ஞானகாண்டத்தின் - க - பாதத்தில் ௪௨ - வது அத்தியாயம் முற்றிற்று”

௧௩ - வது அத்தியாயம்.

ஸருவகர்மமும்கூயிக்கும்போது சகலமாயையும் நிவிர்த்திக்கிரபடியால் சகலதேகமும்நசித்தவன் அருபப்பிரம்மத்தைஅடையுகிறான், இருக்கிறதென்றுசொல்லும்போது ஜகமெல்லாம் ஸத்ரூபமான அந்தப்பிரம்மமாக விளங்குகிறதென்றுசொல்லும்போதும் ஜகமெல்லாம்சயம்பிரகாசமானபிரம்மமே, ஊஷ்பூமியில்சாணப்படுகிரஜலமெல்லாம் ஊஷாபூமிமாதிரமேஅப்படியே இந்தமூன்றுஜகமும் விசாரத்தினால் சின்மாக்மிரமே, அஞ்ஞானமேயில்லை அப்படியிருக்க அதின்காரியமானஜகத்தின் பிரசங்கமேது ஜீவனீசன்தேசிகெனென்ற விசல்பகதையானது வெகுதூரத்தில்தான், யேசாந்தகேவலசிதேகாச சுவபாவமான கேவலப்பிரம்மமேநான் பரிபூர்ணமாயிருக்கின்றேன், பொதமாகிரபூர்ணசந்திரன் மொகமாகிரருகுவால் கிரஸிக்கப்பட்டகாலத்தில் ஸநானந்தானம் யாகம்முதலானகிரியை மோசனவரைவிருதாவாகவே

யிருக்கின்றன, விஷயத்தைதியஜிக்கிரதுதூர்லபம், தத்துவதெருசனமும்தூர்லபம், ஸஹஜாவனஸ்தயும்தூர்லபம் ஸத்குருவின்சருணையுள்ளவர்களுக்குமூன்றும் ஸுலபமே, சக்திபொதமுண்டாகிணுவகர்மத்தியாகியானயொகிக்குஸஹஜாவஸ்தைதானே உண்டாகும், ரஸத்துக்கும் மனதுக்கும் சுபாவமாகவே அலைவுண்டு அந்த இரண்டுமே என்பெந்தம் பூமியில் ஸித்திச்சமாட்டாது மூர்சையடைந்தவன் மைத்தொருவனுடையவியாதனை தீர்ப்பானையாகில் மரணத்தைடைந்தவன் மைத்தொருபிணத்தை ஜீவினுடன்கூட்டிவைப்பானாகில் கட்டுப்பாட்டவன் ஆசாசத்தில் பக்தினைப்போல் ஸஞ்சரிப்பானையாகில் ரஸமுமனதும்தீர்ம்மமாகும் “பிரம்மா” அய்யாகுருனாதோயென்பிதாவான விஷ்ணுவின்னம்சமாயிருந்தபோதிலும் வராகம்நிகருஷ்டதேசமுள்ளதாகையால் அதற்கு பிரம்மரிஷ்டயை நானெண்ணவில்லை, “ஸ்ரீகுருமூர்த்தி” ஓய் பிரம்மாவே ஸ்ரீமானாகியமுறாரியானவர் பன்றியின்னருவத்தால் சொபிக்கிறவர் தனக்கு அகண்டசிதாத்மத்துவத்தைச் சொல்லியிருக்கிறாரதைச்சொல்கிறேன் கேளும் “பகவான்” ஒருவஸ்துவானது நானாகவருபமாக ஒருக்காலமாகமாட்டாது ஆகையால் அகண்டமாகவே யிருக்கிறேன்யென்னை தவிர ஒன்றுமில்லை காணப்படுகிறது கேழ்க்கப்படுகிறதெல்லாம் பிரம்மத்தைத் தவிர வேரையில்லை, நித்தியசுத்தவிழுத்தமாயும், யெகமாயும், அகண்டானந்தமாயும், அத்துவைதமாயும், உள்ளது பிரம்மம், ஆனந்தரூபமாகிய அகண்டபூதனே நான் பரனுக்குப் பரனுள் கனித்த பிரகாசனே நான், எப்படி மேசுங்களாசாசத்தை சம்பந்திக்கிறதில்லையோ அப்படி ஸம்ஸாரதுக்கங்களென்னை சம்பந்திக்கிறதில்லை, நன்றாகத்துச்சுக்கள் நசித்ததினால் சருவமும் சசமென்றி, அஸத்திய நாசத்தினால் சருவத்தையும் சத்ரூபமாக அரி, தோத்துகிறதெல்லாம் சித்ரூபந்தான் ஆகையாலென்றபத்தை அடைந்தால், ஜன்னம்மரணம்போக்குவரவு விமலம் அறிவுஒன்றுமில்லை, யொகிசிரோஷ்டனுக்குசகலமும்ஸத்மயமாகவேவிளங்குகின்றனவல்லவா, சக்தியசுத்தகனமாயும் அகண்டாவைதமாயும் சருவதிருச்சியமத்ததாயும் நிராமயமாயும் உள்ள எந்தபதம்விமலமோ அந்தஅக்ஷாசிவபதம் ஸதாநானென்றுமவுனத்தைஆச்சிரயத்துக்கொள், ஜன்மமரணசுதுக்கங்களத்ததாயும் ஜாதிநீதிகுலகோத்திரங்களத்ததாயும் சித்தில் விவர்தமான இந்தஜகத்துக்குக்காரணமாயும் உள்ள அதே நானென்றுமவுனத்தை ஆச்சிரயித்துக்கொள், ஒருவனாயும் பூர்ண அத்துவய அகண்ட சேதனமாயும் பிரபஞ்சபேதசம்பந்தங்களத்ததாயும் அத்துவைத உத்தமஞ்ஞானம் சமாயுமுள்ள அதே நானென்று மவுனத்தைஆச்சிரயித்துக்கொள். பாதிக்கப்பட்டமைனாலும் முக்காலத்திலும் யேகரூபமாயாலும் இந்தஸத்ரூபத்துவமெனக்கு ஸதாயிருக்கிறது. சுஷுப்தியிலுள்ளசருவசுசத்தைக்காட்டிலும் பெரிதான நிருபாதிகரித்திய சுசுரூபத்துவமிருப்பதால் சதாயெனக்கு ஆனந்தரூபத்துவமுண்டு, யெப்படி சூரியகிரணத்தினு லிருள் நசித்தின்றனவோ அப்படி ஹரிசூரியகாந்தியினால் கனமானஸம்ஸாரகாரணமான தமொருணம் நசிக்குமன்றிமைத்தொன்றினாலும் நசியாது, என் சாணஸ்மானத்தினாலும் பூஜைனாலும் ஜந்துவானது தன் தமஸிலிருந்துவிடுபடுகிறான். ஜன்னம்மரணநாசத்துக்கு காரணம் யென் சரணஸ்மரணத்தைத் தவிரவேரையில்லை, யெப்படி லோகத்தில் தரித்திரன் தன் இச்சையினாலே தனிகளே ஆதரவுடன் துதிக்கிறானே அப்படி விச்வகர்த்தாவைதுதிப்பானாகில் யெவன் தான் பெந்தத்திலிருந்து விடுபடமாட்டான் ஆதித்திய சன்னிதியில்சகலஉலகமும்சேஷடிப்பதுபோலயென்சன்னிதியில்தான் சகலமும்சேஷடிக்கின்றன, கிளிஞ்சலில்வெள்ளிகல்பிக்கப்படுகிறதுபோல் யென்னிடத்தில் மஹத்முதலான ஜகமெல்லாம்கல்பிக்கப்படுகின்றன, சண்டாளதேகத்திலும் பசுமுதலானதேகத்திலும் பிராமணதேகத்திலும் அன்னியங்களிலும் ஒன்றுக்கொன்றுதாரதம்மியமிருந்தபோதிலும்அதுகளில்நான் தாரதம்மியமன்றியிலேயிருக்கின்றேன். எப்படிதிக்கிரம்நசித்த பின் திக்குகள் கிரமமாகவே பிரகாசிக்கின்றனவோ, அப்படிவிஞ்ஞானத்தினால் நசித்த ஜகமெனக்குக்காணவேயில்லை தேகமிந்திரியம் பிருணன்மனது புத்தி அகங்காரம்சித்தம்மாயை

ஆசாசம் ஜாதிஜகமொன்றுமில்லை செய்கிரவன்புசிக்கிரவன் புசிப்பிவிக்கிரவனுமில்லைகேவலசித்ஸத் ஆனந்தப்பிரம்மே ஜனாதனனான நான் ஜலத்தின் அலைவுனாலேயே சூரியனுக்கு யெப்படி அலைவோ, அப்படி அகங்காரசம்பந்தத்துனாலேயே ஆத்மாவுக்கு ஸம்ஸாரம், ஸம்ஸாரத்துக்குசித்தமேகாரணமாகையாலதைபிரயத்தினத்துனால் சோதிக்கவேண்டியது இப்போதுசித்தம்பெரிசென்பதிலென்னவிசுவாசம். ராஜாக்களுடைய தனமெங்கேபிரம்மத்தினுடைய ஜகத்துக்கள்தானெங்கே முன்னுள்ள ஜகத்துக்களும் போய்விட்டுதுகள் ஸிருஷ்டிப்பரம்பனாகளும் போய்விட்டுதுகள், பிரம்மர்களுடைய கோடிகள்போய்விட்டதுகள் புழிதிபோல்ராஜாக்களும் நசித்துப்போய்விட்டார்கள், வித்துவானுக்கு அத்தியாத்மாபிமானமும் ஆஸூரத்துவத்துலுப்படியேநசித்துவிட்டுதுகள், வித்துவானுக்கு ஆஸூரமுண்டாய்விட்டால் தத்துவதெருசனம் நிஷ்பலம், ஆகையால் வித்துவானாக உள்ளவன் ஆஸூரபாவத்தைஸருவதாதியாகுஞ்செய்யவேணும், காமாதிகளெல்லாமெப்போது உண்டாகிறதுகளோ அப்போதே விவேகஞ்ஞான அக்கிரியினாலெதகிக்கப்படுகிறதுகள் அப்படியிருக்கஅதுகள்திரும்பமுனைக்கிரதேது, அன்னியனிடத்தில் குத்தத்தைப்பார்க்கிறதெல்படி சமர்த்தனாகிறானே அப்படிதன்குத்தத்தின்பார்வையுண்டானாலெவன்தான் மோக்ஷமடையமாட்டான் “பிரம்மா” சுவாமிவராகரூபியாயுள்ள ஹரியால்தனக்கு அகண்டைகத்துவமானது அடிக்கடிஆதரவரல் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன அப்படி இருக்கபிரம்மம்ரெண்டியென்று தங்களாலெப்படி சொல்லப்படுகிறது, தங்களாலது விஷயத்தில் அனேகம்பிரமாணம்சொல்லப்பட்டிருந்தபோதிலும் அத்துவைதவாதம்யெப்படி ஸாமான்னியமாகுமென்று யென்மனதில் அடிக்கடிதோத்துகின்றன, ஆத்மாவுக்கு அகண்டத்துவம்வாஸ்தவமா அல்லது கண்டத்துவம் வாஸ்தவமா, அகண்டத்துவம் வாஸ்தவமாகில் காரியபேதமாகபரிணாமவசத்தால் காரணத்துக்கு சூன்னியத்துவம்வருமே, கண்டத்துவம்வாஸ்தவமாகில் ஆத்மாஅவயவத்துடன் கூடினவனானே, சுருதிகளோவென்றால் கண்டத்துவம் அகண்டத்துவமிரெண்டையும் சொல்லுகின்றன, இரெண்டுக்குஸாமானதிகரணியமென்றசேழ்கைகூடாதே, காரணசூன்னியத்துவகுத்தம் வறாமலிருக்கிறதற்காக விவர்தவாதத்தை அடுத்து பரிணாமவாதத்தைஉபேக்ஷித்து ரஜ்ஜுஸர்பநியாயமாகஜகம்பிருந்தியால்கல்பிக்கப்பட்டுதென்றும் பால்தயிர்போல் பரிணமிக்கவில்லை யென்றும்சொல்வீர்களானால் அப்போதுசுருதியில் சொல்லப்பட்டிருக்கிர பரிணாமவாதம் வியர்த்தமாகிறது ஆக்ஷேபத்தை அனுசரியாதஸமாதானமும் நேரிடுகின்றனவே, யெந்தவாதத்தில் ஆக்ஷேபஞ்செய்யப்பட்டுதோ அந்தவாதத்தால் சமாதானம்சொல்லுகிரதல்லவா யுத்தமாகும், பின்அவயவகுத்தம் வராமலிருக்கவேண்டியதற்காக வித்யாமயத்துவத்தை யடுத்து மாயை அவித்தைகளின் ரூபத்தைத் தள்ளி வித்யாசக்திவிவிலாஸத்தால்தானே அவயவியாயிருக்கிரபிரம்மமென்றும்மாயை அவித்தயின்ஸம்பந்தப்பட்டதுபோல் அனித்தியங்களில்லையென்றும் சொல்வீராகில், அப்போதுஅவயவகுத்தமானது உபசாரமாக நிவிருத்தியாகின்றனவே தவிரமுக்கியமாகவில்லை, வஸ்துதேசகாலம்மூன்றுகளாலும்ஆத்மாவுக்குபேதமெங்கும் நிஷேதிக்கப்பட்டிருப்பதால்யெவ்வளவுமேபேதம்கூடாது, ஆசாசம்போல் சகலவஸ்துதேசகாலங்களிலும் ஆத்மாவியபித்திருப்பதாக சொல்லப்பட்டிருக்கின்றதல்லவா, ஆத்மாவின் அபேதமும்பேதத்தை அபேக்ஷிக்கிரபடியால் ஸப்பிரதியோகிகமாயித்துஅதுனாலாத்மாவின் நிர்விசேஷத்துவத்துக்கு ஹானிவருமே, ஆகையால்பேதம் அபேதம் இரெண்டுமத்த நிஷ்பிரதியோகிக ஆத்மாமாயை அவித்தைவித்தை மூன்றாயும்தள்ளிமேலிருக்கின்றன ஆகையாலெகத்துவம் அனேகத்துவம் கண்டத்துவம் அகண்டத்துவம் முதலான சகலகுணங்களும் இதிலில்லையென்றென்னுடையபுத்தி இப்படி கேட்டுமகாகாருணிகரூபியுக்கு ரூபாயுமிருக்கின்றமகாதேவர்பிரம்மாவை அமிருதத்தைபெருக்கின்றவர்க்கியத்தைசொன்னார் “ஸ்ரீகுருமூர்த்தி” ஓய்பிரம்மாவே அத்தியாத்மவிஷயமான இந்தமனம்நல்லதுதான் அப்படியிரு

ந்தபோதிலும் கொஞ்சம்சொல்லவேண்டியதிருக்கின்றன ஆதரவுடன்கேளும், ஸேதுவியபதேச
மென்றும் உன்மானவியபதேசமென்றும் ஸம்பந்தவியபதேசமென்றும் பேதவியபதேசமென்
றும்நாலுவியபதேசம் வேதாந்தங்களில் பிரஸித்தமல்லவா அதுகளில் - க - வதிலாத்மா அகண்டன் - உ - வதிலாத்மாகண்டன் - ஈ - வதில்கண்டாகண்டன் தியாதிர்த்தியேயமென்றபேதமுள்ள
ச - வதில் பிரஸித்தமானகண்டத்துவத்தையே அனுவதிக்கின்றன. உன்மானவியபதேசத்தைத்
தவிரமைத்தமுன்றுவியபதேசங்களால் பரப்பிர்ம்மத்துக்ககண்டத்துவம் சொல்லப்பட்டிருந்த
போதிலுமதுனால் கட்டத்துக்குகண்டத்துவமெப்படிக்கடமென்று ஸம்சயமுமக்குண்டாகும்
உன்மானவியபதேசத்தால் ஸம்சயமெவ்வளவுமில்லை கண்டனான இந்தஜீவாத்மாவுக்ககண்ட
னானபரமாத்மாவுடன்தத்துவமணி என்றமகாவாக்கியத்தால்க்கியஞ் சொல்லப்பட்டிருக்கின்
றன ஆகையால் பரமாத்மாவின்னகண்டத்துவமானது வெகுப்பிரமாணங்களுடன் கூடினது,
அப்படியே திருபாத்ருதியாலந்தப் பிர்ம்மத்துக்கேஸ்வகெதபேதத்தால் கண்டத்துவமும்
பிரமாணஸிதந்தான் ஹரியானவர்தனக்குச்சொல்லிய அகண்டபோதருபத்துவத்தை உன்
மானசுருதிசேஷமாக அரியத்தக்கது அவஸ்துவியவஹாரத்திலல்லவாகண்டத்துகு நித்தியத்து
வமுமாகும் வஸ்துவியவஹாரத்திலந்த அகண்டாத்மாவுமனுவாதயேர்க்கியனுகிறபடியால்சொ
ல்லியநித்தியத்துவம்கவுணந்தான், ஸர்வதர்ம்மமத்த நிஷ்பரதியோகிகாத்மா எப்படிதானே
தூரமிருக்கின்றனவே அப்படியே இருக்கட்டும் உமக்குநூருவயஸ்சென்றபின் ஸகலயதிகளு
டன்கூட அந்த வஸ்துவடையத்தக்கதாகையாவிப்பொழுததிலுநிகாரகெந்தங்கூட இல்லை.
ஞாதிர்த்துவவியவஹாரத்திர்த்துவாதி அவித்யாதர்ம்மமுள்ள நீர்சொல்லக்கூடாத அந்தவஸ்து
வையேன்சொல்லுகிரீர் ஸ்மரிக்கக்கூடாததை யேன்ஸ்மரிக்கிரீர். எந்தவஸ்துவிலும்முடைய
பிதாவுக்குக்கூட அதிகாரமுண்டோ அதைச்சொல்லுகிரேன்கேளும் எதுவித்யாசக்திவிலாஸ
த்தால்மூன்றுவிதமாகத்தானே விளங்குகின்றனவோ மாயைஅவித்தைமுதலானதுகளத்தசித்
ருப அவயவமுள்ள அதுபெரிது. தேசகாலபரிச்சேதமத்தபடியாலது தன்பரிச்சேதமிருந்த
போதிலும் அபரிச்சின்னந்தான் அந்தஆத்மவஸ்துவானது நித்தியவஸ்துபரிச்சேதமுள்ளது
தான் அகண்டத்துவத்தில் காரணஹானிமுதலான எந்தக்குத்தங்கள் சொல்லப்பட்டுகனோ
அதுகளெவ்விதமாயாலது நீங்கமாட்டாதுகள் சண்டாளாதிகளில் பரமாத்மாவுக்கு தாரதம்
யத்தைஹரியானவர் பிரதிஷேசித்தது ஸாமான்னியபோதனம் வித்வான்களுக்கு தாரதம்யமு
டெப்படி இருக்கின்றனவோ அதுஅப்படியே வேத்தியமானப்பிர்ம்மத்திலுமுண்டு வித்வான்
களுக்கும் வேத்தியததுக்கும் அபேதமிருப்பதால்ந்தாரதம்யவிசேஷஉபதேசம்ஸாமான்னி
யத்தை பூர்வமபேக்ஷிக்கிரபடியால் குத்தமில்லை வியவகாரதேசையில்ஸகலத்துக்கும் தாரத
ம்யமுண்டென்பதுஸகலருக்கும்ஸம்மதமல்லவா ஆகையாலதுஸச்சிதானந்தரூபியும்வியாபக
த்துவாதி தர்ம்மமுள்ளதுமான பரமாத்மாவுக்கும் வியவஹார தேசையிலிருப்பதால்கூடும்
இந்தபரமாத்மாபெந்தாவஸ்தையை அபேக்ஷித்துபரமார்தனயிருந்தபோதிலும் மோக்ஷரதீதா
வஸ்தையை அபேக்ஷித்துவியாவஹாரிகந்தான் ஆத்மாமோக்ஷஸ்வரூபியாகையால் மோக்ஷத்
துக்குப்போலாத்மாவுக்கும் தாரதம்யமவச்சிய மிருக்குமிதில் பிரமாணங்களுமிருக்கிறது
கள் அருபப்பிர்ம்மஸ்வரூபமே மோக்ஷமென்று சொல்லக்கூடாதுமுத்தியதீதசுருதி இருப்பதா
லுமருபாத்மாதீதசுருதிஇல்லாத்தானாலும் அருபப்பிர்ம்மமேமோக்ஷஸ்வரூபமென்று வித்வான்
கள் சொல்லமாட்டார்கள் ஆகையாலேய்பிர்ம்மாவே ஸர்வவியாபகனை சித்ரூபபரமாத்மாவு
க்குதன்னாலேயேதாரதம்யம் சுத்தகுணத்திரயத்தாலுண்டென்றுநிச்சயமாக அறிந்துகொளும்
“ இப்படி அப்பயதீக்ஷித் ரவர்களால் மொழி பெயர்க்கப்பட்ட குருஞ்ஞான வாஸிஷ்ட
தத்துவ ஸாராயண சந்திரிகையின் ஞானகாண்டத்தில் - க - வது பாதத்தில் - கஈ - வது
அத்தியாயம் முற்றிற்று.

கசு-வது அத்தியாயம்.

—0—

“பிரம்மா” அய்யாஸர்வலோகேசுவரரே ஞானவைராக்கியங்களைக் குடுக்கின்றவொ
தங்களுக்கு நமஸ்காரம்செய்கிரேன் சுருதியில்சொல்லப்பட்ட மூன்றுவாதங்களுக்கும் தார
தம்யத்தைஎனக்குச்சொல்லவேணும் “ஸ்ரீகுருமூர்த்தி” ஓய்விதியே க - வது ஆரம்பவாதம்
உ - வதுபரிணமவாதம் ஈ - வது விவர்த்தவாதம் சிவோஷ்டமாகச்சொல்லப்படுகின்றன தந்து
ர்ணாபிமுதலான அனேகவித்திருஷ்டாந்தங்களால் சுரரியத்துக்குகாரணத்திலிருந்து க - வது
ஆரம்பத்தை பெரியோர்கள்சொல்லுகிரார்கள் ஈதில மந்தனதிகாரியாவான் உத்பத்திக்கிரமத்
தைச்சிந்திக்கிர அந்தமுமுக்ஷுவானவன் தன்னிடத்தில் கிரமமாக ஸாலத்தையு முபஸம்ஹா
ரஞ்செய்கிரான் மண்கடம்முதலானதிருஷ்டாந்தங்களால் காரணமானபரமாவுக்கு காரியஜீ
வாதிருபமாக பரிணமம் சுருதியில்சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன இகில்மத்தியமனதிகாரியாவான்
சனக்குதாதாத்மியத்தைகிந்திக்கிர அப்பியாஸியான அவன் அகண்டசித்ரூபத்தில் நிலைப்பான்
இரஜ்ஜுஸர்பாதிதிருஷ்டாந்தங்களால் காரணாத்மாவிடத்தில் காரியத்துக்கு கல்பிதத்துவம்
வியக்தமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன, அதுமூன்றாவதான விவர்த்தவாதம்இதிலுத்தமன
திகாரியாவான் தன்னைத்தவிரஇரெண்டாவதில்லாத அந்தஜீவன்முத்தன் கிரமமாக அருபப்பி
ரம்மத்தையே அடையுவான், இந்தமூன்றுவாதங்களும் ஜகத்ஜீவன் பரமாத்மா மூன்றுகளி
லும்வித்தியாஸமாகசொல்லப்படும் எப்படிஎனில் அதையும்சொல்லுகிரேன் ஜகத்தின்விவர்த
தத்தைவதிக்கிரவர்களைக்காட்டிலும் ஜீவர்களின்வர்த்தத்தை வதிக்கிரவர்களுக்கிருஷ்டராவார்
கள் அவர்களைக்காட்டிலும் பரமாத்மாவின்ரூம்பாதிவாதிக ளுக்கிருஷ்டராவார்கள் இப்படி
யாகும்பொழுது மூன்றுவாதங்களுடைய கிரமநிர்ணயமானது பிடிக்கப்படும் விவர்த்தத்தைக்
காட்டிலுமாரம்பமுத்திருஷ்டமாயித்தல்லவா ஸச்சிதானந்தரூபியான ஆத்மாவுக்காரம்பம்முத்
லானதெப்படிஎனில்கேளும் அனுஸந்தானத்தாலாத்மா எப்பொழுதாவிர்ப்பவிக்கின்றனவோ
அப்பொழுதத்தற்கந்த அதிகாரியிடத்திலிருந்தாரம்பமேயன்றி நிஷ்பிரதியோகிகாத்மாவிடத்தி
லிருந்தாரம்பமில்லை அந்தசித்ரூபஆத்மாவுக்கு பிரம்மவித்சிரேஷ்டனிடத்தில் பரிணமம்ஆகா
சுபுஷ்பம்முதலான திருஷ்டாந்தத்தாலரியப்படுகின்ற விவர்த்தவாதமானது அருபமும்துவந்
துவமத்ததும் பரதியோகியத்ததுமான பரமாத்மாவிடத்தில்வித்திக்கும் இந்தஅருபத்தில்க
லவிகிருதிகளும் பிரகிருதிகளும் லயிக்கிரதுகளைத்விரஉண்டாகிரதில்லை ஜகத்ஜீவனீசனென்ற
இந்தஸகலவிகிருதிகளும் பிரகிருதியினிடத்திலிருந்துண்டாகிரதுகள் அதுகளிலேயே வேரை
யாகஇருக்கிரதுகள் பிரகிருதிகளிடத்திலேயே விகிருதிகளுக்கு லயம்வருகிரதாயிருந்தபோதி
லும் வாக்குமனதுகளுக்கெட்டாத அருபத்தினிடத்திலேயே முக்கியமாகஎண்ணத்தக்கது தா
ரதம்யமாயிருக்கின்றபிரகிருதிகளை துரும்பட்டை நியாயம்போல் மேலுக்குமேலடுத்து கீழுக்
குக்கீழ்தள்ளவேண்டியது, ஓய்தாமரப்பூவிலுண்டானவரே விகிருதிகளுக்குஜடத்துவமும் பிர
கிருதிகளுக்குசித்ரூபத்துவமும் பிரஸித்தமல்லவா ஆகையால் க - வதைத்தள்ளவும் உவகைக்
கொள்ளவும்சொன்னது யுத்தந்தான் எதைச்சொல்வதில் சுருதிக்குக்கூடமவுனமோ அந்ததன
ளத்தக்கனது தள்ளுகைகொள்ளத்தக்கானது கொள்கையுமத்த அருபவஸ்துவி லொருவசென்ற
மில்லை அஸத்துக்கள் பிரதியோகிகளாகும்பொழுது ஸத்துக்களையோகிகளாகும் எவ்வளவு
காலமனாத்மாக்கள் லித்திக்குமோ அவளவுசாலந்தா னாத்மாக்களும்ஸித்திக்கும் எவ்விடத்தில்
சுருதிக்கும் மனதுக்கும் மவுனம்ஸித்திக்குமோ அந்தஅருபப்பிரம்மத்தினிடத்தில் ஆத்மா
னாத்மாக்களின் ஸத்தஸத்துக்களெல்லாம் முசல்கொம்புக்குஸமங்களாகும்பிரம்மாகாரமனே
விர்த்திபரிணமமல்லவா முத்தியைகுடுக்கத்தக்கது ஆகையாலந்தவாதத்தைத்தான் ஸகலமுமு

கூடாக்கனாமடுக்கவேண்டியது ஆரம்பவாதம் மந்தாதிகாரிவிஷயமாகையால் தள்ளத்தக்கது விவர்த்தவாதம் தள்ளவும்கொள்ளவும்கூடாமையால் வியர்த்தமாகும் இவ்விவர்த்தமானதுசில இடத்தில் அவித்தைகளும் சிலஇடத்திலஞ்ஞானமென்றும் சிலஇடத்தி லத்தியாஸமென்றும் சுருதிமுதலானதுகளில் சொல்லப்படுகின்றன, நாசமத்தகூடஸ்தாந்பாவை தேகாதிவிசாரங்க ளிலத்தியாஸஞ்செய்துகொண்டு ஸம்ஸாரத்தில் பிரமிக்கிரார்களல்லவா ஸகலருமத்தியாஸத் தைமுன்னிட்டுக்கொண்டே நானென்னுடையதென்று ஸகலவிஷயங்களிலுமபிமானித்தால்பிர விருத்திக்கிரார்கள் விகாரங்களிலாதம்புத்தியா லந்தந்தஅனாதம்மதர்மங்களை ஆத்மாவிடத்தி லாரோபணம்செய்துகொண்டு அவர்கள்ஸுகதுக்கங்களை மிகவுமனுபவிக்கிரார்கள் சுருதிக்குப் பிரஸாதங்களாலு மேகார்த்தமனனத்தாலும் சித்ருபாத்மஸமீபத்திலிருந்து அனாதமாக்களை வேர்படுத்துவானாகி லப்பொழுது ஹிரதயக்கிரந்திருபமானஅத்தியாஸம கொஞ்சம்சிதிலமாகு ம்அதன்றி கோடிகர்மமங்களைச்செய்தபோதிலுமாகாது அனாதமாக்களை வேர்படுத்துகிரபிரகா ரத்தையு முமக்குகிரமமாகச்சொல்லுகிரேன்சேரும் அன்வயவியதிரேகங்களால் நானிதென் றதுகளை வேர்படுத்துவதெப்படி எனில் எப்படி தூண்கவற்குடம்முதலான வெளிவஸ்துக்களில் தன்னைத்தவிரவேரையாக இதென்றியுகிரானே இப்படியுள்ப்பட்ட ஸ-ஒக்ஷமதேகத்திலஹந் தையைஅடுத்துக்கொண்டு இந்தஸ்தூலதேகத்தை பஞ்சிகிருத பஞ்சபூதவிகாரமாகையா விர்த ஸ்தூலதேகமனாத்மாஅஸத்து துச்சமென்றுதோஷதிருஷ்டியாலிதென்று பிராஞ்ஞானவன் நிச்சயிக்கவேண்டியது பின்காரணதேகத்தி லஹந்தையைஅடுத்துக்கொண்டு ஸ-ஒக்ஷமதேகத் தைஅபஞ்சிகிருதபூதவிகாரமாகையா விர்ததேகமனாத்மா அஸத்துதுச்சமென்றுதோஷதிருஷ் டியாலிதென்று மகாப்பிராஞ்ஞானவன் நிச்சயிக்கவேண்டியது, பின்னும் துரியதேகத்திலஹந் தையைஅடுத்து அஞ்ஞானகாரியாவரணமாகையா விர்ததேகமனாத்மா அஸத்துதுச்சமென்று காரணதேகத்தில் தோஷதிருஷ்டியாலிதென்றதிப்பிராஞ்ஞன் நிச்சயிக்கவேண்டியது பின்னும் சின்மாதிரமான அதேகத்தில் அகந்தையைஅடுத்து பிராரப்தகர்மமாதிரத்தாலுண்டான துக்கஸஹிதமாகையாவிர்ததுரியதேகம் அனாத்மாஅஸத்துதுச்ச மென்றுஸதாபுக்கதனவனி தென்றுநிச்சயிக்கவேண்டியதுஉள் தேகங்களில்முன்னே அகந்தைவலித்தித்திருக்கஎப்படி அடுக்க வேனுமென்றுசொல்லலாமெனின்கேளும் தேகங்களில்தேகிகளுக்கு அகந்தையானது பிரித்து ப்பாராமல்லவா முன்ஸித்தித்திருக்கின்றன ஆகையாலதில்பிரயோஜனமில்லை எவன்நாலுதே கங்களிலுமகந்தையைப்பிரித்து கிரமமாகஅடையுகிரானே அவன்தான் ஸம்ஸாரமுத்தனுவா ன் மரத்தின்மேல்கொப்பைப்பிடித்து கீழ்கொப்பைவிடுகிரதுபோல் அட்டையான திரெண்டா வதுதுரும்பைப்பிடித்து முன்னுரும்பைவிடுகிரதுபோலும் மேலுக்குமேலுள்ள தேகத்தைப்பிடி த்து முன்னுக்குமுன்னுள்ளதேகத்தைத் தள்ளவேண்டியது விவேகஉதயத்துக்குமுன்னத்தியா ஸத்தைமுன்னிட்டுக்கொண்டு வியாபாரம்செய்தவன் பின்னதைபின்னிட்டுக்கொண்டு விஷயத் தில்வியாபரிப்பான் அத்தியாஸமத்ததேகத்தா லொருவனும் வியாபரிக்கமாட்டானாகையால் வியாபாரவிருத்திக்காக அத்தியாஸத்தை அவச்சியம்விடவேண்டியது விஷயங்களிலிந்திரியங்க ளுடையவியாபாரத்தால் தேகிகளுக்கு துக்கமுண்டாகின்றன ஆகையா லதின்விருத்தியானது ஸுகத்தைநிச்சயமாகக்கொடுக்கும் குருப்பிரஸாதத்தாலும் தன்மனப்பிரஸாதத்தாலும் மூன் றுதேகங்களிலுமுள்ள அகந்தையைக்கிளப்பி துரியமுதலான மூன்றுபாதங்களிலும் கிரமமா கசேரப்பிவித்தவன் இவ்விடத்தில்தானே உடனேமுத்தனுகிரான் நான்கண்டரூபன் அனந்தசி த்கனன் பரனுக்கும்பரன் பரிபூர்ணசேதனன் ஜனனமரணமத்தவன் நிர்ம்மலனென்றிவ்விதபா வணையாலேயே அந்தஅகந்தையை வித்வான்கிளப்பவேண்டியது ‘இப்படி அப்பயதிஷ்ணிதரவரீ ளால் மொழிபெயற்கப்பட்ட குருஞ்ஞானவாஸிஷ்டத் தத்துவஸாராயணசந்திரிகையில் ஞானக கண்டத்தின் க - வதுபாதத்தில் சச - வது அத்தியாயம்.

கரு - வது அத்தியாயம்.

“பிரம்மா” அய்யாதயாஸமுத்திரானகுருவே பரமென்றும் அபரமென்றும் வித்தை இரெண்டுவிதமாகக்கேழுவியாகிரபடியாலதைபிரித்தெனக்குச்சொல்லவேணும் ‘ஸ்ரீகுருஸ்ரீதி’ ஓய்தாமரப்பூவிலுண்டானவரே பூர்வமும்முடைய அதிகாரத்திலிருந்தவர் தன்னுடையஜியேஷ்ட புத்திரனாகிய அதர்வனுக்கு அதைச்சொன்னார் அந்தஅதர்வனும் தேவர்களுக்குமுந்தினவ ரும் ஸகலபுலனத்துக்கும் சர்த்தாவும் இரெகுகனுமான அந்தப்பிரம்மாவின்முகமாகக்கேட்டு அந்தப்பிரம்மவித்தையை அங்கிரனுக்குச்சொன்னார் அந்தஅங்கிரனும் பரத்துவாஜருக்குச் சொன்னார் அந்தபரத்துவாஜரும் அங்கிரஸ்ஸுக்குச்சொன்னார் அந்தஅங்கிரஸ்ஸிடத்திலொரு க்கால் சவுனகர்போய்கேட்டார் சவுனகர் அய்யாபகவானே எதையரிந்தால் ஸகலமூமரியப் பட்டதாருமோ அதைச்சொல்லவேணும் ‘அங்கிரஸ்ஸ -’ பரமென்றுமபரமென்றுமிரெண்டு வித்தைகளை அரியவேனுமென்று பிரம்மவாதிகள்கொல்லுகிரார்கள் அதிலபரவித்தையைச் சொல்லுகிரேன்கேளும் நிக்யஜுஸ்ஸாமமதர்வணமென்று நாலுவேதங்கள் நிருக்தமென்றதற்கு சாஸ்திரம் ஜோதின்றஜோதிச்சாஸ்திரம் சந்தஸ்ஸென்றமீமாம்ஸாசாஸ்திரம் சிகைஷுஎன்ற வேதார்தசாஸ்திரம் வியாகரணமென்ற சப்தசாஸ்திரம் கல்பமென்றவைத்தியசாஸ்திரம் இதுக ள்பரவித்தையாகும், இனிபரவித்தையாவது, எந்தவித்தையாலக்ஷரமும் பார்க்கக்கூடாததுமெ டுக்கக்கூடாததும் கோத்ரம் வர்ணம் கண் காது கால் கைமுதலான அவயவங்கள் தத்தும் ஸர் வவியாபகமும் மிகவும்ஸ-ஒக்ஷமமும் பூதங்களுக்குக்காரணமும் ஸச்சிதானந்தாத்துவைதமும் ஆகிமத்தியமந்தங்கள் தத்துமான பிரம்மத்தைதேரியமுள்ளவர்கள் தானாகப்பாற்கிரார்கள் எப் படிஎட்டுக்கால்பூச்சியானது நூல்களைவிரிஷ்டித்து லயப்படுத்துகின்றனவோபூமியிலோஷதி களுண்டாகிரதுகளோ எப்படிபுருஷனிடத்தில் ரோமங்கலுண்டாகிரதுகளோ அப்படி இப்பிர பஞ்சமெல்லாம் அக்ஷரமானஸத்ருபத்திலிருந்துண்டாயித்து தவமாகின்றசித்சக்தியால் பிரம்ம ம்விர்த்தியாகி அதிலிருந்தன்னமுண்டாயித்து அந்தஅன்னத்திலிருந்து பிராணன் மனது ஸத் தியமுலகங்கள் கர்ம்மங்களிதுகளி லமிருதமுண்டாயிற்று சொல்லிய அன்னசப்தத்தைபிரத் தியகாத்மாவென்றிந்துகொள்ளும் எவன்ஸர்வஞ்ஞனே எவன்ஸர்வவித்தோ எவனுக்குஞ்ஞா னமானதவமோ அவனிடத்திலிருந்து இந்தபிரம்மம்நாமரூபமன்னமுமுண்டாகின்றன இதிலன் னசப்தம் தேகாதிப்பிரபஞ்சமாகும் பரத்தியக்கென்றும் பரனென்றும்சொல்லப்படுகிரதுஸத் தியமாகும் இதேஸர்வகாரணம் சிஷ்யவற்கங்களான நீங்கள் ரிக்குமுதலானவேதங்களில் சொல்லிய அக்னிஹோத்திரம்முதலான நிஷ்காமநித்தியகர்ம்மங்களைசெய்யுங்கள் அதுகளால் சித்தசுத்தியைஅடைந்து தேகார்த்தத்தில் ஸ-ஒரியமண்டலத்தின்வழியாக சாகவதப்பிரம்மலோ சுத்துக்குப்போய் அமிருதபதத்தை அடையுங்கள் ஓய்சளன்கரே வாஜபேயம்முதலான கர்ம்மி யகர்ம்மம் ஜன்மஹேதுவாகையால் தள்ளிப்போடவேண்டியதுதான் ஓட்டைத்தோனிக்குத்து ல்லியமான அந்தயாகங்களில் ச.அ - ரித்தியுக்களுண்டு அக்கர்ம்மம் நிகிருஷ்டமிதைத்தானே கேஷமமென்றெவர்கள் சந்தோஷிக்கிரார்களோ அவர்கள்திரும்பவும் ஜரைமரணங்களை அடை யுவார்கள் அவித்தையின்நடுவிலிருந்துகொண்டு தானாகவேதேரியத்தைஅடைந்து பண்டிதர்க ளாகத்தங்களை எண்ணிக்கொள்ளுகிர இரோகங்களால் பிடிக்கப்படுமெல்புத்திக்காரர்களுக்குரு டலுழைத்துக்கொண்டுபோகப்பட்ட குருடர்கள்போல் பூமியில் சுத்திவருகிரார்கள் அவித் தையில் வெகுவிதமாகஇருந்துகொண்டு நாம்கிருதார்த்தர்களென்றபிமானிக்கிற அந்தபாலர்க ளான கர்மிகளாத்மஞ்ஞானமத்தபடியா லாசையாலாதாரர்களாகி ஸ்வம்கலோகத்திலிருந்துநழு வுகிரார்கள் யாகங்களையும் குளம் கிணர்கள்முதலானகர்ம்மங்களைத் தானேபெரிதாக எண்ணி

மூடர்கள் சிரேயஸ்ஸுவேனா இருக்கென்றெண்ணுகிரார்களில்லை, செய்தகாம்பியபுண்ணியபலத்தை ஸ்வற்கலோகத்திலுபவித்தபின் அதிரிகிருஷ்டமான இந்தலோகத்தில் பிரவேசித்திரார்கள், எவர்கள் ஸன்னியாஸிபின்நடைக்குத் துலயமான உஞ்சவிர்த்தியைச் செய்துக்கொண்டு துர்ஜனங்கள் தத்து லரண்ணியத்துக்கு ஸமமானகிராமத்தில் ஞானகர்மமங்களைச் செய்கிரார்களோ அந்தகிரஹஸ்தவித்வான்கள் பாபமத்து ஸஞரியமண்டலவழியாக நாசமத்தஅமிருதபுருஷனிடத்தை அடையகிரார்கள் பிராம்மணன் கர்மமத்தால் ஸம்பாதிக்கப்பட்ட உலகங்களைப் பரிசுத்தித்து செய்த காம்பியபுண்ணியகர்மமத்தால் மோக்ஷமில்லையென்று நிச்சயித்து ஒழிச்சலை அடையவான் ஆகையால் பிரம்மஞ்ஞானமித்தியம் ஸமித்தை கையிலெடுத்துக்கொண்டு பிரம்மரிஷ்டனும் சுரோத்திரியனுமான குருவை அடையவேணும் அப்பொழுதந்தவித்வானான குருவானவர் சமதமங்களுடன்கூடியசிஷ்யனுக்கு தானரிந்த அக்ஷரபுருஷ தத்துவப்பிரம்மவித்தையை ஸத்தியமாகச் சொல்லுவார் ஆகையால் பரமாத்மாவாகின்ற காரணபரப்பிரம்மத்துக்கும் ஸத்தியகாரியமானப் பிரத்தியகாத்மாவுக்கு மைக்கியம் ஸத்தியந்தான், எப்படி ஜுவலித்துக்கொண்டிருக்கு மக்னியிடத்தி லதின் துலயமான அனேகப்பொருள்களுண்டாகிரதுகளோ, அப்படி அக்ஷரமானவஸ்துவி லனேகவிதப்பிரத்தியகாத்மாக்களுண்டாகி அதிலேயே லயிக்கிரதுகள் அந்த அக்ஷரபுருஷன் திவியன் அமுர்தன் உள்ளும் வெளியும் வியாபித்தவன் ஜன்மமத்தவனபிராணமனதுகளைத்தவன் வெறுமையுள்ளவன் அக்ஷரமான ஓங்காரத்துக்கு மதற்குப்பரான பிரத்தியகாத்மாவுக்கும் பரன், இப்பரமாத்மாவுக்கக்னிதலை சந்திரஸஞ்ரியர்கள்கண்கள் திக்குகன்காதுகள் விஸ்தாரங்களான வேதங்கள் வாக்கு வாயுப்பிராணன் பிரபஞ்சமிருதயம் பூமிகுல்கள் இப்படிப்பட்டவன் ஸர்வபூதங்களுடைய அந்தராத்மாவென்றியத்தக்கது அந்தபரப்பிரம்மத்தின் நிதரூபமான ஸகுணப்பிரம்மத்திலிருந்து ஆகாசம் மேகம் பூமி புருஷன்ஸ்திரீ இந்தஜந்துகளுமுண்டாயிற்றுக்கள் சந்திரஸஞ்ரியர்களு மெவ்விடத்தில் ஸஞ்சரிக்கிரார்களோ அந்தஸகுணத்திலிருந்து ரிக்யஜுஸ்ஸாமங்களுன்றவேதங்களு மதுகளில் சொல்லிய தீக்ஷைகளும் யஞ்ஞங்களும் ஸகலகிரதுக்களும் தக்ஷிணைகளும் ஸம்வத்ஸரமும் யஜமானனு முலகங்களமிருக்குதுகள் அந்தப்பிரம்மத்தினிடத்திலிருந்து தேவர்கள் ஸாத்தியர்கள் மனுஷ்யர்கள் பசுக்கள் பக்ஷிகள் பிராணுபர்ணங்கள் வீரீகியவைகள் தபஸ் சிரத்தை ஸத்தியம் பிரம்மசரியம் விதி ஏழுப்பிராணங்கள் ஏழு அர்ச்சிஸ்ஸிகள் ஏழு ஸமித்துக்கள் ஏழு ஹோமங்கள் இவ்வேழுலகங்களுமுண்டாயிற்றுக்கள் ஒவ்வொரு பிராணியுடைய இரதயகுசையி லெவ்வேழுப்பிராணங்களுன்ற இந்திரியங்கள் வைக்கப்பட்டிருக்கிதுகள் இந்த அந்தராத்மாவிடத்தில் ஸமுத்திரங்கள் நதிகளோஷதிகள் இரஸங்கள் ஸகலமுமுண்டாயித்து இந்த ஹிரதயகுசையிலிருக்கின்ற ஆத்மாவை எந்தநரனரிந்தானோ அவனிந்தப்பிரபஞ்சம், தவம், கர்மம், பிரம்மம், அமிருதமிதுகளாகிரான் அவன்தன்னுடைய அவித்தையின்கிருந்தியை செதரச்செய்கிரான் ஆகையாலோய்சவுனக்ரே இப்பரவித்தையை மோக்ஷத்தைச் செய்கிறதாக நீரரியும் 'பிரம்மா' அய்யாகுருமூர்தியானமகாதேவரே அங்கிரஸ்ஸுசவுனகருக்குப் தேசித்த முன்வாக்கியங்களிலெனக்கு ஸம்சயமுண்டாகின்றனவே உபக்கிரமத்தில் சொல்லப்பட்ட அதிர்ச்சியத்துவாதிகுணமுள்ள நிற்குணபரமாத்மாவிடத்திலக்னிதலை முதலானமாயாகுணங்களைப்படியுண்டாயித்துகள் மாயாதீதவஸ்துவில்மாயாகுணங்களுண்டாகுமாகிலப்பொழுதொருவியவஸ்தையன்றி ஸகலமும் ஸங்கரமாகுமே இப்படிமகாதேவர்கேட்டுசரியான ஆக்ஷேபஞ்செய்வதில் ஸமந்தரான நாலுமுகைச்சொன்னார் ஸ்ரீகுருமூர்தி விசாரிக்கும்பொழுது பரமார்த்தசையில்பரமாத்மா அருபனாயிருந்தபோதிலும் வியவகாரதேசையிலிரண்டு ரூபமுள்ளவனல்லவா அதிர்ச்சியத்துவம் முதலான குணங்களுள்ளது ஜீவகாரணமது நிற்குணரூபம் அக்னிதலைமுதலான குணங்களுள்ளது லககாரணமது ஸகுணரூபம் அதுகளிலிந்தமாயிகளுணரூபத்தை அனுவதித்து அமாயிகிரிக்குண

ரூபத்தை அங்கிரஸ்ஸானவர்சவுனகருக்குச்சொன்னார். அக்னிதலை என்றுபக்கிரமித்து ஸர்வபூதாந்தராத்மாவான ஸச்சிதானந்தநிற்குணபரமாத்மாவிடத்திலுபஸம் ஹாரங்காணுகிரபடியாலெவ்வளவும் ஸாங்கரியதோஷத்துக்கிடமில்லை, நிலைத்தபொருளைச்சொல்லுகின்ற வேதாந்தத்தில் நிலையத்தவசனமிருப்பதாக வொருக்காலுமெண்ணக்கூடாது மாயாமயமான ஸகலமும் காணப்படுகிறபடியால் மாயாமயமானது காணப்படாததென்று சொல்லப்பட்டுது ஆத்மாவாகக்காணத்தக்கதாகையால் மிகவும்பாற்கத்தக்கதில்லையெனும் சொல்லக்கூடாது இத்தென்றவதுநென்றவது பரமாத்மாவைப்பாற்கக்கூடாமலிருந்தபோதிலும் தானென்றுபாற்கக்கூடியதாகையால்குத்தமில்லை சிலர்கள் பாற்கக்கூடாமுதலான தர்மங்கள் ஸாமான்னிய அடயாளம் காணுகிறவருப்பப்பிரம்மத்துக்கென்றெண்ணுகிரார்களதுபுத்தமில்லை முன்பின்நன்றாகநீர்விசாரித்துப்பார்ப்பிராகிலந்த தர்மங்கள் சிருப்பிரம்மத்துக்கென்றமக்கு புத்தியுண்டாகும் "பிரம்மா" அய்யாகுருநூரிதியானகுருவே இவ்வக்னிதலைமுதலானகுணங்களுள்ள வித்தையானதுபரவித்தையா அல்லதபரவித்தையா "ஸ்ரீகுருமூர்தி" ஓய்விதியேபரவித்தையானது ஸகுணநிற்குண பேதத்தாலிரெண்டுவிதமாகும் ஆகையாலிது பரவித்தைக்குள்ளடங்கினதே தவிரவேரைவிதமில்லை, ஸகலாத்மாவானவிராட்டாகிய வீசவரனுடைய வித்தையாகையாலிவ்விடத்தில் பிரம்மவிஷ்ணுருத்திரர்களுடைய கலகத்துக்கிடமில்லை நிற்குணப்பிரம்மவித்தைக்கு ஸமீபஸாதனமாகையாலிது பரவித்தை என்று பெயருடையதாயித்து எப்படி நந்திதெருசனம் ஸித்தியாதவனுக்கு சிவதெருசனம் ஸித்தியாதோ அப்படி ஸகுணவித்தயத்தவனுக்கு நிற்குணவித்தையிடையது ஸச்சிதானந்தப்பிரம்மஸ்வரூபமுள்ள கைவல்யமுத்தியும் ஸகலமுமுக்ஷைக்குக்குமந்தவித்தையால்தான் ஆகையாலோய்பிரம்மாவே ஸகலவித்யேசுவரியான அந்தநிர்மலபரவித்தையை ஸர்வப்பிரயத்தினத்தால் நீரரிந்துகிருதார்தராகவேண்டியது இரிக்வேதம் முதலானவபரவித்தையுமரியவேண்டியதுதான் பரவித்தைக்கு ஸாதனமாகையாலிரெண்டையும் முன்னும்பின்னும் வரிந்தால்தான் காரியகாரணமானமாயிக ஸகலஜகத்துமரியப்பட்டதாகும் ஸம்சயமில்லை, இதிலுமக்ஷரத்துவஞ் சொல்லப்பட்டிருப்பதா லேகவிஞ்ஞானப்பிரதிஞ்ஞைக்குத்தடையிலே சப்தப்பிரம்மத்தில் ஸமந்தானவன் பரப்பிரம்மத்தையரியாதபக்ஷத்திலவனுடைய சிரமமெல்லாம்மலட்டுப்பசுவை இரெக்ஷித்தசிரமம்போலாகும் அபரவித்தைக்குப்பரவித்தையிலவஸானமாகையால் பிரம்மைகவிஞ்ஞானத்தால் ஸர்வஞ்ஞானமென்றதுசித்தித்துது, ஒருமன்பிண்டத்தையரிந்தமாத்மிரத்தில் உடம்முதலான ஸகலமும்மண்ணென்றவன்மண்மயமென்றவதரியப்படுகின்றவல்லவா ஒருலோஹமணியால் ஸகலமும்லோஹமயமென்றவின்விதநிருஷ்டார்தங்களால் பிரதிஞ்ஞை ஸித்தித்துது ஆகையால் ஸச்சிதானந்தப்பிரம்மத்தையரிந்தமாத்மிரத்தில் தடையத்தகைவல்லியங்கிடைக்கிரபடியாலரிந்தவனுக்கு ஸர்வஞ்ஞைத்துவம்நிலைத்துது "இப்படி அப்பயதீக்ஷிதவர்களால் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட குருஞ்ஞானவாஷிஷ்டத்துவஸாராயணசத்திரிகையில் ஞானகாண்டத்தின் - க - வதுபாதத்தில் - ௩௫ - வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

சுசு - வது அத்தியாயம்.

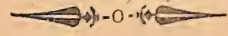
"பிரம்மா" ஸ்வாமியேதாந்தத்துவஞ்ஞரே லிரிஷ்டிக்குமுன்னுத்தமா வொருவனே ஆனென்றுதொடங்கி உலகங்களைவனே பார்த்தானென்றும் பிரஞ்ஞைபிரதிஷ்ட பிரஞ்ஞானம்பிரம்மமென்று மந்தத்தில் சொல்லுகின்ற ஐதரேயிகளுடையவாக்கியங்களிலுமெனக்கு ஸம்சயமிருக்கின்றன என்னவெனில் ஆரம்பத்தில் சொல்லிய ஆத்மாஸகுண அல்லது நிற்குண அல்லது பயாதீத அல்லது பயரூபியா உபஸம்ஹாரத்தில் நிற்குணம் சேழ்வியா

கியபடியால் - க - வதுமில்லை உலகம்முதலானதைப்பார்த்ததாகச் சொல்லப்பட்டிருப்பதால்
 உ - வதுமில்லை ஸர்வதர்மம்முதற்படியால் - ஈ - வதுமில்லை, விரோதிகளுக்குச்சேர்கை
 கூடாமையால் - ச - வதுமில்லை இப்படி ஸம்சயப்பட்டென்மனம் பிரமிக்கின்றன என்னிடத்
 திலதங்களுக்குக்கருணை இருக்குமாகில் ஸம்சயமத்தவகை என்னைச்செய்யவேணுமென்றிப்
 படிக்கேட்டு ஸர்வஸம்சயச்சேதகரானமகதேவர் ஸகலவேதாந்த நிதியாகையால் சீக்கிரத்தில்
 பிரம்மாவைப்பார்த்துச்சொன்னார் “ஸ்ரீகுருமூர்தி” ஓய்பிரமாவேமூன்றுவிகல்பங்களிலும்
 நீர்சொல்லியகுத்தங்களுள் துதான்-ச-வதில்மாத்திரம் குத்தமில்லை அடுத்தபடியாளிகேளும்
 ஸத்யோமுகத்தினதும் கிரமமுகத்தினதும் மிரண்டுவிதமுகத்தினதும் சாஸ்திரங்களில்சொல்லப்
 படுகிறதல்லவா அதில்ஸத்யோமுகத்திப்பிரயோஜனமுள்ள சாஸ்திரத்திலுபயருபத்துவம் விரு
 தந்தான் அப்படியிருந்தபோதிலும் கிரமமுகத்திப்பிரயோஜனமுள்ள அந்தஜகரேயஉபனிஷத்
 சாஸ்திரத்தில் ஸமுச்சயார்த்தத்தையறிவுகிரவனுக் கொருவிதத்திலுமதுவிருத்தமில்லை, கை
 இல்லைவாங்குகிரான் காலில்லைஓங்கிரான் என்றிப்படிப்பட்ட இதாசருதிசப்தங்களுமில்வாத்மா
 வுக்குபயருபத்தைச்சொல்லுகிறதிகள் உபயாத்மாவுக் கேகத்துவமுமேகனுக்குப்பாதம்த்துவ
 முமதிகாரானுஸாரமாகச் சொல்லலாமல்லவா, ஆகையாலுபயாத்மரவுக்கேகத்துவவசனம்
 யுகத்தான் கிரமமுகத்தியதிகாரியின்பொருட்டு விபாகஞ்செய்கிறதுசுதமல்ல, உபக்கிரமத்தில்
 ஸகுணமாகவும் உபஸம்ஹாரத்தில் நிர்குணமாகவுமிருக்கட்டுமேஎனில் எகவாக்கியத்துவத்து
 க்குவிரோதப்படுகிறபடியாலதுகூடாது, எவனுக்குஜகத்காரணத்துவமும் ஜீவகாரணத்துவமு
 ம்ஸர்வாத்மத்துவமும்தன்னால் ஸித்திக்கின்றனவோ அவனேஉபயாத்மகன்கருதிமுதலானது
 களில் சொல்லப்பட்டமாயாசக்தியாலுண்டானகுணங்களும் வித்யாசக்தியாலுண்டான குணங்
 களுமெவனுக்கோ அவனேஉபயாத்மகன் எனையிரந்தால்போக மேரகூமிரெண்டையுமிச்சி
 க்கின்றவர்களுக்கதிகார பதம்கிடைக்குமோ அவனேஉபயாத்மகன் ஜன்மாதிகாரணத்துவம்
 முதலானதடஸ்தலகூணங்களுடனும் ஸ்வகெதஸ்தவாதிகளுடனும் கூடியதை உபயாத்மாவாக
 ச்சங்கிக்கக்கூடாது, எப்படிசமுத்தமுதலான அவயவங்களாலும் கருப்புமுதலானவர்ணங்களா
 லுமொருகடமேகாணப்படுகின்றனவோ அப்படிமுன்சொல்லியஇரெண்டுவிதல்கூணங்காளா
 லுமரியத்தகத்தநிர்குண ஆத்மாவொருவனே சிலர்கள் தடஸ்தலகூணமுள்ள துஸகுணமென்று
 ம்ஸ்வரூபலகூணமுள்ள துறிற்குணமென்றும்சொல்லுகிறார்கள். ஜன்மாதிகாரணமும்மோகூர
 ாத்மரியத்தகத்தும் ஸத்தியதிலகூணமுள்ள துமான பிரம்மமே கேழ்வியாகிறபடியாலதுயுக்த
 மில்லை, ஆனாலிலகூணமத்ததும் குறிப்பிடக்கூடாததுமவாக்குமனதுகளுக் கெட்டாததுமான
 வொருவஸ்துகேழ்வியாகின்றன அப்படி இருந்தபோதிலுமிந்த தேகத்திலதில்லைகாரணத்துவ
 மிகிதிருத்துவம்முதலானதுகளும் ஸத்தியஞ்ஞானதிகளுமான லகூணங்களுள்ள நிர்குணப்
 பிரம்மமே ஸகுணத்துக்குமேற்பட்டப்பிரஞ்ஞானமென்று சொல்லப்படுகின்றன அவித்தை
 யின்னுபாதிதால் ஜீவத்துவத்தையடைந்த அந்தப்பிரம்மத்துக்கும்பெயர்களாவது மனதுபுத்தி
 ஹிரதயம் ஞானம் விஞ்ஞானம் பரஞ்ஞானம் ஸம்ஞானம் மேதை திருஷ்டி திருதி மதி ஜஹி
 மனீஷை ஸங்கல்பம் கிரது காமம் அவசன் அஸு இந்தநாமங்களதுக்கு வியஷ்டத்துவத்தி
 லாச்சதுகள் பிரம்மாவிஷ்ணுருத்திரன் தேவேந்திரன் இதரதேவதைகளான சந்திரன் ஸ-ஓரிய
 ன் அக்கினிஇந்தநாமங்களதுக்கு ஸம்ஷ்டித்துவத்தி லாச்சதுகள் ஸம்ஷ்டிவியஷ்டிபுரர்களான
 ஜீவேசர்களுக்குமேல் பூர்ணநிற்குணஸ்சிதானந்த பிரம்மத்தினிடத்திலிருக்கின்ற அந்தஜீவே
 சர்கள்மாயையாலுமவித்தையாலுமபாஸர்களாகி உலகத்தையும்ஸம்ஸாரத்தையும் விரிஷ்டி
 கிரர்கள் அவர்களுக்காபாஸத்துவம்ஸம்மாயிருந்தபோதிலுமீசன் பிரம்மஞ்ஞானியாகையால்
 நியங்காவாண ஜீவன்பிரம்ஞ்ஞானமத்தவனாகையால்நியம்மியனான எந்தஜீவன்தனக்கீசுவர
 நியம்மியத்துவத்தைத்தள்ளி பிரம்மநியம்மியத்துவத்தை யொப்புக்கொள்ளுகிரானே அவ

னேஉத்தமன் இஹபரஸ ஃலலோகபோகவைவராக்நிய ஸம்பத்தெப்பொழுத்தையப்பட்டுதோ
 அப்பொழுதுதானீசுவரநியம்மியத்துவம் தள்ளப்படும் சுத்தாந்தக்கரணமுள்ள எவனுக்குமன
 தில்வைவராக்நியமுண்டாயித்தோ. அவனுக்கும்மர்ல் விஷ்ணுவாலென்னால்தானாகவேண்டிய
 காரியமென்ன இருக்கின்றன மூன்றிசர்களையும் திரிணம்போலெண்ணி நிஷ்காமலுகிதன்னாத்
 மாவையும் பெரிதாகச்செய்த புருஷோத்தமனை என்பிரபுவாக எப்பொழுதுமெண்ணுகிரேன்
 கல்மஷமத்தவைவராக்நியம் மாத்திரம்பூமியில் ஸித்திக்குமாகிலவனுக்கு முக்திகையிலிருக்கின்
 நனசந்தேகமில்லை “பிரம்மா” அய்யாபிரபுவே உலகத்தில்கிலர்கள் ஜீவேசர்களுளற பெய
 ருள்ளநிர்குணப்பிரம்மந்தானேமாயை அவித்தையுடன்கூடி ஜகத்ஸம்ஸாரங்களை விரிஷ்டிச்சி
 ன்றனவென்றுசொல்லுகிறார்கள் சிலர்கள்பிரம்மத்துடன் கூடினஜீவேசர்கள்மாயை அவித்தை
 களால்விரிஷ்டிக்கிறார்களென்று சொல்லுகிரார்களிற்தபகூங்களிலெது முக்கியமாகும்சொல்ல
 வேணும் “ஸ்ரீகுருமூர்தி” ஜீவேசர்களுக்குப்பெயர்மாத்திரம்வித்திக்கிறபடியால்முதல்பகூம்
 கவுணமாகும் ஒருவஸ்துவும் உருவமன்றிபெயருடன்கூடாது சித்ரூபமுமிதரூபத்தை யடை
 யாமல்லிரிஷ்டிக்கமாட்டாபிரகிருத்தில்ஜீவேசுவரர்களுடைய விரிஷ்டியைச்சொல்லவுமில்லை
 ஜீவேசர்களாபாஸரூபிகளானபோதிலுமரூபிகளாயாவது சித்ரூபிகளாயாவதெவ்விதத்திலுமா
 சுமாட்டார்கள் இரெண்டுவித பரமார்த்தசையில்வர்களுரூபிகளாகவும் சித்ரூபிகளாகவுமான
 போதிலுமிந்தவியவஹார தெசையிலாகாததுனாலுத்தமில்லை, அருபத்தையபேக்ஷித்து சித்ரூ
 பம்வியாவஹாரிகமானபோதிலுமபாஸத்தை யபேக்ஷித்துபாரமார்திகமல்லவா ஆகையால்ரூ
 பம்சித்ரூபமிரெண்டும் ஸத்தியமென்று நிச்சயித்துக்கொள்ளும் மாயிசுமாவித்யகமிரெண்டுரூப
 மும்ஸத்தியமல்ல, ஜீவனஸ்வதந்திரனாகையால் விரிஷ்டிகர்தாவாகமாட்டானென்றும்சொல்லக்
 கூடாது உலகவிரிஷ்டியில் ஸ்வாதந்திரியமத்தபோதிலுமாந்தர வஸ்துக்களின் விரிஷ்டியில்
 ஸ்வாதந்திரியமிருக்கின்றனவல்லவா கரத்திருத்துவாதியேஸம்ஸாரமெனி லீசனுக்கும்பிரம்
 மத்துக்கும் ஸம்ஸாரம்நேரிடுமென்றதுயுத்தமில்லை, ஜீவனீசன்பிரம்மம்மீமூன்று பெயர்களுக்
 கும்கர்த்திருத்துவமிருந்தபோதிலும் ஜீவனுக்கு ஸத்தியகர்த்திருத்துவமாகையாலு மீசனுக்கு
 ப் பிராதிபாஸிககர்த்திருத்துவமாகையாலும் பிரம்மத்துக்கு வியாவஹாரிககர்த்திருத்துவமா
 கையாலும்ஸம்ஸாரமானது ஜீவனுக்குமுக்கியம் ஈசனுக்குசவுணம் பிரம்மத்துக்கு கெந்தநாத்
 திரம்கூடில்லை, பிரம்மத்துக்கீக்ஷிதிருத்துவமானது சித்தின்விலாஸமல்லவா ஆகையால்
 க்குஸம்ஸாரமில்லை சொல்லிய பரமாத்மாவுக்கு கீழ்மேல்பின்முன் தென்வடலெங்கும்நானே
 இருக்கிறேனென்றும் நானொருவனே முன்னேனென்றும்மகங்காராதேசம் காணப்பட்டபோ
 திலுமாகாசம்போல் ஸர்வவியரபுகளென்று சொல்லியபடியால் ஸகலஸம்ஸாரப்பஞ்சமலைக
 கக்கினியாக இருப்பதாலும் ஸம்ஸாரமில்லை ஜாட்டியகெந்தங்கூட இல்லாமல்ஸவயம்பிரகாச
 னானநிர்லேப ஆத்மாவுக்கீக்ஷிதிருத்துவாதிதர்மங்களால் சொல்லப்படுமாகிலப்பொழுத்சுத்
 தஸ்தலஸ்பர்சத்தால் வாயுஸ-ஓரிய அக்னிகளுக்குமசுத்திசொல்ல இடம்நேரிடுமே ஆகையால்
 பரமாத்மாவொருக்காலும் ஸம்ஸாரியாகமாட்டான்நிச்சயம் நிஷ்களன் நிர்மலன் நித்தியன்
 நிர்குணன் நிச்சலன் விபு அஜன் அமரன் அகிலாதான் ஸவயம்பிரபன் நிஷ்கிரியன் நிர்பயன்
 அனந்தன் நிர்துவயன் பூரணசேதனன் அசரீரன் நிராகாரன் அகரணன் நிரஞ்சனென்றில்
 விதசப்தங்களால் சுருதியில்கோவிக்கப்படுகிறவனுக்கு ஸம்ஸாரவார்த்தைதானெப்படி கூடும்
 ஜீவன்ஸம்ஸாரதுக்கத்தை இடைவிடாமலனுபவித்து தைவத்தினலும்புண்ணியத்துனுமனே
 கஜன்மங்களாலும் மனதிலுபரதியைஅடையுவான், அதனால் கிரமமாக நித்தியசுகுத்தபுத்தமுத்த
 ஸ்வரூபத்திலிருந்துகொண்டு ஸம்ஸாரத்திலிருந்து விடுபடுகிரான், ஜீவனுக்கனித்தையாலுண்
 டான தேகித்துவமானது வேதாந்தவித்தையால்நீங்கும் ஈசனுக்குமாயையாலுண்டான தேகித்
 துவமானது தன்னதிகாரவஸான் காலத்திலநீங்கும் பிரம்மத்துக்கு தேகித்துவமானதுமாயை

ஹா அல்லது அவித்தைஹா அல்லது வித்தைஹாவென் றெவனாவதொருமந்தன் கேழ்ப் பாணிலவனுக்கு தண்டாபூபிகாரியாயத்தால் சொல்லவேண்டியது, அப்பொழுதவனு மசரீர ஸத்ரூபாத்மாவை அரியுவான் ஓய்சதுர்முகரே ஆத்மாவுக்கசரீரத்துவம் பிரஸித்தமல்லவாகித் தேதேகமென்று ரூபகவியுத்தியால் தேகமத்தபடியால் சித்தேகனென்றதிலும் ரூத்தமில்லை “இப்படி அப்பயதிக்ஷிதரவர்களால்மொழிபெயற்கப்பட்ட குருஞ்ஞானவாஸிஷ்டத்தினதத்துவ ஸாராயணசந்திரிகையில் ஞானகாண்டத்தின் ௧-வதுபாதத்தில்கூட-வது அத்தியாயம்முற்றிற்று.

௧௭-வது அத்தியாயம்.

“பிரம்மா” இந்தஆத்மா அனுவா அல்லது மஹத்தாஅல்லது பயருபியர் சுருதியி லவகாசமிருப்பதாலிப்படி மூன்றுவிகல்பஞ்செய்ததுபுக்தந்தான் அனுவென்றுஸ்தாபித்தால் மஹத்துவசுருதிக்குவிரோதம்வரும் மஹத்துவத்தைஸ்தாபித்தாலனுத்துவசுருதிக்கு விரோ தம்வரும் இரெண்டையும் ஸ்தாபித்தா ஸம்பவதோஷம்வரும் பெந்தமோஷங்களையடுத்தகா லத்துவமுமாவித்தியகமாகையால் காலபேதத்தாலாவது தேசபேதத்தாலாவது விருத்ததர்ம் மங்களுக்கவகாசம் சொல்லக்கூடாது ஸத்தானஆத்மாவுக்கா வித்தியககாலத்தா லெப்படிபே தம்வரும் அப்படிவருமாகில் முசல்கொம்புலம் மகாமேருவும் பேதிக்கப்படும் ஹிரதயம்முத லானஇடங்களி லனுவாகக்காணப்படுகிறதுக்கு மவித்தைதான்காரணம் புத்தியுமவித்தையின் காரியமாகையால் புத்திஞானஸாரத்தா லனுத்துவமென்றும் சொல்லக்கூடாது வியவஹார தெசையிலிருப்பதாலனுத்துவ முபசரிக்கப்படுமேயன்றி வாஸ்தவமாகமாட்டா, மஹத்துவ மானது ஸர்வவேதாந்தவித்தமாகையால் வாஸ்தவமென்றும் காலத்திரயாபாத்தியமாகையால் நித்தியமென்றும்சொல்லலாம், இந்ததேகத்தில் புத்தியின்பிரவேசத்தா லாத்மாவும் பிரவேசி க்கிரதாக அவிவேகிகள் சொல்வதும் குற்றமில்லை, தேகத்திலுண்டாகின்ற ஸுகதுக்கங்களும் புத்திக்குத்தான் ஆத்மாவுக்கு குடைக்காரன்ரியாயமாக உபசரிக்கப்படுகின்றன ஆத்மாகேவ லன் சார்தன் நிற்குனன் நிரஞ்சனன் அகண்டஸ்சிதானந்தலக்ஷணங்களுள்ளவன் பூர்ணசே தனன் நித்தியசுத்தன் நித்தியபுத்தன் நித்தியமுக்தனென்று சொல்லப்படுகிரானல்லவா அவனு க்கனுத்துவம் முதலானதர்ம்மங்களை எப்படிசொல்லலாம் “ஸ்ரீகுருமூர்தி” ஓய்பிரம்மாவே உம்முடையபிராந்தியை என்னசொல்வேன் புத்திக்குப்பிரவேசத்தில் நீர்சொல்லியஹேதுசரி இல்லை, எப்படிஎனில்கேளும், சேதனாத்தா ஸர்வவியாபகனாகைய லவனுடையஸன்னிதியி லனுவானபுத்தி எப்படிஇருக்கும் அஸர்வவியாபகனும் தேகத்தில்பரிக்கின்னனுமஹிரதயத்தி லிருக்கிரவனும் ஆத்மாவின்னம்சமாமாயிருக்கின்ற பிரத்தியகாத்மாவென்றவனுடைய ஸன்னி தியில் புத்திஇருக்கும் வியஷ்ட ஸாக்ஷியும் சித்தின்னம்சமுமான இந்தஆத்மாவுக்கனுத்துவம் தன்னாலேயே ஸித்தித்திருக்கின்றன, அக்னியிடத்தில் பொரிகளுக்குப்போ லுத்தப்பத்தியும் ஸித் தித்துது புத்திப்பிரதிபிம்பனானஜீவாத்மா தேகத்தில்பிரவேசித்து ஸுகதுக்கங்களை யனுபவிக்கிரபடியால் ஸாக்ஷியு மனுப்பிரவேசம்செய்தவனும் பிம்பனுமான பிரத்தியகாத்மாவுக்கு ஸுக துக்கங்களில்லை, புத்தியானதசேதனமாகைய லதற்குபிரவேசமாவது ஸுகதுக்கங்களாவது யாதொன்றுமில்லை, அக்னியில்தபித்த அயப்பின்டம்போல் பிரதிபிம்பஜீவனுடைய ஸஹவா ஸத்தால் பிம்பனு ஸாக்ஷிக்கும் ஸுகதுக்கங்களுபசரிக்கப்படும், இப்படியிருக்கப்பிப்பிரதி பிம்பங்களுக்கன்னியனான ஸர்வவியாபகரிச்சல பரமாத்மாவுக்கெப்படி ஸஹவாஸத்தை நீர் சொல்லலாம், இச்சேதனாத்தா ஸ்வதந்திரனாகையால் புத்திமுதலான பரதந்திரனல்ல, இவனு க்குத்தன்குணஸாரத்தாலேயே அனுத்துவம்வந்துதேயன்றி புத்தியால்வந்ததில்லை, வண்டியா

ரைக்கால்னுணிபோல் ஸுகுத்தமென்றுசொல்லிய ஆகாரமும் புத்தியாலும் தன்னாலும்வந்து தென்று சுருதியில்சொன்னது விவேகி அவிவேகிகள்விஷயமாக ஸார்தகந்தான், பிரதிபிம்பத் திலுள்ள அனுத்துவந்தான் புத்தியுபாதியால்வந்ததேதவிர பிம்பத்திலுள்ள அனுத்துவம் தன் னால்வந்தபடியால் வாஸ்தவந்தான் வஸ்துவின்ஸம்பந்தமுள்ளது வாஸ்தவமென்று வியுத்தபத்தி யால் பிம்பமானப்பிரத்தியகாத்மாவின்னனுத்துவம் ஸத்தியமாயிருக்க அதைஎப்படி அஸத் தியமென்று சொல்லலாம் அம்சத்துக்குவியவஹாரத்தி லெப்படியனுத்துவம்ஸத்தியமோ அப் படியம்சிக்கு பரமார்த்தத்தில் மஹத்துவம்ஸத்தியந்தான் ஜீவனென்றஅம்சனுக்கு மோக்ஷஸம யத்தில் மஹத்துவம்கிடைத்தபோதிலுமிப்பெந்தஸமயத்திலனுத்துவம்நடையத்துசித்திக்கும் ஹிரதயகுகையில் பிரவேசிக்கிறதற்கு முன்னாத்மாவுக்ககண்டத்துவமிருந்தபோதிலும் பிரவே சித்தபின் கண்டத்துவம் சித்தித்தது, அப்படி இல்லாதபகூத்தில் கெதி இல்லை பிரத்தியகாத்ம பரமாத்மாக்களுக்கு அம்சம் சித்துவ விபாகமும் தன்வித்யாசக்தியால் வந்ததே தவிர அவித் தையால் வந்ததில்லை என்று நிச்சயிக்கத்தக்கது. ஓய விதியே இவ்வியவஹார தெசையில் வித் தையால் கல்பிக்கப்பட்ட ஸகஸுமிருப்பதால் முசல்கொம்புதிருஷ்டாந்தம்சொல்லக்கூடாது. பரமார்த்ததெசையில் சொல்லப்பட்ட அந்த திருஷ்டாந்தத்தை வியவஹாரதெசையிலும் சொ ன்னால் மெத்த கஷ்டம் வியாவஹாரிகபேதத்தையொப்புக்கொள் ளாவிட்டாலிசன்செய்த அனை யைக்கடர்ந்தபடியால் பெரிதானபயமுண்டாகும். அஸத்துக்கு ஸத்தையுண்டாகில்வியவஹார ம் ஸத்தியமாகுமப்பொழுதவ்வியவஹாரியமென்றவஸ்து ஸித்திக்கவில்லை என்று சொல்லீரா கில் கேளும். ஸத்தியத்துக்கே ஸத்தையுண்டேதவிர மைத்ததுக்கில்லை என்ற நியமமில்லை, அ ஸத்தியமானஸர்பத்திற்கும் பழுதையில் ஸத்தைக்காணப்படுகிறதல்லவா, இரஜ்ஜுஸர்ப்பத்தின் ஸத்தையைஎவன்பார்த்தவனென்று கேழ்ப்பிரோ, இரஜ்ஜுஸவருபந்தெரியாதவனென்று நிச் சயித்துக்கொள்ளும், ஆகையால் தத்துவவித்துக்கள்ள ஸத்துக்கும் ஸத்தையுண்டென்றுசொல் லவேண்டியது, அப்படிச்சொல்லாதவரை வியவஹாரத்துக்கொருக்காலுமிடமில்லை, அஸத்து க்கு ஸத்தையுண்டாகில்பொழுது ஸத்துக்கஸத்தை வரும்பொழுதத்தியாஸரூபமான ஸம் ஸாரம் நேரிடுமெனில் காரியகாரணரூபத்தால் ஸத்தைஇரண்டாகச்சொல்லப்படுகிறபடியால் ஸத்தஸத்திரொண்டுக்கும் ஸத்தையே யுத்தமாகும், ஸத்தகாரணத்தில் வியவஹாரசத்தைசொல் ப்பட்டுதாகிலாவதஸத்தகாரியத்தில் பரமார்த்தஸத்தைசொல்லப்பட்டுதாகிலாவதப் பொழுதத்தி யாஸரூபமானஸம்ஸாரம் நேரிடும், இவ்விடத்திலப்படிச்சொல்லவில்லையே, ஸத்தில் ஸத்தியஸத் தையுமஸத்தில் வியவஹாரஸத்தையுமல்லவா சொல்லப்பட்டுது, ஸத்தின் தர்ம்மம்ஸத்தை அஸ த்கின் தர்ம்மம்ஸத்தை இப்படி இருக்க இரண்டுக்குமெப்படி ஸத்தைச்சொல்லலாமெனில்கே ளும், உத்தபத்திக்குமுன்காரியம்ஸத்தான போதிலுமிப்பொழுதுஸத்தாகையால் ஸத்தைகூடும், பொய்யானஸத்தையையொப்புக்கொண்டபடியால் ஸத்தகாரியவாதக்குத்தமும்வராதுகாரியகார ணங்களுக்குசேஷசேஷித்துவம் காணப்பட்டிருப்பதால்சேஷியானஆத்மாவைக்காரணமாகவு ம்ஸத்தகனமாகவுமரிபும், அஸத்தானதுஸத்தின் சேஷமேதவிரஸத்தானதுஸத்தின்சேஷமில்லாத படியால்ஸத்துஸர்வசேஷியாகும்இரஜ்ஜுவில்ஸர்ப்புத்திபோல்சேஷாத்தியாஸம்ஊஷரபூமியி ல்ஜலபுத்திபோல்சேஷியத்தியாஸம்வேண்டிய இரஜ்ஜுவில்வேண்டாதஸர்ப்புமாரோபிக்கப்படு கின்றனவேண்டாதஉஷ்ணத்தில்வேண்டிய ஜலமாரோபிக்கப்படுகின்றனவாகையால்பேதம்சே ஷியிடத்தில்சேஷத்துவத்தையும்சேஷனிடத்தில் சேஷித்துவத்தையும்விட்டுவன்சேஷிக்கிரா னேஅவனேஸர்வசேஷியாவான் இரஜ்ஜுவிலுமுஷரபூமியிலும் ஸர்ப்பஜலத்தியாஸகர்தாவா னபுருஷனொருவனுரோபிக்கப்பட்டதையும்அதிஷ்டானத்தையும் தவிரவேனாவித்தித்ததுபோல் சேஷாத்தியாஸம்சேஷியத்தியாஸ மிரொண்டுக்கும்கர்தாவொருவன்வேரைவித்திக்கின்றான் இப் படியாகும்பொழுதுசித்தஜடங்களான ஆத்மதேகங்களுக்கன்னியனான சேஷனென்றசிதாபாஸனா

கிய அத்தியாஸகர்தனில் விடத்தில் ஸித்திக்கிரான் சேஷிக்குப்பரமார்தமாக மஹத்துவமும் சேஷத்துக்குவியவஹாரமாகவ னுத்துவமும் ஸித்தித்துது. அனுவுக்குமஹத்து சேஷமில்லாவிட்டாலும் மஹத்துக்க னுசேஷமாகையால னுத்துவ மஸத்தியமாயித்தெனில் மஹத்துக்க னுசேஷத்துவமில்லாத வேறுதமாத் திரத்தால் னுவுக்கஸத்தியத்துவம் சொல்லக்கூடாதேதெனில் வாலுணியோலென்ற சுருதியிலெந்தத்துவம் காணப்படுகிறதல்லவா தன்னாலாவதுபாதியாலாவதாத்மாவிரதயத்தில னுவாயிருப்பானுசைப்பொழுதுகாலில்முள்ளுத்தெய்ப்பு னுலுண்டாகிறவியதையை அரியாமலிருக்கவே னுமெனிலெப்படிப பிரகாசமும் கெந்தமும் அக்னியிலும் பூவிலுமிருந்தபோதிலும்மைத்த இடத்திலும் வியாபிக்கின்றனவோ அப்படிதுவக்கிந்திரியவழியாலாத்மாவியாபித்திருப்பதால் குத்தமில்லை ஆத்மாவிரதயத்திலிருந்தபோதிலும் சைதன்னியகுணமுள்ளவனாகையால் குணங்களால் தலைமுதல்பாதம்வரை வியாபிப்பதுயுக்தந்தான் ஆனால் சைதன்னியமென்ற குணம்குணியான ஆத்மாவைத்தவிரவேரில்லாததுனால் வியாப்தியில னுவாகாது திருஷ்டாந்தத்தில் குணியைத்தவிரகுணம்குணாயிரப்பதால் திருஷ்டாந்தவியபிசாரமாகுமெனில் மாம்ஸபிண்டரூபமான ஹிரதயத்தைத்தவிர மைத்தவிடத்திலாமாவுக்கிருப்பில்தாத்துனால் குணத்தைத்தவிர குணியேவாதான், குணமும்சபளமசபளமென்றிரண்டுவிதமுண்டு அதில்சைதன்னியரூபியான சபளகுணத்துக்குத்தான் துவக்கிந்திரியவழியாகவியாப்தியுண்டு ஞானஸ்வரூபியானகுணியுடைய அசபளகுணமானது ஹிரதயத்திலுள்ள ஆத்மாவிடத்திலேயே இருப்பதால் வியாபகமாகாது, இப்படியாகும்பொழுது திருஷ்டாந்தவியபிசாரமில்லாதபடியால் குணியிடத்திலும் சிலகுணத்தாலன்னியத்துவமும் சிலகுணத்தாலன்னியத்துவமுமிருக்கிரதென்று நிச்சயம்செய்யும் குணத்தைத்தவிரகுணியேவையாயிருப்பானுகிலப்பொழுதுநான்கொம்புபோல குணியாவான் ஆகையாலாத்மாவுக்குசித்குணத்துவம் நித்தியமாகவே இருக்கின்றனவென்று தீர்மானித்துக்கொள்ளும் குணங்களாலேயேகுணியை அரியத்தக்கதாயிருப்பதாலாத்மாவை ஸத்தியாகுணங்களுள்ளவனாகவே நிச்சயித்துக்கொள்ளும் ஸத்குணத்துக்ககுணத்துவமும் துர்குணமத்தபடியால் வேதாந்தங்களால் சொல்லப்படுகின்றனவென்று நிச்சயித்துக்கொள்ளும் மாயாகுணங்களுமவித்யர்குணங்களுமே துர்குணங்களென்றுகேழ்வியாகிறபடியாலதுகளுக்கண்ணியங்களான ஸத்தைமுதலான குணங்களகுணங்களென்றுசொல்லப்படுகின்றன அதுபசாரமென்றெண்ணக்கூடாது எப்படி அக்னியிலுஷ்ணமானது பசாரமாக ஸித்தித்ததல்லவோ அப்படியரியத்தக்கது இந்த அகுணத்துவமானது தன்னாலுமனுபவந்தாலும் ஸத்தையுடன்கூடியிருப்பதால் நான்கொம்புபோல் துர்குணமத்ததேயாகுமென்றுசொல்லக்கூடாது, எங்கும்ஸத்தியானந்தரூபியாகவிளங்குகிறவனுக்குகுணமுள்ள எவனால்காணுத்துவம்சொல்லக்கூடும் பானமென்றது பிரகாசம் தன்பானத்தால் தன்பானம்பிரகாசிக்கின்றனவேதவிர வேரையிலை, வேரைபானத்தால் பிரகாசிக்கப்படுமொகிலதபானமேயன்றி பானமாகாது, அபானத்தால் சூழப்பட்டபானம் பிரகாசியாமலிருந்தபோதிலும்பானத்தாலொருக்காலும்பிரகாசிக்கமாட்டா அபானமானதுபானத்தைக்கெடுக்கிற சக்திமாத் திரமுள்ளதேயன்றினிர்சிசெய்கிற சக்தியுள்ளதல்லவென்றுகருத்து பானத்தாலேயே அபானத்துக்குபானபானங்கள் ஸித்திக்கிறபடியால் நாலுதிக்கிலும் விளங்குகின்ற அந்தபானமே முக்கியமாகும், இப்பிரத்தியகாத்மாவுக்குபானரூபத்துவமானது பிரகாசிக்கிறபடியாலல்லவா சுருதியில்சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன ஆகையால் அபானத்தாலொருக்காலும்பானத்துக்கு ஹானிரேரிடாது ஒய்விதியேஹிரதயத்திலெப்பொழுதும் தீபம்போல்விளங்குகின்ற ஆத்மாவையரிந்த பானமேலுமிதன் காரியத்திலுமத்தியாஸத்தைவிட்டுவிடும் “இப்படி அப்பயதிக்ஷிதரால் மொழிபெர்த்தப்பட்ட குருஞ்ஞானவாஸிஷ்டஞ்ஞானகாண்டத்தில்-கௌ-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

கஅ-வது அத்தியாயம்.

“பிரம்மா” அய்யாபிரபுவே ஸத்தானப்பிரம்மத்தைத்தவிர மைத்தஜீவேசாதிகாரங்களுக்கல்லவா சுருதிகளிலுத்தபத்திமுதலானதுகள் கேழ்வியாகிரதுகள் அந்தவிகாரங்களானுதிக்கென்றும் வெகுவிடத்தில் கேழ்வியாகின்றன இப்படி இரண்டுவிதச்சொல்லுக்க ளொன்றுக்கொன்று விருத்தமாகுமேபஞ்சிகிருதமஹாபூதஸமூகமானதேகாதிப்பிரபஞ்சத்துக்குஸந்ததிகர னுகிரபடியால்ஜன்மமுண்டேயன்றி அபஞ்சிகிருதஸஞ்ஞமகாரண அவ்வியாகிருதத்தத்துவந்தங்களுக்கு ஸந்ததிகாணத்துலுதித்துவமேசொல்லவே னுமஜீவனத்ததேகத்துக்கல்லவா நாசம்சுருதியில்சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன ஜீவனுக்குமரணமில்லை என்றவசனம் ஸ்பஷ்டமாகவே இருக்கின்றன ஜன்மமரணவியபதேசம் தேகத்துக்கேயன்றி ஜீவாதிகளுக்கில்லை என்றன வருமரிந்திருக்கிரார்கள் ஆகையால் ஜீவன்முதலானதுகளுக்கனாதித்துவமேஸித்தித்தது, இதனால் பிரம்மத்துக்குப்போல் நித்தியத்துவத்தை எண்ணக்கூடாது, அந்தமொப்புக்கொள்ளப்படுகிரதல்லவா ஜீவாதிகாரங்களுக்கு தேகமரணகாலத்தில் மரணமில்லை என்றமட்டும்கொன்னதேதவிர வேரில்லாதபடியா லொருவிதத்தாலும் நாசமத்ததாகாது இப்படிசொல்லாதவரை ஸத்பிரம்மத்துவைதவாதிகளுக்குப் பெரிதானதோஷமுண்டு ஆகையால்பிரம்மத்தைத்தவிர மைத்ததெல்லாம் நாசமுள்ளதுதான் ஒருவனுக்குஜன்மமு மனாதித்துவமும்கூடாதாகையால் கவுணமுக்கியவிபாகத்தால் நான்நிர்ணயிக்கிரே நெப்படிஎனில் எப்படிவேதத்துக்கு வியாஸாதிகளிடத்திலுத்தபத்திஉபசரிக்கப்படுகின்றனவோ அப்படியந்தந்தகல்பத்திலுத்தபத்திகேழ்வியாகிரபடியால் ஜன்மசப்தங்கள் கவுணங்களாகும் எப்படிநித்தியவதித்தனும் நிச்சலனும் ஸத்துமான ஆத்மாவுக்குப் பிரம்மவித்துக்களிடங்களிலாவிர்பாவரூபமான ஜன்மமூபசரிக்கப்படுகின்றனவோ அப்படியுமெண்ணத்தக்கது ஸர்வத்துக்கு மனாதித்துவத்தைச்சொல்லுகின்ற மொழிகளெல்லாம் முக்கியங்களாகுமென்றென்சித்தத்தில் நிர்ணயம்தோற்றுக்கின்றன ஸரியோஸரியல்லவோ “ஸ்ரீகுருமூர்த்தி” வேதாந்தாதிகளில் ஜன்மாதிமொழிகளுக்கே மெத்தப்பிரயோகமிருப்பதா லதுகளே முக்கியங்களாகும்என்பிரபஞ்சமுத்தபத்திக்குமுன்ஸத்தாயித்தென்றசுருதிவாக்கியங்களில்சொல்லியமுன்னென்றசப்தத்தால் ஸகலவிகாரங்களுக்கும்முன்னில்லாமை விஸ்பஷ்டமாயிருப்பதா லதுகளுக்குத்தபத்திவசனம் நிச்சயமாகவே இருக்கின்றன ஸகலத்துக்கும்நாசத்தை நீரொப்புக்கொண்டிருப்பதாலுத்தபத்தியும்ஸித்தித்தது உத்தபத்திலில்லாதபஷத்தில்நாசம்வரமாட்டாதல்லவா, பிரம்மத்தைத்தவிர அன்னியத்திலிருந்துத்தபத்தியைநிஷேதிக்கதாத்தபரியமாகையால் ஜீவனுக்குத்தபத்திலில்லை என்று சொல்லியவசனங் ளனேகமிருந்தபோதிலும்குத்தமில்லை, ஜீவன்பிரம்மத்தினிடத்திலேயேஉண்டாகி அதிலேயே நசிக்கிரானென்றுபிரஸித்தமாயிருப்பதால் மைத்ததிலிருந்துத்தபத்திகூடாதென்றது யுக்தந்தான் இப்படியாகும் பொழுது தாதன உத்தபத்திலில்லாமையால் புராதன உத்தபத்தியுள்ள ஜீவாதிகளுக்கு அனாதித்துவவசனம் கவுணமென்றுநிச்சயம், எப்படி இக்காலத்தில்செய்யப்பட்ட காவ்யாதிப்பிரபந்தங்களையேபேசுத்து வியாஸாதிகளால்செய்யப்பட்ட புராணங்களானுதிக்கென்று சொல்லப்படுகின்றனவோ எப்படிபிராகிருதங்களான கலித்தப்ரம்மங்களு மனாதிகளென்று சொல்லப்படுகின்றனவோ அப்படி உபசாரமென்றரியத்தக்கது அந்தந்தகல்போத்தபத்தியால் ஜன்மசுருதிகவுண்மென்று நீர்சொன்னதற்கு பிரம்மத்துக்கு நிற்குணத்துவம் ஸித்தியாமல்போகிரதென்று முன்னமேசொல்லப்பட்டிருக்கின்றன, அனாதித்துவத்தை முக்கியமாகவே யொப்புக்கொண்டால் நிற்குணப்பிரம்மத்துக்குப்போ லனந்தத்துவமும் முக்கியமாகும் அப்பொழுது மனேகவிகாரங்

களுக்கு நித்தியத்துவம்நேரிடுகிரபடியால் ஸத்பிரம்மாவைவாதிகளுக்கு கேடுதான்நேரிடுகின்றன “பிரம்மா” காலம்கர்மம்கவரன் அவித்தைமாயைஜீவன் முதலான நாநாவிதலகலவிகாரங்களும் நிர்விகாரவஸ்துவிலிருந் தெப்படியுண்டாயித்துகள் பரப்பிரம்மமானது நிர்விகாரமென்றும் சரீரமென்றும் சக்தியத்தென்றும்ல்லவா பிரஸித்தம் அதற்க்குணபூர்வமான விரிஷ்டிகர்த்தருத்துவந்தா நெப்படியுடும் “ஸ்ரீகுருமூர்த்தி” ஸச்சிதானந்தப்பிரம்மம் சரீரமத்ததாயிருந்தபோதிலும் வித்யாசக்தியால் விர்த்திடண்ணப்பட்டிருப்பதால் விகாரங்களைப் பார்த்து விரிஷ்டிக்கயோக்கியதையுள்ளதுதான், நிர்விகாரப்பிரம்மமானது சித்விலாஸத்தின்னதிவேகத்தா லெப்பொழுதுகலங்கித்தோ அப்பொழுது முக்குணங்கள் முதலானவிகாரங்களுண்டாயிற்றுடன் அதுமுத லத்வைதாத்மாவுக்குத் துவைதத்துடன்சேற்கையாயிற்று, லீலை யாலடையப்பட்டபடியா லந்தவிகாரங்கள்நிமித்தமாக பரமாத்மாவுக்கு ஹானியுமில்லை, எப்படிதாரித்திரியத்தை யபினயஞ்செய்கின்றதனிகனுக்கும் பிரித்தியத்துவத்தை யபினயஞ்செய்கின்ற பிரபுவுக்கும் ஹானிஇல்லையோ அப்படிவிகாரருபத்தை யபினயஞ்செய்கின்ற நிர்விகாரவஸ்துவுக்கிப்பொழுது வியவஹாரதெசையிலும் யாதொருஹானியுமில்லை, விகாரங்களுடைய உத்பத்திக்கு முன்ஸத்துத்தானிருந்துதென்று தீர்மானிப்பதி லஸத்தேமுன்னாயிற்றென்ற சுருதிக்குக்கேடுநேரிடுமென்று சங்கிக்கவேண்டாம்ஸத்கருதியானது காரணபரமென்றும்அஸத்கருதியானது காரியபரமென்று நிச்சயமல்லவா ஆகையால் விரோதமில்லை, ஸத்துவம்முதலான முக்குணவழியா லந்தந்தருபத்தையடைந்த அத்வைதப்பிரம்மமும் நாநாபோல் தோற்றுகின்றன நாநாத்துவமானது பாதிபுடையதாகையா லனித்தியமென்று சொல்லக்கூடும், இதைநன்ருகவிசாரிக்கும்பொழு தனித்தியத்துவத்தா லஸத்யமென்றுநீர்மானம் ஸவிகாரத்தைவிசாரிக்கவேணுமாஅல்லது நிர்விகாரத்தை விசாரிக்கவேணுமாவென்றகேழ்விக்கு தள்ளத்தக்கதாக ஸவிகாரத்தையும் கொள்ளத்தக்கதாக நிர்விகாரத்தையும் விசாரிக்கவேணுமென்றுத்தரஞ்சொல்லப்படும், விகாரத்துடன்கூடியவஸ்துவே நிர்விகாரமாகையால் நிர்விகாரமவேனாயில்லைஎன்றுசொல்லக்கூடாது, ஏனெனில் விகாரத்துடன்கூடியவஸ்துவுக்கு குணத்திரயவசத்தா லுத்திராசம் கேழ்கிறபடியால் நிர்விகாரத்துவங்கூடாது, தேகங்களுக்கும் தேகிகளுக்குமிருக்கிரது முதலானஷட்பாவங்கள் காணுகிரதுபோ லுபாதிகளுக்கு முபாதிபுடையவர்களுக்கும் ஷட்பாவங்களுண்டு, தேகிகளுக்கும்மோக்ஷதெசையில் அதேகியிடத்தில் லயம்ஸித்திக்கிரபடியால் தேகம்நசிக்கும்பொழுது தேகிக்குநாசமில்லைஎன்றும் சொல்லக்கூடாது, உபாதியத்தவனெவ்விடத்திலாவதிருந்தபோதிலு முபாதிபுடையவனைவிட டிபாதியானதிவ்விடத்தி லிருக்கமாட்டா, உபாதியுள்ளவன்ஸம்ஸாரியாகையாலு முபாதியத்தவனஸம்ஸாரியாகையாலு முபாதிக்கு முபாதிபுடையவனுக்கு மன்னியனாகிய நிர்விகாரநிருபாதிகசேதன னொருவனிருக்கிரானென்றுநிச்சயம், உபாதியானதேகத்துக்கு முபாதிபுடையவனுஜீவனுக்கும் ஸாக்ஷியாக எவன்சொல்லப்பட்டானே அவனே விகாரத்துக்கும் விகாரமுடையவனுக்கு மன்யனாகையா லவனைத்தவிர வேறையொன்றுங்கிடையாதெனி லுள்ளதுதானப்படிருந்தபோதிலும் ஸாக்ஷியமானவுபாதியை யபேக்ஷித்திருப்பதா லந்தஸாக்ஷியைத்தவிர வேறையொருவனிருக்கிரானென்றே நிச்சயம் எவனபேக்ஷயத்தவனு முதாஸீனனுமகண்டானந்தசிக்கனனும் ஸாக்ஷிஸாக்ஷியங்கள்தவனு முபாதியத்தவத்வைதியும் குணத்திரயமத்தவனும் நிர்விகாரநிரம்ஜனனுமான பரமாத்மா தடஸ்தலக்ஷணத்தெனத் தன்னுஸித்தித்திருக்கிறானே அந்தஜன்மாதிகாரணஸாக்ஷிசெதன்னரியத்தைக்காட்டிலு மன்யனானஅவனே ஸகலவேதாந்தங்களாலு மரியத்தக்கனவெனென்று தீர்மானிக்கப்படுகின்றன, இதில் சிலர்கள் ஸாக்ஷித்வதர்ம்மமாத்மம் கல்பிக்கப்பட்டதாகையால் ஸாக்ஷியைத்தவிர பரமாத்மா வேனாஇல்லைஎன்று சொல்லுகிரார்கள் அதில் தர்ம்மதர்ம்மிகளுக்கு பேதமில்லாமல்போகிரபடியா லந்தபக்ஷம்ஸரிஇல்லை, தர்ம்மத்தை யப

வாதம்செய்யும்பொழுது தர்ம்மிச்சுமபவாதம் வித்திக்கின்றனவல்லவா, அக்னியின்னுஷ்ணத்தையபவாதஞ்செய்யும்பொழு தக்னிக்குமபவாதம்வருவதுபோலென்றதில் மணிமந்திரம்முதலானதிவ்விடத்தில் சரியானதிருஷ்டாந்தமல்ல “பிரம்மா” ஸாக்ஷியானவன் பிரத்யகாத்மாவாகையா லவனையபவதித்தாலது நியாகிராயென்ற மகாவாக்கியம் வியர்த்தமாகுமே துவம்பதத்தின்னிலக்ஷியார்த்தமான பிரத்யகாத்மாவுக்கு தத்பதத்தின்னிலக்ஷியார்த்தமானப் பிரம்மத்துடனேக்கியம்ல்லவா போதிப்பிவிக்கப்படுகின்றன இவ்விடத்தி லபவாதசப்தமும் வினாசார்த்தத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றனவே நசிக்கத்தக்கன அந்தப்பிரத்யகாத்மாவுக் கெப்படிப் பிரம்மத்துடனேக்கியம்கூடும், ஆகையால் ஸாக்ஷித்வதர்ம்மத்தைமட்டும் பிரத்யகாத்மாவிடத்திலபவாதஞ்செய்யவேணுமேதவிர அந்ததர்ம்மியை யபவதிக்கக்கூடாது “ஸ்ரீகுருமூர்த்தி” இவ்விடத்தி லபவாதசப்தம் வினாசார்த்தந்தானாகிலும் மகாவாக்கியத்துக்கிதனால் விரோதமில்லை, எப்படிஎனில்கேளும் உபாதியையபேக்ஷித்ததர்ம்மத்துக் குபாதிபுடன்கூட முசல்கொம்புபோல பாவருபமானநாசம் சொல்லப்படுகின்றன பிரம்மத்தையபேக்ஷித்ததர்ம்மிக்குப் பிரம்மத்துடன் கைநெல்லிக்கனிபோல் லப்பஷ்டமாக பாவருபமானநாசம் சொல்லப்படுகின்றன, பிரம்மத்துடனேக்கியத்தையடைந்த தர்ம்மியானவன்பிரம்மத்திலேயே லயித்தானல்லவாவேனாயாகவிராமையால் நாசவசனமுசிதந்தான் எப்படியுஷ்ணதர்ம்மம் நசித்தகாலத்தில் தர்ம்மியானகாரியாக்னியானது தனக்காதாரமான வெரகைவிட்டு காரணக்னியில் லயிக்கின்றனவோ அப்படியாகும் ஓய்விதியே காரணக்னி காணப்படாமலிருந்தபோதிலும் சாஸ்திரத்தால் நிச்சயிக்கிரோம் ஆனால் சாஸ்திரத்தால்மட்டும் நிச்சயிக்கவில்லை, அரணியில் காணப்படுகின்றனவல்லவா சொல்லியதர்ம்மியான கூடஸ்தப்பிரத்யகாத்மா ஸகலஜீவர்களுக்கும் முக்கிய ஸாக்ஷியு மாகாசபூமிமுதலானஸகலத்துக்கு மாத்மாவுமானவீபுவைச் சொல்லியபடியால் ஹிரதயம் முதலானவிடங்களில் சொல்லப்பட்டவனென்றெண்ணக்கூடாது, கவுணமுக்கியபேதத்தால் விபுத்வமுமிரெண்டிவிதமாகையால் தர்ம்மியுமதர்ம்மியுமான பிரத்யகாத்மாபரமாத்மாவென்ற விரெண்டுபெயர்களுக்கும் விபுத்வம்சொல்லலாம், பிரத்யகாத்மாவானவன் ஸத்வவிர்த்தியுடன்கூடியபடியால் மாயர்மய பெரியதேகியான ஸகலஜகத்கர்த்தாவாகிய பரமேசுவரனாவானெனில் ஸகலவுலகஸாக்ஷித்வமிருந்தபோதிலு மெங்கும்கைகால்களள்ள ஸாத்விகமாயிசுவரனுக் காத்மஸாக்ஷித்வமில்லாதபடியால் ஸாக்ஷித்வமில்லை அவ்வுலகேசுவரஜீவஸாக்ஷியான பிரத்யகாத்மாவானவ னீசனுக்கும்பரன், ஸத்வகுணமும் காரியகாரணபேதத்தா லிரெண்டுவிதமாகும் அதில்சுத்தமான காரியஸத்வகுணம்சொல்லிய வீசுவரனிடத்திலாகும் அசுத்தமானகாரியஸத்வகுணமாதிகாரிகனும் காமிகளுக்குக் காமயபோகத்தைக் கொடுக்கிரவனும் நிஷ்காமிகளுக்கு சித்தசுத்தியைக்கொடுக்கிரவனுமான வீசுவரனிடத்திலாகும் அன்னியமான விசுத்தகாரண ஸத்வகுணம் கிரமமுத்தியைக்கொடுக்கிரவனும் தேகமத்தவனுமாகச்சொல்லப்பட்டப் பிரத்யகாத்மாவிடத்திலாகும் அன்னியமான சுத்தகாரணஸத்வாம்சம் மனோவிசுத்தியைக் கொடுக்கிர வங்குஷ்டாதிப்பிரமாணமுள்ளப் பிரத்யகாத்மாவிடத்தில் லித்தித்திருக்கின்றன ஆகையால் பஞ்சிகிருதபூதஸாக்ஷியும் ஜீவேசுவராதீதனும் தேகதர்ம்மமத்தவனும் திர்க்ருபியும் முதலாவதிவனும் பிரகிருதியுடன்கூடிவனுமான புராதனபுருஷனே முதலாவதுசந்தியும் ஓய்விதியே பிரகிப்பிரத்யகாத்மாவை பரிபூர்ணசேதனனும் பரமாத்மாவென்றுபேருள்ளவனும் குணலேசமத்தவனுமான தன்னைத்தவிரவேனாஇல்லைஎன்றிரிந்து தன்யனாக சிக்கிரத்திலாவிர “இப்படி அப்பயதீக்ஷிதரால் மொழிபெயற்கப்பட்ட குருஞ்ஞானவாஸிஷ்டத்தில் ஞானகாண்டத்தின் க - வது பாதத்தில் சுஅ - வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

கக் - வது அத்தியாயம்.

“பிரம்மா” அய்யா பார்வதிபதியானபகவானே ஸர்வாத்மாவும் தயாநிதியுமானவரே பிரகிருதியையும் புருஷனையும்பிரித்து விஸ்தாரமாக தாங்கனெனக்குச்சொல்லவேணும் “ஸ்ரீகுருமூர்த்தி” சித்ருபவிபுஸப்பிரதியோகிக பரமவித்யாசக்தியுள்ள பரமாத்மாவிடத்திலாதியில் முக்குணமுண்டாயிற்று அப்பொழுதந்தமுக்குணமும் ஸமமாயிருந்துது அதுதானபிரகிருதிஎன்று சொல்லப்படுகின்றன வைஷ்ணவமததபடியால்மோக்ஷார்த்தம் அதரியத்தக்கது கன்னடியில் முகம்போலந்தப்பிரகிருதியி லபிரதிபிம்பித்தப்பிரம்மமே புருஷனென்றும் கூட ஸ்தபபிரத்ய காத்மாவென்றும் சொல்லப்படுகின்றன- பூர்ணனாகையாலும் ஸமஷ்டிபுரியில் சயனித்திருப்பதாலும்புருஷனான: அந்தபுருஷனரியத்தக்கனவென்று வெகுசுருதிகள் சொல்லுகிறார்கள் சிலர்களபிரகிருதியுடன்கூடின இவனை ஸகுணனென்று சொல்லுகிறார்கள் மாயா ஸம்பந்தப்பட்டதுகளும் அவிய்யா ஸம்பந்தப்பட்டதுகளுமான விஷமகுணங்களில்லாதபடியாலதுசரிஇல்லை, சிலஸாங்கியர்கள் சின்மயமான இப்பிரகிருதியையும் பிரதானமென்று பேயருள்ள அசேதனஅவித்தையாகவே எண்ணுகிறார்கள் அசேதனத்துக்கு விரிஷ்டிமுதலான கர்த்தருத்துவம்கூடாதபடியாலும் வேதசப்தத்தால் ஸித்தாந்தவஸ்துவாகச் சொல்லப்படாத்தினாலும் தள்ளத்தக்கதாக எங்கும்சொல்லப்படுகிரபடியா லுமதுஅயுத்தந்தான், பிரகிருதிக்கும் அவித்தைக்கும் வேதாந்தகளில் நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிர ஸாம்மியவைஷ்ணவபேதத்தைஅரியாமல் ஸ்வேச்சைப்படிசொல்லுகிறார்கள் அஸ்த்காரணவாதிகளான அக்காபிலஸாங்கியர்களாத்மாவை பிரித்தரிந்தவர்களானபோதிலும் வேததூஷகர்களும் தாந்திரிகர்களுமாயிருக்கிரார்கள் விகிருதியானஜடபுத்தி முதலானதுகளுக்கு அந்தஅஸத்தான பிரதானமுபாதானகாரணமாயிருந்தபோதிலும் ஸத்ருபபிரம்மமே முக்கியகாரணமாகையால் ஸத்தானபிரகிருதியே ஸதஸத்துக்களுக்குக்காரணமாகும் பரதானமான தவாந்தரகாரணமாகையால் சித்தாந்தபக்ஷமாகமாட்டா, அவர்களுடையபக்ஷத்தில் சொல்லப்படுகிர நிமித்தியகாரணத்திலும் குத்தமிருக்கின்றன என்னவெனில் அவித்யாசக்தியுள்ளபுருஷனல்லவா நிமித்தியகாரணமவனுக்கு நிர்லேபத்துவமெப்படிசித்திக்கு. முக்கியப்பிரகிருதியுடன்கூடிய புருஷனுடைய பிரதிபிம்பத்துவமும் ஸ-ஷ-ப்திபிராஞ்ஜீவத்துவமும் அவனுக்கு வித்தித்திருக்கிரதல்லவா அந்தபிரகிருதிபுருஷர்களுக்கு ஸாங்கியர்களால் சொல்லப்படுகிர அனந்தத்துவம் விபுத்துவம் வெகுத்துவமுமேகாத்மவாதிக்கு விமதமாயிருந்தபோதிலும் மோக்ஷம்வரையந்தமத்திருப்பதாலும் தைஜஸனையபேக்ஷித்து விபுவாயிருப்பதாலும் தேகபேதத்தாலு மந்ததர்மங்கள் சித்திக்கிரதுகள் ஆகிலும் குணத்திரயஸாம்மியத்தை அடைந்திருக்கிர சித்ருபபாசக்தியையும் அதவைவச்சின்னநிற்குனகூடஸ்தபுருஷனையும்விட்டிதின்சாயையும் பிரதிபிம்பத்தையும் ஸ்தூலதிருஷ்டியால்தாமரப்பூவில்லுனித்தவரே பிரதானபுருஷவாதிகளான ஸாங்கியர்களைத்தவிர மாயிசுவரபாவசர்களான யோகர்களுடையமதமும் அஸமஞ்சஸந்தான் யெப்படிஎனில் தமோகுணப்பிரதானமான பிரதானத்தை ஸாங்கியர்கள் காரணமாகச்சொல்வதுபோல் ஸத்வகுணப்பிரதானமானவிஷமமாயையையோகர்கள் காரணமென்றுசொல்லுகிரார்கள் மாயாசக்தியுள்ள ஈசுவருக்கர்த்தாவாகாதபடியா லந்தமாயியானஈசுவரன் முக்கியகாரணமாகமாட்டான் அந்தயோகர்களுக்கு கைவல்யமுக்கியும்கிடையாது அந்தமாயாபிரதிபிம்பத்துக்கு சுத்தசித்ருபத்துவமில்லாதபடியால் ஸாயுஜ்யமுக்கியில்முடிந்த அந்தவாதம் வேதோக்தமல்ல அவித்யாப்பிரகிரு

பிம்பத்துக்கு ஐகத்காரணத்துவமுமில்லையாயப்பிரதிபிம்பத்துக்கு ஜீவகாரணத்துவமுமில்லை பிரகிருதிபிரதிபிம்பமும் ஸர்வஸாம்மியத்தையடைந்தவனுமான கூடஸ்தநிர்மலமஹாபுருஷனுக்குஅவித்தை ஜீவன்மாயை ஈசனியைகளின்வழியாக ஸர்வஸிரிஷ்டிகர்த்திருத்துவமுமுண்டுஎன னை ஸாக்ஷியிடத்திலிருந்தல்லவா அவித்யாசக்தியுள்ளஜீவனும் மாயாசக்தியுள்ள ஈசனுமுண்டானார்கள் அந்தஸாக்ஷியானபுருஷனைத்தவிர ஜீவேசர்கள் வேனாஇல்லாவிட்டாலும் ஜீவேசர்களைத்தவிர அவன்வேனாதான் எவன் ஜீவேசாதிசகலத்திலுமிருக்கின்றானே எவனிடத்திலவகளுமிருக்குதுகளோ பரமார்த்தமாக எவனதுகளிலிருக்கவில்லையோ அதுகளுமெவனிடத்திலிருக்கவில்லையோ அவனேபுருஷன் குணஸாம்மயவசத்தால் சுத்தசித்திரபிம்பத்துவமிருந்தபோதிலு மெவனுக்குநிற்குணத்துவமும் நிஷ்காமத்துவமும் ஸித்திக்கின்றனவோ அவனேபுருஷன், விசாரிக்கும்பொழுது பிரகிருதிபுருஷர்களுக்கு சந்திரசந்திரிகைகளுக்குப்போல் ஸ-ஹிரியவெய்யில்களுக்குப்போலவும் பேதமிருந்தபோதிலும் விசாரியாதபொழுது கூடஸ்தமாத்மிரஸ்வரூபமாகையால்பேதமில்லை, ஆகையால் கூடஸ்தபுருஷனையும் பிரகிருதியையும் விவேகத்தால் சுருதியாசாரியபிரஸாதங்களாலு மெவர்கள்நிச்சயமாக அரியுகிரார்களோ அந்தபுருஷவிதவான்களே மஹான்கள் புருஷோத்தமர்கள் சுருதியில்ஜீவன் ஈசன்பிரத்யசாத்மாபரமாத்மாவென்ற நாலுபெயர்களிடத்திலும் புருஷசப்தப்பிரயோக மிருந்தபோதிலும்ருடிவிருத்தியாலும் யோகவிருத்தியாலும் ஸாக்ஷியானபிரத்யகாத்மாவிடத்திலேயே அந்தசப்தம் முக்கியமாகும். பரமாத்மாவிடத்தில் யோகவிருத்திமாத்மிரம் வித்திக்கும் பிரகிருதிசப்தமும்பிரதானம் மாயை பிரகிருதி வித்தைஎன்ற நாலுகளிலும் பிரயோகித்திருந்தபோதிலும் குணஸாம்மியமுள்ளஸ்வயம் பிரபையில் ரூடியோகங்களால் முக்கியமர்கும் ஆத்மவித்தையி லந்தசப்தம் யோகவிருத்தியால்மாத்மமாகும் எவளால் புருஷனுக்குத் திருஷ்டச்செய்கையுண்டாகின்றனவோ அவனையே பிரகிருதிஎன்று பெரியோர்கள்சொல்லுகிரார்கள் உத்திருஷ்டச்செய்கையிருப்பதால் வித்தையிடத்திலு மிந்தஅர்த்தமாகும் அவித்தையிடத்திலும் மாயையிடத்திலும் விகிருதித்துவமிருந்தபோதிலும் ஸ்தூலஸ-ஹக்ஷம்ங்களான தங்கள்காரியங்களால்கவுணமாகப்பிரகிருதித்துவம் சொல்லப்படும் இந்தபிரகிருதிசப்தமானதுலகத்தில் ஸாத்விகராஜஸதாமஸஸ்வபாவங்களில் பிரயோகிக்கப்படுகின்றன விகிருதிஸம்பந்தமான இந்தபிரகிருதப்பிரயோகம் ஸாமான்னியம் பிரம்மவித்துக்கள்விஷயத்தில் தாரதம்மியமாக முக்கியமென்றுசொல்லப்படுகிரது சிலவைதிகர்கள் பிரகிருதிக்குவசப்பட்டவன் ஸம்ஸாரிஎன்றுசொல்லுகிரார்கள்முக்கியவைதிகஸித்தாந்தமானது அவனஸம்ஸாரிஎன்றுசொல்லக்காணுகிரது எதுவிகாரமத்ததோ அதுக்கு பிரகிருதிசப்தம் சொல்லாமேதவிர அவித்தைக்குச்சொல்லக்கூடாது அவித்தை யானது பிரம்மவித்தையால் விகரிக்கிரபடியாலும் முன்னில்லாத்துணாலும் விகிருதிசப்தமே அதுக்குயுத்தம் வித்தையால் பிரகிருதிக்கும் விகிரியையுண்டாகிரதென்னுசொல்வீர் ஆகிலும் வித்தையின்சாயையாகையால் பிரகிருதிக்கக்குத்தமில்லை அவித்தையும் வித்தையின்சாயையாகையாலதுக்கு மக்குத்தமில்லைஎனில் பிரகிருதிவழியாககிடைத்தபடியா லதுஸாரமில்லை ஸத்வகுணத்தால் தமோகுணத்துக்கு நாசம்வருகிரபடியால் ஸத்துவப்பிரதானமானமாயையால் தமப்பிரதானமானஅவித்தைக்கு நாசம்வருமெனில் அவித்தையானது மாயயின்காரியமில்லாத்துணால் ஸாம்மியமத்தமாயையால் அவித்தைக்கு நாசம்வராது, எப்படிபரமார்த்தத்தில் வித்தையைத்தவிர பிரகிருதிவேனாஇல்லையோ வியவஹாரத்திலவேனாயோ அப்படிபிரகிருதியைத்தவிர பரமார்த்தத்தில் மாயைஅவித்தைகள் வேனாஇல்லை வியவஹாரத்திலவேனாதான் அவித்தையைத்தவிர மாயைவேனாஇல்லையா அல்லதுமாயையைத்தவிர அவித்தைவேனாஇல்லையா எனிலிதில்கிலவிதவான்களெண்ணுகிரார்கள் எப்படிஎனில் பிரதமாயை அவித்தைஇரண்டும் பிரகிருதியின்சாயையாகையால் சொல்லியவிகல்பம் ஸர்வவிதத்திலும் அஸமஞ்ஜஸந்தானென்

நிப்படி இருந்தபோதிலும் அவித்தையின்வசத்தையடைந்தஜீவன் ஞானகர்மஸமுச்சயதபோ விசேஷத்தால் மர்யிசுவரத்துவத்தையடையுநிரபடியா லந்தமாபீசன்பிரம்மஞ்ஞானியாகையா லும் ஜீவத்துவத்தையடையாமெனலும் அவித்தையைத்தவிர மாயையேவோ இல்லே என்றும் மாயையைத்தவிர அவித்தையேவோதானென்றும் நீரநியவேண்டியது வேதஸம்மதமான இந்த ரஹஸ்யார்த்தத்தை உருதியாகவைத்துக்கொள்ளவேண்டியது நரன்பரோக்ஷஞ்ஞானமாத்நிரத் தால் மாயையை தூரத்தில் தள்ளுகிரபடியால் பின்னபரோக்ஷஞ்ஞானத்தா லவித்தையைத்தள் ளுகிரானென்று நிர்ணயமிருப்பதாலும் பூர்வமுள்ள அவித்தையானது பின்வந்தமாயையைக்கா ட்டிலும் பெலமுள்ளதாதையர்லு மவித்தையின்விகாரம் மாயை என்றும் மாயையின்விகாரமவி த்தையல்லவென்றும் ஸ-ஒக்ஷமபுத்தியாலரிந்துக்கொள்ளும் இவ்வர்த்தத்தி லுமக்கொருக்கா லும் ஸம்சயம்வரக்கூடாது “பிரம்மா” வித்யாசக்தியுடன்கூடிய சித்ருபரமாத்மாவிடத்தி லிருந்து முதலாவது ஸத்வகுணமுண்டாயிற்று அதிலிருந்து இரஜோகுணமுண்டாயிற்று அகி லிருந்து தமோகுணமுண்டாயிற்று இப்படியானதில் காரியகாரணத்வத்தால் குணத்திரயத்தி லும் வியாப்பியவியாபகத்துவம் வலித்தித்தது ஜனித்ததுவியாப்பியம் ஜனிப்பிவித்தது வியாப கம் ஆகையால் குணங்களுக்கு ஸாம்மியங்கூடாது பிரகிருதியிடத்திலு மிப்படி வைஷ்ணவிய மிருக்கும்பொழுது புருஷனுக்கு ஸம்ஸாரமும் ஸுகதுக்காதியும் தள்ளுகையும்நேரிடுமே “ஸ்ரீகுருமூர்த்தி” நீர்சொல்லியவைஷ்ணவியத்தால் நான்சொல்லியஸாம்மியத்துக்கு யாதொரு விரோதமுமில்லை ஏனெனில் குணங்களுக்கு ஸ்வகேதபேதமிருக்கின்றனவேதவிர மைத்தபே தங்களில்லையே மாயைஅவித்தை முதலானகாரியங்களி லெவ்விதவைஷ்ணவியமொ அவ்வித வைஷ்ணவியமில்லாதபடியால் காரணத்தில் ஸாம்மியசப்தம் யுத்தந்தான் எப்படி பிரம்மக்ஷத் ரியவைச்சியர்களுக்குத் தங்கள்ஜாதியால் பேதமிருந்தபோதிலும் மனுஷ்யஜாதியாலே கத்துவ மிருக்கின்றனவோ அப்படி அரியும் பிரகிருதிபுருஷபரமாத்மாக்களிடத்தில் ஸம்ஸாரதுக்கம் முதலானதுகளை நித்தியமுக்தஸ்வரூபர்களாகையால் சொல்லக்கூடாது பிரம்மம் நாலுபாதங்க ளுள்ளதென்று கேழ்வியாகிரபடியால் முக்குணத்தால் பிரகிருதிமுன்றுவிதமாகவே வித்தித் தது தமோமயமான முதல்பாதத்தில் ஜீவேசாதிகளான ஸகலபூதங்க ளுமிருந்ததுகள் இராஜஸ ஸாத்விகபாதங்களிடுண்டு அதுகளுக்குமேல்ப்பட்டப் பிரம்மமிந்தமுன்றமிருதபாதத்திலும் பிரமமாக பிரம்மவித்துக்களிருக்கிரார்கள் ஆகையாலிப்படிபிரகிருதியுடன்கூடின மகாபுருஷ னான அமிருதகூடஸ்தனுக்கு நிற்குணத்துவம் ஸகுணத்துவமிடுண்டுமிருக்கின்றன வேதஸி புத்தியால்மோகித்து சங்கையன்றியுபேக்ஷிக்கிரார்கள் ஓய்தாமரப்பூவிலுண்டானவரோ உமக்கு மப்படிபுத்தியுண்டாகவேண்டாம் “இப்படி அப்பயதீக்ஷதரால் மொழிபெயற்கப்பட்ட தத்வ ஸாராயணசந்திரிகையின்ஞானகாண்டத்தின் க-வதுபாதத்தில் கக-வது அத்தியாயமுற்றிற்று.

உய-வ து அ த் தியாயம்.

பிரம்மா, ஸ்வாமி பிரகிருதவாதமெப்படி வைதீகமாகும், அப்பிரகிருதபாபபிரம்ம வாதத்தையல்லவா வைதீகமென்று பெரியோர்கள் சொல்லுகிறார்கள். “ஸ்ரீகுருமூர்த்தி” ஓய் விதியே அந்தபிரகிருதவாதம் அவித்தையின் இரண்டாவது பெயர் ஆகும்பொதவைதீகமாக விருந்தபோதிலும்வித்தையின் இரண்டாவதுபெயராகும்போது வைதீகமாகசொல்லப்படுகி ன்றன, சுவேதாசுவ தாமந்திரங்களில் பிரம்மவாதிகள் ஸாமான்னியமாக ஒன்றுக் கொன்று சொல்லிக்கொண்டார்களெப்படியென்றால் பிரம்மம்நிமித்தகாரணமா அல்லது உபாதானகா ரணமா, எந்த பிரம்மத்திலிருந்து நாமுண்டானோம் எதினால் ஜீவிக்கிறோம் எதிலிருக்கிறோ

ம், இந்தமுக்கியார்த்தத்தின் நிரணயத்தை நாமிப்போதுசெய்வோமென்றிதில்சிலர்கள்காலமே காரணமென்றுசொன்னார்கள். சிலர்கள் ஸ்வபாவமென்று, சிலர்கள்நியதியென்று, சிலர்கள் எதிரிச்சைஎன்று, சிலர்கள் பூதங்களைன்று சிலர்கள் யோனிஎன்கின்ற பிரகிருதியென்று சிலர்கள் புருஷனைன்று சிலர்கள் இந்த தேகேந்திரியாதிகளுடைய ஸம்யோகமென்று சிலர்கள் சுகதுக்கங்களிருப்பதால் ஆத்மா ஈசனில்லைஎன்று இப்படி ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு வித மாக சங்கித்த பின்யெல்லோரும் தியானயோகத்தை அனுஸரித்து தன்குணங்களிலுலே யா பிக்கப்பட்டதே வாதம்சக்தியை காரணமாகப்பார்த்தார்கள். எவன் காலம் முதல் ஆத்மாவ றைச்சொல்லிய எட்டுக்காரணங்களுக்குமேல் ஒருவனே இருக்கின்றானோ, அந்தபரமபுருஷ னாகிறதேரானது அகண்டாகாரவிர்த்தியாகிற ஒரு அச்சுடன்கூடினது ஸத்தியப்பிரதிபாஸிகவி யாவகாரிகப்பிராரபத்திரயமாகிறமூன்றுசக்கிரத்தினால் சுத்தப்பட்டதாயும் அகாஸ்தூலஅம் சம்முதல் அர்த்தமாத்திற்றையின்துரிய அம்சம்வரையுள்ள பதினாறுபிரணவமாத்திற்றுகளாகிற பதினாறு விரல்ப பிரமாணத்துடன் கூடினதாயும் தொண்ணூத்தோருதத்துவங்களில் ஞானேந் திரியம் ௫-கர்மெந்திரியம்; ௫-பிரணன், ௫-பூதம், ௫-சப்தாதி, ௫-மனதுமுதலானது ச-ஷட் பாவம் சு - ஷடீர்மி, சு-ஷட்கோசம், சு - குணத்திரியம், ஈ- இப்படி அன்பது ஆரைக்கால், தேகம் - உ, முதிதாதி-ச, திக்குமுதலான அபிமானி தேவதைகள் - கசு இப்படி இருபது யெதிறுரைக்கால் வசனம் முதலானது ௫-சங்கல்பம்முதலானது ஈ - இப்படி எட்டும் சக்ரத் தின் கட்டைகள் காமாதி சத்துருக்கள் ஆறும் அதின் கொடக்கொம்பு ஸுஷுப்தியாகிற சக லப்பிரபஞ்சமொருபாசம் ஜீவத்திரயமாகிற மூன்றுஸஞ்சார வீதிகள்ஸவப்ன சாக்கிரங்களா கிற இரண்டு போக்குவரவுடன் கூடினது இப்படிப்பட்ட பரமபுருஷன் பிரமாத்மைக்கிய ஸ ம்மியக்ஞானகாலத்தி லுள்ளவருகையால் நிற்குணஸவரூபிதான் சொல்லியதத்துவங்களைத் தவிர வேரை பஞ்சிகிருதபூதம்- சு, தேகம் ஈ-கரமம், உ, ஆக, சு,தத்துவங்களும் ஸம்மியக்தரி சனமாத்திரத்தில் நசித்துப்போய்விட்டபடியால் சொல்லவில்லைசொல்லியதத்துவங்களிலேயே சிலதுகளை அடுத்துதேவனுடையசக்தியை வர்ணிக்கிறதுயெப்படியென்றால் ஞானேந்திரியங்கள் டும்-பிரவாக ஜலம் சப்தாதிகள் ௫-ம் அதின்முகங்கள் பிரணன்கள் ௫-ம் அதின் அலைகள்புத்தி முதலான ௫ - ம் ஆதிகாரணம் கர்மேந்திரியங்கள் ௫-ம் சுழிகள் பூதங்களஞ்சம் அதிலுண்டா கின்றதுக்கங்களாகிற வெகத்துடன் கூடினதாயும் சொல்லியதத்துவங்களாகிற அன்பது பே தத்துடன் கூடியதாயும் அஞ்சபாகமாயுமுள்ள சக்தியைஉபாஸிக்கிறோம். சர்வத்துக்கு மிருப் பிடமாயும் ஸர்வஜீவர்களுத்ததாயும் பெரிதாயுமுள்ள அந்தபரமாத்மாவாகின்ற பிரம்ம சக் கிறத்தில் அம்ஸுனஜீவன் பிரமிக்கிறான் யேவப்படுகிர் ஜீவாத்மாவையும் யேவல் செய்கிற பரமாத்மாவையும் பிரித்துவேறையாக அறிந்து அந்தபரானேதே சேர்ந்தவன் அமிர்த்தத்துவ த்தை அடைகிறான் உத்தீகமென்கிற அந்தபிரம்மத்தினிடத்தில் அகாஸமுதலான மூன்றுஅக்ஷர ங்களினால் நாலாவது அர்த்தமாத்திற்றையும் அதின் பதினாறுபாகத்தையும் வேதவித்துக்க ளரிந் து பிரம்மத்தினிடித்தில் லயித்து அவித்தையிலிருந்து விடுபடுகிறார்களாகூரமான அந்தக்கர ணமும் அக்ஷரமானபிரணவமும் ஒன்றாகச்சேர்ந்து வியக்த்தமரபும் அவியக்த்தமரபுமிருப்ப தைஈசன் பரிக்கிறான்(சமக்கின்றன)போக்திருத்துவத்தினால் அனீசனான ஜீவன் வைராக்கியாதி கள் நாலே எப்போது அறிகிறானோ அப்போதுதேவனை அறிந்து சர்வபாசங்களிலிருந்து விடு படுகின்றான் விவேகிஞானி அகண்டாகாரவிர்த்தி இந்தமுன்றையும் அகர்த்தனானஆத்மா எப் போது அறிகிறானோ அப்போது அவன் இந்த பிரம்மந்தான், க்ஷமானமாயையையும் அக்ஷரமா னான ஜீவனையும் ஒரேதேவன் தன்னிடத்திலடக்கி ஆளுகிறான் அந்தபரமாத்மாவுடைய அபி த்தியானத்தால் அவனிடத்தில் சேர்ந்து நாதாத்மியத்தை அடைந்த ஜீவன் முக்தனுக்கு விதே கமுத்திகாலத்தில்ஸகலப்பிராரபத்ருபமானமாயையும் நிவர்த்தியடைகின்றனஅந்ததேவனையறி

ந்து ஸர்வபாசங்களும் ஜனனமாணிகிலேசங்களும் கழியிக்கிறதிகள் அந்ததேவனுடைய அபித்
தியானத்தால் காரணதேகஞ்சகாலத்தில் பிதுருயானதேவயானங்களான இரண்டொருக்கத்திலு
மடையக்கூடாத ஸர்வசுவர்யமானவைவல்லியத்தை ஆப்தகாமனென்ற ஜீவன் முகத்தனடை
யிகிறான் நித்தியம் தன்னிடத்திலிருக்கின்ற இந்தபிரம்மத்தையே அறியத்தக்கது இதைத்தவிற
வேனா அறியத்தக்கதில்லை போக்தாவான ஜீவன் போஜ்யமானபிரபஞ்சம் யேவல் செய்கிற
ஈசன் மூன்றையும் யெண்ணிபிரம்மமூன்று விதமாகசொல்லப்படுகின்றன எப்படி காரண அக்கி
னிக்கி தேகம் காணவில்லையோ ஸ்வரூபநாசமுமில்லையோ திரும்பவும் வெரகினால் கிரகிக்கத்த
க்கதோ அப்படியே தேகத்தில் பிரணவத்தாலிரண்டையும் அறியலாம். தந்தேகத்தை அரணி
யாகவும் பிரணவத்தை உத்திர அரணியாகவும் செய்துதியான மாகிறமதன அப்பியாஸத்தால்
இரஹஸ்யமானதேவனைப்பார்ப்பான் எள்ளில எண்ணையைப்போலவும் தயிரில் நெய்யைப்போ
லவும் அரிவிகளில் ஜலத்தைப்போலவும் அரணிகளில் அக்கினியைப்போலவும் ஸத்தியத்தினு
லும் தபஸினாலும் அறியுகிறவனால் தன்னிடத்தில் பிரம்மமாத்மா அடையப்படுகிறான். பாலில்
நெய்போல் ஸர்வவியாபியான ஆத்மாவை உபநிஷத்துக்கு பராகவும் பிரம்மமாகவும் ஆத்ம
வித்தை தபஸுக்கு மூலமாகவும் அறியவேண்டியது மாயாவியான ஈசனால் உபலெக்ஷிக்கப்பட்ட
ட எவன் யேவத்தக்கின ஸர்வலோகங்களையும் யேவல்செய்கிறானே உத்பத்திபிரளயங்களிலும்
எவன் நாசமத்திருக்கிறானே அவனை அறிந்தவர்கள் அமிர்தர்களாகிறார்கள் ருத்திரனென்ற அ
ந்தபரமாத்மா ஒருவனை இரண்டாவதில்லை இந்தலோகங்களுடைய ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதி ஸம்காரம்
செய்கிற அவனை ஸகுணமும் நிற்குணமுமாயிருப்பதால் எங்கும் கண் முகம் கால் கையுள்ளவன்
ஆகாசபூமிகளையும் ஸ்ருஷ்டி செய்கின்றான் தேவர்களுக்கெல்லாம் காரணமான ஸர்வாகிருத்திர
மஹரிஷியான யெந்த பரமாத்மா முதலாவது ஹிரண்யணிகெர்ப்பனை ஜனிப்பிவித்தாரோ அவர்
எங்களை நல்புத்தியுடன்சேர்ப்பிவிக்கட்டும் அய்யாருத்திரனே மகாபாபங்களை தீர்க்கிறதும் பயம
த்ததும் மங்களமுமான உம்முடைய தேகத்துடன்கூட நீரெனக்குமுன்பிரகாசிக்கவேணும் உம்
முடையசையில் தரித்திருக்கிற பாணத்தால் ஜீவஜகத்துக்களை ஹிம்ஸிக்கக்கூடாது மங்களத்தைச்
செய்யும் இப்படிப்பட்ட பிழார்த்தனைபெய்துக்கொண்டு அந்தமூர்த்திக்கிமேல்ப்பட்ட பெரி
தான பரப்பிரம்மத்தை அசரீரமாயும் சகலபூதங்களில் ரஹவியமாயும் சகலத்தையும் வியாபித்
ததாயுமிருக்கின்ற அந்தஈசனை அறிந்து அமிர்தர்களாவார்கள் ஆதித்தியவரணமுள்ள இருளுக்கு
மேல்ப்பட்ட அந்தமஹாபுருஷனை நானறிந்தது போல நிற்தவன் அமிரதத்துவத்தையடைகிறான்
மோக்ஷத்துக்கு வேறுமார்க்கமில்லை மரம்போல் அசஞ்சலமாயிருக்கின்ற அவனாலேயே இந்த ஜகத்
துபூர்ணம் அவனுக்குப்பெறிதுமில்லை சிரியதுமில்லை மேலுமில்லை கீழுமில்லை அந்தசித்ரூபபிரம்
மத்துக்கு மேலான பிரம்மத்தை அருபமராகையா லறியத்தக்கதில்லையென்று அறிந்தவர்கள்
அமிர்தர்களாகிறார்கள் இதரர்களான அருபத்தையே அறிந்தவர்கள் துக்கத்தையே அடையிகி
றார்கள் மந்தாபிகாரிகளுக்காக விருட்சகுணரூபத்தை சொல்லுகிறொப்படியெனில் ஸகலஜீவ
ர்களுடைய முகம் தலை கழுத்துக்களையே தன்னுடைய அவயவங்களாக செய்து ஸகலபூதங்க
ளுடைய ஹிருதயகுகையில் சயனித்திருக்கின்ற ஸர்வவியாபியான பசுவான் சிவனே ஸர்வத்தி
அவரே நிர்மல சாந்தியைக்குடிகிறவர் கட்டவிரலாகாரமுள்ள ஸகலஜன அந்தரூபமாவான பி
ருஷன் ஜனங்களுடைய ஹிருதையத்திலெப்பொழுதும் இருக்கிறார், மனது புத்தி அகங்கார
ங்களால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட இவனை யெவர்களறியுகிறார்களோ அவர்களே அமிர்தருகிறார்கள்
நிற்குணஞ்ஞானத்துக்கு ஸகுணஞானம் முக்கியஸாதனமாயிருப்பதால் லதை விசேஷமாகச்
சொல்லுகிறார் ஆயிரந்தலையுள்ள ஆதிசேஷரும் ஆயிரங்கண்ணுள்ள தேவேந்திரனும் ஆயி
ரம் பாதமுள்ள சூரியனுமாகியிருக்கிற ஸகுணேசுவரன் பூமியெங்கும் வியாபித்துபத்துவிர

ல்பிரமாணமதிகமாகவிருக்கிறார் அல்லது பத்துவிரலாகிய பத்துதிக்குக்களையும் வியாபித்திரு
க்கிறார் இந்த ஜகத்தின் உத்பத்திக்கி முன்னும் பின்னும் நடுவிலுமிருக்கின்ற ஸகுணேசுவரபுரு
ஷனே ஸகலத்துக்கும் ஈசானர் அன்னமயகோசத்தி லபிமானமுள்ளவனுக்காவிர்பவிக்கிறதி
ல்லை அவர்யெங்கும் கைகால்முதலானதுகளுள்ள படியால் எங்கும் வியாபித்திருக்கிறார் ஸர்வே
ந்திரியகுணங்களில் விளங்குவாரும் ஸர்வேந்திரியமத்தவரும் ஸர்வத்துக்கு மதிபதியுமான
அவரே ஸகலத்துக்கும் சரணமும் பெந்துவுமாகிறார் சுத்தஸபடிசுதல்வியதேகமுள்ள ஹமஸ
னான ஈசன் ஒன்பதுதுவாரமுள்ள ஜீவதேகத்தில் ஸ்வதந்தராக சஞ்சரித்து ஸ்தர்வரஜங்கம்
ஸகலலோகத்தையும் தன்வசம்செய்கிறவன் மத்தியமாதிசாரிக்காக ஸ்ருணநிற்குண உபயாத்
மகளை சொல்லுகின்றன எப்படி எனில் கைகால் கண் காதுகளில்லை வாங்கல் ஒத்தல் பார்வை
கேழ்வை இவ்வளவுமிருக்குதுகள் அறியத்தக்கதை அவனறியுகிறான் அவனை அறியுகிறவனில்
லை அவனை முந்தியமகாபுருஷராக சொல்லுகிறார்கள் அணுவுக்கு அணுவாயும் மகத்துக்கு மஹ
த்தாயுமுள்ளாத்மா ஜீவனுடைய ஹிருதயகுகையில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறான் அந்தஈசனுடைய
மகிமையை சோகமத்தவன்பார்க்கிறான் ஜரையத்த புருணநிற்குணபரமாத்மாவை நான் அறிந்
தேன் ஸர்வவியாபகனான அவனுக்கல்லவா ஜன்மமில்லையென்று பிரம்மவித்துக்கள் சொல்லுகி
றார்கள் ஒருவர்தான் தால் சொல்லப்படுகின்றவர் அனேகசத்தியோகத்தால் அனேகவர்ணங்களை
அர்த்தத்துடன் தரிக்கிறார் பிரபஞ்சத்தின் சிருஷ்டிலயங்களையும் செய்கிறார் அவர் நமக்கு நல்ல
புத்தியைக்கொடுக்கட்டும் அந்தபரப்பிரம்மமே அக்கினிசூரியன் வாபுசந்திரன் சுக்கிரன் ஜலம்
பிரஜாபதி இவ்வளவுமாகும் பரப்பிரம்மமான நீஸ்திரீ புருஷன் குமாரன் குமாரி கிழவனாகி
கைத்தடியினால் வஞ்சிக்கப்பட்டு யெங்கும் ஜனிக்கிறவன் பாரத்வாஜன் காக்காய் முதலான
கருத்தபட்சிகள் கிளிமுதலான பசுபட்சிகள் சிவந்தகண்ணுள்ள பக்ஷிகள் மேகங்கள் ஆறு
ருதுக்கள் யேழு ஸமுத்திரங்கள் ஸகலமும் ஒம்மைத்தவிற வேறு இல்லை நீறே அனாதி விபுவாயி
ருக்கிரீர் ஒம்மிடத்திலேயே ஸகலபுவனமுமுண்டாயிற்று ஸத்வம் ரஜஸ்தமஸ் இந்த ரூபமான
மாயையைச் சேர்ந்தவன் ஜீவனும் ஈசனும் ஒரு அஹனென்ற பரமாத்மா அன்னியரால் புஜிக்கப்
பட்ட அவனைத்தள்ளுகிறான் ஜீவேசர்களாகிற இரெண்டு பட்சிகள் தேகமாகிற மரத்தில் ஸஹா
க்களாக் கூடிக்கொண்டு இருப்பதில் ஒரு பட்சி கரம்பலத்தை புஜிக்கிறது இதரமானது அதை புஜி
யாமல் பிரகாசிக்கிறது ஜீவன் தேகத்தில் அனாதாக மோகத்தினால் சோகிக்கிறான் யெப்பொ
ழுது ஈசனுடைய மகிமையைப்பார்க்கிறானே அப்பொழுது சோகத்தைவிடுகிறான் ஞானத்தா
லறியத்தக்கின பரமாத்மாசத்தில் ஸகலதேவர்களுமிருக்கின்றார்கள் அவனை அறியாதவனுக்கு
சிக்வேதத்தால் யென்னப்பிரயோஜனம் எவர்கள் வனை அறியுபவர்களோ அவர்களே ஸமாதியிலிரு
ப்பார்கள் வேதங்கள் யென்னுங்கள் யாகங்கள் விருதங்கள் பூதவிஷயத்தவர்த்தமானங்கள் இவ
வளவையும் வேதங்களானதுகள் எவனாகவே சொல்லுகின்றனவோ அந்தபரமாத்மாவிடத்தி
லிருந்து இந்த விசுவத்தை மாயியான ஈசன் விருஷ்டிக்கிறான் அவனிடத்திலேதான் ஜீவன்
மாயையால் தகயப்பட்டிருக்கின்றான் மாயையை பிரகிருதியாகவும் மாயையை மஹேசுவரனாக
வும் அறியவேண்டியது அவனுடைய அவயவங்களாலேயே இந்த ஜகமெல்லாம் வியாபிக்கப்பட்
டிருக்கின்றன எவன்தேகந்தோருமிருக்கின்றானே எவனிடத்தில் ஸகலமும் லயிக்கின்றனவோ
அந்தவரதனான ஈசனே தேடி அறிந்து மிகவும் சாந்தியை அடைவான் ரெண்டுகால்
ஸகலத்துக்கும் ஈசனான அவரைத்தவிற யாருக்கு ஹவ்ஸஸைக்கு டிட்டேய மத்தியில் அதி
ஸபடி ரகாக இருக்கின்ற விசுவவியாபியும் அனேகரூபியாயுமுள்ள சிவனையறிந்து மிகவும் சாந்
திகிறார் டைகிறான் அந்தசிவன்தான் காலன்புவனத்தை இரகஷிக்கிறவர் விசுவத்துக்கு அதிபதி
களாகிலும் ரகஸ்யமாக இருக்கின்றவர் எவரிடத்தில் பிரம்மநிஷிக்ஷும் தேவதைக
ளந்தராய் யிருக்கின்றார்களோ அவரை இப்படி அறிந்து மிருத்தியுபாசங்களை சேதிக்கிறான் ஆ
ம் ஷ்டி

டையில்லெய்போல் அதிகுச்சுமமாய் ஸர்வபூதங்களிலும் ரஹஸியரூபமும் இருக்கின்ற விசுவவியாபகசிவனை அறிந்து ஸர்வபாசங்களிலிருந்து விடுபடுகிறான் விசுவகர்மாவாயும் மஹாத்மாவாயும் இருக்கின்ற இந்ததேவர் ஜனங்களுடைய ஹிருதயத்தில் ஸ்தாபித்திருக்கின்றார் மனோபுத்தி சித்தங்களால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட இவரை எவர்களிறியவர்களோ அவர்கள் அமிர்தரூபவார்கள் எப்பொழுது இருள் இருப்பகல்ஸத்து அஸத்து ஒன்றுமில்லையோ அப்போது கேவல ரூபசிவந்தான் அது அக்ஷரம் அது சூரியனுக்கும் வசிக்கத்தக்கினது அதிநிடத்திலிருந்தே புரு தனபிரஞ்ஞையும் பரம்பித்து எதுக்கு ஸரியானதில்லையோ எதன்பேர் பெற்தானகீர்த்தியோ இந்தசிவனை மேலும் மத்தியிலும் குருக்கிலும் கிரஹிக்கத்தக்கதில்லை இவருடைய ரூபமானது நேத்திரத்திலிருக்கவில்லை கண்ணுலொருவனும் பார்க்கிறானில்லை இருதயத்திலிருக்கிற இவரை எவர்கள் இருதயத்தால் அறிகிறார்களோ அவர்களிறுதர்களாகிறார்கள் அய்யா ருத்திரரே ஸம்ஸாரபயமுள்ளவன் ஜன்மமத்தவரென்று உம்மைசரணமடைகிறான் ஒம்முடைய தென்மு கத்தாலென்னை நித்தியம் ரக்ஷிக்கவேண்டியது எங்களுடைய புத்திரபௌத்திர ஆயஸு பசுக் கள் குதிரைகளிடத்தில் ஹிம்ஸையை செய்யக்கூடாது உம்முடைய ஆறுதனபெலத்துடன் கூடிய படியால் வீராளாகிய பெயர்களைவதம் செய்யக்கூடாது நீர்சுவபாவமாக கோபமுள்ளவருகையால் நாங்கள் ஹிஸஸுனல் ஸத்தான உம்மைபஜிக்கிறோம் உம்மைபிரதானனியமாக பஜனம் செய யாவிட்டால் தக்ஷயாகம் போல் வியர்த்தமாகுமாகையால் பத்தியுடன் ருத்திரருதனம் செய்யவே னுமென்ற பிப்பிரயம் “பிரம்மா” தயாவிந்துவானசந்திரசூடரே உம்முடைய முகபங்கஜத்தி னால் வேதஸித்தமான பிரம்மத்துக்கு மூன்றுவிங்கிறுப்பதை ஸ்பஷ்டமாகக்கேட்டேன் அப் படி இருந்தபோதிலும் வித்தை அவித்தைகளுக்கு ஈசனாயும் புருஷஸ்வரூபமாயுமுள்ள நிற்குண ரூபத்தை விஸ்தாரமாகவும் ஸ்பஷ்டமாகவும் சொல்லவேணும் “ஸ்ரீகுருமூர்த்தி” னுசமத்த தாயும் ஸகுணபிரம்மத்துக்கு பரமாயுமுள்ள நிற்குணபிரம்மத்தினிடத்தில் வித்தை அவித்தை இரண்டும் ரெஹஸியமாக வைக்கப்பட்டிருக்கிறதுகள் கூறமான அவித்தைக்கும் அக்ஷரமான வித்தைக்கும் எவனீசனோ அவனிரண்டுக்கும் அன்னியன் எந்தாசன் ஸகலத்தையும் பரிக்கிறு னோ அவன்வைதிகதாந்திரீக உபயக்ஞானமுள்ள கபிலமகரிஷியை ஜனிப்பிவித்து பரிக்கிறான் ஒரு அவித்தையை அனேகபிரணிகளிடத்தில் அனேகவிதமாக விஸ்தாரப்படுத்தி தன்னிடத்திலு பஸமஹரம்செய்து திரும்பவும் விருஷ்டிசெய்கிற ஸர்வரூபதியானசிவனே மகாத்மா எப்படி சூரியன் நாலுதிக்குகளிலும் மேலும் கீழும் பிரகாசிக்கிறானோ அப்படியே சிரேஷ்டமான பகவா ன் சகலத்தையும் பிரகாசிப்பிவித்து ஸ்வயம்ஜோதியாயிருக்கின்றார் லோககாரணான அந்த பரமாத்மா தன்பிரகிருதியை பிரபஞ்சாகாரமாக பரிணமிப்பிவிக்கிறபடியால் ஸர்வகுணங்க ளையும் சேர்ப்பிவிக்கிறபடியாலும் அவரே ஸர்வாதிஷ்டானர் வேதரஹஸ்யோபநிஷத்திலிருக்கி ன்ற அந்தபிரம்மத்தை பூர்வீகதேவரிஷிகள் அறிந்து தன்மயர்களாக ஆனார்கள் எவர்குணங்களி ல்சேர்ந்து ஜீவத்துவத்தை அடைந்து காமமியகர்மம்ங்களைசெய்து அதின்பலத்தைபுலிக்கிறு னோ அவர்சகலரூபியும் முக்குணதிஷ்டானராயும் தேவயானம் பிதுருயானம் யாம்மியமென்ற மூன்றுமார்க்கங்களைசெய்தவராயுமுள்ள ஸகலாதிபதியானவர் தன்கர்மம்ங்களால் எங்கும் ஸஞ்ச ரிக்கிறார் கட்டஹிலாகாரமுள்ள சூரியதல்வியரூபியான பிரத்யகாத்மாதன்னவிவேகத்தினுஜோதி ஸங்கல்ப அக்ஷரத்துடன் கூடி ஜீவனுகிறார் அவர்தானே புத்தியின்குணத்தினாலும் த்ரவானபு னத்தினாலும் ஆரைக்காலனுணிபோல் சூக்ஷ்மரூபியாயும் சிரியவனாயும் காணப்படுகிறார் அகங்கார ப்பிரத்திய காத்மாவான ஜீவன் வால்நுணியின் தூத்திலொருபாகத்தின் தூத்திலொரு ருகிறார்கள் போலுள்ள ஆகாரமுள்ளவன் அவினாசியாகிறான் அவனை அறியவேண்டியது இந்த ஆத்மிசேஷமாகச் சிரியில்லை புருஷனுமில்லை ரூபஸகனுமில்லை எந்தந்ததேகத்தை ஜீவனெடுக்கிறானோ கிரஹம் ஆயி தேகத்துடன் சேருகிறான் புண்ணியகர்மமஸங்கல்ப தீர்த்தஸபரிசுதேவதரிசன ஹே பித்துபத்துவிர

லானகாம்மியகர்மம்ங்களால் மழை பயிர் முதலானதுகளினால் தனக்குக்ஷேமத்தைப்பிரார்த திக்கிற அவிவேசியானவன் தன்கர்மானுஸாரமாக லோகங்களில் கிரமமாக தேகங்களை எடுக்கி ருன்கர்மமருணத்தினாலும் தன்குணத்தினாலும் தேகியானவன் ஸ்தூலசூக்ஷ்மதேகங்களை அடை யிகிறான் அக்னிஸம்யோசத்துக்கு அவனே ஹேதுவாயும் சிரியவனாயும் காணப்படுகிறான் ஆதி யந்தம் அத்தவனாயும் தேகமத்தியிலிருக்கிறவனாயும் சர்வப்பிரபஞ்சவியாபகரூபமுள்ள தேவ னை அரிந்து ஸர்வபாசங்களிலிருந்து விடுபடுகிறான் நானே பிரம்மமாகிறேனென்கிற அபே தபாவனையினால் கிரகிக்கத்தக்கினவராயும் ஆதாரமத்தவராயும் ஸத்து அஸத்தான ஜாக்கிருத் ஸ்வப்னஸுஷுத்திகளை செய்கிறசிவனாயும் பதினாருகலைகளை சிருஷ்டித்தவனாயுமுள்ள தேவ னை எவர்களிரந்தார்களோ அவர்கள் தேகத்துடன் கூடியிருந்தபோதிலும் தேகத்தைத்தியாகஞ் செய்தவர்கள்தான் இப்படி அப்பயதிக்ஷிதனால் செய்யப்பட்ட தத்துவஸாராயணசந்திரிகையில் ஞானகாண்டத்தின் முதலாவதுபாதத்தில் 20 - வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

உக - வது அத்தியாயம்.

“பிரம்மா” அய்யாபகவானே முந்தேர்போல் வர்ணிக்கப்பட்ட தன்சத்தியுடன் கூடியதேவரை திரும்பவும்சேழ்க்க இச்சிக்கிறேன் தத்துவசிவனாயிருதபானத்தில் ஆசை யுள்ள என்னிடத்தில் தாங்களதைவருஷிக்கவேண்டியது “ஸ்ரீகுருமூர்த்தி” சிலர்கள் ஸ்வபா வத்தையே இந்தபிரம்மசக்கிரமான ஜகத்துக்குக் காரணமாகச் சொல்லுகிறார்கள் மைத்தசில காலவாதிகள் மாயையால் மோகித்து காலத்தையே காரணமாகச் சொல்லுகிறார்கள் பரமார் த்தமாக எப்படிஎனில் ஜீவேசுவராதிப் பிரம்மசக்ரத்தைப் பிரமிப்பிவிக்கிற தேவரான பர மாத்மாவின்மகிமையே காரணமாகும் இவ்வுலகமெல்லாமெவரால் சூழப்பட்டிருக்கின்றன வோ அவர் ஸர்வஞ்ஞர் காலத்துக்கும் காலர் மாயாகுணமத்தவர் அவருலேயே இப்பஞ்சபூத ங்களும் ஜகத்தும் தோத்தப்படுகின்றனவென்று சிந்திக்கத்தக்கது ஜீவனுக்குப் பாதானகார ணமான அவித்தையை தியாகஞ்செய்தவனுக்கு பிரம்மாத்மைக்கியையோகம் லித்திக்கிறபடி யால்லதைச் சொல்லுகிறொப்படி எனில் அந்த அவித்தையாலுண்டான காமமியகர்மம்ங்களைச் செ ய்து அனேக ஜன்மத்துன்பங்களையடைந்து அலுப்பினுலையைவிட்டு நிஷ்காமநித்தியகர்மானுஷ டான மாத்திரத்தால் சித்தசத்தியையடைந்துத்தமாதிகாரியாயிருந்தால் மனநித்தியாஸனங் களாலதை யடையுகிறான். மந்தாதிகாரியாயிருந்தால் சிவணமனன நித்தியாஸனங்களாலதை யடையுகிறான் அதிமந்தாதிகாரியாயிருந்தால் யமம் முதலான அஷ்டாங்கயோகத்தாலும் மத்தி பமவயஸ்ஸுனாலும் ஸஞ்சுமதேகத்தைப்பத்திய சமதமாதிகன்குணங்களாலும் பிரத்யகாத்ம ரத்துவத்துக்குப் பரப்பிரம்மத்தத்துவத்துடனயோகத்தையடைந்து கிருதார்தனாகிறான். நற்குண ங்களுடன் கூடிய நிஷ்காமகர்மம்ங்களை ஆரம்பவித்துத்தொண்ணூத்தாருவிசாரங்களைபுமெவன் பரப்பிரம்மத்தில் சேர்ப்பிவிக்கிரானோ அந்தவிசாரங்களைத்தகாலத்தில் செய்த ஸகலகர்மம்ங்க ளும் நசிக்குமேர சொல்லிய தத்துவங்களுக்கன்னியனான அவன்கர்மம்ங்கையகாலத்தில் மோக்ஷ த்தையடையுகிறான் பரமாத்மாவிடத்திலாதியிலுண்டான பிரத்யகாத்மஜீவனுடைய தேகஸம் யோகத்துக்கு நிமித்தகாரணம் முக்காலத்துக்கும் ஸம்பந்தப்படாதவனும் ஷோடசகலையத் தினும் அகக்காணப்பட்டான் ஸகலரூபியும்பவனென்ற சிவனாகத்துதிக்கத்தக்கவனும் தன்ன னுட்பித்திவனுமான தேவனைமுதலாவது சித்தசத்திக்காக உபாவிக்கவேண்டியது. அந்த ஆ ன்கு ஸார கிருஷ்ணம் முக்காலும் தேவாதிகேகங்களிவளவுக்கும் மேலானவன் அவனுலே ன்ற அபுலகம் வளவருகின்றன. ஸத்யஞ்ஞானந்தாதி தர்மம்ங்களுள்ளவனும் ஸகலபாப ன்ற ஸாம்பி நசிப்பிவிக்கிரவனும் ஸஞ்சியந்தர்யாயித் குமீசனுமெங்குமிருக்கின்றவனுமானவனை

அரிந்துபின்னிசுவரர்களுக்கெல்லாமீசுவரனும் தைவங்களுக்கெல்லாம் தைவமும்பதிகளுக்கெல்லாம் பதிகமும்புவனேசனுமாக இருக்கின்ற பரமதேவனைசுலத்துக்கும்மேலரியுகிறோம் அந்த பரமாத்மாவுக்குஞ்சாரியமுமில்லைகாரணமுமில்லைஅவனுக்குஸமனுமில்லைஅதிகனுமில்லைஇவனுக்கேஇச்சாஞ்ஞானக்கிரியைகளான நானாவித சக்திகளும் ஸ்வபாவமாகக்கேழ்வியாகுராதிகள் அவனுக்கொருவனும் பதிஇல்லை அவனையேவல்செய்கிறவனுமில்லைஅவனுக்குதேகாதிகளில்லாத்துலொரு அடயாளமுமில்லை, அவனே சுலத்துக்கும்காரணம் காரணங்களுக்கப்பதியான ஜீவனுக்குமதிபதி இவனையுண்டுபண்ணினவனுமில்லை இவனுக்குப்பதியுமில்லைஉள்ளுணநாபிஎன்ற ஜந்துவானது நூல்களால் போல்தானொருவன்தானேஸ்வபாவமாக மாயாகுணத்தால் சுலகலத்தையுமெவன்மறைக்குரானே அந்ததேவன் நமக்கவியுசியானபிரம்மத்தை ஸாக்ஷாத்கரிக்கடும் ஒரேதேவன் சுலகலபூதங்களிலும் இரஹஸ்யனும் ஸர்வவியாபகனும் ஸர்வபூதங்களுடைய அந்தரூத்மாவும் கர்மங்களுக்கத்யக்ஷணம் ஸர்வபூதங்களிலும் வலிக்கிரவனும் ஸாக்ஷியும்சைதன்யனும் கேவலனும் நிருணானுமாயிருக்கிறான் நிஷ்காமகர்மிகளான வெகு ஜனங்களை தன்வசப்படுத்திகிற ஒருவன்தானே ஒருருபத்தவெகுருபமாகச்செய்கிறான் தன்னிடத்திலிருக்கின்ற அவனை எந்த தீரர்கள் பார்க்கிறார்களோ அவர்களுக்கே சாசுவதமான ஸுகமிதர்களுக்கில்லை நித்தியர்களான பிரத்யகாத்மாக்களுக்கும் நித்தியனும் சேதனர்களான அவர்களுக்குசேதனம்தான் எந்த ஒருவன் தானே வெகுபேயர்களுக்கந்தந்தகாமங்களைச்செய்கிறானே அந்தகாரவஸ்துவானவன் வைதிகஸாங்கிய யோகங்களாலடையத்தக்கவன் அந்தபிரம்மத்தையறிந்த சுலகலபாசங்களிலிருந்தும் மனிதன்விடுபடுகிறான் இந்தசுவேதாசுவதரமந்திரங்களில் சிலதுகடவல்லியுபனிஷத்தின்னர்த்தம் சொல்லியிடத்தில் சொல்லியாய்விட்டபடியாலிவ்விடத்திற்சொல்லவில்லை, சொல்லிய ஆத்மா பரப்பிரம்மமயன் அமிருதனீசனிடத்திலிருக்கின்றவருளான ஸர்வவியாபி சுலபுவனரக்ஷகன் இவ்வுலகத்துக்குக் காரணமாயிருக்கின்றான் எவ்நபுத்கபிபிரம்மாவை முதலாவதுஸிரிஷ்டித்து அவருக்கு வேதங்களை யுபதேசித்தாரோ ஆத்திபுத்தியைபிரகாசிப்பிவிக்கிர அந்ததேவனை முமுகூஷுவானநான் சரணமடையிகிறேன் தவத்தன்பிரபாவத்தாலும் தேவப்பிரஸாதத்தாலும் பிரம்மாவானவர் சுவேதாசுவதரொன்ற மகரிக்கிறத உபனிஷத்தின்னர்த்தத்தைச்சொன்னார் அதையறிந்தந்தரிஷ்டியும் ரிஷிக்கூட்டத்துடைய பவித்ரமான அவ்வர்த்தத்தை அத்தியாச்சிரமிகளான சிவயோகிகளுக்குச் சொன்ன வேதாந்தத்தில் மெத்தரஹஸ்யமும் பூர்வகல்பத்தில் சொல்லப்பட்டதுமானஇவ்வர்த்தத்தை சாந்தியத்தவனும் அஸத்புத்திரனும் அஸத்சிஷ்யனுமானவனுக்கு குடுக்கக்கூடாது எவனுக்கு தேவனிடத்தில் மெத்தப்பத்திருக்கின்றனவோ அவனுக்குச்சொல்லிய இந்தஅர்த்தங்கள்பிரகாசிக்கும் அந்தமகாத்மாவுக்கே பிரகாசிக்கிரதுகளென்று சுவேதாசுவதரோபனிஷத்தைமகாதேவருடையமுதமாகப் பிரம்மாகேட்டு மெத்தஆனந்தத்தையடைந்து ஒருமுகூர்த்தகாலம் வராமலுணமாயிருந்து கைகட்டிக்கொண்டு திரும்பவும் சம்புவானகுருமூர்த்தியைப்பார்த்து பிரசன்னசெய்தார் "பிரம்மா" பகவானே சொல்லியநித்தியர்களான பிரகிருதிபுருஷர்களை எப்படிசுவேதாசுவதரவாதிக னொருதத்துவமாக உபதேசித்தார்கள் சக்திக்கும் சக்தியுடையவனுக்கும் அபேதமுபசாரமாகவல்லவா சொல்லப்படுகிறது, பரதத்துவத்தைச்சொல்லுகின்றவன் லவேதாந்தங்களுக்கும் முக்கியார்த்தமே சுலகலாலும்சொல்லப்படுகிரபடியா லர்த்தவாதமான அவ்வுபசாரச்சொல்க்கூடாதே ஆகையால் பக்தவத்ஸலரோ இப்படி என்மனதி னுபமாவால்கேழ்க்கப்பட்ட குருமூர்த்தியானவர் மிகவுமுசிதமானவசனத்தைச்சொன்னு சஷமாகச் சூழர்த்த" பிரகிருதிக்கும் புருஷனுக்கும் பேதமும்அபேதமு மவஸ்தையின்பேதமும் குறுகுகளென்று முன்னமேசொன்னேனல்லவா சுருதிமுதலானப் பிரமாணங்களிலு

விங்கங்களிருப்பதால் சுருதியிலர்த்தவாதமில்லைஎன்று சொல்லக்கூடாது ஓய்தாமரப்பூவிலுண்டானவனோ எகநேமிஎன்றும் பஞ்சஸுரோதஸ்ஸென்று மிவ்விதகுணங்களால் வர்ணிக்கப்பட்டப் பிரகிருதிபுருஷர்களுக்கு பேதங்கண்டிருப்பதால் சுவேதாசுவதரமந்திரங்களால் அந்தபேதத்தையும் நீறியும் எப்படியாவது பிரகிருதிபுருஷர்களுக்கு சேதனத்துவத்தை சிந்திக்கவேணுமேதவிர அசேதனத்துவத்தை சிந்திக்கக்கூடாது ஸம்யக்தேரிசனத்தைக்குறித்து காபிலஸாங்கியமீத மேர்ப்பட்டபோதிலும் பிரகிருதியை அசேதனமென்றொப்புக்கொண்டபடியால் தமதம் தள்ளத்தக்கதுதான் அதனுலந்தகபிலமகரிஷியான வராதிகாரிகளென்று பிரஸித்தமாகையால் லஞ்ஞொன்றுசொல்லக்கூடாது வேதாந்தத்தி லவரைச்சொல்லியபடியால் மந்தாதிகாரிகளான தாந்திரிகர்களுக்குவேண்டி ஸ்மிருதியை அவர்செய்ததேதவிர வேரில்லை, அக்காபிலகந்திரஞ்ஞானமுள்ளவர்களுக்கு நிர்லேபபுருஷஞ்ஞானத்தால் கிரமமுத்திகிடைக்கிரபடியால் துர்கெதிவரத்தக்கதில்லை, ஸம்ஸாரஸுகதுக்கஸம்பந்தமத்த பிரத்யகாத்மாவானவ னெவனிடத்தில்பிரவேசித்து புருஷன்என்றுணுணே அவனே பிரகிருதிஎன்று சொல்லப்படுகிரான் ஸுலவைதிகர்களாலும் மோக்ஷார்த்தமாக வேதாந்தங்களில் விசாரிக்கப்படுகிர எந்தசக்தியானது சின்மயமும் நித்தியமுமாயிருக்கின்றனவோ அவனேபிரகிருதிஎன்று, சொல்லப்படுகிரான் ஸச்சிதானந்தருபமுள்ள எவன் ஜீவேசர்களுக்கு மாதாவோ நிஷ்களம் முதலானபதங்களால் சொல்லப்படுகிர அவனே பிரகிருதிஎன்று சொல்லப்படுகிறான் எவனுடையபிரசாதத்தால் ஸஞ்ரியன் முதலானதுகளெல்லாம் பிரகாசிக்கின்றனவோ இந்தஸஞ்ரியாதிகளால் லெவன்பிரகாசிக்கப்படவில்லையோ அவனே பிரகிருதிஎன்று சொல்லப்படுகிறான் மாயாசக்திக்கு மதின்காரியங்களான இதரஅனேகசக்திகளுக்கும் கூடஸ்தயாயுள்ளவனே பிரகிருதிஎன்று சொல்லப்படுகிறான் எவளால்ஜனிப்பிவிக்கப்பட்ட ருத்ரவிஷ்ணு முதலானவர்கள் ஜகத்காரியங்களில் ஸன்னத்தர்களாகஇருக்கின்றார்களோ அவனே பிரகிருதிஎன்று சொல்லப்படுகிறான், எவனேஆச்சிரியாமல் தத்துவார்த்தத்தை விசாரிக்கிரவர்கள் பரமார்த்தத்தை அறியிகிரார்களில்லையோ அவனே பிரகிருதிஎன்றுசொல்லப்படுகிறான் எவளால் பிரஸாதிக்கப்பட்ட மனிதர்கள் ஜாலியாலும் புத்திமுதலானதுகளாலும் நிகர்ஷ்டர்களாயிருந்தும் வித்வான்களாவார்களோ அவனேபிரகிருதிஎன்று சொல்லப்படுகிரான் எவனுக்குசரீரமில்லையோ எவளால்மனிதர்களுடைய சரீரங்கள் செதருகிரதுகளோ அவனே பிரகிருதிஎன்று சொல்லப்படுகிரான் காலம்முதலான சுலகலவிகிருதிகளுக்கு முகப்பத்திஸ்திநாசங்ஸனவனிடத்திலிருந்து வலித்திக்கிரதுகளோ அவனே பிரகிருதிஎன்று சொல்லப்படுகிறான் எவளால் ஜீவேசுவராதிகளும் ஆத்மாவுள்ளவர்களோ எவனேத்தவிர அனுமாத்நிரங்கூட வேனாலில்லையோ அவனேபிரகிருதிஎன்று சொல்லப்படுகிறான் ஸஞக்திரத்தில் மணிகள்போ லெவனிடத்திலிந்தஜகத்கெல்லாம் குருக்கும்நெருக்கும் கோர்க்கப்பட்டிருக்கின்றனவோ அவனேபிரகிருதிஎன்று சொல்லப்படுகிறான் பூர்ணஸ்வரூபமுள்ள எவன்ஜகத்தின்ஸிரிஷ்டிக்குமுன்னும் பிரளயத்துக்குப்பின்னும் மத்தியகாலத்திலு மிருக்கிறானோ அவனேபிரகிருதிஎன்று சொல்லப்படுகிறான் அரக்குப்பிண்டத்தில் ஸ்வரூபப்பொடிபோல் மாயையானவன் பிரளயகாலத்தி லெவனிடத்தில் ஜீவித்துக்கொண்டிருக்கிறானோ அவனேபிரகிருதிஎன்று சொல்லப்படுகிறான் அவித்தை நீங்கும்பொழுது ஜீவன் புனர்ன்மமத்து எவனிடத்தி லபேதத்தைஅடையிகிறானே அவனே பிரகிருதிஎன்றுசொல்லப்படுகிறான், எவனையறிந்தவன் வித்வானே எவனையரியாதவ னவித்வானே எவளாலேயே சுலகலமுயப்படுகின்றனவோ அவனே பிரகிருதிஎன்று சொல்லப்படுகிறான் ஜகத்காரணமான சசுவரூபமு மெவர்க்ஷணம் செய்கிரவரோ அகண்டஸச்சிதானந்தரான அவனைத்தான் புருஷன்நறியுகிறார்கள் எவனுடைய விஞ்ஞானமத்தவர்களுக்கு முன்னுலகங்களிலும் புருஷத்தால் ஸித்திக்கமாட்டாதோ கஷ்டம் அவனைத்தான் புருஷனென்றறியுகிறார்கள் எவனுடைய

சுருதி யுத்தரணம் பரமாத்மாவும் பக்தஜனங்களால் பக்தியுடைய வெணைத்தவிர வேணை இல்லை அம்சியாயிருப்பதால் பரமாத்மாவும் பக்தஜனங்களால் பக்தியுடைய வெணைத்தவிர வேணை இல்லை என்று சொல்லப்படுகிறாரோ அவனையே புருஷனென்று சொல்லுகிறார்கள், தேகத்தினிருக்கின்ற ஜீவர்கள் மனதுனால் தன்னால் அவித்தையில் முழுகின எவனை உயரேத்தருர்களோ அவனையே புருஷனென்று சொல்லுகிறார்கள் ஹிரதயத்தில் தீபதுல்லியான ஆத்மாவை எவனைத்தவிர வேணையில்லாமலரிந்த வித்வான்கள் அகண்டபரி பூர்ணர்களாவார்களோ அவனையே புருஷனென்று சொல்லுகிறார்கள், எவன் பூர்ணனாக இருந்தும் சில அவிவேகிகளுக்கப்பூர்ணன்போல் தோற்றுகிறானே விவேகத்தால் லெவன்தானே பூர்ணனே அவனையே புருஷனென்று சொல்லுகிறார்கள் எவனைவேனாயாக அரிந்தவர்களு மரியவில்லையோ தானாக அரியாதவர் களு மரியவில்லையோ வேனாயாக அரியாதவர்களும் தானாக அரிந்தவர்களு மரியுகிறார்களோ அவனையே புருஷனென்று சொல்லுகிறார்கள், எவனையரிந்தவர்களுக்கு கூடச் சாத்வைதஞ்ஞானத்தால் மைத்தொன்றை யரிடவேணுமென்ற எண்ணமுண்டாகாதோ அவனையே புருஷனென்று சொல்லுகிறார்கள், அத்வைதத்தத்துவத்தை அரியகிரவனெவனைத்தவிர ஈசன் வேணை இல்லை என்றிருந்தபின் நெவனைத்தவிரத் தான் வேணை இல்லை என்றியுவானே அவனையே புருஷனென்று சொல்லுகிறார்கள், எந்தமகாத்மாவிடத்திலிருந்து வேதங்கள் மூச்சுக்காத்துப்போல் தன்னு ண்டாயிற்றுக்களோ அந்தப்பிரமாணங்களால் லெவனறியத்தக்கனவனே அவனையே புருஷனென்று சொல்லுகிறார்கள், எந்தப்பிரமேயனைக்காட்டிலு மிதரங்களான பிரமாணங்களும் பிரமா தர்களும் வேணை இல்லையோ அவனையே புருஷனென்று சொல்லுகிறார்கள், எவனுடைய அம்ச னான அங்குஷ்டபுருஷன் ஹிரதயத்தில் விளங்குகிறானென்று சுருதியில் கானம் செய்யப்படுகிறானே புராணமான எவன் ஸிரிஷ்டிக்கு முன்னிருக்கிறவனே அவனையே புருஷனென்று சொல்லுகிறார்கள் எவனுக்கு ஜனாமரணம் ரோகம் முதலானதுகளில்லையோ எவன் நிர்ஜரனும் அபிநயமும் அரோகியுமில்லையோ அவனையே புருஷனென்று சொல்லுகிறார்கள் நிததியாத்மாவான எந் ஒருவன் தானே அவித்தையின் திரோதானகாலத்திலாவிர்பவிக்கிறானே அவித்தையின் னாவிர்பவ காலத்தில் திரோதானத்தையடையுகிறானே அவனையே புருஷனென்று சொல்லுகிறார்கள் முக்க ளங்களிலுமொருவனுக்கிருக்கின்ற எந்த புருஷன்க்காலங்களுடனயோகத்தால் மூன்று விதமாக மிருக்கின்றானே அவனையே புருஷனென்று சொல்லுகிறார்கள் ஓய்தாமரப்பூவினுண்டானவன் சொல்லியபிரகிருதி புருஷர்க ளிரொண்டேயர்களை யு மென்றபிகளாகவே அரியும்என்னைத்தவிர வேனாயாக அரியாதபும் அவர்களுடைய ஸத்தியமானஸ்வரூபம் நான்தான் என்னுடையே நான் பூர்வகமாக ஜீவேசர்களிலிருந்துக்கப்பட்டார்கள் ஸகலருக்கும் நானே ஆத்மா நானே உருஷண நானே ஸகலருக்கும் மோக்ஷரூபி என்னையே புருஷோத்தமனாக அரியும்பிரகிருதி புருஷர்க ளுடைய ரூபங்களானதுகளை என்னுடைய இரொண்டாவது ரூபமாகும் ஆகையாலென்னைத்தானே வித்தா ந்தமாகநீரரியும் என்னுடைய சக்தியிடத்திலிருந்து பிரகிருதியுண்டானான் என்னிடத்திலிருந்து புருஷனுண்டானான் ஜீவனிசன்மாயை அவித்தை முதலான ஸகலவிகிருதிகளுமுண்டாச்சதுகள் ஓய் ஆஸ்திகர்களுக்குத்தமருவைவரேநானே பூர்வம்பிரகிருதியும் விகிருதியுமானான் ஆகையாலெ ன்னைத்தவிர அல்லங்கூடவேணை இல்லை, நான் பிரகிருதிக்குப்பிரகிருதியும் புருஷனுக்கு புருஷனு ஸத்தியத்துக்கு ஸத்தியமும் சேதனனுக்குச் சேதனனும் அபேக்ஷ்யத்தவனுமுதாஸினனும்பு சார்த்தனும்ஸ்வயம்பிரகாசனு மீக்ஷணச்செய்கை முதலானதுகளைத்தகிதானந்த ரூபியுமாகதி கிறேன், உலகவியாபாரமத்த இந்தமூர்தியானதுதக்வோபதேசஞ்செய்கிறதற்காகஎன்னால் ஷ்டிரிக்கப்பட்டதேதவிர எனக்கிந்த மூர்திவாஸ்தவமாக இல்லை உலகாதிகாரிகளான பிரம் ஷ்டிணுருத்திரனிசுவரன் ஸதாகிவனிவர்களெவருமென்னுடைய இந்தமூர்தியை உபாஸி

மாண என்னுடைய சித்தரூபத்தை அடையுதற்கு ஹேதுவாகையாலும் ஸகலமுமுக்கூடக்
 னாலுமெப்பொழுதுமிந்த மூர்தியானதாருதிக்கத்தக்கனது அந்தஸ்தாசிவன் முதலானவர்க
 ளோய்விதியே என்னுபதேசிக்கப்பட்ட பரதத்துவத்தை என்னுடைய ஆஞ்ஞைனால் அவர்
 களைச் சேர்ந்தவர்களுக்குபதேசிக்கிறார்கள் உலகாதிகாரமத்த அர்தநாரீசுவரமூர்திலோமாஸ்
 கந்தமூர்திரடே சுவரமூர்தி இந்தமூன்றுமென்னுடையதுகள்தான் அந்தமூர்திகளெல்லாம்ஸம்
 ஸாரிதுல்யங்கனிந்தமூர்தியானது வியாபாரமத்தபடியால் ஸன்னியாஸிதுல்யமாகும் ஆகையா
 ல்நீரும்முடையவர்களுடன் கூடிதகவினாமூர்தியான என்னையானே ஆகரவுடனெங்கும்பஜி
 யும் ஸகலபுருஷர்களுக்குமென்மூர்தியின் பஜனத்தாலேயேஎன்னுடைய அமூர்தாத்மதெரிசன
 முண்டாகுமாகையால் ஸர்வதாஎன்னையேபஜியும் “இப்படி அப்பயதிகுதிதரால் மொழிபெயர்க்
 கப்பட்ட ஞானகாண்டத்தின் - க - வது பாதத்தில் - உக - வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.”

உஉ-வ து அ த் தி ய ர ய ம்.

“பிரம்மா” ஸ்வாமிதங்களுடையகை னுணியில்செய்யப்பட்ட சோபனமுத்தினா னுல்ஸத்தாமாத்திரஸவருபத்தை ஸ்பஷ்டமா * எனக்குதெரியப்படுத்துகிரீர்கள் பிரகிருதிக்கு ப்பரமானஸச்சிதானந்தலக்ஷணப்பிரம்மம்ஸர்வவேதாந்தவிர்த்தமென்றும் தங்களுடையவசனங்களாலேயேதெரியவருகின்றன ஸம்ஸாரமோக்ஷத்துக்காகதங்களா ல்றியப்பட்டாததுயாதொன்றுமில்லை, அப்படி இருக்கத்தாங்கள் மவுனமாயிருக்கக்காரணமென்ன அதைச்சொல்லுங்கள்பிரபுவே “ஸ்ரீகுருமூர்தி” பிரகிருதிக்குமேல் ஸத்தாமாத்திரமாக என்னுடைய எந்தருபம் சொல்லப்பட்டுதோ அகண்டைகரஸாகாரமும் நித்தியானந்தகனமும் பெரிதும்விகிருதிக்கும் பிரகிருதிக்குமன்யமும்வித்யாசக்தியால் விர்த்தியடைந்ததும் பரப்பிரம்மம் பரமாத்மா என்றிவ்விதசப்தங்களால் சொல்லப்பட்டதும் ஆதியத்ததும் ஜீவாக்ஷரத்துக்குப்பரான புருஷனுடைய ஆத்மஸ்வரூபமும் அனேககோடிப்பிரம்மாண்டவியாபகமுமான அத்தைவதப்பிரம்மத்தைக்கூடவேதங்ஸரிரெண்டுவிதமாகச் சொல்லுகிறதகனல்லவா ஓய்தாமரப்பூவிலஜனித்தவ ரேஸச்சித்ருபமென்றுமருபமென்றும் ருடியர்த்தத்தாலும் யோகார்த்தத்தாலும் பிரம்மசப்தத்தைவர்ணித்தபடியால் ஸ்வபதார்தமான அத்தைவதாத்மாவிடத்திலும் பேதம்வித்திக்கின்றன ருடியர்த்தத்தால்வர்ணிக்கப்பட்டது மவ்விரெண்டுக்குள்ளதிகமுமான அருபப்பிரம்மத்தை எவன்பிரச்னம்செய்கிறானோ அவன்விஷயத்தில் நான்மவுனத்தை ஆச்சிரயிக்கிறேன் வாக்குமனது சுளுக்கெட்டாதென்றுவேதாந்தவாக்யங்களால் சொல்லப்படுகின்ற மிகவும்கோசரமான அந்தப்பிரம்மத்தை நானெப்படிசொல்வேன் எட்டாதவஸ்துவதென்றாவது சுருதியால்சொல்லப்படுகின்றனவல்லவாவெனிலிப்படிச்சொல்வதில் பிரயோஜனமில்லையே அலக்ஷணமான அந்தப்பிரம்மத்தை உபதேசிப்பதில்ஸாதகனுக்கு எவ்வளவும் பிரயோஜனமில்லாத்துனால் தத்துவோபதேசம்செய்கிறவர்களுக்கு நிஷ்பாதியோகிகமான அந்தப்பிரம்மவிஷயத்தில்மவுனம்கூடும்வசனமன்றிப்பிரம்மத்தைச்சொன்னாறென்றும் அதைபிரச்னம்செய்யக்கூடாதென்றும் சுருதிகளிலறியப்படுகிறபடியாலந்தப்பிரம்மத்தை சொல்லவும் சிந்திக்கவுமிடமத்ததுனாலும்கின்றபிரச்னம்வந்தாலிப்பொழுதுமெனக்குமவுனமுண்டாகும் பிரம்மா, அய்யாஸத்தகுருவே இந்திரியங்களுக்கதிகமான அர்த்தவிஞ்ஞானத்தால் முக்தியுமிந்திரியார்த்தங்ளில் மிகவும்முடனானவனுக்குஸம்ஸாரபெந்தமும் சொல்லப்படுகிறதல்லவா, வெளிப்பட்டவாக்கிற்கிரியத்தாலு முள்ப்பட்டமனதுனாலுமெததுவிஷயப்பட்டிதோ. அதெல்லாம்பொய்யாகும் ஆகையால் மனோவாக்குக்களுக்குகோசரமும் ஸச்சித்ருபமும் வித்யாசக்தியுடன்சூடியதும் ஸப்பிரதியோகிகமுமானமுன் சொல்லப்பட்டப் பிரம்மமிந்திரியார்தமாகையால் பிராஞ்ஞர்களான முமுக்ஷுஜனங்களாலரி

கிலந்தியும் வித்தியாதே உலகத்தில் மரணத்தையடைந்தவனுக் குத்பத்திகாணப்படுகிரதல்ல
வா இப்படியாகும்பொழுது ஸதலமும்பொய்யென்று நிச்சயத்தால் ஜீவன்புருஷார்த்தத்தை
யடையுலாவென்று எனக்குத்தோற்றுகின்றன “ஸ்ரீகுருமூர்த்தி” வித்தைக்கு நித்தியத்துவமும்
அவித்தைக்கனித்தியத்துவமும் வித்தித்தே இருக்குது வித்தையானது அனாதியுமனந்தமுமா
யிருப்பதினால் முன்னில்லாமையையுடையது அவித்தையானது முன்னிருக்குகையுமடையா
து வித்தையானது வேதாந்தச்சிரவணதிகளுக்குமுன் ஜீவனிடத்திலில்லாவிட்டாலும் பரமா
த்மாவிடத்திலிருக்குதல்லவா அவித்தையானது வேதாந்தச்சிரவணதிகளுக்குமுன் பிரம்மாம்ச
னான இந்தஜீவனிடத்திலிருக்கின்றன இப்படி அதிஷ்டானபேதத்தா லிருப்புமில்லாமையும்
வித்திக்கிரபடியால் வித்தைக்குமவித்தைக்கும் விரோதமுண்டு ஸாம்மியவசனம் வியர்த்தமே
ன்றுநிச்சயம் இப்படியாகும்பொழுது வித்தைஅவித்தைகளுக்கு பெந்தமோக்ஷகாரணத்துவ
மிருப்பதால் பெந்தமோக்ஷவியவஸ்தைக்கு யாதொருகேடுமில்லை வித்தைகொள்ளத்தக்கது
நாசம்செய்கிரது அவித்தைதள்ளத்தக்கது நாசமடையகிரது ஆகையாலொருக்காலும் மோ
க்ஷத்துக்குஹானில்லை; வித்தையையும் அவித்தையாகவேசிந்தித்தால் பெரிதானபயமுண்டா
கும் சாகல்லியமகரிஷியுடையதலை அரந்துவிழுந்ததுபோல் சிரச்சேதமுமாகும்ஸம்சயமில்லை
வித்தையத்தது அருப்பிஷ்பிரதியோகிகப்பிரம்மம் அதைச்சொல்லாதயுமென்று நாம்முன்னே
சொன்னோமல்லவா இனியதைப்பிரசினம்செய்யாதயும் மோக்ஷத்துக்குபயோகமில்லாததனா
லதில்முடிவாகிரயுத்தியையு மொருக்காலும் செய்யாதயும் அதில்முடியகிரயுத்தியானதும்மு
டையமனதில் தோற்றினபோதிலு மதிவிருந்து மனதைத்திருப்பி சித்தனத்தில் ஸ்திரப்படுத்
தும் பிரம்மவித்யாசத்தியுடன்குடினதினால் ஸுவிசேஷமாகுமாட்டா மகாவாக்கியத்துக்குயா
தொருவிரோதமும்வரமாட்டா பிரம்மமன்றி வித்தையுமில்லை வித்தையன்றி பிரம்மமுமில்லை,
ஆகையா லந்தப்பெரிதானபிரம்மத்தின் ஞானத்தால் புருஷார்த்தம்வித்திக்கிரதேதவிரவேனா
விதமாகஇல்லை, மாயைஅவித்தையின் விகாரங்களில் பொய்யென்ற நிச்சயஞ்செய்யத்தக்கது
அப்படியே வித்யாப்பிரகிருதிகாரியங்களில் மெய்யென்றநிச்சயஞ் செய்யத்தக்கது மாயைஅவி
த்தையின்காரியங்களில்கூட வியாவஹாரிகஸத்தியத்துவமிருக்கின்றன அப்படிஇருக்கவித்யாப்
பிரகிருதிகாரியங்களிலென்ன ஆசேஷமிருக்குது வித்தைஎன்றுபெயருள்ள சித்ருப்பராசத்தி
யான தெனஸ்வரூபம்ஸூரியன் பிரபயைப்போலவளைவிட்டு நானொருக்ஷணங்கூட பிரிந்திருக்க
மாட்டேன் எனக்கெச்சத்தியில்லாவிட்டா லெப்படியவியாபகத்துவம் முதலானஸ்வசாஸ்திரப்
பிரஸித்ததீர்த்தங்கள்கூடும் ஆகையாலோய்தாமரப்பூவிலுண்டானவரோ ஸதலவேதாந்தங்களில்
சொல்லப்பட்டவரும் மோக்ஷத்தைக்கொடுக்கிரவரும் மோக்ஷஸ்வரூபமும் சாகவதமும் அச
னடைபரஸ்வரூபமுமானவித்தையை நித்தியாத்மாவாகஅரியும் எவளாலேயே நானெங்கும்
விளங்குகிறேனே எவளாலேயே எனக்குருநாதத்துவம் வித்தித்திருக்கின்றனவோ எவளா
லேயே எனக்கு நிற்குணபோதருபத்துவமோ அவளுடன்கூடாதவனாக என்னை ஒருக்காலும்
நொண்ணுதயும் இப்படி அப்பயதிக்ஷிதரூல் மொழிபெயர்க்பட்ட குருஞானவாஸிஷ்ட தத்வ
ஸாராயணசந்திரிகையில் ௧ - வதுபாதத்தில் ௨௨ - வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

௨௩ - வது அத்தியாயம்.

“பிரம்மா” அய்யாகுருவே சாகல்லியொன்றவொவர் அவருடையதலை எப்படிவி
ழுந்துது ஸர்வஞ்ஞானஸமுத்திரோ அதைஎனக்குச்சொல்லவேணும் “ஸ்ரீகுருமூர்த்தி” வி
தேகதேசாகிபதியும் விதேகமுத்தரும் ஜனகொன்றபெயருள்ளவருமான ஓராசனிருந்தார்அவ
ரொருக்கால் பிரம்மவித்தானஸதஜனத்தைப் பார்க்கவேணுமென்றெண்ணத்துடன் வெகுத

கலினையாகத்தை எத்தினித்தார், அந்தயாகசாலையில் பாஞ்சாலதேசத்திலிருந்தும்குருசேஷத்தி
லிருந்தும் வெகுபிராம்மணர்கள் வந்து சேர்ந்தார்கள் இவர்களுக்குள்ளேவர் வித்வானென்றறி
யவேணுமென்றெண்ண மரணுக்குண்டாயிற்று அப்பொழுதச்சபயிலரசன் ஆயிரம்பசுக்களைக்
கொண்டுவந்து நிருத்திலுர் ஒவ்வொருபசுவின் விரொண்டுகொம்புகளிலும்பவ்வத்து ஸ்வர்ணப்
பணங்களைக்கட்டிப் பிராம்மணர்களைப்பார்த்த தரசன்சொன்னார் அய்யாபிராம்மணர்களே நீங்க
ளனவரும் பிரம்மநிஷ்டர்களாயிருந்தபோதிலு முங்களுக்குள்ளேவர் மெத்தசிரோஷ்டரோ அ
வரிப்பசுக்களைப்பெத்துக்கொள்ளவேண்டியது இப்படிஅரசனுடையவசனத்தைக்கேட்டு பிரா
ம்மணர்களானவரு மப்பசுக்களைபெத்துக்கொள்ள அசக்தர்களாயிருக்கும்பொழுது யாஞ்ஞவ
ல்கியொன்றமகரிஷியானவர் தன்சிஷ்யனைப்பார்த்துச்சொன்னார், ஹேஸவும்மியநுனைசிஷ்யனே
இப்பசுக்களை நம்முடையஉடஜத்துக்கு சிக்கிரத்தில்கொண்டுபோவென்று சொல்லப்பட்டசிஷ்
யனுமப்படியே குருபத்தியுள்ளவனாகையால் பசுக்களைப்பத்தினான் அப்பொழுது பிராம்மணர்
கள் மெத்தப்பிரம்மநிஷ்டனென்றபிமானத்துடன் வந்தவனிவனெவனென்று கோபஞ்செய்தா
ர்கள் பின்னரசனுடையயாகத்தில் ஹோதாவான ஆசுவலனென்றபிராம்மணன் கோபத்துடன்
யாஞ்ஞவல்கியைக்கேட்டான், நாங்கனித்தனைபெயர்க ளிருக்கும்பொழுது நீர்தான் பிரம்ம
நிஷ்டரல்லவா, இப்படிக்கேழ்க்கப்பட்டயாஞ்ஞவல்கியர் நமஸ்காரமொழியை முன்னிட்டிக்கொ
ண்டு தைரியத்துடன் நாம்பிரம்மநிஷ்டர்கள்தான் பசுக்களிலாசையுள்ளவர்களா யிருக்கிறோ
மென்றதைக்கேட்டு ஆசுவலனுடனே அவரைப்பங்கப்படுத்தவேண்டியதர்க்காகஅகங்காரத்தை
முன்னிட்டிக்கொண்டுகேட்டார் ஆசுவலன் ரித்துக்கள் அக்னி முதலான இந்த யஞ்ஞஸாதன
ங்களெல்லாம் மிருத்தியுவாலடையப்பட்டதும் மரணத்தையடையப்பட்டதுமாக இருக்கின்
றன-இப்படிஇருக்க எதனாலேயஜமானருக்குமுத்தி யாஞ்ஞவல்கியர், யஜமானொப்பொழுது
அதியஞ்ஞமானஹோதாவையும் அத்தியாத்மமானவாக்கையு மக்னிருபமாகப் பார்ப்பாரோ
அப்பொழுது யஜமானர் மோக்ஷத்தையடையகிரார் அதே அதிமோசனமென்று சொல்லப்ப
டும் “ஆசுவலன்” இந்தஸாதனங்களெல்லா மிரவுபகல்களால் வியாபிக்கப்பட்டிருப்பதால்யஜ
மானருக்கேதனா லதிமோசனம்கிடைக்கும் அதைஇப்பொழுதெனக்குச்சொல்லும் “யா” யஞ்
ஞத்துக்குநேத்திரம் அத்வர்பு அந்தஇவராதித்தகைச்சொல்லப்படுகிறார்களேஆசுவலஅதுமுக்
திஅதேஅதிகமுத்திஎன்றுஸ்பஷ்டமாகஅரி “ஆ” இதுவும்கிர்ஷணபக்ஷசுக்லபக்ஷங்களால்வியா
பிக்கப்பட்டிருப்பதால்யஜமானொசனால் மோக்ஷத்தையடையகிரார் “யா” பிராணனாகிரஉக்கா
தாவால் “ஆ” யஜமானரந்தரிக்ஷத்தை எதனால்வியாபிக்கிறார் “யா” மனதுனாலும்சந்திரனாலும்
பிரம்மாவென்றறித்யுவாலும் “ஆ” ஹோதாவானவ னிர்தயாகத்திலெத்தனைரித்யுக்களால்யாக
த்தைச்செய்வான் “யா” மூன்றுகளால் “ஆ” அதுகளைதுக்காக “யா” யாகத்துக்காக “ஆ”
அதுகளாலெதைஜபிக்கிறான் “யா” இந்தஜீவனை “ஆ” இந்தயாகத்திலதவரியுவானவன்எத்தனை
ஆஹுதிகளை ஹோமம்செய்வான் “யா” மூன்றுகளை “ஆ” அதுகளைதுக்காக “யா” ஜுவலிக்
கிரதுகள்ஸந்தோஷிக்கிரதுகள் சயனிக்கிரதுகள் தேவலோக பிதிருலோகமனுஷ்யலோகங்களை
ஜபிக்கிறான், “ஆ” பிரம்மவென்றறித்யுவானவனெத்தனை தேவதைகள் லிர்த யாகத்தையாகி
றான் “யா” ஒருதேவதையால் “ஆ” அதேது“யா” ஆனந்தமானமனதுதான் அதுஸகலதேவதை
களுமாகும் ஹே ஆசுவலஅவனதனா லனந்தமானமுக்கியலோகத்தைஜபிக்கிறான் “ஆ” உக்கா
தாவானவனிர்தயாகத்தினைபெயர்களைஸ்தோத்திரம்செய்வான் “யா” புரோனுவாக்கியைஎன்று
ம்யாஜ்யைஎன்றும் சஸ்யைஎன்றும் மூன்றுபிரணங்களாகும்பூமியந்தரிக்ஷஸ்வர்கங்களை ஜபிக்
கிறான் இப்படியாஞ்ஞவல்கியரால் ஸமாதானம்சொல்லப்பட்டபொழுது அந்தஹோதாவான
ஆசுவலனானவன்மேல்கேழ்க்கத்திரமையில்லாத்துனல்வாய்முடினான் “சங்ஷை” நீர்தான்பிரம்ம
நிஷ்டரல்லவாவென்று ஆசுவலன் சொன்னதினால் பிரம்மஞ்ஞானவிஷயத்தில்யாஞ்ஞவல்கியை

யத்தக்கதில்லை ஏன்றுரிச்சயமாக எண்ணுகிறேன். “ஸ்ரீகுருமுர்தி” ஓய்நாலுமுகமுள்ளவரே இந்தஸப்பரதியோகிப்பிரம்மத்தையே அரியத்தக்கது இதுக்கிந்திரியார்தமென்ற குத்தமு மில்லைவிசுத்தமனதின்னர்தமானது வித்யாமயமாகையாலது ஸத்யமானசிரேஷ்டஜ்யோதியே தவிரஒருக்கரலும் பொய்யாகாது அசுத்தமனதின்னர்தமான தவித்யாமயமாகையால் ஸம்ஸாரபெந்தத்துக்குவேறுதுவாயுமனித்தியமாகையாலஸத்திபமாயுமாகும் இந்தசித்ரு ப்பிரம்மத்து க்கிந்திரியவிஷயத்துவமிந்திரிய அவிஷயத்துவமிரெண்டும் வித்திக்கும்அருபத்துக்கொன்றும் ஸித்தியாது சுத்தாசுத்தார்த்தங்களைத்த அந்தராமமாசர்ப பிரம்மத்துக்குமிகவுமருபத்துவமிரு ப்பதாலிந்திரியார்த்தத்துவமெவ்வளவும் கிடையாது இந்திரியங்களை பிரகாசிப்பிவிக்கிற சக்தி இருக்குமாகிலப்பொழுதிந்திரியமென்றதைச்சொல்லலாம் ஸர்வசக்தியத்தும்பிரகாசமத்தது மான அந்தவஸ்துவை அதீந்திரியமென்றெப்படிச்சொல்லலாம் ஸர்வத்துக்குமுள்ளிருக்கின்ற எந்தவஸ்துவரவீந்திரியங்கள் பிரகாசிக்கிறத்களோ அந்தஇந்தசித்ருபப்பிரம்மத்துக்கே அதீந்திரியத்துவம்சொல்லத்தக்கது சப்தஸ்பரிசம்முதலான அந்தங்கள் அசுத்தங்களான இந்திரியங்களில் விளங்குகிறத்கள் விசுத்தங்களான இந்திரியங்களில் நரன்கொம்புபோலில்லாமல் போகின்றன அசுத்தங்களான இந்திரியங்கள் வெளிப்பட்டசப்தாதிவிஷயங்களி ரெஸ்தபத்துகிறத்கள், பிராணனைதரிக்கின்ற இந்தஜீவன்ஸர்வேந்திரியங்களுக்குமதிபதியயமுள்ளஇவன் இந்திரியங்களால் ஸுகியும்துக்கியுமாகிறான் உலகத்திலெல்லாவையும் புத்திரர்களால் கீர்தியையும் அஸத்புத்திரர்களால் அகீர்தியையும்டையதுபோல் விக்கேஷபுதையடைந்த இந்திரியங்களால் துக்கத்தையும் சாந்தேந்திரியங்களால் சுதத்தையும் ஜீவபுவான் எவன்விஷயவரைக்கியத்தாலிந்திரியங்களை நிர்ம்மலமாகச்செய்கின்றானே அசுவாதீனமானஇந்திரியங்களுள்ளவன் ஸ்வாதீனப்படாத இந்திரியங்களுள்ளவனென்பபடி இந்திரியாதிபதியாவான் வியபிசாரிவதிரியின்பதிக்குபதி என்றபெயர்போல் பிரமரத்திம்ம அகமென்றஜீவனுக்குப்பதியானதானென்ற பரமாத்மாவுக்கும் சொல்லியரு ம்மேனி ல்பதியாக இருந்தபோதிலுமந்தபரமாத்மாவுக்கு ஜீவனிடத்திலபிமானமில்லாது இடைய ஸுகதுக்காதிகளில்பரனுக்கு ஸம்பந்தமில்லை அவித்தையில்ஜனித்தபுனியஜாதியாயிருக்கிறான் ஆகையால்வித்தையுள்ள பரமாத்மாவுக்கு ஜீவனிடத்திலபிமானம் காணப்படுகிறதல்லவா அபிமானமத்தவனென்பபடி பதியாவானெனில் சொல்லியபரமாத்மாவானவன் விஷயங்கள னஜீவர்களுக்குப்பதியாகையால் குத்தமில்லை அந்தஜீவர்கள்பரமாத்மாவின்னதீனமான இந்திரியங்களை உடையவர்களாகையாலவர்களுடைய ஸுகதுக்காதிகளுக்குக்காரணமில்லை அஸ்வாதீனங்களான இந்திரியங்களுள்ளவர்களுக்கு புண்ணியபாபங்களில் நியமனம்செய்கின்றமாயி யான ஈசுவரனே அத்தியக்ஷணவான் பசுக்களான அவிவேகிஜீவர்களாலெந்த எந்தசுகதுக்கங்களனுபவிக்கப்படுகிறத்களோ அதில்பதியான ஈசனுக்கும் அபிமானத்தால் பாகமுண்டு இந்திரியங்கள் ஜீவர்களிசுவான்ஸகலமும் முக்திஸமயத்திலிந்தபரமாத்மாவிடத்திலல்லயிக்கிறபடியால்பரமாத்மாபதியான நிர்விகாரனும் பரமானந்தனும் கூடஸ்தனும்ஸ்திரீலிங்காதியத்தவ னும்ஸச்சிதானந்தவிங்கமுள்ளவனும் ஸத்துவம் முதலானகுணங்களைத்தவனும்அதிருச்சியத்து வம்முதலான குணங்களுள்ளவனும் வேளையாகப்பார்க்கத்தகாதவனுமான பரமாத்மாவிடத் தில் ஸர்வாத்தியக்ஷத்துவ மிருக்கவேசெய்கிறது ஸம்சயமில்லை, வேளாதோஷங்களுமில்லை, ஆனலெவ்விடத்தி லிந்தஜீவன்சன் பரப்பிரம்மமிவைகள்கூடலயிக்கிரத்களோ அந்தஅருபப் பிரம்மமே ஸர்வாத்தியக்ஷமாகலாமெனில் காரணத்துவம் முதலான ஸகலதர்ம்மங்களுமத்த அந்தவஸ்து சப்தங்களுக்கு தூரமாகையா லதைச்சொல்லுகிரவிஷயத்திலென்னால் மவுனமே எந்ததுக்கொள்ளத்தக்கது, ஆகையா லோய்விதியே உம்முடைய ஸகலஸந்தேகங்களை

திக்ரதற்காக பிரவாகத்துடன்கூடியிருக்கிர என்வாக்குகளுக்கு தாள்போடாதபும்குருவான வர் சிஷ்யனுக்கு வித்யாசத்தியுடன்கூடிய அரியத்தக்கனவஸ்துவை சாஸ்திரத்தா லுபதேசித்த ல்லவா அவனை கிருதார்த்தனாசச்செய்விக்கிரார், அரியவேனுமென்ற இச்சையுள்ளவனுக்கு வித்தையேதவிர அரியத்தக்கனவஸ்துவுக்கில்லை அரிந்தவனல்லவா வித்வானென்று சொல்ல ப்படுகிறானெனில் தாமரப்பூவிலுண்டானவரோகேளும் வித்தைஎன்ற அரிவானது வேத்யமெ ன்ற அரியத்தக்கனவஸ்துவிடத்திலேயே நித்தியமாயிருக்கின்றன நிச்சயம் அப்படியிருந்தபோ திலு மந்தவித்தையை விவிதிஷுவென்றஸாதகன் மத்தியகாலத்தில் ஸாதனங்களாலடைந்தப டியா லவனுக்கு மந்தவித்தை யுபசரிக்கப்படுகின்றன எப்படி ஸ்வர்ணம் பூமியிலித்தியமா யிருந்தபோதிலும் புருஷனுக்கொருக்கால் வித்திக்கின்றனவோ அப்படி முன்பிரம்மத்திலிருந் தவித்தையானது அரியிகிரவனாடையப்படுகின்றன வேத்தியவஸ்துவிடத்திலிருந்தவித்தையை வேதிதாவானவனடைந்தபோது வேத்யவஸ்துவானது வித்தையத்தாகுமென்று நீர்சங்கிக்க வேண்டாம் எப்படி புருஷனாக லகிகமானஸ்வரணங்கள் பூமியிலிருந்தடையப்பட்டபோதி லும் பூமியில்ஸ்வரணத்துக் கெவ்வளவும்குறாவில்லையோ அப்படியே அரியத்தக்கது அல்லது வித்தையைஅடைந்தவன் வேத்யத்தைத்தவிர வேரில்லாமல் விபுவாயிருப்பதால் வித்தைக்கிர ண்டாதாரத்தைகல்பித்ததும் நிஷ்பிரயோஜனந்தான்வித்தையானது சுத்தஸத்வரூபமானமனோ விர்த்தியாகையா லரியுகிரவனுக்கே மனதுசொல்லப்படுகிரபடியாலும் வித்தையுள்ளவன்ஜீவ னேதவிர பிரம்மமில்லைஎனில் அரியுகிரஜீவனுக்கு பிரம்மப்பிராப்திவரும்பொழுதல்லவா அக ண்டாகாரவிருத்தியுண்டாகின்றன ஆகையால் வேத்தியமானபிரம்மமே வித்தையுள்ளது பர ப்பிரம்மமென்ற பரமாத்மாவுக்கெப்பொழுதும் வித்தைசொல்லப்படுகின்றன கர்த்தாவான ஜீவனுக்கெப்பொழுதும்வித்தை சொல்லப்படுகின்றன அன்னியதாவாகஅபரோக்ஷஞானேதய லததி லேகதேசத்தால் ஜீவன்தன்முதலாவது அம்சத்தால் பிரம்மமாகிரபடியால் ஜீவனு கு வித்தைசொல்லப்படுகின்றன ஆகையால் சுருதிமுதலான ஸகலப்பிரமாணங்களாலும் யவஹாரதேசையில் வித்வத்வமும் அவித்வத்வமும் வித்தியாஸமாகசொல்லப்படுகிரது, எ ப்படிஎனில் எவன்தானுலகத்தில் பிரம்மத்துவமத்தவித்வானிருக்கிரான் ஜீவத்வமத்த அவித் வான்தா னெவனிருக்கிறான் வித்தையுள்ளஜீவன் பிரம்மமாகிரபடியால் அவித்தையுள்ள பிரம் மம்சம் ஜீவனாகிரபடியாலும் வித்தியாஸம் ஸித்தித்துதென்றுகருத்து “பிரம்மா” மனுஷ்யர் களுக்கு வேதாந்தவாக்கியத்தால் வித்தையுண்டாகிரபடியால் வித்தையானது முன்னில்லாத தாக ஆயிற்று ஆகையாலது நித்தியவஸ்துவாகாது முக்காலத்திலுமெதுஸத்தாயிருக்கின்றன வோ அதல்லவா நித்தியமாகும் முன்னில்லாமையானவேறுவால் வித்தையானதவித்தைக்கு ஸமமாகும் அவித்தையானது பெந்தத்துக்கு வேறுதுவித்தாயானது மோக்ஷத்துக்குவேறுதுவெ றுது ஸகலவேதாந்தஸம்மதமான வியவஸ்தைபிடிக்கப்படும் முன்னில்லாதவஸ்துவுக்குப்பத்தி ராதாகையால் முன்னிருந்தவித்தையே பின்னுண்டாச்சுதென்றும்சொன்னால் அவித்தைக்கு மப்படியே சொல்லவேண்டியவருவதா லதுசரிஇல்லை, வித்தைஅவித்தைஇரண்டும்முன்னிரு ந்துதுகளெனி லப்பொழுதிரண்டும்ஒதுகளு மனந்தங்களுமாகும் அப்பொழு தொருவருக் கும் மோக்ஷம்ஸித்திக்கஇடமில்லை வேதாந்தச்சிரவணதிகளும் நிஷ்பிரயோஜனமாகும் அய்யா சங்கரரோ வித்தைஅவித்தையிரண்டும் ஸமமாகும்பொழுதொன்றுக்கொன்று விரோதமத்தபடி யால் அவித்தையைத்தள்ளவேணும் வித்தையைக்கொள்ளவேனுமென்றநிர்ணயம் வியர்த்தந் தானல்லவா வித்தைஅவித்தை இரண்டுக்கு மனாதித்துவமிருந்தபோதிலும் ஸாந்தத்துவமொ ப்புகொள்ளப்பட்டிருப்பதால் மோக்ஷம்ஸித்தித்ததெனில் ஸ்வாமி அப்பொழுது வித்தையும் ஸாந்தமாகுமல்லவா வித்தைக்கு மந்தமுண்டாகில் நித்தியந்நுவங்கடாதே வித்தையத்தப்பிர ம்மமும் நிஷ்பிரயோகிகமாகுமேதவிர ஸப்பிரயோகிகமாகாதே இரண்டுக்கு மந்தமுண்டா

ஸ-ஒத்திரமென்று கேட்டதற்குபதியானவர் எனக்குதெரியாதென்று சொல்லிவிட்டார், அப்போது அந்தகெந்தர்வன் சொன்னான் எவன் அந்தரியாமியை ஸ-ஒத்திரமென்று அரியுவானோ அவனே பிரம்மவித்து ஆத்மவித்து ஸருவவித்து என்று அதைநானிரந்திருக்கிறேன் சருவகேதமான அந்தபிரம்மத்தை நீரரியாமல்பசுக்களைகொண்டுபோவீராகில் உம்முடையதலை அருந்துவீரும், இப்படிசொல்லப்பட்டயாஞ்ஞவல்க்கியர் நான் அதை அரிந்தேயிருக்கிறேனென்று சொன்னார், அதைகேட்டு ஆருணியானவற்கு ரெதத்துடன் சொல்லுகிறார், அரிந்தேனென்றுயேன்தன்னை சிலாகித்துக்கொள்ளுகிறீர் இந்தகொஜித்ததுனலென்னப்பிரயோஜனம் அரிந்தாலிரந்தபடிசொல்லும், நான் பிரம்மத்தை அரிந்தேனென்று சொல்வதில்யெள்ளவும் சிரமமில்லை அந்தவசனமாத்திரத்தால் பிரம்மவித்தாகமாட்டான், பெவன்ஸம்மியக் தெருசனத்துக்குகாரணமாய் முசிதமாயுமுள்ளமர்கத்தை நன்றாககிருபணம் செய்வானே அவனே பிரஞ்ஞன்வித்துவான் இப்படிசொல்லப்பட்டவரையும் ஸர்வதத்துவார்தங்களையும் அரிந்தவரையும் சமதமங்களுடன்கூடினவராயுமுள்ளயாஞ்ஞவல்லியருனவர் அந்த ஆருணியைச் சொல்லுகிறார் இப்படி அப்பயதிகூழிறால் செய்யப்பட்டதத்துவஸாரூபணசந்திரிகையில் ஞானகாண்டத்தில் - க - வது பாதத்தில் - உ - வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

உச-வது அத்தியாயம்.

—0—

“ஓய்களதமறென்ற ஆருணியேவாயுவே அந்தஸ-ஒத்திரமாகச் சொல்லப்பட்டது அந்தவாயுவால் இந்தலோகம் பரலோகம் பூதங்களெல்லாம் வியாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன எவன்பிரிதிவியில்தானிருந்துகொண்டு பிரிதிவிக்கு ஆந்தரனாவானோ அந்தபிரிதிவியானது எவனே அரியமாட்டாதோ எவனுக்கு அந்தபிரிதிவியானது சரீரமோ, எவன்பிரிதிவியை உள்ளே நியமனம் செய்கிறானோ அந்த இந்த உன்னுடைய ஆத்மா அமிருதன் அவனே அந்தரியாமியாவனே அப்புமுதலானதுகளிலுமிருக்கின்றன அவனே நானிரந்திருக்கிறேன் அந்த அந்தரியாமியானது ஸகுணநீர்குணபேதத்தாலொண்டு விங்கமாக இருந்தபோதிலும் நிர்குணமான பூதாந்தரியாமியைத்தானே முக்கியமாகச் சொல்லப்படுகிறபடியால் லோகாந்தரியாமியான ஸகுணமனுவாதார்தமென்று நிச்சயம், பின் அந்த ஆருணியும் மேல்கேழ்க்கதெரியாமையால் வாய்மூடினார் பின்வாசன்னவி என்றகார்கியானவன் ஓம்பவும் ஸத்துவகுணதுடன்கூடினவளாகையால் பிரம்மணைப் பார்த்து சொல்லுகிறான், கார்கி ஓய்பிரம்மணர்களை இந்தயாஞ்ஞவல்க்கியரிடத்தில் நான் ஓரொண்டுகேழ்கி கேழ்க்கப்போகிறேன் அதுகளுக்கு இவர் ஸமாதானம் சொல்லிப்போடுவானாகில் பின்னுங்களுக்குள்ளொருவராலும் இவர் ஜயிக்கப்படமாட்டார், ஆனால் கேளென்று பிரம்மணாலே சொல்லப்பட்ட கார்கிகேழ்கிறான் ஓய்யாஞ்ஞவல்க்கியரோ காச்சியனானவை தேகனுனவன் சத்துருக்களை நாசம் செய்கிறொண்டிபாணங்களை சன்னத்தஞ்செய்துக்கொண்டு புத்தத்துக்கு புரப்படுகிறது போல் நான் ஓரொண்டுகேழ்விடின் உம்மிடத்தில் வருகிறேனென்று கேழ்க்கப்பட்ட யாஞ்ஞவல்க்கியர்களை என்று சொன்னார் அப்போது கார்கிகேழ்கிறான் “கா” ஓய்யாஞ்ஞவல்க்கியரே சுவர்கத்துக்கு கிழேபூமிக்குமேல் மத்தியில் எதுயிருக்கின்றனவோ எதினமத்தியில் அந்தசுவர்கமும் பூமியிருக்கின்றனவோ முக்காலத்திலும் எது அழிவில்லாமலிருக்கின்றனவோ இந்தச் சகலப்பிரபஞ்சமும் எதில் கோர்க்கப்படுகின்றனவோ அது எது எனக்குச் சொல்லும் “யா” ஆகாசத்திலென்று சொன்னதைக்கேட்டு கார்கியானவன் இரொண்டாவது கேழ்வினை கேழ்க்கிறான் “கா” எதிலாகாசம் குருக்கும் நெடுக்கும் கோர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன “யா” ஹேகார்கி அக்ஷரமான பிரம்மத்தினிடத்திலென்று பிரம்மணைச் சொல்லுகிறார்கள் உதலத்துவம்முதலானதுகளைத்த அந்தப்பிரம்மத்தை இந்தஜகத்திலுள்ள ஒருவனும்

புஜிக்கிறானில்லை அந்தப்பிரம்மமும் ஒருவனையும் புஜிக்கிரதில்லை ஜகத்துக்கு ஸகுணப்பிரம்மத்திலுத்தபத்திலயமாகையால் நிற்குணப்பிரம்மம் காரணமில்லை ஆனால் ஜீவனுடைய உத்தபத்திலயங்களுக்கு நிற்குணமாகாரணமாகையால் அந்தப்பிரம்மம் மோக்ஷதேசயில் ஜீவனே புஜிக்கவும் ஜீவனால் புஜிக்கப்படவும் யோக்கியமாயிருந்தபோதிலும் அன்னுதிகளைப்போல் புஜிக்கத்தகாதாகையால் ஜீவப்பிரம்மங்களுக்கு போகத்திருபோலியத்துவம்நிஷேதிக்கப்பட்டு தென்றுமனதில்நிச்சயம் செய்யத்தக்கது இந்த அக்ஷரநிற்குணப்பிரம்மத்துக்கே மாயைனால் ஸகுணரூபம் பிரசித்தமாயிருப்பதால் அதின் சாசனத்திலேயே ஸ-ஒரியசந்திரர்கள் பிரதி விஸ்வர்கங்கள் நியிஷம்முதலானகாலங்கள் சகலமும் தரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன அந்த இந்த அக்ஷரநிற்குணப்பிரம்மமானது பாரக்கத்தக்கதே தவிர பார்க்கப்பட்டதல்ல, கேழ்க்கத்தக்கதே தவிர கேழ்க்கப்பட்டதல்ல, மனனம் செய்யத்தக்கதே தவிர மனனம் செய்யப்பட்டதல்ல அரியத்தக்கதே தவிர அரியப்பட்டதல்ல ஆகையாலிரந்தப்பிரம்மத்தைத்தவிர திருஷ்டேருமுதலானது வேளையில்லை, இப்படியாஞ்ஞவல்க்கியவசனத்தைகேட்டு கார்கியானவன் முந்திய பிரதிஞ்ஞனால் தனக்குவசப்பட்டிருக்கிற பிரம்மணர்களைச் சொல்லுகிறான் “கா” அய்யா பிரம்மணர்களை இந்தமுனியை நீங்கள் நமஸ்காரத்தால் வெகுமானியங்கள் உங்களுக்குள் ஒருவரும் இவரை ஜயிக்கப்போகிறதில்லை, பிரம்மவித்தான இவருக்குச் சமன் இந்தலோகத்திலொருவருமில்லை, ஆகையாலிவர் சகலராலும் ஸருவதாபுஜிக்கத்தக்கனவர், இப்படிசொல்லிப்போட்டு கார்கியானவன் மேல் கேழ்க்கத்தெரியாமையால் வாய்மூடினான், பின்பு விதத்தென்ற சாகலலியனானவன் அக்கிரமமாக அந்தமுனியைகேட்டான், பிரதிஞ்ஞனைய தாண்டினதுலேயே ஏவனுக்குத்துஷ்டத்தனம்பிரகாசமாயிருக்கின்றனவோ அந்த மூர்க்கனுடைய பிரசினத்தையும் கேட்டு சாந்தபுத்தியுள்ள யாஞ்ஞவல்க்கியர் சொல்லுகிறார், அந்த சாகலலியனானவன் யாகத்தில் சஸ்தரமென்பதில் சொல்லப்படுகிற இலெககத்துலேயே முனியை கேழ்க்க வந்தான் அதில் யாஞ்ஞவல்க்கியர் சொல்லுகிறார் “யா” முப்பத்திமூவாயிரமென்று மத்யமலககதையும் திரும்மமுப்பத்திமூன்றென்று அதமலககதையும், சொன்னார் முப்பத்திமூக்கோடியென்ற உத்தமலககத்தைச் சொல்லவில்லை அப்போது அதமலக்கமான முப்பத்திமூன்றொதுவென்று சாகலலியன் கேட்டான் அதற்கு யாஞ்ஞவல்க்கியர் சொன்னார், “யா” வஸுக்காள் “அ” ருத்திரர்கள் (கக) ஆதித்தியர்கள் (கஉ) இந்திரன் (க) பிரஜாபதி (க) இப்படிசொல்லப்பட்ட சாகலயன்திரும்பவும் எத்தனை என்று கேட்டான் அதற்கு யாஞ்ஞவல்க்கியர் (கஉ) என்று சொன்னார் அந்த ஆறு எது களென்று கேட்டான் அதற்கு பதில் அவர் சொல்லுகிறார் “யா” அக்கினி பிரதிவிவாயு சுவர்கம் ஆதித்தியன் அந்தரிக்ஷம் மூன்று தேவர்களும் மூன்றுலோகங்களும் அன்னப்பிராணங்களி லிருக்கிறதுகள் என்றிப்படிசொல்லப்பட்ட சாகலயன் ஜயிக்கப்பட்டபோதிலும் இனி நாம் கேழ்க்கப்போகிற கேழ்வினாலிவர் ஜயிக்கப்படப்போகிறொண்ணொண்ணிக்கொண்டு முனியை கேழ்க்கிறான் “சா” ஓய்யாஞ்ஞவல்க்கியரோருகேஷ்த்திர்த்திலிருந்தும் பாஞ்சால தேசத்திலிருந்தும் வந்த பிரம்மணை நாம் பிரம்மவித்தென்று சொல்லி ஜயித்துப்போட்டோ அது இருக்கட்டும் நானிதோ கேழ்க்கினோன் இதற்கு உத்தரம் சொல்லத்தெரியாமையால் நீரொன்னால் ஜயிக்கப்படப்போகிறீர் இந்தகீழ்த்திக்குக்கு தேவதை எது “யா” ஸ-ஒரியன் “சா” அந்த சூரியன் எங்கே இருக்கிறார் “யா” நேத்திரத்தில் “சா” நேத்திர மெதில் “யா” ரூபங்களில் “சா” ரூபங்களில் “யா” இரதயத்தில் “சா” நீர் சொல்லியது சரிதான்தென்திக்குக்கு தேவதைமுதலானதுகளைச் சொல்லும் “யா” யமன் அவர்யெஞ்ஞத்தில் அதுசிரத்தயில் அது இரதயத்தில், மேல்திக்குக்குவருணன் அவர் ஜலத்தில் அது நொதஸ-கனில் அதுகள் இரதயத்தில் வடதிக்குக்கு லொமன் அவர் தீகூழியில் அது ஸத்தியத்தில் துருவயில் அக்கினி அதுவாக்கில் அது இரதயத்தில் என்றிப்படி சொன்னவரை திரும்பவும் சாகலயன் கேட்டான் “சா” இரதயமெதிலிருக்குகென்று

அதைக்கேட்டு யாளுவல்க்கியர் அகல்லிகளன்று பேயர்மாரி அழைத்து சோன்னார் “யா” இர
தயம்சரீரத்திலிருக்கின்றன, இரதயமத்த சரீரம்நாய்களாலும் காக்கைகளாலும் பெரட்டப்
படுகிறபடியால் ஒன்றுக்கொன்றிருப்பிடமாகையாலும் சரீரமும் இரதயத்திலிருக்கின்றன,
ஹேசாகல்ய உன்னுடைய அனேகம் கேழ்விக்குத்தரம் சொன்னேமல்லவா அதிருக்
கட்டும், நாமொருகேழ்விக்குத்தரம் நீ உத்தரம்சொல்லு எந்த இடத்திலீடும் ஆத்மாவு
மிருக்கிறவர்கள் “சா” பிராணனிடத்தில் அபானவியான உதானஸமானங்களிலும் கிரம
மாகஇருக்கிறவர்கள் யென்று சொல்லப்பட்ட முனிதிரும்பவும்கேழ்க்கிறா “யா” எவன்னை
லுல் கிரதிகப்படமாட்டானே ஆபுதங்களால் செதரப்படமாட்டானே விஷயங்களில்பத்த
மாட்டானே, சுத்தியால்வியதையை அடையமாட்டானே நரனாகவும்மாட்டானே எட்டுஸ்தர்
னங்கள் எட்டு லோகங்கள் எட்டு தேவர்கள் எட்டு புருஷர்களில் வளவையும் நிச்சயித்துத்தி
ரும்பவும் உளகித்துசகலத்தையும் அதிகிரமித்திருக்கின்றானே அந்த ஸருவஆந்தரான
உபநிஷத் புருஷனை உன்னிடத்தில் கேழ்க்கிறேன் அவனை இன்னுனென்று நீ எனக்கு
சொல்லாவிட்டால் உன்னுடையதலை அருந்துவீழும் சம்சயமில்லை, என்றுசொன்னவுடனே
சாகல்லியன் அதைஅரியாததுனால் அவனுடையதலை அருந்துவீழுந்தது, பின் அவனுடையசரீர
இலும்புகளை அவனுடைய சிஷியர்கள்கொண்டுபோகும்போது வழியில்திருடர்கள்வந்து தனந்
படியால் அவனுக்குஸம்ஸகாரங்கூட சித்தியாமல்போச்சது, பெரியோர்களை துவேஷித்த
த்தப்பிரும்மணைச்சொல்லுகிறார் “யா” ஓய்பிரும்மணர்களே இன்னம் உங்களுக்குள் எவரு
வதென்னிடத்தில் கேழ்விக்கேழ்க்கவேணுமென்றிச்சையுடன் கூடியிருந்தால் கேழ்க்கலாம்,
அல்லதுஎல்லோரும்வேணுமானாலும் கேளுங்கள், அல்லது நான்எவரையாவதுகேழ்க்கவேணு
மசொல்லப்பட்டபிரும்மணர்கள் பயந்துஒன்றும் சொல்லாமலிருந்தபோது அவர்களைமுனிதா
னேகேழ்க்கிறார் “யா” ஓய்பிரும்மணனே லோகத்தில் விருக்ஷமானவநஸ்பதியானது யெப்படி
ஸத்தியமோ அப்படியியவகாரதேசயில் தேகமானபுருஷன் ஸத்தியனாககாணப்படுகிறான் புரு
ஷனுக்குரோமங்கள், விருக்ஷத்துக்குஇலைகள், இரெண்டுக்குதோலிருக்கிறது, புருஷனுக்குரக்
தம்விருக்ஷத்துக்கு பால் மாம்ஸங்கள் அதுபோலகண்டங்கள், கிராடமென்றது விருக்ஷசகலத்
தெகள், சதைபோலசதைஇப்படிபுருஷன் விருக்ஷமும்ஸமானமாக இருப்பதில்விருக்ஷமானது
சேதிக்கப்பட்டால் மருபடியும் மூலத்திலேந்து புதுசாகமுளைக்கிறது அப்படிபோல்புருஷன்
மானத்தைஅடைந்தால்மருபடியும் எந்தமூலத்தால் ஜனிக்கிறான் ஜீவித்துக்கொண்டிருக்கிறவ
னுக்கே ரதஸ்ஸ உண்டாகிறபடியால் அதுனுலென்று சொல்லக்கூடாது, லோகத்தில்
விராபிலுண்டான விருக்ஷம்கேதிக்கப்படவிட சித்திரத்தில்முளைக்கிறது அதைமூலத்துடன்சேதி
ப்பார்களேயாகில் திரும்பமுளைக்கமாட்டாது, மிருத்தியுவால் சேதிக்கப்பட்டமாத்நியன்யெந்
தமூலத்தால் திரும்பவும்ஜனிக்கிறான், ஜனித்தாவனாகையால் திரும்பவும் ஜன்மமில்லைஏன்றுதில்
திரும்பவுமுண்டாவேசெய்வான் இவனையெவன் திரும்பவும் ஜன்மமில்லைஏன்றுதில்
ழ்க்கப்பட்டபிரும்மணன் உத்தரம்சொல்லத்தெரியாமல் மவுனமாயிருந்தபோது யாளுவல்க்கியர்
கியர்பசுக்களெல்லாம் நம்மையேசார்ந்ததென்றெண்ணினார், அந்தமூலத்தை யாளுவல்க்கியர்
தெரிந்திருந்தபோதிலும் அவர்கள் சிஷியப்பட்டாத படியால்சொல்லவில்லை அப்படியிருந்தபோ
திலும்கருதியானதுசொல்லுகின்றன எப்படியெனில் விஞ்ஞானனந்தமான பிரம்மமே இஷ்டம்
தத்துவத்தை உபதேசித்தின்றகுருவுக்குபரமகெதியாயுள்ளதுபிரம்மவந்தாகயிருந்தால்அவரு
க்குபருயணமான அந்தப்பிரம்மமே சகலத்துக்கும் மூலம்மூக்கியகாரணம், புனர்ஜெ

கர்ம்மம்காரணமாகயிருந்தபோதிலும் அந்தகர்மத்துக்கு பிர்ம்மமேகாரணமாகையால் முக்கிய காரணம்பிர்ம்மமென்று தீர்மானிக்கப்பட்டது, இதுபிரகதாரண்ணிய உபநிஷத்தில் ஐந்தாவது அத்தியாயம் “ஸ்ரீகுருமூர்த்தி” ஐனகென்றுபெயருள்ள விதேகதேசாதிபதியானவரிருந்தால் லவா அவருடைய ஸம்பத்திலிந்தமுனிபோனார், அப்போதுராஜாபசுவை இச்சித்துக்கொண்டு வந்தீராஅல்லது யென்னாலெயும்சூக்ஷமவஸ்து விஷயங்களான சிலகேழ்சிகளை சேழ்க்கிறதர்கு வந்தீராஎன்றுசொன்னார் அதைக்கேட்டு யாஞ்ஞவல்கியர் ஓய்ஸம்மிருட்டான ராஜனே இரெ ண்டுக்குமாகவே வந்தேன்திறங்குமுன் உம்முடைய குருவானவருமக்கதை உபதேசித்தா ரேஅதைச்சொல்லும் “ரா” அய்யாபிரும்மணரே ஜித்வாவென்ற சைலினியானவர்வாக் பிர்ம் மமென்றொனக்குசொன்னார் “யா” வாக்கானது ஆயதந்தான் ஆகாசமுமாயதனந்தான் ஓய்பூ பதியே பிரஞ்ஞையேமுடிவானது இதையேபபோது முபாஸிக்கவேணும் “ரா” பிரஞ்ஞை என்றதுஎது “யா” வாக்குனாலேயே பெந்துவை அரிபுகிறபடியால் நீக்குமுதலானவேதங் களை அரிபுகிறபடியாலும் வாக்கேபிரஞ்ஞையாகும், பிர்மத்தின்நாலுபாதத்தில் வாக்கொருபா தமாகையாலந்த ஒருபாதத்தைமட்டும் நீரரிந்ததுபோறது, அதைக்கேட்டு ராஜாவானவர்சந் தோஷத்துடன் உமக்காயிரம் தருகிரெனென்றுசொன்னார், அதைக்கேட்டு யாஞ்ஞவல்கியர் சொல்லுகிறார் “யா” சிஷியப்பட்டாதவனிடத்திலிருந்து கிரகிக்கக்கூடாதென்று என்பிதாவு டைய அபிமதமாகையாலென்னுடைய சிஷியனாகநீரானால் நீர்குடுக்கிறதையெல்லாம் வாங்கிக் கொள்ளுவேன் வேரைவிதமாகவாங்காமட்டேன், பின்ராஜாசொல்லுகிறார் “ரா” உதங்கரெ ன்ற ஒருகுருவானவொனக்கு பிறுணனே பிர்ம்மமென்றுசொன்னார் “யா” பிறுணனுக்கும் சிரேஷ்டமானதுபிரியம், இவடத்திலும் ஆயிரங்குடுக்கிறதர்க ராஜாசொன்னதைக்கேட்டு அப்ப டியே நிராகரித்துவிட்டார் “ரா” பட்டுர்வாஷுணரென்ற ஒருகுருவானவர் நேத்திரம்பிர்ம்ம மென்றுசொன்னார் “யா” அதைஸத்தியமென்று உபாஸிக்கவேண்டியது “ரா” கொந்தபிஷிபித ருனபாரத்துவாஜர்சரோத்திரம்பிர்ம்மமென்றுசொன்னார் “யா” அதைஅனந்தமென்றுபாஸிக் கவேண்டியது “ரா” ஸத்தியகாமருன ஜாபாலர்மனதே பிர்ம்மமென்றுசொன்னார் “யா” அதை ஆனந்தமென்று உபாஸிக்கவேண்டியது “ரா” விதக்தருன சாகல்வியர் இரதயமேபிர்ம்மமெ ன்றுசொன்னார் “யா” அதைஸ்திதியென்று உபாஸிக்கவேண்டியது இப்படிக்கேட்டவுடனே ராஜாவானவர்குரிச்சியிலிருந்து கீழேஇரங்கிவினயதுதுடன் யாஞ்ஞவல்கியரை நமஸ்கரித்து என்னைசாஸனம்பண்ணுமென்றும்சொன்னார், பின்முனியானவர் அவரைசிஷியராகவேஎண்ணிச் சொல்லுகிறார் “யா” எப்படிலோகத்தில் பெரியமார்கத்தில்வருகின்ற ரதத்தையாவதுதோ னியையாவது கிரகித்துதன்னிடஞ்சேருவானே அப்படிநீர்முன்சொல்லிய உபதேசங்களால் சித்தசுத்தியை அடைந்தும் மகாருஜாவாயிருந்தும் பிர்ம்மாத்மைக்கியஞானமில்லாத்துனால் கிருதார்தருகாமலிருக்கிறீர் ஆகையாலிந்ததேகத்தைவிட்டு பிரிந்தபோது எவ்விடத்துக்குப் போய்சேருவீர் “ரா” பகவானேகுருவேநானதை அரியவில்லை “யா” இந்தனென்றுவலது கண்ணுக்குள் விளங்குகிறவனே பரேக்ஷமாகதேவர்களிந்திரனென்று சொல்லுகின்றார்கள்இட தகண்ணில்அவனுடையபத்தினிவிளங்குகிறாள் அவர்களுடையமத்தியிலுள்ள இரதய ஆகாசமே அந்தப்புரம் அவர்களுக்கு புசிக்கத்தக்கனது இரதயபலம் அவர்களுக்கு சயனஸ்தலம்இரதய மே,ஸஞ்சாரமார்கம் ஜாக்கிரசுவப்னவழியானஹிதையென்றநாடிகள் ஆகையாலிந்தஆத்மாவா னவன்சரித்ததைக் காட்டிலும் அன்னியனாக வேரையிருக்கிறான், சுவப்புவஸ்துயில்வாஸனமயு மான ஆகாரத்தை புஜிக்கிறான் கிழக்கு தெற்கு மேற்கு வடக்கு உயரெகிழென்பத்ததிக்கு களுமாகும் அந்தஇந்த ஆத்மாவில்லையென்று நிஷேதத்தால் அரியத்தக்கனவன் கைமுதலான துகளால் கிரகிக்கப்படாதவன் ஆகையால் ஓய்ஐநகரேநீர் அப்யத்தைஅடைந்திருக்கிறீர்சம்சய மில்லை “ரா” அய்யாஸத்குருவே தேசமுள்ளவர்களுக்கு அபயமேமுக்கியமாக அடையவேண்

டியதாகையால் அந்தஅபயத்தை எனக்குபோதிப்பிவிக்கிற தங்களுக்குப்போது கோடிநபஸக
ராமசெய்கிறேன், இப்படி அன்னாதினகாலகேஷபமான பின்மருஞளையாஞ்ஞவல்க்கியர் வைதே
கருணஜனகரிடத்தில்போயவருடன் முந்தியேவலியேநாம்வார்த்தை சொல்லக்கூடாதென்று
பனதிலெண்ணினார் உடனே இராஜாவானவர் கிரமமாஉபசாரஞ்செய்தபின் காமப்பிரச்சின்
வரணவரித்தார்முனியும் இராஜாவின் அக்கினிவெறாத்திரஞ்ஞானஸாமீர்த்தியத்தைப்பார்த்து
ரொம்பவும்ஸந்தோஷத்துடன் அந்தவானைக்குறித்தார், இராஜாவேமுதலாவதுபுருஷனுக்கு
எதுஜியோதினென்று கேட்டார் “யா” ஆதித்தியனேஜியோதி “இராஜா” ஸஞ்ரியன், அஸ்தமி
த்தாலெது “யா” சந்திரன் “இரா” சந்திரனும் அஸ்தமித்தாலெது “யா” அக்கினி “ரா” அக்
கிவிசாந்தமானாலெது “யா” இந்தவாக்குமிந்திருளில்தன்கையைக்கூட நேத்திரத்தால் பா
க்கப்படாமலிருக்கும் போது வாக்கானதுசொல்லுகிறதல்லவா ஆகையால் ஜோதியானதுவாக
கைசேர்ந்துது “ரா” வாக்குசாரந்தமாயிருக்கும் போதுஎதுஜோதி “யா” ஆத்மா “ரா” ஆத்மா
எப்படிப்பட்டவன் “யா” எவன் பிறுணங்கிலி இரதயத்திலிருக்கிறானே அந்தவிஞ்ஞான
ஸஞ்சரிக்கிறான், அவன் பரமாத்மாவைத்தவிர இவண்டாவதுவன்போலும் தியானம்செய்கி
ரவன்போலும் கிரீடக்கிவன்போலும் சுவபனமாகபவித்து இந்தலோகத்தை அதிகரமித்து
அவித்தை என்ற மிருத்தியுவால் ஸ்தூலரூபங்களாகவும் விளங்குகிறான் அந்த இந்த ஸ்தூலதே
கத்தை அடைந்துதான் உண்டாகிறான் பாபங்கள்னாலெதுவிக்கப்படுகிறான், அவனுக்கிறந்தி
அடைந்து மரணத்தையும் அடையுகிறான், போகத்துனால் பாபகர்மங்களை தள்ளுகிறான், இவ
னுக்கு இந்தலோகம்பரலோகமிரண்டு ஸ்தானம்மூன்றாவது ஜாக்கிரத்சமுத்தியுக்கு நடுவி
ருக்கின்ற சுவபனம் அந்தசுவபனத்திலிருக்கும்போது இரண்டு லோகங்களிலும் அனுபவித்த
துகளைஅடையுகிறான் அவன் அந்த சுவபனத்தில் ஜாக்கிரத்வாஸனமாத்திரத்தால் தானே அ
நந்தசுவபனத்தில் ரதம்முதலானதொன்றுமில்லாவிட்டாலும் தன்மாயைனால் அதுகளைவிருஷ்
டிக்கிறபடியாலவனேகர்தா ஸம்ஸாரிகசுதுக்கமுள்ளவன், இப்படி அப்பயதீக்ஷிதனால் செய்ய
ப்பட்ட தத்துவஸாராயணசந்திரிகையில் ஞானகாண்டத்தின் - க - வது பாதத்தில் - உச-வது
அத்தியாயம் முற்றிற்று.

உரு-வது அத்தியாயம்.

யாஞ்ஞவல்க்கியர், சுவபனத்தினால் சரீரத்தை கீழேவிழுத்தட்டி தன்சக்திக்கு குறைவி
ல்லாமலிருக்கிற அந்த ஆத்மாவாஸனமயங்கானரதாதிவஸதுக்களைவிளங்கச்செய்கிறான், ஜி
யொதிர்மயமான வாக்குமுதலானஸ்தானத்தைகிரகித்துக்கொண்டு திரும்பவும் ஜாக்கிரதஸ்தா
னத்தை அடையுகிறான், அவன்சுவர்ண ஜோதியுள்ளபுருஷன் ஒருவனே சகலத்தையும் அடிக்கிர
வன் அந்த ஆத்மாவானவன் பிறுணனால் தன்கூடான நிகருஷ்டஸ்தூலசரீரத்தை இரொகித்து
க்கொண்டு கூட்டுக்குவெளியிலாகாசத்தில் மரணமன்றியில் ஸஞ்சரித்து மரித்தபின் இச்சித்த
ஸ்தானத்துக்கு போகிறான் அவன் ஸ்வர்ணவண்ணனென்றதுமுன்போல், சுவபனமத்தியில்
ரா நா வித ரூபங்களை விருஷ்டிக்கிற அந்ததேவன் ஸ்திரீகளுடன் சந்தோஷிக்கிறவன் போலும்
அனேகபோகங்களை புலிக்கிறவன்போலும் பயங்களைப்பார்க்கிறவன்போலவும் பார்க்கவில்லை,
சுவபன ஆத்மாவின் கிரீடைகளை எல்லாரும் பார்க்கிறார்கள் அவனை ஒருவரும் பார்க்கவில்லை,
இப்படி விஸ்தாரமான சுவபன அவஸ்தையை அடைந்திருக்கிறவனை ஒருவனும் இந்நிரிய ஸம்
பந்தமன்றியில் போதிப்பிவிக்கமாட்டான், அவனுக்குஒளஷதங்களால் யாதொருவைத்தியமும்

செய்யக்கூடாது, இவனதை அறிய்வுமாட்டான், பின் ஜாக்கிரத்தென்று பெரியோர்கள் சொல்
லுகிறார்கள், ஜாக்கிரதத்தில் எதுகளைப்பார்க்கிறானே அதுகளையேசுவபனத்தில்பார்க்கிறான், இந்
தசுவபனத்தில் புருஷன் சுவயஞ்சோதியாகிறான், “இராஜா” அய்யா குருவே இதற்குமேல்
கொல்லுங்கள் “யா” அந்தஇந்த ஆத்மாஸம்பிரஸாதனென்ற இந்த ஸுஷுத்திஸ்தானத்தில்சஞ்
சரித்தாமித்து புண்ணியபாபங்களையும்பார்த்து திரும்பவும் வேளைவிதமாகசுவபனத்தில் வரு
கிறான், சுவபனத்தில் பார்க்கப்பட்டதுடன் சேராமலே யிருப்பதாலிவன் அஸங்கனென்று
கேட்டுமேல்சொல்லுங்களென்று சொன்ன இராஜாவை முனி சொல்லுகிறார், “யா” மதஸ்ய
மானது இரண்டு கணகளிலும் ஸஞ்சரிப்பதுபோல சுவபன ஆத்மாவானவன் சுஷுத்திஜாக்கி
ரத்துகளில் ஸஞ்சரிக்கிறான் கமுகுபக்யானது ஆகாரத்தில் பறந்து கிரமத்துடன் கூட்டை
சேருவதுபோல் இந்த ஆத்மா ஜாக்கிரதசுவபனங்களில் கிரமப்பட்டு சுஷுத்தியை அடையுகி
றான் கேசங்கள்போலிருக்கிற அநேகநாடிகளில் புரீதத்தென்று ஒரு நாடியை சுஷுத்தியில் ப
த்தி அதுவைடிபடுகிறான், இவனுக்கு அது ஆச்சரியமாயும் இவனைமணக்கிறதாயுமிருக்கின்ற
ன் இவனுக்கு அந்த சுஷுத்தியானது பெரிதான உலகம் “ஸ்ரீகுருமுர்த்தி” இந்தசுஷுத்த ஆத்
மாவுக்கு ஜாக்கிரதசுவபனத்திலுள்ள ஸ்தூலசூக்ஷ்மவிசாரங்களைத்தபடியால் பாபமில்லாமமுத
லானதுகளுபசரிக்கப்படுகின்றன, உள்வேளி ஞானமத்தவனென்றதுமுபசாரந்தான், இந்ததர்ம
மெல்லாமுபசாரமன்றியில் துரியனிடத்தில் தான் வித்திக்கின்றன அதை அபல்லியத்திலமேல்
சொல்லுமென்றுகேட்டுசொல்லப்போகிறார், ஓய் விதியே சுஷுத்தன் தள்ளத்தக்கவனென்
பதிலனைகமடையாளமிருக்கின்றன, “யா” ஓய் ராஜனே இந்த சுஷுத்தியில் பிதாமாதா முத
லானவர்கள் காணப்படுகிறதில்லை ஜாக்கிரத்திலாவது சுவபனத்திலாவது இதரரூபங்களைப்பார்
த்தபோதிலும் இந்த சுஷுத்தனுடைய பேதத்தை ஒருவனும்பார்க்கிறுளில்லைசுஷுத்தியிலது
களையும்பார்க்கிறுளில்லை சகலத்தையும்பார்க்கிறவனுக்குலோபமுமில்லை, நேத்திரேந்திரியத்து
க்குமோக்ஷம்வரைநாசமத்தபடியால் அதுக்குலோபமில்லை இதுக்கு இரண்டாவதுமில்லைதஜ
ஸனென்றபெயருள்ள ஜீவன் சுஷுத்தியில்போனபின் ஸ்தூலஸூக்ஷ்ம ரூபங்களைபார்க்கிறு
ளில்லை இந்த ஜீவனுக்கு சுஷுத்தியில் லோபமில்லாவிட்டாலும் இரண்டாவதைப்பாராமவி
ருப்பதர்லப்போது பிராஞ்ஞனென்ற அவன் அசொகியாகக் கர்னம்பண்ணப்படுகிறான், ஓய் ராஜ
னேஸுஷுத்தியில் மூக்குமுதலான இந்திரியங்களும்லோபிக்கவில்லைஜீவனுமிரண்டர்வதொ
ன்றையும்பார்க்கவில்லை சுவபனத்தில் விஷயங்களை அன்னியமாகவே பார்க்கிறுன் காடசுஷுத்
தியில் அன்னியமாகவே பார்க்கிறுன், அகாடசுஷுத்தியில் அன்னியம்போல பார்க்கிறுன்,
ஜலத்தின் தானாபோல் பிறுஞ்ஞன் மூன்று அவஸைதகளிலுமிடைவிடாமலிருப்பதால் மூன்
றையும் பார்க்கிறவன் மூன்றிலும்முக்கியன் ஆகையாலவன் பீர்ம்மலோகமென்று சொல்லப்ப
டுகிறான், ஓய் பூபதியே இவனுடைய பரமானந்தத்தின் லேசத்தை பெறுத்துக்கொண்டு சகல
பிறுணிகளும்ஜீவிக்கிறதுகள், மனுஷ்யர்களுடைய ஆனந்தத்துக்கு தூருபங்கு அதிகமாகபிறுக்
களுடைய ஆனந்தம்சொல்லப்படுகிறது, அதுக்குநூருபங்கு அதிகமாக கெந்தர்வலோகத்தின்
ஆனந்தம் அதுக்கு நூருபங்கு, அதிகம் கர்ம தேவானந்தம் அதுக்கு நூருபங்கு அதிகம் ஆ
ஜானதேவானந்தம் அதுக்கு நூருபங்கு அதிகம் பிரஜாபதி லோகானந்தம் அகின் நூருபங்
கு அதிகம்பீர்ம்மலோகானந்தம் அதுக்கு நூருபங்குஅதிகம் பாபமத்த நிஷ்காமசுருத்திரிய
னுடைய ஆனந்தம் அந்த இந்த ஆனந்தமே சுஷுத்தனுடைய ஆனந்தமென்றுசொல்லப்பட்ட
இராஜாவானவர் மோக்ஷத்துக்காக மேல் சொல்லுங்களென்று சொன்னார் அதைகேட்டு
முனியானவர் இந்தராஜா சகலவுசனங்களையும்தள்ளிவிட்டபடியால் ரொம்பவும் புத்திமானெ
ன்று எண்ணிப்பந்தார் ஆனால்மேல்தெரியாமலாவது மேல்சொல்லத்தெரியாமலாவதுபயப்பட
வில்லை “யா” ஓய் ராஜனே லோகத்தில் புருஷன்சப்திக்கிறவண்டியிலெரிக்கொண்டுதேசாந்தர

த்துக்கெப்படிப்போகிறானே அப்படி தைஜஸனென்றஜீவன் மரணகாலத்தில் ஆக்குரோசத்து
டன்பிறுஞ்ஞானிடத்திலேரிக்கொண்டு தன்கர்மத்துக்குசிதபானலோகார்தரத்துக்குப்போகிறான்
எப்படிலோகத்தில் தன்னால் வருகிற இராஜாவை வேவகர்கள் முதலான ஜனங்கள் அன்னபா
னம்முதானதுகளுலுபசரிக்க ஸித்தாளாகயிருப்பார்களோ அப்படிசுஷுத்திரிவிருந்துவருகி
றபிறுஞ்ஞான இந்திரியங்களுக்கு அதிஷ்டான தேவர்களும் அவித்தையின்குணமுள்ள இது
பிரம்மமென்று சுவபன் ஜாக்ரதங்களில் சர்மபலங்களான போஜ்ஜியங்களுடன்சன்னத்தர்களா
யிருக்கின்றார்கள் எப்படி ஸவாரிபோகிற இராஜாவை சேவகர்கள்முதலான ஜனங்கள் கூடவே
போவார்களோ அப்படி மரணகாலத்தில் பரலோகத்துக்குப்போகிற பிறுஞ்ஞானிவனுடன் பிறு
ணதிகளெல்லாம் போகிறார்கள் மரணத்தை அடையுமுன் ஆத்மாமோகத்தையும் துர்ப்பலத்
தையும்எப்போது அடையுகிறானே அப்போது இந்தகேஜோமாத்திரைகளைகிரகித்துக்கொண்டு
இரதயத்திலிருந்து லோகார்தரத்துக்குபோக கிளம்புகிறான் உடனே பிறுணனும் பின்னிளம்பா
துமைத்தசகல இந்திரியங்கள்கூடவேகிளம்புகிறதுபூர்வம்சம்பாதித்திருந்தஸகுணஞானம்கா
ம்மியகர்மமும் பலத்தைகொடுக்ககூடவேபூரப்படுகிறதுகள் அந்தகாலத்தில்ஜீவனுக்குசகலபூர்
வஞ்ஞானமுமுண்டாகிறது அப்போது பார்வைமுதலானதத்தப்படியாலொருவனாகவே யிருக்
கின்றான் அப்போது இரதயத்தின் னுணிதுடிக்கின்றன அதுனால் வெளிக்கொள்ளுகிறான் கண்
வழியாலாவது சிரஸ்வழியாலாவது அன்னியப்பிர தேசங்களாலாவது துருமபட்டைபோல்
ஆத்மாவைகருக்கிக்கொண்டு புதுசான திவ்யஸஞ்ஜமதேகத்தை அடைந்து பூர்வதேகத்தைத்
தன்னுகிறான் பின்பிதிருதேவருடைய ரூபத்தையாவது கெந்தர்வரூபத்தையாவது தேவரூபத்
தையாவது பிரஜாபதிரூபத்தையாவது பிரம்மாவின் ரூபத்தையாவது வேரைதையாவது த
ன்கர்மத்துக்கு சரியானதை அடையுகிறான் அந்தவிஞ்ஞானமயஆத்மாமனப்பிறுணன்முதலான
அஸத்ரூபிபுண்ணியத்தை செய்திருந்தால் புண்ணியபலத்தைஅடையுகிறுன்பாபத்தை செய்திரு
ந்தால்பாபபலத்தைஅடையுகிறுன்முன்மனதைதில் அர்ப்பித்தானே அதையேகர்மத்தாலடை
யுகிறான், எந்தஉத்தேசத்துடன் கர்மத்தைசெய்கிறானே அதையே அடையுகிறான், இவடத்தில்
செய்தசகலகர்மத்தின் பலத்தைபரலோகத்திலனுபவித்தபின் அதற்குமுன்னிருந்த அனுசய
மென்றகர்மத்துடன் இந்தலோகத்தில் மருபடியும் ஜனிக்கிறான் ஓய்ப்புபதியே இப்படி ஸம்ஸாரி
யானஜீவனுக்கு உக்கிராந்திமுதலானதுகளைச்சொன்னேன் இனிகாமமத்தவனாயும் ஆத்மகாம
னாயுமுள்ளபிரம்மவித்துக்கு அந்தஉத்தகாராந்திமுதலானதில்லையென்றுசொல்லுகிறேன்கேளும்
ஆதரவுடன்அதைநீர்கேட்டு ஸம்மியக்ஞானத்தை அடையவேண்டியது, எவன்ஆத்மாவின் அப
ரோகஞ்ஞானத்தின் சகலஸகலத்துடன் கூடியிருக்கின்றானே அவனுடைய பிறுணங்களை
ந்ததேகத்திலிருந்து உக்கிராந்தியை அடையமாட்டாதுகள் இவன்ஞானம்வருகிறதற்குமுன்
அஸத்தானப்பிரம்மமாயிருந்தபோதிலும் பின்நிர்குணப்பிரம்மாகிபின் பிறுரப்ததேகம் விழும்
போது அருப்பப்பிரம்மத்தை அடையுகிறான், எப்போது இரதயத்திலுள்ள சகலகாமங்களும்
பவிக்கிறான், எப்படியாமபுனால் தள்ளப்பட்டசட்டையானது புத்தில்சேஷ்டையன்னியில்கிட
க்குமோ அப்படியேஜீவன்முத்தனுடைய தேகமானது புத்தில்சேஷ்டையன்னியில்கிட
யில்பூமியில்கிடக்கும் புராதனமானபிரம்மமார்கம் ஸமாதிகாலத்தில் சேஷ்டையன்னி
டாமைனால்ஸஞ்ஜமம் அந்தமார்கம் என்னைஸ்பரிசித்ததுஎன்னால் நன்றாகஅடையவுமப்பட்டு
அந்த மார்கத்தால் ஆத்மவித்துக்கள் தைரியத்துடன் இந்ததேகத்திலிருந்துவிடுபட்டு
த்தைக்குமேல்பட்ட சுவரூபமான நிஷ்பிரதியோகிகப் பிரம்மலோகத்தை அடையுகிறார்கள்,
அவ்விடத்தில் வெருப்பாயும் கருப்பாயும் மஞ்சளாயும் பச்சையாயும் அடையுகிறார்கள்,
கின்றனவென்று சிலமுமுக்ஷுக்கள் சொல்லுகிறார்கள் இந்தமார்கம் பிரம்மத்தாலடையப்ப

ட்டதுதான் அதைஸகுணப் பிரம்மவித்தும் நிர்குணபரோகூப்பிரம்மவித்தும் புண்ணியம்
செய்ததைஜஸஜீவனும் அடையுகிறான், நிர்குணபரமாத்மாவை அபரோகூமாகபுருஷன்அரிபு
வானுகில் எதைஇச்சித்து எவனுக்காககர்மங்களில் சரீரத்தை சிரமம்படுத்துவான், எவனுக்
குநித்தியதிரூபத்தானபோதரூபாத்மா இரதயத்தில்சாதனங்களால் பிரவேசித்தானே அந்தப்
பிரம்மவித்து ஸருவத்தையும்செய்தவன் ஜீவன்முத்திதெசையில்லோகமெல்லாமவ்னுடையது
விதேகமுத்தி தெசையில்லோகமெல்லாமவனே, இந்ததேகத்திலிருக்கும்போதே ஆத்மாவை
அரியாவிட்டால் மகத்தாவாசந்தான் எவர்களிரந்தார்களோ அவர்கள்அமிருதர்களாவார்கள்
சகலத்துக்கும் ஈசனானபரமாத்மதேவனை பார்பானுகில் பின்விஷயத்தில் ஆசையுண்டாகாது
தினங்கள்னாசத்திவருகிற ஸம்வத்ஸரமரனது எவனுக்குக்கீழ்ப்பட்டதோ சூரியன்முதலான
ஜோதிகளுக்கு ஜோதியான அந்தஆத்மாவை ஆயுஸ்ஸாகவும் அமிருதமாகவும் தேவர்களு
பரலிக்கிறார்கள்எவனிடத்திலிருபத்தஞ்சுதத்துவங்களும் இரதயாகாசமும்இருத்தின்றனவோ
அந்தபரமாத்மாவை அரிந்தவனே அமிருதப்பிரம்மம் மரணமத்தவனென்று எண்ணுகிறேன்
அப்பிரமேயமான இந்தப்பிரம்மத்தை எசமாகவும்ஆசாசத்துக்குமேல்நிர்மலமாகவும்ஜன்மமத்த
மத்தாகவும் நிச்சயப்பட்டதாகவும் தரிசிக்கவேணும் ஈஷணரத்திரியத்தைவிட்ட பிரம்மவித்
தைஒருஇடத்திலும் புண்ணியபரபங்கள் தபிக்கமாட்டாதுகள் அவன்அஸங்கனாகையால்பத்த
மாட்டான்பிரம்மவித்துனுடைய நித்தியமான இந்தமகிமையானது புண்ணியகர்மத்துனால் விரு
த்தியாகவுமாட்டாது பாபகர்மத்தால் க்ஷயிக்கவுமாட்டாது அந்தமகிமாவின் ஒருபாதத்தை
அரிந்தமுமுக்ஷுவானவன் இந்தபரமாத்மாவைநன்றாக அரிந்துபாபகர்மத்தால் பூசப்படமா
ட்டான் ஆகையாலிப்படி சாந்திதாந்தியருடன்கூடி அரிந்தவன்தன்னிடத்திலேயே தன்னைப்
பார்ப்பான் பாபமரனது இவனைகடரமாட்டாது, பாபமத்தும் ரஜோகுணமத்துமிருப்பதாலி
வன் பாபத்தை கடருவான் ஸம்சயமத்த பிரம்மமனனே இவடத்தில் பிரம்மலோகமாகி
றான் என்றிப்படிருவான் யாஞ்ஞவல்க்கியரால் சொல்லப்பட்ட ஜனகர் அய்யாபகவானே
சகலவிதேகதேசங்களையும் இதுகளுக்கு நாயகனானஎன்னையும் தங்களுக்குத் தந்து விட்டே
னென்று சொன்னார் “ஸ்ரீகுருமுர்த்தி” ஓய்விதியே அந்த ஜனகமகாராஜாவைப்போல் நீரும்
அகண்டஸ்சித்தகன பரமாத்மாவை அரியவேணும், யாஞ்ஞவல்க்கியருனியானவர் எப்படியிர்
மவித்துக்குள் சிரேஷ்டரோ அப்படி என்னையும் அரியவேண்டியது அவருக்கும் எனக்கும் பே
தமில்லை, உபதேசிக்கிற சக்தி எனக்கு எவ்வளவோ அவ்வளவு அவருக்குண்டு அவருக்கெவ்
வளவோஅவ்வளவுஎனக்குமுண்டு, அவருக்கு உபமை நான்தான்வேலாயில்லை, எனக்கு உப
மை அவர் தான், நானவருக்கு நிரொம்பவும் பிரியன் எனக்கு அவர் நிரொம்பவுமபிரியன்,
அவருக்கு ஜனகமகாராஜன் எப்படியோ அப்படி நீனானக்குமுக்கியசிஷியன், ஜனகனுக்கும்
உமக்கும் ஸருவஸாம்மியமிருந்தபோதிலும் அவனுக்கு விதேகமுத்தி கிடைத்தபடியால் ஆதி
க்யம் சித்தித்தது, ஜனகனுடையநிஷ்டையானது யாஞ்ஞவல்க்கியராலாவது பென்னாலாவது அ
டயப்படவில்லை ஆகையால்அவனுக்கு சமன்அவன்தானென்று என்னுடையமதம், அந்தயாஞ்
ஞவல்க்கியர்சுவரூபத்தைஅரிந்தவருகில்எப்படிஅதிகமானதத்தின்னவாஞ்சைஅவருக்குண்டா
யித்தென்றால் ஓய்விதியே அவர் சமஸ்த ஜனங்களையும் இரொகூக்கிறதாயும்பசுதனுகளை அபே

கூழிக்கிறதாயுமுள்ள இரண்டாவதாச்சிரமத்திலிருந்தபடியால் குத்தமில்லை, பரமதேசிகருக்கு தன்னாச்சிரமவிரோதியான தனகிரகணந்தான் பாபத்தைச்செய்யுமல்லாமல் தன்சிஷ்யனிடத்திலிருந்து கிரகித்தால் தனக்குபாபமில்லை அப்படியிருந்தபோதிலும் ஸம்ஸாரதுக்கத்தை அடைந்திருந்த முனியானவர் விஷயத்தில் தோஷதேரிசனத்தினால் தன்னாலேயேவிரதியை அடைந்து பின் நாலாவதாச்சிரமத்தை அடையவேசெய்தார், இப்படி அப்பய சீக்ஷிதனால் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட தத்துவ ஸாராயண சந்திரிகையில் ஞானகாண்டத்தின் க - வது பாதத்தில் உ - வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

க - வது பாதம் முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்

ஞானகாண்டத்தின்

உ - வது பாதத்தில்,

க-வது அத்தியாயம்.

“பிரம்ம” அயயா விசுவேசரே பார்வதிபதியே பக்தவத்ஸலரே ஸத்குருவே உங்களுடைய முகாரவிந்தத்திலிருந்து கேழக்கவேண்டியதெல்லாமென்னால் கேழக்கப்பட்டது, அப்படி இருந்தபோதிலும் என் பிதாவான விஷ்ணுவின் அம்சரூபிய வியாஸரூபனவர் ஸ-ஓத்திரரூபமான உபரிஷத்வாக்கிய மீமாம்ஸையைச்செய்திருக்கிறார்ல்லவா, அந்த ஸ-ஓத்திரங்கள் மிகவும் ஸ-ஓக்ஷமார்த்தமுள்ளதென்று கேழ்வியாயிருக்கிறேன் அதுகளினர்த்தங்களை வெகுபேர்கள் வெகுவிதமாக நிச்சயித்திருக்கின்றார்கள், தாங்கள் ஸருவரகலிபத்தையுமிந்தவர்கள் தங்களைத் தவிர தத்துவவிந்துவேளையில்லை, ஆகையால் வியாஸ ஸ-ஓத்திர அர்த்தத்தை எனக்கு ஸ்பஷ்டமாகச் சொல்லுங்கள் இப்படி கேட்டு ஸர்வஞ்ஞான அந்தகுருநாயகர்ஸ்நெஹித்தால் வியாஸரூபமான ஸ-ஓத்திரத்தையும் பிரம்மாவின் பொருட்டு வர்ணித்தார் “ஸ்ரீகுருமூர்த்தி” விஷ்ணுவின்னம்சரூபமும் ஸர்வஞ்ஞாரூபமும் பராசரமகரிஷியின்புத்திரரூபமும் மஹானுமுள்ளவர்வேதத்தைப்பிரித்து தீர்மானித்தபடியால் வியாஸ ஸ-ஓத்திரத்தையும் காலமும்பண்ணப்படுகிறார், பதினெட்டுபுராணங்களையும் செய்த அந்த ஸத்தியவதிபுத்திரரூபமான வியாஸரானவர் தன்னால் செய்யப்பட்ட அந்தபுராணங்களில் வேதாந்த அர்த்தத்தைச் சொன்னபோதிலும் புராணங்கள் ஸ்குணேசப்பிரதானமாயும் தந்திர ஸம்பந்தமுள்ளதாயுமிருப்பதால்தான் மனுஷியர்களுக்குத் தத்துவவிஞ்ஞானம் நன்றாக உண்டாகமாட்டாதென்றொண்ணிதயாவிந்துவான அவர் உலகத்துக்கு ஹிதத்தைச் செய்ய இச்சையுடன் கூட வேதாந்த அர்த்தங்களை நிர்ணயிக்கிறதற்கு தானே ஸ-ஓத்திரங்களைச் செய்தார் அவர் ஸர்வஞ்ஞாரூபமும் ஸர்வசக்தியுள்ளவராயும் ஸர்வவேதாந்தயதார்த்தத்தை அறிந்தவராயுமிருந்தபோதிலும் அந்த ஸ-ஓத்திரங்களை தன்னிச்சையாலேயே செய்யவில்லை, பூர்வ மென்னுடைய அனுஞ்ஞானபெத்துக்கோள் ஞுகிததற்காக இந்தகைலாசத்துக்கு அவர் வந்து என்னை மூன்று பிரதக்ஷிணஞ்செய்து அனேகநமஸ்காரமும் செய்து தேவரூபமும் ஸர்வலோகேசுவரரூபமும் பிரபுவாயும் தகூழிமூர்த்தியாயுமுள்ள என்னைகையெடுத்து ஸ்தோத்திரஞ்செய்தார் பின்பரமாத்மானந்த விலாஸத்தால் மலர்ந்த மனதுடன் சுருதிரகஸ்யார்த முள்ளிருக்கின்ற எட்டு சுலோகத்தாலென்னை ஸ்துதித்தார் அதெப்படி எனில் “வியாஸ” ஸ்ரீமத்குருவே சகல வேதாந்த ரஹஸ்யபரமாத்மபோதஸ்கத்தால் கனத்தமுர்த்தியுள்ளவரே மகாத்மாவே லக்ஷ்மீபதி ஸர்வஸ்திபதி முதலான சகல தேவக்கூட்டங்களுக்குத் தன்னுதமாவைபோதிப்பிவிக்கிரவரே பறாளுக்கெல்லா மீசரே உமக்கு அனேகநமஸ்காரம், எவருடைய ஸான்னித்தியத்தை மாத்மிரமடைந்து சராசரமான இந்த ஸமஸ்த ஜகத்தும் விளங்குகின்றனவோ எவர் தன்விரல் முத்திரானால் தான் எப்பொழுதும் சின்மாத்மிரரோன்றுசொல்லுகின்றாரோ ஹேநர்தனே அந்த உமக்கு அனேக நமஸ்காரம் ஜீவேசுவரூதியான சகல விகாரமுமெவரிடத்திலிருந்து உண்டாயிற்றோ அனந்த சுகரூபியான எவரிடத்திலிருக்கின்றனவோ எவனால் தனக்கபின்னயான அகண்டசித்ரூப ஏகசக்தியாலுபஸம்ஹாரஞ் செய்யப்படுமோ ஹேஜகதிசனே அந்த உமக்கு அனேக நமஸ்காரம், எவர் தன்னம்சனாகிய ஜீவனுக்கு சுகதுக்கபலத்தின் உபபோக நிமித்தியமாக பஞ்ச பூத ஸம்பந்தமான நானாவித சரீரங்களை ஸிருஷ்டித்து அதுகளில் பிரவேசிக்

என்ற ஜீவனுடன்கூட ஸாக்ஷியாயும் நிர்மலராயும் இருக்கின்றாரே அந்த உமக்கு அநேக நமஸ் காரம்பரேஷுவித்துவான்வரிடத்தில்ஹிரதயபுண்டரீசத்திலிருக்கின்றசின்மணியான ஆத்மரூபத்தை நிதித்தியாஸனயோகபெலத்தால் ஸமர்ப்பிக்கிறோனவர் பூர்ணபோதசுகலக்ஷணரூபம் ஏத ரூபரூபம் ஆகாசம்போல் விபுவாயுமுள்ளவரே ஹேபார்வதீபதியே அந்த உமக்கு அநேக நமஸ்காரம் எவருடையமாயையால் பிரம்ம விஷ்ணு ருத்திரர்கள் ஸிருஷ்டிஸ்திஸம்காரம் களை செய்குரவர்களாயும் ஜகத்துகளுக்கு ஈசர்களாகவு மானார்களோ சிவாஷ்டாயரன எவருடைய வித்தையால் தங்களுக்குள் மாயையை வசப்படுத்திக்கொண்டு ஸ்திரமாக இருக்கின்றார்களோ ஹேகுருவரூபுக்கு மீசரோ அந்த உமக்கு அநேக நமஸ்காரம் எவர்ஸ்திரீபுருஷன் நபும் ஸகனென்ற மூன்று விங்கங்களைத்தபோதிலும் உமேசுரானஸுருண மூர்த்தியினாலும் ஸத்தியப்பிர போதசுகரூபத்துனாலும் அருபத்துனாலும் மூன்றுவிங்கமுள்ளவராகவேயிருக்கின்றாரே, ஹே மூன்றுலோகங்களுக்கு மீசரோ அந்த உமக்கு அநேக நமஸ்காரம் எவருடைய அவித்தைனாலே யே விசுவதைஜஸ்பிரஞ்ஞனென்று மூன்று ஜீவனும் கடர்க்கூடாத துக்கத்துக்கு காரணமான அந்த ஸம்சாரசக்கிரத்தில் வளையவருகின்றனவோ எவருடைய வித்தைனாலேயே அந்த மூன்று ஜீவனும் தன்போதத்தில் பத்தி அவித்தையை வசப்படுத்திக்கொள்ளுகின்றனவோ ஹேஸாம்ப அந்த உமக்கு அநேக நமஸ்காரம் இப்படி ஸர்வார்தவித்துகளுக்கு சிவாஷ்டரான வியாஸர்ஸ துதித்தபின் மிகவும் வணக்கத்துடன் வேலா புத்தியன்றியிலெண்ணைப்பார்த்துச் சொன்னார், ஆய்யா குருநாயகபோசவானே வேதாந்தங்களை நிர்ணயிக்கின்ற நியாய ஸமூகங்களை ஸ-ஒத்திர ரூபத்தால் செய்யவேனுமென்ற இச்சையுடன் வந்திருக்கின்றேன் உம்முடைய அனுஞ்ஞான அ ன்றியிலெவன் தானெந்தகர்மத்தில் தானாகபிரவிருத்திப்பான் சர்வஞ்ஞான விஷ்ணுவும் பிரவீ ருத்திக்கமாட்டார் ஆகையலெனக்குதங்கள் சர்வவேதாந்தவாக்கியங்களையும் கோர்க்க இடமு ள்ள ஸ-ஒத்திரத்தை ரசனைபண்ணசக்தியை குடுக்கவேண்டியது உத்தராவையும் செய்யவேண்டி யதுதங்களுடைய பிரஸாதவேசத்தின்னம்சமாவது என்னுடையபடுமாகில் நான் ஸர்வஞ்ஞான லுலந்த ரஹஸ்ய அர்த்தங்களெல்லாம் கிங்கார்கள் போலாயித்துகள் வேதாந்தார்தபரிஞ்ஞான த்திலும் என்னை ஸேவிக்கிரத்திலும் என்னுடையபாரமார்த்திகத்தை போதிப்பிவிக்கிரத்திலும், எவருக்குச்சமன் ஒருவருமில்லையோ வேதசாஸ்திரப்பிரவர்தனத்திலென்னால் நியமனு செய்ய ப்பட்ட அனேக அதிகாரிகளில் எவருக்கு ஸமன் ஒருவருமில்லையோ ராஜரிஷிகளிலும் பிரம்ம ரிஷிகளிலும் மைத்தப்பிரமவித்துக்களிலும் எவருக்குச்சமன் ஒருவருமில்லையோ மனதைவ சப்படுத்துவதிலும் வாக்குகளை நியமனப்படுத்துவதிலும் சரீரத்தைச்சோதிப்பதிலும் சமர்த்தர்க ளானவெகுபேர்களிலெவருக்கு சமன் ஒருவருமில்லையோ, வர்ணாச்சிரமங்களுக்குவிரோதமன்றி ில் பிரம்மாப்பியாஸஞ்செய்வதிலும் அப்படியே ஸர்வஸாதனஸம்பத்திலும் எவருக்குச்சமன் ஒருவருமில்லையோ, ஸத்தியவதியின் புத்திரான அந்தவியாஸானவர் வேதாந்தமணிகளை கோ ர்க்கத்தக்கன பிரம்மஸ-ஒத்திரங்களை சொல்லப்போகிறபடி உண்டுபண்ணினார்பிரம்மதத்துவத் தை போதிப்பிவிக்கிறதற்காக செய்யப்பட்ட நாலு அத்தியாயத்துடன் கூடின எந்த ஸ-ஒத்திரத் தில் பதினாறுபாதங்களும் நூற்றன்பது அதிகாரணங்களும் அதில் சர்வலக்ஷணத்துடன் கூடி யும் ஸர்வ ஆச்சரியகரமும் பாமுமான ஐனாத்திஜன்பத்தைந்து ஸ-ஒத்திரங்களும் இருக்கின்ற னவோ எதை அத்தியாயனம் செய்தமாத்நிரத்தில் புருஷர்களுக்கு முக்தியானது கைமேல் கிடைக்குமோ எது சப்தப்பிரம்மத்தின் ஸாரம்சமோ அந்த ஸ-ஒத்திரம் வியாஸனால் செய்யப் பட்டது எதினார்ந்தமானது பாஷியமன்றியில் வித்துவான்களுலேயு மரியக்கூடாதோமிகவு மிருக்கமான இரஹஸ்யார்த்தமுள்ள அந்த ஸ-ஒத்திரம் வியாஸனால் செய்யப்பட்டது என்பிரஸா தத்தினாலாவது வியாஸபிரஸத்தினாலாவது எதுக்கு பாஷியமான துயதார்த்தமாகவும் ஸ்பஷ்ட

மாசவும் செய்யத்தக்கதோ அந்த ஸ-ஒத்திரம் வியாஸனால் செய்யப்பட்டது எதினார்ந்தமானது ஸத்தியமோ அந்தக்குத்திர மத்தைக் கூட வேரையாகச்செய்வதில் பெரிதானபயமுண்டென்றது ஸத்தியமோ அந்தக்குத்திர ம் வியாஸனால் செய்யப்பட்டது ஸ்பஷ்டார்த்தமாயுள்ள எதினார்ந்தத்துக்கு அன்னியதாவாக அர்த்தத்தை போதிப்பிவிப்பதில் பயமுண்டாகுமோ அந்த ஸ-ஒத்திரம் வியாஸனால் செய்யப் பட்டது தர்க ஸ-ஒத்திரத்துக்குகளைதமனாயும் சப்த ஸ-ஒத்திரத்துக்கு பாணினியையும் வேத ஸ-ஒ த்திரத்துக்கு ஜமினியையும், ஜோதிஷத்திற்கு கற்களையும், கல்ப ஸ-ஒத்திரத்துக்கு தன்வந்திரி யையும் கர்தாவான அதிகாரியான நியமித்தும் ஓய் நாலு முகலோகான்குமனதில் சந்தோஷமுண் டாகவிடலை, வேதாந்தக்குத்திரத்துக்கு வியாஸனாயும் கர்தாவான அதிகாரியாக நியமித்து என்ம னதில் ஸந்தோஷமதிகமாக விருத்தியாகிறது இதர ஸ-ஒத்திரங்களும் ஸாதனமாக இருந்தபோதி லும் வியாஸ ஸ-ஒத்திரத்திலெனக்கு பெரிதான பிரீதியுண்டாயிருக்கின்றன, வியாஸப் புருஷார்த்தத் துக்கு முக்கிய காரணமான பிரம்மமீமாம்ஸையை லோகங்களுக்கு ஸம்ஸாரபெந்தம் சேதிக்க வேண்டிய நிமித்தியம் செய்தார் அல்லவா ஆகையால் சகலப்பிரமாணிகாளுக்குள் மகாமதியா னவியாஸருக்கே முக்கியப்பிரமாணிகத்துவத்தை நான் நிச்சயித்திருக்கிறேன் மூன்றுலோக த்திலும் வியாஸ வாக்கியமானது பிரமாணங்களுக்கெல்லாம் பிரமாணமாகும் அதிலேயும் பிரம் மஸ-ஒத்திரம் முக்கியப்பிரமாணமாகும் ஸ-ஒசிப்பிவிக்கிரபடியால் ஸ-ஒத்திரமென்று சொல்லப் படுகின்றன ஸ-ஒத்திரமானது பிரம்மவாசகம் பிரம்மஸ-ஒத்திரத்தைக்கிரகித்துக்கொண்டு வெ ளிஸ-ஒத்திரத்தைதள்ளவேண்டியது பிரம்ம ஸ-ஒத்திரமத்தவன்கர்மஸ-ஒத்திரத்தால் சட்டப்படு வான்கர்மஸ-ஒத்திரத்துக்கு சேதமானது பிரம்மகுத்திரத்தால் வரும் ஓய்தாமறைப்பூவிலுண்டா னவரோஎன்னுடைய அனுகிரகமுள்ளவன் தான் பிரம்மஸ-ஒத்திரார்த்தசிற்தையை ஸர்வதா ஏகாந்தத்தில் செய்வான்மைத்தவன் செய்யமாட்டான் வேதாந்த அர்த்தவிசாரமானது சிவணமெ ன்று சொல்லப்படுகின்றன அந்தக்குத்திரவிசாரமானது மன்னமென்று சொல்லப்படுகின்றன, இந் த ஸ-ஒத்திரத்துக்கு சுருதியே மூலமாகியிருந்தபோதிலும் சுருதியின் அர்தமானது இதுனாலேயே பிரகாசிக்கிறபடியால் சுருதிக்கு இந்த ஸ-ஒத்திரமே மூலமாகின்றன இப்படி ஸ-ஒத்திரமும் பரவியமும் ஒன்றுக்கொன்று காரணமாகும் லோகத்தில் நானு மென்பிரஸாதத்தால் பாஷிய கர்தனாவான் வியாஸ ஸ-ஒத்திரத்துக்கு புத்திமான்களால் தங்கள் புத்திக்கு சரியானபடி அநே கவிதமான பாஷியங்கள் செய்யப்பட்டிருக்கிறதங்கள் நான் சொல்லப்போகிறபடி எந்த பாஷிய முமக்கு ருசிக்கின்றனவோ அந்த பாஷியமே என் பிரஸாதமுள்ள புருஷனால் செய்யப்பட்டதெ ன்று நிச்சயித்துக்கொள்ளும், சுருதிப்பிரஸாதம் ஆசாரியப்பிரஸாதம் ஸ்வானுபவமிந்த மூன்று மத்தவர்களால் கேவலபாண்டித்தியத்தினால் செய்யப்பட்டது ஸரியாகுமோ, என்னுடைய கல் யத்தில் ஜைகிஷவியர் இந்த ஸ-ஒத்திர அர்த்தத்தை சொல்லியிருக்கிறார், அது ஸ-ஒத்திரத்தைக்காட் டிலும் அஸ்பஷ்டமாயிருப்பதால் லோகத்துக்கு உபயோகப்படாது ஆகையால் ஓய் விதிடு விசதமாக நான் சொல்லப்போகிறபடி ஸ-ஒத்திர அர்த்தத்தை ஸாவதானமனதுடன் ஸ்திரமாக நீரிப்போது நிச்சயித்துக்கொள்ளும் இப்படி அப்பயதீக்ஷிதரூல் மொழிபெயர்க்கப்பட்டதத்துவ ஸாராயணசந்திரிகையில் ஞானகாண்டத்தில் உ-வது பாதத்தில் உ-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

உ-வது அத்தியாயம்.

—0—

“ஸ்ரீகுருமூர்த்தி” பின்னிதுனால் பிரம்மத்தை அரியவேனுமென்ற இந்த முதலாவது ஸ-ஒத்திரமானது நித்தியாநித்திய விவேகம் முதலான ஸாதனங்களை அடைந்தபின் இந்த ஹே துவால் ஸத்தான நித்குணப்பிரம்மத்தை அரியவேனுமென்று சொல்லுகிறதே அன்றி அன்னிய மானமாயிசுவானையாவது ஸுகுணநித்குண உபயாத்மகனையாவது அரியச்சொல்லவில்லை, தைத்தி

ரிய உபநிஷத்வாக்கியங்களாலேது பிரதானமாகவாணிக்கப்படுகின்றனவோ வியுத்தப்பதிபண்ணத் தக்கதாயும் அத்வைதமாயும் பெரிதென்றதாதுவின்னர்தமுள்ளதாயும் பரமாயுமுள்ள அந்தப் பிரம்மத்தையே அறியுகிறதற்கு இச்சையானதுமேர்க்கு இச்சுக்களால் செய்யவேண்டியது. இந்த இடத்தில் வாச்சியார்தம் கூடியிருப்பதால் இலக்ஷணை அபேகித்கப்படவில்லை, அத்துவயமாயும் அகண்டமாயும் அனந்தமாயும் ஏகமாயும் பூரணமாயும் ஸகலவேதாந்தவசனங்களிலும் பிரஸித்தமாயும் ஜோதியாயும் பரமாயும் விமலபோதகனமாயும் ஸப்பிரதியோகமாயும் நித்தியமானது என்றதற்கு னவஸ்துவிலிருந்தோ அந்தப் பிரம்மமரியத்தக்கதேதவிரஜகத்காரணமான ஸகுணப்பிரம்மமரியத்தக்கதில்லை இதுனுடைய வென்ற சப்தமானது அபரோகூர்த்தமே இச்சிக்கப்பட்டு நிக்முதலான சாஸ்தரத்துக்கு எதுகாரணமோ எதை அறியுகிறதில்லாத சாஸ்திரமே காரணமோ அதே அறியத்தக்கதென்று அன்வயம் முதல் ஸ-ஒத்திரம் பிரமேய விஷயமாகும் இரண்டாவது ஸ-ஒத்திரம் பிரமாதாவின் விஷயம் இந்தமுன்னாவது ஸ-ஒத்திரம் பிரமாவிஷயமென்று தாமரப்பூவினுண்டானவோ அறியும், முதலாவது முன்னாவது ஸ-ஒத்திரங்கள் மாயிருந்தபோதிலும் பிரமாதாவான ஆத்மவிஷயமென்றது சித்தித்துது, ஆகையால் ஜீவேசசாவித்துவச்சிரேஷ்டர்களாலறியத்தக்கது புஜிக்கிரவன் ஜீவனென்றும் புஜிக்கத்தக்கது ஜகத்தென்றும் பேதத்தை வேளாயாகபூர்வம் வெகுவாய் உபபாதித்திருக்கின்றனவல்லவா, பஞ்சிகிருதரம்மம் சொல்லப்பட்டுது சாஸ்திரத்துக்கு ஜன்மத்தைச் சொன்னவரால் ஜீவனுக்கு ஜன்மம் சொல்லப்படாதா அனுகூலமும் அபாப்பிரம்மத்துவமும் இரண்டுபெயர்களுக்கும் ஸமமாகிய ஸகலவிகாரத்துக்கும் ஆகியுண்டு அன்னியதாவானால் நித்தியத்துவம்வந்துசேரும் ஸம்ஸாரியான ஜீவன் நித்தியனுடைய எப்படி அத்துவைதம் சித்திக்கும் அத்துவைதம் ஸம்ஸாரியான ஜீவனுக்கு என்ன பிரயோஜனம், ஆகையால் சித்தியாமல் போய் பனயும் பரனுக்கு பரனுமுள்ள பிரமாதாவை ஜீவசாஸ்திரதிகளுடைய ஜன்மம் முதலானது ஸ-ஒத்திரத்துக்கு என்னிடத்திலிருந்து ஜன்மதிகளோ அது சாஸ்திரத்துக்குக் காரணமாயும் க்கிரத்தில் முக்கிடைக்கும் (உ) இந்த ஜகத்தினுடைய நித்தியத்துவம் ஸம்ஸாரப்பத்திலிருந்து மாயும் ஸத்தாயுமுள்ள பிரம்மமே ஆகாது என்ற விவாதகருதிகளுக்கெல்லாம் அத்துவைதமாயும் ஏகமாயும் காமமியநைமித்திககர்மசேஷத்துவமில்லாதது அந்தப் பிரம்மத்தினாலும் அந்த அமலாத்மாவுக்கு ஞானவிதிசேஷத்துவத்தால் பேத உபாஸனசேஷத்துவமில்லாத் துனாலும் அந்த அமலாத்மாவுக்கு ஞானவிதிசேஷத்துவத்தால் ஒரு குத்தமுமில்லாத் தானப் பிரம்மத்தினிடத்தில் ஞேயத்துவரூபமான விதியை பெலப்பிவிக்கிறதற்கு அறியுவான். அரி அறியருக்கின்றனவென்று அரி, ஞானவிதிக்கு சேஷமாயும் இன்னொருவிதி உபாஸனாவிதி இரண்டுமே தலையாதி என்றவஸ்துவின் வேதாந்தவாக்கிய ஸமுத்தியுடைய இன்னொருவிதி இரண்டுமே தலையாதி கைவல்யமுத்திக்கு அபின்னமான எந்தவஸ்துவில் உத்தத்திபிரப்பதி ஸம்ஸ்காரம் விகாரமென்

நான்கு தர்மமும் வேளைவிதமாயாவது பவிக்குமோ அந்த அனந்தமான சித்ருப்பிர்மவஸ்துவானது தெரிசனம் சிரவணம் மனனம் நிதித்தியாஸனமென்ற நாலுஸாதனங்களாலடையத்தக்கது (ங) கருதியில் சேதனமான பிரம்மத்துக்கே ஈகிதிருத்துவம் கேழ்கிறபடியால் ஸாங்கியனால் சொல்லப்பட்டதாயும் கருதிசப்தத்தால் காரணமாக சொல்லப்பட்டதாயும் அசேதனமாயுமுள்ள பிரதானமானது அறியத்தக்கதில்லை, முக்கியமாக ஆத்மசப்தமில்லாதபடியால் மாயாகுணமுள்ள ஈசனுமரியத்தக்கனவனில்லை ஜீவனுக்கு இருக்கின்ற கவேதகேதுவுக்கு சாந்தோக்கிய உபநிஷத்தில் தத்துவோபதேசஞ் செய்யப்பட்டிருப்பதால் ஜீவனும் முக்கிய காரணமாக அறியத்தக்கனவனில்லை பிரம்மத்தைதள்ளவேனுமென்று ஒரு இடத்திலும் கேழ்க்கப்படவுமில்லை பரமாத்மாவிடத்தில் ஜீவேசாதிகளுக்கு வயமும் கேழ்க்கப்படுகின்றன, ஸாங்கியயோகர்களால் சொல்லப்படுகின்ற பிரதான ஸகுணேசவர்களும் நித்தியாத்மத்துவமும்கிதிருத்துவமுமில்லாமையால் அறியத்தக்கதில்லை ஜீவனும் கருத்திருத்துவாதி தர்மங்களுள்ளவனாகையாலறியத்தக்கனவனில்லை, தள்ளக்கூடாதவனாயும் ஸகலவிகாரங்களுடைய பிரளயகாலத்திலுமிருக்கின்றவனாயும் கருதியில் ஸமானகெதியுள்ளவனாயும் உள்ள பரமாத்மா ஒருவனே பரமகாரணமாக எங்கும் கேழ்க்கப்படுகின்றான் (ச) மயசப்தத்துக்கு விகாரமென்று மதிகமென்றுமிரண்டு அர்த்தம் சாஸ்தரத்தில் பிரசித்தமாயிருப்பதில் தைத்திரீயகருதியில் விகாராத்மகசொல்லப்பட்டிருந்தபோதிலும் அந்த அர்த்தத்தைதள்ளி அதிகமென்ற அர்த்தத்தையே ஸ-ஒத்திரத்தில் சொல்லியிருப்பதால் ஆனந்தமயன் பரமாத்மாவேதவிர ஜீவாத்மாவில்லை, கருதியிலும் ஆனந்தத்தை அனேகந்தரம் சொல்லியிருக்கின்றனவேதவிர ஆனந்தமயனை அப்படி சொல்லவில்லை, அன்னியர்களை ஆனந்திப்பிவிக்கிறதாகச் சொல்லியேனதுவும் பரமாத்மாவுக்குக் கூடுமேதவிர பிறுஞ்ஞனென்ற ஜீவனுக்கு எப்படி கூடும், மந்திரவரணத்தில் சொல்லப்பட்ட ஸத்தியஞ்ஞான அனந்த லக்ஷமுள்ளவஸ்துவும் பரப்பிரம்மமேதவிர ஐந்தாவது கோசமில்லை, நிற்குணத்துக்கு மேல்பட்டதாயும் அன்னியமாயும் உள்ள புச்சப்பிரம்மம் அகோசமாயும் ஸர்வதர்மமுமத்ததாயுமிருப்பதால் ஆனந்தமயனாக மாட்டாது, பிரம்மத்துடைய ஆனந்தத்தை அரிந்தவன்பயப்படமாட்டானென்று சொல்லியிருப்பதால் ஸத்தான ஸரூபத்துக்கும் அதிதமான அருபத்துக்கும் நன்றாக பேதமும்காணுகிறது, வெகுப்பிரஜைகளாக இச்சித்ததும் நிற்குணத்துக்குக் கூடுமேதவிர சர்வ இச்சையுமத்த நிற்குணத்தித்துக்குக் கூடாது ஆகையாலானுமானத்துக்கு மாத்திரம்கோசமான அந்த அருபப்பிரம்மத்தை இவ்விடத்தில் அபேகித்கவில்லை சாஸ்தரமும்குணத்துக்கு மேலாகவும் அதிதத்துக்குக் கூடாது இருக்கின்ற நிற்குணப்பிரம்மத்தில்தான் ஜீவனுக்கு யோகத்தை சாஸனம் செய்கின்றன பிறுஞ்ஞனென்ற ஆனந்தமயகோசாபிமானிக்கு மன்னியனான பரமாத்மாபூர்ணனந்தரூபியேதவிர விகாரானந்தரூபியல்ல சுகம்துக்கம் சிரியதுபெரியது என்ற ஸர்வவியவகாரமுமத்தபடியால் புச்சப்பிரம்மமும் ஆனந்தமயமாக மாட்டாது ஆகையால் ஸத்தியஞ்ஞானந்தஸ்வரூபமான பரமாத்மாவே ஆனந்தமயனென்று வித்தித்தது (ரு) ஜீவர்களுடைய கண்ணுக்குள்ளும் ஆதித்தியனுக்குள்ளும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்ற ஸர்வபாபமத்தது முதலான தர்மங்கள் பரத்தியகாத்மாவேதவிர வேளாயில்லை ஸ-ஒரியந்தரியாமி ஈசனென்று மீசாந்தரியாமி ஆத்மாவென்று மீசனுக்கு பேதமரியப்படுகிறபடியா ஈசனுமாகாது விசுவைதஜஸப்பிருஞ்ஞனென்ற முன்னுஜீவனுக்கும் பிரம்மவிஷ்ணுருத்திருளென்ற ஈசனுக்கும் விலக்ஷணனாயும் முன்சொல்லிய பூர்ணனந்தமாகிற அக்கினியின்கணம்போல் மிகவும் ஸ-ஒக்ஷமாயுள்ள பிரத்தியகாத்மாவை எப்பொழுதுமிந்திரியரிக்கிரகஞ்செய்தயோகிகள் தங்களுடைய கண்ணுக்குள் பார்ப்பாரர்கள் (க) பூதோத்தத்தி முதலான அடையாளமிருப்பதுனாலும் ஜீவகாரணத்துவமிருப்பதுனாலும் பிரகிருதத்தில் ஆகாசசப்தமானது பிரத்திகாத்மாவேதவிர பரமாத்மாவல்லமுன் சொல்லியேனதுவால் பிறுணசப்தமும்கூடாததாய்காத்மாதான்வாயு வல்லவாக்குமு

தலானசகலத்துக்குவிலயஸ்தானமாக கேழ்வியாகிறபடியாலும் வாயுவல்ல, ஜீவனுடைபாஜன் மாதிகளுக்காரணமென்றபடியால் ஆகாசசப்தத்தால்சொல்லப்பட்டது சொல்லியபிரத்தி யாத்மாதான் ஜடத்துவமமுதலானதர்மங்கள் பிரசித்தமாயிருப்பதால் பூகாசாமல்ல, பிறு த்துடன் கூடியதாகச்சொல்லப்பட்டபடியால் பரமாத்மாதான், சுருதியில்சொல்லியதிருபாத் பிரம்மமானது அமிருதமென்று சொல்லப்பட்டிருப்பதால் பரமாத்மாதான் அமிருதமும் ஜோதியும் ஏகமாகையால்சுருணமென்றெண்ணக்கூடாது அபரிச்சின்னரூபமாகையால்தேகத் துக்குள்பட்டிருத்தமுமில்லை காயத்திரியின்நான்கு பாதத்தைச்சொல்லியபடியால் பரமாத் மாவில்லையென்றால் முழுசுஷுவுக்கு அந்தநிற்குணத்தில் சித்தத்தின் அற்பணம்சொல்லப்பட்டிருப்பதால்சந்தோசர்களால் மீமாம்ஸைசெய்யப்பட்டிருப்பதாலும் பூகம்பிரிதிவிதேகம் இரத யாலும் ஜோதியானது பரமாத்மாதான், ஆகாசத்தைகாட்டிலுமென்றும் ஆகாசத்திலென்றும் வேத்மைபேதமிருந்தபோதிலும் இரண்டுசுருதியிலும் பிரகாரமொன்றாகையால்பரமாத்மா வுக்குபேதமில்லை மாத்தின்னுணியில்சுருகுபகிளையும்மரத்தின்னுணிக்குமேல் சுருகுபகிள ன்றும்சொல்வதில்சொல்பேதமேதவிர அந்தபேதமில்லையல்லவா (அ)கௌஷீதிகிஉபநிஷத்தில் சொல்லியபிறுணன் அவ்விடத்தில்காணுகிறஸ்பஷ்டமான அனேக அடையாளங்களால் பரமா த்மாதான்ஸர்வகர்மக்ஷயவசனமானது பரமாத்மாவைத்தவிர மைத்தவனிட்டுத்தில்விதிக்கமா ட்டாதல்லவா பிரத்தியகாத்மாவிடத்தில் பரிச்சேதமிருப்பதால்கூடாது என்னை அரியென்று இந்திரனுடைய உபதேசவசனத்தாலிந்திறென்றதேவதைபேதவிர பரமாத்மாவில்லை என்றால் இவ்விடத்தில் அக்கியாத்மஸம்பந்தம் வெகுவாயிருப்பதால் இந்திரனுடையபலகூலிக்ஃபப்ட்ட ம்மவித்தையின்மகிமைலேயே ஆகிலும் ஆகிசாரிகளுக்கையாலிந்திரனுக்குமாத்திரமதுபுச் த்மேதவிரமைத்தப்பிரம்மவித்துக்களுக்குஹத்திபண்ண இடமுமில்லை பண்ணினால்பிரம்மவித் தைஇல்லாதபடியால் பாபமுமுண்டு வாமதேவரைப்போல் தேவேந்திரனும் சாஸ்திரதிருஷ்டி யால்பரமானஜோதியானது உபதேசிக்கப்பட்டுது வாக்கைஅரியக்கூடாது வக்தாவை அரிய வேனுமென்றதுஜீவனுடைய அடையாளமாகையாலும் தேகம்கிளம்புகிறது பிறுணனுடைய அடையாளமாகையாலும் பரமாத்மாவில்லைஎன்றால் ஜீவோபாஸனம்முக்கியப்பிறுணோபாஸ னம்பரமாத்மோபாஸனமென்று மூன்றுவிதபாஸனம்சொல்லப்பட்டிருப்பதால் அந்த ஆத் மாவுக்குபரமாத்மாவிடத்தில் யோகமிருப்பதாலும் பராத்நோபாக்கியானத்தில் சொல்லியபி ருணன்பரமாத்மாதான் (க) இப்படி அப்பயதிகூலிதனால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டதத்துவஸா ஸ்யணசந்திரிகையின் ஞானகாண்டத்தில்-உ-வதுபாதத்தில்-உ-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

உ-வது அத்தியாயம்.

சகலமும்பிரம்மம்அதினிடத்திலேயே சகலமும் உண்டாகிஇருந்துவாய்க்கின்றனவெ ன்றரிந்துசாந்தனாகி அதைஉபாசிக்கத்தக்கது என்றுபிரஸித்தமாக உபதேசிக்கப்பட்டிருப்ப தால் ஜீவனுவதுசுவது அருப்பபிரம்மமாவது பிரகிருதமில்லை உபதேசிக்கப்பட்டிருப்ப தக்கன்குணமுள்ளதாகையால் அருபவஸ்துவானது பிரகிருதமில்லை ஜீவேசர்களிரெண்டும்தள்ள தக்கன சித்ருபபிரம்மத்தினிடத்திலேயே பிரஹத்துவம் ஜீவகாரணத்தாவும் கொள்ள தும் முதலானசொல்லியகுணங்கள்கூடும் சிலர்கள்ஸச்சிதானந்த துவம் சாஸ்திரயோனித் உபாஸ்யத்துவங்கூடாதென்று சொல்லுகிறார்கள் அவர்களைவேதிகளென்று சொல்லக்கூடா

தல்லவா, உபரஸிக்கக்கூடாத நிற்குணத்தவஸ்து ஒன்று சொல்லப்படுகின்றன, அதுவாக்கு மனதுகளுக்கெட்டாததாகையால் அது அரியத்தக்கதாகவுமாட்டாது, சாரீரனென்றஜீவன் ஸுருணனாகையா லுபாலிக்கத்தக்கனவனுமல்ல எங்கும்தள்ளுகிடையும் அவனிடத்திலவீத் தித்திருக்கின்றன சொல்லியபிரம்மத்துவம் முதலான குணங்கள்கூடாது ஜீவனுக்குசர்ம கர்த்திர்த்துவவியபதேச மிருப்பதால் உபாஸ்யத்துவம்கிடையாது பிரத்தியகாத்மாவுக்கு பரஜோடே ஐக்கியம்ஸத்ய மெப்படிஎனில் நெல்வால்போல ஆகாரமுள்ளவன் சாரீரனென் றும் பெரிதானதுபிரம்மமென்றும் சப்தவிசேஷத்தால் பேதம்சேழ்கிறபடியால் தத்துவம்பத வாச்சிய அர்தர்களானஜீவேசர்களை மர்தனம்செய்து அதின்இலக்ஷிய அர்தங்களான பிரத்தியக் ப்பிரம்மங்களுக்கைக்கியும் சொல்லப்படுகின்றன ஆகையாலிவ்விடத்தில்அவித்தைமாயை ஸம் பந்தப்பட்டபடியாலும் சாரீரித்துவம் ஸமமாயிருப்பதாலும்ஜீவேசர்களிரெண்டுபேர்களுக்கும் லித்தியில்லை ஈசுவரன்சகல பூதங்களுடைய இரத்யதேசத்திலிருக்கிறான் என்ற ஸ்மிருதியால் சாரீரப்பிரம்மங்களுக்குபேதமும் பிரம்மத்தினிடத்திலீசசப்தமும் கேழ்வியாகிறது, ஆனால்பி ரகிருதஆத்மாஅல்பமானஇடத்திலிருப்பதுனால்அனுத்துவஞ்சொல்லப்பட்டிருப்பதாலும் பர மாத்மாவில்லைஎன்றால் ஆகாசம்போல் ஸர்வகதமாகதேடத்தக்கதென் நிவ்விடத்திலும் சொல் லப்பட்டிருப்பதால் பரமாத்மாதான் ஆத்மாவுக்கு அனுத்துவம்முதலானவசனத்தால் பரிச் சின்னதுவத்தை ஸ்திரப்படுத்தவேனுமென்றஎண்ணமொருமதஸ்தர்களுக்குமில்லை,ஆனால்பிரம் மம்ஸர்வகதமாயிருந்தபோதிலும் பிறுணினிஸம்மந்தம் காணப்படுகிறபடியால் ஜீவஸம்பந்தப் பட்டபோகம் பரமாத்மாவுக்குத்தானென்றால் கர்த்திருத்துவாதிகுணமுள்ளவன்ஜீவனென்றும் அதில்லாதது பிரம்மமென்றும் சொல்லப்படுகிறபடியால் கர்தாவுக்கேபோகமேதவிரஸாக்ஷி க்கில்லை, சாரீரபிரம்மங்களுக்கு சித்ருபத்துவம் ஸமமாகையால் போகமும்ஸமந்தானென்ற பிறுந்தியை புத்திமான்தள்ளட்டும், ஜீவனுக்குசித்ருபத்துவமிருந்தால்போக வார்த்தைதா னெப்படிவரும் சித்தின்னபாஸனாகையாலல்லவா உபமர்தனம் சொல்லப்படுகின்றன (க0) சருசருளானதை ஜஸப்பிறுஞ்ஞஜீவர்களை பகலிக்கிறபடியால் பகலிக்கிறவன் பரமாத்மாவே தவிரபரமேசுவரனில்லை, பிரம்மக்ஷத்திரியாதி பிரபஞ்சபக்ஷணஞ் சொல்லப்பட்டபடியால்பர மெசுவரனாகியிருந்தபோதிலும்இலக்ஷணனால் பரமாத்மாவேபகலிக்கிறவனாவான்அப்படியாகில் சுருதிவாக்கியம் அனுசுலமாகும், எவனுக்குபிரம்மக்ஷத்திரங்கள் அன்னமோ எவனுக்குமிருத் தியு நெய்யோ அவனெந்த இடத்திலிருக்கின்றனோ அவனை எவனரியுவானென்ற சுருதியில் பரமேசுவரனுக்கு அதிஷ்டானம் பரமாத்மாவென்று ஸ்பஷ்டமாயிருப்பதால் சந்தேகமில்லை எவன்மோக்ஷஸமயத்தில் ஜீவர்களை தன்னிடத்திலுபஸம்ஸாரஞ்செய்கிறோ அ்வனிசனலுப லக்ஷிக்கப்பட்ட பரமாத்மாதான் (க1) பிறுணிகளுடைய இரத்யகுக்கையில் பிரவேசித்திருக்கிற இரெண்டாத்மாக்கள் ஜீவேசர்களாவது ஜீவபிரத்தியகாத்மாக்களாவது பிரத்தியகாத்ம பரமா த்மாக்களாவது ஆகலாம், பகவின்துக்கம் அபிமானத்தால்பதிக்குநேரிகிறபடியால் ஜீவேச வரர்களுக்குகர்மபலபோதமுண்டு,சாரீரப்பிரத்தியகாத்மாக்கள் நிழல்வெய்யில்கள் போலாகை யால் கர்மபலபோகம்குஹயில்பிரவேசம் சாயாதபமென்றமூன்று விசேஷணங்களும் பிரத்திய காத்மாவுக்குசித்திக்கின்றன, பிரத்தியக்பரூள் பிரவேசிப்பதில் மைத்த விசேஷணமிரெண்டும் குடைக்காரனிலக்ஷணையால் வித்திக்கின்றன, பிரத்தியகாத்மாவுக்கு ஸஞ்சிதகாமிபலமில்லா விட்டாலும் பிறுரப்தபலமிருப்பதால்சர்மபலமும் பரிச்சேதமிருப்பதால் பிரவேசமும் வெய் யில்போலவுமிருக்கின்றன, உலகத்தில் அம்சத்திலுள்ளதர்மங்கள் அம்சியிடத்திலும் உபசார மாகபிரயோகிக்கப்பட்டிருப்பதால்ஓய்நாலுமுகோஒருகுத்தமுமில்லை,(க2)கண்ணுக்குள்ளிரு க்கிறபுருஷன் பிரத்தியகாத்மாதான் அவன்பரமாத்மாவின்னம்சமாகையால் அனேகமாகபா னுடைய தர்மங்களவனிடத்தில்கூடும், இந்தகூடஸ்த உபாஸனையை வெகுவாகபூர்வஞ்சொல்லி

பிருந்தபோதினும் தின்பலத்தைச் சொல்லாதபடியால் அந்த இந்திரேண்டு அதிகாரங்களுக்கு இப்படிப்பட்ட பேதம், அந்த இந்திரத்தியகாத்மாவுக்கு ஸ்தானம் ரூபம் முதலான பேதமிவடத்தில் சொல்லியபடியாலும் பேதம் சுவர்ணமயமான தாடிமுதலான துகள் முழுக்ஷுக்களால்தான் எத்தக்கனதுகள், சுகமென்றும் ஆகாசமென்றுஞ் சொல்லப்பட்டபடியால் தாமரை இலை ஜலம் போலொட்டில்லை என்றபடியாலும் பரேக்ஷஞ்ஞானிக்கு எந்தகெதிகொல்லப்பட்டதோ அதே பிரத்தியகாத்மாவான அக்ஷிபுருஷவித்துக்கு திரும்பிவரவில்லை, ஆகாசம்போல்வியாபகனான பரமாத்மாவுக்கு யானைக்குக்கிளிக்கூட்டில் போல்நேத்திரத்திலிருப்பு ஸம்பவிக்கமாட்டாதாகையால் பிரதிருதன் பிரத்தியகாத்மாதான் பரனில்லை, பிரத்தியகாத்மவித்துக்கும் பரேக்ஷப்பிரம்மவித்துக்கும் அணுத்துவபூர்ணத்துவமிருந்தபோதிலும் அரிவைக்காட்டிலும் பார்வைசிலாக்கியமாகையால் இரண்டுபெயர்களுக்கும் அர்சி ருதிமர்கமாகசமானகெதி சொன்னது யுத்தந்தான், பரமாத்மவித்துக்கு அபரேக்ஷஞ்ஞானியாகையால் பிருணாநிலயம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றனவே தவிர போக்குமில்லைவரவுமில்லை (கௌ) ஆதிதைவிகங்களில் அந்தரியாமியாகச் சொல்லப்பட்டவன் பரமாத்மாவேதவிர வேறொருவேசப்பிரத்தியகாத்மாக்களில்லை, ஆத்மத்துவம் அமிருதத்துவம் முதலான தர்மங்கள் சொல்லப்பட்டிருப்பதால் பரனிடத்தில்தான் அந்த தர்மங்கள் முக்கியமாகும் பரிச்சின்னசுவரூபியாகையால் பிரத்தியகாத்மாவிடத்தில் முக்கியமாகாது, எப்படி பிரத்தியகாத்மாவுக்கு ஜிவேசர்க்கரணமோ அப்படி பரமாத்மாவுக்கு பிரத்தியகாத்மா கரணனாவான், இப்படியாகும் போது ஸர்வத்துக்கு ஆந்தரானபரன் அசேதனமான பிரதானத்தினிடத்தில் ஆத்மத்துவம் முதலான தர்மங்கள் சொல்லப்பட்டதனால் இதர தர்மங்கள் சொல்லப்பட்டிருப்பதாலும் அந்தரியாமியாகமாட்டாது, காண்வானும் மாத்தியந்தினும் பரன் ஆதாரமாகையால் விஞ்ஞானாத்மாவிடத்தில் ஜிவனை விபுவாகச் சொல்லுகின்றார்கள், அதிருஷ்டிருத்துவாதி தர்மங்களும் திருஷ்டிருத்துவாதி தர்மங்களும் பரனிடத்தில்தான் சுவபாவமாகஸகலமும் ஸம்பவிக்கிறதுகள் (கௌ) சுருதியில் ஸர்வஞ்ஞத்துவாதி தர்மங்கள் சொல்லப்பட்டிருப்பதால் அதிருச்சியத்துவாதி குணங்களுள்ளவன் பரமாத்மாதான் இதனாலில்லை, ஸர்வாந்தரத்துவமில்லாததுனால் பரமேசுவரனிடத்தில் அந்த தர்மங்கள் கௌணமாகும், திவ்வியன் அமூர்தனென்ற இவ்விதவிசேஷணங்களாலும் அக்ஷரத்துக்கு பரனென்றதுனாலும் அந்த விசேஷணபேதங்களால் பரமாத்மாவையே தீர்மானிக்கின்றன ஈசுவரனைக்காட்டிலும் ஜிவனுக்கு பரம்மியமிருப்பதால் ஜிவனுக்கு பரசப்தமும் பரனுக்கு பரதாசப்தமும் ஸித்தித்தது, அக்கினிதலை என்றது முதலான ரூபம் பரமேசுவரனுடையதாயிருந்தபோதிலும் அவனை அனுவதித்து நித்தியனான பரமாத்மாவே பிரதிபாதிக்கப்படுகிறது ஜிவேசரி ரொண்டுபேர்களும்கூட ஸர்வதா ஒன்றுக்கொன்று அன்னியர்களாயிருப்பதால் ஸர்வபூதாந்தரமாவென்ற பரமாத்மாவுக்கு அவர்கள் அன்னியர்கள் தான் (கௌ) வைசுவானரசப்தம் ஆத்மசப்தமின்னும் பரத்தியகப்பருளிடங்களில் ஸாதாரணமாயிருந்தபோதிலும் பிருதேசமாதிரி மென்ற விசேஷணசப்தமொன்று பரத்தியகாத்மாவிடத்தில் அஸாதாரணமாயிருப்பதால் வைசுவானரன் ஒட்டைச்சாணாகாரமுள்ள பிரத்தியகாத்மாதான், ஸர்வபூதங்களை பிரேரணை செய்கிற அனுமானம் பிரத்தியகாத்மாவிடத்தில் தானாகும் பரனிடத்தில் தூஷிக்கப்படும், அசுந்தியனென்று சொன்னதுனால் பரனென்றெண்ணக்கூடாது இதென்று வேறொருபாடுபரனை சிந்திக்கக்கூடாமை போல் மூர்த்தியுடன் பிரத்தியகாத்மாவை சிந்திக்கக்கூடாமை யால் குற்றமில்லை, மிகவும் அருபமான பிரம்மத்தை ஒருவிதத்திலும் சிந்திக்கக்கூடாமைனால் அதை இவ்விடத்தில் பிரதிபாதிக்கவும் இல்லை, ஒரு தர்மம் மூலமில்லாதவஸ்துவில் ஸர்வபூதப்பிரணேதிருதுவதர்மம் மெப்படி கூடும், ஆகையால் நந்தசங்கைக்கு எவ்வளவும் இடமில்லை, ஆனால் வைசுவானரசப்தத்தாலும் கார்கபத்தியம் முதலான மூன்று அக்கினியை கல்பித்தபடியாலும் புருஷனிடத்திலிருப்பதுனாலும் ஈசுவரனை வைசுவானரனாவனென்றால் மனது முதலான துகளில் பிரம்மத்திருஷ்டியல்லவா உபதே

சிக்கப்படுகின்றன ஆகையாலே சன்வைசுவானரனில்லை, புருஷனிடத்தில் புருஷனை அரிந்தவனென்று சொல்லியிருப்பதால் உள்ளும் வெளியும் வியாபித்தபரமாத்மாவென்று சங்கிக்க இடமில்லை, ஆகையால் வைசுவானரன் உஷ்ணப்பிரகாசமுள்ளபடியால் பூதாக்கினியுமில்லை, அபிமானியாகையால் அக்கினிதேவதையுமில்லை (கௌ) ஈசுவரானுவாதாபேகையென்றியில் நேராகவே பிரத்தியகாத்மாவை கிரக்கிரதில் வினோதமில்லையென்று ஜைமினி ஆசாரியரெண்ணுகிறார், இரதயாதியில் அபிவித்யத்தியிருப்பதால் வினோதமில்லை என்று ஆச்மரத்திய ஆசாரியரெண்ணுகிறார், பிரத்தியகாத்மாவின் அனுஸ்மரணத்தால் வினோதமில்லை என்று பாதரி ஆசாரியரெண்ணுகிறார், பிருத்திரூபத்தால் வினோதமில்லை என்று திரும்பவும் ஜைமினி ஆசாரியரெண்ணுகிறார், இந்தப்பிரத்தியகாத்மாவை புருவங்களுக்கும் மூக்குக்கும் நடுவில் ஜாபாலர்கள் சர்வபரபஞ்சம் செய்கிறவனாகச் சொல்லுகின்றார்கள், சகலவேதாக்கச்சியஸாரகண்டனை பிரத்தியகாத்மாவை தீபதுல்லியமாகவிவேகிகளரியுகிறார்கள் (கௌ) இப்படி அப்பயதிக்ஷிதரூல் மொழிபெயர்க்கப்பட்டதத்துவஸாஸ்யணசந்திரிகையில் ஞானகாண்டத்தில் உ-வது பாதத்தில் ௩-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ச-வது அத்தியாயம்.

ஆகாச பூமிகளுக்கிருப்பிடமாகச் சொல்லப்பட்டவன் ஆத்ம சப்தமிருப்பதால் பிரத்தியகாத்மாதான் பரனில்லை அதீதனுமில்லை, பூர்வம் நேத்திராதிகளிலிருக்கிறவனாகச் சொல்லிய பிரத்தியகாத்மாவானவன் பேதமாக உபாஸிக்கத்தக்கனவன், இந்தப்பிரத்தியகாத்மாவானவன் நேத்திராதிகளுக்கிடமானமாக அபேதமாக உபாஸனை செய்கிறவன் மன்னஞ்ஞானிகளான முக்தர்களால் அடையத்தக்கனவன் நாமரூபதியாகத்தால் பூர்ணானபுருஷன், இதுமாயையும் ஆகாது ஜகத்காரியத்தாலனுமானிக்கப்பட்ட ஈசுவரனுமாகாது, ஆத்மஞ்ஞானமில்லாதவர்களால் ஜீவனிடத்திலாத்மசப்தரூபசரிக்கிறபடியால் ஜீவனும் ஆகாச பூமிகளுக்கு அதிஷ்டானமாக மாட்டான் சாரீரனரியுகிறவனென்றும் பிரத்தியகாத்மா அரியத்தக்கனவனென்றும் இரண்டுபேர்களுக்கு பேதஞ்சொல்லப்பட்டிருப்பதால் இந்தப்பிரகரணமும் பிரத்தியகாத்மபரமாகவே இருப்பதாலும் இதரர்களான பரங்கள் விஷயமூலில்லை அபரங்கள் விஷயமூலில்லை, ஒருவன் சாக்ஷியாகவும் அன்னியன் கர்மபலபொக்தாவாகவும் பேதமிருப்பதால் வியவகாரகேசயில் அபேதங்கூடாது, ஸாங்கியனால் சொல்லப்பட்ட ஸத்துவக்ஷேத்திரஞ்ஞபக்ஷத்தில் அசேதனமான ஸத்துவத்துக்கு பிரகாசமில்லாமைனால் வெகுதூஷணமிருக்கின்றன (கௌ) ஸம்பிரஸாதனென்ற பிருஞ்ஞ ஜீவனுக்கு மேல் சொல்லப்பட்டிருப்பதால் பூமாவென்ற பூர்ணவஸ்துவானது பரமாத்மாதான் ஆத்மாவிடத்திலிருந்து பிருணானுடாச்சுதென்று மேல் சொல்லியிருப்பதால் பிருணனும் பூமாவாகாது, ஸம்பிரஸாதனென்ற சுஷுத்தனுக்கும் அபரனாகையால் ஜீவனும் பூமாவாகான், அப்படி இரண்டுவிதப்பிரத்தியகாத்மாவும் ஆகான் எதிலிரண்டாவதை பார்க்கிறானில்லையோ என்று கேட்கிறபடியால் பரனுக்கு பரனாயும் தடஸ்தலக்ஷணமத்தவனாயும் பூர்ணனாயும் உள்ள ஆத்மாவே பூமசப்தத்தால் ஸாதிக்கப்படுகிறான், இரண்டாவதைகாரணமலிருக்கின்றது முதலான தர்மங்களும் பரமாத்மாவிடத்திலேயே முக்கியமாகும் பிரத்தியகாத்மாவிடத்தில் முக்கியமாகாது, சுஷுத்தவாதிகளால் சுஷுத்தனே பூமாவென்று சொல்லப்படுகின்றன அதுமிகவும் கஷ்டம் (கௌ) கார்கி என்ற ஸ்திரீயின் பொருட்டு யாஞ்ஞவல்கத்தியரூல் சொல்லப்பட்ட அக்ஷரமும் விபுவான பரமாத்மாதான் ஆகாசம்வரை சகலத்தையும் கரிக்கிறபடியால் ஜிவனீசன் எழுத்துக்கள் அக்ஷர சப்தத்தால் சொல்லப்பட்டதில்லை, ஸ-ஞரிய சந்திரர்களுடைய சாஸனத்தினால் அந்த தாரணமென்ற சாஸனம் காரியப்பிரம்மத்தின் காரியமாயிருந்தபோதிலும் அபேதத்தால் ஸாயீப பியத்தாலாவது காரணப்பிரம்மத்திலுப்சரிக்கப்ப

டுகின்றன ஆதிதேவிக சாஸனகர்தாவான ஸகுணேசுவரனால் இலக்ஷிக்கப்பட்ட பீர்ம்மமென்று
 நிச்சயிக்கவேண்டியது அது பார்க்கப்பட்டதாயிருந்தபோதிலுமெல்லாததையும் அதேபார்க்கின்
 றனவென்று பீர்ம்மத்தைத் தவிர வேறாவஸ்துவில்லாத்திலேயே அக்ஷரமாகும் (உடு) அபரப்
 பீர்ம்மமான ஓங்காரத்தால் தியானம் செய்யத்தக்கது பரப்பீர்ம்மந்தான் இந்தத்தியானமே ஸமமிய
 க்தெருசனத்துக்கு ஸாதனம் தியானதிகளுக்கெட்டாத ஒரு அரூபப்பீர்ம்மமிருக்கின்றன அது
 சித்ருபஸம்மியக்ஞானியின் தேகம் விழுந்தபின் பவிக்கப்போகிறபடியால் முமுக்ஷு-களுக்கு அ
 தின் விசாரணையாலெவ்வளவும் பிரயோஜனமில்லை சிதானந்த ஸ்வரூபத்திலேயே பிரயோசன
 மிருக்கின்றன ஓங்காரத்தால் தியானம் செய்யத்தக்கன புருஷன் விபுவாகையால் வெளிப்பட்ட
 வனுமல்ல உள்பட்டவனுமல்ல (உக) இரதயபுண்டரீகபரிச்சேதமிருப்பதால் தகரூத்மா பி
 ரத்தியக்குத்தான் ஆதிலும் வெளிபூதாசத்துடன் னுபமானம் சொல்லப்பட்டிருப்பது முத
 லான மேல் ஹேதுக்கள் னால் பரமாத்மாவாகிறான் மைத்த பூதாசம் ஜீவனிசன் பிரத்திய
 காத்மா இதுகள் தகரமாகாதுகள் ஆகாச பூமிகளுக்குகெதியும் பாபமில்லாமையும் காணப்ப
 புகிறபடியால் லோகங்களுக்கு கலப்பு வறும் விருக்கவேண்டியதற்கு அனைபோலிருக்கின்றபடி
 யாலும் இந்தமகிமை எல்லாம் பரமாத்மாவிடத்திலேயே கூடுமாகையாலும் இதரான சுஷுத்
 த ஜீவனுடைய விசாரணையானது தள்ளவேண்டியதற்காகவேதவிர தாரணம் முதலான சொல்
 வியமகிமை இல்லாத்தினால் கோள்ளவேண்டியதற்காகவிலை மேல் சொல்லிய பிரஜாபதிவாக்கி
 யத்தாலும் சுஷுத்தனுக்கு மேல் ஆவிர்பவித்த பரமாத்மாவே இவ்விடத்தில் மூன்று ஜீவவிசா
 ரணையானது துரியாத்மப் பிறுப்திக்காக வேதவிர வேரில்லை சுஷுத்தப்பிறுப்திக்காக இரண்டு
 ஜீவவிசாரணை என்று சுஷுத்தவாதிகொல்வது அஸத்துதான் (உஉ) இரதயபுண்டரீகத்தில் சொ
 ல்லப்பட்டபடியால் தகரன் அல்பனென்றாலுத்தமில்லை தகரூகாசம்போலென்று சொல்லப்ப
 ட்டிருக்குதல்லவா அந்த வஸ்துவில் ஸ-ஹியன் முதலானது களெல்லாம்பிரகாசிக்கிரதுகளில்
 லே என்று ஸ-ஹியாதிகள் அதை அனுசரிக்கிறதுகளென்றும் அப்புத்தமானரூபம் சொல்லப்பட்டிரு
 ப்பதால் ஸ்மிருதியாலும் பரஞ்சோதியாகச் சொல்லப்பட்ட அது அகண்டபோதமான பரமாத்
 மாதான் (உஈ) சுருதியால் கட்டவிரலாகாராக சொல்லப்பட்ட ஹிரதயத்திலிருக்கிற புருஷன்
 பிரத்தியகாத்மாதான், பாதரூயணொன்றவியாஸாசாரியர் தங்களுடைய கட்டைவிரல் பிரமாண
 மாக மனுஷியர்களுக்கு மேலான தேவர்களிடத்திலும் அந்தபுருஷன் அங்குஷ்டாகாரனென்று
 எண்ணுகிறார் பிறகு இந்திரன் முதலான தேவர்கள் குருஸேவைசெய்திருப்பதால் தேவர்களுக்கு
 பிரம்மவித்தையில் அதிகாரமுண்டென்று எண்ணுகிறார் இந்திராதிகளுக்குத் தங்கள் சக்தியிலு
 ல் அநேக விகாரரூபங்க ளுண்டாகிறபடியால் பிரத்தியகாத்மாவுக்கு அப்படியே அநேக ஆ
 காரமிருப்பதாலும் தியான கர்மத்தில் விநோதமில்லை (உச) சுருதிஸ்மிருதிகளால் நாதத்தை பி
 ரத்தியகாத்மாவிடத்திலுண்டாகிறதாக பெரியவாள் சொல்லுகிறார்கள் தன்னாலுதிக்கிறபடியால்
 வேதாத்மியனத்தில்தேவதைகளுக்கு விநோதமில்லை, பிரளயத்திலும் நாமரூபங்கள் ஸமானமா
 கையால் பிரத்தியகாத்மாவுக்கு நாதாதிஷ்டானத்துவம் நித்தியந்தான், சுஷுத்தியிலும் மகாப்
 பிரளயத்திலும் பேதமில்லை, (உரு) தேவர்களுக்கு மதுவித்தையில் அதிகாரமில்லாத்துணல்பீர்ம்ம
 வித்தையிலும் அதிகாரமில்லை என்று ஜைமினி ஆசாரியரெண்ணுகிறார், ஆகாசத்தில்தேஜஸ்ஸு
 ள் ஸ-ஹியனிடத்தில் தேவசப்தமிருப்பதால் அசெனங்களான தேவர்களுக்கு சுருதியிலதிகார
 மில்லை என்று எண்ணுகிறார், பாதரூயண ஆசாரியர் சூரியாதிகளுக்கு மதுவித்தையி லதிகாரமி
 மில்லாவிட்டாலும் பிரம்மவித்தையிலதிகாரம் காண்பிவிக்கப்பட்டிருப்பதால் தன்சக்தியால்
 மண்டலத்துக்கு தேஜஸ்ஸுக்கிடைத்திருப்பதாலும் செதனர்களேதவிர அசேதனர்களில்லை
 என்னொண்ணுகிறார் வருணாதிகளிடத்தில்தத்துவவித்தைகேழ்கிறபடியால் ஸவேசசாசரீரமுள்ள
 வர்களாகையாலும் அசேதனத்துவங்கடாது, (உசு) சூத்திரனுக்கும் வேதத்திலதிகாரமுண்டெ

ன்றுச் சங்கிக்கக்கடாது, ஜானசருதி என்றவன் ஸம்வர்கவித்தையில் சொல்லியபடி க்ஷத்திரயன
 கையால் அவனுக்கு பிரயோகிக்கப்பட்ட சூத்திரசப்தமானது சோசத்தை அடைந்தபடியால் யோ
 கவிருத்தியால் னாக்குவமகரிஷியால் சொல்லப்பட்டுதேதவிர ஜாதிகூத்திரனில்லை, ஜானசரு
 திக்கு உபனயனாதி ஸம்ஸ்காரம் சொல்லப்பட்டிருப்பதால் ஜாதிகூத்திரனுக்கு அந்தஸம்ஸ்கார
 மில்லாதபடியாலும் சூத்திரனுக்கு வேதத்தில் அதிகாரமில்லை, சூத்திரன் வேதத்தை சிவணம்
 செய்தால் காதுகளில் அரக்கை உருக்கி பூரணம் செய்யவேணுமென்றும் வேதத்தை உச்சரித்
 தால் நாக்கயருக்கவேணுமென்றும் மனதில்தரித்தால் மாணாபுளந்துபோடவேணுமென்றும்
 ஸ்மிருதி இருப்பதால் அதிகாரம் எவ்வளவும் இல்லை இதரபாஷைகளாலும் புறணஇதிகாஸ
 ங்களாலும் பீர்ம்மவித்தையை அடையலாம் (உஎ) அங்குஷ்டாகார ஆத்மவித்தானவன் புண்
 னியபாபங்களை வுதருகிறபடியால் சூரியமண்டலத்தை அடையுகிறபடியாலும் கம்பனசப்தத்
 துக்கொதருகிறது அந்தமேதவிர பயப்படுகிறது பிரகிருத அந்தமில்லை ஆகாசசப்தமும் யோகவி
 ருத்தியால் விளங்குகின்ற ஸ-ஹியனிடத்திலேயே ஆகும் சுஷுத்தியிலடையப்பட்ட அவித்தைக்
 கு உத்திரந்தியிலடையப்பட்ட சந்திரப்பிறுப்திக்கும் அன்னியமான ஸ-ஹியப்பிறுப்தியல்லவா
 சொல்லப்படுகின்றன ஆகையால் சொல்லிய அந்தமேரியாயம் (உஅ) பதிமுதலானசப்தங்கள்
 கேழ்வியாகிறபடியால் ஸத்தியலோகாதிபதியான நாலுமுகப்பீர்ம்மாவானவர் ஈசுவரனேதவிர
 ஜீவனில்லை, முதலாவது உண்டானபடியால் ஜீவத்துவம் பிரசித்தமாயிருப்பது நிற்குணப்பிரம்
 மத்தை அபேக்ஷித்தாகையால் குத்தமில்லை, எப்படி பிதாவும் பிதாமகனா அபேக்ஷித்து புத்தி
 ரனோ அப்படி அரியத்தக்கனது, பீர்ம்மமாயோபாதிகரென்றும் ஜீவன் அவித்தியோபாதிக
 னென்றும் பிரசித்தமாகையாலும் பீர்ம்மா ஜீவனாக மாட்டார் (உக) இப்படி அப்பயதிக்கிறால்
 மொழிபெயர்க்கப்பட்ட தத்துவ ஸாரூயணசந்திரிகையில் ஞானகாண்டத்தின் உ - வது பாத
 த்தில் ச-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

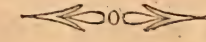
௫-வது அத்தியாயம்.

கடவல்லியுபரிஷத்தில்தெல்லிய சரீராதம் முதலானவ்சேஷமுள்ள ஸகுணப்பிர
 ம்மமே அனுமானத்தால் அரியத்தக்கதென்றால் அவிபத்தத்துக்கு மேலானபுருஷனையே அரிய
 வேணுமென்று சொல்லியிருப்பதால் பிரத்தியகாத்மாவே அரியத்தக்கனவன், ஸகுணேசுவரன்
 பிரத்தியகாத்மாவின் னனைனாகையால் ஈசுவரவாதத்தில் முமுக்ஷு-களுக்கு பிரயோஜனமில்லை
 (௩௦) அக்கினிஜீவன் பிரத்தியகாத்மா இந்தமூன்றுபேர்களுடைய பிரச்சினமும் பிரதிவசன
 மும் இருப்பதால் அந்தப்பிரகாரமானது பிரத்தியகாத்மாவை சொல்லவந்ததேதவிர ஈசனைச்
 சொல்லவரவில்லை ஜீவனையும் அனுவதித்ததேதவிர பிரதிபாதிக்கவில்லை, மகத்சப்தமானது
 ஜீவேசுவரபிரத்தியகாத்மாக்களிடெல்லப்படுகின்றனவோ அப்படி புருஷசப்தமுமா
 கும் ஆகிலுமெந்தசப்தத்துக் கெவ்விதமான அந்தத் மெவ்விடத்தி லுசிதமோ அப்படியே அரிய
 வேணுமென்று விதவான்களுடைய மதமாகையால் புருஷசப்தம் அவ்விடத்தில் பிரத்திய
 காத்மாதான் (௩௧) யாகத் திருவணியவிசேஷமான சமஸஞ்ஞானம்போல் அஜாமந்திரத்தில்தெ
 ல்லப்பட்டசக்தியானது மாயையும் இல்லை தேஜஸ்ஸு அப்பு அன்னங்களுமில்லை, குணத்திரய
 வைஷம்மியமில்லாதபடியால் தேஜஸ்ஸுக்கு மேல்ப்பட்டபடியாலும், குணஸம்மியமுள்ள
 பிரகிருதிதான் அந்தபிரகிருதிபுருஷர்களுக்கு அஜத்துவமானது ஸ-ஹியனிடத்தில் மதுத்து
 வோபசாரம் போலாகும் (௩௨) ஐந்தைந்து ஐனங்களென்று பிரகதாண்ணியத்தில் சொல்லி
 யது இருபத்தைந்து தத்துவவிஷயமேதவிர ஐந்து புருஷர்கள் விஷயமில்லை, பிறுணனுக்கு பிறு
 ணனென்றதில் ஸங்கியின் கூடுதல் னால் இருபத்தஞ்சேசித்தித்துது, தகரூகாசத்தைவற்றி

தத்படியால் ஆகாசமதிகமென்றகுத்தமுமில்லை, காண்வர்கள் அன்னமென்ற பிரதிவியைச்சொ
ல்லாவிட்டாலும் ஜோதியைச்சொல்லியிருப்பதாலதினாலே சங்கியைபூர்ணமாச்சுது, தைத்திரி
யோபரிஷத்தில் சொல்லப்பட்டிருப்பதாலாகாசவாயுக்களையும் காரணமாக எடுத்துக் கொள்ள
வேண்டியது தொண்ணுத்தாரு தத்துவங்களுக்கே சுருதிப்பிரமாண மிருக்க இருபத்தாரு தத்
துவத்துக்கு சுருதிப்பிரமாணமில்லைஎன்பதற்குசுருதிப்பிரமாணமில்லை, (௩௩) அபேதேதவிர பிரம்மமே ஆச்சு
அரியத்தக்கனவன்பரமாத்மாவென்று சொல்லியுள்ளதே உபநிஷத்தில் ஜகத்சப்தத்தினால்
சொல்லப்பட்டபிரத்தியகாத்ம புருஷர்களுக்குக்கர்த்தாபரண்தான், பிரத்தியக்புரூபினொண்டுபெ
யர்களும் ஒன்றுக்கொன்று புசிக்கிறவர்களாயிருந்தபோதிலும்பரன்அவினாசியாயிருக்கின்றான்,
ஜீவனுக்கும்முக்கியப்பிராணனுக்குமாத்மாம் அடையாளமிருக்குதென்றுசங்கிக்கவேண்டாம்
மூன்றுஉபாஸனைஎன்றுமுன்னமேசொன்னோமல்லவா, ஸுஷுப்தஜீவப்பிராப்திக்காகவே ஜீவ
ப்பிராணபுரமர்சமென்றால் பிரம்மத்தைச்சொல்லுமென்ற பிரசினத்தாலும் ஸுஷுப்தத்திரு
ஷ்டாந்த உத்தரத்தாலும் துரியாத்மபிராப்திக்காகவென்று ஜைமினி ஆசாரியரெண்ணுகிறார்,
ஸுஷுப்தநேரிகுணப்பிரம்மமென்று சிலர்கள்சொல்லுகிறார்கள் அதுசுருதியுத்தி அனுபவ
ங்களுக்குரொம்பவும்விருத்தமாகையால் யுத்தமில்லை (௩௪) பிரகதாரணணிய உபநிஷத்தில்
சொல்லிய தெருசனகிரவணமன்ன நிதித்தியாஸனவாக்யானுவயத்தால் முன்பின்யோசனை
செய்வதில் பரமாத்மபிராப்திக்காகவே அந்ததெருசனாதிவிதிகளென்று நிச்சயமாகின்றன, உப
க்கிரமத்தில் விஞ்ஞானாத்மாவானஜீவனைசொல்லியிருந்தபோதிலும் அவனைஅனுவதித்துஉபஸ
ம்காரத்தில் பரனைசொன்னதாக அரியும், பச்சமஞ்சள்போல் முன்சொல்லப்பட்டரூபம்பாத்
தியகாத்மாவுக்கேதவிர ஜீவனுக்கில்லை. முதல்தெருசனத்தில் விஷயப்பட்ட அனுஜோதியான
பிரத்தியகாத்மாவுக்கு விபுத்துவம் வித்திக்கவேண்டியநிமித்தியம் கிரவணம்விதிக்கப்பட்டுது
நிதித்தியாஸனத்துக்குமனமன்ப்படிஸாதனமோமனத்துக்குகிரவணமெப்படிஸாதனமோ
அப்படிசிரவணத்துக்கு தெருசனமும் ஒருஸாதனமேதவிர கிரவணாதிகளால்ஸாதிக்கத்தக்கன
தெருசனமேமுந்தியதென்றது ரொம்பவும் அயுத்தம், யாஞ்ஞவல்க்கியம்காரிஷியானவர்தன்
பாரியானமைத்தொடுக்கு அமிருதத்துவத்தை அடையுதிறதர்காகச் சொல்லியஸாதனங்களை
ஜீவப்பிராப்திக்கென்று எப்படிசொல்லலாம், இதிலொருவனை அரிந்தால்சகலமும் அரியப்ப
டுமென்றசுருதிப்பிரதிஞ்ஞான இருப்பதால் ஜீவாத்மபரமாத்மாக்களுக்கு அபேதமென்று ஆச்சு
ரத்தியஆசாரியரெண்ணுகிறார், ஸம்பிரஸாதசுருதியால் நேகத்திலிருந்துகிளம்பிபரஞ்சோதியை
அடையுதிறதாகச் சொல்லியிருப்பதால் அபேதமென்று ஒளடுலொமி ஆசாரியரெண்ணுகிறார்
ர்பரமாத்மாவே ஜீவனாகேதத்தில் பிரவேசித்திருப்பதால் அபேதமென்று காசகிருத்ஸன்
ஆசாரியரெண்ணுகிறார் இதில்ஸம்ஸாரநிலிருத்திகாலத்தைப்பத்திச் சொல்லியபடியால் ஒளடு
லொமிமதமேமுக்கியமாகும், ஸம்ஸாரப்பிரவிருத்திகாலத்தைப்பத்திச் சொல்லியபடியால் கா
சகிருத்ஸனமதம்ஸாமானியர்தான், சுருதிப்பிரதிஞ்ஞானவித்திக்காகவென்று சொல்லியபடி
யால் ஆச்சுமத்தியமதத்தில் கொஞ்சம்பேதம் அபிப்பிராயப்படுகின்றன பரன்பிரவேசியாமலிரு
ப்பதாலென்றுஸ-ஒத்திரமில்லாததுனால் முக்காலத்திலும்அபேதத்தில்காசகிருத்ஸனருக்குமத
மென்றவியாக்கியானம்சரியல்ல, வியவகாரதேசையில் ஜீவன்வேனாயாகவேஇருப்பதாலுத்த
திக்குமுந்தியஅபேதத்திலவருக்கு அபிப்பிராயமென்றியவேண்டியது(௩௫) வஸ்துஎனமென்
றபிரதிஞ்ஞானிருஷ்டாந்தத்துக்கு தடைவருமலிருக்கவேண்டியதற்காக நிமித்தகாரணமான
பிரம்மத்தைத்தவிர பிரகிருதிவேனாஇல்லை என்றுசொல்லப்படுகிறது, ஜீவனுக்குபாதானகார
ணமானபிரகிருதியையும் நிமித்தமே உண்டுபண்ணிப்படியால் நிமித்தகாரண உபாதானகார
ணங்களுக்குபேதமும்மோகூஅவஸ்தையில் உபாதானத்தைமர்தித்து நிமித்தம்சேஷிக்கிறபடி
யால்அபேதமும்கூடம் பிரம்மமோகூணம்பண்ணி தன்னையேபிரபஞ்சமாகச்செய்ததாகசுருதி

சொல்வதால் பிரம்மமே இரண்டுகாரணமாச்சுது, பிரகிருதிக்குபாதானமாயும் ஜீவனுக்கு
நிமித்தமாயும் பிரம்மத்தைச்சொன்னதுனால் அபின்னநிமித்தோ பாதானகாரணவாதம் சித்
திக்கவிலையேயென்றால் என்னசெய்யலாம் அவளவுதான் அபேதவாதிகளுக்கிடம்கிடைக்கும்
பிரம்மத்தின்பிரகிருதிதான் காரியரூபமாக ஆச்சுதேதவிர பிரம்மமாகவில்லை, பிரம்மமே ஆச்சு
தென்றால் அப்போதுகாரியப்பிரபஞ்சத்துக்கு நாசம்காணுகிறபடியால் பிரம்மத்துக்கே அந்த
நாசம்நேரிடும் ஆகையால் பிரம்மத்தின் ஒருசக்திதான் ஜீவனாகபரிணமித்துதேதவிர நிமித்த
காரணமான பிரம்மம்பரிணமிக்கவில்லை, பிரம்மத்துக்குயொரிசப்தமும் நிமித்தார்தமேதவிர
உபாதானாத்மில்லை, ஆகையால்காரணாத்வஸ்துவைச் சொன்னதாக சங்கிக்கவும்வேண்டாம்
இந்திரிவிசேஷப் பிரம்மகாரணவாதத்தால் மாயாப்பிரதான அனுமுதலானகாரணவாதிகள்
எல்லோரும் தள்ளப்பட்டார்களென்றியத்தக்கனது (௩௬) இப்படி அப்பயதிகூழிதரால்மொழி
பெயர்க்கப்பட்ட தத்துவஸாராயணசந்திரிகையில் ஞானகாண்டத்தின் - உ - வது பாதத்தில்
௫ - வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

கூ-வது அத்தியாயம்.

சித்ரூபப்பிரகிருதிக்குகாபிலஸாங்கிய ஸ்மிருதியில் அவகாசமத்தபோதிலும்இதா
ஸ்மிருதியிலவகாசமிருக்கின்றன, அவியத்தமென்ற பிரதானத்துக்கு ஜீவகாரணத்துவமில்லா
ததுபோல்மகத்துமுதலர்னதத்துவங்களுக்கில்லாமெனல் அந்தகாபிலஸாங்கியமதம்அச்சுள
தமென்றுதள்ளப்பட்டுது, இதுனால் யோகமதஸ்தனும் தள்ளப்பட்டான் இரண்டுபேர்களா
லுமடையப்படுகிற ஸ்தானமொன்றாகையால் அவேதிகளாகிலும் கிரமமுக்கியுண்டு, ஸத்தியோ
முத்திஇல்லாதபடியால் தள்ளப்பட்டார்கள் (௩௭) ஞானஞானபேதசப்தத்தால் ஜீவன்பிரம்ம
விலக்ஷணாகையால் பிரம்மப்பிரகிருதிகாரியனென்று சொல்லக்கூடாது, பூமிசொல்லித்து
ஜலம்சொல்லித்தென்றவிசேஷமும் அக்கினிவாக்காச்சுதென்ற கெமனமும் அபிமானதேவ
தையின்காரியமாகையால் பூமிஜலம்முதலானதுகள் அசேதனங்கள்தான், இப்படிஇருப்பதால்
சேதனசேதனங்களான பிரம்மஜீவர்களுக்குக்காரிய காரணத்துவங்கூடாதென்ற சங்கைக்கு
உத்தரம் ஜீவன்மோகாதிவிசேஷம்சத்தால் பிரம்மவிலக்ஷணாகையிருந்தபோதிலும் ஸச்சிதா
னந்தாம்சத்தால் அலிலக்ஷணாக இருப்பதால்காரியகாரணத்துவம் சித்தித்துது, காரியத்தின்
நிஷேதார்தமாக உத்தத்திக்குமுன் அஸத்தென்றுசொல்லப்பட்டுதேதவிர அம்லாத்மாவான்
காரணத்துக்கு அஸத்துவத்தைச் சொல்லவந்ததில்லையாகையால் உத்தத்திக்குமுன் ஜீவகா
ணம் அஸத்தென்றதில்லை, இதுனால்ஸத்தாரியவாதிக்கு அனிஷ்டம்தன்னால் வித்தித்துது கஷ்
டம்சப்தம்முதலானதத்தது காரணம்சப்தம்முதலானதுள்ளதுகாரியமென்றிப்படிஇருக்கஇர
ண்டுமில்லத்தென்றுஸமமாக எப்படிசொல்லலாம், ஜீவனுடைய அழுக்கானது மோகூாவஸ்த
யில்பிரம்மத்தைகெடுக்குமென்றகுத்தம்மண்குடம்முதலானதிருஷ்டாந்தத்தால்வருது, பிரதா
னவாதிக்கும் ஸுஷுப்தவாதிக்கும் மோகூத்தில் அந்தகுத்தம்வருமேதவிர துரியாத்மவாது
யான நம்முடையபக்ஷத்தில்வருது, இதில்குருதியுத்தியனுபவத்தால் சங்கையுத்தரத்துடன்காரி
யகாரணவாதத்தை நிறையிக்கிறோம், நித்தியாநித்திய விவேகம்முதலான நான்குசாதனம்
பொரிந்தியஅதிகாரியாவந்தஜீவனுடைய உத்தத்திஸ்திதிலயங்களுக்கு காரணமானப்பிரம்மமே
அரியத்தக்கதென்றுசகலவேதாந்தங்களுடையகருத்து "சங்கை" ஜீவன்கக துக்கபோகாதிகளு
டன்கூடியிருப்பதால் பிரம்மம்சகதுக்கபோகாதிகளத்து ஸச்சிதானந்த ஸமாஸ்வரூபமெ
ன்று சருவசாஸ்திரப்பிரசித்தமாயிருப்பதாலும் காரணனுரூபமாகவே காரியமிருக்கவேணு
மென்று நியாயமிருப்பதாலும் ஜீவனுக்குப் பிரம்மம்காரணமென்று சொல்வது சரியில்லை,

“உத்தரம்” சொல்லியலக்ஷணமுடையகாரிய ஜீவன்காரணனுருபாக இருப்பது நியாயந் தானென்றால் காரியகாரணங்களுக்கு வியவகாரதேசையில்பேதம் சித்திக்கவேண்டியநிமித்தியம் விசேஷமிருக்கிறது யுத்தமல்லவா “சங்கை” பரமார்த்ததேசையில் அபேதம்சித்திக்க வேண்டியநிமித்தியம் அவிசேஷமிருக்கவேணுமே “உத்தரம்” பரமார்த்தஜீவனாகிய கூடஸத்காரியத்துக்கும், பிரம்மத்துக்கும் அவிசேஷமிருப்பதால் அனுரூபவாதத்துக்கு விநோதமில்லை, பேதாபேதோபயவாதமும்சித்தித்துது “சங்கை” வியவகாரஜீவனுக்குகாரணம் பிரம்மமல்லவோ “உத்தரம்” வியவகாரஜீவனுக்கனுரூபமான அவித்தைஉபாதானகாரணமாயிருந்தபேரதிலும் விலக்ஷணமானபிரம்மம் நிமித்தகாரணமாகையால் பிரம்மம்காரணமில்லை என்றுசொல்லக்கூடாது “சங்கை” காரியபேதத்தால்காரணமுமிடொண்டாகபேதிக்குமாகில் அதுவைதசுருதிகளுக்குகேடுநேரிடுமே, “உத்தரம்” காரணம்ஸதஸதாத்கமாக ஒன்றாகவேஇருப்பதால் சொல்லிய கேடில்லை, துவைதாத்துவைதோபயவாதங்களும் சித்தித்துதுகள், “சங்கை” காரணம்ஸதஸதாத் மகமானால் காரணப்பிரூப்திஸ்வரூபமானமோக்ஷத்தை அடைந்தவர்களுக்கு புனர்ஜன்மம்நேரிடுமே, அப்போது மோக்ஷசாஸ்திரமுபயோகமத்ததாகுமே “உத்தரம்” உத்பத்திகாரணம் ஸதஸதாத்மகமாக இருந்தபோதிலும், லயகாரணம் ஸதமாத்நிரமாகையால் மோக்ஷசாஸ்திரம் ஸபலந்தான், பெந்த மோக்ஷங்களுக்கு பேதமிருக்கவேண்டிய நிமித்தியம் உத்பத்திலய காரணங்களை பிரித்துச்சொல்வதும் யுத்தந்தான் “சங்கை” உத்பத்திக்குமுன் ஸத்தேகாரணமென்று அல்லவாசுருதி சொல்லுகின்றன, அப்படி இருக்க ஸதஸதாத்மகமுத்பத்தி காரணமென்றுள்ப்படிசொல்லலாம் “உத்தரம்” ஜீவ உத்பத்திக்குமுன் ஸத்தேநிமித்த காரணமாகையால் கூடஸத உத்பத்திக்குமுன் ஸத்தேநிமித்த உபாதான காரணமாகையாலும் சுருதிவசனம்சரிதான், உத்பத்திக்குமுன் அஸத்தேகாரணமென்று சொல்லியசுருதிக்கு ஜிவோபாதானகாரண விஷயமாகையால்குத்தமில்லை, சாஸ்தாப்பிரஸித்தங்களான ஸத்காரியவாதம் அஸத்காரியவாதம் ஸத்காரணவாதம் அஸத்காரணவாதமிந்த நாங்கு வாதங்களும் சரியாக சித்தித்துதுகள் “சங்கை” அஸத்காரணவாதமும் சாஸ்திரஸம்மதமானால் காபிலஸாங்கியமதமும்வைதிகமாகுமே “உத்தரம்” அஸத்தாயும் அசேதனமாயுமுள்ள பிரதானதுக்கு ஈக்ஷிதிருத்துவம் சித்திக்க இடமில்லாமையால் ஸாங்கியமதம் வேதவிருத்தந்தான், “சங்கை” சேதனமான பிரம்மத்துக்கு சரீரம் நேத்திரம் மனதுமுதலானதுகளில்லாத்துணை லீக்ஷிதிருத்துவங்கூடாதே “உத்தரம்” காத்து அலையுவதுபோல் பிரம்மத்துக்கு சிச்சக்தி விலாஸமே இக்ஷணமாகையால் குத்தமில்லை “சங்கை” சிச்சக்திவிஷ்டமாகப்பிரம்மத்தை ஒப்புக்கொண்டசாஸ்திரங்களில் நிஷேதிக்கப்பட்ட விசிஷ்டாத்வைதிகருக்கிடமுண்டாகுமே சாஸ்தாப்பிரஸித்தமான நிர்விசேஷாத்துவைதிகளுக்கு விநோதமும் நேரிடுமே “உத்தரம்” சரீர இந்திரியாதிகளுடன்கூடிய மூர்த்தியைதானே பரப்பிரம்மமென்று விசிஷ்டாத்துவைதிகள் சொல்லுகிறபடியாலந்தவாதத்துக்கிடத்திலிடமில்லை, ஸர்வசக்தியுமத்த ஸத்தாஸாமானிய அருப்பப்பிரம்மத்துக்கீக்ஷிதிருத்துவம் ஸித்திக்க இடமில்லாமையால் அருபநிர்விசேஷாத்துவைதிகளுக்கு மிடமில்லை, “சங்கை” பிரம்மா விஷ்ணு ருத்திரனென்ற இவ்வித நாமரூபங்களுடன் விசிஷ்டாத்துவைதிகளால் சொல்லப்பட்ட ஸவிசேஷமூர்த்தப்பிரம்மம் தாரியமா அல்லதுகாரணமா “உத்தரம்” சருசரஜகத்துக்குக்காரணமாயும்ஜீவனுக்குக்காரியமாயும்சொல்லப்படும் அதுபோகாபேக்ஷிபுள்ளவர்களும் சித்தசுத்திஅபேக்ஷியுள்ளவர்களும்உபாஸிக்கத்தக்கனவஸ்துவாகையால் நிஷ்காம சுத்த சித்தர்களான அதிகாரிகளால் அபேக்ஷிக்கத்தக்கதில்லை “சங்கை” ஈசுவரனென்ற அந்த ஸருணப்பிரம்மம்கைவல்யமோக்ஷஸ்வரூபமில்லாவிட்டாலும் ஜீவனுடைய போகத்தையும்சித்த சுத்திக்குமாவதுகாரணமாயிருப்பதால் அதைஜீவனுக்கு காரியமென்று எப்படியும் சொல்லாம் “உத்தரம்” அவிவேகியான ஆபாஸ ஜீவனுக்கு அந்தச்சருணப்பிரம்மமுபாஸிக்

கத்தக்கதாயிருந்தபோதிலும் விவேகியான கூடஸத ஜீவனுக்கு சேஷமாகையால் சேஷியான ஜீவன் காரணமென்றும் சேஷமான ஈசுவரன் காரியமென்று முரிதியாகவே சொல்லலாம் “சங்கை” ஜகத்காரணம் ஈசுவரன் ஈசுவரகாரணம் ஜீவன் ஜீவகாரணம் பிரம்மமென்றிப்படி காரியகாரணங்களை நிரூபித்தால் அனேக நியாயங்களுக்கு விநோதிக்கும் எப்படிஎன்றால் ஜீவன் கிஞ்சித்ருனென்றும் ஈசன் ஸர்வஞ்ருனென்றும் பிரசித்தமான அர்தம் பாதிக்கப்படும்ஈசனுக்கு ஜீவன்காரணமாகில் அப்போதுஈசனை காட்டிலும்ஜீவன் அதிகசக்தியுள்ளவனாகவேணுமே அப்படியானாலனேக கிரிநதிஸ முத்திராதி ரூபமான பிரபஞ்சத்தை ஜீவன் ஸிருஷ்டிக்க வேணுமே அப்படிப்பட்டவல்லமையை ஜீவனுக்கு காணுமே “உத்தரம்” பரப்பிரம்மம்சுருதிய கூடஸத ஜீவன் தானே ஈசுவரனாக பரிணமித்து பிரபஞ்சத்தைஸிருஷ்டித்தபடியால்ஜீவனே ஈர்வவல்லமையுள்ளவனென்று நிரூக்ஷேபமாகவேசொல்லலாம் இந்தகூடஸதஜீவனுடைய பிரதிபிம்பமான ஆபாஸ ஜீவனுக்கு அஞ்ஞான ஆவரணவிசேஷபசக்திகளுடைய நிர்பந்தமிருப்பதால் அவன் கிஞ்சித்ருனாக இருப்பது யுத்தந்தான் இவனை ஈசனுக்கு காரண மென்று நாம் சொல்லவில்லை “சங்கை” ஜீவேசுவரனாரிணம்பேர்களும் கூடஸதனுடைய பிரதிபிம்பமாக இருக்க அதிலொருவன் கிஞ்சித்ருனாயும் ஒருவன் சர்வஞ்ருனாயும் இருக்கக் காரண மில்லையே, “உத்தரம்” சுத்தசத்துவகுண பிரதானையானமாயையால்பிரதிபிம்பித்தபடியாலிசன்ஸர்வஞ்ருனாகவும்மலினஸத்துவகுணப் பிரதானையான அவித்தையில் பிரதிபிம்பித்தபடியால்ஜீவன் கிஞ்சித்ருனாகவும்பவித்திருப்பதாலுபாதிருப்பதால் ஜீவேசுவரபேதம் கூடும் ஈசனை ஸர்வஞ்ருனென்றுசொல்வதுப் ஒளபசாரிகமேதவிரபாரமார்திகமாகக்கூடஸதஜீவன் தான்ஸர்வஞ்ருன் பரப்பிரம்மத்தை அபேக்ஷித்து கூடஸதனுக்குஒளபசாரிகந்தானென்று சொன்னால்அதுநமக்குஇஷ்டந்தான் அருபப்பிரம்மத்தை அபேக்ஷித்து சித்ருப்பிரம்மத்துக்கு ஸர்வஞ்ருத்துவமெளபசாரிகந்தானென்று சொல்வதுஸரியில்லையென்றால் ஸர்வவல்லமையத்துவாக்குக்கும்மனதுக்கும்எட்டாத நிர்குணதீதமான அந்தஅருபவஸ்துவை எப்படி வியவகரிக்கக்கூடும் “சங்கை” ஈசனுக்கும் கூடஸதனுக்கும்சொல்லியதுபோல் சித்ருப்பிரம்மத்துக்கும் அருபப்பிரம்மத்துக்கும் காரியகாரணத்துவமிருப்பதால் சித்ருபத்துக்குஸர்வவல்லமைஒளபசாரிகமென்றும்அருபத்துக்குபரமார்தமென்றும் சொல்லலாம் “உத்தரம்” ஸர்வவல்லமையத்த ஒருமுடிவானவஸ்துவை ஒப்பாதபக்ஷத்தில் முத்தர்களுக்குத் திரும்ப ஜன்மம் நேரிடுமென்றுசோன்னேமே ஆகையால் பரமார்தமாக சர்வவல்லமையுள்ளது சித்ருப்பிரம்மமேதவிர வேரில்லை சித்ருப்பிரம்மமேஸர்வகாரணமாகையாலதுகாரியமாகாது அருபப்பிரம்மமும் காரணதீதமாகையால் காரணமாகாது “சங்கை” சித்ருப்பிரம்மத்தினிடத்தில் பிறவிருத்தி சக்திநிவிருத்தி சக்திஎன்ற இரண்டு சக்திகளமிருப்பதால் பிறவிருத்திசக்தியால் பெந்தம் நேரிட்டபோதிலும் நிவிருத்திசக்தியால் முத்தர்களுக்குத் திரும்ப ஜன்மம் வர இடமில்லாமலிருப்பதால் சர்வசக்தியத்த ஒருவஸ்துவை ஒப்புக்கொள்ளவேணுமென்று தீர்மானிக்கக்கூடாது “உத்தரம்” பிறவிருத்திசக்தியைநசிப்பிவிக்கிறதர்காகவே நிவிருத்திசக்தியிருப்பதால் பிறவிருத்தி சக்திநசித்த ஸமகாலத்தில் தேத்தாங்கொட்டைபோல் வெரகு நெரிப்புப்போலவும் நிவிருத்தி சக்தியும் நசித்துப்போய் விடும் அது நசியாதவரை பிறவிருத்தி-சக்தியும் நசியாதுஆகையால்முத்தர்களுக்குத் திரும்பஜன்மம்வருமலிருக்கவேண்டியநிமித்தியம்ஸர்வசக்தியத்த ஒருவஸ்துவை ஒப்புக்கொண்டேதீரவேணும் “சங்கை” அருபப்பிரம்மமே சேஷிக்கிறவஸ்துவாகையாலதேசித்ருப்பிரம்மத்துக்குகாரணமென்றுஅவச்சியம் சொல்ல வேணும் இப்போது காரியகாரணோபயாதீதவாதத்துக்கு மிடமில்லை காரணமாயுள்ளது ஜனகமாகையால் அதுவுமச்சக்தியுள்ளதாகவே இருக்கவேணும் அப்போது அனவஸ்தாப்பிரஸங்கமும் அனிர்மோக்ஷப்பிரஸங்கமும் நேரிடுமே “உத்தரம்” சித்ருப்பிரம்மம் ஜடருபத்துடன் தன்னால் நசிச்சிறதேதவிர அதை அருபப்பிரம்மம்நசிப்பிவிக்கிறதென்றுஎண்

கேடன்றியில் அனேகவித விரிஷ்டிகாணுவதுபோல் ஆத்மாவிடத்திலும்கூடும், ஸ-ஷூப்தவா
தியின்பகூத்தில் எகமேகாரணமாகையால் நிற்குணத்துவம்முதலானது ஸம்பவிக்கஇடமில்லா
த்துணாலும்சொல்லிய குத்தங்களுண்டு, மூன்றுஜீவனுகிலும்மூன்று ஈக்னுகிலும் ஒரேபரமாத்மா
வென்றதேவதையேசகலததுடன் கூடி இருக்கின்றனவல்லவா ஆகையால் நம்முடையபகூத்தில்
யாதொருகுத்தமில்லை (சரு) அந்தபரமாத்ம தேவதைக்குகாணமில்லாத்துணைக்கூறிருதுவ
மில்லைஎன்றால்நாலுபாதம் சொன்னதுனால்குத்தமில்லைஎன்றுமுன்னேசொன்னோமே, வித்தியா
மயமானகரணமுள்ளதாயும்மாயாமயமான கரணமத்தாயும் இருப்பதால் அத்துவயசித்தகன
மான அந்தவஸ்துவிடத்தில் விருத்தங்களுனதர்மத்தினிருப்பும்தர்மத்தினில்லாமையும்இரெ
ண்டேவித்தித்துது, பிரம்மம்முத்திஸ்வரூபமாகையால் சுவதந்திரம் அதுஎப்படி ஜீவத்துவத்தை
அடையுமெப்படி ஸம்ஸாரத்தில்பெந்தமதுக்குணடாகும் என்றால் அகைவல்லியமென்ற இரெ
ண்டாவதுடன் கூடியிருக்குகையானது நிஷ்களப் பிரம்மத்துக்கு லீலைபேதவிர ஒருபலத்தை
அபேகித்திலை, எப்படி ஸகுணேசனுக்கு தனக்குணானியன்றியிலேலோகமாக இருப்புலீலை
யோ அப்படி அரியத்தக்கது (சக) மந்தமத்தியம் உத்தமங்களுன ஞானவிஞ்ஞான ஸம்மியக்
ஞானங்களை ஜீவர்களுக்குதாரதம்மியமாகச் செய்ததுனல் பிரம்மத்துக்குவைஷம்மியமும்எல்
லோருக்குமனுபவத்துக்கு வருமைனல்தயவென்ற உருக்கத்தினில்லாமையுமிரண்டு குத்தம்
நேரிடுகின்றனவென்றால் சரவணம்மனன் மிதித்தியாஸனமென்ற அவரவர்க்கர்மதாரதம்மிய
ரிக்கனுபவம்வருகிறபடியாலும் சொல்லியகுத்தங்களில்லை, எவனெப்படி உபாஸிக்கிறோ
அவனுக்கப்படியாகுமென்று சுருதிஸ்மிருதிகளால் மனம்போல்வாழ்க்கை என்றும்சொல்லின
ல்தாரதம்மியம் ஜீவகர்மத்தை அபேகித்ததேதவிர பிரம்மத்தை அடுத்ததிலை மேகம்போ
லென்றும் உபமானம்சொல்லப்பட்டது, ஆனால் ஆதியில் பிரம்மத்தைத்தவிர இரண்டாவது
கர்மமில்லாத்துணைகர்மத்தை அபேகித்துதென்று சொல்லக்கூடாதென்றால் சாஸ்தர்ம
ஜீவனீசன்கர்மம்துகள் அனாதிகளாகையால்குத்தமில்லை, இப்படி இல்லாதபகூத்தில் சாஸ்தர்
முபயோகமத்ததாகும் பிரம்மத்தின் மூச்சுக்காத்துக்களேசாஸ்தர்மங்களென்று சுருதிஸ்மிருதி
களில் அரியப்படுகிறபடியாலும் அனாதித்துவமே வித்தித்துது, முந்தியபாதத்தில் சொல்லிய
படி இந்த அனாதித்துவம் உபசாரமாத்மியிருந்தபோதிலும் சித்சக்திவிஷ்டமானபரப்பிரம்
ம்மம்முக்கிய அனாதியாகையால் அதிஷ்டைகர்மம்முக்கிய அனாதியாகும், ஆனால்பிரம்மத்
துக்கேசொல்லியகுத்தம் வந்துதென்றால் வியவகாரதேசையை அபேகித்து லீலைனலேயே
தவிரபரமாத்மில்லை ஆகையால்எவ்வளவுமுத்தமில்லை(சஎ)இப்படி அப்பயதிகூறிதரல்மொழி
பெயர்க்கப்பட்ட தத்துவஸாராயண சந்திரிகையின் ஞானகாண்டத்தில் - உ - வது பாதத்தில்
உ-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

உ-வது அத்தியாயம்.

ஸாங்கியர்கள் யோகர்கள் ஸுஷூப்தர்க லிந்தமுன்றுபேர்களாலும் ஒப்புக்கொள்
எப்பட்ட அவித்தை மாயை சுஷூப்தி இந்தமுன்றும் அசேதனமாகையால் விரிஷ்டிக்கமாட்
டாது ஆகையால்நம்முன்றுபேர்களும் தள்ளத்தக்கவர்கள்தான், ஜீவேசுவருகிகளுடையபிர
விருத்திக்கு பிரம்மமேஹேதுவாகையால் அத்வைதமானப்பிரம்மமேகாரணமென்றுரிச்சயம்
ஆனால் அசேதனமான புல்லுப்பாலாவதுபோலும் ஜலம்போகிறதுபோலும் அசேதனமான
அவித்தைமுதலானதுகளுக்கு விருஷ்டிகருத்திருத்துவம் வரலாமென்றால் பசுவக்குக்குடுத்த
புல்லுக்கிரமைத்ததுனல் பாலுண்டாகாமெனலும் பசுவின்சுட்டிண்டினதுனலுண்டாகிற
படியாலுமையனைத்திலுலம்பேர்காமெனலும் பள்ளத்தில்போகிறபடியாலும்சொல்லியஹே

துசரிதில்லை, ஜீவேசுவர்களும் பிரம்மத்தைத்விரவேயையா கிசுவாதந்திரியத்துடன் இருப்பில்
லாத்துனல் பிரவிருத்தியில்சுவதந்திரங்களல்ல, பிரம்மம் தன்மகிமையிலேயே இருக்கிறபடியால்
வேணா அதிஷ்டானமில்லை அதுனல்சுவதந்திரம் அன்னிய அபேகையத்தது, பாமார்ததேசையை
அபேகித்து நிவிருத்தியும் வியவகாரதேசையை அபேகித்து பிரவிருத்தியுமிருக்கின்றன,
ஸாங்கியயோகஸுஷூப்தர்களுடைய இஷ்டத்துக்காக அவர்களின்மதப்பிரசாரமொப்புக்கொ
ண்டாலும் ஒருவருக்கும் எவ்வளவுபிரயோஜனமில்லை, பங்குவானவன் அந்தகனைப்போலவும்
அயக்கார்தமானது இலும்பைப்போலவும்மாயையானது சேதனத்தையும் பிரவிருத்திப்பிக்க
லாமென்றால் அந்தமாயைமுதலானதுகளுக்கு அங்கித்துவமில்லாமெனல் வைஷம்மியமிருப்ப
துனலும் ஞானசக்தியில்லாத்துனலும் பிரவிருத்திக்கவும் பிரவித்திப்பிக்கவும் இடமில்லை, அந்
தசின்மயமானஞானசக்தியானது நிர்விசேஷப்பிரமத்துக்கே சுருதிஸ்மிருதிகளில்சொல்லப்பட்
டிருக்கின்றனவேதவிர ஜீவேசாதிகளுக்காவது அதிசுரினுபாதிகளுக்காவது சொல்லப்பட
வில்லை, ஜாக்கிரதமுதலான மூன்று அவஸைகளிலும் உபாதிகளையும் அபிமானிகளையும் தள்ளி
ஸாக்ஷியான சின்மாத்ம ஸதாசிவனைத்தானே முடிவாகச்சொல்லி இருப்பதால் ஸாங்கிய
ஸுஷூப்தர்கள் சுருதியில் தள்ளப்பட்டே இருக்கிறார்கள், வேணாவிதமாயும் தள்ளப்பட்டிரு
க்கின்றார்கள் எப்படி எனில், ஸ-ஷூப்தவாதி ஏகாத்மவாதியாகையாலவன் பகூத்தில்
தப்பியதாபகபேதமில்லை நம்முடைய பகூத்தில் ஸத்துவம் தப்பியமாகவும் ரஜஸுதாபக
மாகவும் பேதமிருப்பதால் உசிதமாச்சுதென்று ஸாங்கியர்கள் ஸுஷூப்தர்களை நிராகரிச்சி
ருர்கள் ஸாங்கியர்கள் சொல்லுகின்ற ஸத்துவரஜோகுணங்கள் அசேதனமாகையால் தப்பிய
தாபகத்துவங்கூடாது நம்முடைய பகூத்தில் ஸ-ஹியன் தாபகனென்றும் ஜீவனுடன் கூடிய
தேகம் தப்பியமென்றும் விபவகாரதேசையில் பேதமிருப்பதாலு சிதமென்று சுஷூப்தர்கள்
ஸாங்கியர்களை நிராகரிக்கிறார்கள் இதில் நாம் சொல்வது என்னவென்றால் அவர்களொன்று
க்கொன்று சொல்லிக்கொண்டகுத்தங்கள் சரியாயிருப்பதால் வியவகாரதேசையில் பரமார்த
மாக அவித்தை என்றகர்மத்தாபகமென்றும் தேகமுள்ள ஜீவன்தப்பியனென்றும் தீர்மானிப்ப
தே உசிதமாகிருக்கின்றன. (சஅ) ஹிருஸ்வமானபரிமண்டலத்திலிருந்து மஹத்தம் தீர்கமு
மெப்படி யுண்டாகின்றனவோ அப்படி சேதனத்திலிருந்திந்த காரியமெல்லாமுண்டாகின்றன
அணுவானது பரமானுவிடத்திலிருந்துண்டாவதுபோல் திரியணுகாதியான சகலகாரியமும்
சேதனமானபிரம்மத்தினிடத்திலேயே யுண்டாகின்றன வென்றதிலெவ்வளவும் விருேதமில்லை,
(சக) வாயுவினனுக்களில் ஆதிஅதிரிஷ்ட கர்மமிருந்துது அதுனல் சகலமும் உண்டாச்சு
தென்று தார்கிசர்கள் சொல்வது அசேதனவாகமாகையால் சரியில்லை, நித்திய பிரவிருத்தியா
னல் பிரளயமில்லை நித்தியப்பிரளயமானல் பிரவிருத்திலுலை, ஆகையால் பரமானுவும் கார
ணமாகாது காரணத்தைக் காட்டிலும் காரியம் ரூபாதிகளுடன் கூடினதாயும் ஸ்தூலமாயும்
அனித்தியமாயும் காணப்படுகிறபடியால் வைசேஷிகர்கள் முதலான தார்கிகர்களுடைய மத
மும் அயுத்தந்தான் மூர்த்திகளுக்குவிருத்திகூயங்களும்நேரிடுகிறபடியால் இந்த அணுகாரண
வாதத்தை பெரியோர்களிலொருவருவானவது எடுத்துக்கொள்ளாமெனலும் இந்தவாதம் மிக
வும் அஸத்துதான் (ரு) தேஜஸு முதலான பூதங்களும் ரூபம் முதலானதன்மாத்மினாகளும்
ஒன்றுக்கொன்று சேர்கைனல் ஸமுதாயத்தில் காரியமுண்டாச்சுதென்று சொல்லுகின்ற ஸன
தமதமும் அஸத்துதான் ஏனென்றால் அந்த பூதாதிகள் ஜடமாகயாலும் அந்த அவித்தைமு
தலானதுகள் மேலுக்கு மேலுத்தப்பதிக்குமாத்திரம் காரணமாகுமே தவிரசேற்கைக்குகாரண
மாகாதபடியாலும்மேல் க்ஷணத்தை அடையும்போதுகிழ்ஷணத்துக்குநாசம்வருவதாலும்ஓய்
விதியேஸைகதமதம் சரியில்லைஎன்று அரியும் (ருக) வைனுகசகமயத்தில்பிரதிஸங்கியாரிரோ
தமென்றும் அப்பிரதிஸங்கியா நிரோதமென்றும் சொல்லப்பட்ட இரண்டு வித நாசமும் அவி

ததயாலும் இல்லை ஸம்மியக்ஞானத்தாலுமில்லை ஆகாசத்திலும் ஸம்மாகாணுகிறபடியால் அதை அவஸ்துவாக அவர்கள் சொல்வதும் சித்திக்கவில்லை (ருஉ) ஸத்திலிருந்து அஸத்தும் அஸத்திலிருந்து ஸத்துமுண்டாகமாட்டாது அப்படியானால் முத்தனுஜன்மத்தையடையுவான் இதுனால் ஸத்கரியவாதம் வந்துவிட்டதே என்றால்வரட்டும் அம்சாம்சிகளான கூடஸ்த பிரம்மங்களுக்கு காரியகாரணத்துவத்தை நாமு மொப்புக்கொண்டே இருக்கிறோமல்லவா சபனமான அசேதனகாரியத்துக்கு ஸத்தே உபாதான காரணமென்றுசொல்லுகின்றவாதம் மட்டும் நமக்குவிருத்தமேதவிர வேளையில்லை, (ருங்) விஞ்ஞானவாதியான பெளத்தன் பாஹியார்தங் களில்லை என்று சொல்லுகின்றான் வியவகாரத்திலெங்கும் காணுகின்றபடியாலது யுத்தமில்லை, சுவபனத்துக்கும் ஜாக்கிரத்துக்கும் வெகுபேதங்காணுகிறபடியால்இதுசுவபனாதிபையப்போலாகாது (ருச) பரமார்த்ததேசையில் பாஹிய அர்த்தங்களில்லை என்று ஸ-ஒத்திரக்காரரோசொல்லுகின்றார், சுவபனத்தில்காணுகின்ற விசேஷமில்லாததுனாலும் எவ்வளவும் ஸுஷுப்திஇல்லாததுனாலும் துரியமான அந்தபரமார்த்தஸ்தலத்தில் ஜாக்கிரசுவபனசஷுப்திவசனங்கள் வியாதந்தான் (ருரு) ஜீவன் அஜீவன் அஸிருவம்ஸம்வரம் நிர்ஜரம்பெந்தம் மோக்ஷமென்றஎழுபதார்த்தங்களுமொருதர்மமிடத்தி விருக்கிரதாசுசொல்லுகின்ற விவஸனஸமயத்தில் அஸம்பவாதிதூஷணம் சகலஜீவர்களுக்கில்லை என்றும் சரீரபரிமாணன் ஜீவனென்பதிலும் மோக்ஷாவஸ்தயிலும் விருத்தமில்லாததுனாலும் ஆதிமத்திகளிலும் ஜீவன் நித்தியனாகிரபடியா லதுசரிஇல்லை இது சஷுப்தவாதத்திலும் ஸமானமாகையாலதுவும்சரிமில்லை (ருசு) ஸகுணேசவரனுக்கு ஜீவகாரணத்துவமில்லாததுனாலும் இரண்டுபேர்களும் தத்துவம்பதவாச்சிய அர்த்திகளாக தள்ளப்பட்டிருப்பதாலும் ஸர்வஜ்ஞ கிஞ்சிஞ்ஞர்களுக்கு ஸம்பந்தமில்லாததுனாலும் பிரம்ம காரியமானஜீவனுக்கு ஈசுவரகாரியத்துவத்தின்கூடாமெனாலும் ஜீவனத்தேகத்தில் போகந் காணத்துனால் ஜீவனிடத்திலேயே இந்திரியங்க்கிருப்பதாலும் மாகேசுவரவாதிகருடையஸமயமும் அஸமஞ்சலந்தான், மகேசுவரனுக்கு தேகமுண்டென்றால் நாசம்வரும் தேகமில்லை என்றால் சர்வஞ்ஞத்துவமில்லை, பிரம்மத்துக்கொவென்றால் அசரீரமாயிருந்தபோதிலும் கூடப்பாதி களில் காணுகின்ற ஸச்சிதானந்தருபத்தால் நிர்விசேஷஸர்வஞ்ஞத்துவமிருப்பதால் குத்தமி ல்லை, ஜீவாளின்புண்ணியபாபங்களை அரியுகிர ஸஸுவிசேஷ ஸர்வஞ்ஞத்துவமல்லவா சரீரத்தை அபேக்ஷித்துக்கொண்டிருக்கின்றன, ஆகையால் மாகேசுவரஸமயமும் சரிமில்லை, (ருட) நிற்கு ணப்பிரம்மத்திலுண்டானஜீவனை ஸகுணவாஸுதேவரிடத்திலுண்டானதாக பாகவதர்களான பாஞ்சரூத்திரமதஸ்தர்கள் சொல்லுவதுனாலும் ஸங்கர்ஷணப்பிரத்தியும்ன அனிருத்தர்களான ஜீவன் மனது அகங்கார்களுக்கு கிரமமாக உத்பத்தியும் ஞானத்தில் ஸம்மியமும் ஒப்புக் கொண்டிருப்பதனாலும் உபாஸ்யத்துவம் முதலான சிலகுணங்கள் கிரகிக்கத்தக்கதா இருந்த போதிலும் வியூகம் ஸம்மியம் முதலான சிலகுணங்கள் கிரகிக்கத்தக்காததாயிருப்பதாலும் நாலுவேதங்களிலும் சிரோஸ்ஸையடையாமல் சாண்டில்லியருளவர் அவர்களுக்குபயுத்தமாய் ஸத்திரத்தை உண்பண்ணினொன்று வேதத்தைநிதித்திருப்பதாலும் அந்தபாகவதமதம்மிகவும் அஸத்துதான், (ருஅ) இப்படி அப்பயதிக்கிறுல்மொழிபெயர்க்கப்பட்ட தத்துவஸாராயணசந்திரிகையில் ஞானகாண்டத்தின் உ-வது பாதத்தில் எ-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

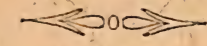
அ-வது அத்தியாயம்.

சாந்தோக்கியோபனிஷத்தில் ஆகாசத்துக்குப்பத்தி சொல்லாத்துன லுத்பத்தி இல்லை என்று காணபுஜாநென்றதார்க்காள் சொல்லுகின்றார்கள் தைத்திரியோபுனிஷத்தி லதுக்குப்பத்தி சொல்லப்பட்டிருப்பதாலும் அந்தஉபனிஷத்தும் முக்கியமாகையாலும் ஏகவிஞ்ஞா

னத்தால் ஸர்வவிஞ்ஞானபிரதிஞ்ஞானை அனுஸரித்து பிப்ரம்மத்திலடங்கிய ஸகலவிகாரத்துக் குள்பட்டபடியாலும் ஆகாசத்துக்குப்பத்திச்சிரவணம் முக்கியந்தான், இந்தஆகாசஉத்பத்தி ஸித்தியினாலேயே ஸம்வர்கஷித்தையில் சொல்லப்பட்டபடியால் வாயுமகானென்று மந்தர்கள் பிரமித்துக்கொண்டிருக்கிர வாயுவுக்கு உத்பத்திவித்திதுது (ருக) ஆகாசம்வரை சகலத்துக்கு உத்பத்திவித்தித்திருப்பதால் பிரம்மத்துக்கு உத்பத்திருக்கலாமென்று சங்கிக்கக்கூடாது ஏனென்றால் ஸத்தும் அஸத்துக்குஸமானமாய்விடமல்லவா, வாயுவிடத்தில் அக்கினியும் அக்கினி யிடத்தில் அப்பும் அப்புனிடத்தில் பிரதிவியுமுண்டானதாக சுருதியேசொல்வதால் பஞ்சபூதங்களுக்கு உத்பத்திவித்தித்தது (சு0) ஈக்ஷிதிருத்தவம் முதலான அடையாளம் சுருதியில் பிர ஸித்தமாயிருப்பதால் பிரத்தியகாத்மாவே விரிஷ்டிகார்த்தாவாவான், அசேதனங்களான ஆகா சாதிவிகாரங்களுக்கும் தனக்குமுன்சித்தித்தசேதனத்துடன் கூடி இருப்பதால் விரிஷ்டிகார்த்திருத்துவங்கூடும், பிரத்தியகாத்மா கரணமத்திருந்தபோதிலும் ஸ-ஒரியகார்தம் தேஜஸனைப் போல் விரிஷ்டிபண்ணும் (சுக) உத்பத்திகிரமத்துக்கு விபரீதமாகபிரளயம்படியேரிஎறங்குவதுபோ லெண்ணத்தக்கது, பஞ்சபூதங்களைப்போ விந்திரியங்களுக்கும் உத்பத்தி நாசம் ஸமமாகையால் பூதஸம்பந்தப்பட்டதாலும் விஞ்ஞானமென்றபுத்திக்கும் மனதுக்கும் உத்பத்தி நாசம் சமந்தான், (சுகஉ) ஜீவனுக்கு ஜன்மமரணவியவகாரமானது சராசரதேகத்தை அமித்துதேதவிர தேகம் நசித்தகாலத்தில் ஜீவன் பரலோகத்திலிருக்கிரபடியால் தேகமுண்டானகாலத்தில் பிர வேசிக்கிரபடியாலும் அவனுக்கு ஜன்மமரணமில்லை, ஆனாலிந்தஜீவாத்மா ஜன்மமத்தவனும் ல்ல ஏனென்றால் ஜன்மமில்லாவிட்டால் நாசமில்லை அப்போதுபிரம்மம் ஜீவனிரண்டும் நித்தியமாகும் அதனால் அத்வைதவாதத்துக்கு விருத்தம்கேரிடும், தீப்பொரி திருஷ்டாந்தத்தால் பரமாத்மாவிடத்திலுண்டானதாகச் சொல்லியிருப்பதால் ஜீவன் அன்னத்திலுண்டாகவுமில்லை, தேகோத்பத்திக்குக்காரணமான அன்னம் நசித்தாலும் ஜீவன் அன்னநித்தியனென்றிவ்விதலக்ஷணங்கள் சொல்லியிருப்பதால் நசித்திரதில்லை, ஞானஸ்வபாவனாகிய பரமாத்மாவிடத்தில் ஜீவனுண்டானபடியால்தான் இதுகெடமிதுபடமென்று அரிவுள்ளவனாயிருக்கின்றான் (சுகங்) இந்த ஆத்மா அணுவென்று சுருதி இருப்பதாலும் உத்க்கிருந்தி முதலான சுருதியிருப்பதாலும் ஜீவன் அணுதான், அன்னியதாவானால் உத்க்கிருந்திபோக்குவரத்து மூன்றும் வித்திக்கமாட்டா, ஆத்மாவுக்கு மகத்துவம் சுருதியில் சொல்லப்பட்டது மோக்ஷாதிகாரத்தை அபேக்ஷித்ததாகையாலிப்போது பெந்தாவஸ்தையில் மகத்துவங்கிடையாது, வால்னுணிமுதலான ஸ-ஒக்ஷம்பி ரமானம் சொல்லப்பட்டிருந்தபோதிலும் தேகத்திலேகதேசமான இரதயத்திலிருக்கின்ற இர தஜீவாத்மா துவக்கநிதியத்தின்ஸம்பந்தத்தால்தலைமுதல்கால்வையுள்ளதேகமெங்கும் வியா பித்த சகலவேதனையையும் அரியுகிரான், அங்கமமத்தியிலிருந்தாலும் தீபம் அதின்பிரபைங் கும் வியாபிப்பதுபோலும் பூவிலுள்ளசெந்தமெங்கும் வியாபிப்பதுபோலும் மாரிலுள்ளசந்தனத்தினுண்டான சுகம் யெங்கும் காணுவதுபோலும் ஆத்மா ஒருஇடத்திலிருந்தபோதிலும் தேகத்திலெங்கும் வியாபித்தே இருக்கின்றான் கர்த்தா ஜீவனென்றும் கரணம்புத்திஎன்றும் வே யாக உபதேசமிருப்பதால் ஆத்மாவுக்கும் புத்திக்கும் அபேதம் சொல்லவுக்கூடாது, இப்படி எல்லாம் பார்க்கும்போது ஜீவன் வியவகாரதேசையில் அணுவேதவிரமகானில்லை வியவகாரதேசையிலும் மகானென்று ஒப்புக்கொண்டால் சகலசாஸ்திரங்களும் வியாதமாகும் (சுகசு) பிரஞ்ஞனென்ற பரமேசுவரனுக்கு ஸத்திய காரத்துவம்போ விந்தஆத்மாவுக்கணுத்துவமா னது தன்குணஸாரத்துலேயே வந்ததே தவிர புத்தி ஜடமகாகையால்தின்குணஸாரமென்று சொல்லக்கூடாது எதுவனாயிலாத்மாவுக்கு அணுத்துவமிருக்கின்றனவோ அதுவனாபுத்திக்கு அதுண்டு இரதயத்துக்குள் ஜோதிபுருஷனிருக்கின்றனென்ற சுருதியாலும் ஆத்மா சேதனென ந்றே அறியப்படுகிறான் புருஷனுக்குள்ளு சுக்கிலம்பாலவிடத்திலிருந்தும் யெளவனகாலத்தில்

வியத்தமாவதுபோல் விகாரங்களெல்லாம் சுஷுஷுத்தியிலிருந்தும் சுவப்னஜாக்கிரத்துக்களில் வியத்தமாகின்றன புத்திக்குணஸாரத்தால் ஆத்மாவுக்கனுத்துவம்வந்திருந்தால் அப்போது ஸத்தின் ஸன்னிதானத்தால் நித்தியஞ்ஞானமாவது நித்திய அஞ்ஞானமாவது இரண்டுக்கு மனனி மாவதுவரும் யாகம் செய்யவேணுமென்ற சாஸ்திரம் ஸபலமாகவேண்டியதர்காக இந்த ஜீவன கர்த்தாவாகுருன்குணப்பனத்தில் விஹாரமுவனுக்குபதேசிக்கப்பட்டிருக்கின்றன இவனுக்கு கர்த்திருத்துவ மில்லாவிட்டால் விஞ்ஞானத்தால் விஞ்ஞானத்தை கிரகித்தென்று விஞ்ஞான ய னுஞத்தை செய்குருனென்றும் சுருதிகள் சொன்னது வீணாகுமேபுத்திக்குக்கர்த்திருத்துவமுண் டென்றால் நிர் தேசிக்கப்பட்ட கரணத்துவமெடுபட்டுப்போய்விடுமே எப்படி ஜீவன் சுகதுக்கங் களை அறியுதல் சுவதந்திராக இருந்தபோதிலும் அதை அடையுதலில் நியமமன்றியில் அஸ்வ தந்திராக இருக்கின்றனோ அப்படியிரியையில் நியமமாகப் பிரவிருத்தித்தபோதிலும் நல்லதை செய்யவேணுமென்றும் கேடையெய்க்குடாதென்றும் நியமமத்திருக்கின்றன ஜீவனுக்குக்கர் திருத்துவமில்லாவிட்டால் சுருதியில்சொல்லிய ஸமாதி முதலானதுகள் வீணாகும் புத்திச்சே அதைச்சொன்னால்போது நானென்ற விருத்தியை புத்திக்குசொல்லவேணும் அசேதனமாகை யாலதுக்கு அது கூடாது ஆகையால் சிதாபாஸனு ஜீவனுக்கே கர்த்திருத்துவமென்று வித் தித்தது ஓய் விதியே எப்படி லோசத்தில் தச்சன் உளிவாச்சிமுதலானகரணங்களிருக்கும்போ துமாவேலைக்குக்கர்த்தாவாகவும் அதுகளில்லாதகாலத்தில் போஜனம்முதலானமைத்தவேலை க்குக்கர்த்தாவாகவும் ஆகிறனோ அப்படி ஜீவன் தன்னாச்சிரம் ஆசாரநிஷ்டைனாலும் ஸமாதிநிஷ் டைனாலும் இரண்டுவிதமாகவும் கர்த்தாவாகிறான் (கரு) ஜீவனுக்குச்சொல்லிய ஸமாதிகருத் திருத்துவமானதுபரப்பிரம்மத்தை அபேக்ஷித்ததே தவிர ஈசுவரனை அபேக்ஷித்ததில்லை ஜீவனு டையபிரயத்தினத்தைஅபேக்ஷித்து பிரம்மமானது தன்சுவரூபத்தைஅவனுக்குக்குடுக்கின்றன இப்படியாகும்பேரதுவிதிநிஷேதசாஸ்திரங்களும் ஸபலமாச்சுதுகள்பிரம்மமானதுமேகம்போ லஸாதாரணமாகும்ஜீவகர்மமமானதுபிரயருக்கு விராயின் சக்திபோல்விசேஷமாகும்(கசு)திப் பொரி உபமைஞல் ஜீவப்பிரம்மங்களுக்குஅம்சாம்சிஸம்பந்தமிருப்பதால் வேடன்விடன்வரை சகலநிகிருஷ்டஜாதிபுகூட பிரம்மமென்று சுருதிஸ்மிருதி இருப்பதினாலும்பரனுக்கும்பிரத் தியகாத்மாவுக்கும் ஸ்வாமிபிருத்தியன்போல சம்பந்தமில்லைஇந்தசம்பந்தம்ஸுகுணைசுவரனுக் கும்ஜீவனுக்கும்ல்லவாசொல்லப்பட்டிருக்கின்றன(கௌ)பரனுக்கும்ஜீவனுக்கும்அம்சாம்சிஸம் பந்தமிருந்தபோதிலும் சுகதுக்கங்கள்அம்சத்துக்கேதவிர அம்சிச்சிக்கலைதாமரைஇலைஜலம்போல் சம்பந்த மில்லை என்று வியாஸர் முதலானவர்கள் சொல்லியிருப்பதால் குரியப்பிரகாசமானது தனக்குகேடனரியிலிருந்து கொண்டு இருனையடிப்பதுபோல் பரன் தனக்குக்குரைவன்றியிலே ஜீவனுடைய அஞ்ஞானம்முதலானதுகளை யடிக்கின்றன (கௌ) சகலவிதநிஷேதங்களும் தே தியான ஜீவனுக்கேதவிர பரனுக்கில்ல பரனைதவிர அபரன்பரமார்த்தத்தில்வேரை இல்லா விட்டாலும் அபரனைத்தவிர பரன் வியவகாரத்தில் வேரையிருப்பதால் தியைத்தொட்டவனுக் கே கூடும் ஜலத்தைத்தொட்டவனுக்கேகுடிமையுங்காணுவதுபோல் தேகத்தை அபிமானித்த வனுக்கே அந்த விதி நிஷேதங்களாகும் தேகத்தைப்போல் ஜீவனுக்கு ஸந்ததியில்லாந்துனால் ஜீவனுக்கும் கர்மபலங்களுக்கும் வியோகமில்லைபிரதிபிம்பமான ஆபாஸஸுஷுப்தஜீவன் கர் மமுள்ளவனை தகிர பிம்பமானபிரத்தியகாத்மாவுக்கு கர்மஸம்பந்தமில்லை இதுவே னுமென்ற அபிஸந்தியில் நியமமில்லாத்தினால் அதிருஷ்டமேஹெதுவென்று நியமமில்லை, ஜீவன் தேகத் துகளுள்ளிருக்கின்றனே தவிர வெளியிலில்லாத்துனால் அபிஸந்திபேதிக்கஇடமில்லை யல்லவா ட்ட தத்துவ ஸாராயண சந்திரிகையில் ஞானகாண்டத்தின் உ-வது பாதத்தில் அ-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று. * * * * *

க-வது அத்தியாயம்.

ஆகாசம்முதலானதுகளுக் கெப்படிஉத்பத்தி சொல்லப்பட்டிருக்கின்றனவோ அப் படியே பிறுணுகளுக்கு உத்பத்திகேழ்க்கப்படுகின்றன உத்பத்திஇல்லைன்ற சுருதிவசனங் கள்கொணாமாகும், இப்படிஇல்லாவிட்டால் ஏகவிஞ்ஞானப்பிரதிஞுஞ வித்தியர்மல் சாஸ்திர மனேகார்தமுள்ளதாகி புருஷாளுக்கு அனர்த்தத்தைசெய்யும் வாக்கு பிறுணன் மனது இந்த முன்றும் தேஜஸ் அப்பு அன்னம் இந்தமூன்றுகளை முன்னிட்டுவந்தபடியால் பிராணவிகாரங் களும் பிரம்மத்திலுண்டானதாயிற்று (எ௦) சுருதியில்விசேஷிக்கப்பட்டபடியால் பிராணங்க ளேழாகுமென்றால் லைமுதலானஇந்திரியங்களும் பிராணனென்று சொல்லப்படுகின்றபடியால் பிராணங்களனேகமாகும், அந்தப்பிராணங்களும் மரணகாலத்தில் வெளியில்போகும்போது ஒருவருக்கும் தெரியாமெனல் அனுக்களாகும், முக்கியப்பிறுணனுக்கும் பிரம்மத்தினிடத்தி ல்ஜன்மம் முன்போலவே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன (எ௧) வாயுவும் கிரியையும் வேரையாக உபதேசிக்கப்பட்டிருப்பதால் பிராணங்களாகாது, பிராணஸம்வாதத்தில் முக்கியப்பிராண னது வாக்குமுதலானதுகளைக்காட்டிலும் அன்னியமாக கேழ்வியாகிறபடியால்கரணத்துக்கும் பிரம்மத்துக்கும் நாலாவதுபாதமாகும், பிராணன் தேகாதிஸ்திதிக்கு காரணமேதவிர இந்திரி யமில்லாதபடியால் ரூபாதிகளைப்போல் ஜீவனுக்கு உபகாரப்படாது, மனது புத்தி அகங்கா ரம் சித்தம் மகதளன்று அந்தகரணம்ஐந்துவிதம்போல் பிராணனுமாகும், இந்தமுக்கியப்பிரா னனு மனுவாகும் சேதஞ்சேதனங்களாகையால் பிராணனுக்கும் ஆத்மாவுக்கும் பேதமில் லை (எ௨) வாக்குமுதலானகரணங்கள் அக்கினிமுதலானதுகளை அதிஷ்டானமாக அடைந்தது னால் சேஷடிக்கின்றனவேதவிர சுவாதந்திரியமில்லை, பிராணங்களுக்கு சாரீரனுடன்சம்பந்த முமிருக்கின்றன, ஆகாசத்துக்கும் அதிஷ்டானமாகசொல்லப்பட்டபடியால் நித்தியத்துவமும் உபசரிக்கப்படுகின்றன (எ௩)சிரோஷ்ட்டப்பிராணனைதள்ளி மைத்ததுகள்சேஷித்தபடியால்வா க்குமுதலானதுகள் வேவேவாதத்துவங்கள்தான்,மிருத்தியுவால்அடையப்படாமெனல்முக்கிய ப்பிராணனுக்கு வைலக்ஷணணியமுமிருக்கின்றன (எ௪) ஓய்விதியே இந்தநாமரூபங்களுடைய செய்கையானது பரமாத்மாவினுடையதேதவிர மூன்றுதேவதைகளையும் ஈசுணம்செய்ததே வதை என்று சுருதியில் சொல்லப்பட்டிருப்பதால் ஜீவேசுவரர்களுடையதில்லை, விசுவதைஜஸ் ப்பிராஞ்ஞர்களான ஜீவாளுடையதிருவிருக்கரணமும் பிரம்மாவிஷ்ணுருத்திரர்களென்ற ஈசர் களுடைய திருவிருக்கரணமும் பரமாத்மாவின்காரியமாகையால் விஜாதியங்களான பிரபஞ்சச் செய்கைதான்ஜீவேசர்களுடையதுஸமுத்திரம்கிரிந்திமுதலானதுகளீரலரிஷ்டிகுடபடம்முத லானதுகள் ஜீவலிரிஷ்டி, இந்தபிரபஞ்சசிருஷ்டி கந்த்நிருத்துவத்தையும் பரமாத்மாவிடத்தி லபிமானத்தால் சிலர்கள்சொல்லுகின்றார்கள் அதுஉபசாரமென்றியத்தக்கது, பூமி ஜலம்தே ஜஸ்ஸ-சுனைஒன்பது பாகஞ்செய்துகலர்த்ததுனால் பூமியில் மாம்ஸம்முதலானதுகளும்அப்பில் முத்திரம் முதலானதுகளும்தேஜஸ்ஸிலிலும்புமுதலானதுகளும்உண்டாச்சுதுகள்நாமரூபவியா கரணமும் இப்படி திருவிருக்கரணத்தை முன்னிட்டதான், ஈசத்திரயத்திருவிருக்கரணமா னது பரமாத்மகாரியமேதவிர ஈசத்திரயகாரியமென்றுசங்கிக்கக்கூடாது தேஜஸ் அப்பு அன்னம் இதுகளுடையவிகாரங்களி லெதுஅதிகமோஅதாகவே சொல்லப்படுகின்றன, அதிகாட்சத்தை அபேக்ஷித்துதான் அக்னிதேஜஸ்ஸென்றும்வெரகுபிரதிவிஎன்றும் சொல்லப்படுகின்றன பிரித் துகலர்த்தபடியாலெல்லாபூதங்களிலு மெல்லாமுண்டு ஆகிலுமாகிக்கியத்தால் அந்தப்பிரகான் னியம் சொல்லப்படுகின்றன (எ௫) இப்படிஅப்பயதிக்கிதரூல்மொழிபெயர்க்கப்பட்டதத்துவ ஸாராயணசந்திரிகையில் ஞானகாண்டத்தின் உ-வதுபாதத்தில் க-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ய . வ து அ த் தி ய ர ய ம் .

ஓய்பிரம்மாவே ஜீவன் இதரதேகத்தை அடையும்போது ஸஞ்ஜம்பூதங்களுடன் கூடியே இந்ததேகத்திலிருந்து கிளம்புகிறான் அப்படியே பிரசினமும் பிரதிவசனமுமிருக்கின் றன, ஐந்தாவதுஆகுதியில் அப்புக்கள் புருஷவசனங்களாகின்றனவென்றசுருதியால் சுக்கில சோணிதலக்ஷணமான தேகத்தில் அப்பு அதிகமாயலப்படிசொல்லப்பட்டுதேதவிர மைத் தபூதங்களுக்கூடியே இருக்கின்றன, இவ்விடத்தில் துரும்பட்டைரியாயமும்சுடும், ஜீவனுடன் பிராணனும் போகிரதாகக் கேழ்வியாகிறபடியால் ஆச்சிரயமன்றியில் பிராணனுக்குகெமனம் சித்திக்கமாட்டாதாகையாலும் அப்புக்களுக்கு கெமனம் சித்தித்துது வாக்குமுதலானதுகளு ளுக்கு அக்கினிமுதலானதுகளில் கெமனம்பக்தியால் சொல்லப்படுகின்றன, ரோமங்கள் விரு ஷ்வங்கனில் சேருகிரதாக லோகத்திலும்காணவில்லையே, அல்லதுவாக்குமுதலானதுகளின்விரு த்திகளுக்குமாத்திரம் அக்கினிமுதலானதுகளில் லயம்சொல்வதால் தத்துவலயவசனம் பக்தி யால்சொல்லப்பட்டதாகும், ஆகாசம் மேகம்பூமி புருஷன் ஸ்திரீ ஆகிரஹந்தக்கினியில் முதலக் கினியில் அப்பில்லாத்துனால் அஞ்சாவதாகுகியிலப்பென்று சொல்லக்கூடாதென்றால் அப்பு க்கள் சிரத்தைஎன்று சொல்லப்படுகிறபடியால் குற்றமில்லை, இப்படியானால் பிரச்சினைத்தரங் கள்சேரும் சாஸ்திரம்ஒருமுகமாகும், அப்புசப்தம்போல் ஜீவசப்தம் கேழ்விப்படாததுனால் ஜீவன்கிளம்புகிறுனென்றது நியமமில்லைஎன்றால் ஓய்விதியேபுகைமாற்கத்தால் சந்திரமண்ட லத்தைகுறித்து யாகம்முதலானது செய்தவர்கள் போகிறார்களேன்று சொல்லியபடியால்குற்ற மில்லை (எசு) கர்மிகள் சுவற்கத்தில் தேவதைகளுடன் கிரீடிக்கிறார்களேதவிரமிருக்கக்கூடாது போல் தேவாளால்பகடிக்கப்பட்டவில்லை, பசுவதம்செய்திற ஸகாமகர்மிகள் தேவாளுக்கு பசு க்கள், கிஷ்காமகர்மிகள் ஞானகர்மஸமுச்சயதவத்தினால் அதிகாரி தேவர்களாகிரார்கள் (எஎ) இவ்விடத்தில்செய்யப்பட்டகர்மங்களுக்கு பலத்தை சுவற்கத்திலனுபவித்தபின் பூர்வகர்மந் துடன் திரும்பவும் பூமியில்ஜனிக்கிரான், சீலமானது சரணமென்றகர்மத்துக் குபலக்ஷணமா கையால் நல்லசீலமில்லாதவனுக்கு கர்மத்திலதிகாரமில்லாத்துனாலும் பூர்வகர்மவித்திஎன்று கார்ஷ்ணஜனிஆசாரியரெண்ணுகிறார், புண்ணியபாபங்களைநானே சரணங்களாக பிரம்மண யதிரியாய்த்தால் பேதமுண்டென்று பாதிரிஆசாரியரெண்ணுகிறார் (எஅ) யர்காதிக்களைச்செய் யாமல் பிரம்மலோகத்துக்குப்போன ஸகுணஉபாஸகானும் பூமியிலிரங்குவார்கள், சுருதிஸ்மி ருதிகளால் பிரம்மலோகைசுவரியமும் சுவற்கம்போல்நசிக்கிரதாக தெரியுவதர விரக்கஞ்சொ ன்னதுயுகத்தர்தான், பிரம்மலோகஞ்சேர்ந்தவர்களுக்கு புனராவிருத்தி இல்லைஎன்றவசனமான து நிற்குணஉபாஸகர்கள்விஷயம் அதுசுவற்கலோகயமலோகயகளிலும் ஸமந்தான் திரும்ப ஜன்மமன்றியில் தேவேந்திரனும் யமனுமிருக்கிறார்களல்லவா, அதிகாரமத்தரகிகேதனும்பீர் ம்மவித்தையால் முக்தியடைந்தானல்லவா, ஆகையால் குற்றமில்லை, சர்மிகளான சுவற்கவா ளுக்கு யமலோகத்தில் பாபகர்ம்மபலத்தை அனுபவித்தபின் திரும்பவும் நிகிருஷ்டஜன்மமே படுகிரதென்று வியாஸர்முதலானரிஷிகளும் ஸ்மரிக்கிறார்கள்(அ0)மூன்றுலோகங்களிலிருந்து திரும்பிவரவும்சமமரஃஇருப்பதால் சந்திரமண்டலப்பிராப்த்தியும்ஸமமாகுமென்றுசங்கிக்கக் கூடாது, கர்மிகளுக்கு முபாஸகர்களுக்கும்மாத்ந்திரம் சந்திரபிருப்தியேதவிரபாபிகளுக்கு மூன் ருவநானதென்வழி சொல்லப்பட்டிருக்கின்றனவல்லவா, பாபிகளுக்குஐந்தாவதுஆகுதி நியம முயில்லைலெனிகத அப்புக்களாலேயே சரீரம்சித்திக்கிரது, துறெணர்முதலானவர்கள் யேர்னி ஸம்பந்தமன்றியிலேயே உண்டாஇருக்கின்றார்கள் திருஷ்டத்தியும்ன ன்முதலானவர்களுக்கு

இரெண்டாகுதியுமன்றியில் உத்பத்திகண்டிருக்கின்றன, உலகத்தில் கொக்கானது ரேதஸ் ஸன்
றியில்கெர்ப்பத்தைத்தரிகின்றன, நாலுவிதஜீவஜாநிகளில் ஸ்வேதஜங்களுக்கும் உத்பிஜங்களுக்
கும் ஸ்கிரீபுருஷ ஸம்யோசமன்றியிலுத்பத்திகண்டிருக்கின்றன, ஆனால் நாலாவதான ஸ்வேதஜம்
சுருதியில் கேழ்வியாகவில்லை என்று எண்ணவேண்டாம் மூட்டைப்பூச்சி முதலானதுகளுக்கு மூ
ன்றுவதில் விநோதமில்லையல்லவா (அக) சந்திரனிடத்திலிருந்து பூமியிலேயுங்கிரவர்களுக்கு
ஆகாசாகிருப்பிரபந்திசம்பந்தத்தா லுபசரிக்கப்படுகின்றனவேதவிர பரமார்த்தமாக ஆகா
சாகிஸாதிருச்சியந்தான்கிடைக்கிறது, ஆகாசாதிகளில் அல்பகாலமிருந்தபின் வர்ஷதானைகளு
டன் பூமியில் ஜாதிஸ்தாவரத்துவமன்றியில் அன்னியர்களால்செய்யப்பட்ட பயிர்களுடன்சம்
பந்தித்து பரிணாமருக்கும்போது தான்னியத்திலும் தான்னியத்தை இடிக்கும்போது அரிசியி
லும் அரிசியை பாகம்செய்யும்போது அன்னத்திலும் ஸம்பந்தித்து அன்னத்தைபுஜிக்கும்போ
து ரோதஸ்வீலும் ஸம்பந்திக்கிரார்கள், ஆனால் பசுவிறிம்ஸைனால் யாகம் அசுத்தமாகையால்
அதுக்குசிதம்தான் ஸ்தாவரஜன்மமென்றால் ஜியோதிஷ்டாமம் முதலானயாகங்களதர்ம்மமெ
ன்றும் பெரியவாளாலனுஷ்டிக்கப்பட்டிருப்பதால் அசுத்தமாகாது, நிஷ்காமானுபுருஷன்
விஷயத்தில் யாகம் அசுத்தமாகிலும் காமிவிஷயத்தில் வைதிகமாகையால் மத்தியபானம்கூட
யுகார்தரத்தில்விதிக்கப்பட்டிருப்பதாலும்யாகம் அசுத்தமென்றுஒருக்கூர்லும்சொல்லக்கூடாது,
இப்படிபுருஷனிடத்தில்சுக்கிலத்துடன்சம்பந்தித்து பின்ஸ்திரீயோனியில்சொணிதத்துடன்சம்
பந்தித்துஜீவதேகத்துக்குபாதானகாரணமாச்சகுகெர்பந்திலேழாவதுமாசத்தில்பரலோகத்தி
லிருந்தஜீவன் பிரவேசிக்கிறான், இப்படியன்றியில் ஜீவனேஆகாசாவழியாக வருகிரானென்
றால் சிரஸ்ஸின்துவாரத்தால் பிரவேசித்தானென்றகருகிக்கு கெதியத்துப்போகின்றன உக்கிரூ
ந்திவசனத்துக்கும் கெதியில்லை, ஆகையால் ஜீவதேகோபாதானகாரணமான அப்புக்கள்சந்திர
மண்டலத்திலிருந்து ஆகாசம்முதலானதுகளின்வழியாகசெற்பத்தில்வருகிறதென்றும்அதிலே
ழாவதுமாசத்தில்ஜீவன் பிரவேசிக்கிறானென்றும் தீர்மானிப்பதுதான்சரி (அஉ) இப்படி அப்
பயதிகுதிதனால் மொழிபெயற்கப்பட்ட தத்துவஸாராயண சந்திரிகையில் ஞானகாண்டத்தின்
உ - வது பாதத்தில் ௧௦ - வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

கக - வ து அ த் தி ய ர ய ம்.

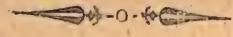
சுவப்னத்தில் ரதம் முதலான விரிஷ்டிகர்த்தா பிராஞ்ஞனென்ற ஜீவன்தானென்று சுருதியும் சொல்லுகின்றன பெரியவர்களும் சொல்லுகிறார்கள், தேகம் முதலான வெளிப்பிம்பங் சந்தர லீசுவரனால் விரிஷ்டிக்கப்பட்டதேதவிர சுவப்னவிரிஷ்டியானது புத்திராதிசாமங்கள் ஆர்த்தங்களிதுகளைப்பாற்றின்று பிராஞ்ஞஜீவனுடையகாரியம், ஜாக்கிரத்தினால் சுவப்னகாரியமானரதாதிகள் பூராவாகபிரகாசியாமையால்மாயாமயந்தான், சுவப்னத்தில் ஸ்திரீதேருசனம் முதலானதுகளால் ஐஞ்சிப்பிக்கப்பட்ட சுபம்மாத்திரம் ஸத்தியமென்றுகாணுகிறது சுவப்ன அத்தியாயவித்துக்ளும் சொல்லுகின்றார்கள் மைத்தஸ்திரீ முதலான ஸஞ்சகவஸ்துக்கள் பொய்தான், யானேமேலேரினதாகக்கண்டதும் கிழேவிழுந்ததாகக்கண்டதும் பொய்யேதவிர அதின்சுகதுக்கங்கள் ஸத்தியமல்லவா, தன்னேத்தவிர இரண்டாவதை சிந்தித்ததுனாலேவனுக்கு தன்பாரமார்த்திக சுவரூபம்மனைந்துது அதனால்ஸம்ஸாரபெந்தமும் விபரியமும் நேரிட்டிருக்கின்றன, அந்தசுவப்னவியாபாரமும் தேகத்தில் யோகத்தினாலே சித்தித்திருக்கின்றன, விரிஷ்டிகளில் சுவதந்திரனயிருந்தபோதிலும் பாலர்களுக்கு அக்கினிஸ்பரிசம்போல் அஞ்ஞானத் தால், அவிஷ்டத்தின் ஸங்கல்பமும் கூடும் (அங்) பிராஞ்ஞன் துரியனிரெண்ட் பேர்களிடத்திலும் துவைதமத்தது ஸமமாயிருப்பதால் நாடிகளிலும் ஆக்மாவிடத்திலும் சுவப்ன தேருசனமி

ல்லை, ஸுஷுத்திஸ்தானம் நாடிகளென்றவுசனம் இலகூனையினால் பரமாத்மாவைச் சேருமென்று சிலர்கள்கொல்லுகின்றார்கள் அது அஸத்துதான், ஏனென்றால் அவஸ்தாத்திரயமத்தவன் பரமாத்மாவென்று அனேகம்சுருதியிருக்குதல்லவா, சுஷுப்திஸ்தானம் நாடிகளென்றும் ஆத்தமாவென்றும் இரண்டுகருதிகளிருந்தபோதிலும் நாடிகளென்றசுருதியே முக்கியமாகும் மைத்ததுகாரணம், ஆத்மாவை சுப்திஸ்தானமாகச்சொல்லியசுருதியே முக்கியமானால் அப்போது பசுபகிமுதலானதுகளெல்லாம் பிரம்மணிஷ்டங்களென்று சொல்லவேணும் அது எவ்வளவு சரிஇல்லையே, இந்தசுஷுத்தப்பிரம்மவாதம் ரொம்பவும்பரிஹவிக்ந்தக்கதா யிருந்தபோதிலும் லோகத்தில்பிரபலமாயிருப்பதால் அடிக்கடி நிராகாணம்செய்யப்படுகின்றன, மைத்தநாடிகளைப்பத்தினகாலத்தில் ஸுஷுத்திஎன்றுமபூர்த்தத்தென்றநாடியைதைஜஸன்பத்தினகாலத்தில் காட்சுஷுப்திஎன்றும்சொல்வதால் இந்தநாடியாகிர காரணசீரத்திலிருந்து ஸம்பிரஸாதனென்றபிரஞ்ஞஜீவன் கிளம்பி துரியமானபரஞ்சோதியை அடைந்து சுவரூபத்துடன் எப்போது சேருகின்றானோ அப்போது ஆத்மவித்தாஜீவனுக்கு பிரபோது முண்டாகின்றன, தைஜஸனென்றஜீவன்எப்போது பூர்த்தத்தானதுவில் லபமசொல்லுகிற முண்டாகின்றன, தைஜஸனென்றவிரபிரம்மமென்று யுகாத்தஅடையுகிறானோ அப்போது பிராஞ்ஞென்றஜீவனாகிராயது சுழுத்தனிடத்தில்தில் பயர்கூட உசிதமில்லை, புருஷோத்தமனென்று சுருதியில்கொல்லி (அச) ஜோதிஷேட்சொர்யாயமா, ஆகையாலும் பரமாத்மா சுஷுப்தி ஸ்தானமாகமாட்டான் சப்தம்பிரம்மதிரம்மம் முதலானகர்ம்மம் ஸகுணத்தியானம் தத்துவமவிய முதலானவேத பிரம்மமேயுகிறுத்தியானவிதி, இந்தநால்கள் னாலும்மூர்த்தி அமூர்த்திகளான ஸகுணநிற்குண போதித்தப் போதிக்கப்படுகின்றனவேதவிர தள்ளத்தக்கன குணங்களுள்ள ஜீவேசுவர்கள் திப்பிஎகப்படவில்லைஜீவனேபோதிப்பிவிப்பதி லொருவருக்குஉபயோகமில்லைசுவரணே போகில் விப்பதில் அசுத்தசித்தர்களுக் குபயோகமிருந்தபோதிலும் சுத்தசித்தர்களுக்குபயோகமில்லை, ஆகையால் கர்மானு ஸ்மிருதிகளால் ஸகுணமும் சப்தவீதிகளால் நிற்குணமும் இவ்வகையாக போதிக்கப்படுகின்றன (அரு) மூர்ச்சைஅடைந்தவன் பாதிசுவப்னத்தையும் பாதிசுஷுத்தியையும் அடைந்திருப்பதால் அர்த்தஸம்பத்திஎன்று சொல்லப்படுகிறான், அந்த மூர்ச்சை எப்போதும் வருத்துனால் பிரசித்தமில்லை. (அசு) பரப்பிரம்மத்துக்கு ஸ்தானத்துல்லகூட இரெண்டிலிங்கமில்லை, ஸுப்திஸ்தானம் ஜீவன்முத்திஸ்தானம் பிரம்மமென்றபேதமும் வியாவகாரிகமேதவிர பரமார்த்தமாக ஏகனேதேவனென்ற சுருதியால்நிற்குண பரப்பிரம்மமே ஆகாசம்பேரலெங்கும் வியாபித்திருப்பதால்பேதமில்லை, ஸுப்திஸ்தானமான ஸகுணஜீவனும் மோக்ஷாவஸ்தையில் பிரம்மத்திலேயிருக்கிறான், ஜீவரூபமானது முக்காலத்திலும் நாசமன்றியிலிருக்குமாகில் அப்போது பிரம்மத்துக்கு இரெண்டிலிங்கமும் ஸத்தியமென்று சொல்லலாம், அவித்தையின் சம்பந்தப்பட்டதாயும் அஸத்து வாவரணம் அபானுவரணமென்ற இரெண்டு ஆவரணத்துடன் கூடினதாயுமுள்ள ஜீவரூபம்முத்தியில் நசித்துப்போகிறபடியால் வாஸ்தவமில்லை, சுஷுத்தியைச்செய்யவேணுமென்றுசுருதி சப்தமில்லாத்துன விதில்விதியும்இல்லை, ஜகத் காரணமான ஸகுணத்தை வேதாந்தம்வேரையாகப்பிரித்துச் சொல்லாமையால்பேதமில்லை அந்தஸகுணரூபம் மாயாமயமாகையால் ஞானகாலத்தில் பாதிக்கப்படுகின்றபடியாலும் தலை, கைமுதலானதுகளுடன்கூடிய அந்தரூபமும் வாஸ்தவமில்லை, ஆனலைஉபாஸிக்கவேணுமென்றுவிதிகாணுகிறது ஆதிலும் மனச்சுத்திமாத்திரமுக்கிய ப்பிரயோஜனமாகயால் அந்தவிதியானதுகொணந்தான், வேதாந்தங்களைஎல்லாம் நிர்விசேஷப்பிரம்ம-பரமாகவேதீர்மானித்தால் அதிகாரிகளுக்கு முத்திகிடைக்கும் இல்லாவிட்டால் நித்தியபெத்தர்களாவார்கள், எவன்பிரம்மத்தை அன்னியமாக உபாஸிக்கிறானோ அவன்பசுவென்றும் உபாஸிக்கப்படுகிறது பிரம்மமில்லைஎன்றும் சுருதிகளில் ஸகுணப்பிரம்மம் நிந்திக்கப்பட்டுமிருக்கின்றன, ஆகையால் ஓய்தாமரப்புவில் ஜனித்தவரே ஸகுணமாயும் காரியமாயும் மாயாமயமாயுமுள்ள ஈசுவரரூபத்தை

அவாஸ்தவமாக எண்ணி நிற்குணமாயும், அத்துவைதமாயுமுள்ள, காரணசித்ரூபப்பிரம்மத்தை யேவாஸ்தவமாகபாவனைசெய்யும் (அஎ) அந்தநிர்விசேஷப்பிரம்மமும்சித்ரூபமென்றும்அருபமென்றுமிரண்டுவிதமாகச்சொல்லப்படுகின்றன, அதில் வாக்குமனதுகளுக்கெட்டாத அருபப்பிரம்மத்தையே சாஸ்தரப்பிரதானமாயிருப்பதால் முக்கியமாக அரியவேணும், முமுக்ஷுவுக் காசாரியரூபுபதேசிக்கத்தகாததாயிருந்தபோதிலும் அதேவித்தாந்தவஸ்துவாகயாலதுக்கிருக்குகைகூடும், அவித்தியாவிசேஷங்களும், மாயாவிசேஷங்களும், தள்ளப்பட்டுதுகள் அனிருதஜடதுக்கப்பிரதியோகிகளுடன்கூடின ஸச்சிதானந்தங்களானவித்தியா விசேஷங்களும் தன்னால் தள்ளப்படுகிற போது அன்னியமான அருபப்பிரம்மந்தான் சேஷிக்கிறது, வாக்கு மனதுக்கெட்டாத சுருதியாலும், புச்சு சுருதியாலும், அந்த அருபமான நாமமாத்திரப்பிரம்மத்துக்கு சுருதியில் அவகாசமிருக்கின்றன, இதுனால் ஸச்சிதானந்த ரூபம் வியர்தமில்லை எப்படிஇருநீப்போக்கித்துனால் பிரகாசம் சபலமாகிறதோ அப்படி சுவயம் பிரகாசமாகையால் அவித்தியாந்தகாரத்தை அதே நீக்குகின்றன, இப்படி இருந்தபோதிலும் அன்னியமான அருபப்பிரம்மமே ஸத்தியமென்று சுருதியும் சொல்லுகின்றன, உத்தபத்திசுபெந்தமோக்ஷமுமுக்ஷு-ஒன்றில்லை என்ற சுருதியாலும் அரியப்பட்டது அரியப்படாதது சகலத்துக்கும்அன்னியமென்றதுமில்லை என்ற சுருதியாலும் அரியப்பட்டது அரியப்படாதது சகலத்துக்கும்அன்னியமென்ற சுருதியாலும் ஸத்துக்கும் அஸத்துக்கும், பரமென்ற ஸ்மிருதியாலும் இந்த அருபவஸ்து ஸத்தியமே வித்தியோபாதிவசத்தால் சித்ரூபத்தால் பிம்பமாச்சுது அவித்தியோபாதிவசத்தால்அசித்ரூபத்தால் பிரதிபிம்பமாச்சுது, இதுனாலேயே ஜல-ஓரிய உபமைவித்துவான்களால் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன, எப்படி மண்டலம் ஜலமிரண்டுக்கு மன்னியகை சூரியனிருக்கின்றானோ அப்படி அன்னியமாகும், ஏகானு ஸ-ஓரியன் ஜலத்தில் பிரதிபிம்பித்துப்பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்போது சூரிய அஸ்தமயத்தை எப்படி அரியக்கூடாதோ அப்படி மோக்ஷ தெசையில் அக்கும்போது சூரிய அஸ்தமயத்தை எப்படி அரியக்கூடாதோ அப்படி மோக்ஷ தெசையில் அகோசரத்துவங்கூடாது அதீததெசையை அடையுமில்லை, இந்தஇரண்டுவிதப்பிரம்மம்பிராரப்த இருப்பு இல்லாமைனால்ஸ்வப்பிரதானமாயிருப்பதால் இரண்டும் ஸத்தியந்தான், வித்தை அவித்தைகள் பெந்தமோக்ஷங்களுக்குள்ளடங்கி இருப்பதால் வித்தைக்கு விருத்தியும் அவித்தைக்குக்ஷயமும் கூடும், நாலுபாதசுருதியில் சொல்லப்பட்ட இரண்டுபுருஷசப்தத்துக்கும் இந்த சித்ரூபஅருபப்பிரம்மங்களே அர்த்தமாகும் (அஅ) அந்தபுருஷசப்தங்களுக்கு அமூர்த்தப்பிரம்மமும் அதீதப்பிரம்மமும் விஷயமே தவிர மூர்த்தமூர்த்தப்பிரம்மங்கள்விஷயமல்ல, இந்தமகிமையைக்காட்டிலும் பெரியவன் புருஷனென்றதுனால் மகிமைக்குமாத்திரம்பிரதிஷேதம் காணப்படுகிறதே தவிரபுருஷனுக்கு பிரதி ஷேதமில்லை, அமூர்த்தான புருஷன் அவியக்தன் மிகவும் ஸ-ஒக்ஷமமாகயால் இந்திரயங்களால் கிரகிக்க தக்கதில்லைஎன்று சுருதியும்சொல்லுகின்றன, பின்னுமிந்த ஸச்சிதானந்த ஏகரஸ அமூர்த்தபரமபுருஷனை ஸமாதிடையோகிகள் அபரெக்ஷமாக நன்றாய்பார்கிறார்கள், பிரம்மவரதிகள் தியானயோகத்தை அனுசரித்து அந்தநிற்குண பரபிரம்மத்தை பார்த்தார்களென்றிவ்வித அனேகசுருதிகளாலும் நித்திரையையும் பிராணங்களையும்ஜயித்து யோகிகள் அவனைப்பார்கிறார்களென்றிவ்வித அனேகஸ்மிருதிகளாலும் ஸச்சிதானந்தவஸ்துவானதுஸமாருதனம் செய்யத்தக்கதென்று ஸ்பஷ்டமாக சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன ஆகையால் தியானம் செய்யத்தக்கனவஸ்து ஸகுணந்தானென்ற நியமமில்லை ஆருதிக்கத்தக்கனவஸ்து நிர்விசேஷமென்றும் ஸ்வயம் பிரகாசமென்றும் நானேபிரம்மம் நரநேந்திரியனென்றிவ்வித அப்பியாஸத்துக்கு விஷயப்பட்டதென்று பிரஸித்தமாயிருப்பதாலதைசுகுணமென்று எண்ணுவது சரியில்லை, எப்படிபிரகாசமும் ஆகாசமும் உபாதியால் ஸவிசேஷமாயிருந்தபோதிலும் பரமார்த்தமாகதன்றுடைய நிர்விசேஷத்துவத்தை விடையிலேயோ அப்படி அரியத்தக்கது, விசேஷமும் அப்பிரகாசமும்மாயயால் செய்யப்பட்டபடியால் அதுகளுக்கு விபரீதங்களான நிர்விசேஷமும் பிரகாசமும் சுவாபாவிசமானபடியாலும் இந்தஜீ

வன் அனந்தப்பிரகாசத்துடன் ஐக்கியத்தை அடையுதிருநென்றதில் அந்தபூதயோனியை நியா
னம் செய்து அடையுதிருநென்றிவ்விதபிறம்மாத்தமைக்கிய ஸாதனசுருதிவாக்கியமே அடயான
மாயிருக்கின்றன, எப்படி ஸர்பமென்று அபேதமும் குண்டலமென்று பேதமும் காணுகிரதோ அ
ப்படி பிரம்மமென்று அபேதமும் ஆத்மாவென்று பேதமும் உண்டு, எப்படி பிரகாசத்துக்கும் ஸ
ரியனாகும் பேதாபேதங்களிருக்கின்றனவோ அப்படியுமாகும், முன் சொல்லியபடி தன்னால் அவி
சேஷமுமுபாதியால் விசேஷமும் கூடும், பேதத்தின் நிஷேதத்துலேயே முன்பேதமிருந்ததா
கலித்தித்துது ஆகையால் ஞானத்துக்கு முன் அவஸதையில் பேதமும் பின்னவஸதையில் அபேத
மும் ஆகும், (அக) இந்த ஆத்மா அணை என்று ஸேதுவியபசேத்தாலும் மூன்றுபாதம் அமிருதமெ
ன்று உன்மானவியபதேசத்தாலும் பரஞ்சோதியை ஸம்பிரஸாதனடைந் தென்று ஸம்பந்தவிய
பதேசத்தாலும் நிஷ்களத்தை தியானத்தால் பார்க்குநென்று பேதவியபதேசத்தாலும் ஸப்பிரகி
யோகிக் கிருப ஆத்மாவை காட்டிலும் அன்னியமான நிஷப் பிரதியோகிக் அருபத்துவ மொன்று
ண்டு என்று விஸ்பஷ்டம் ஆகிலும் பிரச்சினம் செய்யக்கூடாததாய்கையாலது நிஷேதிக்கப்படுகின்
றன, ஸமாதி என்ற உபாஸனை சித்திக்கிறதற்காக கிருபாத்திரம்மமே அடிக்கடி உபதேசிக்க
ப்படுகிறதல்லவா, சித்ருபத்தைத்தவிர மைத்ததுகளை நிஷேதித்து வரனுக்கும் கன்னிகைக்
கும்போல் பிரம்மாந்மாக்களுக்கு சம்பந்தஞ்சொல்லப்பட்டிருப்பதால் நாலு வித உபதேச
த்துனாலும் ஆத்மாவுக்கு ஸருவவியாபகத்துவம் நித்தியத்துவம் முதலானதுகளை சித்தித்ததுகள்
(கல) கைவல்லியமோக்ஷமென்ற பலமிந்தஸப் பிரதியோகிகப்பிரம்மத்தால் சித்திக்குமேதவிர
அருப்பப்பிரம்மம் பெந்தமோக்ஷங்களுக்கு மிகவும்தாரமாகையாலது லைசித்தியாது, அமிருத்து
க்கு அணையென்றும் பருமிருதத்தால் மோக்ஷத்தை அடைகிறார்களென்றும் மூன்று பாதம்
அமிருதமென்றும் அந்த வஸ்துவானது பருமிருதமாகவே சொல்லப்படுகின்றன, தர்மத்தால்
பலமென்று ஜெமினி ஆசாரியர் சொல்லுகிறார், கிரவணிகன் மோக்ஷஹேதுவாகையாலது
யுத்தந்தான் அப்படி யிருத்த போதிலும் முன்னிருக்கிறவஸ்துவாகையால் சித்ருபப்பிரம்மத்து
க்கேமோக்ஷஹேதுத்துவம் முக்கியமாகு மென்றுபாதரூபண ஆசாரியர் சொல்லுகிறார் (கக)
இப்படி அப்பய திக்ஷிதரஸ் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட தத்துவ ஸாரூபணசந்திரிகையில் ஞான
காண்டத்தின் உ-வது பாதத்தில் கக - வது அத்தியாயம் முற்றிற்று,

கஉ-வது அத்தியாயம்.

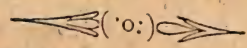

சோதனை என்றவால் முதலானதுகள் ஸமமாயிருப்பதால் சகலவேதாந்தங்களுக்
கும் சித்ருபப்பிரமத்திலேயே தாத்திரியம், ஒருசாகையில் (ரு) அக்கினியும் மைத்தொருசா
கையில் (சு) அக்கினியும் சொல்லப்பட்டிருப்பதால் பஞ்சாக்கினி வித்தை இரண்டாகுமென்
றவிவ்விதபேதங்கள் ஒரேசாகையில் கூட காணுகின்றன அதுனாலித்தை பேதிக்கவும்மாட்
டாது (ரு) உள் ளவர்களுக்கு (சு) வது-சேமத்துக்கொள்ள வேணுமென்றதில்லை, சிறுவிருதம்
முதலானதுகள் வேதாத்தியயன அதிகாரசித்திக்காகவேதவிர வேரில்லை ஆகையால் பேதமில்லை
சகலவித்தைகளை நிர்குண பூமவித்தையில் உபஸம்காரஞ்செய்திருப்பதால் விதிசேஷமான
அக்கினிஹோத்திரம் ஸகலவேதத்திலுமொன்றுதான் (கஉ) பிறுணன் உக்கீதமென்று ஒரு
சாகையிலும் உக்கீதகர்தாவென்று மைத்தொருசாகையிலும் சொல்லப்பட்டிருந்தபோதிலும்
(க) வது-நிர்குணமென்றும் (உ) வது-ஸகுணமென்றும் வலிஷ்டத்துவம் முதலானகுணங்களை
மைத்தமிடத்தில் உபஸம்காரஞ்செய்யலாமென்றும் தீர்மானம் (கஉ) பிரதானமான சித்ருபப்
பிரம்மத்து னுடைய ஆனந்தம் முதலானகுணங்களை எங்குமுபஸம்ஹாரஞ் செய்யத்தக்கனது
(கச) பிரியம் சிரஸ்ஸென்றிவ்விதகுணங்களும் ஸத்தியகாமத்துவம் முதலானகுணங்களும் அருப
ப்பிரம்மத்திலில்லை இந்தகுணகுணி பேதமிருந்தால் விருத்திகூடியங்களே

யகாமத்துவம் முதலானமாயாகுணங்களைத்தியானம் செய்வதிலுபயோகமத்தபடியால் அதுகள்
தள்ளத்தக்கனதுகள் பாபமத்தமுதலானகுணங்கள்கொள்ளத்தக்கனதுகள், இந்தகுணங்களு
ள்ளவஸ்துவினிடத்தில் ஆத்மசத்தப் பிரயோகிக்கப்பட்டிருப்பால் நிற்குணமாகும், உத்தரவாக்
கியத்தாலும் ஆத்மாவேகிரகிக்கப்படுகின்றன எப்படி பிரம்மஜீவனுக்கன்னியமோ அப்படிபர
மாத்மாவும் அன்னியமாகவே நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கின்றன (கரு) அபூர்வாசமனத்துக்கும் விதியி
ருப்பதால் போலுனத்துக்கு முன்னும் பின்னும் அசமனம் செய்யவேண்டியதுதான் (கக) சாண்டில்
வியவித்தையில் நிற்குணவித்தைக்கைக்கியமும் குணங்களுக்கு தியாகமும் அரியவேண்டியது
(கக) ஸத்தியவித்தையில் ஸ-ஞரியமண்டலத்திலும் நேத்திரத்திலும் ஸமமாகவே பிரம்மம் ஸம்
பந்தித்திருப்பதால் வித்தை ஒன்றுதான் அகங்காரம் பிரம்மதர்மமாகையாலதை உபஸம்ஹரி
க்கவேண்டியது, (கஅ) ஸம்பிரகிருதிமுதலானகுணங்கள் அனுபயுக்தமானகயால் முமுக்ஷுக்க
ளாலொரிடத்திலுமுபஸம்ஹரிக்கத்தக்கதில்லை (கக) புருஷவித்தையில் ஆசீர்வாதமந்திரங்க
ளைப்போல்மத்ததும் தள்ளத்தக்கது (கஃ) ஆசிரிகமந்திரங்களும் பிரம்மவித்தையிலெவ்வளவு
முபயோகமில்லை (கஃ) ஞானியானவன் தேவயானமாரகத்தால் போகும்போது புண்ணியபாபங்க
ளைபெந்துசத்துருக்களுக்கு தள்ளிப்போட்டு பிரம்மலோகம்சேருகிறான், விஜாநதியைகடாவே
ண்டியதுமில்லை, மரணகாலத்தில் பாபக்ஷயமென்றும் வழியில் புண்ணியக்ஷயமென்றும் தீர்மானிக்
தால்தான் கெமனம் சித்திக்கும், ஸகுணத்தையும் நிற்குணத்தையும் அரிந்தவர்களுக்கு பிரம்ம
லோகப்பிராப்தி என்றுசுருதிஸ்மிருதிகள் தீர்மானித்திருக்கிறதிகள் (கஃ) அவாந்தரதர்ம
முதலானவர்களாநிகாரிகர்களாகையால் லெவ்வளவுகாலம் அதிகாரமுண்டோ அவளவுவனா
யும் அனேகதேகங்களை சுவதந்திராளாகவே எம்ப்பார்கள் அதுகள் ஜன்மந்நாசாதுகள் (கஃ)
நிஷேதலக்ஷணங்கள் னாலும் விதிலக்ஷணங்கள் னாலும் பிரம்மப்பிரதிபாதன மிருப்பதால் எங்கும்
அக்ஷரபுத்திவைக்கத்தக்கனது (கஃ) ஆதர்வணிகாரும் சவேதாசுவதராளும் படிக்கிறொண்டுப
க்ஷிகளென்றமந்திரத்தில் வித்தை ஒன்றுதான் குணங்களை அபவாதஞ்செய்யவேணும் (கஃ) துவிரு
ஷஸ்திப்பிரசினத்திலும் கஹோளப்பரச்சினத்திலும் சொல்லப்படுகின்ற பிரம்மத்துக்கும் ஆத்
மாவுக்கும் பேதமில்லை இரண்டிடத்திலும் ஆனந்தத்துவம் ஸமானமாகச் சொல்லப்பட்டிருப்ப
தால் பிரம்மமென்றும் ஆத்மாவென்றும் சொல்லுபேதமிருந்தபோதிலும் வித்தை ஒன்றுதான்
(கஃ) அதேநீரேயே அதென்ற அபேதோபதேசம் வியதிஹாரமென்று சொல்லப்படும், அபரோ
க்ஷஞ்ஞான விசேஷத்தை உண்டுபண்ணும் நிர்விசேஷமாகையாலே கத்துவத்துக்கும் ஹானியி
ல்லை (கஃ) ஸத்தியஞ்ஞானதிதர்மங்களாலே சொல்லப்படுகிற வித்தையானது ஸத்தித்தை
என்று சொல்லப்படும் ஸத்திபவித்தையானது ரூபம் ஆயதனம் முதலானதுகள் சொல்லப்படு
கிரபடியால் வேரைதான் (கஃ) ஸத்தித்தைக்குத் தகர்ஷம் வித்திக்க வேண்டியதர்காகதகரவித்தை
யில் சொல்லப்பட்ட ஸத்யகாமத்துவம் முதலான குணங்களை தள்ளி நிஷ்களத்துவாதிகுணங்களை
உபஸம்காரஞ்செய்யவேண்டியது (கஃ) அதிதிகளுக்கு முன் யஜமானன் புஜிவிக்கவேணுமென்ற
ஆதரவினால் அன்னமில்லாவிட்டாலும் வனவாஸிகள் ஜீவிக்கவேண்டியதர்காககந்தமூலபலங்க
ள்ளாலேயாவது பிறுணாக்கினிஹோத்திரம் நடத்தவேவேணும் (கஃ) அத்தியாத்மாதிதைவதபே
தத்தாலும் வாயுவேபிறுணானுகின்றசுருதியாலும் பேதமிருப்பதால் வாயுவும் பிறுணனும் வேரை
யாகும் பிறுணவித்தையில் முப்பத்தாறாயிரம் அக்கினிசுரென்று கர்மலீங்கங்களிருந்தபோதிலும்
அன்னியபுத்திசெய்யவேணுமென்று இதரப்பிராஞ்ஞையின்விதி இருப்பதால் வித்தியாலிங்கமே
உத்தமமாகையாலும் அதுவித்தையேதவிரகிரியைஇல்லை (கக) ஜீவன்சேஷமென்றும் சாஸ்திரம்
சேஷிஎன்றும் மீமாம்ஸகர்கள் சொல்லுகின்றார்கள் அதுசரி இல்லையெனென்றாலிந்ததேகத்தில்
ஜீவனில்லாவிட்டாலும் கூட ஸதனிருப்பதால் அவன்சேஷியாவான் ஆகிலும் சர்மகாண்டசேஷன்
ஜீவனென்றும் வேதாந்தசேஷன் கூடஸ்தெனென்றும் தீர்மானம் (கக) சுருதிகள்தோரும் சொ

லப்பப்பட்ட உத்தேசித்தையானது மந்திகங்களைப்போல் அங்கத்துடன்கூடவே உபாசிக்கத்தக்கது (கக௬) எப்படி சகலகர்மங்களிலும் கிருதுவானதுபெரிதோ அப்படி வியஸ்தஉபாசனையைகாட்டிலும் பூமவியையாகிர ஸமஸ்தஉபாசனையேபெரிதாகும் (கக௭) ஸகுணவித்தைகள் நானு விதங்களேதவிர ஏகமாகாது பிறயோஜனங்களும் பேதித்திருப்பதால்கர்மங்களுக்கும் வித்தைக்கும் ஸமுச்சயமும் கூடாது, சர்வோபஸம்காரத்துக்கு உத்தேதோபஸம்ஹரமே அடயாளம் மூன்றுவேதங்களிலும் பிரணவமெப்படி ஸாதாரணமோ அப்படிமனோபாவனையும், பிரம்மாரக்ஷிக்குறொன் ரிவ்விதசிலதர்மங்கள் பேதித்திருப்பதால் சகலோபாசனைகளும் ஒன்றாகச் சேரது (கக௮) இப்படி அப்பயதிக்ஷிதரூல் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட தத்துவ சாராயண சந்திரிகையில் ஞானகாண்டத்தின் உ-வதுபாதத்தில் கஉ-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

கஉ - வது அத்தியாயம்.

இந்த ஆத்மவிஞ்ஞானத்துலேயே புருஷார்தமென்றுபாதரூயண ஆசாரியரொண்ணு குறர், ஸம்ஸ்காரங்களில் கர்மத்துக்கு ஞானம்சேஷமாக இருப்பதுனாலும் ஜனகமகாராஜாமுத லானவர்கள் கர்மவிஷ்டாளாகவே யிருந்தபடியாலும் வித்தையைமுன்னிட்டு செய்யப்பட்ட கர்மம்மிகவும் வீரியமுள்ளதென்று சுருதியாலும் தூருவயஸ்வரையும் கர்மம்மங்களைசெய்துகொண்டே ஜிவிக்கவேணுமென்று சுருதியியம்மிருப்பதாலும் ஞானத்தால் புருஷார்தமென்றதுஅர் தவாதமென்ற உபசாரச்சொல்லென்று ஜைமினி ஆசாரியர்சொல்லுகிறார், காம்மியரைமித்திகங் களானசகலகர்மங்களுக்குசேஷனான ஜீவனுக்கு அதிகமான பரமாத்மாவனுபதேசங்காணப் படுகிறபடியாலும் நாமேன் யாகஞ்செய்கிறோமென்ற சுருதியில் யாகத்தில்அஸ்வாரஸ்யம் கண் டிருப்பதாலும் நித்தியகர்மம்மட்டும் வித்தையைமுன்னிட்டு செய்யப்படுகிறபடியாலும் இரொ ண்டுபேர்களுக்கு தூறுகுடுக்கவேண்டியதென்றதில் அன்ப தன்பதுபிரித்துக்கொடுப்பதுபோ ல் வேதவேதாந்தஆரம்பத்தில் அதிகாரிபேதமிருப்பதுனாலும் காம்மியகர்மங்களுடைய விதியா னதுசருவசாதாரணமில்லாதபடியாலும் ஞானிக்குரிஷ்பலமானகாம் மியகர்மம்விதிக்கப்பட்ட போதிலும் இது ஸ்துதிபரமேதவிர அதுனால் வித்துவானுக்குஒட்டில்லாத்துனாலும் தள்ளப்பட்ட தனம்காணப்பட்டிருப்பதாலும்பிரம்மஞ்ஞானத்துலேயேபுருஷார்தமென்றுதிரும்பவும் சங் கையன்றியில் பாதரூயண ஆசாரியர் சொல்லுகிறார், நாலாவதான ஸன்னியாஸாச்சிரமத்தை வேதத்தில் விசாரித்ததுமாத்திரமுண்டேதவிர அதை அனுஷ்டிக்க வேணு மென்ற விதியில்லை என்று மருபடிஜைமினிசொல்லுகிறார், பரவ்ரஜனம் செய்யவேணுமென்று ஸமானசுருதியால் நாலாவதாச்சிரமத்தின் அனுஷ்டானம்விதிக்கப்பட்டே இருக்கின்றபடியாலும் காம்மியகர்மங்க ளைத்தள்ளுகிறது எல்லாவருக்கும் மோக்ஷஉபயுக்தமாக விதிக்கப்பட்டிருப்பதாலும் ஞானத்தா லேயேபுருஷார்தமென்றுபாதரூயணர் தீர்மானித்தார், (கக௭) ரஸங்களுக்கெல்லாம் முக்கியரஸ மென்றதுகர்மம்விதியேதவிரஸ்துதிமாத்மிரம்பலமென்று எண்ணக்கூடாது உத்தேசுருதிகளும் உபரஸனைக்காகவேதவிர வேலையில்லை (கக௮) மைத்திரொயிக்குயாஞ்ஞவல்க்கியர்சொன்னொன் ரிவ்வித ஆக்கியானசுருதிகளும் வித்தையைஅடையுகிறதற்காக வித்தையுடன்சேர்ந்தவாக்கியங் களே தவிரவேலையில்லை யாகையால் வித்துவான்களுக்கு அக்கினிவிரகு முதலான அபேக்ஷ யில்லை, அரியவேணுமென்ற இச்சையுள்ள கிரகஸ்த அதிகாரிக்கு நல்லகுதியைப்போல்ரிஷ் காமசகலகர்மங்களும் அபேக்ஷிக்கத்தக்கனதுதான் யஞ்ஞானதவங்கள்னால்ல வாகித்தகத்தி யுண்டாகின்றன, வித்தியார்த்திக்கு சமதமாதிகளே முக்கியசாதனங்களா யிருந்த போதிலும் அதுக்கு அங்கமாக அலச்சியும் கர்மம்மங்கலை அனுஷ்டிக்கவேணும் (கக௯)

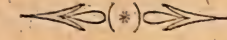
மகரிஷிக்கு பிராணஸங்கடம் நேரிட்டபடியால் குதினாதினம்மிச்சக்கொள்ளைத்தின்னதுகுத்த மில்லை, பிரம்மவித்துக்கு சுவஸ்த அவஸ்தயில் புஜிக்கக்கூடாததை புஜிக்கவே கூடாது, புஜிப் பானாகில் அவன்அவித்துவான்தான் ஒருக்காலும் மோக்ஷமடையமாட்டான், காம்மியகர்மவிதி யாகையால் யாகத்தில்பசுவதமானது பிராணிஹிம்ஸைகூடாதென்றவசனத்தால் பாதிக்கப்பட்டா து, பிரம்மணம்மத்தியபானம்செய்யக்கூடாதென்று ஸ்மரிக்கப்படுகின்றன, செய்யலாமென்று சுருதியில் சொல்லப்பட்டதும் இதரயுகவிஷயமென்று தீர்மானம் ஆகையால் வித்துவான் புஜிக்கக்கூடாத அன்னத்தையும் ஸ்திரீயையும் தள்ளவேவேணும் ரிஷ்கர்மியானவன் மத்தியபா னம்செய்யமாட்டானென்று சப்தமும் இருக்கின்றன, வித்துவானுக்கும் தேகம்விமுகிரவரை நியமமிருப்பதால் வித்தியார்த்திவித்துவா னிரெண்டுபேர்களுக்கும் ஆச்சிரமகர்மம் அவச்சியம் னுஷ்டிக்கவேண்டியது ஒருவனுக்குவித்தியாஸஹகாரியாயும்மைத்தவனுக்கு மோக்ஷஸஹகாரி யாயுமாகின்றன புண்ணியபாபமிரண்டு முபயோகமில்லை என்றசுருதிக்குகாம்மியபுண்ணியங்க ளுடைய ரிஷேதத்தில்மட்டும் கருத்தேதவிரநிர்மலரிஷ்காமயஞ்ஞானிகளுடையரிஷேத்தில்கருத் தில்லைஒய்தாமாப்பூவிலுண்டானவரே நித்தியகர்மத்துக்கு அவமானம்காணப்படாததாலும்அவ ச்சியம்நித்தியகர்மங்களைசெய்யவேணும் (கக௯) மத்தியிலிருக்கின்ற ஸ்திரீயத்தவிதரனென்ற வனுக்கு அக்கினிஹோத்திராதி இல்லாவிட்டாலும்ஜப உபவாஸ பூசாதிகளால்சித்தசுத்தியுண் டாகுமாகையால் பிரம்மவித்தையிலதிகாரம் உண்டு ஆகிலும் மத்தியிலிருக்கிறதைகாட்டிலும் மே லாவது கீழாவது யிருக்காது பெரிது, விதிபூர்வமாகமேலாச்சிரமத்தைஅடைந்தவன்மாத்திர ம்கீழிரங்கக்கூடாதென்று ஜைமினிக்குமதமேதவிர விதரனுக்கிரங்கக்கூடாதென்றதில்லை, நை ஷ்டிகப்பிரம்மசாரிககு கீழிரக்கம்நேரிட்டால் பிராயச்சித்தமில்லைஎன்று சிலர்கள் சொல்லு கிறார்கள், சிலர்கள்சுருதார்த்தைத்தவிரமைத்த இடத்தில்பிரவேசித்தால்தமகாபாதகமில்லாத துனாலுபகுர்வாணப்பிரம்சாரிக்குப்போல்பிராயச்சித்தத்துனால் சார்தியுண்டென்றுசொல்லுகி றார்கள், இதில்முன்சொல்லியதுகவியுக்கத்துக்கும்பின்சொல்லியதுமுன் யுகங்களுக்கும் சொல்ல லாம், மதுமாம்ஸங்களைஸன்னியாஸிபுஜித்தால் அதுமகாபாதகமா உபபாதகமாவென்றால்அது எதுவாஇருந்தாலுமே அந்தபாபமுள்ள ஸன்னியரஸியை யஞ்ஞாத்தியயனவிவாகரதி சகலகர் மங்களிலும் சிஷ்டர்கள்பேணிஷ்காரஞ் செய்யவேவேண்டியது (கஉ௦) அங்ககர்மமென்றஉத்தி தகர்தா யஜமானெனென்று ஆத்திரேயமகரிஷிசொல்லுகிறார், ரித்துக்களென்று ஒளடுலொயி மகரிஷிசொல்லுகிறார், இதில்கர்தாரித்துக்களென்றும் யஜமானன்பலத்தை அடையுகிறுனெ ன்றும்தீர்மானம் (கஉ௧) பால்லியமும்பாண்டித்தியமும்போல் வித்தைக்கு ஸஹகாரியானமெள னமும்மனஞரூபம்களணமாகவிதிக்கப்படுகின்றன, எப்படிமனனமானது கிரகஸ்தனிடைத்தில் கௌணமாயும்ஸன்னியாஸியிடத்தில்முக்கியமாயும்விதிக்கப்படுகின்றனவோஅப்படிஞானிகளுக் குச்சொல்லிய இலக்ஷணங்களும் ஆகும், ஆத்மஞ்ஞானியானவன்நிர்விகல்பஸமாதிரிஷ்டையிலே யேஇருக்கத்தக்கனவருகையால் சுவரூபத்தைவெளியில் பிரகடனம்செய்யமாட்டான் (கஉ௨) பிரம்மவித்தைக்குபலம் பிரம்மலோகத்தில்தானென்ற நியமமில்லை அஞ்ஞானஸம்சயவிபரியய ங்களென்றபிரதி பெந்தங்களிவ்விடத்திலேயே நசித்தால் உத்தகிருந்திமுதலானதுகளன்றியிலிந்த தேகம்நசிக்கும் போதேகைவல்லியபலத்தை அடையுகிறுன், எப்படிவித்தையின்பலமானமுக் திக்கு இடநியமமில்லையோ அப்படிமுக்தியின்பலமான அரூபப்பிரம்மப்பிரூபதிக்கு இடநியம மில்லை, முமுக்ஷுவுமில்லை முக்தனுமில்லை இதேபரமார்தமென்ற சுருதியால் அந்தமுக்த்தியதீத அவஸைதநிச்சயிக்கப்பட்டிருப்பதால்குத்தமில்லை (கஉ௩) இப்படி அப்பயதிக்ஷிதரூல் மொழி பெயர்க்கப்பட்ட தத்துவஸாராயண சந்திரிகையில் ஞானகாண்டத்தின் உ-வது பாதத்தில் கஉ-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று. * * * * *

கசு - வது அத்தியாயம்.

மைத்திரேயிக்குயாஞ்ஞவல்ஃகிய மகாரிஷி உபதேசித்ததெருசனசிரவணமனன்நிதி
த்தியாஸனங்களை அனேகம்தரஞ்செய்யவேண்டியதுதான், ஸமீபத்தில்வா எனக்குப்பிரியமா
னதைச்சொல்லுகிறாய் உன்க்காரென்றிவ்வித ரிஷிவாக்கியங்களால் அவன்உத்தமாதிகாரியாக
வேகாணப்படுகின்றான் ஆகையால்மந்தாதிகாரிக்கு அனேகம்தரம் அப்பியாஸமென்றுசொல்ல
இடமில்லை, அனேகம்தரம்செய்யவேணுமென்றதில் சாந்தோக்கியத்தில் ஒன்பதுதரம்செய்யப்
பட்டதத்துவோபதேசமும் அடையாளமாகின்றன, தெருசனாதிநாலுஸாதனங்களும் மேலுக்கு
மேல்ஸாததியமாகையால் முன்னுக்குமுன்ஸாதனமாகுமேதவிர தெருசனம்ஸாததியமென்றும்
மைத்தமூன்றும் ஸாதனங்களென்றும் சொல்லக்கூடாது, வலதுகண்ணுக்குள்ளிருக்கின்றபிர
த்தியகாத்மஜோதி தெருசனமேதவிர அகண்டபரமாத்ம தெருசனத்தை முதலாவதுசொல்ல
வில்லை (க௨சு) ஜாபாலர்கள் அந்தநிர்விசேஷ ஸச்சிதானந்தப்பிரம்மத்தை ஆத்மஸ்வரூபமாக
வேஅரியவேணுமென்றுசெல்லுகிறார்கள் மைத்தவேதாந்தங்களும் அப்படியே அபேதமாகச்
சொல்லுகின்றன, ஆத்மாவுக்குப்பிரம்மத்துடன் தாதாத்மியம்புக்தமேதவிரஸ-ஹிரியமண்டலம்
அக்கினிஜலம்ஸாஸனங்களும் சிவலிங்கம் முதலானபிரதிமையளுடன் யுக்தமில்லை, ஸ-ஹிரியாதி
களிடத்தில் பிரம்மபுக்தியை செய்யவேணும் உத்தேகர்மத்திலும் ஸ-ஹிரியபுக்தியைச்செய்ய
வேணும் (க௨ரு) கர்மம்ஸபலமாகுதற்காக உத்தேகஉபாஸனையும் கிரமமுக்திக்காக ஆதித்திய
உபாஸனையும் ஸத்தியோமுக்திக்காகப்பிரமோபாஸனையும் சொல்லப்பட்டுதுகளிந்த மூன்று
உபாஸனைகளிலும் ஆஸனம்முதலானதுகள் விதிக்கப்பட்டே இருக்கின்றன, பூமியிலிரும்ல்
செய்யுகிறதில்சித்தம் ஸ்திரப்படமாட்டாதாகையாலும் பிரதிவிமுதலானதுகள் தியானம்செய்
யுகிறதுகள்போலிருக்கிறதுகளென்ற பிரயோகத்தில் அலைச்சலன்றியிலிருப்பதே தியானத்துத்
கடயாளமாகக்காணுகிறபடியாலும் பத்மஸ்வஸ்திகம் முதலான ஆஸனங்களை பெரியோர்கள்
ஸ்மரித்திருப்பதாலும் மூன்றுஉபாஸனங்களையும் இருந்தேசெய்யவேணும்(க௨சு)எந்தஇடத்தி
லிருந்துஅப்பியாஸம் செய்தால்மனதுமுதலானதுகள் அடங்குகிறதுகளோ அந்தஇடத்திலிரு
ந்தேஅப்பியஸிக்கவேணுமேதவிரமைத்தப்படிதிக்குதேசம்காலமிதுகளின்றியமமில்லை (க௨௭)
பிரம்மோபாஸனாலேயே முக்திபலம் சித்திக்கிறபடியால் மைத்தஇரெண்டு உபாஸனைகளை
ப்போலதையும் மரணபரியந்தமிடைவிடாமல் செய்யவேண்டியது (க௨௮) பிரம்மத்தின்பரோ
க்ஷஞ்ஞானம்வந்தஉடனேதாமரை இலைஜலதிருஷ்டாந்தம் காணுகிறபடியால் முன்செய்தபாப
ங்களுக்குபோகத்தால் நாசமும்பின்பாபங்களுக்கு செய்யாமையால் அஸம்பந்தமும் வித்திக்
ரமது (க௨௯) நிதித்தியாஸன்முடிவு காலத்திலுண்டாகின்ற சக்திபாதத்தால்அப்ரோக்ஷஞ்ஞானி
க்குமுன்போலவேமுன்பின் புண்ணியங்களுமாகிறதுகள் இவனுக்குத்தான்உத்திரந்திபோக்கு
வரத்துமூன்றுமில்லை (க௨௦) பிராரப்தபுண்ணியபாபக்ஷயத்துக்குதேகம் விழுங்கலத்தை அவதி
யாகஸ-ஹத்திரக்காரரும்சொல்லப்போகிறபடியால் ஸஞ்சிதபுண்ணியபாபங்களுடையக்ஷயமே
சொல்லப்பட்டது(க௨௧)ஆத்மஞ்ஞானத்துக்கு ஏதுபலமோ அதேஅக்கினிஹோத்திரிஷ்காம
நித்தியகர்மங்களுக்கு சித்தசக்திவழியாக பலமாகும், காமீயபுண்ணியங்களும் பாபங்களும்
சத்துருமித்திரர்களைச்சேரும், ஞானோதயத்துக்கு முன்செய்யப்பட்ட ஞானகர்மங்கள் வீரியமு
டத்திலேயே போகத்தால் நசிப்பிவித்துதேகம் விழுங்கலத்தில் நிஷ்பிரதியோகிக அருப்பப்பிர
ம்மத்தை அடையுகிறான், தேகமிருக்குங்காலத்திலடையப்பட்டது சித்ருப்பப்பிரம்மம் சுத்தவா
க்குமனதுகளுக்குகோசரப்பட்டது, அதில்நிஷ்டையடைந்தவனுக்கே அருபமடையப்படும்

எவன்ஸம்மியக்ஞானத்தால் ஜீவாத்மபரமாத்ம பேதத்தைநிவிருத்தி செய்யுகிறானோ அவனே
நிருபப்பிரம்மத்தை அடையுவான், பேதம்அபேதமிரெண்டுக்கு அதீதமாயும்பெந்தபோக்ஷாதி
யத்ததாயும்உள்ள இந்தஅருப்பப்பிரம்மம் ஒருவனுக்கும்தேகமிருக்கும்போதுஸித்திக்கமாட்
டாது(க௨௩)இப்படி அப்பயதீக்ஷிதரூல் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட தத்துவஸாராயணசந்திரிகை
யில்ஞானகாண்டத்தில் உ-வது பாதத்தில் கசு-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

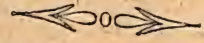
கரு - வது அத்தியாயம்.

ஸம்மியக்ஞானியுடைய தேகாவஸானஸமயத்தில் முதலாவதுவாக்குமனதில் சேரு
கின்றனவென்று காணவும்படுகின்றன கேழ்கவும்படுகின்றன, இதுனால்கரோத்திரம் முதலான
ஸகலநீர்கிரியங்களும்பப்பியே மனதில்சேருகின்றன, அந்தந்தவிருத்தி ஸகிதங்களான இந்திரி
யங்களுடன் கூடினமனதும் தன்விருத்திஸகிதமாகபிறுணனிடத்தில் சேருகின்றன, அப்படியே
பிறுணனும்தன்விருத்தியுடன் அத்தியக்ஷனென்ற ஜீவாத்மாஷ்டத்தில்சேருகின்றன, பிறுணன்
தேஜஸில்சேருகின்றனவென்று சுருகிஇருந்தபோதிலும்இதரசுருதியாலிதரத்தவங்களும்கேழ்
வியாகிறபடியால் அந்தஜீவன்சகல விருத்திகளுடன் பஞ்சமகாபூதங்களும் சுவகெதபேதத்தால்
அனேகமான சித்ருப்பப்பிரம்மதேஜஸஸில் சேருகின்றனவென்று நாரதபரிவிருஜகபரமஹம்ஸ
பரிவிருஜகசுருதிகளிரெண்டும் சொல்லுகின்றன, பிரணவமாத்தினாலும் திருபாத்தருதியி
னாலும் பிரம்மதேஜஸ் அனேகமென்றுவிஸ்பஷ்டம் (க௨௪) உத்பத்திமுதலந்தப்பிரம்மஜோதி
யளுக்குஅமிருதத்துவத்தைஅதிகப்படுத்திஸமாதியிலும் மிராரப்தக்ஷயகாத்திலும்லயம்ஸமமா
கையால் அதுகளுடையலயமவரைபிறுதிபாஸிகமானஸம்ஸாரமுண்டென்றுசொல்லப்படுகின்ற
ன அந்ததேஜஸ்களும் பிரமாணத்தால் ஸ-ஹக்ஷம்மாகும், ஆகையால்இதரங்களானசகலவிகாரங்
களும்உபமர்திக்கப்படும்போது இந்தஜோகிமர்த்திக்கப்படுகிறதில்லை, இந்தஆத்மாதேகத்திலி
ருப்பதுனால்தான் சூடுகாணப்படுகின்றன(க௨௫)இப்போது சொல்லப்பட்டவாக்குமுதலான
தினுத்திரந்தியானதுசாரீரனிடத்திலிருந்து சொல்லப்பட்டபடியால்வித்துவானுக்குசாரீரத்தி
லிருந்து உத்திரந்திநிடைபாடென்று நிஷேதத்துக்கு விரோதமில்லை, பிறுணங்களுக்கு அவ
னிடத்திலிருந்து உத்திரந்திஇல்லைஎன்றும் அவனுடையபிறுணங்களுக்குத்திரந்தி இல்லைஎன்
றும்இரெண்டுவிதமாகசுருதியில் சொல்லப்பட்டிருப்பதில் இவ்விடத்தில் அவனுடைய பிறுண
ங்களென்றபக்ஷமே கிரகிக்கத்தக்கது, இந்தஉத்திரந்திநிஷேதமானது ஆர்தபாகப்பிரசினத்தி
லும் மஹாபரதத்திலும் ஸ்பஷ்டம் (க௨௬) அந்ததேஜஸ்களும் அருப்பப்பிரம்மத்தினிடத்தில்
தன்னால்சேருகின்றனவை, தேஜஸும்பரதேவகையிடத்திலென்று சுருதியும்சொல்லுகின்றன
(க௨௭) வாக்குமனதுகளுக்கெட்டாத வஸ்துவைச்சொல்லுகின்றசுருதியாலும் அந்தபரதேவ
தைஎன்ற அருப்பப்பிரம்மத்தினிடத்தில் தேஜஸுகள் விபாகமன்றியிலிருக்கின்றனவை, அல்லது
ஆவசனத்தால் பிரம்மத்தைச் சொன்னாரென்றும் இருள்பிரகாசமிரெண்டுக்குமதீதமென்றும்
சுருதியிருப்பதால்சுவகெதபேதங்கூட அத்தஅவ்விடமொன்றுஉண்டு (க௨௮)இப்போதுஅபரூத்
மவித்துனுடைய உத்திரந்திப்பிரகாரம்சொல்லப்படுகின்றனபிரத்தியகாத்மதெருசிக்கும்பரோ
க்ஷஞ்ஞானிக்கும்மரணகாலத்தில் நரம்புகளுக்கிருப்பிடமான இரதயம்துடிக்கிறதுஅதுனல்பிர
காசிக்கின்ற பிரம்மரந்திரவழியால் தன்வித்தையின் பெலத்தால்பிரத்தியக்துவத்தை அடைந்
தவன் தூத்தோன்றாவதான்கஷம்னா நாடிவழியால் வெளிக்கொள்ளுகிறான், அந்தவித்தையின்
சேஷமானகெமனமார்த்ரனு ஸந்தானப்பியாஸயோகத்தால்தேவையானமாரகத்தால்பரமபதக்
தைஅடையுகிறான் (க௨௯)இரவிலும்பகலிலும் கிரணஸம்பற்கம்ஸமர்மாயிருப்பதால் வித்து
வானுக்குஇரவுமரணத்தில்விரோதமில்லை அப்படிதக்ஷினையன்கிருஷ்ணபக்ஷமாணம்முதலானகு

த்தங்களில்லை, பகல்சுக்கிலபகும் உத்தராயணமென்ற நியமம்நிரகஸ்தாச்சிரமியைச்சேர்ந்ததே தவிரவித்துவானுகிலும் அவித்துவானுகிலும் ஸன்னியாஸிக்கில்லை, கிரகஸ்தன் வித்துவானுக யிருந்தபோதிலும் இரவுமரணம்முதலானதுகளுக்கு பிரயச்சித்தம்செய்துதிருவேணும் (கச௦) இப்படிஅப்பயதிக்கிறால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டதத்துவஸாராயண சந்திரிகையில்ஞானகாண்டத்தில் உ-வது பாதத்தில் க௭-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

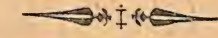
க௭ - வது அத்தியாயம்.

பிரம்மலோகம்சேருகின்ற அதிகாரிகளெல்லோரும் அர்சிசுதிமார்கமாகவேபோகிறார்களென்றுபிரசித்தம், அக்கினிவாயுவருணாதேவேந்திரப்பிரஜாபதிப் பிரமாக்களுடையலோகங்களைகிரமமாக அடையுக்கிறார்களென்று சுருதியாலரியப்படுகின்றன, மின்னல்லோகம் சொல்லப்படாமலிருந்தபோதிலும் ஸம்பந்தத்தால் வருணலோகத்துக்குகீழே அரியத்தக்கது (கச௧) இந்தஅக்கினிமுதலானவர்களுபாஸகர்களை அந்தந்தமேல்லோகங்களைச்சேர்பிவிக்கிற ஆதிவாகிகர்களைஎன்றுசொல்லப்படுகின்றார்கள், தேகமில்லாத்துனால் போகிறதற்கு அசுவதந்திரர்களான உபாஸகர்களைப்போல் அக்கினிமுதலானதுகளும் அசேதனமாகையால்அசுவதந்திரர்களாக இருந்தபோதிலும் அந்தந்தஅபிமானிதேவதைகள் சேதனர்களாகையால் சேர்பிவிக்கிறசுவாதந்திரயமுள்ளவர்கள் தான்மின்னல்லோகத்துக்குமேல்பிரம்மலோகம்வரை அமானவபுருஷன் வந்துவருணதிகளுடைய ஸகாயத்தால் சேர்பிவிக்கிறான் (கச௨) காரியம்காரணம் அதீதமென்றமுன்றுபிரம்மத்தில்முதலாவதானகாரியபிரம்மத்தை உபாஸகர்களை அமானவபுருஷன்சேர்பிவிக்கிறான், இந்தகாரியஸகுணப்பிரமத்துக்கு ஒருஸ்தானம்சொல்லப்பட்டிருப்பதால்அடையத்தக்கதென்பதாபாதி ஆசாரியொண்ணுகிறார், ஸத்தியஞ்ஞானதி அனேகவேதாந்தசப்தங்கள் ஞேஷேஷிக்கப்பட்டிருப்பதால் ஸப்பிரதியோகிக நிர்குணகாரணப் பிரம்மத்தையும்சேர்பிவிக்கிறுனென்று அவரோசொல்லுகிறார் அதெப்படிஎனில், காரியப்பிரம்மலோகப்பிரளயகாலத்தில்ஓய்பிரம்மாவே அந்தலோகாதிபதியான உம்முடன்கூட காரணப்பிரம்மத்தைஅடையுக்கிறார்களென்றுசுருதிஸ்மிருதிவசனங்களாலரியப்படுகிறது ஆகையால்புரபாங்கான காரியகாரணப்பிரம்மப் பிறுப்திக்காரணசகல சுருதிகளுமென்று வித்தாந்தம்பாதரி ஆசாரியரூலே சொல்லப்பட்டு, இதில்காரியகாரணேயாதீதவஸ்துவிலேயே பிரம்மசப்தம்முக்கியமாகையாலும் ஸகுணத்திலும் நிர்குணத்திலும் கௌணமாகையாலும் அதைஅடையுவிதிலேயேசகல வேதாந்தங்களுக்குதாப்பரியமிருப்பதாலும் உபாஸகர்களுக்கு அப்படியேகோரிக்கை இருப்பதாலும்நிஷ்பிரதியோகிக அருப்பபிரம்மத்தையே சேர்பிவிக்கிறுனென்று ஜைமினிஆசாரியர் பூர்வபக்தம்சொன்னார், இப்படிஇரண்டுபேர்களும் சொல்லியதில் பாதரிவசனத்தை அனுசரித்தேபாதரயணர்சொல்லுகின்றாரொப்படிஎனில், ஸகுணேயாஸகர்களையும் பிரதிஶோபாஸகர்களையும்தள்ளிநிற்குணேயாஸகர்களையுட்கும் அமானவபுருஷன் காரியப்பிரம்மத்தை சேர்பிவித்தபின்அவர்களேகாரணப்பிரம்மத்தையும் அதீதத்தையும் அடையுக்கிறார்களென்பதிலொருகுத்தமுமில்லை, உபாஸித்தபடியாகிறுனென்ற சுருதிப்படிபிரம்மம்சுவரியத்தையும் அடையுக்கிறார்கள் இதில்பாதரிஜைமினி இரண்டுபேர்களும் ஆதிகாரிகர்களாக இருக்கஒருவழியாகச்சொல்லாமலிப்படி கஷிப்பிரதிக்கிசெய்யகாரணமென்னவெனில் சொல்லுமாத்திரம் பேதமேதவிர இரண்டுபேர்களுக்கும்கருத்துபேதமில்லாத்துன்குத்தமில்லை, தர்மப்பிரம்மவிசாரணைசெய்கின்றஜைமினிபாதரயணர்களுக்குக்கூட ஒன்றுக்கொன்று விநோதமில்லாமலிருக்கமைத்தவர்களுக்கென்னவிநோதம் ஆதிகாரிகர்களுக்கு தெரியாமையும் இல்லைஅந்தந்த அதிகாரிகளுக்கு தகுந்தபடிநானுமதங்களை பிரபலப்படுத்துவதும் லோகோபகாரமல்லவா, பிரம்மக்கிரதுவெ

ன்ற உத்தமஞ்ஞானிக்கு தன்னலேயே அருப்பபிரம்மப்பிறுப்த்தியாய்விடுகின்றன (கச௩) இப்படி அ...கஷிதரால் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட தத்துவஸாராயண சந்திரிகையில் ஞானகாண்டத்தின் உ - வது பாதத்தில் க௭ - வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

க௭ - வது அத்தியாயம்.

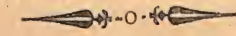

முந்தியஅத்தியாயத்தில்சொல்லிய அர்த்தத்தைஸம்பிரஸாதசுருதியாலுருதிப்படுத்துகிறதெப்படிஎனில், சித்ரூப்பபிரம்மத்தை அடைந்து பரஞ்சோதியாயுள்ளவனுக்குபின் அருபமானசுவரூபம் ஆவிர்பவிக்கின்றன, அப்படியேஸம்பிரஸாதனென்ற பிறுஞ்ஞைவனுக்குமேல் பரஞ்சோதிஎன்றும் சுவரூபமென்றும் இரெண்டுசொல்லப்பட்டிருக்கின்றன, பரஞ்சோதியானமுத்தி அவைஸதையை அடைந்தபின் சுவகெதபேதம்கூட அத்தசுவரூபமான மோக்ஷாதீததெசையைஅடையுக்கிறுனென்று வேதாந்தங்களில் காணப்படுகின்றன அப்படியேமுன்னும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன (கச௪) உபன்னியாஸமிருப்பதால் மூர்தாமூர்த உபயப்பிரம்மஸ்வரூபத்துடன்சேருகிறுனென்றுஜைமினி ஆசாரியரெண்ணுகிறார், தாதாத்மியத்தாலேசுவரியம் முக்கியமாகையால் சின்மாத்திரகவரூபத்துடன் மாத்திரம் சேருகிறுனென்று ஜைமினிலோமி ஆசாரியரெண்ணுகிறார், நிற்குண நிஷ்டனுக்கு பூர்வ புண்ணியத்தாலேசுவரிய முண்டாகிற படியாவிரண்டு பக்தத்திலுங்குத்தமில்லை என்று பாதரயண ஆசாரியர் எண்ணுகிறார், (கச௫) பிரம்மலோகத்திலிருக்கின்ற வித்துவான் சகல வித்தியாக்கும் இருப்பிடமாகையால் நினைத்த மாத்திரத்தில் அவனுடைய பிதிருக்கள் எழுந்திருந்து விடுகிறார்கள், எப்படி இந்தலோகத்தில் ஜீவன் முக்தர்களுக்கு ஆசாரியனாத்தவிர வேரை அதிபதிஇல்லையோ, அப்படியே பிரம்மலோகத்தில் ஸத்திய ஸங்கல்பமுள்ள வித்துவான்களுக்கு பிரம்மானவத்தவிர வேரை அதிபதி இல்லை, (கச௬) மனதால் காமங்களை ரமிக்கிறுனென்று சுருதிசொல்வதால் முக்தனுக்கு அந்ததெசயில் தேகமில்லை என்று பாதரி எண்ணுகிறார், அவனென்றுகிறான் முன்றுகிறான் ஐந்தாகுறான் என்றப்படி அனேகாகாரஞ் சொல்லப்படுகிறபடியால் தேகமுண்டென்று ஜைமினிஎண்ணுகிறார், ஸங்கல்பித்தா லுண்டி ஸங்கல்ப மத்தாலில்லை என்றுஇரண்டு பக்தத்துக்கும் விநோதமன்றியில் பாதரயணர் சொல்லுகின்றார், ஓய் விதியே தேக மத்தபக்தத்திலும் சுவப்பனத்தில் போல் காமாதிகளுண்டு, தேகமுள்ள பக்தத்தில் ஜாக்கிரத்தில்போலரியத்தக்கதுஎன்றும் சொல்லுகின்றார் (கச௭) ஒரு தீபமே வத்திகளுடைய ஸம்யோகத்தாலனேகமாவது போல ஒருவனே தன் யோக சத்தியாலனேக னுகிறபடியாலந்த முக்தியானது ஸகுணந்தானென்றால் சுஷுப்தனுக்குகைவல்லியம்சித்திக்கவேண்டியதற்காக வல்லவா பரஞ்சோதிருபம் ஆவிர்பவித்துது ஆகையால் இப்படி நிற்குணத்தை அடைந்தவனுக்கு அந்த ஸகுணைசுவரியத்தால் புனருவிருத்தியை சங்கிக்கத்தக்கதில்லை (கச௮) ஜகத் சிருஷ்டிமுதலான சக்திஅந்த லோகாதிபதியான பிரம்மாவக்கே தவிர முக்தர்களுக்கில்லை ஆகிகாரிகளுள் ஸஞரியமண்டலத்திலிருக்கின்ற பரமேசுவரனுக்கு மோக்ஷம் அதீனமாகின்றன, ஆனாலேசுவரன் மாயாசபள ரூபமென்று எங்கும் தள்ளப்பட்டிருப்பதால் அவரைச் சேர்ந்த முக்தியும் கௌணந்தானென்றால்நிர்விகார நிர்குண ரூபமும் அவருக்கிருப்பதால் அமூர்தப்பிரம்மஞ்ஞானிகள்மூர்தப்பிரம்மத்தைச்சேர்ந்திருந்தபோதிலும் அமூர்தப்பிரம்மப்பிறுப்தி சுவரூபமானகைவல்லிய முக்தியானது முக்கியமாக கிடைக்குரதில் ஆக்ஷேபமில்லை, நிற்குண கைவல்லிய முக்தர்களால் ஜீவேசுவரபேதம்பிரபலமாகச் சொல்லப்படுகிறபடியால்போகமாத்திரத்தில் ஸாம்மியமேதவிர குணஸாம்மியமில்லை, ஸகுண முக்தர்களுக்கும் நிற்குண முக்தர்களுக்கும் போகமாத்திரம் ஸமமே தவிரஸ்வரூப்பப்பிறுப்தி ஸமமில்லை, (கச௯) இந்தமானவ ஆவர்த்தத்தை திரும்பிவரமாட்டார்களென்றுசுருதியால் நிற்கு

ணப்பிரம்மத்துவான்களுக்கு புனருவிருத்திஇல்லை ஸகுணேபரஸகார்களுக்கு பிரம்மலோகத்
தில் போகம்புஜித்தான பின்சுவர்கத்திலிருந்து போல் புனருவிருத்தியுண்டு நிர்குணேபாஸகா
ர்களுக்கு அவ்விடத்தில் போகாவஸான ஸமயத்தில் பிரம்மாவுடன் கூட கைவல்லியங்கிடைக்கி
றபடியால் புனருவிருத்திஇல்லை என்றதீர்மானிக்கப்பட்டது (கரு0) இப்படி ஐனுத்தன்பத்தைர்
து வியாஸ ஸ-ஒத்திரங்களுடைய ரஸஸ்யார்த்தத்தை பிரமா கேட்டுமிகவும்சந்துஷ்டருகி குரு
வைச்சொல்லுகிறார் (பிரம்மா) அப்பாதயா விந்துவான குரு மூர்த்தியே இதற்குமுன் அனேக
ம்தரம் வியாஸஸ-ஒத்திரங்களை அர்தஞ்ஞானத்துக்காக சிந்தித்தேன் எவ்வளவு புத்தி ஸாமர்த்
தியமும் ஏகாந்த வாஸமும் எனக்குண்டோ அவ்வளவு இலும் அந்த சூத்திரங்களின் ஸ்தூல
அர்த்தம் கூடமனதிலுதிக்கவில்லை, வியாஸர் என்பிதாவினம் சமரகையாலென்னு லெப்பொழு
தும் நமஸ்கரிக்கத்தக்கன வருக இருந்தபோதிலும்வேதார்த்தத்தைஸ-ஒசிப்பிவித்தபடியாலும்
குருவான அவரை திருகரணங்களாலேயும் நமஸ்கரிக்கிறேன் அல்லது தங்களாலன்றியிலந்த
சூத்திர அர்த்தங்களெனக்கு வெளியாகாத்துனால் குருக்களுக்கும்குருவானதங்களையே பிரத்தி
யட்சமாக நமஸ்கரிக்கிறேன் எனருடையபிரஸாதலேசத்தை அடைந்து வியாஸருக்கும் அப்ப
டி சக்தியுண்டாயித்தோ அந்தபகவானு தங்கள் பொருட்டு செய்கிற அநேகநமஸ்காரங்களா
ல் நான் திரதார்த்தனுகிறேன் மிஷும்சூக்யமங்களானஸ-ஒத்திர அர்த்தங்கள் எவர் முகமாக என்
னால் விஸ்பஷ்டமாக அரியப்பட்டுதுகளோ அந்த தாங்களே எனக்கு குருநாயகர் ஆதம்விஞ்
ஞான லித்திக்காக கேழ்க்கவேண்டிய அர்த்தங்கள் முழுமையும் நான் கேட்டாச்சது ஆகிலும்
அந்த அர்த்தங்கள் மனதில் ஸ்கிரப்பட்டுவேண்டியதர்காக திரும்பவும் பிரசினம் செய்குரேன்அரி
யத்தக்கன பிரம்மத்துக்கு ஜீவசாஸ்திரகாரணத்துவம் சொன்னது யுத்தந்தான் நாலாவது
சூத்திரத்தால் சொல்லப்பட்ட ஸமன்வயமானது பதஸமன்வயமா அல்லதுவாக்கியஸமன்
வயமா அல்லது அர்தஸமன்வயமா அல்லது தாத்பரியஸமன்வயமா பதங்கள் பின்ன
மாகையால் முதலாவதில்லை, அப்படியேதானிரெண்டாவதுமில்லை, வாக்கியானுவயமில்லாத்
துனாலேயே அர்தான்னுவயமுமில்லை, அர்தான்னுவயமத்தபோது தாத்பரியான்னுவயமேது
ஸத்தின் இலணைக்காகவே ஜீவேசவசனங்களென்று சொல்லீரானால் அப்போது கர்மகாண்டா
திவாக்கியங்களுக்கும் அப்படியே சொல்லவேண்டியவரும் அப்போதுசாஸ்திரத்துக்குஸாங்கரிய
தோஷந்திரததாக நேரிடும சாஸ்திரங்களை ஏகவாக்கியமாக ஒப்புக்கொள்ளும்போது எல்லா
ருலு மொப்புக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்ற விங்கப் பிரகரணாதிபேதம்கெட்டுப்போகின்றன ஆ
கையால் அன்னுவயங்கூடாது, “ஸ்ரீகுருமூர்த்தி” ஸகலவேதாந்தவாக்கியங்களுக்கும் ஜீவேச
வராஜுவாதத்தரல்பிரம்மத்தினிடத்திலேயே அன்னுவயம்சித்தித்திருப்பதால் அனேகார்தபரங்
களாகாதுஇதினால்கர்மகாண்டாதிஸாங்கரியம்நேரிடாது, ஏனென்றால்வேதவேதாந்தங்களுக்க
னுபந்தயேதமிருப்பதாலும் கர்மபாகமெல்லாம்போகமாத்திரப்பிரயோஜனமுள்ளதாகையாலும்
வேதாந்தத்தில் பதவாக்கியார்த்தபேதங்களிருந்தபோதிலும்மோக்ஷமாத்திரப்பிரயோஜனத்துக்
கேதுவாகையால் தாத்பரியத்தால் அபேதந்தான் மோட்சம்பிரம்மரூபமாகையால்பிரம்மத்தினிட
த்திலேயே தாத்பரியான்னுவயம் வாக்கியபேதத்தாலர்த்தபேதமிருந்தபோதிலும் அர்தபேதத்தா
ல்படியே தாத்பரியபேதமிருந்தபோதிலும் அந்த தாத்பரியபேதம்அவாந்தாமேதவிர முக்கி
யதாத்பரியம் பரமாத்மாவிடத்தில்தான், இப்படி இதர சாஸ்திரங்களுக்கும் முக்கிய திருஷ்டி
யாலன்னுவயமிருக்கட்டும் இதுனால் யாதொருகுத்தமும்இல்லை, அவாந்தாதாத்பரியஸமன்னுவ
யம் செய்தர்தான் ஸாங்கரியம்முதலான குத்தம் நேரிடுமேதவிர வேரில்லை, ஆனால்அவாந்த
ராதாத்பரியத்தால் ஜீவேசர்களையும் முக்கியதாத்பரியத்தால் பிரம்மத்தையும்வேதாந்தங்கள்சொ
ல்லுகின்றனவென்றாலுள்ளதுதான் அப்படி இருந்தபோதிலும்முக்கியதாத்பரியமேமுக்கியமல்
லவா, ஜீவவாக்கியங்களுக்கு ஈசனிடத்தல் ஸக்ஷணையன்றியில்லை

த்தானப்பிரம்மத்தில் சமன்னுவயம்கண்டிருப்பதால்சாஸ்திரங்களுக்கேக வாக்கியத்துவம்சித்தித்
துதுஜீவேசர்களுக்குப்பிரம்மத்துவம்தாதாமியயோக்கியதையாலுபசரிக்கப்படுகின்றனவென்று
சொன்னேமே, வியவகாரதேசையில் ஜீவேசபேதத்துக்கு ஹானியில்லாவிட்டலும் பரமார்த
தேசையில் பிரத்தியக் பிரம்மைக்கிய ஸித்திக்கரக ஹானியுண்டு ஓய்விதியேஅந்தஜீவேசர்கள்
த்துவம்பதவாச்சியார்தர்களாகையாலும் ஐக்கியவசனம்காணத்துனாலும் அவர்களுக்குகாரியகா
ரணத்துவமில்லைபிரத்தியக்பிரம்மங்களுக்குத்தானுண்டு, அல்லதுஜீவனைக்காட்டிலும் அன்னிய
மாக இருக்குகை பிரமேசவர்களுக்கு சமமாக சுருதியில் காணுகிறபடியால் ஜீவவாக்கியங்
களுக்கீசனிடத்தில் இலட்சணையால் அன்னுவயம் வரலாம், அப்படி யிருந்தபோதிலும் இந்த
இலட்சணையானது கிரமமுத்தியை அனுசரித்ததாகையால் இலக்ஷிதலட்சணை என்று சொல்
லப்படும் அதுனால்கைவல்லியத்துக்கு தடையுமில்லை, சத்தியோமுத்தியிலோ வென்றால்லட்ச
ணைனாலேயே சாட்சாத்நாக பிரம்மத்துவங்கிடைக்குறபடியால் ஜீவனுக்கீசாபேணை ஒருக்
காலுமில்லை ஆனால் வியாசசூத்திரத்துக்கு சாரீரகமீமாம்ஸை என்ற பெயர் கூடுமென்றால் விய
வகாரதேசையில் சாரீரப்பிரம்மங்களுக்கு பேதம்இருப்பதால் துக்கமுள்ளவனை விசாரிப்பது
யுத்தமில்லை சூத்திரக்காரரும் சொல்லவில்லை பிரம்மஜீஞ்ஞானைஎன்று விஸ்பஷ்டமாக சப்தத்
தால் பிரம்ம மீமாம்ஸைஎன்றே பெயர் வித்தித்திருக்கின்றன ரூடியால் சாரீரசப்தம் ஜீவயா
மேதவிர பிரம்மபரமில்லை பிரம்மத்தினிரண்டாவது பெயர் ஜீவசப்தமென்றால் பிரத்தியட்ச
மான சுகதுக்காதிகள பிரம்மத்துக்கும் நேரிடுமே ஆகையால் சாரீரகமீமாம்ஸைஎன்று நாம கா
ரணம்சரிஇல்லை இப்படி அப்பய தீக்ஷிதரூல் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட தத்துவ ஸாராயண சந்தி
ரிகையில் ஞானகாண்டத்தின் ௨ - வது பாதத்தில் கஅ - வது அத்தியாயம் முற்றிற்று,

கஅ-வது அத்தியாயம்.

ஸத்தியஞ்ஞானாதிசப்தங்கள் பிரம்மசப்தத்துடன் அன்னியோன்னியார்த்தத்துனால்தல்
வியங்களானது போல் பிரம்ம ஜீவசப்தங்களாகாது ஓய் நாலுமுகரே ஜீவனுக்கும் பிரம்மத்த
க்கும் காலத்திரயத்திலும் ஸாமானாதிகரண்ணியமாகுமானுலப்போது பிரம்மத்தின்பரியாயமா
னஇரெண்டாவது ஜீவசப்தமென்று சொல்லலாம் ஜீவப்பிரம்மங்களுக்கு மத்திய காலத்தில்
ஒன்றுக்கொன்று விபரிதமாயிருப்பதால் ஸாமானாதி கரண்ணியத்துக்கு முக்கிய விருத்தியால்
அவகாசமில்லை ஸத்தியத்துக்கும் பிரம்மத்துக்குமவிசேஷண விசேஷ்யத்துவமேப்படியிருக்கின்
றனவோ அப்படி சாரீரனுக்கும் பிரம்மத்துக்கு மாருமாகில் அப்போது ஐக்கியஞ் சொல்ல
லாம் ஒன்றுக்கொன்று விபரித குணமுள்ளவர்களாகையால் சாரீரனுக்கு பிரம்மசப்த விசே
ஷியத்துவமாவது பிரம்மத்துக்கு சாரீரசப்தவிசேஷியத்துவமாவது சொல்லக்கூடாதுநிச்சயம்
உத்தபததிக்கு முன்னும் பிரளயத்துக்கு பின்னுமிரெண்டு காலத்திலேக்கியமிருப்பதால் அந்தஅ
பிப்பிரயத்தால் அபேதம் நிச்சயிக்கப்படுகின்றன வென்றால் அந்த ஜீவப்பிரம்ம சப்தங்களில்
எது சேஷி எது சேஷம் அதை நீர் சொல்லும் அல்லத்து நான்சொல்லுகிறேன் கேளுமபிர
ம்ம சப்தம் சேஷி யாகையால் ஜீவ சப்தம் சேஷம் இதினால் சேஷி யுடைய மீமாம்ஸையே
பிரகிருதமாச்சது, ரூடியோகஇரெண்டுவிச அர்த்தங்களாலும் சாரீரன்தள்ளத்தக்கனவனாகை
யால்சாரீரசப்தம் சேஷியாக இருக்கட்டுமென்றுசொல்வது யுத்தமில்லை, சாரீரனுக்குமுக்கி
யித்திக்கிறதற்காக குருக்களால் பிரம்மத்துவமுபதேசிக்கப்படுகின்றனவே தவிரசாரீரத்துவ
முபதேசிக்கப்படவில்லை, தத்பதத்துக்குஜீவன் அர்தமென்றும்துவம்பதத்துக்கு பிரம்மம்அர்த
மென்றுமிப்படி வாக்கியார்தமொருவருமுபதேசிக்கப்படவில்லை, சாரீரனுக்கு உபபத்திஇல்
லாததுனால் காரணத்துவமில்லை என்றஸ-ஒத்திரக்காரரால் சாரீரனுக்கு அப்பிரம்மத்துவமு

ஹேயதத்துவமும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றனவல்லவா, அல்லது சாரீரமீமாம்ஸை என்றதில் இலக்ஷணை இருக்கட்டுமென்றால் வாச்சியார்த்தத்துக்குப்பத்தி இல்லாதபகஷ்த்தில்லவா இலக்ஷணைக்குப்பத்தி இருப்பதால் பிரம்மமீமாம்ஸை என்றசுளங்கமத்தனமகாணம்ஸர்வஸம்மதந்தான் ஆனால் சாரீரத்திலிருக்கின்றவன் சாரீரனென்றவியுத்தத்தியால் ஜீவனிசன்பிரம்மம் இந்தமூன்று கிரூரகன்பிரம்மம் ஆசாசம்போலுள்ளும் வெளியும் வியாபித்திருக்கின்றன, சாரீரத்தில் மாதிரியிருக்க பிரம்மத்தைச் சொல்வது பிரம்மதூஷணமாகும் ஏனென்றால் பிரம்மத்துக்குப் பரிச்சித்தம் வித்தியாமல் போகின்றனவல்லவா ஆகாச உபமை லாத்துனால் சொல்லக்கூடாது, சாரீரனுக்குப் பெரியதன்மை இல்லாதபகஷ்த்தில் அதேநீ என்ற மகாவாக்கியம் வீணாகுமே எனில் ஜீவனுடைய உபமர்த்தனத்தால் தீபதுல்லியனானப் பிரத்திய காத்மாவுக்கு பிரளயகால அக்கினிக்குத் துல்லியமாயுள்ள பரமாத்மாவிடத்தில் ஸம்யோ கத்தாலைக்கியம் வித்திக்கின்றன ஸம்சயமில்லை “பிரம்மா” ஜீவேசுவரர்கள் சாரீரத்தில் மாதிரி மிருக்கின்றார்களென்ற நிர்ணயம்கூடாது ஈசுவரன்ஸத்தியலோகம் முதலான இடங்களிலும் வெகுருபங்களாயும் விருட்ருபியாயுமிருக்கின்றால்லவா, தேகத்துக்கு வெளியிலும் எங்கும் வியாபித்திருக்கிறதாக மகாதேவசுருதியும் நாரூபணசுருதியும் சொல்லுகின்றனவே, சைவர்க ளுக்கும் வைஷ்ணவர்களுக்கும் உள்கலகமிருந்தபோதிலும் நிற்குணத்துவைத வித்தாந்தகலகத் தின் அவஸரத்தில் ஒன்றுக்கொன்று மிகவும் வினேகம் காணுகிறபடியால் ஸகுணோபாஸகஜன மாயிருப்பதாலும் காக்கைக்கூட்டத்துக்கொரு கல்லெரிபோலத்துவைதம் போதுமானதா இருந்தபோதிலும் அத்துவைதசித்தார்த்தம்மனத்தில் முடியுகிறபடியால் உளமைக்குத் துல்லிய ர்களான அத்துவைதிகளுக்கெப்படிஜயம்கிடைக்கும், எவர்களுடையவாக்குகெங்கைப்பிரவா கம்போல் தடையத்திருக்கின்றனவோ அவர்களுக்குத்தான் ஜயம்காணப்பட்டிருக்கின்றன ஆனாயால் ஸகுணவாதிகளுக்கேஜயம், சுருதியில் சொல்லப்பட்டபோதிலும் நாரூபணமகாதேவ சப்தங்களுக்கு அர்த்தத்தைத் தன்னியாக அர்த்தத்தைக்கொள்ளுகிறோமென்றும் கூடாது, ஏனெ ன்றால் ஸகல அத்துவைதிகள் அல்ல, அந்தவியாபகத்துவம் குணமென்று சொல்லப்படுகிறதல்ல வாவர்களைப் பிரம்மத்தினிடத்தில் ஜோதி முதலான குணங்களை ஒப்புக்கொள்ளுகின்றார்களே எனில் அதிகாரிகளுக்கு ருசிவருகிறதற்காகவென்று ரஸமானவசனம் சொல்லப்படுகிறதல்லவா ஏழாவது மாஸத்தில் ஜீவனுக்குப் பிரவேசம் சொல்லப்பட்டிருப்பதால் அவனும்தேகத்துக்கு வெ ளியிலிருக்கவேணும், பிரதிபிம்பனான சாரீரனிடத்திலாவது பிம்பனான பிரத்தியகாத்மாவிடத்தி லாவது நித்தியத்துவம் காணுகிறபடியாலுபமர்த்தனவசனம்கூடாது, ஜீவோபாதிபான புத்தி அதுகூடாது, புத்தியுபாதிநசிக்கும்போது உடனே பிரதிபிம்பமானது ஆபாஸத்துக்காவது புத்தி டனகூட்டூர்ணத்தாவிடத்தில் ஐக்கியத்தை அடைந்திருக்கின்றன, எப்படி கனாடி நசிக்கும் போது அதில்கண்டமுகத்தேகத்தில் கழுத்திலிருந்தபிம்பமுகத்துடன் ஐக்கியத்தை அடைந்திரு கின்றனவோ அப்படியாகும், விரிஷ்டிகாலத்தில் கேவலப்பிரம்மத்தால் ஜீவத்துவமடையப் பட்டது, பிரளயகாலத்தில் ஜீவனால் பிரம்மத்துவமடையப்படுகின்றன, இதுவே ஐவப்பி ரம்மங்களுக்கு ஒன்றுக்கொன்று சப்தங்கள் பொதுவென்றது நிஷேதிக்கப்பட்டிருந்தபோதிலும் கூடும், தப்பதத்துக்கு ஜீவன் அர்த்தமாகலாம் துவம்பதத்துக்கு பிரம்மம் அர்த்தமாகலாம், தப்பதத்துக்கு ஜீவன் அர்த்தமாகலாம் துவம்பதத்துக்கு பிரம்மம் அர்த்தமாகலாம்

காலிது இப்படிதானென்று என்னநியமமிருக்கின்றன, அனுபபத்திதானென்ன இருக்கின்றன எதுதானிவ்ந்தில் அப்பிரமானம் எந்தசுருதிவசனத்தாலெந்தசுருதிவசனத்துக்கு விநோத மாகும், ஆகையால் ஸ்வாமிஸத்திருவே சாரீரமீமாம்ஸை என்றபெயரிடுவதில்யாதொருதூஷ ணமும் சொல்லத்தக்கதில்லை என்கொன்குத்தோத்துகின்றன, இப்படிப் பிரம்மாவுடையவசனத் தைக்கேட்டுமகாதேவருள்குருமூர்தியானவர் அவஞ்ஞைபுடன் சிரித்துக்கொண்டு பிரம்மாவுக் குளதிர்முகமாக இருந்துகொண்டு மிருதுவான வசனத்தைச் சொல்லுகின்றார் “ஸ்ரீகுருமூர்த்தி” ஓய்பிரம்மாவே ஆச்சரியமிது உம்முடைய ஸ-ஷக்ஷம் புத்திகூடமோகத்துடன் கூடித்தே, ஆகிலுமந்தமோகவிரிநுத்திக்காகச் சொல்லுகிறேன் கேளும், இந்த ஜீவன்தேகத்தில் பிர வேசிக்கிறதற்குமுன் வெளியில் அதேகியாக இருக்கவில்லை, கர்மபலபோகத்துக்காக லோகா ந்தரத்தில் சாரீரத்துடன் கூடி இருந்தபடியால் மோக்ஷம்வனாஜீவாத்மபிரத்தியகாத்மாக்களுக்கு நாசமில்லாத்துனால் நித்தியத்துவமுபசரிக்கப்படுகின்றனவென்று வெகுவாக முன்சொல்ல ப்பட்டிருக்கின்றனவே கூட ஸ்ரீகுருமூர்த்திக்கும் ஆபாஸனுக்கும் பூர்ணனிடத்தில் விபாகமாக இரு ப்புதித்தியமாக இருக்குமானால் அப்போது அவினுசித்துவமும்பவிக்கும், விபாகமன்றியிலி ருப்பைச் சொல்லீரூதில் அப்போது அந்தநாமருபங்களுக்கும் புத்திக்கும் ஸமமாகவே உப மர்த்தனம் பிரஸித்தமாயிருக்கிறது “ஸச்சிதம், சத்தின்லயாதிஷ்டானத்துக்கும் அஸத்ஜடாம் சத்தின் லயாதிஷ்டானத்துக்கும் பேதமுண்டு ஆகிலுமந்த அவாந்தரபேதமானது இந்தமுக கிய அபேதத்தை பாதிக்கமாட்டாது சிருஷ்டிகாலத்தில் பிரம்மத்தினேகதேசாம்சீத்தால் ஜீ வத்துவமடையப்பட்டு பிரளயகாலத்தில் அப்படி ஜீவனால் பிரம்மத்தினேகதேசத்துவம டையப்படவில்லை ஆகையாலன்னியனுக்கன்னியசப்தம் கூடாது, சப்தத்துக்கு ஜீவன் அர்த மாகும்போது அத்தியாஸம் பிரபலமாயிற்று பிரம்மத்துக்கு ஸவிசேஷத்துவம்வியவஹாரத்து க்காக கல்பிக்கப்படுகின்றன ஜீவனுக்கு நிர்விசேஷத்துவம் பரமாத்மத்துக்காக ஸாதிக்கப்படு கின்றன, இப்படி யாகும்போது சுருதியில் நியமத்துக்கு என்னபங்கமுண்டாகின்றன ஸர்வத் துக்கு முப்பத்தி எவ்விடத்தில் ஸர்வத்துக்கும் ஸப்பிரமானத்துவமெவ்விடத்தில் அனேகபூர் வசுருதிவசனங்களுக்கு அனேக உத்தரசுருதி வசனங்களால் ஹானியும் ஆகும் ஆகையால் சா ரீர மீமாம்ஸை என்ற பேரை தள்ளும் செதரிப்போகிறபடியால் ஸத்தியலோகாதியும் சாரீரமா யிற்று அசற்குள்ளிருப்பதாலே ஈசுவரனும் செதரிப்போகிறவன்தான் விருட்ருபனும் சித்ருபத்தில் குருக்கும் நெடிக்குமிருப்பதால் வியாபியனாகவே ஆனான் ஆகையாலவனுமுள்ளடங்கினவனே தவிர வெளிப்பட்டவனில்லை, நாரூபணமகாதேவ சப்தங்களுக்கும் யோகம் முக்கியம் ருடிபத் தி சைவவஷ்ணவர்களுக்கு சினேகமிருந்தபோதிலும் நிற்குணத்துவைத சித்தார்த்தத்தை தே முக்கும்போது காக்கைக் கூட்டத்துக்குப்போலோட்டமே சித்திக்கும் ஸம்சயமில்லை அருபப் பிரம்மவாதத்திலல்லவா ஹமைக்குத் துல்லியமாகச் சொல்லப்படுவான் சித்ருபர்த்துவைதவா தத்தால் திவ்வியகெங்கைப்பிரவாகம்போல்தடையன்றியில் அனந்த சுருதிகளை வியவகரிக்கின்ற மகாபுருஷர்களுக்கு உம்மாலாவது உம்மைப்புடை த்தவிஷ்ணுவாலாவது என்னுலாவது யாரால் தான் அபஜயமுண்டாகும் சுருதிஸ்மிருதி இதிஹாஸம்புரணம் ஆகமமென்ற ஐந்துப்பிரமான கங்களும் ஸகுணத்துவைதிகளால் சிவனிடத்திலாவது விஷ்ணுவிடத்திலாவது ஸுவரஸமாக வித்துவான்களாலே ஸமன்னுவயஞ்செய்யப்படவுமில்லை அதிகாரிகளுக்கு ருசி புண்டாருதா காக, ஜோதி முதலானதுகள் வஸ்துவில் சொல்லப்படுகின்றனவென்றதில் விநோதமில்லை அப் படி வர்ணிப்பதில் அவர்களுக்காவேசம்வருகிறதல்லவா அனுவாதார்தமென்றாவது உபசாரூர்த மென்றாவது அந்தகுணங்களைவர்ணித்தால் தான் வெகுவிரோதமுண்டு ஓய் விதியே ஜீவேசுவ ரப்பிரம்மங்கள் மூன்றும் அதிகாரிகளால் விசாரிக்கத்தக்கதா யிருந்தபோதிலும் பிரகிருதத்தில் பிரம்மத்தை மாதிரி கிரகிக்கத்தக்கதாகவும் ஜீவேசுவரர்களைத்தள்ளத்தக்கதாகவும் தர்மாதா

மக்களைப் போல்விசாரிக்கத்தக்கது, எதுனால் அந்த ஜிவேசுவரர்களுக்கு ஸத்தை உண்டா
கின்றனவோ அந்தப்பிரம்த்தையேநேராக விசாரிக்கத்தக்கதுசாரீரனொண்டுதெனையுலாவது
அனுபவனும் மகானென்றும் பிரசித்தனாகியிருப்பதால் தள்ளத்தக்கதாயும் சொள்ளத்தக்க
தாயும் விசாரிக்கத்தக்கனவெனென்று சொல்லீறனால் தான் தரித்திருந்தபுவதிஸ்திரீவேஷத்தை
தள்ளிவிட்டதேவதேத்தனிடத்தில் முன் மோகத்தமுடன் கூட எப்படி உலகத்தில் ஸ்திரீசப்
தத்தை பிரயோகிக்கிறானிலையோ அப்படி மகானான ஆத்மாவிடத்தில் சாரீரசப்தத்தை ஒருவ
னும்பிரயோகிக்கமாட்டானாகையால் நீர் சொல்லவதுபுத்தமில்லை சாரீரன் விஷயமென்றும் பிர
மம் விஷயிள்ளும் ஸர்வ சாஸ்திரப்பிரசித்தமாயிருக்கின்றன அதில் விஷயமான தர்மத்துக்க
பாயம்வந்தபோது அதின்பெயரிருக்குமாகில் உடைந்த சல்லிஒட்டில்கும்பமென்றபெயருக்கும்
தயிரில் பாலென்றபெயருமாகும் இப்படியானால் ஜலத்தை அடையுதிதற்குக்கும்பத்தை இச்சி
த்தவனுடைய இச்சையும் பாயஸத்தை இச்சித்தவனுடைய இச்சையும் பங்கப்படுமாகையால்
ஒட்டைகும்பமென்றும் தயிரைப்பாலென்றும் சொல்வதுபோல் பிரம்மத்தை சாரீரனென்று
வது சாரீரனை பிரம்மமென்றாவது சொல்வதுமிகவுமனுசிதம் புஷ்டத்பிரத்தியயமுள்ளவனு
டன்கூடின தேகத்தில்ஜீவசப்தப்பிரயோகமிருப்பதாலும் அஸ்மத்பிரத்தியயமுள்ளவனுடன்
கூடினதேகியினிடத்தில் பரப்பிரம்மசப்தப் பிரயோகமிருப்பதாலும் ஜிவனிடத்தில் சாரீரச
ப்தமானது தைத்திரிய சுருதியில்ஸ்பஷ்டமாகச் சொல்லப்பட்டிருப்பதாலும் சாரீரனைக்கா
ட்டிலுமன்னியம் பரப்பிரம்மமென்று அடிக்கடி சூத்திரகாரனால் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன
இப்படி சுருதிகளில் சொல்லிய சாரீரசப்தத்தை சிந்திக்கும்போது சாரீரியானஜீவன் சாரீரனெ
ன்ற பெயருள்ளவனேதவிர அசாரீரமானகயால் நிற்குணபரப்பிரம்மம் சாரீரனென்றபெயருள்
ளதாகாது, இப்படி அல்லவா அந்தமுண்டாயிற்று ஆகையால்நந்த சூத்திரமானது திவ்வியமானப்
பிரம்மமீமாம்ஸை என்றபெயருடன்விஜயமடையட்டும் அன்னியமானசாரீரமீமாம்ஸை என்ற
பெயருசுதமில்லை, இப்படி அப்பயதிகூத்திரால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டதத்துவஸாராயணசந்திரி
கையில் ஞானகாண்டத்தின் உ - வது பாதத்தில் கஅ - வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

க கூ - வது அ த் தியாயம் .

ஓய் விதியே இனி பரப்பிரம்மான ஆத்மாவுக்கு நேராகவிதிசேஷத்துவத்தைசொ
ல்லப்போகுமேன் ஆதாவுடன்கேளும், சிலர்கள் கர்மம் உபாஸனை விஞ்ஞானம் இந்த மூன்
றுவிதிசேஷத்துவமும் பிரம்மத்துக்குக்கூடாதென்றுசொல்லுகிறார்கள், அது சரியில்லை ஆன
லெப்படி எனில் பிரம்மத்துக்கு முதலாவது விஞ்ஞானவிதிசேஷத்துவமும் இரண்டாவதுஉபா
ஸனைவிதிசேஷத்துவமும் மூன்றாவது கர்மவிதிசேஷத்துவமும் சொல்லப்படுகின்றனஇந்தஅர்
தம் அஸங்கதமென்று மந்தபுத்திக்காரனெண்ணுகிறான், ஆத்மா தெருசனம் செய்யத்தக்கனவ
னென்றில்வித சுருதிவாக்கியத்தால் விஸ்பஷ்டமாயிருக்கிறவிதிகளை ஆதரியாமலெவனுக்கு முக்
கி ஆப்போகின்றன தெரிசனம் சிவனம்மனனம் என்றமூன்றுவிதியாலுமாத்மாவை அரிந்த
போதிலும்அந்தவித்வானிடத்தில் விபரியமென்றபிரதிபெந்தமிருப்பதால்அதுரிவிருத்திக்கிற
தர்காக ஆத்மைக்கிய உபாஸனைரூபமான நிதித்தியாஸனை விதிக்கும்பரப்பிரம்மம் சேஷமாகவே
ஸ்பஷ்டமாகின்றன பின்பிரம்மாபின்னான நிஷ்பிரதிபெந்தாத்மஸம்மியக் ஞானிக்குப்பிரூப
தபெந்தமிருப்பதால் தன்னாச்சிரமத்துக்கு சிதமான நித்தியகர்மமாத்திரவிதிசேஷத்துவம் ஸ
வேச்சாசாரம் நேரிடாமலிருக்கவேண்டியதற்காக சித்திக்கின்றன இப்படிமூன்றுவிதிசேஷத்து
வமுள்ள பிரம்மத்துக்கு அவிதிசேஷத்துவத்தைச்சொல்லுகின்றவனின் பூலோகத்திலெந்த
ஸாதனத்தால் ஸம்ஸாரத்திலிருந்துமோக்ஷத்தை அடையுவான் “பிரம்மா” முக்காலத்திலும்
பிரம்மத்தைத்தவிர வேர்படாமல் நித்திய முக்தஸ்வ பாவனாஜிவன் பிரபோதோதயத்துக்கு

முன்னும்.பேதமில்லாமலிருப்பதால்பரமாத்மாவுக்கு விஞ்ஞானவிதிசேஷத்துவத்தை அங்கேரி
யாவிட்டால் ஜிவனுக்கு மோக்ஷம்கிடையாதென்றதுகூடாது இந்த ஆத்மாவுக்கேதாவது ஒரு
விதிசேஷத்துவத்தை ஒப்புக்கொண்டாலப்போது மோக்ஷமும் கர்மபலம்போலரித்தியமாகும்
நியோகத்துக்கும் சோதனைக்கும் அபேதமாகையால் கர்ம ஸ்வர்கங்களுக்கு காரியகாரணத்து
வத்தால் ஹானிகண்டதுபோல் ஞானமோட்சங்களுக்கும் ஹானிவரும் முன்னில்லாதவஸ்து
அறித்தியமாகக்காணுகிறபடியால் மோட்சம் ஞானத்தாலுண்டாகுமானால் முன்னில்லாமை
அவச்சியம் வந்துசேரும் அசனால் பிரம்ஸ்வரூபம் மோட்ச மென்றதக்கு ஹானிவரும்அய்யா
பிரபுவே பிரம்மமோ முன்னில்லாமையத்ததென்று பிரஸித்தம் தெருசனம் பண்ணவேணுமெ
ன்றது-முதலான சப்தங்களும வஸ்துவைபோதிப்பிவிக்கிறதுகளேதவிரவிதிருபங்களில்லை, பி
ர்மத்தினிடத்தில் சகல விதிகளுக்கும் முடக்க மொப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றனவல்லவா
கர்மம் ஸாங்கியம் யோகம் ஞானம் இதிகளிலெதுனாவது மோட்சமுண்டாச்சுகதென்றுஒப்
புக்கொண்டால் நாசத்தை ஸாதிக்கின்ற ஜன்மகுத்தம் நேரிடும், மோட்சத்துக்கோ நாசத்தை
ஒருவருமொப்பவில்லை அஞ்ஞானம் முதலானதுகளின் க்ஷயத்துக்காக முக்தியானது அபிவிநயக்
தமாகிறபடியால் மோட்சத்துக்குத்தபத்தி இல்லாதபட்சத்தில் சிவனானிகள் வியாதமென்று
சொல்லஇடமில்லை சாம்பலால் மறைக்கப்பட்ட அக்கினியானது சாம்பலை தள்ளும்போதுதன்
தேஜஸ்ஸுடன்அபிவிநயக்தமாவதுபோல் பிரம்ஸ்வரூபமானமோட்சமும்ஆகும்இப்படியாகும்
போது ஆவிர்பாவவசனங்களும் அபிவிநயக்தவசனத்தின்பேட்சையால் உபசார பரங்களாக
எண்ணத்தக்கதுகள் பிரம்மஸ்வரூபமான மோட்சத்துக்குத்தபத்திவித்தியாததுனால்ஸம்ஸ்காரம்
விகாரம்பிரூப்தி இந்தமூன்றும்சித்தியாதுஇப்படிப்பட்ட அனேகதோஷமுண்டாகாமலிருக்க
வேண்டிய நிமித்தியம் பிரம்மத்துக்கு விஞ்ஞானவிதிசேஷத்துவத்தை ஒப்புக்கொள்ளக்கூடாது
இப்படிசொல்லவேண்டியிருக்க கர்மோபாஸனை விதிசேஷத்துவத்தையும் ஒப்புக்கொள்ளவே
ணுமென்று எப்படிசொல்லலாம் அதிலேயும் விசேஷமாக தலைகீழாகத்தங்களால் சொல்லப்ப
டுகின்றன என்னவெனில் கர்மம் உபாஸனை ஞானம் இந்தமூன்றும் மேலுக்குமேலுக்கிருஷ்ட
மென்று சகல வேதாங்கிகளாலும் நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கமுன்னுக்கு முன்னுக்கிருஷ்டமென்று
தாங்கள் சொல்வது ஆச்சரியம்ஆனால் தாங்கள் ஸர்வஞானர்களாகையால் தங்களுடைய வசன
ம் அன்னியதாவாகாதென்று மெண்ணுகிறேன் என்புத்தி தோஷத்துனாலேயோ என்னவோ
எனக்கன்னியதாவாக இப்படி தோத்துகின்றன ஆகையால் ஏன் புத்தி தோஷத்தைதீர்க்கிறதற்
குபெரிதான் கிருபை யைதாங்களுடெத்துக்கொள்ளவேண்டியது “ஸ்ரீகுருமூர்த்தி” ஓய் தாம
ரப்புவிலுண்டானவரோ பிரபோத உதயத்துக்குமுன் ஜீவனுக்கு ஸம்ஸார பாசபெத்தத்துவ
மும் பின்முத்தத்துவமும்உண்டென்றுவிபாகத்தை வியவகாரதெசையில் சொல்லிய சூத்திர
க்காரராலும் சொல்லப்பட்டிருப்பதால் ஜீவனுக்கு நித்திய முக்தத்துவம் திருகால அனன்னி
யத்துவம் முதலான தர்மங்களை ஸாதிக்க ஒருவனாலும் முடியாது பிரபோதத்தின் முன்னவ
ஸையல்லவா உத்பத்தி ஸ்திதியங்களுன்ற மூன்று விகாரங்களிலுள்ள நடுவிகாரமாயித்து
அக்காலத்தில் ஜீவப்பிரம்மங்களுக்கு பேதம் சித்தமாகவே இருக்கின்றன, காலத்திரயத்தி
லும் அனன்னியத்துவமும் காரணத்துவமும் நித்தியமுக்தத்துவமும் அடிக்கடிபிரம்மத்துக்கே
சொல்லப்பட்டிருக்கின்றனவேதவிர ஜீவனுக்குசொல்லப்படவில்லை ஸம்ஸாரபெந்த முக்தது
க்கு கிரும்ப ஜன்மமில்லாத்துனாலும் ஸர்வ அனந்த நிவிருத்தியும் நித்தியானந்தப் பிரபு
யுமாகிறபடியாலும் ஞானமோட்சங்களுக்கு ஸாத்தியஸாதனத்துவத்தை சொன்னபோதிலும்
கர்மஸ்வர்கங்கள் போலாகமாட்டாது ஜீவனுடையதிருஷ்டியால் பிரம்மம்முன்னில்லாவிட்
டாலும் சாஸ்திரத்துடைய திருஷ்டியாலிருப்பதால் அப்படி ஜீவன்முக்தனுக்கு பிரம்மத்துவங்
காணுகிறபடியாலும் மோட்சத்துக்குத்தபத்தியை ஒப்புக்கொண்டால் பிரம்மத்துக்கு மு

வில்லாமையாவது மோட்சத்துக்கப் பிரம்மத்துவமாவது ஒருவிதத்திலும் வரமாட்டாது பிரம்மஸ்வரூபமானமோக்ஷமானது ஜீவனுடையமேல்வஸ்தயாகையால்பாலனிடத்தில் கிழத்தனம்போல்முன்னிருந்துதென்றுசொல்லக்கூடாது, அதுநீபாகிருயென்றமகாவாக்கியங்கள்மாதிரம்வஸ்துவைபோதிப்பிவிக்கின்றனவேதவிர தெருசனமபண்ணவேனுமென்றது முதலானவாக்கியங்கள்விதிகள்தான், இதுகளுக்குஒரிடத்திலும் முடக்கங்கிடையாது, பெந்தத்துக்கேதுவாயும்துச்சபலமாயும்வெகுவாகப்பிரஸித்தமாயிருக்கின்றகாம்மியகர்மத்தைஇந்தவேதார்த்தத்தில்விதியாமலிருப்பதால் வேதார்த்தமானது கர்மகாண்டத்துக்கு சமமாயித்தென்று சொல்லிடுமில்லை, கர்மம்ஸாங்கியம்முதலானசகலமும்மோக்ஷோத்தபத்தியில் காரணந்தான், முத்தனுக்குதிரும்பஜன்மமில்லாத்துனால் மோக்ஷத்துக்குநாசமும்வருது, அருளுதிசூயவசனத்தில் மோக்ஷஉத்தபத்திதான் அர்த்ததால்ஸித்திக்கின்றன அப்படியிருக்க முத்தியின் அபிவிசயத்திவார்க்ஷம்முன்னிருந்துதென்று ஒருவிதத்திலும் சொல்லக்கூடாது, மோக்ஷத்தினுத்தபத்தி வசனம் அதுகள்கிரமமாகமந்தமத்தியம் உத்தமாதிகாரிவிஷயங்களென்று நிற்றையம் மோக்ஷபதத்தைநங்களால்மோக்ஷமுண்டுபண்ணத்தக்கது, அப்பியாஸியிடத்தில் உடனேமோக்ஷமாவிர்பவிகின்றன, ஸ்வயம்பிரகாசனான ஆருடனிடத்தில் மோக்ஷம்அபிவிசயத்தமாகின்றன, அப்படியிருந்திவசனத்தாலாவது ஆவிர்பாவவசனத்தாலாவது நிரூபணம்செய்வதுதான்யுத்தம், உத்தபத்தியில்ஸித்திக்கிறதுகள்ஓய்ப்தம்ஸம்பவரோஅந்தவிதிசேஷத்துவரிச்சயத்தால் விநேதமன்றிஎம்முதலானவிதிகள் வியற்றங்களாகும், காம்மியகர்மம்ஸகூண உபாஸனைநிற்குணஞ்ஞானம் இதுகளிலுள்ள மேலுக்குமேலுத்தகர்ஷத்தை நான்ரிஷேதிக்கவில்லை, நிற்குணஞ்ஞானம்நிற்குமேன், ஸம்ஸ்காரத்தையும் விகாரத்தையும் சொல்லாவிட்டால் பரிணாமவசனமும் அப்பியாஸவசனமும்வியர்த்தந்தான்சம்சயமில்லை ஓய்பங்கஜஸம்யபவரோசருதிவாக்கியங்களாலெங்குமடையத்தக்கதாகச் சொல்லியிருப்பதை மறைப்பிவிக்க ஒருவனும்சக்தனாக மாட்டான், மோக்ஷநுபமானபிரம்மத்துக்கு உத்தபத்திமுதலானநாலுதர்மங்களும் ஸம்பவிக்கிறபடியால் விதிசேஷத்தவம்ஸித்தித்துது ஆனவிதிஅபூர்வவிதியா அல்லது பரிஸங்கியாவிதியா அல்லதுநியமவிதியா என்றல்கேளும், இவ்விடத்தில் மூன்றுவிதிக்கும் உபபத்தியிருக்கின்றன ஆகிலும் நியமவிதிதானிங்கேஆதரவுடன் கிரகிக்கப்படுகின்றன, தெருசனாதிருபமானஇந்தவிதியேபெலாத்காரமாகவிஷயத்திலிருந்துஜீவனைதிருப்புகிறதற்குஹேதுவாயும் ஸம்மியக்தெரிசனத்துக்குஹேதுவாயுமென்றஇந்தசப்தம்கிரியாபரமில்லாத்துனால் விதியாகமாட்டாதென்று சிலபண்டிதர்கள் சொல்லுகிறார்கள்இந்தபிரம்மாத்மச்சிரவணமானதுகாயிகர்மமாயாவது அல்லது அதுக்குரிமத்தமாயாவதுஆகுமாகில் அப்போதுவிதியாகும் அப்படியில்லாத்துனால் விதித்துவமுசிதமில்லை, பிரம்மத்தைகேழ்கிறவனாவதுகேட்டவனாவது லோகத்தில்கைகால்களால் விதித்துவமுசிதமில்லை, கர்மத்துக்கு பிஜமானமனதுள்ளவனாகவும் காணப்படவில்லை, அன்னியனுடையமனதைஅவனுடையவாக்குவனாலேயே அரியலாமென்றுகேழ்வியாகிறபடியால் இந்தநேத்திரத்தால்பார்க்கக்கூடாதென்றுமில்லை ஐந்துவிதியினல்கேழ்கவேனுமென்றதுவிதியாயிருந்தபோதிலும்விதிச்சாயை என்றபடியால் முக்கியவிதியாகமாட்டாது, நிதித்தியாஸனசப்தமானது பிரம்

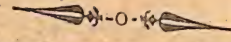
மாபித்தியானருபமாகையால்தற்கு அங்கமான ஆஸனத்துடன்கூடியதால் முக்கியகாயிகசர்ம்ம
மாகிஞானமற்றபடியால் விதிச்சாயை என்று சொல்லக்கூடாது, ஞானத்திலிவ்விதகர்மகெந்தம்
கூடகூடாதல்லவா, ஆதம்ரிதித்தியாஸனமேதவிர தர்மரிதித்தியாஸன மில்லாத்தினால் அந்தவி
திக்கெனமென்று சொல்லவும்கூடாது ஏனென்றாலாத்மாவும் தர்மியாகையால்தர்மதர்மிகளுக்க
பேதமிருப்பதாலும் அதர்மிக்குத்தியேயத்துவமில்லாத்துனாலும் ஆதம்சப்தமும் தர்மந்தான்,
தர்மதர்மிஇரெண்டுக்கு அதீதமாக ஒருவஸ்துவிருக்கிறதாவும் எண்ணக்கூடாது ஏனென்றால்
நெருதமியவாதம் நேரிடுமல்லவா? தர்மியான ஆத்மாவையறியவேணுமென்று சொல்லியிருக்
கின்றனவேதவிர நிர்தர்மகமானவஸ்துவானது நரன்கொம்புபோல்மிகவும் சூன்னியமாகையா
லதை அறியத்தக்கதில்லை, ஆத்மாவுக்கு ஸச்சிதானந்ததரமங்கள் சகலசாஸ்திரப்பிரஸித்தமாயி
ருப்பதால் அந்ததர்மிக்கு அபின்னமானதர்மாத்மாவின் நிதித்தியாஸனவிதியானது உபாஸனை
ருபமாகையால்முக்கியமாகவேஆகும் தர்மவிஷயமில்லாத்தினாலும் ரியோகமுள்ளவனுக்கும்
சோதனை உள்வவனுக்குப் பேதமில்லாத்துனாலும் சிரவணசப்தத்திலிப்படி சொல்லயிடமில்லை
ரியோகத்துக்கும் சோதனைக்கும்பேதமும் ஒருக்காலும் சொல்லக்கூடாது, கர்தாவானஜீவ
னுக்கேரியோகங்கூடும் பரமாத்மா அனியோஜியஸவபாவனாக பிரஸித்தனல்லவா? சிரவ
ணம் பண்ணத்தக்கனவனை அதர்ம்மஞ்ஞானமாத்மிர கோசராக ஒப்புக்கொண்டிருப்பதா
லவனிடத்தில் ஜீவனுக்குரியோகமும் ஸம்பவிக்கமாட்டாது தியானம் பண்ணத்தக்கனவன்
தியானகர்மத்துக்கு ஆச்சிரயமாகையால் அவனிடத்தில் ரியோகமுண்டு ஆத்மாவும் ஸகு
ணன் நிற்குணனென்ற இரெண்டுவிதமாக பிரசித்தனாகையால் நிதித்தியாஸனம் செய்யத்தக்
கனவன் ஸகுணன்கொள்ளனென்றும் சிரவணம் செய்யத்தக்கனவன் நிற்குணன்முக்கியனெ
ன்றும் சொல்லப்படுகின்றன, இப்படி அபிப்பிராயப்பட்டுத்தான் பராசரர்முதலான அன்னிய
மகரிஷிகளாலும்சிரவணத்துக்கு பிரதானன்னியஞ்சொல்லப்பட்டிருக்கின்றனவென்றுஜகத்குரு
வேளண்ணுகிறேன், பராசரவசனமாவது, ஞானோத்தபத்தியில் அந்தரங்கஸாதனம்சிரவணம் தடஸ்
தங்கள்மனநிதித்தியாஸனங்களாகும் என்றிந்தரிஷிவசனத்தால் சிரவணமே உத்தமஸாதன
மாற்றுசிரவணம் பண்ணத்தக்கன ஆத்மாநித்தியஸித்தனாகையால் விதிசேஷத்துவமும்கூடாது,
சிரவணத்தாலுண்டான ஞானமும்எகமாகையால் அறியத்தக்கன ஆத்மாவும் சர்வசுருதிஸமன்
னுவயத்தால் ஒருவனே ஆகவேணும், அல்லதுஅதுநீஎன்றும்பரோக்ஷம் அபரோக்ஷமென்றும்
பிரஸித்தமாயிருப்பதால் ஞானமிரெண்டுவிதமாகலாமேதவிர மூன்றுவிதமாகாது, அதென்ற
தால்பரோக்ஷமும்நீஎன்றதால் அபரோக்ஷமும் ஸித்திக்கின்றன இப்படிமூன்றுவிதத்தில்கருதி
யும்புத்தியுமில்லை, ஞானம்விசித்திரமாககாணப்படுகின்றன உபாதியுள்ளபடியாலதுஉசிதந்தான்,
விஞ்ஞானமயகோசம்விகாரமாகச் சொல்லப்பட்டிருப்பதாலும் புத்திமயமானஞானம்விஷய
மாகையாலும் பஞ்சபூதவிகாரமாகையாலும் கூணிகமாகையாலும் நானுத்துவம்கூடும், பஞ்ச
கோசங்களுக்கதீதனையும் பரப்பிரம்மரூபியாயும் பஞ்சபூதங்களுக்கதிகனையும் நிர்விகாரனாயும்
ஸாக்ஷியாயும் ஸர்வோபாதியத்தவனையும் தானேவிஷயமத்தவனையும் எங்கும்வியாபித்தநித்திய
கூடஸ்தஅமலசைதன்னியனையும் உள்ளஅத்துவைத ஆத்மஸ்வரூபஞ்ஞானத்தை எப்படிநானு
வாகச்சொல்லலாம், ஞானம்விஞ்ஞானம் ஸம்மியக்ஞானமென்ற ஞானபேதத்தை ஒப்புக்கொ
ண்டால் ஞாதாவுக்கும் ஞெயத்துக்கும் ஞானஸாத்தியமானமோக்ஷத்துக்கும் ஸாதனமான
சிரவணத்துக்கும்பேதம்வரும் ஆகையால்அத்துவைதஸித்திக்காகதாங்கள் ஞானமேகமென்று
தீர்மானிக்கவேண்டியது, பரோக்ஷஞானத்துக்கபரோக்ஷஞானத்தில்விலயத்தையும்சொல்லவே
ண்டியது, எப்படிஸமன்வயத்தால்தப்பதத்துக்குதுவம்பதத்தில்லயமோ அப்படியே, இப்ப
டிபிரமாவாஸ்சொல்லப்பட்டவாக்கியத்தை ஸர்வஞ்ஞானமும்ஸர்வலோகேசுரயுமுள்ளகுருமூ
ர்திகேட்டுபதில் சொல்லுகின்றார் “ஸ்ரீகுருமூர்தி” யாகம்முதலானரியோகவிதிகள் காயத்திலா

ச்சிதங்கள், தெருசனம் முதலான சோதனாவிதிகள்கித்தத்திலாச்சுதங்கள், ஞானவிதிகள்கித்தத்திலாச்சுதங்கள், இப்படி முன்னுவிதிகளுக்கும் பேதமிருப்பதாலேகத்துவமுசித்தமில்லை, அப்பியாஸியிடத்திலும் ஆருடனிடத்திலும் காயவிதிகளுக்கு முடக்கம்வந்துவிட்டபடியால் மைத்திரெண்டுவிதிகளுக்கும் முடக்கம்வருமையாலும் விதியிருப்பும் விதியில்லாமையும் ஆச்சுத, தெருசனம் பண்ணவேண்டுமென்று சொன்னதும் ஸச்சிதானந்ததர்மமுள்ள பரமாத்மா வைதேவிர காரிருத்துவதர்மமுள்ள ஜீவாத்மாவையிலே, ஜீவன்தள்ள தத்தக்கனதர்மங்களுள் ளவனாகையால் ஆத்மாவில்லாததுதர்மமத்ததாகையாலும் தெருசனத்துக்கு விஷயப்படுகை முதலானதர்மங்கள் நடுவிலுள்ள பரமாத்மாவுக்கேடும், நிதித்தியாஸனசப்தமும் ஸாதனமா யிருந்தபோதிலும் காயிகமில்லாததுனும் விசத்தசித்தனை அடுத்தபடியாலும் விதிச்சாயை தான் ஆத்மாதெருசனம் பண்ணவேண்டியவன் சிரவணம்பண்ண வேண்டியவன் மனனம்பண் னவேண்டியவன் நிதித்தியாஸனம் பண்ணவேண்டியவனென்ற நான்கிலும் பண்ணவேண்டி யவனென்றது ஸமானமாக இருப்பதால் விதிச்சாயை என்பதும் ஸமானமாகும், நியோகரூப மில்லாவிட்டாலும் சோதனரூபமிருப்பதால்சாயைசப்தத்துனால் விதித்துவத்துக்குயாதொரு லோபமுமில்லை, ஆத்மசிரவணம்பண்ணினவனும் மனனநிதித்தியாஸனங்களுக்கு சேஷனாகையால் சிரவணம்பண்ணவேண்டுமென்றசப்தமும் விதாயகந்தான், இகிலிப்படியாகும்போது விஷ யங்களில் வியாபரித்துக்கொண்டிருக்கின்ற சகலகரணங்களுடன்கூடின அதிகாரியானபிரம்ம சிரவணம்பண்ணுகிறவனுக்கு விதிஇருப்பிலென்ன ஸந்தேகம், சிரவணம்பண்ணினவனுக்கு மனனவியாபாரம்காணுகிறபடியாவில்விதகர்மம் ஞானியிடத்திலும்தடையத்ததாகும், ஒப்பத் தர்மாத்மாவென்றும் நீர்சொன்னதிலென்னபிரமானம் அதைஎனக்குச்சொல்லும் அன்னியதா னுபபத்தியே பிரமானமென்று சொல்லீரானுலேகாத்மியநிர்நயத்திலுருஅனுபபத்தியும்காண வில்லைமுன்காணப்பட்ட ஒரு ஆத்மாவையே சிரவணதிகளால் சோதிக்கிறபடியால் ஆத்மா இரண் டுவிதமாகாது, மேலுக்குமேலுக்குவாங்கினது லாத்மாவுக்கு தாரதம்மியஞ்சொல்லப்படு மானல்அப்போதெருசனகிராங்குனால் ஆத்மாவும் நான்குவிதமாகவேணுமேநிதித்தியாசனம் செய்யப்பட்ட ஆத்மாஸகுணனால் அதற்குமுன்னுக்குமுன்சொல்லப்பட்ட சிரவணத்திலுள் ள ஆத்மா எப்படிநிற்குணாவான் ஆகையால் நிதித்தியாஸனம்செய்யப்பட்ட சிரவணத்திலுள் ளென்றும் சிரவணம்செய்யப்பட்ட ஆத்மாவிற்குணனென்றும் சொன்னவசனத்தைசுடும், பரீ சாரும்பிரதிபெந்தத்துடன் கூடினதம்பரேக்ஷஞ்ஞான வித்தியின்பொருட்டு சிரவணத்துக்கு ப்ரியுதான்னியம் சொன்னபடியால் குத்தமில்லைமனனநிதித்தியாஸனங்களுக்கோ வென்றால் பிரதிபெந்தகமத்தாத்மா பரேக்ஷஞ்ஞான வித்தியின்பொருட்டுப்ப்ரியுதான்னியம் அவரே சொ ல்லியிருக்கிறார் எப்படிஎனில், ஹேசகவிபரிதபாவனை என்றும் அஸம்பாவனைஎன்றும்இரே ண்டுபாவனைகளும் ஞானத்துக்கு பிரதிபெந்தத்தை செய்கிறதகளைதவிர வேறாஇல்லைஅந்த றுடையவாக்கியங்காணப்படுகின்றன, வேதாந்தஞானவிஞ்ஞான ஸம்மியஞ்ஞானங்களால்சின ஞானம்முன்னுவிதமாககாணுகிறபடியால் ஞானமேகமென்ற வாதத்துக்குமுக்கியமான இடமி ல்லைஸாதனங்களுக்கும் ஸாத்நியங்களுக்கும் நானுத்துவமிருக்கட்டும் ஸர்வஅனந்தங்களும் நீங்குகிறபடியாலானால் யாதொருவிதேகமுமில்லை ஒப்பதம்ஸம்பவரே பரேக்ஷத்துக்கப்பரே க்ஷத்தில் லயமுண்டு ஆனவிப்படி தத்ததார்த்தத்துக்குதுவம்பதார்த்தத்திலல்லங்கூடாது ஏனென் றுல்தத்ததார்த்தம்மஹத்தாகையால் துவம்பதார்த்தமணு வாகையாலும் விசாரிக்கும்போது அன்னியதாவா வேலயமாகின்றன தத்தத்தில்பரேக்ஷத்துவ

துவமுமயிருந்தபோதிலும் தள்ளத்தக்கனகுணமுள்ள ஜீவன் அபரேக்ஷரூபமாகையால்கொள் ளத்தக்கனகுணமுள்ள பிரம்மம்பரேக்ஷரூபமாகையாலும் சொல்லியபரேக்ஷத்தைக்காட்டிலு ம்சொல்லிய அபரேக்ஷத்துக்கு உத்தர்ஷமில்லை ஆனால்பரேக்ஷத்துக்கு அபரேக்ஷத்தைதத்விர அன்னியத்திலெப்படியும் ஒப்புக்கொள்ளப்படுகின்றன வெனில் அபரேக்ஷமிரெண்டுவிதமா கையால்விதேகமில்லைஜீவனுக்கு அன்னியமாயும்மகத்தாயும் ஸாக்ஷியாயும் தத்ததம் துவம்பதமி ரெண்டுக்குமகிஷ்டானமாயும் உள்ளபரமாத்மா அவ்ஸதார்த்தககாணுகிறபடியால்தத்ததத்து க்கு துவம்பதத்தில் லயமென்றுசொல்லக்கூடாது, பத்ததிரயக்கிரமமாகத்தத்தத்திக்குதுவம்ப தத்திலல்லஞ்சொல்லவேணுமேஎனில்அகம்பிரம்மம் அஸ்மிஎன்றவாக்கியத்திலுமாயிருப்பதால் குத்தமில்லை, அதுநியாகிருஎன்றவாக்கியம் குருதந்திரமாகையால் பரேக்ஷஞ்ஞானத்துக்கு ஹேதுவாகபிரஸித்தமாகையாலிதில் லயக்கிரமமில்லை, நான்பிரம்மமாகிரேனென்றவாக்கியம் சிஷ்யதந்திரமாகையால் அபரேக்ஷஞ்ஞானத்துக்கு ஹேதுவாகப்பிரஸித்தமாகையாலிதில்லய க்கிரமமுண்டு, தத்துவத்தைபோதிப்பிவிக்கின்ற ஸத்ருருக்கள் தத்ததார்த்தத்தை பரமர்சித்து துவம்பதார்த்தத்தைபிரதிஷ்டாபனம்செய்யவில்லை, தத்துவமஸிஎன்றஇடத்தில்தத்துவமென்றும் ஒரேபதமென்றால் அஸிபதத்துக்குகர்தாவில்லாமல்போகிறபடியாலன்னுவயிக்வில்லைதத்ஸத்தி யமென்றும் மேல்கேழ்க்கப்பட்டிருக்கின்ற இதுனால்தத்துவமென்று பதமிரெண்டாகும், ஆகையாலெப்படி தத்ததத்துக்குதுவம்பதம்சேஷமாயித்தொ அப்படிவிஞ்ஞானவிதிக்குத்தப் தார்த்தப்பிரம்மம்சேஷமென்றுஅரியும் அக்கிரமாயிருந்தபோதிலும் தன்பிரக்கிரியையுள்ளபிரம் மவிஞ்ஞானமானது மனுஷியாளுக்கு முத்திக்காக அனேகசுருதிகளால்விதிக்கப்படுகின்றனசுரு தியில்சொல்லிய அந்தவிதிகளுக்கும்கூட முடக்கம்வருமாகில் அப்போதும்காமேருவைப் போல்பேதிக்கக்கூடாததன்னஞானம் பெலமாயிருக்கவேணும், பிரத்தியக்பிரமைக்கியஞ்ஞா னவிஷயங்களான அந்தஇந்த தெருசனாதிபிரத்தியக்ஷவிதிகளை மர்தனம்செய்து எவன்தான் அந் தநித்தியமோக்ஷத்தையடையுவான் தனக்குபகாரியளான அந்தவிதிகளில்சுட ஓளதாஸீன்னி யத்தை அடைந்ததார்புத்தியுள்ளவர்களுக்கு ஸ்வேச்சாசாரத்தாலுண்டு பண்ணப்பட்ட மகந் தானபயமெப்படி இல்லாமல்போகும் சுருதியில்தேடத்தக்கனவனாகச் சொல்லப்பட்டவனே அரியத்தக்கனவன் அவனேபெரியவன் நித்தியஸுகஸ்வரூபமிகவும்சிரேஷ்டன் ஆகாசம்போ லெங்கும் நிராந்தவன், அவனைவேதாந்த சப்தங்களாலும் தியானங்களாலுமன்னுவேஷ்ணஞ் செய்யவேணுமென்றதைகேட்டு பரிஹலிக்கிறமுர்கதமன் ஜனனஸமுத்திரத்தின் கரையை எப்படிஅடையுவான், எப்படிகர்தாவுக்கு கர்மவிதியோ அப்படிஞாதாவுக்குமாத்திரம் ஞான சேஷத்துவவசனம்கூடுமேதவிர ஸுகரிதியாயும் சித்ரூபியாயும் அரியத்தக்கனவனாயும்அன்னி யனுமுள்ளபரமாத்மாவுக்கு கூடாதென்று சொல்லுகின்றவர்களுக்கு அவர்களுடையவசனத் துலேயே ஸமாதானம்சொல்லுகிறேமெப்படி எனில்கர்தாவுக்கு கர்மவிதியாகையால் அக ர்தாவுக்கு அகர்மவிதி என்று, அந்தஅகர்தாவானவன் சகலவேதங்களிலும் சொல்லப்பட்டவ னாயும்பூர்ணப்பிரபோதனாயும் மஹானாயும் ஸகலத்துக்குமுள்ளிருக்கிறவனாயும் அறியத்தக்கன வனாயும் விஞ்ஞானவிதிக்காச்சிரயனாயும் ஸர்வஉத்திருடனாக இருக்கின்றனல்லவா, இந்தஆச் மாவிறுபங்களாக அடுத்திருக்கின்ற எந்தசப்தங்களிலே அபிவித்தனாகிரேனே அந்தசப்த மங்களுக்குசேஷனென்றவசனம் தடையன் ரியிலீந்தநம்முடையமுகத்திலிருந்துவெளிக்கொள்ள ட்டிம்கர்மத்துக்குசேஷனாயும் கர்தாவாயுமிந்ததேகத்திலிருக்கின்ற ஜீவாத்மாவுக்கன்னியனா யும்ஞாதாவாயும்பரத்தியக்கென்ற பேய்ருள்ளவனாயும் இரதயத்திலிருக்கின்றவனாயும் உள்ள ஆத்மாவானவன் ஞானத்துக்குசேஷன், இவனுக்குமன்னியனாயும் அகண்டசித்ரூபியாயும்சிரே ஷ்டனாயும் அரியத்தக்கனவனாயும் ஏகனாயும்விபுவாயும்சகலத்தையும் அரியுகிறவனுமுள்ளநிற் குணபரமாத்மாவை விஞ்ஞானவிதிக்கு சேஷனாகையுவிதியேஅரியும், ஸத்தியம்ஞானம்அனந்தம்

எகம் அமலம்பிரம்மமென்றிவ்வித பிரம்மபரசப்தங்களெல்லாம் சேஷமானத்துனால் அறியுவான் அறியவேணும் அறியப்படும் அறியுமென்று ஞானத்துக்கு முக்கிய விஷயங்களான இந்த சப்தங்கள் தன்னால் சேஷிகளாகும், பரமாத்மாவுக்கு ஸ்வாதந்திரியமிருப்பதால் விதியில்லை என்று சில முக்கிக்காகவும் விஷமத்துவமும் தயவில்லாமையும் தனக்கு வருமலிருக்கிறதற்காகவும் அவர் களுடைய பிரயெத்தினத்தையிகவும் அபேக்ஷிக்கிறுனல்லவா, பிரயெத்தினமாவது, தெருசுள ன்றன “இப்படி அப்பயதீக்ஷிதரூல் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட தத்துவஸாரூபண சந்திரிகையில் ஞானகாண்டத்தின் உ-வது பாதத்தில் கஉ-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

உய-வ து அ த் தியாயம்.

ஓய்விதியே இனி உமக்கு நிற்குணபரமாத்மாவுக்கே ஈக்ஷிதிருத்துவத்தை ஸவிஸ்தாரமாகச் சொல்லுகிறேன் ஸாவதானமாகேனும், அந்த இந்த தேவதையானது மூன்று தேவதைகளைப் பார்த்து, அதுலோகங்களைப் பார்த்து தென்றிப்படி சுருதிகள் பிரசித்தங்களல்லவா “பிரம்மா” தேகத்துடன் கூடின ஸகுணனுக்குக் கண்ணிருப்பதாலே கண்ணு கத் திருத்துவம்கூடும் அசரீரமான நிற்குணத்துக்கு அதை தாங்குளைப்படி சொல்லலாம், தாங்கள்கு சொல்லிய இரெண்டிருதியும் ஸகுணபரமாகும், தேஜஸ் அப்பு அன்னமென்று மூன்று தேவதைகள் முன் சொல்லப் பட்டிருக்கின்றனவல்லவா, அந்த மூன்றையும் ஈக்ஷணம் செய்தேவதையும் ஸகுணேசுவரனாக இருதமாகாபூதவிகாரமான இந்தலோகம் பரமேசுவரனால் நிர்மாணஞ்செய்யப்பட்டதென்று என்கும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன, ஈக்ஷணம் முதல் பிரவேசம் வரை விரிஷ்டியானது ஈசனால் கல்பிக்கப்பட்டதென்றும், ஜாக்கிரத முதல் மோட்சம் வரையுள்ள ஸம்ஸாரமானது ஜீவனால் கல்பிக்கப்பட்டதென்றும் சுருதியால் ந்த ஸகுணத்துக்கே ஈக்ஷிதிருத்துவம் சொல்லப்படுகின்றன ஆகையால் அசரீரப் பிரம்மத்துக்கே ஈக்ஷிதிருத்துவம்கூடாது, எப்படிருடனும் உள்க்கணனால் சகலத்தையும் பார்க்கின்றனோ அப்படி பிரம்மத்துக்கு மாகுமென்றால் சகலப்பிராணிகளுக்கும் புத்தியே உள்க்கணனாகையால் அந்த புத்தியும் மாயாகாரியமான பஞ்சபூதவிகாரமாகையால் அந்த பூதிமுதலானதுகளுக்கீதமாயும் துவந்துவமத்தாயுமுள்ள நிர்விசேஷிதாத்மாவிடத்தில் உள்க்கணனுக்கு ஒரு விதத்திலுமிடமுல்லை, அந்த மாயியான ஸகுணேசுவரன் பூதஸம் பந்தமான இந்திரியமத்தபோதிலும் மாயாமயமான இந்திரியமுள்ளவனாகையால் பார்க்கிறவனாகலாம், அந் தசுவரனோஸ்வேசுவரன் ஸர்வஞ்ஞன் ஸர்வசக்தியுள்ளவனென்று பிரசித்தம், ஈச்சாசக்திஞா னசக்திகிரியாசக்தி என்ற மூன்று சக்திகளும் வனுக்கே பிரசித்தம், விரிஷ்டிக்கு முன்னிருந்த அவன்லோகத்துக்கு பாதானகாரணமானதேஜஸ் அப்பு அன்னங்களை ஈட்சணபூர்வமாக முதலாவது வது விரிஷ்டித்தபின் ஸர்வத்தையும் விரிஷ்டித்தான், பிரதானம்கர்மம் காலம் அனுமாயை அவி த்தை முதலானவாதி கள்ளுடவாதி களாகையால் வர்களுக்கு சுருதியிலவகாசமில்லை, அசேதனங் களுக்கு பார்வை எப்படி கூடும் சுருதியுத்தி அனுபவங்களுக்கு விருத்தமல்லவா நிற்குணபரமாத்மாவான பரப் பிரம்மத்துக்கு சேதனத்துவமிருந்தபோதிலும் இப்படியே சக்தியில்லாமை யால் ஸர்வதர்மமத்தபடியாலும் பார்வைகூடாது, தர்மமத்தபடியால் சேதனத்துவமும் அதுக் கணம் பவமயிருந்தபோதிலும் பரமார்தவஸ்துவாகையால் தற்கு ஜாட்டியத்தை கல்பிக்குறதுயக் தமில்லை, இப்படி ஸர்வஞ்ஞனாயும் குருநாயகரூபமுள்ள மகாதேவர்கேட்டுத் துவார்த்தத்தைச் சொல்லுவது ஸாகத்துடன் பிரம்மாவை பார்த்துச் சொல்லுகின்றார் “ஸ்ரீகுருமூர்தி” மூர்த

ரூபத்துக்கு மேல்பட்டதாயும் அருபத்துக்கு கீழ்ப்பட்டதாயும் உள்ள சித்ரபரத்தியமப் பிரம்மத் தை என்மரந்து விடிகிரீர், ஓய் பிரம்மாவே அதைத்தான் அவச்சியமரியவேணுமென்றடிக்கடி நான் சொல்லுகிறேன் அதின் மரதிதானும்குமடிக்கடி உண்டாகின்றன, அதேகமாயிருந்தாலும் அந்த பிரம்மத்துக்கே தன்னுடைய சக்தியாலே க்ஷிதிருத்துவமாகும் அந்த சக்தியும் மாயையும் அவித்தை யும் இதரமும் ஆகாது, எந்த சக்தியால் பரமாத்மாவுக்கு ஸத்தியங்களாயும் நித்தியங்களாயும் சொல்லப்படுகின்ற தர்மங்கள் சித்திக்கின்றவையோ அந்த சக்தியே சின்மயி ஸர்வவேதாந்த நிர்மலவித்தியரஸ்வரூபினி, பரமாத்ம தர்மங்களாவது, பெருமை ஸ்சிதானந்தரூபத்துவம் நிர்ம லாத்மத்துவம் அகண்டைகரஸாத்மத்துவம் அவினாசிஸ்வரூபத்துவம் நித்தியசுத்தஸ்வரூபத்துவம் நித்தியபுத்தஸ்வரூபத்துவம் நித்தியமுத்தஸ்வரூபத்துவம் நித்தியஸித்தசுவரூபத்துவம் பிரஞ்ஞா னகனரூபத்துவம் ஸதாந்தகனாத்தமத்துவம் கேவலஞ்சஸ்வரூபத்துவம் நிர்ருணாத்மஸ்வரூபத்து வம் நிஷ்பிரபஞ்சாத்ம போதத்துவம் நிருகாரஸ்வரூபத்துவம் ஸர்வபூதாந்தரூபத்துவம் ஸர்வா தரஸ்வரூபத்துவம் ஸர்வாபஹதாபம் தத்துவம் விஜாத் துவம் விமிருத்தியுத்துவம் விசோகவிஜக த்ஸத்துவம் அபிபாஸஸ்வரூபத்துவம் ஸர்வவேதாந்தவேத்தியத்துவம் ஸர்வவேதாந்தஸிரிஷ்ட டிருத்துவம் ஸர்வஜீவேச ஸாக்ஷித்துவம் நிஷ்கிரியத்துவம் ஸமானத்துவம் நிர்லேபத்துவம் பரஞ் சோதிஸ்வரூபத்துவம் தாரீயத்துவம் நித்தியமிருதஸ்வரூபத்துவம் அபேதத்தியானகெம்மியத் துவம் இந்த தர்மங்களுள்ள பிரம்மானதுகத்தாந்தக் கரணங்களால் திரிச்சியமாயும் இதரங்களால் அகிரிச்சியமாயும் இப்படியே கிறுணியமாயும் அக்கிறுணியமாயும் தானேசகலத்துக்கும் நிருஷ்ட டாவாயுமாகும் வியவகாரத்துக்காக அவர்களால் பார்க்கப்படுகையும் பிரம்மத்துக்குக் கூடமா கையாலொருவனுக்கே கிருஷ்டிருத்துவமும் திருச்சியத்துவமும் விருத்தமென்ற சங்கைவேண் டாம் பிரம்மமானது ஜீவேசர்களை இதென்று பார்க்கும் அவர்களதை அப்படி பார்க்கமாட்டார் கள் ஓய் பத்மஸம்பவனோ ஈக்ஷிதிருத்துவத்தை போதிக்கின்ற முன் சொல்லிய இரண்டு சுருதிய னும் சொல்லியப் பிரம்மபரங்களென்றே அரியும் வேவைதமாக அரியாதும், அபஞ்சிகிருத்தித் தங்கள் நிற்குணப் பிரம்மத்திலுண்டான படியால் அதுக்கே தேஜஸ் அப்பு அன்னமிதுகளுடைய ஈக்ஷிதிருத்துவம் கிடைத்துது அப்படி இருந்தபோதிலும் அந்த நிற்குண தேவதையானது பிரம் மவிஷ்ணுசிவாளான மூன்று தேவதைகளை தானே பார்த்துது ஈசுவரனுக்கும் ஜீவனுக்கும் ஜகத் ஸம்ஸாரசிரிஷ்டிகர்த்திருத்துவ மொப்புக்கொள்ளப்பட்டே இருக்கின்றன இது ஸ்வரூபத்துக்கு ஸிர்ருஷ்டிக்கப்படுகைக்கு ஹானி இல்லை அமுர்தப் பிரம்மத்திலுண்டான படியால் விகாரிகளான மும் மூர்த்திகளுக்கு நிர்விகாரபரப் பிரம்மத்தால் பார்க்கப்படுகை தன்னால் வித்திக்கின்றன ஜீவேசுவ ரர்களுக்கு மாயை அவித்தைகளாலிவ்விடத்திலே க்ஷிதிருத்துவமிருந்தபோதிலும் அவர்களுக்கீ ஷ்டானமான பரமாத்மாவுக்கே கூடஸத்தத்துவமும் ஸாக்ஷித்துவமும் இருப்பது ஸ்ரீமத அந்தபர னேந்தவிரபரமாத்மாக ஜீவேசர்கள் வேரில்லாத்துனாலும் பரமாத்மா விந்நிச்சக்தியைத் தவிரமா யை அவித்தைகளும் வேரில்லாத்துனாலும் அவனுக்கே ஸர்வேக்ஷிதிருத்துவம் முக்கியமென்று நிச்சயமாக அரியத்தக்கது அந்த சிச்சக்தி ஒன்றுக்கே உள்கண்ணென்ற பெயர் யோக்கியமாகும் அதின் சாயியின் லேசத்தை அடுத்து புத்திமுதலானதுகளுக்கு அந்தப் பெயர் சொல்லப்படுகி ன்றன இச்சாசக்தி ஞானசக்திகிரியாசக்தி என்று மூன்று சக்தியும் அந்த சிச்சக்தியின் காரியமா கையால் ஸ்வரூபமென்றும் பரதேவதை என்று சொல்லப்பட்ட அந்த பரமாத்ம சக்தியே ஈக்ஷ ணஞ் செய்குறவன் பிரதானத்தினைப் போல் பிரம்மத்துக்கு மாகுமென்று நீரென்னதநாம் நீரூபணம் செய்ததுனால் கெட்ட சொல்லென்றாயித்தல்லவா, உத்பத்தியுமில்லை நாசமுமில்லை, பெத்தனுமில்லை முக்தனுமில்லை ஸாககனுமில்லை ஸாத்நியமுமில்லை என்று சொல்லிய சுருதியால் பரமார்திகமாக ஒருவஸ்து சொல்லப்பட்டபோதிலும் அதை பிரச்சினம் பண்ணக்கூடா தென்று அடிக்கடி முன் நாம் சொல்லியிருக்கிறோமல்லவா ஆகையால் தவிராததில் பிரயோஜனமில்லை

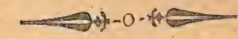
வாக்குக்கும் மனதுக்கும் எட்டாத அந்த வஸ்து தூரத்துக்கும் தூரத்திலேயே இருக்கட்டும் நிஷ்கள சாந்த நிஷ்கிரிய ஸத்திய சித்தகன நிர்விகல்ப வித்தியாசக்தி விஜிரிம்பித பரப்பிரம்மமே பிரச்சின உத்தராதிகளுக்கு யோக்கியமாகையால் அதையே அடிக்கடி பிரச்சினம் பண்ணும் இது சித்திக்கு தற்கு பாதகங்களான ஸம்சயங்களை மிகவும் சேதிக்கிறேன் “பிரம்மா” ஸ்வாமிசிச்ச க்தியால் சுத்தப்பட்டதாயும் ஸம்ஸார நிவர்த்தமாயும் மத்தியமமாயுள்ள நிர்குணபரப்பிரம்ம மே சகல முமுக்ஷுக்களால் அபரோக்ஷமாக அறியத்தக்கதென்று தங்களுடைய வசனத்தாலரி யுகிறேன் சம்சயமில்லை அப்படி இருந்தபோதிலும் நிர்குணதீதமாக ஒருவஸ்துவை தாங்களே ஒப்புக்கொண்டிருப்பதாலதின் பிரச்சினமும் மத்தியில்வந்துவிடுகிறது தர்மமத்திருந்தபோதிலும் ந்த அருப்பிரம்மத்தினிடத்திலும் மிகுத்திருந்துவமாகுமென்று மனனத்தால் நான்சங்கிக்கிறேன் ஸ்தானந்தருபினியான எந்தசிச்சக்திதங்களாலேயே சொல்லப்பட்டுதோ எவளாலே பிரம்ம த்திக்கிகுத்திருந்துவம் முக்கியமாகுமென்றும் சொல்லப்பட்டுதோ எவளாலே பிரம்ம னஸகோசரூபினியை அனுசரித்துநிற்குணபிரம்மத்துடையதாகும் எப்படி பிரம்மத்தினுடைய ஆன ந்தத்தை அரிந்தவனென்றதில் ஆனந்தபதார்த்தத்துக்கு அவ்விடத்தில் சொல்லிய பிரம்மத்துடன் ஜன்னிய ஜனகஸம்பந்தமிருக்கின்றனவோ அபேதஸம்பந்தமில்லையோ விஞ்ஞானம் ஆனந்தம் பிரம்மமென்ற இடத்தில் சொல்லியதுபோல் ஒருவிபக்தியாக சப்தங்களில்லாததுனாலும் பத பேதத்தால் அர்த்தத்தின் அபேதம் சொல்ல இடமில்லாத்துனாலும் பிரம்மபதத்துக்கும் ஆனந்த பதத்துக்கும் அபேதசம்பந்தமாகவேமாட்டாதோ அப்படியே பிரகிருதத்தில்தித்தியானந்தஸ் வருபத்தால் சக்திக்கும் ஆனந்தத்துக்கும் ஏகத்துவமிருப்பதால் அந்தசிச்சக்திக்கும் பிரம்ம ஜன்னியத்துவம் சித்தித்தது, அதிலிப்படியாகும்போது சிச்சக்தியுள்ள பிரம்மத்துக்குமாயை யை ஈக்ஷணம் பண்ணினது சித்தித்ததுபோல் அருப்பிரம்மத்துக்கு சிச்சக்தியை ஈட்சணம் பண் னினது சித்திக்கின்றன ஜனகனுக்கு திருஷ்டிருந்துவமும் ஜன்னியனுக்கு திருச்சியத்துவமும் அவச்சியமாகவேணும் ஜன்னியஜனகத்துவமன்றி யிலொருவஸ்துவமில்லை மோட்சாவஸ்தை யை அபேக்ஷித்திரந்தசக்திக்குறித்தியத்துவம் இருந்தபோதிலும் மோட்சாதீததெசையில்தேத்தா ன்கொட்டைபோல் லயிக்கிறபடியால் ஜன்மம் சித்தித்தது ஸம்சயமில்லை ஆகையாலந்த அருப ப் பிரம்மத்துக்கு மிப்படி ஈக்ஷித்திருந்துவ மாச்சுதென்றுப் பிரம்மாவால் கேழ்க்கப்பட்ட மகா தேவருன குருமூர்த்தியானவர் நல்லயுக்தியுடன் கேட்டபடியாவதற்கு சித்தமான ஸமாதானஞ் சொல்லவேணுமென்று கொஞ்சம் மனதிலாலோசனை பண்ணி சுருதியுத்தி அனுபவங்களால் ஸ்திரமாகிச்சயித்து அதினால் சிச்சக்திக்கு ஜனகமாயிருந்தபோதிலும்ந்த அருப்பிரம்மம் வே சொன்னார் “மூக்குருமூர்த்தி” சிச்சக்திக்கு ஜனகமாயிருந்தபோதிலும்ந்த அருப்பிரம்மம் வே னைசக்தியில்லாத்தினால் சிச்சக்தியை ஈட்சணம் பண்ணமாட்டாது ஒருசக்தியுமத்துபெயர்மாத்திரமுள்ள அந்தவஸ்துவுக்கு வேறையக்தியை ஒப்புக்கொண்டால் மடிவில்லாமெகுத்தம் நேரிடும் முக்கர்களுக்கு புனர்ஜன்மபெந்தம் புனர்முக்தியும் அடிக்கடி நேரிடும் அப்போதுசக லசாஸ்திரமும் வியர்த்தமாகும் மோக்ஷத்துக்காக சாலிதிரமென்ற தும்மிகவும் அடிபட்டுவிடும் ஆகையாலாத்மாவுக்கு சிச்சக்திக்குமேலான ஒருசக்திஇல்லை, சிச்சக்திஜனகத்துவமோவென் றுல்கீழ்க்கிருசுந்திரனை ஜனிப்பிவித்துதென்றது போலவும் பூமி ஓஷதிகளை ஜனிப்பிவித்துதென் றதுபோலவும் ஸர்வகாரணத்துக்கு காரணமாகையால் உபசரிக்கப்படுகின்றன, இப்படி ஈக்ஷ னமும் உபசரிக்கப்பட்டும், அதுனால்திரகிருதத்தில் ஒருவிரோதமுமில்லை, எப்படி இரண்ணி யகெர்பெற்ற நீர்ஸ்வயம்சென்மமில்லாமலிருந்தபோதிலும் உண்டானவருகசொல்லப்படுகி ரீரோ அப்படி அந்தசக்தியையும் அரியும் எப்படி அந்தசக்திக்கு அருபஸம்பந்தம் வித்திக்கின்ற னவோ அப்படி சித்தருபஸம்பந்தமும் சித்திக்கின்றன, எப்படி எனில், பிரம்மத்தினுடைய ஆனந் தத்தை என்ற சுருதியில் எந்த ஆனந்தத்துக்கு பிரம்மத்துடன் சம்பந்தம்காணுகின்றனவோ

அந்த ஆனந்தத்துக்கே அவனுக்கு பிரியமே சிரஸ் என்ற சுருதியில் அஞ்சாவதான ஆனந்தமயஜீவ னுடன் ஸம்பந்தம் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன இப்படி பருசக்திக்கு நிற்குணப் பிரம்மத்துடன் அ பாயமத்தசம்பந்தத்தை நீர்ச்சயித்துக்கொள்ளும், அருபத்திலும் சித்தருபத்திலும் சக்திஸம்பந்த த்துக்காக ஆறுவது விபக்திஸமமாயிருந்தபோதிலும் பிதாவுடைய புத்திரன் புத்திரனுடைய பிதா வென்றதுபோல் சம்பந்தத்தை அறியும் முன்னும் பின்னுமுள்ள மூர்தா மூர்தப் பிரம்மங்களுடன் மாயாசக்திக்கு எப்படி ஸம்பந்தமோ, முன்னும் பின்னுமுள்ள சாரீரப் பிரம்மங்களுடன் அவித்தி யாசக்திக்கு எப்படி ஸம்பந்தமோ அப்படியே நிச்சயம், இப்படியே விஷ்ணுவுடைய பரமபதமெ ன்றமைத்த இடத்திலும் பதம் நிற்குணமாகையால் ஸம்பந்தமரியத்தக்கது, ஸகுணவிஷ்ணுவு டையவைகுண்டமல்லவா பதமென்று சொல்லப்படுகின்றன வெனில் வித்துவான்கள் ஸதாப்பா ர்க்கிறார்களென்று மேலே சொல்லியிருப்பதால் வித்துவான்களால் பார்க்கத்தக்கன துப் பரவரமா னபரம்பிரம்மமாகையாலும் பரவரதெருசனத்துனாலேயே இரதயக்கிரந்திபேதம் ஸர்வஸம்சய ச்சேதம் ஸர்வகர்மக்ஷயமும் சொல்லப்பட்டிருப்பதாலும் பிரகிருதவிஷ்ணுசப்தம் ஸகுணபரமா யிருந்தபோதிலும் அந்தபதமானதுவைகுண்டமென்றலோகமாகமாட்டா து நிச்சயம், நிற்குண ப் பிரம்மமான அந்தபதமானது ஸகுணப் பிரம்மஸம்பந்தத்தால் விஷ்ணுவுக்கு காரணமாயும் அத்துவைத அகண்டானந்தலக்ஷணமாயுமாகும், அல்லது அருபமான விஷ்ணுவுக்கு அந்தபதமா னது காரியமென்று பிரம்மத்துனுடைய ஆனந்தத்தை என்ற இடத்தில் முன்னெப்படி சொல்லப் பட்டுதோ அப்படி சொல்லலாம், விஷ்ணுசப்தத்தால் வஸ்துவியாபகமாகையால் ராகுவுடைய சிரஸ்ஸென்றதுபோல் சாஸ்திரஸம்மதமான அபேதஸம்பந்தமும் கெதியுள்ளதாகவே ஆகட்டும் விஷ்ணுவுக்கு சகலவேதாந்தஸம்மதமான வியாபகத்துவமானது பிரகத்துவார்த்தகமாகையால் நிற்குணப் பிரம்மத்துவம் வித்தித்தது, பரப்பிரம்மமான விஷ்ணுவுக்கும் பதத்துக்கும் அபேத மாகையால் அபேதஸம்பந்தமுமாகும்தில் விசாரிக்கவேண்டியதில்லை, விஷ்ணுவிஷ்ணுடைய பதத் தை என்றதுபோல் பிரம்மத்துனுடைய ஆனந்தத்தை என்ற இடத்திலும் ஆகுமென்றசங்கைவே ண்டாம் ஏனெனில் அவாங்மனஸகோசர்வஸ்துவுக்கு ஒருவித்திலும் வேத்தியத்துவவித்தியி ல்லாத்துனாலவேத்தியத்துவவித்திக்காக ஆனந்தத்தைக்காட்டிலும் பிரம்மம் அன்னியமாகிறபடி யாலுப் பிரியம் சிரஸ்ஸென்ற இடத்திலும் ஆனந்தமயன்கோச ரூபமாகையாலுபஸங்கிரமணம் சுருதியில் சொல்லப்பட்டிருப்பதாலும் இப்படி அபேதஸம்பந்தங்கூடாது, பிரகிருதத்தில் பருச க்திக்கு சித்தருப்பிரம்மத்துடன் சொல்பேதத்தால்பேதஸம்பந்தமபேதஸம்பந்தமிடமென்று மு ண்டு அந்தபரப்பிரம்மத்திருபசக்தியானது பிரம்மவிஷ்ணுருத்திரார்களானமும் மூர்திகளையும் வி ரிஷ்டிக்கு முன்னிஷ்ணும்கெய்கின்றன, அதுசுபமாயும் சிறந்தமாயுமுள்ள துவள் மோக்ஷஇச் சையுள்ளவர்களுக்கு ஸக்லவேதாந்தங்களும் போதிப்பிவிக்கப்படுகிறனோ எவன் சோகமோ கங்களை சேதிக்கிறவனோ அந்தபரமாத்மசக்தியே ஈக்ஷணம் செய்கிறவன், எவனே அபரோக்ஷமாக அரிந்தவித்துவான்கள் இச்சையுமபயமும் அத்தவர்களாகிறார்களோ எவனையே பிரம்மவித்தை எ ன்வோ எவளாலேயே ஸ-ஒரியாதியெல்லாம் விளங்குகின்றனவோ அந்தக்வன், எவன் பொருட்டு சி த்தசக்தியை அபேக்ஷிக்கிறவையிசுஜனங்கள் நிஷ்காமகர்மங்களை அர்பணம் செய்கின்றார்களோ அந்தக்வன், எவனிடத்திலிருந்து ஜீவன் அவித்தைமாயை ஈசுவரன் முதலான துகளும் லோகங்களும் உண்டாச்சுதுகளோ அந்தக்வன், எவருடையஸ்வரூபத்தை அதுவைதமென்று பிரம்மவாதிகள் சொல்லுகின்றார்களோ எவருக்கு அகண்டத்துவம் சித்தமோ அந்தக்வன், எவனிடத்தில் புத்தி யை நாட்டினவர்கள் பரமஸுகத்தை அடையுகிறார்களோ எவனிடத்தில் ஆசைகளுக்கு சாந்தி வருகின்றனவோ அந்தக்வன், அந்தசிச்சக்தியை அரியாமல் ஸாங்கியயோகர்களான சகல அவை திகஜனங்களும் ஜீவேசுவரவிவாதிகளாகி பிரமிக்கிறார்கள், அந்தசக்திருபியாயும் நித்தியகூட

ஸ்தநிர்விசேஷசைதன்னியருபியாயுமுள்ள பரமாத்மாவுக்கு அந்தசக்தியுள்ளபடியாகித்திருந்துவம்சொல்லப்படுகின்றன, எவன்ஸமஸத்திக்கும்அந்தரனாயும் ஸாக்ஷியாயும்நிர்விகல்பனாயும்நிர்ஞ்சனனாயும் ஜீவேசர்களுக்குமுக்கியநிர்மாதாவாயும்இருக்கின்றனவே அந்தஆத்மாவேநானே ஈக்ஷணம்செய்கிறவன், எவனைத்தானேஸிர்ஷ்டிக்கு முன்னும்பிரளயத்துக்கு பின்னும்நிஷ்ருபனாகசகலவேதாந்தங்களும் சொல்லுகின்றனவோ அந்தஃவன், எவனுலேயேஅவித்தைமுதலானதுகூடஸத்தையை அடைந்திருக்கின்றனவோ எவனுடன் ஐக்கியமானதுஜீவனுக்குமகாவாக்கியங்களால்போதிப்பிவிக்கப்படுகின்றனவோஅந்தஃவன்,எவன்பொருட்டுஏகாந்தநிஷ்டர்களுள் யோகீந்திரர்கள் பிரத்தியகாத்மாமனதுபுத்தி இந்திரியங்களனத்தையும்அப்ரிக்கின்றாரர்களோ அந்தஃவன், எவனிடத்திலிருந்து உண்டான இந்தஜீவர்கள்வனுலேயேஸம்ஸாரஸமுத்திரத்தை ஆயாஸமன்றியில் கடருகிறாரர்களோ அந்தஃவன், எவனுடையலேசத்தைஇரதயத்தில் பார்த்துதேகத்திலிருந்து கிளம்பிவித்துவான் ஸ-ஞிரியனைப்பேசுகிறானேஅந்தஃவன், எவனிடத்தில்தானேலயித்தவர்களுக்கு ஜகத்ஜீவனிசன் முதலானதுகள் ஒருக்காலும்தோத்தாதோ அந்தஃவன், எதுஏகமாயும் நிர்மலமாயும்சாந்தமாயும் நிச்சலமாயும்ஸத்தியசித்தகனமாயும்அஸத்துக்கு விலக்ஷணமாயும்இருக்கின்றனவோஅந்தநிற்குணப்பிரம்மமோட்சனிம்செய்கின்றன,எதைத்தானேமோட்சத்துக்காகமுன் அறியத்தக்கதாயும்பின்னுபாஸிக்கத்தக்கதாயும்வைதிகர்கள்ஸித்தாந்தமாகச்சொல்லுகின்றாரர்களோ அந்தஃவன், எதுனால்கிற்குணஸ்வரூபத்தில்தாரத்மமியமாகமோட்சங்கள்மனுஷியர்களுக்குடுக்கப்படுகின்றதுளோஅந்தஃவன், எதன்பொருட்டர் பணம்செய்யப்பட்ட ஜடங்களானஇந்ததேகாதிகள்கூடசிதாசாரம்போல்தோததுகிறதுகளோஅந்தஃவன் எதைக்காட்டிலும்பரமும்அபரமும்முமுகூஷ்களால்நியத்தக்கதில்லையோஎதினிடத்திலிருந்துஸர்வேசுவரர்களும்பயப்படுகிறாரர்களோஅந்தஃவன்எதுனுடையஆனந்தலவத்தை அடைந்து பிரம்மவிஷ்ணுருத்திரர்களும் பக்தர்களால்ஆனந்திசென்றுசொல்லப்படுகின்றாரர்களோஅந்தஃவன்,எதுனிடத்தில்சிவன்முதலானசசலர்களும்தங்கள்தங்கள் பிரளயகாலத்தில்தாத்மியத்தை அடைந்திருக்கிறாரர்களோஅந்தஃவன்,பரப்பிரம்மமென்றும் பரமாத்மாவென்றும் பராகத்தினின்றும் மூன்றுவிதமாக எந்தஒருவஸ்துவேசொல்லப்பட்டுதோ அந்தவஸ்துவேஇந்தசாஸ்தரத்தில் சுவயமீட்சணம்செய்கிறது, இவனைத்தவிரதிருஷ்டாவேனா இல்லைஎன்றசுருதியானது ஸர்வேக்ஷிதிருத்துவமிருப்பதால்இவனுக்கேஈக்ஷிதிருத்துவத்தை பிரதிபாதிக்கின்றனவெனில் பரமார்த்ததேசையில் திருஷ்டாவானஜீவன்வேனாஇல்லாததுவல் அந்தசுருதியானது திருஷ்டாவனஜீவாத்மாவைபிரதி ஷேதிக்கின்றனவேதவிரபரமாத்மாவுக்கிதிருத்துவத்தை பிரதிபாதிக்கவந்ததில்லை, பரமாத்மாவுக்குதிருஷ்டிருத்துவத்தைபோதிப்பிவிக்கிறதே அந்தசுருதிக்குதாத்மியமாகயிருக்குமாகிப்பின்சுரோதாவிஞ்ஞாதாவென்றதேழ்க்கிறவன்மனம்மண்ணுகிறவன் அறியுகிறவனும் பரமாத்மாவென்றுசொல்லவேணும், பரமாத்மாவுக்குபிரஸித்தமானசுரோதவியத்துவம்முதலானதர்மங்களுக்குஹானியும்அவனுக்கன்னியனாக ஜீவாத்மாவிடத்திலிருக்கின்ற சுரோதிருத்துவம் முதலானதர்மங்களுக்கு வரவும்நேரிடும், தெருசனகிரவனாகிதருக்கு பரமாத்மாவேவிஷயமாயிருந்தபோதிலும் அதிகருக்குகர்தாஜீவாத்மாவாகையால் அதுகள் ஜீவதர்மங்களாகவே சொல்லப்பட்டுதுகள்,பரனுக்குதிருஷ்டிருத்துவமிருக்கும்போது சுரோதிருத்துவமே னுகாதென்றால்சேரும்பதம்ஜரே சொல்லியதெருசனமானது அதிந்திரியக்கிரியாரூபம் சிரவணமானதுசுரோத்திரேந்திரியக்கிரியாரூபம் ஆகையானிந்தஇரண்டுதர்மங்களுக்கும்ஸாமானாதிகரண்ணியமாகமாட்டாது,ஆனாலசிரவணமும் அப்படியேஅதிந்திரியக்கிரியாரூபமாக இருக்கட்டுமேஎனில்அதிந்திரியாதவிஷயமாயிருந்தபோதிலும் அந்தஅதிந்திரியமானபரமாத்மாவின் செய்கையில்லாததுனால்தான், ஆனால்தெருசனமாவது அப்படியேஇருக்கட்டுமே எனில்...

யாரூபமாயிருந்தபோதிலும் அதின்விஷயமில்லாத்துலதுவும்கூடாது, சுரோத்திரநேத்திரேந்திரியங்களுடையகர்மங்களான சிரவணதேரிசனங்களுக்கு ஸாமானாதிகரண்ணியமிருந்தபோதிலும்பிரகிருதத்தில் ஸர்வேந்திரியகுணாத்மமானநிற்குணப்பிரம்மத்தின்செய்கையானஈக்ஷணமானது ஜீவேசலிர்ஷ்டியாத்மாகசொல்லப்பட்டுதேதவிர நேத்திரேந்திரியகர்மமானஈக்ஷணம்சொல்லப்படவில்லை,எப்படிஈக்ஷணமானது பரனுடையசெய்கையாதித்தோஅப்படிசிரவணம்முதலானதர்மங்களுமாகட்டுமேனில் ரெண்டாவதத்தபரமாத்மாவான விஷயத்தைஎவன்சிரவணம்செய்கிறபான் இந்தசிரவணமானதுபோதிப்பிவிக்கிறவனுள் அன்னியனைஅபேக்ஷிக்கிறதல்லவா, ஆனால்பரமாத்மாவுக்குவகத்திருத்துவமும் சுரோதருத்துவமும் சுருதியில்சொல்லப்பட்டிருக்கின்றனவேஎனில்அதுஉபலக்ஷணாத்மாகையால்விருதமில்லைஅப்படியேவாக்கைஅரியவேண்டாம்வக்தாவை அறியவேணுமென்ற தேவேந்திரனுடைய வசனமானதுபரமாத்மஞானவிஷயமாககாணப்படுகின்றனவேதவிரபானுக்கு வக்திருத்துவத்தை பிரதிபாதிக்கிறதாக்காணப்பட வில்லையல்லவா, ஜீவனுக்குப்போலன்றியில்வேரைவிதமாயாவது பரனுக்குதிருஷ்டிருத்துவமிருப்பதால் அந்தகுணித்துவவசத்தால்தத்தபதலக்ஷியார்த்தத்துவவசனம்நமருவிகின்றன,அப்போதுதத்தபதவாச்சியார்தமான ஸகுணேசுவரனாயித்து அப்படியானவஸ்துவுடன்ஜீவனுக்கைக்கியமோ சுருதியில்மதமில்லை என்றுநீர்பிரமிக்கவேண்டாம் ஏனெனில்அமாயிகுணங்களுக்காதாரமானநித்தியாத்மாவிடத்தில் நிற்குணத்துவமல்லவா பிரசித்தமாயிருக்கின்றன, ஜீவனைஈக்ஷணஞ்செய்கின்ற பூர்ணசிதாசாச பரமாத்மாவிடத்தில் சிரவணம்மண்ணுகிறவனுக்குகிடைக்கவேண்டிய ஸாமானாதிகரண்ணியமானது தள்ளவேண்டியஅம்சமொன்றாயும்அபேக்ஷிக்கவில்லை, ஈசுவானிடத்திலிருக்கின்ற தள்ளத்தக்கசன அந்தமாயிகுணங்கனையும் அந்தபரனெடுத்துக்கொள்ளவில்லை இப்படியாகும்போது அவனுடன்ஜீவனுக்கு நேருகவேஜக்கியமுண்டாகிறபடியால் ஒய்விதியேலக்ஷணையால் பிரயோஜனமேஇல்லை “இப்படிஅப்பயதீக்ஷிதரூல்மொழிபெயர்க்கப்பட்ட தத்துவஸாராயண சந்திரிகையில் ஞானகாண்டத்தின் உ-வது பாதத்தில் உ-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று”

உக-வது அத்தியாயம்.

இனிபரமேசுவரநிர்ணயமானது உமக்குவேதாந்த ரஹஸ்யஅர்த்தத்தை பிரகாசிப்பிவிக்குமாகையாலதைசொல்லப்போகிறேன், சூரியனுக்குள்ளிருக்கின்ற புருஷன்ஸ்வர்ணவர்ணமுள்ளவனென்றும் ஸ்வர்ணவர்ணம்போலுள்ள தாடிமேகங்களுள்ளவனென்றும் சொல்லப்படுவதுபோல் பிருணிகளுடைய நேத்திரத்திலும் ஸர்வபாபங்களும்மந்து உதிக்கிறுனென்றுசொல்லப்படுகின்றான், இதிலந்தபுருஷன்பரமாத்மாவா அல்லது பிரத்தியகாத்மாவா அல்லது ஜீவாத்மாவா அல்லது பரமேசுவரனாவென்று முதலாவது ஸம்சயிக்கப்படுகிறது, பரமாத்மாவுக்குநேத்திரஸ-ஞிரியங்களால் பரிச்சேதங்கூடாமெனலும் பிரத்தியகாத்மாவுக்குஸ்வர்ணத்தாடிமுதலானது அஸம்பவமாகையாலும் ஜீவாத்மாவுக்கு ஸர்வபாபமத்தது முதலானது அஸம்பவமாகையாலும்பரமேசுவரனுக்குஇதெல்லாம்ஸம்பவமாகையால் பரமேசுவரனே அந்தபுருஷனாகவே னுமென்றால்பாபமத்ததர்மம்பிரத்தியகாத்மாவுக்காகையால்பிரத்தியகாத்மாவேஅந்தபுருஷனாவான்ஸ்வர்ணத்தாடிமுதலானதர்மங்கள்பரமேசுவரனுக்கேயுத்தமாயிருந்தபோதிதுவம்அதுகள்தள்ளத்தக்கநாகையாவிவனிடத்திலனுவிக்கப்படுகின்றன,இந்தஆத்மாபாபமத்தவவென்றமைத்தொருஇடத்தில்கொல்லப்பட்ட ஆத்மசப்தம்பிரத்தியகாத்மாவுக்கேதவிர பரமேசுவரனுக்கு முக்கியமாகாதுபாபமத்தபிரத்தியகாத்மாஎப்படி பரமாத்மாவின் தர்மமோ அப்படிஸ்வர்ணத்தாடியுள்ள ஈசுவரன் பிரத்தியகாத்மாவின் தர்மமாவான்ஜீவேசர்களுள்ள தத்தக்கனது

ணமுள்ளவர்கள் உபாசிக்கத்தக்கனவன்பிரத்யகாத்மா அரியத்தக்கனவனாயும் உபாலிக்கத்தக்கனவனாயுமுள்ளவன் பரமாத்மாவென்றுநிர்ணயம் “பிரம்மா” லோககாமேசுதிருத்துவம்ஹிரணஞ்ஞானவித்தியின் பொருட்டு ஜனங்களாலவச்சியமரியவேண்டியதாகையாலும் அந்தநிர்ணயப்பிரம்மத்தையேதெரியப்படுத்துகிறதற்குக் கடம்நீலமென்றதில்நீலத்துவமானதுகடத்தைதெரியப்படுத்துகிறதேபோல்ஹிரணணியச்சம்சுருத்துவமானதுபிரம்மத்தைதெரியப்படுத்துகிறதாகலாமே “ஸ்ரீகுருமூர்த்தி” ஓய்விதியேஅந்தாசன்சொல்லின் பேதத்தாலிரண்டுவிதமாகசொல்லப்பட்டிருக்கிறான் எப்படிஎனில் ஸ்வயம்புவாகையால் சிதாபாஸனென்றும் அதிகாரத்தால்பிரம்மவித்தென்றும் அதில்முதலாவதுபட்சம் பாக்தமென்றகௌணமாகும் இரெண்டாவதுபட்சம் யௌக்திகம்முக்கியமாகும் இரெண்டாவதை அனுசரித்து ஆதிகாரிகளுள் பிரம்மவித்தல்லவா அந்தாசன்சிதாபாஸத்துவபகூத்திலோவென்றால் நைல்லியத்துக்கும் கடத்துக்கும்வியோகம் வருமைபோல் குணத்துக்கும் குணிக்கும் வியோகம்வரமாட்டாதாகையால் ஜீவனுக்குநிற்குணைக்கியமொருக்காலும் வித்திக்கமாட்டாது அப்போதுதத்தபவாச்சியார்த்தத்துக்கபலாபமும் சித்திக்கப்போகுதில்லை இரெண்டாவதிலோவெனில் பிரம்மத்தைத்தவிராசன் வேளையாகையால்ஒருவிநேரமுமில்லைபடத்திலுள்ளநைல்லியமானது கடத்தைதெரியப்படித்தாதபடியால் கடத்தையே தெரியப்படுத்துமென்ற நியமமில்லை ஆகையாலுபமானம்சரியில்லை, ஆனாலெப்படிஎனில் எப்படிக்கடத்துவமானதுகடத்தைதெரியப்படுத்துகின்றனவோ அப்படி ஆத்மாவுடைய ஸத்தியஞ்ஞானதிருணமானது அந்தபரமாத்மாவை தெரியப்படுத்துமேதவிர ஹிரணணியச்சம்சுருத்துவமானதுதெரியப்படுத்தமாட்டாது “பிரம்மா” இதரகல்பங்களின்வியவகாரஞ்ஞானமிருப்பதால் ஸர்வகல்பங்களிலும்இருக்கின்றஅந்தாசவரன்நித்தியருகுருரல்லவாபிரம்மாவானவர்முன்போல்குரியசந்திரர்களைசுருஷ்டித்தாரொன்றசுருதியாலீசுவர்களுக்குதிருேநானம்மாதிரமறியப்படுகின்றன ஹிரணணியகெர்பன் குத்திருத்தமா அந்தநியாமிஎன்றமூன்றீசர்களும்பரமேசுவரனுலுக்கிரகஞ்செய்யப்பட்டு அடுத்தகல்பதில்ஸர்வஞ்ஞார்களாயும்ஸர்வசக்தியுள்ளவர்களாயும் சுருஷ்டிஸதிதிஸம்ஹாரங்களைச்செய்குரவர்களாயும்பூர்வகல்பத்தை அனுசரித்து ஜகத்காரியத்தில் பிரவிருத்திக்கிறார்கள் ஜகத்துக்குத்தப்பத்திபிரளயங்களடிக்கடிவந்து கொண்டிருந்தபோதிலுமிந்த ஈசர்கள் ஆவிர்பாவதிருபாவங்களுடன்மாத்ரிம்கூடினவர்களே தவிர அவர்களுக்கொருக்காலுமுத்தப்பத்திராசங்களில்லை ஆகையாலந்தமும்மூர்த்திகளுக்கும் நித்தியத்துவம்வித்தித்து நித்தியத்துவத்தால்பரப்பிரம்மவியோகமும் ஸம்பவிக்கமாட்டாது “ஸ்ரீகுருமூர்த்தி” ஸர்வவியவகாரமும்ததஸம்யமாகக்காணுகிறபடியால்மகரப்பிரளயசப்தமானதுஸர்வானுக்கிரஹகர்தாவானநாலாவதீசவரனுக்குமாகும்அந்தமகரப்பிரளயகாலத்திலீசவரனுக்குதிருேதானம்மாத்ரிம்கொல்லப்படுமகிலப்போது சுருதிஸ்மிருதிகளில்சொல்லியகைவல்லியமவருக்கில்லாமலாகும்மும்மூர்த்திகளுக்கும் அவரவர்கள் கல்பங்களில்கேவலநிற்குணப்பிரம்மத்தினிடத்தில்லயமேதவிரதிரும்ப ஆவிர்பாவமொருக்காலும் கிடையாது, வேளை ஒரு ஜீவன்வெகுகாலமாக ஸம்பாதித்த ஞானகர்ப ஸமுச்சயதவங்களாலந்த பரமேசுவரத்துவத்தை அடைந்து அப்படி தாரதம்மியமாக அதிகாரிகளைமுன்போல் ஹிரணணிய கெர்பாகிகளை அந்தந்த ஸ்தானத்தில்கிரமமாக ஏர்ப்பு செய்குறார் விருட்ஸ்வருட்ஸ்மருட்பிரம்மாவிஷ்ணு ருத்திரன் ஹிரணணியகெர்பன் ஸூத்திருத்தமா அந்தநியாமி என்ற ஒன்பது ஈசர்களுக்கும் பரமேசுவராஅனுக்கிரகத்தால் முன்போல் விரிஷ்டிருத்துவம் முதலானதாகுரது தூங்கி எழுந்திருந்தவன்போலென்று முந்திய அதிகாரிகளுக்கு வர்தமான அதிகாரிகளுக்கும் அபேதம் சொல்லக்கூடாது, பிரம்மாவுக்கு விஷ்ணுவிடத்திலயம் விஷ்ணுவுக்கு ருத்திரரிடத்திலயமென்றிப்படி ஒன்பதுபெயர்களுக்கும் கிரமமாக உத்தபத்திலயங்களைபெளருணிகர்கள் சொல்வதே தவிரஇந்தவே

தார்த சாஸ்கிரத்திலுமப்படியே ஒப்புக்கொண்டால் பிரம்மாவின் நூருவயஸ்முடிந்தபோது அருக்கும் யதிகளுக்கும் கைவல்லியம் வித்திக்கின்றனவென்ற சுருதிஸ்மிருதிகளுக்கு விநேரமும் கைவல்லிய விளம்பமும் நேரிடும், அல்லது உத்தபத்தி மர்த்திரமந்தக்கிரமமாகஇருக்கலாம் அதுனால் குத்தமில்லை, பின்னும் அந்தபரமேசுவரனும் பிரத்தியகாத்மாதீகமான ஸர்வைசுவரியமுள்ளவனாகையால் சுவதந்திரனுமல்ல அந்தமாயாபதியான ஈசவரன் வியாபாரமத்து ஒரு கஷணங்கூட இருக்கத்திரமல்லாத்துனால் மாயாபரவசனாகவும் இருக்கின்றான் தன்னதிகார அவஸானகாலத்தில் பிரம்மத்துடனைக்கியத்தை அடையுகிறபடியாலும் முந்தேகத்துடன் கூடிய படியாலுமவனுக்கு நாசம் நிச்சயிக்கப்பட்டுது ஈசவரன்மோட்சத்தை அடைந்தபோது அவனுடைய சக்தியானமாயையானது இந்திராணிபோல் நாசமத்திருக்கின்றனஅந்தமாயையேஸகலஜகத்துக்கும் ஆதாரமல்லவா ஈசவரனுக்கு ஸர்வ சாஸ்திரப் பிரசித்தமானவச்சியமாயத்துவமோவெனில் ஆத்மஞ்ஞானிக்கு அவித்தையாலுண்டானபிராரப்தபெந்தமிருந்தபோதிலும்பிரம்ம நிஷைடயிருப்பதால் கைவல்லியத்துக்கு தடையத்தபடியால்ஜீவன் மூக்திக்கு தடையத்ததுபோல்சொல்லப்படுகின்றனவென்று அறியும் ஈசவரனுடைய தேகம் மாயயாலுண்டுபண்ணப்பட்டபோதிலும் அந்ததேகாந்திரியாயியான பிரபுவுக்கு வச்சியமாயத்துவம் வித்தித்து தெனில் இதில் பிரயோசனமில்லை தேகத்தைதானீசவரனென்று ஒப்புக்கொண்டோமேதவிர அதினந்திரியாயியை ஸாக்ஷான்னிர்குணப்பிரம்மமாக ஒப்புக்கொண்டிருப்பதால் ஸந்தப்பிரம்மத்துக்கு வச்சியமாயத்துவத்தை எவன் நிஷேதிக்கிறான் பிரம்மத்தை அரிந்தவனுக்குக் கூடவச்சியமாயத்துவம் சித்திக்ருததல்லவா ஆகையால் தேகமே ஈசசப்தத்துக்கு அர்தம் தேகத்துக்கே ஹிரணணியச்சம்சுருத்தவாதிகள் சொல்லப்பட்டுதுகள் அந்ததேகத்துக்கே ஈசவரனென்ற பெயரும் பிரஸித்தமாக இருக்கின்றன மைத்தவனுக்கில்லை ஈசனுடைய பாரமார்திகஸ்வரூபமே அகண்ட சச்சிதானந்த பரப்பிரம்மமாகும்வியாவகாரிஸ்வரூபமானது நாலாவதாகட்டுமல்லது ஐந்தாவதாகட்டும்தத்தபவாச்சியார்த்தமாகையால்தள்ளத்தக்கதுதான்சுருஷ்டிஸ்திதிஸம்ஹாரம் நிக்கிரகம் அனுக்கிரகமென்று ஐந்துகிருத்தியமுள்ளமூர்திகளுக்கும்ஈசவரவியூகமேதவிர ஜீவவியூகமில்லை அந்த ஐந்துமூர்திகளுக்கும் மேல்பட்டநிர்குண ஸச்சித்தகனம் பரத்தியக்கென்றும் புருஷனென்றும் பரமாத்மாவென்றும் சொல்லப்பட்டுது சுத்தஸத்துவப் பிரதானமாயையில் பிரதிபிம்பித்தது சகலலோக சிரிஷ்டகாரணமான ஈசனென்றுசொல்லப்படுகின்றன இந்தாசனுக்கன்னியம் பிரம்மஜோதி ஜோதியினுபாஸனான ஈசன் பிரம்மத்தைத்தவிரபரமார்த்தமாகவேளையில்லை இந்தாசன்போகேசுசங்களாலுபாசிக்கத்தக்கனவனாக இருந்தபோதிலும் நித்தியசித்தத்துவமில்லாத்துனால் மோக்ஷேசுசங்களாலு பேகூதிக்கத்தக்கனவன்கிலர்கள் அனீசவாதத்தில் பிரத்தியவாயத்தை எண்ணுகிறார்கள் அவர்கள் அப்பிரம்மவாதத்திலுண்டாகுற பயத்தையோசிக்கவில்லை கஷ்டம் ஆனாலீசுவரசப்தம்பிரம்மத்துக்கேபரியாயநாமமாகும் ஆகிலும் சிரஸ்ஸு கை கால் முதலானஅவயவமுள்ளதேகத்திலே சொல்லப்படுகிறபடியாலீசுவரவாதங்கூடாது ஈசனுக்கு அசரீரத்துவத்தை சொன்னாலப்போது ஈசவரனை ஸம்பந்தித்தசகல சப்தங்களும் நிர்குணவாசகங்களாகையால் குத்தமில்லை நாராயணமகாதேவன்முதலான சப்தங்களையும் அசரீரத்தில் பிரயோகித்தால் மிகவும் நல்லதுதான் சிவவிஷ்ணுவாதிசப்தங்கள் நிர்குணபரமாத்மாவிடத்தில் சுருதிகளாலேயே சொல்லப்படுகிறபடியால் ஒருக்காலும் தூஷணமில்லை ஆகையால் புத்தியுள்ளவன் சகலமான ஈசவரசப்தங்களிலும் ரூடிஅர்த்தத்தைத்தள்ளியோகார்த்தத்தைகொள்ளுவான் எப்படி ஆகாசாதிசப்தங்களில் பூதங்களைத்தள்ளியிரம்மமே கொள்ளப்படுகின்றனவோ அப்படி அரியத்தக்கது மாயாமய சரீரமுள்ள ஸவிசேஷேசுவரனிடத்தில் நிஷ்காம்புருஷர்களுக்கு பேகஷ்யுண்டாகிறது யுத்தம், நித்தியானித்தியவிவேகமென்ற முதல் ஸாதனமுள்ளவனுக்குக்கூட ஸகுணேசுவரனிடத்தில் பக்தியுண்டாகாது நிச

சயம்கிருணத்தைத்தவிர மைத்த ஈசன் முதல் திரிணம் வரையுள்ள ஸகலவிகாரங்களிலும் அ
னித்தியத்துவஞ்ஞானமே விவேகமென்று சாஸ்தரஸம்மதம், இப்படி இருக்க மகாவாக்கியார்
தச்சிரவணமானபின் ஸத்தியகாமத்துவம்முதலான குணமுள்ள ஈசுவரபக்திப்படியுண்டாகு
மளவனிடத்திலாவது மகா வாக்கியார்த சிரவணமானபின் அந்தபக்திகாணப்படுமாயிலவனை
மூர்கனென்று பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள் மந்தாதிகாரியிடத்திலும் சிரவணத்துக்குமுன்
நிருந்த அந்தபக்தியை குருமூர்தியனுவாதத்தால் நிராகரணஞ்செய்தபடியால் குருவாக்கியத்
தில் விசுவாசமில்லாத அந்தபாமரானவன் மகாவாக்கியத்தை நூருதரமாயிரந்தரமாவது கே
ட்டபோதிலும் சிரவணத்துக்குச் சொல்லியபலத்தை கல்பகோடியிலும் அடையமாட்டான் ஸ
த்தியம்ஸத்தியமென்று மூன்றுதரம்சொல்லுகிறேன் இந்தஸம்ஸாரரோகத்துக்குகுருவாக்கியம்
பெரிதான ஓளஷதம் அதில் விசுவாசமத்தவர்களுக்கு எப்படி ஸம்ஸாரம் நீங்கும் ஆப்தருண
குருவானவர் தேவதத்த உபமை பெலத்தால் ஜீவேசர்களை அனுவதித்துபிரத்தியக்பிரமைக்கிய
த்தை ஆதரவுனுபதேசிக்குறறல்லவா ஆகையால் புத்திமானாயுள்ளவன் குருவாக்கியத்தில்ம
காபக்தியை முன்னிட்டுக்கொண்டு கொஞ்சம்மிஞ்சியிருந்தபோதிலும் ஈசபக்தியைதள்ளவேண்
டியது நிற்குணப்பிரம்மவித்துக்கு ஈசுவரனாலேயாவது என்னாலேயாவது எவ்வளவும்காரியமில்
லாத்துனால் அந்தபக்தியானது மந்தனுக்கு விஷயப்பட்டுது குருமூர்தியான நானீசுவரனைக்கா
ட்டிலும் அதிகஞ்சு இருந்தபோதிலும் ஆத்மவித்துக்கு அமுக்கியகுருவாகையால் மனிதன் ம
னுஷ்யதேகமுள்ளமுக்கியகுருவிடத்திலேயே சலனமத்தபக்தியைநேருகச்செய்து என்னைக்கூ
டபரோகூலாகையால் பிரித்தியாகஞ்செய்வான் என்னைப்பிரத்தியக்ஷமாகபஜிக்கின்ற உம்மைப்
போலுள்ளதேவதைகளுக்குமிஷிகளுக்கும்மாத்திரம் முகிகியகுருவாகநான்சொல்லப்படுகிறே
னேதவிர மனுஷியர்களுக்கு நான்கென்குருவாகையால் என்னைக்காட்டிலும் திக்ருணமனுஷி
யகுருவால்சொல்லப்பட்ட வாக்கியநிர்ணயத்தை உருதியாகப்பிடித்து புத்திமான்மாயியானஈச
னிடத்தில் பக்தியைதள்ளுவான் இரண்ணியத்திலாசையுள்ளவர்களுக்கு இரண்ணியச்சமசுருவிட
த்தில் பக்தியுண்டாகும் காமங்களில் ஸத்தியத்துவஞ்ஞானமுள்ளவர்களுக்கு ஸத்தியகாமனான
ஈசனிடத்தில்பக்தி யுண்டாகும் நிஷ்காமர்கள் நிற்குணப்பிரம்மத்தை மாத்திரம் ஸத்தியமென்
றெண்ணி மிகவும்தைரியத்துடன்கூடி ஈசன்முதலானவர்களை உதாஸீனம்செய்குறார்கள் இப்ப
டிகேட்டு விதியானவநிர்விசேஷாதம் நிச்சயத்தால் ஸர்வஞ்ஞராக இருந்தபோதிலும் அதுஉ
நிதிப்படவேண்டியதற்காக திரும்பவும்ஸத்குருவைபிரசினம்செய்குறார் “பிரம்மா” மாயையா
னது ஸத்தா அல்லது அஸத்தா ஸத்தானால் துவைதம் நித்தியமாகும் அத்துவைதஹானிவரும்
மகாவாக்கியங்கள் வியர்தங்களாகும் அஸத்தானால் முன்சொல்லப்பட்ட இந்திராணி ஸாதிரிச்
சயம் வியர்தமாகும் அந்தஉபமையால் மாயையானது முக்காலத்திலும் ஸத்தாகுறதல்லவா
பிரளயத்திலும் நாசமத்தபடியால் மோக்ஷத்தில் நசிக்குறபடியாலும் ஸத்தென்றும் அஸத்தெ
ன்றும் உபயாத்மகமாகச்சொல்லாமென்றால் அந்தமோக்ஷமானது ஒருஜீவனுக்கா அல்லது
சகலஜீவனுக்குமா ஒருவனுடைய மோக்ஷத்திலும் மைத்தவர்களுக்காகவிநாசமத்திருக்கின்றன
சர்வமோக்ஷத்திலோவெனிலிப்படி காணப்படுகின்ற பிரபஞ்சத்துக்கு சாஸ்திர வித்தமான அ
னாதித்துவமெடுப்போகின்றன, தானா நியாயமாக சரூபசகலஜகத்தும்அனாதிஎன்றுசகல
மதங்களிலும் பிரசித்தம் ஆகையாலயாவிபுவானகுருவேஈசனுக்குபாதியான அந்தமாயை ஸத்
தா அஸத்தா இதின் விபரத்தை நிச்சயமாகஎனக்குதாங்கள் சொல்லவேணும் “ஸ்ரீகுருமூர்த்தி”
ஆத்மாவான் எனக்கு முன்னேது இல்லையோஅப்படி மோக்ஷத்திலேதுதிரஸ்கரிக்கப்பட்டுதோ
அதிலேமாயையென்று விவேகத்தால்பிரம்மவாதிகள் சோல்லுகின்றார்களென்ற வருகசுருதி
யை அனுசரித்துமாயையானது மத்தியதூலத்தில் ஸத்தாகும் ஆனந்தஸத்துவம் முக்கியமா
காது முக்காலத்திலுமெது கெடுக்கப்படவில்லையோ அதல்லவாமுக்கியஸத்தாகும், ஈசனுக்கு

முன்னும் பின்னும் அதுஸத்தாஇருந்தபோதிலும்தனக்குமுன்னும் தன்லயத்துக்குபின்னும்அஸ
த்தென்று அல்லவாஸ்பஷ்டமாகசொல்லப்பட்டுது, ஆகையால் அனிர்வாச்சியபயங்கரமகாமா
யாசக்தியைவிவேகத்தால் அஸத்தென்றும்துச்சமென்றும் அனித்தியமென்றும் நிச்சயித்துக்
கொள்ளும், காரணமானமாயைக்கேமுன்னில்லாமையிருக்க அதின்காரியமானஜகத்துக்குஎன்
னசொல்லவேணும், ஆகையால்ஜகத்துக்கனாதித்துவவசனம் கௌணமென்று முன்னுமசொன்
னோமே, துவைதத்துக்குநித்தியத்துவம்வருகிறபடியால்முமுக்ஷுவானவன் அதைநம்பக்கூடாது,
ஒருவனுடையமுத்தியில் எந்தமாயையும் அதின்காரியமானஜகத்தும்.தோத்துகிறதில்லையோ, அ
ந்தமாயையானதுஅன்னியானுக்காகஸத்தென்றுசொல்லப்பட்டபோதிலும்அஸத்தென்றேநிச்ச
யம், நிற்குணப்பிரம்மமேஸத்தியமென்றநிச்சயம் வரும்போதுஅந்தமாயையானது பெருங்காத்
தில்சரத்த்காலமேகம்போல் சேதிக்ஷப்பட்டுதானேலயிக்கின்றன, ஈசனுக்குஸர்வஞ்ஞத்துவாதி
தர்மங்களெவளாலாச்சதுகளோ ஈசனுக்குமுன்னிருந்த அந்தமாயாசத்திக்குக்கூடஅனித்திய
த்துவம்வித்திக்கும்போது ஈசனுக்குஎன்னசொல்லவேணும், ஓய்பதம்ஜோஸர்வபூசகுணங்க
ளுடன்கூடியிருக்கின்றவனாக என்னைஅரியாதயும் இதுமாயைசுத்ருபியான என்னால் ஸிரிஷ்டிக்
கப்பட்டுது, பரமார்தமாக நான் சாந்தன் நிற்குணன் நிஷ்கிரியன் அமலன் அசரீரன் ஸ்வயஞ்
சோதிஎன்றுஎங்கும் உத்கோஷிக்கப்பட்டிருக்கிறேன், ஆகையால் அப்புத்தமான இந்தஎன்னு
டையமூர்த்தியானது பிரபஞ்சஸிரிஷ்டிமுதலானதுகளில்லாவிட்டாலும் ஸகுணமாகையால்
அனித்தியமென்றுஸ்திரமாக நிச்சயஞ்செய்யும், மோக்ஷேச்சுக்களிடத்திலபிமானத்தால் பரத்
துவோபதேசம்செய்கிறதர்காகநிற்குணசித்ருபியானஎன்னுலிந்ததேகமெடுக்கப்பட்டுது, செத
ருகிறபடியால் சரீரமென்றவிபுத்தபத்தியால் சரீரமானது அனித்தியமாயிருக்க இதைநித்தியமெ
ன்றுசொல்வதைவன்நம்புவான், நிர்விசேஷப்பிரம்மமிருக்கின்றனவென்ற புத்திஎதுவரையி
லுண்டாகவில்லையோ அதுவனாதானிந்த ஸகுணமூர்திஸத்தியமாகும் அதுவும் அவன்பார்
வையில்தான், மாயாமயசரீரியான பரமேசுவரனை நிராகரணம்செய்வதிலிவ்வளவு பிரவசன
த்தைநானெடுத்துக்கொண்டது மகாவாக்கியத்துக்கு அர்தம்வித்திக்நிதர்காகவேதவிரவே
ரில்லை, இப்படிஸகுணேசுவரனைதள்ளாவிட்டால் அதுக்குஸமமாக நியாகிருஎன்றாவது அதின்
ஸம்பத்தில்நியாகிருஎன்றாவது மகாவாக்கியார்தமுபசாரமாய்விடும், குணங்களுடன்கூடியனஸா
லோக்கியாதியளான அவ்விதமுத்திகள் சுருதிகள்னல்மிகவும் நிஷேதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன
வல்லவா, நாலுவிதமுத்தியும் என்னுடையஸகுணோபாஸனையாலுண்டாகிறது கைவல்லியமுக
தினென்றுதான்பரமார்திகமென்ற சுருதியால்நிற்குணகைவல்லியமான ஐந்தாவதுமுத்தியேஸித்
தார்த்தப்பட்டது ஆகையால்மாயையால்கல்பிக்கப்பட்டஹிரண்ணியச்சமசுருத்துவம்முதலான
சகலமாயாவிசேஷங்களையும் நீர்ஸந்தேகமத்துதியாகம்செய்யும், நிற்குணப்பிரம்மஸாக்ஷாத்
காரமானபின்தான் ஸகுணத்தை உபேக்ஷிக்கலாமென்று நீர்பிரமிக்கவேண்டாம், நித்தியாநித்
தியவிவேகம் வந்தமாத்திரத்தில்ஸ்வபாவமாக தாகமத்தவன்ஜலத்தில் போலுபேக்ஷிக்கலாம்,
ஸவிசேஷம்நிர்விசேஷம் அதிதமென்று சுருதிகளாலும் அடையாளங்களாலும் பிரம்மம்முன்
ருகச்சொல்லப்பட்டிருக்கின்றனவல்லவா அதில்முதலாவதான ஸவிசேஷப்பிரம்மத்தைகை
வல்லியமோக்ஷேச்சுக்களுபேக்ஷிக்கவேண்டியது, முன்னுவதானஅதிதப்பிரம்மம் தள்ளத்தகாத்
தாயும்கொள்ளத்தகாததாயும் அவாந்மனஸகோசரமாயும் பிரசினஉத்தரங்களுக்கயோக்கியமா
யும்வெகுவாக பூர்வஞ்சொல்லப்பட்டபடியாலதையும் உபேக்ஷிக்கவேண்டியதுதான் ஆகையா
ல்லிரொண்டாவதாயும் நடுவிலுள்ளதாயும் ஸத்தியசித்தகநிர்விசேஷானந்தஸ்வரூபமாய்விதே
கமாயும்உள்ளபரப்பிரமத்தில் முமுக்ஷுகளால் அபேக்ஷைசெய்யத்தக்கது, மாயையையிரகிரு
தியாகவும்மாயியைமகேசுவரனாகவும் அரியவேணுமென்றசுருதியால் பிரகிருதியைத்தவிரமா
யைவேவாயில்லைஎன்றும்மகேசுவரனென்றபுருஷனைத்தவிரமாயியான ஸகுணேசுவரன்வேவா

யில்லை என்றும் சொல்லப்பட்டிருப்பதால் ஸவிசேஷத்துக்கு அபலாபம்ஸித்தித்துது, நிர்விசேஷசித்ருபரமாத்மாவை அரியசக்தியத்தவர்களுக்குசருதியானது ஸவிசேஷத்தைபோதிப்பிவிக்கின்றன எவன்திருகாலஞ்ஞானத்துடன் கூடினவனாயும்ஸர்வலோகேசுவரனாயும்தேகியாயுமிருக்கின்றானோ அவனேசுவரனென்றுசொல்லப்படுகின்றபிரம்மவிஷ்ணுசிவாதிபேய்ருள்ளவனாயும் ஸத்தியகாமத்துவமுள்ளவனாயும்ஸகாமோபாஸனையாலடையத்தக்கவனாயுமுள்ளவனே*ன், எவன் ஆத்மாவாககிரகிக்கத்தகாதவனோ இவதன்ஸுவேவையாககிரகிக்கத்தக்கவனவனோ அவனே*ன், எவனிடத்தில்செய்யப்பட்டப்பிரம்மதிருடியானதுதக்கிரஷ்டமாகுமோபிரம்மத்தினிடத்தில் செய்யப்பட்டவனதுதருஷ்டியானதுஅதம்மாகுமோஅவனே*ன், எவன்குணத்திரயத்தில்பரவசனாகிபிரதிபிம்பஸ்வரூபிபோஅவனே*ன், இந்தலோகத்திலும்பரலோகத்திலும்போகங்களெவனுடையஉபாஸனையால்ஜீவர்களுக்குசுடைக்குமோஎவனுக்குமேல்பட்டவனுடையஉபாஸனையால்மோக்ஷங்கிடைக்குமோ அவனே*ன், எவன்புத்திரமித்திரகளத்திருதிபெந்துவர்கங்களுடன்கூடினவனோபூஜாஸெதாத்திருதிகளால்ஸந்தோஷத்தையும்அடையுகிறானோஅவனே*ன், எவனிருக்கிரதென்றதுமுதலானஆருவிசாரங்களுடன்கூடினவனோமாயையால் ஸர்வவியாபாரத்துடனும் கூடினவனோஅவனே*ன், எவன்ஸர்வஜகத்துக்களுடையஸிர்ஷ்டிஸ்திநாசங்களுக்கு முக்கியகாரணமோ ஸர்வஞ்ஞனாயும்ஸர்வசக்தனாயுமிருக்கின்றானோ அவனே*ன், ஜீவோத்பத்தியாதிகளுக்கேதுவாயும் பிரஞ்ஞானகனலக்ஷணமுள்ளவனாயும் வித்தியாப்பிரகிருதியுடன் கூடினவனாயுமுள்ளவன் பிரத்தியகாத்மாவென்றுசொல்லப்படுகிறான், மாயாவிசாரமத்தவனாயும் ஸர்வவியாபாரமத்தவனாயும் நித்தியானந்தஸ்வரூபனாயுமுள்ளவன் பி*ன், எவன்போகத்தைகுடுக்கிறவனில்லையோ மோக்ஷத்தைமாத்நிரங்குடுக்கிறவனோ பெந்துக்களன்றியிலதன்னால் திருப்தியடையந்தவனோஅ*ன், ஆத்மாவென்றேகிரகிக்கத்தக்கவனாயும் ஸர்வோத்திருஷ்டஸுகஸ்வரூபியாயும்பிம்பனாயும் ஸ்வயஞ்சோதிநிற்குணத்துவம்ஸமமாகவே ஸித்தித்திருக்கின்றனவென்று நிச்சயித்துக்கொள்ளும் அநுநீயானையுமுள்ளவனே பிர*ன், பிரத்தியகாத்மபரமாத்மாக்களுக்குஸ்வகெதபேதமிருந்தபோதிலும் கிறுயென்றமகாவாக்கியார்த்தத்துக்கு வினோதத்தைஉண்டுபண்ணுகிறபடியால் மாயியானாசனேதள்ளவேணுமென்றுமுன் சொன்னதைஸ்திரமாகமனதில்தரித்துக்கொள்ளும் மனுவியர்களுக்கிசனிடத்திலு பேசைவந்தால் பிரத்தியக்பிரம்மங்களான பாசைதன்னியத்துக்கு மனுவியர்களைரியமனம்செய்கிறசக்தியத்தபடியால் அவர்களுக்குஸ்வேசசாசாரம் நேரிடுமென்று உம்முடையமனதில் சங்கைவேண்டாம் ஏனெனில் அந்தசைதன்னியம் சிச்சத்தியுடன்கூடியிருப்பதால்ஸர்வஸாதாரணமான நியந்திருத்துவமில்லாவிட்டாலும் வித்துவான்களுடையமனோரியந்திருத்துவம் ஸித்தித்திருப்பதால் ஒருவருக்கும் ஸ்வேசசாசாரம் வரமாட்டாதல்லவா, பிரம்மைக்கியசிரவணத்தாலுண்டாகின்ற ஞானகெந்தங்கூட இல்லாதபசுதுல்லியர்களுடையவிசாரங்களுக்கு பசுபதியானாசுவரனே மாயாசக்தியால் நியந்தாவாகிறான், வித்துவான்களுக்கு ஸ்வானந்தப்பிரூப்தியின்பொருடும் இந்தரிஷ்களப்பிரத்தியகாத்மாவானவன் மிகவும்விமலமா ஸித்தியாசக்தியாலிவ்விடத்தில்தானே அடிக்கடிநேருள நியந்தாவாக இருக்கிறான் “இப்படி உ-வது பாதத்தில் உக-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

உஉ - வது அத்தியாயம்.

இனிஎதுனாலாத்மஞ்ஞானம் வித்தித்து புருஷன்கிருதார்தனுவானே அந்ததத்துவ
ம்பதார்த்தத்தின்நிர்ணயத்தை சொல்லப்போகிறேன், சகலபதங்களுக்கும் களணமுக்கியமா
கஇரொண்டுவிக அர்தங்கள் வித்துவான்களால் வர்ணிக்கப்படுகிறபடியாலதுதுவம்பதத்திவிப்

போதுவிசாரிசுப்படுகின்றன, தலைகைமுதலான அவயவங்களுடன் ஸ்பஷ்டமானஸ்தூலதே
கத்தில்பிரயோகிக்கப்படுகின்ற அந்தத்துவம்பதங்களான அல்லது முக்கியமா, நரன்போகி
மேன்நான் புஜிக்கிறேன் நானிருக்கிறேன் நீபோகிறாய் நீபுஜிக்கிறாய் நீஇருக்கிறாய் என்று எப்போ
முதும் ஸ்பஷ்டமாகசகலமும் பிரயோகிக்கப்படுகிறபடியால்துவம்பதத்துக்கு சரீரத்தைத்த
விரவேனர் அர்தமகாணுமவிரூப்பதாலும் சரீரத்தில் முக்கியமென்றும் தேகத்தைஸம்பந்தித்த
புத்திரதாரதன்முதலானதுகளில் என்னுடையதென்ற அபிமானமிருப்பதால் அதுகளில்கள
ணமென்றும் சிலர்கள் சொல்லுகிறார்கள், சரீரத்தைக்காட்டிலும் அன்னியமான இந்திரியங்க
ளில் துவம்பதம் முக்கியமென்றும் உன்னுடையதேகமென்று பிரயோகங்காணுகிறபடியாலும்
ஜனனமரணமகாணுகிறபடியாலும் தேகத்தில் களணமென்றும் சிலர்கள் சொல்லுகிறார்கள், ஸர்
வேந்திரியங்களுக்கும் தீதமாயும் சகலரூபமாயுமுள்ள மனதானது ஸர்வவிருத்திக்கு மாதாரமா
யிருப்பதால்தான் துவம்பதம் முக்கியமென்றும் உன்னுடைய இந்திரியங்களென்று வேளையா
கக்காணுகிறபடியாலும் ஸர்வத்திலும் ஸ்வாதந்திரியமத்தபடியாலும் அதுகளில்களணமென்றும்
சிலர்கள் சொல்லுகிறார்கள், இந்தமனதும் பிரணாலகட்டப்படுகிறதாகசுருதியிருப்பதால் தே
கத்தைதரிக்கின்ற பிரணாவிடத்திலேயே துவம்பதம் முக்கியமென்றும் உன்னுடைய மனதென்று
அன்னியமாகக்காணுகிறபடியால் மனதிவிடத்தில் களணமென்றும் சிலர்கள் சொல்லுகிறா
ள் புத்திமயனாயும் அத்தியக்ஷனாயும் விஞ்ஞானத்மாவாயும் கர்தாவாயும் பிரணங்களை தரிக்கின்ற
வனாயுமுள்ள ஜீவவிடத்தில் முக்கியமென்றும் உன்னுடைய பிரணானென்று வேளையாகக்காணுகி
றபடியாலும் ஞானமத்தபடியாலும் பிரணாவிடத்தில் துவம்பதங்களணமென்றும் சிலர்கள்
செகல்லுகிறார்கள், சூன்னியமாயும் மனோபுத்தியத்ததாயும் ஸுஷுத்திக்கு விஷயமாயுமுள்ள
அஸத்ரூபத்தில்துவம்பதம் முக்கியமென்றும் உன்னைத்தவிர ஒன்றுமில்லை என்று விவகாரங்கா
ணுகிறபடியால் விஞ்ஞானத்மாவிடத்தில்துகளணமென்றும் சிலர்கள் சொல்லுகிறார்கள், இப்
படி இன்னமும் அனேகத்தத்துவங்களை இதினுள் சொல்லித் தங்கள் தங்கள் புத்திக்கனுஸாரமாக துவ
ம்பதார்தநிர்ணயஞ் செகிறார்கள், ஸர்மானியதெருசனத்தால் சொல்லப்பட்டபடியாவிர்த
வாதங்களெல்லாம் அஸங்கதந்தான், எதுபரமார்தமோ அதை உமக்குச் சொல்லுகிறேன்கேள்
ம்தேகம்முதல் ஸுஷுப்திவனாயுள்ள சகலவிகாரங்களுக்கும் ஸாக்ஷியாயும் சித்தின்மசனாயும்
பிரத்தியகாத்மாவென்று பெயருள்ளவனாயும் கூடஸ்தனாயும் ஜாக் கிரத்முதலான மூன்று அவஸ
நைந்தவனாயும் பஞ்சகோசமத்தவனாயும் நாலாவதுவனென்றும் ஆறாவதுவனென்றும் சொல்
ல்பட்டவனாயும் ஜோதிர்மயபுருஷனாயும் சகலரூபமும் முன்பார்க்கப்படாதவனாயும் சாஸ்தாத்து
னல்மாத்மிரம்பார்க்கப்பட்டவனாயும் இந்ததேகத்துக்குள் இரதயகுறையில்கடாகாசம்போல்
விளங்குகிறவனாயும் அலௌகிகனாயும் முதலாவதுபார்க்கவேண்டியவனாயும் ஸச்சிதானந்தாம்ச
னாயும் உள்ள பிரத்தியகாத்மாவிடத்தில் ஒப்பத்மஸம்பவதோ துவம்பதம் முக்கியமென்று அரியும்
சூன்னியருபியாயும் ஸர்வலௌகிகனாயுமுள்ள ஸுஷுப்தவிடத்திலந்தபதம் களணமென்றும்
உருதியாக அரியும், விசுவனதை ஜஸன்பிரஞ்ஞன் ஜாக் கிரத்சுவப்ன ஸுஷுத்தி இவளவுமெவ
னல்ஸத்துபபோல் தோத்துகிருதுகளோ அவனே துவம்பதத்தால் சொல்லப்படுகிறான், ஸ்தூ
லஸுக்ஷ்மகாரணமான மூன்றுதேகமும் எவனை அவலம்பித்துக்கொண்டு வித்தித்திருக்கின்ற
னவோ அவனே*ன், மூலாதாரம் முதலான ஆதாரங்களில் நிரலேபனாயும் நிரஞ்சனனாயுமுள்ள
எவனைதியானமார்கத்தால் யோகிகள் தேடுகிறார்களோ அவனே*ன், ஜீவஜன்மாதிகாரணனாயும்
தடஸ்தலக்ஷணமுள்ளவனாயும் பிரகாசிக்கிறவனாயுமுள்ள எவனிடத்தில் விகாரவஸ்து ஒன்று
மில்லையோ அவனே*ன், எவனிடத்தில் மனதைநாட்டினவர்கள் மிகவும்சத்தமான கரணங்க
ளுடன்கூடுவார்களோ எவனைவலதுகண்ணுக்குள்ளிருக்கிறவனாகச் சொல்லுகிறார்களோ அவ
னே*ன், தேகாதிவிகாரங்களை எவனைத்தவிர வேரில்லாமலிரந்தனல் புருஷர்களுக்குவைருக்

கியமுண்டாகுமோ அவனேன், வெகுவனர்தங்களால் சுத்தப்பட்டிருக்கின்ற தேகத்திலிருந்
தபோதிலும் எவன்தீப்பொரிபோல் விளங்குகிறானோ அவனேன், எவன்காம்பலத்தைபுஜி
க்கிறவனுடன்கூட இருந்தபோதிலும் ஓட்டன்றியில்கர்தாகர்மம் பலமிதகளுக்கத்தினுகபிர
காசிக்கிறானோ அன், இப்படி குருமுதமாகக்கேட்டு பத்மபூவனவர் வினயத்துடன்கூடி
கைகட்டிக்கொண்டுமிருதுவாயும் யோக்கியமாயும் பிரசினம்செய்கிறார் “பிரம்மா” ஸத்குரு
வேசுருணஸிந்துவே ஸர்வஞ்ஞானை—சுத்ததபோதிப்பிவிக்கிறவரே என்சித்தத்திலொரு அர்த
ம்தோத்திகிறது அதைதாங்கள்கேளுங்கள், தாங்கள்கொல்லிய பிரத்தியகாத்மாவுக்கு அன்னி
யனும்மகாகாசம்போல் எங்கும்பூர்ணனுயுமுள்ள பரமாத்மாவும்பதத்துக்கு முக்கியனென்
றும்தேகத்தில்பரிச்சின்னகை இருப்பதால்பிரத்தியகாத்மாகளன்னென்றும் இதுசரியோஇல்
லையோஅதைநிச்சயித்துச்சொல்லுங்கள் “ஸ்ரீகுருமூர்த்தி” ஓய்பிரம்மாவேமிகவும்பரனாயும்பூர்
ணனாயும்ஸச்சிதானந்தலக்ஷணமுள்ளவனாயும் அகண்டைகரஸர்காரனாயும் பிரத்தியகாத்மாவுக்
கன்னியனாயும் ஸ்வயம்பிரகாசனாயும்மகாகாசஸமனாயும்நிற்குணனாயும் அமலனுயுமுள்ளபரமா
த்மாஒருவனிருக்கிறான் ஸத்தியந்தான் ஆகிலும்வன்துவம்பதார்தமாகான், தத்பதார்தம்துவம்
பதார்தமிரண்டெருடையவிலயத்துக்காதாரனாகையால் அபரேக்ஷஞானஸ்வரூபியான அவன்
அஸிபதத்துக்கர்தமாவான், இந்தகூடஸ்தன்துவம்பதார்தன் வேளையானபிரம்மம்,தத்பதார்தம்
இரண்டிக்குமைக்கியலேதுவானபரமாத்மா அஸிபதார்தன், சகலத்துக்குமுன்பட்டவன்கூட
ஸ்தன்சகலத்துக்கும்வெளிப்பட்டதுபிரம்மமஉள்ளும்வெளியும்தவன்ஸ்வகெதபரமாத்மா,
தத்பதத்தால்பெரிதானபிரம்மம்துவம்பதத்தால் அணுவானபிரத்தியகாத்மாவும், ஐக்கியத்
தில்அஸிபதத்தால்பரமாத்மாவும், போதிப்பிவிக்கப்படுகின்றன இப்படிஇருக்கும்போதுஅகண்
டானந்தகேவலசித்ரூபரமாத்மாவிடத்தில் துவம்பதமெப்படியாகும், நிர்விகாரசித்தம்சனா
யும்ஸத்தாயுமனுவாயுமுள்ள பிரத்தியகாத்மாவிடத்தில் விபரீதமானபிரகத்துவம் கூடாதெ
ன்றபுத்தியைதள்ளு, தன்னிடத்திலாரேபிக்கப்பட்ட சகலவிகாரங்களுடைய அபலாபத்தால்
பிரகத்துவம்தன்னிலேவருமென்று அனேகமாகநான்முன்சொன்னேன், ஆரேபிதங்கள்நான்
கொம்புபோல்பொய்யாகையால் அவிஷயமானதுகளை எப்படிவிலாபனம்செய்யலாமென்றுசுந்
கிக்கவேண்டாமமண்கடஉபமைபெலத்தால் சாஸ்திரங்களில் சொல்லியஸாதனங்கள்னல்விவா
பனம்செய்யத்தக்கதுதான், நரன்கொம்புபோல்விகாரங்களமிகவும் இல்லாதபகூத்தில்துவம்
பதமாவதுதத்பதமாவது அஸிபதமாவது பிரயோகம்செய்யப்படமாட்டாது தேகாதிகா
களிருக்கும்போது தான்ஸ்வதாபோதஸ்வரூபான கூடஸ்தனுக்குதுவம்பதார்தத்துவம்
டைக்கிறதுஆகையால் நரன்கொம்புபழுதை பாம்புமுதலான திருஷ்டாந்தத்தை அனுஸரித்து
தேகாதிகளுக்குமிகவும் இல்லாமையைகல்பிக்கிறது யுந்தமில்லை, எப்படிபிரத்தியகாத்மாவை
அடுத்ததேகாதிகள் ஜடங்களாயும் அஸத்ரூபங்களாயும் இருந்தும்மந்தமதியின் கண்ணுக்கு
ஸத்துப்போல்காணுகிறதானோ, அப்படிசித்ருணானபிரத்தியகாத்மாவும் தேகம்முதலான
துகளை அடுத்தமத்தியமநிருஷ்டிக்கு விளங்குகிறான் ஆகையாலொன்றுக்கொன்று ஆதாரமாயி
ருப்பதுஉசிதந்தான், அன்னியொன்னியாச்சிரயத்துமன்றியில் நிரம்சுகனாயும் ஸ்வதந்திரனாயு
மயிருக்கின்றபரமாத்மா ஒருவனேஸ்வத்துக்குமாதாரனாயும் தனக்குவேரை ஆதாரமில்லாத
வனாயும்ஸ்வதாவெனங்குகிறான், எவன்குருவாக்கியத்தால் பிரத்தியகாத்மாவை நன்றாகஅரி
யுகிறானோ அவனே அகம்பதார்த விஞ்ஞானீபிரத்தியகாத்மவித்தென்றுசொல்லப்படுகிறான், அவ
னானேபின்பிரம்மபதார்தத்தை எப்போதுஸ்பஷ்டமாக அரியுகிறானோ அப்போதுதான்எகத்
துவவிஞ்ஞானிஎன்றும் பிரம்மாத்மவித்தென்றும் சொல்லப்படுகிறான், விசாரிக்கும்போது ஆத்
மாவருகிதசித்ரூபத்துவமிருப்பதால் அன்னுவயவியதிரேகங்களாலாத்மாவை நிச்சயிக்கவே
ண்டியது, இந்தநான் பிருணமயனாகையால் தேகமயனில்லை மனே

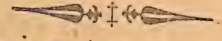
மில்லைவிஞ்ஞானமயனாகையால் மனோமயனுமில்லை ஆனந்தமயனாகையால் விஞ்ஞானமயனு
மில்லைஆனந்தம்சனாகையால் ஆனந்தமயனுமில்லைநிரம்சானந்தனாகையால் ஆனந்தம்சனாமி
ல்லைஇப்படிஅன்னுவயவியதிரேகங்களாகும் துவம்பத அகம்பதங்களுக்கு லக்ஷியார்தனாகூட
ஸ்தனைபூர்ணானந்தகனான பரமாத்மாவிடத்தில் சேர்பிவித்தவித்துவான் ஸர்வஸம்ஸாரபா
சங்களிலிருந்துவிடுபட்டு சாசுவதநிஷ்களரித்தியபரமஸ—சுத்தை இவ்விடத்திலேயே அடையு
கிறான்ஸம்சயமில்லை, அகண்டசிதானந்தரஸஸ்ரூபியானபரமாத்மாவுக் கேதுவம்பதார்தத்துவ
மில்லாதபடியால்லைமுதிகநியாயமாகஸ்வாதீதனானஅருபநிருத்மாவுக்குதுவம்பதார்தத்துவமி
ல்லை சிலர்களந்தஅருபவஸ்துவுக்கே நிர்விசேஷசிதாத்மத்துவமிருப்பதாலதுஸித்தார்தவஸ்து
வாகையாலும் அதுக்கேதுவம்பதார்தத்துவமாகுமென்று சொல்லுகின்றார்கள், தத்துவமவிமு
தலான மகாவாக்கியங்களுக்ககோசரமாகச்சொல்லப்பட்டபடியால் அசப்தமான அந்தவஸ்து
எப்படிதுவம்பதார்தமாகும், ஸவிசேஷர்களாயும் சிதாபாஸர்களாயுமுள்ள ஜீவேசர்கள் எது
னால் நிவிர்த்திக்கப்படுகிறார்களோ அந்த சிதாத்மகமானவஸ்துவே நிர்விசேஷமாகும், அருப
வஸ்துவிலோவெனில் நிவிருத்திப்பிவிக்கிற ஒருசக்தியை ஒருவருமொப்பவில்லை அந்தஅத்தை
திகளுமொப்பவில்லை, முன்னிருந்த அத்துவைதிகளந்த அருபவஸ்துவில் சக்தியை ஒப்பாமலி
ருந்தபோதிலுமிப்போதுள்ள நாமொப்புருமெனில் அதிலும் சக்தியிருந்தால் அப்போது
முத்தர்களுக்கும் திரும்பவும்பெந்தம்நேரிகிறபடியாலதுஉசிதமல்ல, அந்த அருப வஸ்துவி
ல் பிரவிருத்திசக்திவேண்டாம் நிவிருத்தி சக்திஇருக்கட்டுமேஎனில் ஓய் பத்மஸம்பவரே நிவி
ருத்திசக்திஇதுக்கோ அதுக்கே பிரவிருத்திசக்தியாகுமாகையால் அதுவும் உசிதமில்லை, எவன்
ஜீவேசர்களைதானே ஈட்சணம்பண்ணிவிருஷ்டிகாலத்தில் ஜகத்ஸம்ஸாரங்களில் பிரவிருத்திப்
பிவித்தானோ அந்தசித்ரூபியான பிரத்தியகாத்மாவே மோக்ஷ காலத்தில்தன்னுடைய சிச்ச
க்தியினாலே அந்தஜீவேசர்களைசிக்கனான தன்னிடத்திலைக்கியஞ்செய்துநிவிருத்திப்பிவிக்கிற
ன் ஆகையால் சித்மச கூடஸ்த சாக்ஷிதரீய பிரத்தியகாத்மாவிடத்தில் தான்துவம்பதம் முக்
கிய மாகுமேதவிர அன்னியர்களான பரமாத்மாவிடத்திலும் அதிதனிடத்திலும் ஆகமாட்டா
நிச்சயம் இப்படியானால் அதுவே நீ நீயேஅது நீயே நான்நானே நீஎன்று சுருதியில் சொல்லப்
பட்டவியதிஹாரமென்றது வினாகுமேஎனில் முன்சாரீரமீமாம்ஸைஎன்ற பேயனாரிஷேதித்த
இடத்தில் சொல்லியிருந்தபோதிலும் இந்த வியதிஹாரத்தை வேறாகச்சொல்லாததுனலிவ்விட
த்தில் சொல்லவேணும் ஓய் கமலாஸனரே சொல்லப்போகுர அர்தம்மிகவும் ஸுகூலமமாகை
யால் ஆதரவுடன்கேளும் ஒன்றுக்கொன்றுஐக்கியஞ்சொல்லப்பட்டிருப்பதால்லவாமக்கிப
படி சங்கையுண்டாயித்து, தத்துவம்பதார்தங்களுக்கைய மிருந்தபோதிலும் சூட்சுமமாக
பேதமுமிருக்கின்றன எப்படிஎனில் எப்படியியதிஹாரமத்த தத்துவமவிஎன்ற யிடத்தில் தத்
பதார்தனைத்தவிரதுவம்பதார்தன் வேளையில்லாவிட்டாலும் துவம்பதார்தனைத்தவிரதத்பதார்
தன்வேளையாக இருக்கின்றானோ எப்படிமகாகாசத்தைத்தவிரகடாகாசம்வேரில்லாவிட்டாலு
ம் கடாகாசத்தைத்தவிர மகாகாசம் வேளையோ அப்படிபிரகிருதத்திலும் பேதமிருக்கின்றன
அதாவது முதலைக்கிய உபதேசத்தால் பரேக்ஷஞ்ஞானமுண்டாகும் இரண்டாவதைக்கிய உ
பதேசத்தால் அபரேக்ஷஞ்ஞானமுண்டாகும், சொல்லியமகாவர்க்கியம் ஸாமான்னிய மாஸை
யால் திரும்ப பிரதிலோமமாகச்சொல்வதில்விசேஷார்தம் வித்துவான்களாலரியப்படுகின்றன
வல்லவாதத்துவமலிஎன்றொன்பதுதரஉபதேசாப்பியாஸத்தில்கூடமேலுக்குமேல்சங்கையை
நிவிர்த்திப்பித்ததுனால் முன்னுக்குமுன்பேதமிருக்கின்றன அனுலோமமாகதிரும்பிச்சொல்வது
அப்பியாஸமென்றும் பிரதிலோமமாகதிரும்பிச்சொல்வதுவியதிஹாரமென்றும்மீர்மானம்இப்
படிஇருப்பதில்பதார்தங்களுக்கொன்றுக்கொன்றுதெசைபேதத்தால்கவல்பபேதமிருப்பதால்
க்கியங்கூடாது, சூத்திரக்காரரும் வியவகாரதேசையில் ஜீவப்பிரம்மவிபாகத்தையும் பரமாத்

தெசையில் பிர்மான்னியன் ஜிவனென்றும்பேதம்அபேதமிரண்டையுமொப்புக்கொண்டிரு
க்குறா ஆகையால் பதங்களுக்கு ஸாங்கரியத்தை ஒருக்காலம்செய்யக்கூடாது, நாமரூபங்களை
விட்டுன்றசுருதியாலும் தத்பதம்வேளையாகவேகாணுகின்றன ஜீவனெப்போது ரூபத்தைவி
டுவானேஅப்போது அதிலுள்ளபேயரையும்விடுவான்துவம்பதம்கௌணமாகிலும்முக்கியமாகி
லும் இரண்டும்ஜீவனுடைய பேயர்தான், வெகுசுருதியில்பிரதிபிம்பஜீவனிடத்தில்வாச்சியமா
கவும் பிம்பஜீவனிடத்தில்லகியமாகவும்ஜீவசுபத்தப்பிரயோகமிருப்பதால்தேகாதிவிகாரங்களு
க்குதுவம்பதவாச்சியத்துவமும்பிம்பனுபிரத்தியகாத்மாவுக்குதுவம்பதலகியத்துவமும்சித்
தித்ததுஆனதுவம்பதமானதுஎப்படிஜீவனுடையபரியாயநாமமாகுமென்றுஎவனுதுசொல்
வானுகில்லையித்யேஅப்போதுவசுபத்தங்களும்குபிர்மத்தின்நாமங்களாகும் பெந்தமோஷ்ஷிய
வஸ்தைககும்மிகவும்பிடைவரும்கஷ்டமிதுஆகையால்பூர்வம் விஸ்தாரத்துடன்சாரீரசுபத்ததா
லுபன்னியாஸஞ்செய்யப்பட்டதுவம்பதத்தின்பிர்மமென்றசங்கைஉமக்குவேண்டாம்எப்போ
துதுவம்பதத்தாலுபலகிதமானஜீவரூபத்தைத்தள்ளித்ததத்தாலுபலகிதமான பிர்மரூபத்
தைஅடைந்தானேஅதுமுதல்ஜீவனென்றபேயரும் துவம்பதமும்சித்திக்கமாட்டாதுகன்பிர்ம
மென்றபேயரும்பதமும்அந்தவித்துவானிடத்தில் வித்திக்கிறதுகள்ஆகையால்பூர்வம்மாவே
துவம்பதமுக்கியார்த்தனுபிரத்தியகாத்மாதிருதயத்திலிருக்கிறனென்றும் அதின்கௌணர்தம்
தேகேந்திரியாதின்னும்நிச்சயித்துக்கொள்ளும்இரகத்தம்மாம்ஸமியும்புரேமம் முதலானதுக
ளுடன்கூடினஸ்தூலதேகத்திலுள்ளலாறும்பிரயோகிக்கப்படுகின்றதுவம்பதம்வியாவகாரிகம்
ஸ்வபன்சுஷுப்தியளுக்காஸ்பதமாயும்மோக்ஷம்வரைநாசமத்ததாயுமுள்ளசுக்ஷ்மகாரணதேகங்
களில்லாறும்பிரயோகிக்கப்படுகின்றதுவம்பதம்பிரதிபாஸிகம்மூன்றுதேகத்துக்கும்மே
ல்பட்டகூடஸ்தபிரத்தியகாத்மாவிடத்தில்வித்துவான்களால் பிரயோகிக்கப்படுகின்றதுவம்பத
ம்பாரமார்திகம்“பிர்மமா”ஸ்வாபிதங்களால் சொல்லப்பட்ட இந்தஅர்த்தத்தில்எனக்குஸம்சய
முண்டாகின்றனஎன்னவெனில்மான்டேக்கியம்முதலானஉபநிஷத்தில்விசுவன் ஜாக்கிரத்தில்வியா
வகாரிகனென்றும் தைஜஸன் சுவப்னத்தில்பிரதிபாஸிகனென்றும்பிரஞ்ஞன்சுஷுப்தியில் பார
மார்திகனென்றும்சொல்லப்பட்டிருக்கதாங்கள் சுஷுப்தியில்துவம்பதம்பிரதிபாஸிகனென்று
சொல்வதெப்படி எனக்குயதார்த்தத்தை சொல்லவேணும்“ஸ்ரீகுருமூர்த்தி” ஓம்பிர்மாவேச
ருதியிலப்படியே சொல்லப்பட்டிருப்பதால் நீர் நன்றாககேட்டீர் ஆகிலும் பிரஞ்ஞன்பரமார்த
மென்றதுஉபசாரமாகும், அஸத்துவாவரணம் அபானுவரணமென்றஇரண்டாவரணரூபமான
பெருமிரிலிதைஜஸனுனைவன்பாலனிடத்தில் யௌவனம்போல்மறைந்திருப்பதால்பிரதிபாஸி
ருதிபாஸிகனுதேஇப்படியிருஞ்ஞனென்றஜீவனும்அஞ்ஞானத்தின்காரியமானஇரண்டாவர
ணஉபாதியில் பிரதிபிம்பித்துவிகாரத்தால்சுபானுபிப்பதாலாபாஸனாகிருனால்லவாஸஞ்சாரத்
தாலும்ஸஞ்சாரமத்ததாலும் தைஜஸப்பிரஞ்ஞர்களுக்குபேதமிருந்தபோதிலும்எப்படி அலையு
ள்ளஜலத்திலும் அலையத்தஜலத்திலும் பிரதிபிம்பித்த ஆகித்தனுக்கு ஆபாஸத்துவம்நீங்கவில்லை
யோ அப்படி ஆபாஸத்துவம்நீங்கவில்லை,சுஷுப்தியில் ஸ்தூலஸ-ஞ்ஞம்விசேஷங்களெவ்வளவு
பில்லாமலிருந்தபோதிலும் காரணரூபமாக ஸமஸ்தமுமிருக்கிறதாக சகலமதஸம்மதமாயிருக்
கஅந்தசுஷுப்தி அவஸ்தைதயுள்ளவன் பாரமார்திகனென்று எப்படிசொல்லலாம்அபானுவர
ணத்தால் ஸ்வயம்பானமத்தபடியால் சிவர்கள் சொல்லுகின்றபிர்மத்துவவசனம்வியர்தமல்ல
வா, பிர்மத்துக்கு மாத்திரந்தான் அதில் சூரியன் விளங்க வில்லைஎன்றதுமுதலான சகலவே
நாங்குகளுலேயும் ஜோதிஸ்வரூபத்துவம் கேழ்வியாகின்றனவேதவிர வேளையொன்றுக்கு
மில்லை அப்படிப்பட்ட பிரகாசம்சுஷுப்தியில் காணப்படாதபடியால் பிரஞ்ஞன் நிஷ்களப்பிர்
ம்மமென்றதுகூடாது, முக்காலத்திலும் ஸ்வபாவமாகவே நிஷ்களத்துவமெவனுக்கிருக்கின்றன
வோ அவனுக்குத்தான் ஸத்திய விஞ்ஞானஸ்வரூபத்துவம் ஸர்வதா ஆகும் ஸத்தியம் ஞானம்

னந்தமென்ற சுருதியால் பிர்மமொன்றே ஸத்தியாதிலக்ஷணமாக முக்கியமாகசொல்லப்படுகி
ன்றன பிரஞ்ஞனுக்கோவெனில்ஸம்பிரஸாதசுருதியால் சரீரத்திலிருந்து கிளம்பி பரஞ்சோதி
ப்பிரூப்திசொல்லப்படுகின்றனவே தவிர கிளம்புகிறதற்குமுன்னில்லை அஸத்துதன்னுத்தத்திக்
கு முன்பிரஞ்ஞனுக்கு பிர்மத்துவமிருக்கட்டும் அப்படியிருந்தபோதிலும் மத்திய காலத்தி
ல் பரப்பிர்மத்துக்கன்னியனாக இருப்பதால் ஸத்தியத்துவமவனுக்கு களணந்தான்மத்தியகா
லத்திலும் கடத்துக்குமண்போல் பிர்மத்தைத்தவிர வேளையுதாரமில்லாத்துனல்அபின்னத்
துவம் சொல்லலாம் அப்படியிருந்தபோதிலும் காரியங்காணுகிறபடியாலந்த அபேதவசனமி
ஷ்பலம்தான், காரியங்களுத்தோத்தாமலிருந்தாலல்லவா அதுசபலமாகும் நீசனால்தொடப்பட்ட
போதிலும் மண்ணை எல்லோரும் தொடுகிறார்கள் மண்மயமாயிருந்தபோதிலும் கடத்தைநீசன்
தொட்டால் மைத்தவர்கள் தள்ளிப்போடுகிறார்கள் இப்படி அனுஷ்டானத்துக்கயோக்கியமான
அபேதவசனம் வியர்த்தந்தான் பிரஞ்ஞன் அவித்தை ஆவரணத்துடன்கூடினபிர்மத்தின்காரிய
மாகையால் நேராகமண்ணின்காரியமானகடம்போல்காரியமாகவில்லை,ஆகையால்ஸத்திகாலத்
தில்காரியத்துக்குகரணத்துடன் முக்கியமான ஐக்கியமில்லைஅதினேகதேசாம்சத்திலிருப்பதால்
அபேதரூபகசரிக்கப்படுகின்றன இதிலிப்படியாகும்போதுபிரஞ்ஞனுக்குஅதிதனான கூடஸ்த
தரீயப்பிரத்தியகாத்மாவிடத்திலேயே துவம்பதம்பாரமார்திகமாயித்துஆனால் பிரஞ்ஞனுக்கு
பிம்பமானஆத்மாவும்பிரத்தியகாத்மாவென்றும்பரமாத்மாவென்றும்இரண்டாகையால்அவ்வி
டத்திலும்ஸத்தியத்துவம்கௌண முக்கியமாகும்பரமாத்மாவும்சித்ரூபனென்றும் அருபனென்
றுமிரண்டாகையால்அவ்விடத்திலும்இப்படியாகுமென்றுசத்தியத்துவத்துக்குஒருநிலையில்லை
ன்றுசங்கிக்கவேண்டாம் ஏனெனில்துவம்பதஸத்தியததுவமேபிரகிருதமாகையாலது கூடஸ்த
னிடத்திலநன்றாகநிலைத்திருக்கின்றனவல்லவா ஸாமான்னியஸத்துவத்திலும் சித்ரூபமேமுக்கிய
மேதவிரசித்தம்சம் அருபமிரண்டும் முக்கியமாகாதுசித்ரூபபரமாத்மாவுக்குபாரமார்திகஸத்தி
யத்துவமும்அருபாத்மாவுக்குவியாவஹாரிகஸத்தியத்துவமுமிருக்கின்றனவல்லவா ஆனால்கீழ்
ப்பட்டதேவியாவகாரிகமென்றுஎங்கும் பிரசித்தமாயிருக்கஇவ்விடத்திலெப்படி அன்னியதா
வாகசொல்லப்படுகின்றனவெனில்கேளும் பதம்ஜோ அந்தஅருபவஸ்துவானதுசகலத்துக்கும்
மேல்பட்டதாயிருந்தபோதிலும்ஆத்மாவாசுபிர்மமவித்துனாலேகூடலோகத்திலனுப்பிவிக்கஅ
யோக்கியமாகையால்உபநிஷத்வாக்கியத்தாலிருக்குதென்று வியவஹாரத்துக்குமாத்திரம்யோ
க்கிமாகையாலும் வியாவஹாரித்துவம்சொல்லப்பட்டுதென்றுஅரியும் அம்புஜோத்பவரேஅ
ந்ததுவம்பதமானது அன்னியபதத்தை அபேக்ஷியாமல் கூடஸ்தனையும் மைத்தவிகாரசமூகத்
தையும் நன்றாகபோதிப்பிவிக்கின்றன அன்னியமானஅகண்டப்பிர்மத்தையோவெனில்தத்பத
த்தைஅபேக்ஷித்துபோதப்பிவிக்கின்றன நீன்றுபிரயோகித்தால் சகலரும் நானென்ற அனுப
வத்தைமைத்த அபேக்ஷ்யன்ரியிலடையுருபடியால்சச்சிதானந்த அகண்டபோதாத்மாவை
போதிப்பிவிக்குரதில் ஸ்வாதந்திரியமில்லை துவம்பதத்துக்கு முக்கியார்தமாக பிரசித்தமாயும்
தன் இருதயத்திலிருக்கிறவனாயும் கட்டைவிரலாகாரமுள்ளவனாயும் தன்போதருபியாயுமுள்
ளகூடஸ்தனைப்பார்த்து தேகம் விழுந்தபின் ஸ-ஞரியமண்டலத்தை பேதிக்கிறுன்னில்லைஇல்லை
என்றிவ்விதவாக்கியங்களால் தேகம்முதலானவிகாரங்களைதள்ளிதிருக்குரபனாயும்இந்த தேகத்து
க்குள் ஐ-வலிக்குரவனாயும்உள்ள ஆத்மாவைப்பார்த்துதிரும்பவும்மாதாவின்னுதரத்தைஅடை
யுகிறுனில்லைகூடஸ்தனாகையால்அந்தபிரத்தியகாத்மாயுஷ்மத்பிரத்தியயமுள்ளவனாயும்அஸ்மந்
ப்பிரகத்தியயமுள்ளவனாயுமானான் அப்படியே ஸத்தான பிர்மத்துவமும் ஜீவத்துவமுமுபச
ரிக்கப்பட்டுதுகள் இந்த கூடஸ்த ஆத்மாவுக்கு ஜீவத்துவமும் முக்கியமில்லைபிர்மத்துவமும்
முக்கியமில்லை ஆனால் சிதம் சத்துவமும் ஜடாதிஷ்டானத்துவமும்இரண்டும்தன்னாலேயேஇரு
க்கின்றன, கூடஸ்தபோதாத்மாவுக்கு ஜீவத்துவமிருந்தபோதிலு மவிஞ்சித்துவமிருப்பதாலும்

பிரமத்துவமிருந்தபோதிலும் இருதயம்முதலான ஆதாரங்களில் நித்தியஇருப்புணல் அணுவாயி ருப்பதுனாலும் உபயாத்மத்துவம் ஸத்தியமென்று சிலர்கள் சொல்லுகின்றார்கள் ஸ்தானத்தால் கூட உபயாத்மத்துவங்கூடாதேன்று ஸ-ஒத்திரகர்தாவால்பரிஹரிக்கப்பட்டிருப்பதாலது யுக்த மில்லை, இப்படி அப்பய திக்ஷிதரூல் மொழி பெயர்கப்பட்ட தத்துவ ஸாரூபண சந்திரிகையில் ஞானகரண்டத்தின் உ - வது பாதத்தில் உஉ - வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

உஉ - வது அ த் தியாயம்.

இனி அதிகாரியானவனெதுனால் ஸம்ஸாரபாசங்களிலிருந்து விடுபட்டு சுகத்தை அ டையவானே அந்த திருபாத்பிரம்மத்தின் நிர்ணயத்தைசொல்லப்போகுமேன், சகலபிரபஞ்ச முமிந்த புருஷனுக்கு ஒருபாதம்மூன்றுபாதமமிருதமாக ஆகாசத்திலிருக்கின்றனவென்ற சுருதி யால்கொல்லப்பட்ட அமிருதமான திருபாத்பிரம்மம்நிற்குணந்தான், சிலர்கள் அவயவத்துடன் கூடியிருப்பதால் சகுணமென்று சொல்லுகின்றார்கள் அமிருதத்துவவசனம் முக்கியமாயிருப்ப தாலது அஸங்கதந்தான் சகலபிரபஞ்சரூபமான முதல்பாதத்திலே ஸகுணப்பிரம்மமும் அதின் காரியமான ஜகத்துமிருப்பதால் திருபாத்பிரம்மம் நிற்குணந்தான் ஓய் பங்கஜோத்பவனே அந்த முதல் பாதத்தில் லோகேசுவரர்கள்மாத்திரம்காரியகாரணமாக இருக்கின்றார்களென்று எண்ண வேண்டாம் இந்த ஸம்ஸாரஜீவர்களிருக்கின்றார்கள் இரண்டாவது மூன்றுவது நான்காவது ன மூன்றுபாதங்களும் நிஷ்களானந்தரூபிகள் ஆகாசத்தைக்காட்டிலும் பெரிதென்று சொல்ல ப்பட்டிருப்பதால் இந்தப்ரமபுருஷன் நிர்விசேஷசிதாகாசரூபிதான் சரணத்தால் சொல்லப்பட டவன் ஜோதிஎன்று சூத்திரக்காரரும் சொல்லியிருக்கின்றார் அந்த ஜோதியும்கெணமென்று ஒரு விடத்திலும் ஒப்புக்கொள்ளப்படவில்லை மாயை அவித்தை முதலான தின்சம்பந்தலேசங்கூட இல்லாத்துணல்புருஷனுக்கு ஜோதியானது முக்கியமென்று ஸர்வவேதாந்திகளும் சொல்லுகின் றார்கள் திருபாத்பிரம்மத்துக்கு மாயாசம்பந்தமாவது அவித்தியாஸம்பந்தமாவது சொல்லப் பட்டிருக்குமாகில் அப்போது சவிசேஷத்துவமாகும் சிதானந்தசுவரூபமாகவே எல்லாருலும் நிரூபணம் செய்யப்படுகிறபடியால் நிர்விசேஷத்துவம் நிச்சயம் நிர்விசேஷவஸ்துவுக்கு அவய வமெப்படி கூடுமெனில் நிர்மல அவயவங்களாகையால் குத்தமில்லை நிர்மலத்துவமாவது சேதி க்கப்படாமையென்க்கப்படாமையென்க்கப்பட்டு இருப்பதால் அந்த அவயவங்களால் பிரம்ம த்துக்கு தூஷணமில்லை விஜாதியபேதமத்தபடியால் விகாரங்களுக்குச் சொல்லியிருத்திக்ஷய ங்களிலுக்கு வரமாட்டா துகள் திருபாத்பிரம்மத்தினிடத்தில்பிரியசிரஸ்துவம் முதலான தர்மங் ளிருக்குமாகில் போது ஆனந்தமயனுக்குப் போல்விருத்திக்ஷயங்கள்வரும், இது பிரியாப்பிரிய மத்ததாகச் சொல்லியபடியால் படியாகாது நித்தியமாயும் ஸத்தாயுமுள்ள பிரம்மம் அசரீரமா கையாலதை பிரியாப்பிரியங்கள் தொடமாட்டாது, சிதானந்தஸ்வரூபமான பிரம்மத்தின் திருபா த்ரூபமான ஸ்வகேதபேதத்தை தூஷிக்குவர்களுக்கு ஸம்சாரத்திலிருந்து எப்போது முக்தியு ண்டாகும் அத்துவைத நிச்சயத்தில் காரணம் குன்னியமாகின்றனவென்ற குத்தம்மூன் ஸ்தாபிக் கப்பட்டிருக்கின்றன அத்துவைதசருதிகளெல்லாம் ஸாமான்னிய அர்த்தங்களுள்ளும் சொல்லியி ருக்கிறோம் அந்த ஸாமான்னியசருதிகள் தூர்பெலங்களாகையாலிந்த விசேஷசருதியின் ஸன்னிதி யிலிருக்கத்திரமையுள்ளதாக மாட்டாதுகள் ஸத்தியம் ஸத்தியம் ஸத்தியமென்று மூன்றுதரம் சொ ல்லுகிறோம் எவ்வளவு கர்மவரை திருபாத்சருதியினர்த்ததை மனதில் தரிக்கவில்லையோ அதுவரையில் தான் புருஷர்களுக்கு அத்துவைதம் ஸத்தியமென்று தோத்தும் திருபாத்து வத்தை கேழ்க்கிறதற்கு முன்னல்லவா பிரம்மம் அத்துவைத மென்றிர்தார்கள் பின்னும் அ ந்த அத்துவைதவாதத்தில்கியிருக்குமாகில் அவன்தான் மந்தனென்று சொல்லப்படுகிறான் அத் துவைதகிரவணத்துக்கு முந்திருபாத்பிரம்மஞானமென்று சொல்லக்கூடாது ஏனெனில் திருபா

த்துக்கு மேல் சொல்லப்பட்ட துவைதாத்துவைதாதி சப்தமத்ததல்லவா விஜாதிய ஸஜாதியஸ்வ கெதபேதங்களை விருத்தி செய்கிற அபேதமும் மூன்று விதமாகும் மேலுக்கு மேல் சிரோஷ்டமாயி ருந்தபோதிலும் ஆதியும் அந்தமும் ஸகுணவிஷயமாயும் அருபவிஷயமாயும் இருப்பதால் தள்ள த்தக்கதாகும் ஸகுணத்துவைதவாதம் மகாவாக்கியத்துக்கு விருதிஎன்றொண்ணிரிஷேதிக்கப் பட்டிருப்பதால் அதுதள்ளத்தக்கதென்றது யுத்தந்தான் அருபாத்துவைதவாதம் மகாவாக்கிய துக்கு தூர்மென்றொண்ணிரிஷேதிக்கப்பட்டிருப்பதால் அதுவும்தள்ளத்தக்கதென்றது யுத்தந் தான் சித்ரூபர்வைதவாதம் மகாவாக்கியத்துக்கனுகூலமென்றெண்ணிரிஷேதிக்கப்படாமலிரு தான் சித்ரூபர்வைதவாதம் மகாவாக்கியத்துக்கனுகூலமென்றெண்ணிரிஷேதிக்கப்படாமலிரு ப்பதால் சொள்ளத்தக்கதென்றது யுத்தந்தான் பேதம் மூன் வித்தித் திருப்பதால் அபேதம் பின் னாகும் விஜாதியபேதத்தைத்தள்ளும்போது விஜாதிய அபேதம் வித்திக்கின்றன. அதைத்தள்ளும் போது ஸஜாதிய பேதம் வித்திக்கின்றன அதைத் தள்ளும் போது ஸாமான்னியமாகச் சொல் லப்பட்ட அந்த அபேதமும் வித்திக்கின்றன இந்த அபேதத்தையும் தள்ளும் போது தடை யத்த அந்தஇந்த சுவகேதபேதம் வித்திக்கின்றன இந்த பேதம் விசேஷமாகச் சொல்லப்பட் டது திருபாத்பிரம்மவிஷயம் சாஸ்திரசம்மதம் இந்த ஸ்வகேதபேதத்தையும் தள்ளும் போது ஸ ர்வத்துவந்துவங்களும்தத் அவாங்கமன ஸகோசர அருபிப்பிரம்மம் வித்திக்கின்றன, மிகவும் கொள்ளக்கூடாமை சொல்லப்பட்டபடியால் அதின் பிரசினாநிரிஷேதத்தாலும் முழுக்ஷுசளுக்கு பயோகமில்லாத்துணல் ஓய் பத்மஜனோ அந்தபுத்தியைதள்ளும் திருபாத்பிரம்மாதம் வித்துகளு க்கு பிராரப்ததேகம் விழுந்தகாலத்தில் அருபமாயும் பெயர்மாத்திரமாயுமுள்ள எந்ததத்துவம் வித்திக்கப்போகின்றனவோ இப்போதுதேகத்துடன் கூடினவர்களுக்கு அந்த ஒருவஸ்துவே ஸத் கியமென்ற ஞானம்வந்தால் ஸவேச்சரசாரமென்ற பெரிதான அனர்தம் நேரிடும் இந்ததேகத் திலிருக்கும் போதே அந்த அருபலுகாத்மியமடையப்பட்டுதென்று கோஷிக்குவர்களுக்கு அ ஸங்கவியவகாரத்தால் ஸவேச்சரசாரம் தடையத்தேயாகும் ஆகையால் முன் சொல்லிய யாஞ் ஞீவல்கியவசனத்தை உருதியாகப்பிடித்து பிரசினாநிரிஷேதங்களைவிஷயமாயும் நிர்விசேஷசிதானந்த திருபாத்பிரம்மத்துக்கு மேல் சொல்லப்பட்டதாயும் நிஷ்பிரதியேரகிக அருபப்பிரம்மத்தில் அபி மான ததைவிட்டு திருபாத்பிரம்மத்தை இரவுபகலிலும்கித்துக்கொள்ளும் ஜீவேசாதிவிகாரங்க ளுடைய அபவாதார்தமாகவே பிரம்மத்தை திருபாதமுள்ளதாகவெகுயுத்திகளெல்லையும் அவ ச்சியமரியவேண்டியது ஒரோஜீவனுதல் ஒரோசுவரனுமானால் அப்போது நிர்விசேஷசித்ரூபமா ல் பிரம்மமொன்றேயாகும் ஜீவேசர்களைவிசுவன்தைஜஸன்பிரஞ் ஞன்பிரமாவிஷ்ணுருத் திரனென்று மூன்று விதமாக சுருதிலிருதிபுருணங்களாலே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன ஆ கையாலந்த மூன்றுகளுடையலயத்தின் பொருட்டு பிரம்மமும் மூன்றுவிதந்தான் நிச்சயம் விச் வன் இரண்டாவதுபாதத்திலும் தைஜஸன் மூன்றுவதுபாதத்திலும் பிரஞ்ஞன் நான்காவதுபாத த்திலும் லயிக்குருனென்ற இந்தக்கிரமப்படி ஈசத்திரயமும் லயிக்கும் திருபாத்தான பரப்பிரம் மமோ வெனில் தன்மகிமையிலிருக்கின்றன “பிரம்மா” அந்த இந்ததேவதையானது மூன்றுதே வதைகளை ஈக்ஷணம்பண்ணித்தென்று நாமரூபங்களை வியாகரணம் செய்குரேனென்றும் சுருதி களால் ஜீவத்திரயத்துக்கு மீசத்திரயத்துக்கும் அதிகமான பிரம்மமொன்றொகா ணுகிறபடி யால் மூன்றொன்று சொல்வதுசரியில்லை அத்துவைதசருதி ஸாமான்னியமென்றதற்கும் திருபா த்சருதி விசேஷமென்றதற்கும் பிரமாணவசனமில்லை ஸர்வஞ்ஞர்களானதங்களாலே அதுவிஷய த்திலனேகம் யுத்திகள் சொல்லப்படுகின்றதுகள் யுத்திகளும் பிரமாணங்களென்று எல்லாருலு மொப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது ஆகிலும் சுருதியே உத்தமபிரமாணமாகையால் அதையா வதுஸ்மிருதிவாக்கியத்தையாவது புருணவாக்கியத்தையாவது சுருதியினர்த்ததைவிவரிக்கமை த்த எந்தவாக்கியத்தையாவது எனக்கு சொல்லுங்கள் தங்களுடைய முகாரவிந்தத்திலிருந்து வெ ளிக்கொண்ட சகலவாக்கியமும் சுருதிக்கு ஸமமாயும் ஸத்தியமாயும் சுவதந்திரமாயுமாகும் ஸம்

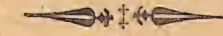
சயமில்லை ஆகிலும் சுருதிவாக்கியங்களை எடுத்தேதங்களாலெனக்குதத்துவார்தநிருபணம்செய்ய
ப்படுகிறபடியால்சுருதியைகேழ்கிறதிலெனக்கு ஆசையுண்டாகிறதுஇப்படியேகேட்டுகுருவானவர்
ஸ்ரீவேதாந்த ஸாரும்சத்தையும்குருமுகமாகஅரியவேணுமென்றிச்சையுள்ளவரையும் வின
யத்துடன்சுடினவரையுமுள்ளபிரம்மாவைச்சொல்லுகின்றார் “ஸ்ரீகுருமூர்த்தி” ஓய்பிரம்மாவே
ஜீவனுடையமோகத்தின்பொருட்டு சுருதிக்கும்புத்திக்கு மொன்றுக்கொன்றுஅபேகையிரு
ப்பதால்இரண்டும் ஸ்வதந்திரமில்லை சுருதியன்றியில் எந்தயுத்தியாலெந்தபுருஷன் தத்துவத்
தை அரியுவான், யுத்தியன்றியில் எப்படி ஸ்வ சுருதிவாக்கியஸமன்வயத்தை அரியுவான் இ
ப்படி ஒன்றுக்கொன்று அபேகையிருந்தபோதிலும்இந்தசுருதியுத்திகளுக்குள்சுருதிக்குவிரோ
தமன்றியில் செய்யப்படுகின்ற இந்தயுத்திதான் பெரிது, சுருதியானது சிவணம்போல்பூர்வத்
ந்திரமாகையால் சிவோஷ்டபிரமாணமாயித்து சுருதியை அனுசரித்தயுத்தியால்முன்னுபதேசித்த
படி அத்துவைதம்ஸாமான்னியமென்றேஅரியப்படுகின்றன, இதைக்காட்டிலும்பெரியவன்புரு
ஷனென்று சுருதியிலே கவசனத்தால்சொல்லப்பட்ட புருஷனைசுருதியானது மூன்றுபாதங்க
ளால் மூன்று ஸ்வரூபமாக பின்சொல்லியிருக்கின்றன இப்படியேஉம்மால்சொல்லப்பட்ட இ
ரண்டுசுருதிகளும் எகவசனத்தால் பூர்வபக்ஷமாகையால் ஸாமான்னியமாகிறதுகள் இதில்சம்
சயமில்லை ஓய் பிரம்மாவேஸாதாவாயும் நிர்மலமாயுமுள்ள சுருதியானதுபிரம்மத்துக்கத்துவை
தத்துவத்தை அனுவதித்து பின்திருபாத்துவத்தை பிரதிஷ்டாபனம் செய்கின்றன, ஆகையால்
பிரம்மத்துக்கத்துவைதவசனமானது ஸாமான்னியமென்றும் திருபாத்வசனமானது விசேஷ
மென்றும் நிச்சயித்தென்னுலெதுசொல்லப்பட்டுதோ அதில்சுவப்னத்தில்கூடஉமக்குஸம்சயம்
வேண்டாம் அத்துவைதத்துவத்தைபோதிப்பிவிக்குராதற்காக பிரம்மத்தில்திருபாத்துவம்சொல்
லப்பட்டுதே தவிரபரமார்தமாயில்லை என்று சிலவித்துவானென்றபெயருள்ளவர்கள் சொல்லு
கிறார்கள் அதில்அத்துவைதத்துவம் எதற்காக சுருதியால் சொல்லப்பட்டுதென்றுநான்பிரகிணம்
செய்கிறேன் அதற்கு உத்தரம் திருத்துவத்தை போதிப்பிவிக்கிறதற்காக வென்றுசொல்லவே
ணும் அது அவர்களுக்கு ஸர்வாத்துவைதஸமன்னுவயஞ்செய்கிறபடியால்அனிஷ்டமாகும்
அத்துவைதத்துவம் திருபாத்துவமிரண்டும் அத்வைதபோதகமென்று சாஸ்திரத்தாலேன்
அன்னியதாவாகது அப்படிசொல்லத்தக்கதா இருந்தபோதிலும் நாம் சொல்லவில்லை எப்ப
டிசொல்லுகிறோமெனில் அத்துவைதபோதார்தமத்துவைதவசனமென்றும் திருத்துவபோ
தார்தம் திருத்துவவசனமென்றும் உள்ளபடிசொல்லுகிறோம் இந்த இரண்டுசெய்தங்களுக்கும்
சேஷசேஷித்துவ வாதத்திலோவெனில் திருபாத் பிரம்ம பிரமாணசப்தம்சேஷிஎன்றோ தீர்மா
னிக்கப்பட்டிருக்கின்றன, அத்துவைதப்பிரம்மவாசகங்களான சகலசப்தங்களும் அனுவாதார்த
மென்று முன் சொல்லியிருப்பதால் அதுகளெல்லாம்வெகுவாயிருந்தபோதிலும் சேஷங்கள்
இதிவிப்படியாகும்போது செஷத்தைபோதிப்பிவிக்குராதற்காகசேஷிசொல்லப்பட்டானென்ற
வசனத்தைக்கேட்டு எவன்தான் பரிஹாஸஞ்செய்யமாட்டான் செய்குறஜிவனையும்செய்விக்கி
ற ஈசனையும் எந்தவிபுவானவன் விருஷித்தானே நிஷ்களானந்த சித்ரூபியான அந்ததிருபாத்
புருஷனை சேஷி ஜகத்ஜீவன் ஈசனென்று பெயருள்ள சகலமும்விகிருதியுண்டானதுஎவனு
டையமகிமைஎன்றுசொல்லப்பட்டுதோஅந்த +ஷி எவனுடைய மகிமைக்குமாத்திரம்இவ்வள
வென்றபரிச்சேதமுண்டோஎவனுக்கில்லையோஅந்த +ஷி, தேவர்களானாலும்நரர்களானாலும்நீரி
யக்குக்களானாலும் ஸத்துவகுணத்தை அடித்ததுகளெல்லாம்எவனுடையவிபூதிஎன்றுசொல்லி
கிறார்களோ அந்த +ஷி இராஜஸர்கள் அன்னியர்களானதாமஸர்கள் சகலருமெவனுடைய வி
பூதியோஎவன் விபூதிகளுக்குக் கெல்லாமதிதனேஅந்த +ஷி, பிரம்மாண்ட கோடியருமெவனுடைய
விபூதிகளாச்சுதுகளோ அதுகளுமெவனுடைய முதல்பாதத்திலிருக்குதுகளோ அந்த +ஷி, ஜ
கத்திவேசுரர்களெல்லாம் சூத்திரத்தில் மணிகள்போல் எவனிடத்தில் குருக்குமடுக்குமாக

கோர்க்கப்பட்டிருக்கின்றனவோ அந்த +ஷி எவனிடத்தில் புத்தியைநாட்டினவர்களுடைய
முக்கரணமும் சேஷ்டையத்தே இருக்குமோ அந்த +ஷி எவனிடத்தில்ஐகாத்மியத்தை அடை
ந்து தாரதம்மியமாக சகலவிஷயத்திலும் விமுகர்களாவார்களோ அந்த +ஷி எவனிடத்தி
ல் விசுவாஸமுள்ளவர்களுக்கு அத்துவைதத்தில் பக்திநிழுவமோ எவனைத்தவிர அன்னியர்க
ளாக இருப்பும் நமுவமோ அந்த +ஷி, மிகவும் சுத்தமான தன்னுடைய ஸத்துவம்முதலான
குணத்தின்வசத்தால் எவனால் தன்னுலேயே முப்பதமாயிருக்குகை அடையப்பட்டுதோ அ
ந்த +ஷி மாயாகுணங்களவித்தியாகுணங்களைத்துக்கும் விலக்ஷணாகியும் நிர்விசேஷகுண
ரூபியாகியும் எவனிருக்கின்றனோ அந்த +ஷி ஸ்வயஞ்சோதிருபமான நிர்குண முப்பதரூபமு
ம் எவனுக்குதன்னுல்வித்தித்துதோஅந்த + ஷி இப்படிப்பட்ட நிர்குண நிஷ்கிரிய நிர்மலநிச்சல
சாந்த நிர்விசுல்பநிரஞ்சனமகத்திருபாத்திர்மமத்தை ஸர்வசேஷிஎன்றநியுவும் அன்னியமானநி
ஷ்பிரதியோகிகப்பிரம்மமோவெனில் சப்தமில்லாத்துனால் லக்ஷணமத்தது சேஷமுமில்லைசே
ஷியுமில்லை பிரம்மத்துக்கு முப்பாதங்களான மூன்று ரூபம் சொன்னதும் மேலுக்குமேல் பிர
காசத்தினுதிக்கியத்தை எண்ணியேதவிர ஒன்றுக்கொன்று வேரையாகஇருக்கவில்லை, எப்படி
குளத்துப்படிகளுக்கொன்றுக்கொன்று ஸம்பந்தங்காணுகிறதோ அப்படியேநாலுபாதங்களுக்
கும் ஒன்றுக்கொன்று ஸம்பந்தமிருக்கின்றன, ஒன்றுக்கொன்றுஸம்பந்தமிருப்பதுனால்அன்னி
யத்துக்கு அன்னியத்தில்கலைப்புநேரிடாதுசித்திரபடத்தில் கருப்புவர்ணமானதுசெகப்புவர்ண
த்தில் கலக்கவில்லையல்லவா லயகாலத்தில்மேலுக்குமேலுள்ளபாதத்தால்முன்னுக்குமுன்னுள்
ள பாதத்துக்கு தூஷணம்வருமேதவிர விருஷ்டிகாலத்தில்முன்னுக்குமுன்னுள்ள பாதத்தால்
மேலுக்குமேலுள்ளபாதத்துக்கு தூஷணம்வருது, பாதசப்தத்துனால் கைமுதலான அவயவங்
களையும் பிரம்மத்துக்கெண்ணுகின்ற ஜனங்கள் ஸருணத்திலேயே மனம்பத்திய படியால் நாலு
காலுள்ளசுவானங்களாவார்கள் பாதம் அங்கிரிபதம்பாகம்என்றதுகள் பரியாயசப்தங்களென்
று அரியாதவர்கள் அசரீரபிரம்மத்தில் பறங்முக்களாயிருப்பதால் மந்தர்களானார்கள் ஆகை
யால் அகண்ட சித்ரூபமான திருபாத்திர்மமா மிருதத்தை பானம்செய்து அதைநிரவயவ
மாகவே எண்ணினவன் சோகமத்தவனாவான் நிச்சயம் திருபாத்திர்மத்தை தீர்மானித்தது
னால் அத்துவைதவாதம் ஸார்தகமாயித்து இப்படி அத்துவைதவாதத்துனால்திருபாத்வாதமாகி
மகில்லை மூன்றுக்குள்ளொன்றடங்குகிறது ஒன்றுக்குள்மூன்றடங்கவில்லை யாகையால் திருபா
த்தைத்தவிர அத்துவைதம்வேரையில்லை அத்துவைதத்தைத்தவிர திருபாத்வேரைதானென்றோ
ண்ண வேண்டியது எப்படி பிரம்மத்தைத்தவிர ஜிவன்வேரில்லாவிட்டாலும் ஜிவனைத்தவிர
பிரம்மம் வேரையோ அப்படி பரோக்ஷஞ்ஞானம் சித்திக்குராதற்கு பிரம்மத்தை அத்வைத
மாக பாவிக்கவேண்டியது, அபரோக்ஷஞ்ஞானம் ஸித்திக்குராதற்கு திருபாத்தாக பாவிக்கவே
ண்டியது ஸர்வப்பிரபஞ்ச மத்ததாயும் நிர்விசேஷசித்ரூபமாயும் அத்துவைதமாயுமுள்ள பரப்
பிரம்மமே இருக்குதென்ற நிச்சயமானது சப்தசம்பந்தமாயும் தேசிகபூர்வமாயும் ஸர்வபாப
த்தையும் நசிப்பிவிக்குரதாயுமுள்ள பரோக்ஷப்பிரம்மவிஞ்ஞானமென்று சாஸ்திரங்களில் நிர்ண
யிக்கப்பட்டிருக்கின்றன, அந்தப்பிரம்மமே நானாகுரேனென்று தன்னைத்தவிரவேரையில்லாமல்
நிச்சயமானது அவித்தையை நசிப்பிவிக்கின்ற அபரோக்ஷஞ்ஞானமாகும், ஓய் சதுர்முகரோ இ
ந்த இரண்டுஞ்ஞானத்துக்கும் அன்னியமான அபரோக்ஷாபுவமானது ஸர்வத்தோத்துதலத்
ததாயும் நித்தியதிருபதியைச் செய்குரதாயும் பிரஸித்தமல்லவா இப்படியுள்ளதுவிதமாயுமிருக்
கின்றது திருபாத்திர்மமென்று நீர்நிச்சயம்செய்யும் மனோவிருத்திவிசாரமாகையால் பிரம்ம
மில்லை என்றபுத்தியைசெய்யாதயும் இந்தமூன்றுவிருத்தியும் சித்தினிபியத்திக்கு யோக்கிய
மாகையால் சித்ரூபத்துவத்தை விசாரியாமலேஸ்திரமாகச்சொல்லலாம் சித்ரூபத்துவமுபசரி
கப்படுகின்றனவென்று சிலவனொருக்கால் சங்கிப்பான் அதில்சொல்லுகிறோன்ஸாவதானமா

கக்கேனும், விருத்தித்திரயமானது திருபாதிர்ம்மத்தைத் தவிரவேனாயிருந்தபோதிலும்விருத்தித்திரயத்தைத் தவிரதிருபாதிர்ம்மம் வேளையில்லாத்துனால் முன்சொல்லியதிருஷ்டாந்தத்தை இவ்விடத்திலும் சிந்தித்துக்கொள்ளும் பிர்ம்மமானது விருத்தித்திரயமாகவும்சொல்லப்படுகின்றனவென்றும் நிச்சயம், பிரகத்ரூபமாயும் அரியுத்தக்கதாயும்ஜீவனுடையஜன்மாதிக்ஞக்குகாரணமாயும் சாஸ்தரயோனியர்புமுள்ள எதுசத்தியமோஆதூநர்குணமானதிருபாதிர்ம்மம்து ஸாம்மியரூபமான தன்பிரகிருதிசத்தியினாலேயே மூன்றாசவும் அமிருதஜோதியாகவும் விளங்குகின்றனவோ அது+ம் எது பரமாத்மாவென்றும்பரப்பிர்ம்மமென்றும்பரமபுருஷனென்றும் மூன்றுபெயருடன்கூடி இருக்கின்றனவோ அது+ம், அவியக்தம் முதலானதத்துவங்களுக்கும் ஆகாசம்முதலானதத்துவங்களுக்கும் எதுபரமாயும்நிர்விசேஷசிதானந்தஸ்வரூபமாயும் இருக்கின்றனவோ அது+ம் ஸர்வத்துக்குஆதாரமாயும் தனக்குவேலா ஆதாரமத்ததாயும்தானே தனக்காதாமாயும் நிரூமயமாயும் கேவல அகண்ட சித்ரூபமாயும் எது இருக்கின்றனவோ அது+ம் ஸர்வத்துக்கும் ஆலம்பமாயும் ஞானானந்தஸ்வரூபமாயும் எது இருக்கின்றனவோ அது+ம் ஸர்வத்துக்கும் ஆகாரமாயும் தனக்காகாரமத்ததாயும் தானேதனக்காரமாயும்அம்சமத்ததாயும் ஸத்தியானந்தஸ்வரூபமாயும் எது இருக்கின்றனவோ அது+ம் எது ஸர்வத்தை யும் அரியுகிறதாயும் ஒன்றையும்அரியாததாயும் தன்பிரஞ்ஞையுள்ளதாயும்தன்னிடத்திலேயே இருக்கின்றதாயும் அசஞ்சலாதம்பிரபோதமுள்ளதாயும்இருக்கின்றனவோ அது+ம் நான் நீ ஹரிஸு-சோசுவரன் திக்பாலகர்கள் ஸு-ரர்கள் அஸு-ரர்கள் யக்ஷாதிகள் ராக்ஷஸர்கள் சமுத்திரங் கள் சிரேஷ்ட-ரதிகள் ஜலஜந்துக்கள் பர்வதங்கள் மூன்றுவேதங்கள் ஸ்மிருதிகள் இதிறாஸபுராணங்கள் கர்மங்கள் பத்திகள் ஞானங்கள் உபாஸனைகள் ஸ்வரூபஞ்ஞானிகள் ஆத்மவிருத்திகள் சிரேஷ்டப்பிராமணர்கள் இராஜாக்கள் வைச்சியர்கள் சூத்திரர்கள் நீசர்கள் வரையுள்ள ஸங்க ரஜாதிகள் சிரேஷ்டமிருகங்கள் சிரேஷ்டயானைகள் புழுவரையுள்ளஜந்துக்கள் பக்ஷிகள் பிரதிவி அப்புதேஜஸ்வாயு ஆகாசம் மனது புத்தி அகங்காரம் இதுகளெல்லாம் திருபாதிர்ம்மஸ்வரூபங்கள்தான் திருபாதிர்ம்மத்தைத்தவிர ஒன்றுமொரு இடத்திலுமில்லை இந்தஜகத்திலெ தெதுகாணப்படுகின்றனவோ கேழ்க்கப்படுகின்றனவோ அதை எல்லாவத்தையும் உள்ளும்வெ ளியும்வியாபித்திருக்கின்றது ஸத்ரூபமான திருபாதிர்ம்மே திருபான்னாராயணனே ஸத்தியன் திருபான்னாராயணனே விபு அவனே சார்தன்பரன் பிர்ம்மம் அமலன் சகலமும் திருபான்னா ராயணந்தான் நீயும் அவன்தான் ஹரியும் அவன்தான் திருபான்னாராயணனேத்தவிர அனுமாத்தி ரங்கூடவேளையில்லை ஓய் பத்மஸம்பவரோ அந்ததிருபான்னாராயணனேதனக்கப்பின்னமாக அரிந் துவன்தான் ஸம்சாரபாசவிசேதத்தை அடையமாட்டான் திருபான்னாராயணனுக்கு அபின் னனுகதன்னை எவன் இவ்விடத்திலேயே அரியுகிறானே அவனுடனே திருபான்னாராயணஸ்வரூ பத்தை அடையுகிறான் திருபான்னாராயணனைத்தவிர தன்னேவேனாயாகவனரியுகிறானே அவ னேசகலரும் அந்ததிருபான்னாராயணரும் தூரத்தில் தள்ளிப்போடுவார்கள் அந்ததிருபாத்ஸ்வ ரூபமாயும் நித்தியமாயும் சகலரூபமும் வரிக்கத்தக்கதாயும் ஸ-ஹரியதேவனுக்கு பரமாத்மியாமி யாயும் நம்முடைய புத்திகளை ஏவல் செய்கிறதாயுமுள்ள ஜோதியை கியானம்செய்கிறோம், நாலுபாதமுள்ள அந்த இந்த காயத்திரியானது எவனே ஸ்பஷ்டமாகச் சொல்லுகின்றனவோ அந்தத்திருபான்னாராயணனே நான்வேளையில்லை சுருதியானது எவனே லக்ஷிப்பிவிக்குரதற்காக முதல்பாதத்திலுள்ள ஜகன்னாராயணனேசொல்லுகின்றனவோ அந்ததிருபான்னாராயணனேநான் புத்தியுள்ளநான் திருபாத்விஷ்ணுவிடத்தில் மிகவும்பக்கியைசெய்து ஜகத்விஷ்ணுவிடத்திலுமு ன்நிருந்தபத்தியை ஸம்சயமத்துதள்ளுவான் திருபாத்விஷ்ணுவுக்கு நான் அன்னியனில்லை என க்கும் அவனன்னியனில்லை நிச்சயம்என்களிருவருக்கும்பேதவாரத்தையானது மூர்த்தியினாலே யே தவிரஸ்வரூபத்தாவில்லை ஓய் விதியே சகலருக்கும் திருபாதிர்ம்மமே பரமாத்மாவாகும்,

சகலருக்கும் ஸுகரூபமான முக்திஸ்தானமும் திருபாதிர்ம்மமே எந்தநான் மாயைத்ததிரு பாதிர்ம்மத்தினிடத்திலுக்குணமென்ற புத்தியாலுபேகைசெய்கிறானே அவன்நாலுபாதமுள்ள நாய் ஜன்மத்தை யடையுவான், எவன்திருபாதிர்ம்மத்தில் நிற்குணபுத்தியுடன் கூடிப்பத்துகி ன்றானே அவன்திருபாதிர்ம்மத்தாதாத்மியத்தை இவ்விடத்திலேயே அடைந்துவரன்வரியான் வரிஷ்டனென்றமூன்றுவித ஜீவன் முக்தியை அடையுவான், இப்படி அப்பயதிக்ஷிதரூல்மொழி பெயர்க்கப்பட்ட தத்துவ ஸாராயண சந்திரிகையில் ஞானகாண்டத்தின் உ - வது பாதத்தில் உ-வது அத்தியாயம் முத்தித்து.

உச - வது அத்தியாயம்.

இனிபிரவிருத்தியாலும் நிவிருத்தியாலுமுண்டாகின்ற தசேந்திரியங்களுடைய இரண் டு விதகுணங்களையும் சொல்லப்போகிறேன் வாக்குபாணிபாதமகுதம் உபஸ்தமென்றுபேய்ரு ள்ளதாயும் பஞ்சபூதவிகாரமாயும் நரர்களுக்குவெகுதுக்கத்தைச்செய்கிறதாயும் உள்ளகர்மே ந்திரியங்கள் ஐந்து, சுரோத்திரம் துவக்குநேத்திரம்ரஸனிகிருணம் என்றுபெயருள்ளதாயும்ப ஞ்சபூதவிகாரமாயும் முன்போல்வெகுதுக்கத்தைச்செய்கிறதாயுமுள்ள ஞானேந்திரியங்கள்ஐந் து, இப்படிபத்திரியங்களும் பெலாத்காரமாகவெளியில் பிரவிருத்திசெய்யும்போது அதின் வசப்பட்ட மனுதன்இடைவிடாமலதுக்கத்தை அடையுகிறான் இதுகளில் முதலாவது வாக்கிந் திரியமானதுமிகவும் அஸத்து எப்பொழுதும் வியவஹாரத்தில் சுபாவத்துலேயே பத்தினது துக்கத்துக்கும்தாரணம் பரூபவாத்ரூபங்களாயுமெப்பெரமுதும் பொய்மயங்களாயும்மகாபாப ஹேதுவாயுமுள்ளவசனங்களையே சொல்லுகின்றனகஷ்டம், ஓய்பத்மஜோ அந்தவாக்கானதுவி யவஹாரமன்றியிலொருகூணமாவது மெளனமாயிருக்குமாகில் விலங்குனல்கட்டுப்பட்டவன் போல் அதிகதுக்கத்தை அடையுகின்றன இப்படிப்பட்டவாக்கிந்திரியத்தை தகைகிறதற்குசரி யானபிரயெத்தினத்தை புத்திமான் மிகவும்செய்யவேணும், பெலவந்தமாகத்தகைந்தால் பெரி தானதுக்கத்தை தகைந்தவனுக்குண்டுபண்ணும், ஆகையாலதைலானததுலேயே தன்வசப் படுத்தவேணும், எப்படிமாதாவானவன் தன்சிசுவை எள்ளுருண்டைமுதலானதுகள்லேவச ப்படுத்துகின்றானோஅப்படிவேதபாராயணங்கள்லேயும் காயத்திரிமுதலான மந்திரஜபங்கள் லேயும் வேதார்தார்தோபதேசம் முதலானதுகள்லேயும்எப்போதும் ஸத்ஜன ஸம்பாஷ னங்கள்லேயும் மகாபுண்ணியங்களைச்செய்கின்றஇவ் வித வியவகாரங்களால் முதலாவதிந்திரி யத்தை மோகூர்தியான புத்தியுள்ளவன் எப்போதும்லாளைசெய்யவேண்டியது இப்படி இந்தவாக்கிந்திரியமானது ஸ்வாபாவிகமானலௌகிகவியவகாரத்திலிருந்துவைதிகவியவகார ங்களில் மிகவும்பத்தும்போது பூர்விகமானலௌகிகத்தில் நிராசையுண்டாகும் எப்போதுலௌ கிகம் விரஸப்பட்டுதோ அப்போது இதாவிஷயமில்லாத்துனல்தானே மிகவும்உபசமத்தைஅ டயும் வைதிகவியவகாரங்கள் விஷயங்களாகவிருக்கின்றனவெனில் அதுகளும் துக்கத்தை உ ண்டுபண்ணுகிறபடியால் மனனமாக இருப்பதே பரமஸுகமென்றுபுத்தியுண்டாகின்றன இனி பாணிந்திரியத்தினிரண்டு விதவிருத்திகளையும் கேளும் பிரதிக்கிரகாதிருபங்களானபாபகர் மங்களையும் பரதராக்கிரகணங்களையும் நேருகவாவது பிரகாரபேதத்திலாவதுஅன்னியதன த்தின்திருடடையும்தடையத்துசெய்கின்றன,பெரியோர்களால்நிந்திக்கத்தக்கனசகலகர்மங்களி லும் ஸ்வபாவமாகவே இருக்கின்றன் கர்ம்மன்றியில்கூணங்கூடஇருக்கிறதில்லைஆகையாலந்த இந்திரியத்தையும் செரல்லப்போகுரபடி கிரமமாகஅந்ததுஷ்கர்மங்களிலிருந்துதைகர்மங்களி ல் சேர்ப்பிவிக்கவேண்டியது ஸத்ருருசுச்சுருஷைகள் ஸ்வாச்சிரமத்துக்குசிரங்களானவைதிக கர்ம்மங்கள்வேதார்தகிரந்தங்களை எழுதுகிறது அதுகளைஇரொகூழிக்கிறது இவ்விதவியாபாரங்க

ளாலந்த இந்திரியமானது முன்வியாபாரங்களிலிருந்தும் சார்தமாகும் முக்கியமான அந்தசார் தியையே முமுக்ஷுகள்பிரார்த்திக்கத்தக்கது அப்படியிருந்தபோதிலும்சொல்லிய உபசார்திபல மும் அஸத்கர்மத்தியாகமும் லித்திக்கிரதற்குமுக்கியகாரணமானஸத்கர்மங்களையேசெய்யவே ன்டியது இனிபாதேந்திரயத்தின்னொண்டுவிதவிருத்திகளையும் கேளும் திரிவ்யியசம்பாதன இச்சைனால் கேடமானகெட்ட இடங்களில் யாத்தினாசெய்கிறது நாலுவாக்கிலும்ஏப்போதும் ஸஞ்சரித்துக்கொண்டே இருப்பதுகிரிஷிவாணிஜ்யம்ஸெவைமுதலான துகள்பாபஹேதுவா ன மைத்தகர்மங்களிதுகளை இடைவிடாமல் தடையத்துஎப்போதும் செய்கின்றனஅதையும் கிரமமாக அதுகளிலிருந்து திருப்பிஸத்கர்மங்களில் செர்ப்பிவிக்கவேண்டியது தியானஸமாதி க்குபயுத்தமானஏகாந்த ஸதலத்தைக்குறித்து பிரதிதினம்போகிறது குருவின்காரிய லித்திக்கா களங்கும் போகிறதுகெங்கைமுதலான உத்தம தீர்த்தத்துக்காகவும்ஸதஜனஸம்பாஷணத்துக்கா கவும் சிஷ்டமாணபாதஸஞ்சாரத்தை நியமத்துடன் செய்யவேண்டியதுகால்களுடைய ஸஞ் சாரமானது ஸர்வவிதத்திலும் துக்கத்தைஉண்டெண்ணவேசெய்யும் அப்படி இருந்தபோதிலும் சொல்லியபடிஸஞ்சாரமானது ஸுகார்தமாகையால் குத்தமில்லை புருஷனுடையசகஸஞ்சார ங்களையும் தகையுகிற ஸஞ்சாரமானதுசாஸ்திரஸம்மதமாகையால் சிஷ்டர்களால் கிரகிக்கத்தக் கதல்லவா எப்படி ஸர்வஸஞ்சாரமத்தவனுக்கு தேகத்திலும்சோபை விருத்தியாகின்றனவோ அப்படியேகுத்தமத்த ஸஞ்சாரமுள்ள மகாபுருஷனுக்குமாகின்றன உலகத்தில் அஸத்சஞ்சார முள்ளவர்களுக்கு தேகத்தில் புரவியாயிருக்கின்ற சோபையும்கூயித்துப் போகின்றன இதரர்களுக்கு புரவியாயிருக்கின்ற அசோபையும் கூயித்துப்போகின்றன ஆகையால் சகலகெட்ட ஸஞ்சாரங்களை தள்ளி சாஸ்திரத்தில்சொல்லிய நல்லஸஞ்சாரங்களையே எப்போதும் செய்ய வேண்டியது இனி பாயுவிந்திரியத்தினொண்டு விதவிருத்திகளையும்கேளும்காலரியமன்றியில் மலத்தைத் தள்ளுகிறதமலபெந்தத்தால் ரோகமுண்டாகிறது அதினால் தன்னாச்சிமாசார லோ பத்தால் பாபங்களிவருத்தியாகிறதுகள் புண்ணியஸ்தலங்களில்மலங்களைத்தள்ளுகிறது ஸத்கர் மானுஷ்டான காலங்களிலபானவாயுவவிடுகிறது அந்தபாயுவிந்திரியத்தையும்அந்ததுர்ன்டத் தைகளிலிருந்து திருப்பிநலநடத்தைகளில் செர்ப்பிவிக்க வேண்டியது நியமமாகபுசிப்பையு ம் யோகாப்பியாஸத்தையும் செய்து புண்ணியஸ்தலமத்த இடத்தில் மலத்தையும்கழித்து சக லதோஷங்களையும்விட்டு உடனே சுத்தியை அடையுகிறது அசுத்தபோஜனத்தால்புருஷனைபா பியாகச்செய்த அந்த இந்திரியத்தை மிதபோஜனத்தால் தனக்கபகாரஞ்செய்யாததாகச் செய யவேண்டியது இனிசுஹி, யெந்திரியத்தின்னொண்டு விதவிருத்திகளையும் கேளும்காலரியம மன்றியில் அனுசிதமானகுருதாரங்களிடத்திலும்கிழ்ஜாதிஸ்திரீகளிடத்திலும்பெலவந்தமாகவே லஜைஜய்ன்றியில் ரெதஸ்ஸைவிடுகிறது அந்ததோஸஸகட்டுப்பட்டால் சொரியுண்டாகிறது, ரெதஸ்ஸைவிடுகிறகாலத்தில் ஸ்வல்பஆனந்தமுண்டாகின்றன அதைநன்றாகவிசாரிக்கும்போ துமிகவும்துக்கபூர்ணமாயிருக்கின்றன பரதாரங்களைகிரகிப்பதில் மகத்தான பாபமுண்டென் னு அரிந்துசொல்லுகிறவர்கள் கூடஅந்தஇந்திரியத்தால் பாவசாளாகுருர்கள்கஷ்டம் இப்படி யேஸ்திரீகளுடைய உபஸ்தேந்திரியமும்அன்னியபுருஷஸம்யோகத்திலாசைனால்பாபங்களையும் அபயெசுஸ்ஸையும் ஜன்மங்களையும்விருத்திபண்ணுகின்றன ஜந்துக்களுடையஸம்ஸாரத்துக்கு குஹியோபஸதங்களை காரணம்ஒருஇந்திரியந்தானேஸ்திரீபுருஷர்களிடத்திலிரண்டாக உம்மா ருஷ்டிக்கப்பட்டு அந்த இந்திரியகாரியத்தில்விரஸமுண்டாகுமதற்குகாரணமான அனேகதூ ஷணங்கள் சுருதியுத்திஅனுபவங்களால் பிரசித்தமாகவேஇருக்குதுகள் துர்கெந்தங்களால் பூர னமாயும் தோல்னாகட்டப்பட்டதாயும் உள்ள ஸ்திரீபுருஷாளுடையஅந்ததுவாரங்களில்அவி வேகத்தாலொன்றுக்கொன்று ஆசையுண்டாகுது ஆச்சரியம்வெகுவாகச்சொல்வதி லென்ன பலம் அந்தஇந்திரியத்தில்தேவர்கள் நரர்களிரியக்குக்கள்சகலஜந்துக்களும் மோகத்தைஅ

டைந்திருக்குதுகள் ஈசனுடையமாயைஅப்படிப்பட்டது அப்படியிருந்தபோதிலும் அதையும் திருப்பி குத்தமத்தகாரியங்களில் செர்பிவிக்கவேணும் எப்படிஎனில் உகிதமானகாலங்களில் த ன்களத்திரத்தில் தரனே சாஸ்திரப்பிரகாரமாகபரதாரவிமுகனுகிரெதஸ்ஸைவிடவேண்டியது அதை அன்னிய புருஷனிடத்தில் ஆசையன்றியில்ஸ்திரீயானவள்தன்யோனியில்கிரகிக்கவேண் டியது புருஷன்தன்தாரங்களில் யதேசசையாக மோகத்துடன் கிரீடிக்கட்டும் அப்படியேஸ்திரீ யும் தன்புருஷனிடத்தில் கிரீடிக்கட்டும் அந்தமோகத்தால்புருஷார்த்தத்துக்குஎவ்வளவும்குறா வில்லைகிரமமாகஅதிலேயும்உபரதி உண்டாகும்,தன்தாரங்களில்மாத்திரம் பத்துதலுள்ளவன்கி ரகஸ்தாச்சிரமியாயிருந்தபோதிலும் யதிக்குதுல்லியனாவான் தன்பர்தாவிடத்திலமாத்திரம் ப த்துதலுள்ளஸ்திரீக்குபர்தாஇருந்தபோதிலுமில்லாதவனைப்போல்தான் விதவையளான ஸ்திரீ களும்யதிகளும்இதில்மிகவும்மோகிக்கிறார்களே வெனிவிதில்நானென்ன சொல்வேன் அவர்களை தெண்டிக்குரதற்கு வைவல்வதளிருக்கிறானே விதந்துக்களுக்கும்யதிகளுக்கும் சாஸ்திரத்தில் சொல்லியபடி இருப்பார்களாகில் அவர்களுக்கு குஹியோபஸ்தங்களைப் பயமுண்டாகிறது எந் தஸ்திரீபுருஷர்களுக்கு குஹியோபஸ்தங்கள் அடங்கியிருக்குதுகளோ அவர்கள் பிரத்தியக்ஷலக்ஷம்நாராயணர்கள்தான் எந்தஸ்திரீபுருஷர்களுக்குஅன்னியஸ்திரீபுருஷர்கள்விஷம்போல்மன தில்தோத்துகுறார்களோஅவர்கள் நித்தியர்கள் பிரத்தியக்ஷகளைமீமகேசுவரர்கள் தான் குஹி யோபஸ்தங்களைடங்கி இருந்ததுனல்வெகுமனுஷியர்கள் பூர்வமிஹலோகத்திலும்பரலோகத்தி லும் அதிகமானகுகத்தை அடைந்தார்கள் ஆகையால் பூமியில் ஸ்திரீ புருஷர்கள் வெகுப்பிரய த்தினத்தால் குஹியோபஸ்தங்களை சாஸ்திரப்படிநல்வழியில் இரக்ஷிக்கவேண்டியதுஇனிசுரே திரேந்திரியத்தின்னொண்டு விதவிருத்திகளையும் கேளும் அபசுபத்தங்களையும் பெரியோர்தனை துஷிக்கிற சபத்தங்களையும் கேழ்க்கிறது சுருதிஸ்மிருதியிலுள்ள இரஹஸியார்த்தங்களைதுச்சபுத் தியுடன் கேழ்க்கிறதுவிடமடசடர்களான நிகிருஷ்டர்களால் செய்யப்பட்டகானங்களைஎங்கும் கேழ்க்கிறது அந்தகானத்தின்மோகத்தால் வேசியின்ஸம்பாஷணதிகளும் அந்தவழியாக ஒரு னானம்தீருதமகாபாபக்களு முண்டாகின்றன ஸ்திரீயானவள் கிளிமுதலானசபத்தங்களை கேழ்ப் பதில்பத்துகிறாள் ஒருஇடத்தில்கேட்டதை மைத்த இடத்தில்சொல்லிஜனங்களுக்கு சத்து ருவாகுறாள் புத்திரபாரியைமுதலானவர்களுடையவசனத்தைக்கேட்டு துர்மார்க்கதில்பணங்களை ஸம்பாதிப்பதால் நாலுவிதத்திலும் பாபங்களைசேர்த்துக்கொள்ளுகிறாள்ஆகையாலிவ்விதமான சுரேத்திரேந்திரியமும் அஸத்துதான் அப்படி இருந்தபோதிலுமதையும்கிரமமாகநல்லடத்தை யில் செர்ப்பிவிக்கவேண்டியது நித்தியம் ஸத்கதைகளின் சிரவணம் வேதாந்த சிரவணம் ஸத்குரு ஸ்துதியுடன் கூடியகானங்களுடைய உகிதமாக சிரவணம் ஸாதுக்களுக் குஹித மான தின் சிரவணம்இதுகளை செய்கிரவன் மிகவும் புண்ணிய புருஷனாவான்இந்த சுரோத்தி ரேந்திரியமானது பாலன் போல சபலப்பட்ட தாகையால் ஒரு சிரவணத்திலேயே ஸ்கிர மாகஇருக்கமாட்டாது ஆகையால் நானுவிதமான ஸதவிஷயங்களில் லாளனம்பண்ணிசே ர்ப்பிவிக்கவேணும் பாபதுக்கங்களுக்குக்காரணமானலௌகிகசிரவணத்திலிருந்து மெள்ளமெ ள்ள கிரமமாகதிருப்பவேணும் சுபாவமாகவே இந்திரியங்கள் விஷயங்களில் பத்தி இருப்பதா லொரு இந்திரியத்தையும் ஒருவனுமொருஇடத்திலும் பெலவந்தமாக இழுக்கக்கூடாது, இனி துவக்கிந்திரியத்தினொண்டுவித விருத்திகளையும்கேளும் அசுத்தமாயும் அயோக்கியமாயும் மிருதுவாயுமுள்ளபடுக்கையில் இரவும்பகலும்படுக்குதுதலைகாணிமுதலானதுகளை அபேக்ஷி க்கிறதுசுகமான சித்தத்தையும் சுகமான உஷணத்தையும்இச்சிக்கிறது மர்தனத்தை இச்சிக்ரது உஷணகாலங்களில் பதிவாகவே குளிர்ந்த தென்னலகத்தை அபேக்ஷிக்கிறதுதேகாலங்களிலடி க்கடி மிகவும் வெய்யிலை அபேக்ஷிக்கிறது மகாபாபஹேதுக்களானஸ்திரீதேகாலிங்கனம்முத லானதுகளை துர்மார்க்கங்கள்னாலேயாவதுமோகத்துனாலபேக்ஷிக்கிறது இப்படிப்பட்ட துவக்கி

ந்திரியத்தையும் கிரமமாக அதுகளிலிருந்து திருப்பி நல்லதுகளில் சேர்ப்பிக்கவேண்டியது கிர
ஷ்ணஜினம் முதலான படுக்கையிலாமிப்பிவிக்கவேண்டியது சீதகாலத்தில் ஸர்வதாபஞ்சாக்கினி
யிலிருந்து தவஞ்செய்யட்டும் உஷ்ணகாலத்தில் சாஸ்திரப்படி திருஷ்வணஸ்நானத்தைச்
ய்யட்டும் தன்பாரியினிண்டுக்கைகளால் தன்னங்கமர்தனத்தையும் ஆவிங்களுகையையும்
உசிதமானகாலங்களிலிசுசிக்கட்டும் எதிரிச்சையாக அடையப்பட்டாலிந்ததென்னவாயுவால்
கிடைத்த அந்தக்ஷணிகால்பஸுக்கத்தால் ஆத்மாவுக்கு என்ன பிரயோஜனம் என்று எண்ணட்டு
ம் புத்தியுள்ளவன் துவக்கிந்திரியத்தை கெட்டல் பரிசங்களிலிருந்து திருப்பி நல்லஸ்பரிசங்க
ளில் சேர்ப்பித்து இஹபாஸுக்கத்தை அடையுவான் இனிநேத்திரேந்திரியத்தினிண்டுவிதவிரு
த்திகளையும் கேளும் பரதாரங்களை ஆசையுடன்பார்க்கிரதுகடைவிதிமுதலான துகளிலிருக்கின்
ற அனேகபாத்திரம் வஸ்திரங்களைப்பார்க்கிறிச்சைனலே இந்தநேத்திரமான துபுருஷனைநாலு
இடத்திலும் பரிமிப்பிவிக்குது, தூல்பமாயும் ரூபமுள்ளதாயுமே தாவது ஒருவஸதுவைக்கண
டாலதை அடையுகிறதற்காக புருஷனை திருட்டுத்தொழிலில் பிரவேசிப்பிவிக்கின்றன அன்னிய
னுடைய புத்திரபளத்திரகிரஹ உத்தியானதனதான்னியம் முதலான துகளைகண்டு அஸஞ்சையைய
உண்டுபண்ணுகுரதுலொகங்களிலெததை பார்க்கிறுனோ அதை எல்லாம்ஸம்பாதிக்கிறதற்கு
நேத்திரமானது அதின்வசனானவனை எங்கும் ஸஞ்சாரம் செய்க்கிறது ஆச்சரியம் நேத்தி
ரேந்திரியத்தின்பெரிதானசேஷ்டையை என்னசொல்லுவேன் பாபங்களையும் துக்கங்களையும் புரு
ஷனுக்கு உண்டுபண்ணுகிறதில்ஸாமர்த்தியத்தையும் என்னசொல்லுவேன் நேத்திரேந்திரியத்
துக்க தீன்ன் சுகலேசத்தை அடையுகிறதில்லை பெரிதானதுக்கத்தை இஹண்டுலோகங்களி
லும் அடையவும்செய்கிறுன் இப்படிப்பட்டநேத்திரமானது புருஷனுக்கு ஜன்மமரணங்களுக்கு
முக்கியகாரணம் ரௌரவம் முதலானமாகாபயங்கரநாகங்களை அடையுகிறதற்கும்காரணம் ரூப
முள்ளவஸதுவைப்பார்க்காதி மிகவும் சபலமாயிருப்பதால்பார்வையன்றியிலொருக்ஷணங்கு
டகம்மாயிருக்கமாட்டா அதையும் கிரமமாக கெட்டபார்வைகளிலிருந்து திருப்பி நல்லதுகளில்
சேர்ப்பிக்கவேண்டியது அன்னியதாரங்களைமாதாவைப்போலும் ஸவேறாதாரங்களைபோலும் பா
ர்க்கவேண்டியது பரத்திரியியங்களை சல்லியோட்டுக்கு ஸமமாயும் அன்னியனுடையசுவர்ணப்
பாத்திரங்களை உடைந்தபாண்டங்களைப்போலவும் பார்க்கவேண்டியது புத்திரானதனம் முதலான
அன்னியனுடைய ஸுசுவரியங்களைப்பார்க்கத்தால் மகத்தானதுக்கத்துக்கு காரணமாயிருப்பதாலி
து பாபபலங்களுடன் ஸமமாகுமென்று மனதிலெண்ணவேண்டியது பூமியில்மோகத்தை உண்
டுபண்ணுகிறதெதை ஆடயத்தக்கதென்று ஜனங்களை ன்ணுகிறார்களோ அதை அன்னியதா
வர அடையத்தகாதென்று எண்ணுவான் ஸுகலஜனங்களுக்கும் எதெதைஸுத்தத்தின்பொருட்டு
ப்பார்க்கிறார்களோ அதைவித்துவானானவன் துக்கத்தின்பொருட்டுமென் னுகிறுன் நேத்திரேந்திரியத்தை
கத்தின்பொருட்டுமென் னுகுரதைஸுத்தத்தின்பொருட்டுமென் னுகிறுன் நேத்திரேந்திரியத்தை
வசப்படுத்தினவன் பரமசுகத்தை அடையுகிறபடியால் பெரியோர்களால் பார்க்கத்தக்கனதைசா
ஸ்திரவழியால் பார்க்கவேண்டியது முன்வாசனைலே எதை பார்க்கவே னுமென்று இச்சையுண்
டாகின்றனவோ அதிலிருந்து நேத்திரத்தை திருப்பி புத்திமான்வேவைவஸ்துவில்வைக்கவேன்
டியது நட்டுவன்வசத்தை அடைந்து நர்தனம் செய்கிறவெசிபோலவனுடைய வசப்பட்டுநே
த்திரமானது ரூபத்தைப்பார்க்கின்றனவோ அவனேசுவான் இனிஜிஹிவேந்திரியத்தினிண்டு
ண்டு விருத்திகளையும் கேளும் பரமுள்ளதை ஸர்வதாபுஜிக்கிரது ஆதரவுடன் குத்திருன்னதையு
ம்புஜிக்கிரது வடைசெய்ப்புருப்புமுதலான பகதியேபோஜயங்க்ளிலாசையுடன் புஜிக்கக்கூடாத
அன்னங்களுல் கழுத்துவரைபூரணம்செய்குரதுரஸநேந்திரியமர்னதும் துமாம் ஸம்முதலான
கெட்டவஸ்துக்களாவிழுக்கப்பட்டு புருஷனை அவைகிமானவாமசாகத்தமார்க்கத்தில் பிரவேசி
ப்பிவிக்கிறது அபகதியத்தை பகதிப்பதில்பாபமானது சாஸ்திரங்களில் கோஷிக்கப்பட்டிருக்கி

ன்றன அதில்நான்சொல்லவேண்டிய குறையுள்ளதுமில்லை தைவத்துலாவதுவிவேகத்திலா
வது மைத்தசகல இந்திரிய விருத்திகளும் தகயப்பட்டபோதிலும் இந்தஜிஹிவேந்திரியம்மாத்
திரம் பெரியகிழவன்களிடத்தில் கூடலோபிக்கிறதில்லை இதின் சபலத்துவமானது புருஷனை
ரகங்களில்விழுத்தட்டுகின்றன, இதுனலெப்படிபாபவிருத்தியோ அப்படிஒன்றுனலுமுண்டா
கிறதில்லை எல்லாங்கூடலுமில்லை அசுத்தபோஜனம்செய்கிறவர்களுடையசித்தத்தில்தமோகு
ணங்கள்விருத்தியாகிறதுகள் மைத்தஇந்திரியங்கள் சுத்தமாயிருந்தாலுமசுத்தமாகிறதுகள், பாய
சம்முதலானதைக்ண்ணல்பார்தமாத்ரத்திலெவனுடையநாக்குனுணியில்ஜலம்சொட்டுகிறதோ
அந்தரஸனைக்குவசப்பட்டவன் எப்போதுமோக்ஷத்தை அடையுவான்களில்உப்புப்புளிகா
ரங்களின் சுவல்பமானஏத்தகுறாவை அரியுகின்ற நாகு எப்படிவசப்படும்இராஜனுக்குதர்மந்
திரிஒருவன்போல் பாபிகளுக்குபாவம் விருத்தியாகிறதற்கு ரஸனைஎன்ற இந்த ஒரு இந்திரிய
மே போரும்மைத்ததுகளே துக்குஇப்படிப்பட்டரஸனைந்திரியத்தையும் கிரமமாககெட்டதுக
ளிலிருந்து நல்லதுகளில்சேர்ப்பிவிக்கவேண்டியது நித்தியம்புரன்னத்தையும் சூத்திரத்திரிவ்
வியத்தையும் கூடதள்ளவேணும் கிரகஸ்தாச்சிரமியானால் ஸிலோஞ்சவிருத்திஎன்ற மிகவும்பரி
சுத்தமான அரிப்பிசுஷ்டெத்து புஜிக்கவேணும் மைத்தபிரம்மசாரிவானப்பிரஸ்த ஸன்னியா
ஸிகள் சிக்கியமென்ற பிஷாவஸ்திரத்தில் விதிப்படியிடைத்தஅன்னத்தைபுஜிக்கவேணும்புத்தி
யுள்ளவர்களுக்கு ஆருரஸத்துடன் கூடியிருந்தபோதிலும் புரன்னம் அதைநினைத்தமாதிரித்
தில் விரஸப்படும், பிதாவாலாவது தன்னாலாவது சம்பாதிக்கப்பட்ட திருவியமெவ்வளவோ
அவ்வளவுனலேயேதன்கிரகத்தில்மிகவுமரஸத்துடன் கூடிபுஜிப்பான்மதுமாம்சம்முதலானகெ
ட்டதுகளை சுருதிமுதலானதுகளில்மிகவுமரிஷேதிக்கப்பட்டிருப்பதாலும்காபாபங்களைவிருத்
திசெய்கிறபடியாலும் பிரம்மமணன் அவச்சியம் தள்ளவேண்டியது இந்தஜிஹிவேந்திரியத்தை
வன் வசப்படுத்தினுனோ அவன் சுகலதேவர்களாலும் மும்மூர்த்திகளாலும் எப்போதும் பூஜிக்
கப்படுவான். எவன் பூர்வபுண்ணியபெலத்தால் இதைஜயித்தானோ அவனைஸர்வ வேதார்தஞ்
ஞானனந்தத்தை இவ்விடத்திலேயேஅடையுவான் அசுத்தமானபாயசம்முதலானதுகளைவிஷது
ல்லியமாகவன்உளகிக்கிறுனோ அவனெருவனே தன்னால்விளங்குகிறுன்ஜிஹிவேந்திரியத்தைஜ
யித்தவனைக்கண்டு பயத்தால்காதத்தடிக்கின்றன ஸஞ்சரியனுதிக்கின்றன அக்கினியும்இந்தரணுமத
ங்கள் தொழிலைசெய்கிறார்கள் ஐந்தாவதானமிருத்தியுவானவன் ஓடுகிறுன்இனிகிறுனேந்திரிய
த்தின்னிண்டு விதவிருத்திகளைகேளும் வேசிகள்முதலானஸ்திரிஸம்பர்க்கத்தால்நிந்திக்கப்ப
ட்டிருந்தபோதிலும் பூச்சந்தனுகெகந்தங்களிலகிறுனேந்திரியம்பத்துகிறதுஅதுவழியாகமனு
தன்வேசியளிட்டுத்தில்பத்துகிறுன் அதுனல்மகாபாபங்களுண்டாகிறது நரகங்களில் விழுகிறுன்
ஆகையாலதையும் கிரமமாக அதுகளிலிருந்து திருப்பி நல்லதுகளில் சேர்ப்பிவிக்கவேணும்குரு
பாதங்களிலர்சித்த ஜாதிபுஷ்பம் முதலானதுகளால் அப்படியே கிரமால்லியங்களான சந்தன
ங்களாலேயும் ஆத்மாவைதிருத்திசெய்விக்குரநான் கிரமமாக ஆத்மசுகத்தைஅடையுவான் நிஷி
த்தங்களான வசனம்முதலானதுகளும் சப்தம்முதலானதுதரும் எவனைவெளியிலிழுக்கவில்லை
யோ அவன்தான் தசேந்திரியங்களைவசப்படுத்தினவன் விஷயங்களுடையஸன்னிதியிலும் எவ
னுடையமனம்சுலக்கப்பட்டவிலையோ அ+ன் ஸர்வதாவிஷயமுள்ளவர்களுடையஸஹவாஸமி
ருந்து மெவனுக்கு விஷயஸம்பந்தம்வரவில்லையோ அ+ன்புத்திரதராதனங்கள் விருத்தியானு
மேக்ஷபித்தாலுமேவனிரந்திரியங்கள்சுவஸ்தங்களாகஇருக்கின்றதுகளோ அ+ன் ஆயிரம்வருக
ன்குடுக்கிறுனென்றவசனத்தைசமீபத்தில்கேட்டும்எவனிரந்திரியங்கள்சலிக்கவில்லையோ அ+ன்
எவனுடையஇந்திரியங்கள் தங்கள் தங்களுடையஸகஜமானதுர்விருத்திகளில்விழுக்களாயும் ம
த்தியில்ஸம்பாதிக்கப்பட்டஸத்திவிருத்திகளிலுந்ருகங்களாயும்ஆகின்றதுகளோ அ+ன் எவனுக்
குபாபசர்மங்களில்போல்காம்மியகர்மங்களிலும் மிகவுமவிரஸப்படுகிறதோ அ+ன் நிமிருத்தி

புள்ளவனாயிருந்தும் பிரவிருத்தியுள்ளவன்போலும் பிரவிருத்தியுள்ளவனாயிருந்தும் நிவிருத்தியுள்ளவன்போலும் எவன் அன்னியர்களால் இப்படி இரெண்டு விதமாக பார்க்கப்படுகிருனோ அஃன் ஓய்பத்மஜோ எவன் விஷயங்களைத் தள்ளியுமதள்ளவில்லையோ விஷயமும் எவனாயிருந்தும் விஷயமத்தவனோபுத்தியுள்ள அஃன் எவன்தூரணங்களைத்தள்ளி ஸஜ்ஜனங்களைத்தள்ளவில்லையோ புஜிப்பிருந்தாலும் புஜிப்பத்தவனோ அஃன் எவனெப்பார்த்தவர்களுடைய அனேககோடிய ஜன்மங்களில் சேர்ந்தபாபங்கள் நசித்துவிடுமோ அஃன் மகாமாயாவியான பரமேசுவரனும் பிரயெத்தினத்தால் கூட எவனுடைய இந்திரியங்களை அலைக்கிறதற்கு சக்தியுள்ளவனாக மாட்டாரோ அஃன் சுருதிஸ்மிருதிபுராணங்களெவனெத்தானே மிகவும் ஸதுதிக்கிறதானோ எவனே சகலரு லு மாறுதிக்கத்தக்கனவனோ அஃன் எப்படி மந்திரத்தால் கட்டப்பட்ட அக்கினியானது திரு ணத்தைக்கூட தகிக்கசக்தியத்துப்போருமே அப்படி சகலவிஷயங்களும் கூடினாலும் ஜீதெந்திரி யனைகெமிக்கமாட்டாது மந்திரத்தால் கட்டப்பட்ட ஸர்பமெப்படிக்கமாட்டாதோ அப்படி எவன இந்திரியம்தகயப்பட்டுதோ அவன்தான் ஜீசேந்திரியன் வெளிப்பட்ட இந்திரியங்களுள்ள நான் ஸர்வதாஸஜ்ஜனங்களால் நிர்த்திக்கப்படுகிருன் உள்பட்ட இந்திரியங்களுள்ள நான் ஸர்வதா ஸஜ்ஜனங்களால் நந்திக்கப்படுகிருன் வச்சியப்படாத இந்திரிய ஸஞ்சாரமுள்ள எவன்தன்னை ஆத் மஞ்ஞக மிகவும் எண்ணுகிருனோ அவன் மூடாத்மாவும் ஞானகெந்தம் கூட அத்தவனுமல்லவா எவன் வச்சியப்பட்ட இந்திரிய ஸஞ்சாரமுள்ளவனாக இருந்தும் தன்னை அனாத்மஞ்ஞகவேமிக வும் எண்ணுகிருனோ அவனே பூர்ணவிஞ்ஞானத்தாலலங்கரிக்கப்பட்ட வன்பரமாத்மாவுடன் சேர்ந்தவனுமாவான் நாரர்களுடைய உள்ளிருக்கின்ற விஞ்ஞானமோ அஞ்ஞானமோ உள்ளதை இந்திரியங்களே வெளிப்படுத்துகிறதானால்லவா அப்படியிருக்கவிருதாவாக தன்னை சிலாகித்துக் கொள்ளுவதனாலென்னப்பிரயோஜனம் மனதுனாலெதை தியானம் செய்கிருனோ அதை வாக்கு னால் ஸ்பஷ்டமாகச் சொல்லுகிருன் அதைகர்மத்தால் செய்குறன் அப்படியிருக்க பிரயோஜனம் எப்படி விபுதிருத்திருக்கூசிவபூஜாதியத்தவன் தன்னை சைவனாகச் சொல்லிக்கொண்ட போதிலும் அசைவனென்றே அரியத்தக்கன்வனோ எப்படி கோபிசந்தனம் தாமரமணிஹரிபூஜைகளத்தவ ன் தன்னை வைஷ்ணவனாகச் சொல்லிக்கொண்ட போதிலும் அவைஷ்ணவனென்றே அரியத்தக்க னவனோ அப்படி தூர்விஷயங்களில் பத்தின இந்திரியங்களுள்ளவன் தன்னை ஆத்மவித்தென்று சொல்லிக்கொண்ட போதிலும் அனாத்மவித்தென்று அரியத்தக்கனவன் நான் ஸர்வேந்திரியங்களு ம் ஆயிரம் விதமாக வெளிமுகமாயிருக்கும்போது வேதார்த்தத்தை கேட்ட போதிலும் என்ன பல த்தை அடையவான் அஸ்வதந்திரர்களான அவர்களிடத்தில் லளகிகபோக ஹேகூவானவியாபா ரத்திலாவது ஸ்வாதந்திரியமெப்படி கூடும் புத்தியுள்ளவனுடைய இந்திரியங்கள் பூர்வவாஸனை யால் ஒருக்கால் தூர்விருத்திகளை ஆரம்பிவிக்கும் ஆனால்வன் அதை ஆத்தியந்தம் நிர்வகிக்கமா ட்டான் ஆகையாலாத்மாவை அரியுகிறதற்காக இந்திரியங்களை பிரயெத்தினத்தால் ஓய் தாமர ப்பூவில் ஜனித்தவனோ எப்போதும் வசப்படுத்திக்கொள்ளும் இப்படி அப்பயநீகூழிதருல் மொழி பெயர்க்கப்பட்ட தத்துவ ஸாராயண சந்திரிகையில் ஞானகாண்டத்தில் உ - வது பாத்தத்தில் உ - வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

உரு - வது அத்தியாயம்.

இனிஓய்பிரம்மாவேவித்தை அவித்தைகளாலுண்டாகி அந்தக்கரணத்திலிருக்கின்ற இரொண்டுவிதவிருத்திகளையும் சொல்லப்போகிறேன்; எதுதசேந்திரியங்களுக்கும் அதிபதியாகிப் பருஷனுக்குஜாகீர்த்திலும் சுவப்னத்திலும் சுகதுக்கங்களை உண்டு பண்ணுகின்றனவோ அந்த அந்தக்கரணமான துமனதுபுத்தி அசங்காரம்கித்தமென்றுசுருக்கிநாலுவிதமாக அரியத்தக்ககூ. எப்.

போதும்ஸர் தேகத்துடன் ஸங்கல்பவிகல்பங்களை சரீரத்திலுள்ளிருந்துகொண்டு செய்கின்றனவோ அதையேமனதென்று வித்துவான்கள் சொல்லுகிறார்கள், ஸஞ்சம் அர்த்தங்களையும் அதிஸஞ்சம் அர்த்தங்களையும் நிச்சயத்துடன் எதுன்றாக அரியுகின்றனவோ அதைபுத்திஎன்றும்எது ஸஜ்ஜனங்களிடத்திலும் ஒளதரஸீன்னியத்தையும்நிக்காரத்தையும் தன்னிடத்திலுத்தர்ஷஞ்ஞானத்தை முன்னிட்டுக்கொண்டு தரிக்கின்றனவோ அதைஅகங்காரமென்றும்எதுமுன் கேழ்க்கப்பட்டதாயும் காணப்பட்டதாயுமுள்ள அர்த்தத்தின்ஸ்மரணத்தை முன்னிட்டுக்கொண்டு ஆத்மாவைதுக்கத்தில் பத்தவைக்கிறதோ அதைசித்தமென்றும் சொல்லுகிறார்கள், அவித்தையாலுண்டுபண்ணப்பட்ட பிரபலமான இந்த அந்தக்கரணத்தினிண்டு விதவிருத்திகளை யும்கேளும், காமம்குரோதம்லோபம்மோகம்மதம்மாதஸ்ரியமென்ற சத்துருக்களாரும் ஜீவனுடையஉள்விருத்திகள், மேலுக்குமேல் காரியமாகையால் முன்னுக்குமுன்காரணம் காமத்தால் குரோதம்குரோதத்தால்லோபம் லோபத்தால் மோகம்மோகத்தால் மதம்மதத்தால் மாதஸ்ரியம் உண்டாகின்றன, இதுகளினால் நினைவுநழுவுகிறது அதுனல்புத்திரசிக்கிறது அதுனல் கீழேவிழுகிறான், குரோதம்முதலானசகலத்துக்கும் காமமேகாரணமாயிருப்பதாலதைதள்ளி னால்சகலமும் தள்ளுபடும்சம்சயமில்லை, சகலஜந்துவுக்கும் காமத்துனலேயேபெரிதானதுக்க முண்டாகின்றன, காமத்தினுபசார்தியில்சகலரும்கிருதார்தராவார், சகல ஸம்ஸாரத்துக்கமும் காமத்துனலேயே விருத்தியடையுகின்றன அதுசார்தியடைந்தால் பெரிதானசுகம்விருத்தியாகும்காமத்துனலேயேமனிதன்ஜனிக்கிறான் அதுனலேயேமரிக்கிறான் அதுனலேயேநரகங்களை அடையுகிறான் அதுனலேயே கீழேவிழுகிறான், புத்திரதாரதனக்ஷேத்திரமித்தியம் உண்டாகிறதுக்கத்துக்கு முக்கியகாரணம் காமந்தானுகையால்காமத்தைதள்ளவேண்டியது,புருஷனுக்கு காமத்தினலேயே அவமானமும்பெரிதானபயமும்உண்டாகின்றன பெரியவன்கூடகாமத்தால் சிரியவனாகிறான் இந்தகாமத்துனலேயேதசேந்திரியங்களும்தபிக்கப்பட்டுவெளியில்ஏவப்பட்டு நித்தியம் விஷயங்களில் வளயவருகிறதுகள் கஷ்டம் மனிதன் சீதம் உஷ்ணம் சுகம்துக்கம் மாணம் அவமானம் இதுகளின்னினைவுகூடஇல்லாமல் காமத்தாலேவப்பட்டுநாலுவாக்கிலும் ஸஞ்சரிக்குறான் நெய்யாலக்கினிபோல்போகத்தால் காமம்விருத்தியடையுமேதவிரஒருக்காலும்சாந்தியடையாதுஎஜமானனலேவப்பட்டலேவகன்எப்படி வேகமாகவோடுவானேஅப்படி காமத்தாலேவப்பட்டமனிதன்இரவுபகலிலும் நாலுவாக்கிலும்ஒடுகிறான் எள்ளுச்செக்குலைக்கையானது எள்ளுகளைப்போல் ஸர்வஸாரத்தையும் அபஹரிக்குர இந்தகாமமானது பள்ளுஷமத்த புருஷனை நன்றாகமர்தனம்பண்ணுகின்றன மகாகுரனிலும் மகாதீரனிலும்புருஷனவனுடையஸ்ர்வசளரியத்தையும் சர்வதைரியத்தையும்பெலவந்தமாகவே இந்தகாமமானது அபஹரிக்கிறது ஆச்சரியம்இந்த நரன் காமத்துனலேயே பிர்ம்மவறத்திமுதலானமகாபாபங்களைச்செய்குறான் காமத்துனலேயேஇவனை ஜடன்கூடதிரிணமாகஎண்ணுகிறன்கஷ்டம்மொம்பவும்சோல்ஸிஎன்ன பலம்ஓய்ப்தம்ஸம்பவநோநரர்க ளுக்குஸர்வஸம்ஸாரஅனர்த்தங்களுக்கும்காரணம் காமந்தானிதைத்தவிரவேவையில்லைஎன்றிரியத்தக்கதுஇப்படிப்பட்டகாமத்துடன்கூடினபடியால் தான் மனதும்அஸத்தாயும்அதிசஞ்சலமாயும்தன்னிடத்திவிருமலும்ஆத்மாவுக்குசோகத்தை உண்டுபண்ணுகின்றன மனுஷியாருடைய பெந்தமோக்ஷங்களுக்குமனதேகாரணம்விஷயங்களில் பத்தினமனதுபெந்தத்துக்கும்பத்தாதமனதுமோக்ஷத்துக்கும்ஸ்மரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன காமஸங்கல்பத்துடன் கூடினமனது அசுத்தமென்றும் அதத்ததுசுத்தமென்றும் மனது இண்டு விதமாகச்சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன மனதாருவியாதி நிவிருத்திகிறதற்கு உமக்குபாயஞ்சொல்லுகிறேன் எதுமனதுக்கிஷ்டமானதோ அந்தவஸ்துவை தள்ளுகிறவன் மோக்ஷத்தை அடையுகிறான் தனக்கதினமாயும் முக்கியஹிதமாயும் உள்ள நிரூசைஞ்ஞானமானது எவனுக்குபெரிதாயிருக்கின்றனவோ அந்த புருஷப்புழுவைசுடும் தன்னுடையபௌருஷத்தால்சாதிக்கத்தக்க

தாயும் தன்னுசையைத்தன்னுகிற ரூபமாயும் உள்ளமனச்சாந்தியினால் நியில்சுபம்மானமோகூத
கெதிகிடையாது எப்போது அஸங்கல்பமாகுர சஸ்திரத்தினாலிந்த சித்தமானது சேதிக்கப்ப
கென்றனவோ அப்போது ஸருவமாயும் ஸருவகெதமாயும் சாந்தமாயுமுள்ளபிரம்மத்தை அரி
யுகிறான் ஸம்ஸாரபாவனையை விட்டுப் பரமாத்மாவையுடன் கூடிசித்தத்தை தன்னிடத்தில்லய
ப்படுத்திக்கொண்டதாயும் பிரத்தியக்ஷை தன்னியத்துக்குமேல்பட்டதாயுமுள்ள பரமாத்மா
வை உருதியாகத்தரித்துக்கொள்ளும் அந்தபரமபுருஷனை அபித்துதியானத்தால் சித்தத்தை அசி
த்தமாக்கி சித்ரூபமான இரதயாகாசத்தில் சித்தாகுராகக்கிரத்தின் முனைனால் மனதை சங்கை
யத்துக்கொல்லும் அப்போது உம்மைகாமாதிசத்துருக்கள் கெட்டமாட்டாதுகள் மனதாவ
து இவனவன் நானிது அதுஎன்னுடையதுஎன்றிவளவு மாத்திரந்தான் மனதென்றது எப்படி
ஆகாசத்தில் சாத்காலத்தில் மேக மண்டலம் காத்தால் சிதரிப்போகின்றனவோ அப்படி அஸ
ங்கல்பத்தால் மனது உள்ளே சிதறிப்போகின்றன பிரளய காலகாத்துக் களடிக்கட்டும் ஸ
முத்திரங்கெல்லாம் ஒன்றாகட்டும் பனிரொண்டிஸ-ஞரியங்களும் தபிக்கட்டும் மனதத்தவனுக்கு
ஒருகேடுமில்லை அஸங்கல்பனமாத்திரத்தால் ஸாதிக்கத்தக்கனதாயும் ஸூலவித்தியனையும் கு
டுக்கிறதாயுமுள்ள அஸங்கல்பாதிஸாம்மிருஜ்ஜியத்தில் தத்தபத்தை அவலம்பித்துக்கொண்டு
இரும்மனதொரு இடத்திலும் சாஞ்சலியமத்திருக்கக்காணவில்லை அக்கினிக்குஷ்ணம்போல்ம
னதுக்கு சாஞ்சலியமானது தர்மமாயிருக்கின்றன ஜகத்தினுடம்பரூபமான இந்த சஞ்சலச
க்தியை மனது னுடையதென்றும் அசஞ்சலசக்தியானது சிச்சக்தியிடத்திலிருக்கின்றனவென்று
மரியும் எந்தமனது அலைவத்தோ அதுமரித்துதென்று சொல்லப்படுகின்றன அதேதவமென்
றும் சாஸ்திரசித்தாந்தத்தில் மோட்சமென்றும் சொல்லப்படுகின்றன இந்தமனச்சாஞ்சலிய
மானது அவித்தையின் வாஸனாரூபமாகும் வாஸனை என்று யாந்தபெயருள்ள அந்தசாஞ்சலிய
த்தை விசாரத்தால் வினாசம்செய்யும்புருஷப் பிரயெத்தினத்தா லெவ்விடத்தில் மனதானது
சேர்ப்பிவிக்கப்படுகின்றனவோ அவ்விடமானது சாந்தமாயும் நிர்விகல்பமாயும் நிர்ஞ்சனமாயு
முள்ளது மைத்த இடத்தில் பிரயத்தினமன்றியில் சேர்ப்பிவிக்கப்படுகின்றனவென்று கருத்து
நிச்சலநிர்மலநித்தியநிர்ந்துவந்துவருபாதிநிஷ்களநிஷ்கிரியமான அந்தபதத்தை அடைந்து
ஒப் பரமமத்தவனோ நிர்விகல்பரூபும் அப்படியாகுராத்ரயத்தன்மேகாரண மாகையால் புருஷ
ப்பிரயத்தினத்தை அடுத்து அசத்தசித்தத்தை சத்தசித்தத்தாலாக்கிரமித்துசோக மத்த பதத்
தை அவலம்பித்து ஆதங்கமத்தவருகவும் ஸ்திராகுரகவும் ஆகும் மனதை நன்றாக நிக்கிரகிப்பதில்
மனதேஸாமாத்தியமுள்ளது இறுஜனை நிக்கிரகிக்குதில் அருஜனானவன் தான்திரமையுள்ளவ
னவான் ஸம்ஸாரஸமுத்திரத்தில் விழுந்து ஆசையாகுரமுதனையினால் பிடிக்கப்பட்டு சுழிகளி
ல் வளயவருகுவனாகு அந்த ஸத்துவகுணமுள்ளமனது தூரந்தான் சுத்தமனதுனால் அசத்த
மனதையும் ஸம்ஸாரபாசபெந்தத்தையும் சேதித்து ஆத்மாவை ஸம்ஸாரத்திலிருந்து கரைவத்
தும் இந்த உம்முடைய ஆத்மா அன்னியனால் கரைவத்தப்படமாட்டான் உள்வளிக்கின்ற மன
தென்று பேய்ருள்ளவாஸனையானது எதுனாலுண்டாகின்றனவோ அதைப்பிறுஞ்ஞானவன்
பரிஹரிப்பானாகில் அப்போது அவித்தை கூயிக்கும் போகவாஸனையை தள்ளிபின் பேத வா
ஸனையைத்தன்னும் பின்ஸதைத்துக்களை தள்ளி நிர்விகல்பனாகவும் ஸ்திராகுரகவும் நிர்வியும்
அரியப்படுகிர சகலத்திலும் ஆஸ்தையத்ததுவோ இதே மனோநாசம் இதோ அவித்தையின்
நாசம் ஆஸ்தையத்ததே மோகூம் ஆஸ்தையுள்ளதேதுக்கம் அஞ்ஞானகலிடத்தில் அவித்தையா
னது இருக்கிறவஸ்துவாகவே காணப்படுகின்றன அவித்தையின் காரியமான இந்தமனதும் பர
மார்தமாகமுசல்கொம்புபோல் அஸத்தாயிருந்தபோதிலும் அவர்களிடத்தில் சத்ரூபமாகவேசா
ணப்படுகின்றன மனதிருந்தால் துக்கமுமதில்லாவிட்டால்சுகமுமுண்டாகுரபடியால்சுகஇச்சை
யுள்ளவன் சிக்கிரத்தில் மனதை இல்லாமல்செய்யவேண்டியது மனது உதித்தால்பெந்தம்மனதை

கட்டினால் மஹோதயம் ஞானியின் மனது நசிக்கிறதுமனது ஞானிக்குவிலங்கல்லவா ஆத்மா
னாத்மவிவேகம் முதலானதுகளைத்த எந்தநான் மிகவும் ஸம்ஸாரத்தில் பத்துகிறானே அவனே
மனதால்கட்டுப்பட்டவனென்றுபெரியோர்கள் சொல்லுகிறார்கள் ராகத்துவேஷப்பயாதிகளா
ல்கட்டுப்பட்டும்எவன்சுகமென்றெண்ணுகிறானே அ+எவன் மனதுனால் ஸங்கல்பிக்கப்பட்ட
ஒன்றையும்அடையாமலிருக்கும்போது திரும்பவும் வேணும்வேணுமென்று ஸங்கல்பிக்கிற
னே அ+எவன்மனதுனால் ஸங்கல்பிக்கப்பட்ட அந்தங்களைநித்தியமென் ரெண்ணுகிறானே
ஸங்கல்பத்துனால் கெட்டுப்போன அந்தமூர்களைமனதால் கட்டப்பட்டவனென்று+எவன் மனதா
னது ஆத்மானாத்மவிவேகமத்தவனை பெலமாக கட்டுகின்றன விவேகியானவன் அதைகட்டுகி
ன்றான் அந்தமனதுபரமாத்மாவை விசாரித்தால் கூயிக்கிறது விசாரியாவிட்டால் விருத்தியாகி
றதுமனதின் விருத்தியால் பெந்தமும் அதின் கூயத்தால் மோகூமுமுண்டாகுரபடியால்சூய
த்தை சேர்பிவிக்கவேண்டியது குறேதமுள்ளமனமுடையவன் கண்கள் மத்தியபானம் செயத
வன்கண்போல் சுழலாடிக்காணுகிறபடியால் குறேதமுள்ளமனதைதள்ளவேண்டியது எப்படி
மிகவும் குருரமானவியாக்கிரத்தை ஸாதுவானபசுவானது தொடமாட்டாதோ அப்படி குறே
தமுள்ளவனை விவேகாதிகுணங்கள் தொடமாட்டாதுகள் குறேதமத்தவன் நரச்சிஷ்டன் கு
றேத முள்ளவன் நராதமனாகையால் குறேதத்தை தூரத்தில்தள்ளவேண்டியது அசுவவேகத்
துக்கு ஸாதிர்ச்சியத்தில் பகிராஜன்சொல்லப்படுகிறான் அந்த பகிராஜனுடைய வேகத்துக்கு
ஸாதிருச்சியத்தில் வாயுவேகம்சொல்லப்படுகின்றன வாயுவேகத்துக்குஸாதிருச்சியத்தில்மனோ
வேகம்சொல்லப்படுகின்றனமனோவேகத்துக்குஸாதிருச்சியத்தில்மனோவேகமேசொல்லப்படு
கின்றன ஆகையால் அதிவேகமுள்ளதாயும் ஸ-ஒகூம்மாயும்உள்ள இந்தமனதைஎவன் தகயுகிற
னே அவனேபிறுஞ்ஞானபரமேசுவரன் எப்படிஎண்ணைமுதலானதுகளின்னுபசமமில்லாததிப
முபசமத்தையடையாதோ அப்படி காமம்முதலானதுகளின்னுபசமமில்லாதமனதுபசமத்தைய
டையாது எவ்வளவுகாலம்வளாமனது நசிக்கவில்லையோ அவ்வளவுகாலம்வளாகரத்திருத்துவ
ஸம்ஸாரமனது ஆத்மாவுக்குசகிக்கக்கூடாததுக்கத்தை அடிக்கடிஉண்டுபண்ணும் மூலத்துட
ன்மனஉபாதிநசிக்கும்போது ஆத்மாவுக்கு பிரதிபிம்பிக்கிறதற்கிடமில்லாததுனால்ஸம்ஸாரபய
முண்டாகாது புத்தியில்காணுகிற ஆத்மபிரதிபிம்பமே ஜீவனென்றுசொல்லப்பட்டது புத்திய
த்தால் ஜீவத்துவமில்லை காமாதிபரிவாரங்களுடன் மனதாகுரஇறுஜன் மிகவும் உத்கர்ஷத்தை
அடைந்திருக்கிறான் அவனைசாஸ்திரங்களில் சொல்லியஉபாயங்கள்னாலேஜயிச்சேணுமேதவிர
பெலவந்தமாக ஒருகாலத்திலும்ஜயிக்கக்கூடாது டெம்பகெர்வங்களுடன் கூடினதாயும்அகங்கா
ரமதங்களாலுயர்ந்ததாயுமுள்ள மனதைதன்னிடத்தில் கிடங்கிலயானையைப்போல்மெள்ள பிர
வேசிப்பிவிக்கவேணும் பெரியபெந்துபெரியசத்துருபெரியஇராஜன்சேவகன் குரு சிஷியன் பி
தாபுத்திரன் ஸம்பத்துதாரித்திரியம் எசஸ்ஸ-அபயெஸ்ஸ-ஜனங்கள் ஸு-ருஸ்ஸ-ரர்கள் பிரம்
மா விஷ்ணுமகேசுவரன் சகலமும்மனதுதான் பிரம்மத்தைத்தவிரமைத்தகெல்லாம் மனதா
ல்கல்பிக்கப்பட்டதுதான்மனதுமிகவும் நசுக்கும்போது பிரம்மமொன்றுதான் சேவிக்கின்றன
மனப்பிரசாதமத்தவர்களுக்கு மனோநாசம்வருதாகையால் மனப்பிரஸாதம் வந்திருந்தற்கு
மனதேபிரம்மமென்று உபாசிக்கப்படுகிறதுபிரஸ்ன்னமனமனதில் நிர்மலமாயும்பிரம்மாகா

மாயு ம்நிஷ்கிரியமாயும் மோக்ஷார்தமாயும் பிரஞ்ஞானகனரூபமாயுமுள்ள விருத்தி உதிக்கின்றன தன்னுலெப்பொழுதும் பரம்புகின்ற மனவிருத்திகளை எவர்கள் தகயாமல் தாங்களும் பரப்புகிறார் களோ அவர்களுக்கு முத்தி ஏன் வரக்குத்தானேது எப்பொழுதும் ஜனக்கூட்டத்திலிருந்து எப் பொழுதும் வியவகரித்துக்கொண்டிருக்கின்ற ஜனங்கள் ஏகாந்தத்திலடையத்தக்கன மனோலயத் தை எப்படி அடையுവാர்கள் சித்தவிஷேபத்தாலுண்டாகின்ற பெரிதான துக்கத்தை நித்தியம் அனு பவித்தும் எவன்பிரவிருத்தியைச் செய்கிறானோ அவன் நரக்கமுதையல்லவா பிரவிருத்தியில் பெரி தானதுக்கம் நிவிருத்தியில் பெரிதான சுகமென்று எல்லாருமறியப்பட்டும் பிரவிருத்திக்கிறார்கள ள்கூட்டம் எவனுக்குப் பிரவிருத்தியில் மனதுக்கு அதிகரஸமுண்டாகிரதோ அவனை விவேகி என்று சொல்லுகிறவர்களுக்கிடையிலும் வேளை என்ன மனட்டியம் வேணும் பிரவிருத்திக்கும் நி விருத்திக்கும் ஸமகாலத்திலுதயமாகுமென்ற ஞானவஞ்சகவார்தயிலும் விசுவாஸமுள்ளவர்க ளிருக்கிறார்களே கூட்டம் ஆச்சரியம் எவன் அதிஸூக்ஷ்மபுத்தியால் ஸூக்ஷ்மார்த்தத்தை அறியுகிறானோ அவன் புத்தியுள்ளவனில்லை எவன் விஷயத்திலிருந்து புத்தியைத் தகயுகிறானோ அவனே புத் தியுள்ளவனாவான் எவன் சாஸ்திரஸம்மதங்களான தீவிரஸாதனங்களால் புத்தியை நசிப்பிவிக்கு றானோ அவன் தான் புத்தியுள்ளவனென்ற ரியத்தக்கனவனே தவிர புத்தியுள்ளவன் புத்தியுள்ளவ னல்ல புத்திமானானவன் புத்தியை உள்கருக்குவானே தவிர வெளியில் விஸ்தரிக்கமாட்டான், பு த்தியின் ஸங்கோசத்தால் வித்துவான் சோபிக்கிறான் விஸ்தாரத்தால்கெட்டுப்போகிறான் நான் நானு விதசாஸ்திரங்களில் மதியை பிரவேசிப்பிவிக்கிறான் அதற்குப் பலம் போகம் மாத்திரமாகும் மதியை நிக்கிரகித்தால் ஸ்வா மோக்ஷம் கிடைக்கும் வாதிக்கூட்டங்களை ஜயிக்கவேணுமென் றிச்சைஞல் ஸூக்ஷ்மார்த்தத்தை அறியுவதில் மிகவும் கிலேசப்படுகிறதாயும் யுக்தியில் சாதுரிய முள்ளதாயும் எந்த புத்தியிருக்கின்றனவோ அது அனல்கிலேசம் மாத்திரம் பலமே தவிர வேறா யில்லை அகங்காரத்துடன் கூடின மனுஷியன் சகலரைக்காட்டிலும் தனக்குத் தக்கதை எண்ணு கிறான் ஆகையாலவற்றை நிரத்தின் சேஷ்டையை என்ன சொல்லுவேன் அகங்காரமத்தவனை சா ந்தியாகுரலக்ஷியானவன் தானே பெலவந்தமாகவரிக்கிறான் உடனே ஸத்தான் முத்திகன்னிகை யையும் ஜனிப்பிவிக்குறான் அகங்காரத்துடன் கூடினவனை குறேதமாகுர அலக்ஷியானவன் தா னே பெலவந்தமாகவரிக்குறான் உடனே அஸத்தான சோகபுத்திரனையும் ஜனிப்பிவிக்குறான், இ தில் சொல்லியவானுக்கும் கன்னிகைக்கும் எப்படி விவாகமாகும் விருேதமில்லையென்று சிலர்க ள் சொல்லுகிறார்கள் அவர்களே ஞானவஞ்சகர்களென்று அறியத்தக்கது வெகுபேர்கள் உத்தம பத்ததை அடைந்தும் அகங்காரத்தால் கெடுக்கப்பட்டு கீழே விழுந்தார்களாகையால் வித்துவா ன் அகங்காரத்தைத் தள்ள வேண்டியது அகங்காரத்தால் வியாபிக்கப்பட்டவன் எங்கும் வமானப் படுவான் உலகத்தில் பெரியோர்கள் அகங்காரியைப்பார்த்தவுடனே முகத்தை குருக்கவைத்துக் கொள்வார்கள் அகம்பாவமுள்ள பர்தாவை பாரியை கூட பார்த்து தூரத்தில் போய் மந்தமாக சிரிக்குறான் ஆகையாலகங்காரியைசும் அகம்பாவத்துடன் கூடினவனை தன் வேலைக்காரர்கள் கூட எப்போதும் ஸ்துதி ரூபமான பரிகாஸத்தை மறைப்பிவித்துச் செய்கிறார்கள் அகங்காரத் தைத் தள்ளிப்போட்டால் பின் தள்ள வேண்டியதொன்றுமில்லை சகல அனர்த்தங்களுக்கும் முக்கிய விவாகையால் அகங்காரத்தைத் தள்ளும் போனகாரியத்தை நினை

த்தான சித்தமானது ஆத்மாவை மிகவும் கலக்கிறது சித்தம் நசித்தால் ஸ்திரமான பிரஞ்ஞையு ண்டாகி மெருவானது போல் தானே சோபிக்குறான் வெகுஜன மரணங்களுக்கு காரணமான து இது ஹிதமிது அகிதமென்ற விவேகமில்லாத்துனால் மிகவும் மூடமாயிருக்கின்றன அல்லது அது சுவபாவத்தால் ஜடமாகையால் மனட்டியம் உசிதந்தான் அதை அனுசரித்த சித்தரூப ஆத்மா லும் இப்படி மூடானது கஷ்டம் ஆச்சரியம் தனக்கு சோகத்தை உண்டிபண்ணினவனை வதம் செய்கிறது சரியான சிகை யல்லவே எனில் அந்த சித்தத்தை வதம் செய்யாதவரை சோகஹானி வருகிறதில்லை ஆகையால் சித்தநாசமானது ஆத்மதர்மம் உசிதமாகும்-சங்கை- சித்தத்தை நசிப் பிவிக்க வேணுமென்று சொல்வது சரியில்லை ஏனெனில்- சித்தம் முசல்கொம்பு போலில்லாத வஸ்து வென்று ஸகலவேதாந்திகளும் சொல்லுகிறாடியாலும் நசிப்பிவிக்குரவன் நசிப்பிவிக்கத்த க்கனது நசிப்பிவிக்குரகர் ம்மிந்தமுன்றும் அத்தைவதசாஸ்தரத்துக்கு மிகவும் விருேதப்படுகுரப டியாலும் சித்தத்தை பொய்யென்று நிச்சயிக்கவேண்டும்- எப்படி பழதையில் காணப்பட்ட ஸர்ப் பம்பொய்யென்று நிச்சயித்தது ஸர்ப்பயமத்து ஸூகியாகுறானோ அப்படி சித்தம் பொய யென்று நிச்சயித்தால் ஸூகமுண்டென்றதர்க்கு-உத்தரம்- சித்தத்தை முசல்கொம்பு போல் வேதாந் திகள் சொல்வது பரமார்த்ததெசையை அனுஸரித்த தேதவிர வியவஹாரதெசையை அனுஸரித்தத் தல்ல வியவஹாரதெசையில் ஸகலருக்கும் நசித்தமானது பெரிதான துக்கத்தை உண்டிபண்ணிக் கொண்டிருப்பதாலதை இல்லாதவஸ்துவென்று புத்தியுள்ள ஒருவனும் சொல்லமாட்டான்- இப் பொழுதுப் பரத்தியக்ஷஸித்தமாயிருக்கின்ற பேதத்தை பொய்யென்று சொல்லுகிறவர்கள் சாஸ்தி ரஸம்மதர்களான அத்வைதிகளாக மாட்டார்கள்- எவர்கள் பரமார்த்ததெசையில் அபேதத்தையும் வியவஹாரதெசையில் பேதத்தையுமொப்புக்கொள்ளுறார்களோ அந்த அத்வைதிகளே சிஷ்டா களான பிர்ம்மவித்துக்களால் சிலாக்கிக்கப்படுவார்கள்- இப்பொழுது வியவஹாராதெசையிலு ம் சித்தம் முதலானது பொய்யென்றும் அத்வைதமேஸத்யமென்று மெவர்கள் சொல்லுகின்றார் களோ அவர்களாபாஸவேதாந்திகளென்றும் ஸ்வேச்சாசாரத்திலிருந்திததுலகத்தை கெடு த்தவர்களென்றும் ஸாதூக்கள் தீர்மானிப்பார்கள்- சங்கை- இது ஞானகாண்டமாகையால்தில் சித்தத்தை நசிப்பிவிக்கவேணுமென்ற கர்ம்மவிதி கூடாதே- சித்தத்தை நசிப்பிவிக்கவேணு மென்ற ஞானத்தாலே தான் ஸகலருக்கும் ஸம்ஸார பெந்தத்திலிருந்து மோக்ஷம் கிடைக்குமென்றது யு க்தமாகக்காணுகுரதென்பதர்க்கு- உத்தரம்- சித்தம் பொய் யென்ற ஞானமிந்தவியவஹார தெசையிலுபயோகமத்ததென்று முன் சொல்லியாயிற்று ஆகிலு மினியும் சொல்லப்படுகின்றன- இது ஞானகாண்டமாயிருந்தபோதிலுமிதிவ்விதகர்ம்மவிதியானது குத்தப்பட்டதல்ல. கர்ம்ம கர்ம்மவிதியல்லவா வேதாந்தங்களிலடிக்கடிநிலேதிக்கப்படுகின்றன ஆகையால் பிர்ம்ம ஞான விதியைப்போல் சித்தநாசவிதியையும் முக்கியமாகவே எண்ணி அதர்க்கு சிதங்களான ஸாதன ங்களை அனுஸரிக்குரவித்வான்தான் மிகவும் புத்தியுள்ளவனென்று தீர்மானிக்கலாயிற்று- சங் கை- ஒரு அந்தக்கரணமே மனது புத்தி அகங்காரம் சித்த மென்றும் விருத்தி பேதத்தால் நா லாகசொல்லப்படுவது போல் சித்தென்றும் சித்தமென்றும் சைத்திய மென்றும் மூன்றாக சொல்லப்படுகின்றனவோ- உத்தரம்- சித்தென்றது கூடஸ்தசைன்யம் விஷயமத்தது சித்தமெ மென்றது கரணம் விஷயமுள்ளது- சைத்தியமென்றது கார்யம் விஷயமாகுமிப்படி ஒன்றுக் கொன்று விவக்ஷணமாயிருக்க ஒருவஸ்து விற்பேதமென்று எப்படி சங்கிக்கலாம்- மனது மு தலானநாலுகளுக்கும் ஸ்வகேத பேதமே தவிர வேரில்லை- சித்தமுதலான மூன்றுக்குமோவெ னில் விஜாதியபேதமே ஆகையாலொன்றே மூன்றுவிதமென்றேருக்காலும்- சொல்லக்கூடாது- சங்கை- புஜிக்குரஜீவன் புஜிக்கத்தக்கன விஷயம் ஏவல்செய்குர ஈசனிர்த மூன்றையு மெண் ணி ஏசமானப்பிர்ம்மமானது மூன்றாகச் சொல்லப்பட்டதென்று சுருதியாலொன்றே மூன்று விதமாகக் காணப்படுகின்றவே-உத்தரம்- பிர்ம்மமானது பரமார்த்த தெசையிலொருவிதமாகவும் வியவஹாரதெசையில் மூன்றுவிதமாகவுமிருக்குர தாகசுருதியின்கருத்தேதவிர ஒருதெசையிலே

பேழுன்று விதமென்றகருத்தல்ல-அந்தக்கரணமோவெனி லொருவியவஹாரதெசையிலேயே
நாலு விதமாயிருக்கின்றன ஆகையா லொன்றே மூன்று விதமென்பதர்க்குச் சொல்லியசுருதி
சரியாவதிரிஷ்டாந்தமல்ல இப்படி அப்பயதிகூதரூல்மொழிபெயர்க்கப்பட்ட.தத்துவசாரூபண
சந்திரிகையில் ஞானகாண்டத்தின் ௨ - வது பாதத்தில் ௨௫ - வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

௨ - வது பாதம் முற்றிற்று.

சிவமயம்,

ஞானகாண்டத்தின்

௩-வது பாதம் துடங்கப்படுகின்றன.

“பிரம்மா” மாயையைவசப்படுத்திக் கொண்டவர்களாயும் ஸர்வஞ்ஞர்களாயும்
கருணைநிதியாயும் உள்ளஸக்குருவேதங்களுடைய முகாவிந்தத்திலிருந்துவேதாந்த அர்த்தத்தை
கேட்டேன், தங்களுடையபிரஸாதத்தால் ஆத்மாவின்வாஸ்தவத்தை ஸம்சயமத்தரியுகிறேன்
ஆகிலுமினியும்கொஞ்சம்கேழ்க்கவேண்டியதிருக்கின்றன அதையும்எனக்குச்சொல்லவேணும்,
தசோபனிஷத்துக்களுக்குள்ளிருக்கின்றசாந்தோக்கிய உபனிஷத்திலும் விசேஷமாகஇரகஸ்ய
அர்த்தங்களிருக்கின்றனவென்று கேள்வியாகிறபடியாலென்னிடத்தில் பூர்ணதயவுடன்கூடியிரு
க்கிறதரங்களைந்த அர்த்தத்தையும்சொல்லவேணுமென்று பிறுந்திக்கிறேன், இப்படிக்கேழ்க்கப்ப
ட்டகுருமூர்தியானவர் வினயத்துடன் கைகெட்டிசாந்தராயிருக்கின்ற பிரம்மாவைச்சொல்லு
கின்றார் “ஸ்ரீகுருமூர்தி” ஒய்பிரம்மாவே இப்படியேபூர்வமும்முடைய பிதாவானபத்மலோ
கனர்பக்தியுடன் விதிப்படி என்னை நமஸ்கரித்து ஸ்துதியைமுன்னிட்டு பிரசினம்செய்தார்
“விஷ்ணு” எவர்வேதாந்தங்களில் பிரகடனம்செய்யப்பட்ட தன்னுனந்தரூபியாயும் மகாத்மா
வாயும்விசுவத்துக்கதீதராயும் சகலஸுரோத்தமர்களாலும் பூஜிக்கப்பட்டபாதாரவிந்தமுள்ள
வறாயும்ஸர்வவியாபியாயும் அவத்யத்தபரஞ்சோகிறுபியாயும் பாபமத்தவறயுமிருக்கின்றாரே
தகூழினாமூர்தியான அந்தஉமக்குஎன்னுடைய இந்தநமஸ்காரமிருக்கட்டும்,எவரைப்பார்க்கிற
வர்கள்சிக்கிரத்தில் தேகமிருக்கும்போதே பிரமாத்மைக்கியத்தை நன்றாகஅறிந்துஇவடத்தில்
தானேமுத்தியை அடையுகிறார்களோ பிரம்மவிஞ்ஞானிகளெவரை குருசிரேஷ்டராக இரதயத்
தில்எண்ணுகிறார்களோ தகூழிட்டும், ஸ்வாமியாயும் விபுவாயும் அஞ்ஞர்களாலரியப்படாதசி
தாகாசமித்தியஸ்வரூபராயும்பிரதிவி அப்புதேஜஸஸுகளாலுண்டான சகலத்துக்கு மீசராயும்
ஸர்வத்துக்கும் அந்தரூத்மாவாயும் ஸத்தியஞ்ஞான அத்துவயஸுகராயும் குணாதீதபோதத்
தைஉபதேசிக்கிறவறயுமுள்ளவரோ தகூழிட்டும், எவரூல்நானபிரம்மாமுதலான தேவர்களா
லபூஜிக்கத்தக்கனவறயும் ஸ்வானந்தத்தில் ஸத்திரமான இருப்புநமுவாத்துனால் யதார்தமா
னஅச்சுதனென்றபேய்ருள்ளவறயும் ஆனேனோஸ்தாவர ஜங்கமமானசகலஜகத்து மெவரூல்
வியாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவோ தகூழிட்டும், உலகத்தில் சகலரும்சைலஆரம்பகாலங்களி
லும் தன்னிஷ்டப்பிராப்திக்காக வெகுவிதநமஸ்காரங்களை பக்தியுடன்எவர்பொருட்டுசெய்கி
றார்களோ, ஸச்சித்ஸுகஸ்தானமான எவர்பொருட்டுவித்துவான்கள்தங்களை அர்மிக்கிறார்க
ளோ தகூழிட்டும், ஸகுணநிற்குண உபயருபியான எவரிடத்திலிருந்து ஜகத்துக்களும் ஜீவர்
களுமுண்டானார்களோவாயுஸ-ஒரியன் அக்கினிதேவேந்தரனிவர்களெல்லாம் எவரைத்தொட்
டுபயப்படுகிறார்களோ தேவர்களுக்குள்பெலமுள்ளமிருத்தியுகூடஒடுகிறானென்றுவேதம்சொ
ல்லுகின்றனவோ தகூழிட்டும், எவருடையபார்வையில் விழுந்தபதிதன்கூட அக்கினிபோல்
ப்ரிசுத்தனாவானே எவருடையஸ்வரூபத்தை இரதயகுஹையில் தெரிசித்தவர்களுக்கு முத்தி
லித்திக்கின்றனவோ எவருடைய அகண்டமான ஸ்வரூபத்தைப்பார்தவர்களுக்கு ஸத்தியோ
முத்திலித்திக்கின்றனவோ தகூழிட்டும், நிர்மல நிற்குணானஎவரிடத்தில் சித்தத்தைபிரதி
ஷ்டசெய்தவர்கள் ஸத்தியோமுத்தர்களாகி எவரைத்திர ஆன்னியர்களென்றசொல்லுக்கு
மாத்நிரம்யோக்கியர்களாக வலிக்கிறார்களோ இந்தநானுமெவரிடத்தில் பரமகுருபுத்தியை

வைத்துதன்னியனையிருக்கின்றேனே தகதிட்டம், பகவானேசகலவேதாந்தரகன்யார்க்கு
 ருணஸத்குருவே, முக்திஸித்திக்காகதங்களுலரியப்பாததொன்றுமில்லை, தங்களுடைய அனு
 க்கிரகவைப்பவத்தால் நானும் தத்துவத்தை அறிந்திருக்கிறேன், அப்படியிருந்தபோதிலும் இப்
 போது எனக்கு கேழ்க்கவேண்டியது கொஞ்சமிருக்கின்றன, என்னவெனில், தசோபனிஷத்து
 க்குள் பிராஸித்தமான சாந்தோக்கிய உபனிஷத்தில் எனக்கு ஸம்சயமுண்டாகின்றன, அதின்ன
 ர்தங்களை தங்கள் முகமாகவே நான்கேட்டிருந்தபோதிலும் திரும்பவும் இப்போது ஸம்சயமத்து
 சேழ்க் இச்சிக்கிறேன், சாந்தோக்கியத்தில் ஆரவது அத்தியாயத்தில் சுவேதகேதுவென்ற புத்
 திரனை ஆருணி என்ற பிதாவானவர் வேறுசுவேதகேதுவே அந்த ஆதேசத்தை ஏனென்னிடத்தில்
 நீப்சினம் செய்யவில்லை, கேழ்க்கப்பட்டாததெல்லாமெதுனால் கேழ்க்கப்பட்டதாகவே ஆகின்
 றனவோ அப்படியே மனனம் பண்ணப்பட்டாததெல்லாமெதுனால் மனனம் பண்ணப்பட்டதாக
 வே ஆகின்றனவோ அப்படியே அரியப்பட்டாததெல்லாமரியப்பட்டதாகவே ஆகின்றனவோ அதே
 ஸத்தியமென்று சொன்னால்லவா, அதிலெனக்கு வினோதம்தோத்துகிறது, என்னவெனில், ஒருவ
 ஸ்துவைகேட்டமாதிரித்தால் சகலமுமெப்படி கேழ்க்கப்பட்டதாகும், ஆகையாலயாகுருனைய
 தார்த்தனக்கவேணும் “புரிசுருமூர்த்தி” ஓய் பிரம்மாவே இப்படி ஹரியால் கேழ்க்கப்பட்டிருநெ
 ப்படி சொன்னேனோ அப்படியே இப்போது சொல்லுகிறேன் அவதானத்துடன் கேளும், ஓய்
 கமபைத்திருக்கிறுனவிஷ்ணுவே நீர் ஸர்வஞ்ஞர்தான் ஸம்சயமில்லை அப்படியிருந்தபோதிலும் உ
 யாத ஸந்தேகமானது எல்லோருக்கும் என்னுடைய இந்த பிரதிவசனத்தால் உம்முடைய பிர
 சிவபுரியாக சேதிக்கப்பட்டும் இந்த அத்வைதப் பிரம்மத்தை மோக்ஷார்தமாக சிரவணம் செய்
 தால் அவனுக்கு பூர்ணகாமத்துவம் சித்திக்குரபடியால் வேலாகேழ்க்கவேண்டியதில்லை ஆகை
 யால் போகார்தம் கேழ்க்கத்தக்கன ஸகுணப் பிரம்மம் கேழ்க்கப்பட்டாமலிருந்தபோதிலும் கே
 ழ்க்கப்பட்டதுக்கு துல்லியந்தானென்று ஆருணியுடைய மதமென்றறியும் நிர்குணனை ஒரு ஆ
 க்மாவை அறிந்தால் ஸகுண சகலமும் அரியப்பட்டதாகவே ஆகுமென்று இதரசுருதியும்
 சொல்லுகின்றன அரியப்பட்டதுக்குத் துல்லியந்தானென்றது சிலர்களுக்கு இஷ்டமாகாது அ
 ப்படியிருந்தபோதிலும் வேலாகேதி இல்லாதது லப்படியே சொல்லவேண்டியது தான் நிர்கு
 ணப் பிரம்மத்தை அரியுகிறவனுக்கு முக்திமாதிரம் பலமாகுமேதவிரசு வல்பம் கூடகாம்மியப
 லம் ஸகுணோபாஸனையால் ஸம்பவிக்குரபடியால் அவனுக்கு ண்டாகாது அணிமாதிரிஷ்டசித்தி
 களும் திருகாலஞ்ஞானமும் லோகாந்தரநிவிஞ்ஞானமும் அன்னியசித்தாதிஞ்ஞானமும் சகலமும்
 ஸகுணவிஞ்ஞான பலமென்றோ நிரணியித்திருப்பதால் அந்த ஸகுணநிர்குணங்களும் விருத்ததர்
 மங்களாகையால் சேர்ந்திருக்கவும்மாட்டாது பிரம்மலோகத்தில் விழுத்தர்களுக்கு போகம்
 மோக்ஷமிரண்டுபலமும் கேழ்வியாகுரதேவெனில் பூர்வபுண்ணியபலமாகையால்குத்தமில்லை
 அவ்விடத்திலும் ஸங்கல்பமத்த வித்துவான்களுக்கு தேகாதி இல்லாத்துனால் ஸங்கல்பத்தை அ
 ன்சரித்தேபோகம் சொல்லப்படுகின்றன அவ்விடத்திலும் பிரம்மக்கிரது வென்ற சிரோஷ்டஞ்
 ஞானிக்கு போகம் நிரோதிக்கப்படுகின்றன ஆகையால் ஸகுணவிஞ்ஞான பலமான போகமான
 து முக்தர்களுட்கில் ஸம்பவிக்கமாட்டாது நிர்குணஞ்ஞானிக்கு திருகாலஞ்ஞானம் முதலான
 ருதாவாகும் ஸகுணநிர்குண உபயஞ்ஞானிக்கும் ஸ-ஒத்திகாரர் ஐகத்தவிரிஷ்டியாதியத்த ஐசவ
 ரியத்தை சொல்லியிருப்பதால் தடையத்த ஐசவரியமில்லை இதுனாலேயும் ஓய் ஹரியே வித்துவா
 னும் தடையுள்ள ஐசவரியமுள்ளவனாகையால் ஸர்வஞ்ஞத்துவமானது உபசரிக்கப்படுகிறதென்
 னோ நிச்சயித்துக்கொள்ளும் ஆருணியானவர் சொல்லப்படுகாரபடி ஸர்வ

பத்திருப்பதால் பிரம்மவிஷயமான அந்தஸர்வஞ்ஞத்துவம்கொண்டேதவிர முக்கியமாகாது-ஆ
 ருணி-ஹேஸோம்மிய எப்படி ஓரே மிருத்பிண்டத்தால் நானுவிதபாண்டங்களும் மிருத்தென்று
 ம் ஓரே இலும்புமணியால் நானுவித ஆபுதங்க்ளும் இலும்பென்றும் ஓரே நகச்சேதத்தால் சரு
 வமும் கருத்த இலும்பென்றும் அரியப்படுகின்றனவோ அப்படி காரணமான பிரம்மத்தை அரிந்
 தால்காரியமான சகலமுமரியப்படுகின்றன நாமருபங்கள் பொய்தான் வியவகாரதெசையில் கல்
 பிக்கப்பட்டுதுகள் பரமார்ததெசையில் காரணத்தைத்தவிர காரியம்வேலாயில்லை ஹேபுத்தி
 ர இந்த காரியமான ஐகத்தெல்லாமுத பத்திக்கு முன்காரணமான பிரம்மத்தைத்தவிர வேலா
 இல்லாதபடியாவப்போது காணப்பட்டபோதிலும் பரமார்திக ஸத்தியமாகாது ஸத்தான
 பிரம்மமே முன்னிருந்தபடியால் இந்த காரியத்துக்கு காரணத்தில் ஸாமானுதிகரணணிய மிரு
 ந்தபடியாலும் உத்பத்திக்கு முன்காரியகாரணங்களுக்கு ஐக்கியம் சித்தித்தது “சுவேதகேது”
 பகவானும் ஸத்குருவாயும் தாத்ருயமுள்ளவரே ஸத்தியமான காரணப் பிரம்மத்துக்கும்
 அஸத்தியனாகாரியஜிவனுக்கும் ஐக்கியம் எப்படி கூடும் ஒன்றுக் கொன்று வினோதியளான
 இருள் வெளிச்சங்களுக்குப்போல் ஸாமானுதிகரணணியங்கூடாதே காரியகாரணங்களுக்கு பே
 தத்தை ஒப்பாத விஷயத்தில் இது காரியமிது காரணமென்று சொல்லவும் இடமில்லாமல் போய்
 விடும் காரியமான ஜிவன் சுகதுக்கங்களுடன் கூடினவன்காரணமான பிரம்மம் கேவலானந்த
 முள்ளதென்று பெரியோர்கள் சொல்லுகிறார்கள் இப்படி விசேஷமிருக்கும்போது ஐக்கியங்
 கூடாது ஆனால் பேதமபேதமிரண்டு மிருக்கட்டுமெனில் அப்போது பேதவாதமொருவிஷயம்
 அபேதவாதம் வேலாவிஷயமென்று காரியகாரணவாதமுமேலாவிஷயமாகும் இதுனால்குரு
 திக்கு அன்னுவயமும் சித்தியாது காரியமான ஜிவனுக்கு காரணமான பிரம்மத்துடன் ஐக்கியம்
 சித்தித்தால் லவாசுருதிகளுக்கன்னுவயம் சித்திக்கும் ஜிவப்பிரம்மங்களுக்கு ஸாம்மியத்தை
 ஒப்புக்கொண்டால் ஐக்கியவாதம் சித்திக்கும் காரியகாரணவாதம் சித்தியாது அதுகளுக்கு
 அஸாம்மியத்தை ஒப்புக் கொண்டால் காரியகாரணவாதம் சித்திக்கும் ஐக்கியவாதம் சித்தியாது
 ஆகையால் ஜிவப்பிரம்மங்களுக்கு ஸாம்மியமும் அஸாம்மியமும் ஆகாதென்று சொல்லப்பட்ட
 ஆருணியானவர் ஹேஹரியேசுவேதகேதுவைச் சொன்னா “ஆருணி” ஹேபுத்திரனே சில
 ஸத்காரியவாதிகள் முன்னிது அஸத்தாச்சுதென்று சொல்லுகிறார்கள் அது மிகவும் அஸமஞ்ச
 ஸந்தான் முக்காலத்திலும் காரியம் ஸத்தென்று அவர்களுடைய மத மாகையால் காரியம் கார
 ணமிரண்டும் ஸத்தென்று அவர்களுக்குமத மென்றும் சொல்ல யிடமில்லை வைலக்ஷணியம்
 சித்திக்கவெண்டியதற்காக காரணம் அஸத்தாகநேரிடும் முக்காலத்திலும் காரணம் ஸத்தெ
 ன்று அவர்கள் சொன்னது சித்தியாது மலடியின்மகன் ஸத்தென்று சொன்னமாதிரத்தில் ஸத்
 தாக வில்லையல்லவா காரியத்தை ஸத்தென்று அவர்க ளொப்புக்கொண்டதுனாலேயே காரணம்
 அசத்தாச்சுது ஸுஷ-ப்தன் பிரம்மம் காரணமென்றும் அவர்களுடைய மத மாகையாலும்
 அவர்களுக்கு அஸத்தகாரண வாதத்துவம் லித்தித்தது, இப்படிப்பட்ட அந்தவாதம் எப்படி
 ஸமஞ்சஸமாகும், அஸத்தான ஆகாசபூஷ்பத்திலிருந்து கெந்தம் முதலானதுகளுண்டாகுமா, ஆ
 கையால் ஹேபுத்திர இந்த ஸமஸ்தகாரியமும் உத்பத்திக்கு முன் ஸத்தான பிரம்மத்தைத்தவிர வே
 ளா இல்லையென்று ஸம்சயமத்தநிந்துகொள், காரியகாரணவாதமும் ஐக்கியவாதமும் வினோதம
 ன்றியி லெப்படி லித்திக்குமோ அப்படி சொல்லுகிறேன்கேள், ஸத்தியகாரியம் அஸத்தியகாரிய
 மென்று காரியமிரண்டுவிதம், இதென்ர சப்தத்தினில்கூடியார்தமான பிரத்தியகாத்மாவாகிர
 காரியம் ஸத்துதிப்பொரியோல் ஸத்தான பரமாத்மாவிடத்திலிருந்து ண்டானது அது ஸத்திய
 மாகையால் காரணத்துடன் ஐக்கியத்தை அடையுகிறது, வாச்சியார்தனான காரியஜிவனுபாதி
 யுள்ளவனாகையால் அவித்தியிலிருந்து ண்டானவன் அஸத்தியன் தன்னத்தக்கவன், இந்தவாச்
 சியார்தஜிவனுக்கு பிரம்மத்துடன் ஸாமானுதி கரணணியங்கூடாது, இவனுக்கு அஸத்தேகாரண

மாகையால் ஸத்தானபிரம்மம் காரணமாகது, ஆனால் காரணமின்மையினால்தே வெனில் சித்தெ
ன்றும் ஜடமென்றும் காரணமுமிரண்டு விதமாகையால் குத்தமில்லை, பரமார்த்தசையினால் சித்
தான பிரம்மம் காரணமானது போல் வியவகாரதேசையினால் ஜடமான அவித்தையும் காரணமாயி
ருப்பதால் இரண்டுக்கும் ஸம்பிரதானத்துவமெண்ணத்தக்கது கூடஸ்தனென்ற காரியத்துக்கு
ம்பரப்பிரம்மத்துக்கும் ஸத்ருபத்துவம் ஸமானமாயிருப்பதால் கையம் சித்தித்த போதிலும் ஸாம்
மியமிருப்பதால் கூடஸ்தனுக்கு காரியத்துவம் வித்திக்காதே எனில் அனுத்துவபிருகத்துவ ஆகா
ரங்களாரிண்டுக்கும் பேதமிருப்பதால் தீப்பொரி போல் சொல்லப்பட்டிருப்பதாலும் குத்தமில்
லை ஆனால் ஸத்தகாரியவாதத்துக்கிடமாயித்தே வெனில் பிப்படிப்பட்ட ஸத்தகாரியவாதத்தை இவ்விதத்
தில் தள்ளவில்லை, எந்தஸ்தகாரியவாதத்தில் ஜீவனுக்கு தப்பத்திலுப்பவில்லையோ ஸுஷுப்தனை
ஸத்தென்றும் பிரம்மமென்றும் காரணமென்றும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றனவோ அந்தஸ
த்தகாரியவாதந்தான் தள்ளப்படுகிறது, அந்தவாதிகளுடைய மதத்தில் வாச்சியார்தஜீவனுக்கே உத்
பத்தியில்லாமலிருக்க இலகூயார்தஜீவனுக்கெப்படி உத்தபத்தியித்திக்கும், ஸர்வவிதத்திலும் உ
த்தபத்தியை ஒப்பாத விஷயத்தில் காரியகாரணவாதமும் வியார்தந்தான், பிரகிருத ஆரம்பவாதத்து
க்கு விவர்தவசனத்தால் தூஷணம் வருகிறபடியால் சுருதியில் சொல்லிய வாசாரம்பணசுத்தத்துக்
குக்கெதியில்லை, மண்ணை ஸத்தியமாகுமென்று லயமும் காணுகிறது, இவ்விதத்தில் இரஜ்ஜ-ஸர்
பாதிருஷ்டாந்தங்களும் சொல்லப்பட்டவில்லை அதுகள் சொல்லப்பட்டிருந்தால் லவா பிருந்தி அ
தியாஸம் முதலானபேய்ருள்ளதாலும் ஜன்மாதிகாரணத்துவாதிகளுக்கு அவிஷயமாயுமுள்ள வி
வர்தவாதம் சித்திக்கும், இப்படி காரியகாரணங்களுக்கு ஸாம்மியமும் அஸாம்மியமும் ஸாதிக்கப்
பட்டபடியால் ஸத்திலுண்டான ஸத்துக்கு ஸத்தில் லயமும் ஐக்கியமும் வித்தித்துதுகள், சுருதியுக்
தி அனுபவங்கள் லேஸர்வசுருதிகளுக்கு ஸமன்னுவயமும் சகலமும் ஸமஞ்ஜஸமாக நம்முடை
யபகூத்தில் வித்தித்துது அன்னியபகூத்தில் சகல அர்த்தங்களும் அஸமஞ்ஜஸமாகவே ஆச்சுதுக
ள் ஆகையால் ஸத்தான இந்தகாரியம் முன்ஸத்துதானென்று நீரிச்சயம் செய்து கொள் இ
ப்படிப்பட்ட பிரசின உத்தரங்கள் சாந்தோக்கிய உபனிஷது முதலான இடங்களில் லாமலிருந்
தபோதிலும் பிரகாலத்தில் நடந்ததுகளை ஸர்வஞ்ஞான தெக்ஷணமூர்த்தி அநிந்து சொன்னாரெ
ன்று புத்தியுள்ளவர்களரிந்து கொள்ள வேண்டியது இப்படி அப்பயதீக்ஷதரால் மொழிபெயர்க்
கப்பட்ட தத்வஸாராயணசந்திரிகையில் ஞானகாண்டத்தின் ௩-வது பாதத்தில் ௧-வது
அத்தியாயம் முற்றிற்று.

௨ - வது அத்தியாயம்.

“ஆருணி” ஸ்லோபுத்திர உனக்குளது லக்ஷணமான பிரம்மம் ஸத்தென்ற புத்தியுண்டாகு
மோ அந்தகாரியஸிரிஷ்டிக்கு மத்தெதுனி சொல்லப்போகிறேன் பிரகிருணம் சாந்தம் ஸத்தியஞ்ஞா
னஸுகஸ்வரூபம் ஸத்தகாரணம் ஸர்வஞ்ஞம் ஸர்வசக்தி என்னுள் தப்பிரம்மம் சொல்லப்பட்டுதோ
அது அவிசுத்தமகத்து முதலானதுகள் லக்ஷணம் வெகுவாக ஈக்ஷணம் செய்துது இந்த ஈக்ஷணமா
னது விகாரமான நேத்திரேந்திரியாதிகளை அபேக்ஷித்ததில்லை அசரீரமாயும் சிச்சத்தியுடன்
கூடியதாயுமுள்ள ஸத்துக்கே தன்லீலையாலீக்ஷணம் பிரஸித்தமாயிருப்பதால் குத்தமில்லை அவிசுத்
தம்முதல் லான விகாரங்கள் தள்ளத்தக்கன காரியங்களென்றும் விகாரங்களுடன்கூடியசைதன்னி
யமான பிரகிருண பிரவிகாரஸ்தப்பிரம்மமே ஈக்ஷணம் செய்ததென்று தீர்மானித்துக்கொள், அந்த
ஸிரிஷ்டித்துபின் தெஜஸ்ஸைஸிரிஷ்டித்துதா அல்லது பிரம்மமுதலுள்ள தத்வங்களுடன் கூடின

வாயுவானது தெஜஸ்ஸைஸிரிஷ்டித்துதாவெனில் சொல்லுகிறேன்கேதைத்திரியவசனபெலத்
தால் வாயுவே தெஜஸ்ஸை ஸிஷ்டித்துதென்று யுத்தம் வாயு ஜடமாயிருந்தபோதிலும் பிரம்ம
சைதன்னியத்துடன் கூடியபடியால் ஸிரிஷ்டிகர்தாவாகும் இந்த உபரிஷத்திலும் மேல் அந்த அ
ப்புக்ளீக்ஷணம் பண்ணித்துகள் அன்னத்தை விருஷ்டித்துதுகளென்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்
றன ஆகையால் குத்தமில்லை இந்தபிரதான அடையாளத்தால் தத்தென்றசப்தம் நபும்ஸகமா
யிருந்தபோதிலும் வாயுபரமாகும் பிரம்மந்தானென்றசங்கைவேண்டாம் ஓரிடத்தில் சொல்லப்ப
டாதவிசேஷம்மைத்தொருவிடத்தில் சொல்லப்பட்டிருந்தால்கிரகித்துக்கொள்ள வேணுமென்ற
நியாயத்தால் தைத்திரிபோபனிஷத்தில் விசேஷமாகச் சொல்லியவாயுவைகிரகித்துக்கொள்கிறது
சித்தந்தான தெஜஸ்ஸின் ஸிரிஷ்டியானது வாயுவின் கிரியையாகவே நேருக இருந்தபோதிலும் பிரம்ம
சைதன்னியத்துடன் கூடியபடியால் பிரம்மத்தின் கிரியை என்று முபசாரமாகச் சொல்லலாம் ஆ
த்மா ஆகாசம் வாயு இதுகளுடன் கூடிய தெஜஸ் அப்பு அன்னங்கள் மூன்றையும் திருவிருத்தா
ணம் செய்ததுகள் ஜகத்துக்கு காரணங்களாச்சுதுகள் திருவிருத்தகரணத்தில் சக்தியுள்ளஸகுண
ஈசுவரனே முக்கியமாக ஜகத்காரணமாகயிருந்தபோதிலும் அவனுடைய யோகத்தால் பூதங்களும்
காரணமென்று உபசரிக்கப்படுகின்றன, விகாரமான பூதத்துக்கும் நிர்விகாரமான ஆத்மாவுக்
கும் காரணத்துவமானது சுருதிஸ்மிருதி முதலானதுகளில் வித்தமாயிருக்கின்றன ஆனால் சொ
ல்லும்பேதத்தாலொவ்வொருவிடத்திலிரண்டும்களணமாகவும் சொல்லப்படும் முக்கியமாகவும்
சொல்லப்படும் அது லானந்தாவாகசங்கிக்கக்கூடாது எந்தபிரம்மம் நிரஞ்ஞமத்துவாதமென்
று சொல்லப்பட்டுதோ அந்ததேவதையானது பிரமாவிஷ்ணுருத்திரனென்றமூன்று தேவதைகளை
ஈக்ஷணம் பண்ணிவிருஷ்டித்தது அந்தமூன்று தேவதைகளும் அண்டஜம் உத்தபிஜ்ஜம் ஸ்வே
தஜமென்று நாலுவிதப்பிராணிகளையும் விருஷ்டித்ததுகள் திருவிருத்தகரணத்து லுன்பதாநாம
ரூபங்களுடனும் கூடித்துதுகள் ஸ்வேதஜமென்றது இவ்விதத்தில் சொல்லப்படாமலிருந்தபோ
திலும் மைத்ததிடத்தில் சொல்லப்பட்டிருப்பதால் குத்தமில்லை பஞ்சிகிருதபஞ்சமகாபூதத்தா
லுண்டு பண்ணப்பட்ட ஜடசரீரத்தில் பிரவேசித்த ஜீவனுடன் அனுவாக அனுப்பிரவேசம் செய்
த அந்தபரதேவதையானது அந்தஜீவனுலேயே நாமரூபங்களை திருவிருத்தகரணபூர்வமாக செய்
வித்துது திருவிருத்தகரணத்தால் மூன்றுஜீவனும் எப்படி ஒன்பதாயித்தோ அப்படி அகாருதிமூன்
றுமாத் தினானால் திருபாத்திரம்மான எனக்கும் திருவிருத்தகரணத்தால் ஒன்பது ரூபமிருக்கின்
றன அனுப்பிரவேசகர்திருத்துவம் பரமாத்மாவுக்கு ஒப்புக்கொண்டவரேன் நாமரூபகர்திருத்
துவத்தை அவனுக்கு சொல்லவில்லை எனில் கேள் நதிஸமுத்திரம் பர்வதம் முதலானதுக்கு ஈச
னும் கடம்சுவர்முதலானதுக்கு ஜீவனும் கர்தாவாயிருப்பதால் சகலத்துக்கும் பரமாத்மாகர்த
னாகமாட்டான் அந்தஜீவேசர்களையும் பரனேசிருஷ்டித்தபடியால் அவனே சகலத்துக்கும் கர்தனா
வாவெனில் ஜீவேசர்கள் செய்குரவர்களாயும் பரன் செய்விக்குரவனுய்மிருப்பதால் கர்தாவா
கான் ஆகிலுமுபசாரமாக கர்திருத்துவம் சொல்லலாம் ஜீவேசர்களை அபேக்ஷியாமல் பரன்
ஜகதஸ் ஸாரங்களை விருஷ்டிப்பானாகிலப்போது அவனுக்கு கர்திருத்துவம் முக்கியமாகும் அ
துவோ இல்லை உள்பட்டகர்மத்தில் பரன் சுவதந்திராக இருந்தபோதிலும் வெளிப்பட்டகர்ம
ம் விகாரத்தை அபேக்ஷித்தபடியால்தில் பரன் அசரீரனாகையால் அசுவதந்திரன்தான் ஆனால் ஜீ
வேசர்களுக்கே ஸர்வசுவாதந்ரியமிருக்கட்டுமெனில் உள் கர்மத்தில் சக்தர்களாகையால் பரனைத்
தவிர வேனா இல்லாமையாலும் அதுகூடாது பரனுக்கு ஸம்ஸாரகர்திருத்துவத்தையும் சொன்
னால் அப்போது புண்ணியபாபாதிகர்திருத்துவமும் அவனுக்கே நேரிடும் அப்போது அதுக
ளின் பலபோகமும் அவனுக்கே வித்திக்கும் கர்தாவுக்கே அல்லவா பலத்தின் புசிப்பு தீர்மானி
க்கப்பட்டிருக்கின்றன பரனுக்கு கர்மபலபுசிப்புண்டாகில் அப்போது இந்த தேகத்திலுள்ள
இரண்டாத்மாக்களி லொருவன் புசிப்பன்றியில் ஸாக்ஷியாகப் பிரகாசிக்குற நென்ற சுரு

திவசனம் வீணாகுமே பாபமத்தவ னென்றது முதலான சப்தங்களும் நிஷ்கள நிஷ்கிரியாதி சப்தங்களும் அனேகமாக சுருதியிவிருக்கிறதன்கோபித்துக்கொள்ளும் பரமாத்மாவுக்குப் போகத்திருந்துவம் நேரிடுமென்று சங்கித்து ஸ-ஓத்திரக்காரரும் வியவகாரதேசையில் ஜீவபா விபாகத்தை சொல்லியிருக்கிறார் ஆகையால் ஜீவனுக்கு கார்த்திருத்துவமும் பரனுக்கார்த்திருத்துவ முமிருக்கின்றன வென்று இருவருக்கும் பேதத்தை நிச்சயித்து நீவித்துவானாகு அபேதஞ்ஞான மன்றியிலந்த அபேதஞ்ஞானம் ஒருவருக்கும் சித்திக்குறதில்லை ஆகையால் தர்மம் பேதத்தா லவர்களுக்கு பேதத்தை நீ அரி “சுவேதகேது” ஸஞ்சுருவேதாங்கள் சொல்வது எப்படியா கின்றன குடத்துக்கும் சட்டிக்கும் ஆகாரத்தால் பேதம் கண்டபோதிலும் காரணமான மண் னை அபேதம்காணப்பட்டிருப்பதால் பேதம் முக்கியமில்லை தர்மங்கள் வாசாரம்பணமாத்திர மென்றும் மண்ணைஸத்தியமென்றும் சொல்லியிருப்பதால் தர்மிக்கபேதமேயாகும் செய்குரஜீவ னுக்கும் செய்விக்காசனனுக்கும் தர்மத்தால் பேதமிருந்தபோதிலும் தர்மிகளான இரண்டு அந் தரியாமிகளுக்கும் ஐக்கியம் சொல்லப்படுகிறது விகாரியளான ஜீவேசர்கள் விஷயமாயும் லக்ஷ னையால் தள்ளத்தக்கதாயுமிருப்பதால் தர்மமாவார்கள் நிர்விகாரியளாயும் ஸாக்ஷிகளாயுமுள்ள அந்தரியாமிகள் விஷயியாகையால் சித்ருபத்துவம் சமமாகையாலும் தர்மிகளாவார்கள் இப்ப டிகர்தாவான ஜீவனுக்கும் அகர்தாவான பரனுக்கும் தர்மத்தால் பேதமிருந்தபோதிலும் ஸ்வரூப த்தால் அபேதமே ஆகும் ஸ்வரூபத்தாலும் பேதமாகுமாகிலப்போது அத்வைதவசனமெல்லாம் நிரூபம் பமாய்விடும் ஆகையால் பேதபுத்தியானது விருதாவென்றிப்படி எனக்குத்தோத்துகிறது சரியோ சரியில்லையோ எனக்குத்தெரியாது உள்ளபடிதான்கொள்கு சொல்லவேண்டியது இப் படிபுத்திரானுகிய சுவேதகேதுவால் பிரசினம்பண்ணப்பட்ட ஆருணியானவர்புத்திரனுடைய ஸ-ஓ க்ஷம்புத்தியை நினைத்து ஸந்தோஷத்துடன் சொன்னார் “ஆருணி” ஹேபுத்திர உனக்கினி சொல் லப்படப்போகா ஒன்பதுதரம் தத்துவோபதேசமானது இப்போதே உபதேசிக்கவேண்டியதா யித்து ஆச்சரியம் குடத்துக்குமன்சுவல்பம் சட்டிக்குமன் அதிகம் இப்படி தர்மம்போல்தர்மி யும் பேதித்திருக்கின்றன ஐக்கியத்துக்கு முன்தர்மங்களுக்குப்போல் தர்மிகளுக்கும் பேதம் சித்தி க்வே இருக்கின்றன வாசாரம்பணமாத்திரமென்றது கார்த்தாவின் தர்மத்துக்கு மாத்திரம் அவித் தையாலுண்டானபடியால் நாமரூபங்களை விட்டுண்டு தள்ளத்தக்கதாக கேழ்வியாகிபடியாலு ம் சொல்லாமேதவிர அகர்த்திருதர்மத்துக்கு மித்தியாத்துவமொரு இடத்திலும் கேழ்வியாக வேஇல்லை ஆனந்தாதிகளை ல்லாம் ஆத்மவித்தையாலுண்டானது அல்லவா ஸத்தியஞ்ஞான ந்தாதிசகலபிரம்மதர்மங்களும் ஏங்குமுபசம்ஹாரஞ்செய்யத்தக்கதென்று கொள்ளத்தக்கதாக சொல்லப்படுகிறதுகள் ஆகையால் அகர்த்தனுக்குத் தன்னித்தவிர தனக்கந்தரியாமி ஒருவனில்லாத துனால் ஜீவேசதிருஷ்டார்த்தம்பிரகிருதத்தில்கூடாது தேவதத்த உபமைபெலத்தால் ஜீவேசர்கள் தள்ளத்தக்கனவர்களாகையால் அந்தரியாமிக்கைக்கியமும் முக்காலங் கூடாது உத்பத்திக்கு முன்னும் பிரளயத்துக்கு பின்னும் அபேதமிருந்தபோதிலும் மத்தியகாலத்தில் அந்தஜீவார்தரியா மி அனுவாயும் ஈசார்திரியாமி மகத்தாயுமிருப்பதால் பேதமிருக்கின்றன ஒருக்காலத்திலாவது பேதமில்லாதவிஷயத்தில் சகலத்துவைதவசனங்களும் நிரூபம் பமாய்விடும் அப்போது அபே தபுத்தியும் விருதாத்தான் போதத்துக்கு முன்னே அபேதமிருக்குமாகிலப்போது உன்பொரு ட்டென்னால் செய்யப்படுகிற உபதேசமே தர்க்காசு சொல்லு ஹேபுத்திர கர்தாவான ஸாக்ஷிபிரத் தியகாத்மாவுக்கும் அகர்தாவான ஸாக்ஷிபரமாத்மாவுக்கும் பின்னபேதம் சித்திக்கிறதற்காகவல்ல வாமுன் பேதமனுவித்கப்படுகின்றன செய்குரவனாயும் செய்விக்குரவனாயுமுள்ள ஜீவேசர்களை சங்கையத்துமர்தனம் செய்து அவர்களுக்கு ஸாக்ஷிகளான இரண்டு அந்தரியாமிகளுக்கும் விஷயிச

ளாகவும்கண்டாகுண்டசுவரூபிகளாகவுமிருப்பதால் பேதமிருந்தபோதிலும் மோக்ஷாவஸ்தைய அபேக்ஷித்து சம்சயமன்றியில் அபேதத்தை அரிந்துகொள்-சுவேதகேது-அய்யாபிநாவேஜிவேச ர்கள் செய்குரவர்களென்றும் பரன் செய்விக்கிறவனென்றும் தாங்கள் முன்சொன்னதுக்கு இப் போது செய்விக்குரவனை மர்தித்தேன்றது விருதமாகின்றனவே “ஆருணி” விவேகியாயும் ஸ-ஓ க்ஷமகர்தாவாயுமுள்ள ஜீவாத்மாவை அபேக்ஷித்து கூடஸ்தனை பிரத்தியகாத்மா செய்குரவனா ன் எப்படி காமமியகர்த்மாதிகளில் மோகத்துடன் கூடின அவிவேகியான ஜீவனை அபேக்ஷித்து ஈ வரன் செய்விக்குரவனானோ அப்படியிரியத்தக்கது பிரத்தியகாத்மாவுக் கன்னியனான பரமாத் மாவும் ஸர்வஞ்ஞாயும் ஸர்வகர்தாவாயுமுள்ள ஈசனை அபேக்ஷித்து அப்படியே செய்குரவனான முன்ஜீவனென்றும் பரனென்று மிரண்டு விதமாகவே பிரகிருதமாகையால் கார்த்திருத்துவமத்ததா யும் இரண்டாயுமுள்ள செய்விக்குரவன் செய்யாதது என்ற தர்மங்களுக்கு பரமாத்மா ஒருவனி ட்த்திலேயே கெதி இருக்கின்றன ஹேபுத்திர இவ்விடத்தில் ஆத்மாவானவனுன்னால் நாலாகப்பிர கிருதனாயிருக்கின்றன ல்லவா ஸாக்ஷிகளாக கொள்ளத்தக்கன விஷயிகள் பிரத்தியகப்பரூளி ரண்டு ஸாக்ஷியங்களான தள்ளத்தக்கன விஷயங்கள் ஜீவேசர்களிரண்டு முன்சொன்னது ஸாமான்னியவ சனம் இப்போது சொன்னது விசேஷவசனமாகையாலென்னுடைய வசனங்களில் பூர்வோத்தர விருதமெவ்வளவுமில்லை வேறுசுவேதகேதுவேசனனால் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட ஸ்தூலதேகத்தில் தைஜஸனென்ற ஜீவன் பிரவேசித்தவன் ஈசன் அனுப்பிரவேசித்தவன் பிரத்தியகாத்மாவால் சிரு ஷ்டிக்கப்பட்ட ஸ-ஓக்ஷிமதேகத்தில் பிரஞ்ஞனென்ற ஸகுணஜீவன் பிரவேசித்தவன் கூடஸ்த னென்ற நிற்குணப்பிரத்தியகாத்மா அனுப்பிரவேசித்தவன் பிரவேசமனுப்பிரவேசமிரண்டு மொருவனாலேயே செய்யப்பட்டதில்லை குறுபிற் பிரவேசித்த ஆத்மா இரண்டு என்ற இடத்திலு மிப்படியே கருத்து சரீரத்தில் ஸேவ்யஸேவகர்களான ஜீவேசர்களும் பிம்பப்பிரதிபிம்பர்களா னனவிவப்பிரத்தியகாத்மாக்களும் அம்சாம்சிகளான பிரத்தியகப்பார்களும் இருக்கிறார்கள் பரன்பூ ர்ணாகபிரந்தபோதிலும் குடைக்காரன் நியாயத்தால் அவனுக்கும் இந்ததேகத்திலிருப்பூப சரிக்கப்படும் இவனொருவனே கர்மபலபோகியாயிருந்தபோதிலும் அவனுடன்கூடினபடியான சனுக்கும் பிரத்தியகாத்மாவுக்கும் போகமுபசரிக்கப்படும் ஆகையால் பிரவேசம் செய்த ஜீவ னுக்கே சகலஸம்சாரபயமும் ஆகுமேதவிர அனுப்பிரவேசம் செய்த கூடஸ்த பிரத்தியகாத்மா வுக்காகது எப்படி ஜீவனுக்கிரமிக்குரபேரது பிரணன் அனுக்கிரமிக்கிறானென்ற இடத்தில் அ னுவென்ற சப்தத்தால்தபேதங்கண்டுதோ அப்படியே பிரகிருதத்திலு மிரியத்தக்கது ஆகைபா ல் பிரவேசகர்தா ஜீவனென்றும் அனுப்பிரவேசகர்தா கூடஸ்தனென்றும் விஸ்பஷ்டமாயிற்று இப்படி அப்பய தீக்ஷிதரூல் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட தத்துவஸாஸ்யண சந்திரிகையில் ஞான காண்டத்தின் ௩-வது பாதத்தில் ௨-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

௩ - வது அத்தியாயம்.

“சுவேதகேது” அய்யாதயாநிதியான பிநாவேதாங்கள் முன்சொல்லியதேஜஸ் அப்பு அன்னமென்றபூதங்களுடைய ரூபங்களை அரியவேனுமென்றிச்சிகுரேன் “ஆருணி” அக்கினி யேதேஜஸ் அகின்றூபம்சுசுப்பு, அப்புக்களின்றூபம்வெருப்பு, பூமியின்றூபம்சுருப்பு, இச்சூ ன்றூபங்களும் பிரளயத்தில் கூடஸ்தனிடத்திலலித்து மரூபமும் உண்டாகுரதுகள், நாம ரூபங்கள் பொய்யாகையால் ரூபம்போகும்போது பிரளயத்தில் அக்கினிக்கு அக்கினித்துவ மும் ஜலத்துக்கு ஜலத்துவமும் பூமிக்கு பூமித்துவமும் போச்சது, தேஜோமயங்களான ஆதித்தன்ச ந்திரன் மின்னல் முதலானதுகளுக்கும் அந்தந்தநாமரூபங்கள் போச்சதுகள், இந்தமுன்னூபங் களும் லயத்தை அடைந்தபோதிலும் மிகவும் ஸ-ஓக்ஷமமாகையால் ஸ்தூலங்களான அக்கினியாதிக

ஐ அபேக்ஷத்து ஸத்தியங்களென்று அறிந்துகொள், அக்கினி முதலான மூன்று மகாரியமாகையால் பொய்யாகும், சுகப்பு முதலான மூன்றும் காரணமாகையால் மெய்யாகும் ஹே புத்திரனே இப்படி பூர்வவித்துவான்கள் சொல்லுகிறார்கள், ஆகையால்தில் ஒருவனும் கேளாததைச் சொல்லவும் கூடாது அரியாததை எண்ணவும் கூடாது, அந்த பூர்விகர்கள் சொல்லிய மூன்று ரூபங்களுக்கும் காரணமான நிஷ்களா நிஷ்கிரிய நிர்குண சாந்தமாகப் பிரஸித்தப் பிரம்மத்தை தேஜஸ்ஸை அப்பு அன்னங்களுடையவும் பிரம்மவிஷ்ணு ருத்தரர்களுடையவும் திருவிருத்தகரண பேதத்தையும் அரிந்தவர்களல்லவா அந்தப் பிரம்மமானது நிதித்தியாஸனத்துக்கு முன்பு ரோக்ஷமாயிருந்தபடியால் அரியப்பட்டது போலாயித்து நன்கு அரியப்படவில்லை “சுவேதகேது” ஸத்துவம் இரஜஸ்ஸுத மஸ்ஸு என்று முக்குணங்கள், பிரம்மவிஷ்ணுமகேசுவரனென்று மும்மூர்த்திகள், சுகப்புவெருப்பு கருப்பென்று மூன்று ரூபங்கள், தேஜஸ்ஸு அப்பு அன்னமென்று மூன்று பூதங்கள், இவ்வளவும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன, இதில்கிரமமுண்டா இல்லையா இது விஷயத்திலெனக்கு வெகுவாகஸம் சயமுண்டாயிருக்கின்றன, நிர்குணாத்மாவைச் சேஷிப்பிவிக்குரதார்ககாகுணம் முதலானதுகளை அவச்சியம் விலாபனம் செய்யவேணும், அதுனாலே உத்பத்திக்கிரமமுமிருக்கும், தத்துவக்கிரமமன்றியி லுத்பத்திசுருதிகளும் கேழ்க்கப்படவில்லை, ஆகையாலிந்தநாலு மூன்றி லெவ்விதமான கிரமம், மூன்று ரூபங்களுடன் கூடியிருப்பதால் மும்மூர்த்திகளும் காரியங்களாகும், முக்குணங்களுடன் கூடியிருப்பதால் மூன்று ரூபங்களும் காரியங்களும், குணங்கள் ரூபங்கள் ஈசர்கள் இதுகளுக்கு மேலுக்கு மேல்காரியத்துவமும் மூன்றுக்கு முன்காரணத்துவமு மிருப்பதா லிதில்ஸ்பஷ்டமாகவே கிரமமரியப்பட்டிருக்கின்றன, புத்தத்திரயமானது எதுகளுக்கு நடுவிலிருக்கலாம், ஈசுவரனுக்கு முன்னுண்டாயிருந்தா லப்போது ஈசுவரன்பூத ஸம்பந்தப்படுகின், மாயியான ஈசனுக்கு பளதிகத்துவத்தை கர்மிபக்தன்னுனியோகிகளான ஒருமதஸ்தரு மொப்பவில்லை, ஈசுவர உத்பத்திக்கு பின்னுண்டாயிருந்தால் அப்போது பளதிகமான இந்திரியங்களில் தாதரத் மியத்தை அடைந்திருக்கிர தேகியான ஜீவாத்மாவுக்கு மோக்ஷம் சித்திக்கிரதர்க்காக ஸத்தியலோகம் முதலான உலகங்களுக்கு அவச்சியம் போகவேணும் அப்போது பிரஸித்தமான ஸத்தியோ முக்திக்கு அஸித்திரேநிடும், ஆகையால் குருவே இரண்விதத்திலும் விருதமேயுண்டாகின்றன இந்த என்னுடைய ஸம்சயத்தை நன்கு கிரூபணத்தால் தாங்களே சேதிக்கவேண்டியது, “ஆருணி” புத்தி முதலான இந்திரியங்கள் வியாபிருத பூதங்களுடைய காரியங்கள், இந்த ஸ்தூலதேகமானது திருவிருத்தகரணத்தாலுண்டானது திருவிருத்தமும் மூர்த்திகளுடைய சரீரங்களும் அந்த அவியாகிருத பூதங்களின் காரியமாகையால் ஜீவனுக்கு உலோகாந்தரகெமனமன்றியிலே ஈச உபேகையைய முன்னிட்டே ஸத்தியோ முக்தியாகும், வியாகிருதங்களில் பத்தியதேகிகளுக்கு அவியாகிருதத்தில் லயம்கிடைக்கிரபடியால் நேருகவே நிர்குணப் பிரம்மப்பிரோப்தி உண்டாகும், இதிலிப்படியாகும் போது ஈசன பளதிகனென்றும் அபளதிகனென்று மிமொண்டிவிதமாகவும் எண்ணத்தக்கனவையிருப்பதால் ஹேசுவேதகேதுவே பிரோந்தியை விட்டுவிட்டு, அவியாகிருத பூதத்திரயத்திலிருந்து ஸ்ரீமந்மேதகேதுவே ஸத்துவமும் தேகிகளுக்கு ஸத்தியோ முக்தியும் ஸித்தித்துது, ஜீவனிருக்கிரப்படுகிர அன்னம் அப்பு தேஜஸ்ஸு இதுக ளேதுக்காக கிரிஷ்டிக்கப்பட்டது, பூமியில் காண ன், தேகியால் புஜிக்கப்படுகிர அன்னமானது ஜாடா அக்கினியால் பக்குவம் செய்யப்பட்டு ஸ்தூலம் மத்தியம் அனு வென்ற மூன்று அம்சபேதத்தால் மூன்று விதமாக பிரிக்கப்படுகிறது,

அதில்ஸ்தூல அம்சம் புரிஷமாகவும்மத்தியமாம்சம்மாம்ஸமாகவும்அனுவம்சம்மனதாகவும்ஆகின்றன, அப்பின்ஸ்தூல அம்சம்மூத்ரம்மத்தியமாம்சம்இரக்தம்அனுவம்சம்பிறுணன், தேஜஸ்ஸின்ஸ்தூலஅம்சம்இலும்பு மத்தியமாம் சம்சதை அனுவம்சம்வாக்குமுன்னில்லாத்துனல்புஜிக்கப்பட்ட அன்னத்தினம் சம்புரிஷமாகலாம் மாம்ஸமும் மனதும் முன்னிருப்பதால் மத்தியமாம்ச அனுவம்சங்கள் மாம்ஸ மனதுகளாகுரதுக்களென்பது சரியில்லை எனில் முன்னிருந்தபொதிலும் மாம்ஸமனதுகள் புஜித்த அன்னத்தின் மத்தியம அனுவம்சங்களால் விருத்திபண்ணப்படுகுரபடியால் அன்னவிகாரத்துவ முபசரிக்கப்படுகின்றனபோஜனத்துக்குமுன்புரிஷமும் ஐடரத்திலிருக்குது அதைபுஜித்தஅன்னமானது விருத்திபண்ணுகுரது,இப்படியே அப்புக்கும் தேஜஸ்ஸுக்கும் முன்னிருக்கிர ஆரு அம்சத்தையும் தான்னாதன ஆரு அம்சமானது விருத்திபண்ணுகின்றனவென்று புத்தியுள்ளவர்களுண்ணத்தக்கதுஅன்னம் அப்புதேஜஸ்ஸுக்குடைய விகாரங்கள் மனதுபிறுணன் வாக்குகளென்று எண்ணக்கூடாது அதனுகளின் விருத்திகள் மாத்திரம் விகலிக்கிரபடியாலும் அக்கினியானது வாக்காக பவித்துமுகத்தை பிரவேசித்துதென்ரது முதலான இடங்களிலும் விருத்திலாபம்மாத்திரம் சொல்லப்பட்டிருப்பதாலும் விருத்திகள் மாத்திரம் அன்னாதிவிகாரங்களாகும் இப்படியன்றியில்தத்துவங்களும் அன்னாதிவிகாரங்களென்றுசொன்னால்சுருதிகளில்கேழ்க்கப்படுகிறஇந்திரியஉத்தத்திலயக்கிரமங்களுக்கு கேடுவரும்சுருதிகளாவதுஇந்தஆத்மாவிடத்திலிருந்துபிறுணன்மனதுஸர்வேந்திரியங்களுமுண்டாகிறதுகளென்றும்வாக்குமனதில்லயித்துமனதுபிறுணனில்லயித்துபிறுணன் தேஜஸ்ஸில்லயித்து தேஜஸ்ஸும்பரதேவதையில்லயிக்குறதென்றும்உத்தத்திலயக்கிரமம்சொல்லப்பட்டிருப்பதில் வாக்குபிறுணன் மனதுகளை தேஜஸ்ஸு அப்பு அன்னங்களின்காரியங்களாககிரிணயித்தால்மனதுபிறுணனிடத்திலும் பிறுணன் வாக்கினிடத்திலும் லயக்கிரமமாகும் இந்திரிணயம் சுருதிக்கு விருத்தமல்லவா ஸஹத்திரக்காரர்முதலான ஸிஷ்டர்களுக்கும் கோபம் நேரிடும் ஆகையால் அன்னம்முதலானதுகள் மனதுமுதலானதுகளில் விருத்தியளாக ஆயித்துதுகளேதவிரதத்துவங்களாகவில்லை என்று நீ அறிந்துகொள் இப்படி பிதாவாலுபதேசிக்கப்பட்ட புத்திரன்நிரும்பவும் எனக்குச்சொல்லுங்களென்று சொன்னதை பிதாக்கேட்டுநிரும்பவும்சொல்லுகிறார் “ஆருணி” ஹேபுத்திர நான் சொல்லிய அர்த்தத்தில் திருஷ்டாந்தம் சொல்லுகிறேன் எப்படியென்பட்டதயிரிலிருந்துதிவிலை உயர்க்கினம்புகிறதோ அதுநெய்யாகுரதோ அப்படி அன்னத்தின் அனுவம்சம்மனதாகும் அப்புக்களுக்கும் தேஜஸ்ஸுக்கு மிப்படி யேஅரிஹேச வேதகேதுவே ஷோடசகலபருஷனை அரியவேணுமென்று இச்சிப்பாயாகில்சொல்லுகிறேன் கேள்,பதினஞ்சநாளன்னுஹாரம் நீ செய்யக்கூடாது வேண்டியவரை ஜலபானம்செய்யதுனால் பிறுணைக்கிறுந்திவருதுஇப்படிபிதாவால்சொல்லியபடியிருந்துபதினாறுவதுதினத்தின்பிதாவிடத்தில் போய் அய்யாபிதாவேநானென்னசொல்வேனென்றுகேட்டவனைபிதாவானவர் நீஆப்பியாஸஞ்செய்தரிக்குமுதலான வேதங்களைச்சொல்லுஎன்று சொன்னார்அப்போதுஎனக்குஅந்தவேதங்களொன்றுந்தோத்தவில்லைஎன்றுசொன்னான் “பிதா” ஹேஸொம்மியபெரிதான தீக்கிடங்கிலிருந்துஒருபொரியை எடுத்து அதைத்தூரும்புகளால் மெள்ளவிருத்திபண்ணுவதுபோல்உன்னிடத்தில் சேஷித்திருக்குரபிறுணனென்றகலையை அன்னத்தால்விருத்திசெய்தால் அப்போது வேதங்களைஅரியுவாய் என்றுபிதாசொல்லியபடி செய்தபுத்திரன் அப்படியே ஆனபடியால்மனோவிருத்தியானது அன்னமயமென்று நிச்சயமாச்சதேதவிர மனது அன்னமயமில்லைமனத்தத்துவமும் அன்னமயமாகுமாகில் அப்போது உபவாஸத்தால் மனதுக்கு லோபம்வரவேணுமேபுத்திரனிடத்திலது வரவில்லையே ஸர்வவிதத்திலும் அன்னலோபம் வந்தபோதிலும் தேசத்திலிருந்து கிளம்பிபிறுணனுடனும் இந்திரியங்களுடனுமுயரப்போகுரபடியால்மனது நசிக்குரதில்லை,அன்னத்திலுண்டாகுமது மன்னமத்தால் நசிக்குரதும் ஸ்தூலதேகத்துக்குக்கண்டிருப்பதால்தே

கம்மாத்திரமன்னமயமாகும் அன்னமாவதுபிரணிகளால் புஜிக்கப்படுகிறபடியாலும்பிரணிகளைபுஜிக்குறபடியாலும் அன்னமென்றுசொல்லப்படுகின்றனபிரகிருதத்தில்அன்னசப்தத்துக்குசோர்அர்தமேதவிர பூமி அர்தமில்லை வேதார்தங்கள்மனதில்நன்றாகதோத்துகிறதற்கு நித்திசைசோம்பல்முதலானது வருமவிருக்குரதற்கும் அன்னத்தைஅதிகமாகபுஜிக்கவும்கூடாதுநாவினொருபாகம் சுவாஸஸஞ்சாரத்துக்காகஇடம்விட்டுமூன்றுபாகங்களை அன்னம்கரிகளிலுங்கள்ளுலே பூரணஞ்செய்யவேணுமென்று வேதார்திகள் சொல்லுகின்றார்கள் ஆகையால் புத்தியுள்ளவன் மிதாஹாரம்மிதபானம் மிதபாஷணம்சுஷைச்செய்வான்கிரமமாகமுத்தியையும் அடையுவான், இப்படி அப்பயதிகிதரூல்மொழிபெயர்க்கப்பட்ட தத்துவஸாராயண சந்திரிகையில் ஞானகாண்டத்தின் ௩ - வது பாதத்தில் ௩ - வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ச - வது அத்தியாயம்.

“ஸ்ரீகுருமூர்த்தி” ஓய் தாமரக்கண்ணானவிஷ்ணுவேசுவேதகேதுவென்ற அந்தபுத்திரனுக்குஉத்தாலக ஆருணிஎன்றபிதாவானவர்ஒன்பதுதரம் தத்துவமஸி என்றுஉபதேசித்தாரெப்படிஎனில் “ஆருணி” ஸுவப்னத்தினந்தமான ஸுஷுப்திஸ்தானத்தைஸ்சிதானந்தமான என்னுபத்துக்குஅபின்னமாக ஆதரவுடன் அரி, ஸுவப்னத்தந்தையும்ஜாகரிதார்த்தத்தையும் எதுனாற்பார்ச்சுருளேஅந்தமகானாயும்விபுவாயுமுள்ள ஆத்மாவைஅரிந்துதிரையுள்ளவன்சொகப்படமாட்டானென்றுகடவல்லியுபனிஷத்திலும்இந்தஅர்தமேஅரியப்படுகின்றனமாண்டேக்கியஉபனிஷத்திலும் துரியனையே அரியவேணுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறதுஆகையால்சுவப்னந்த சப்தத்துக்கு ஸுவப்னமத்தியமென்று அர்தம்கூடாது இருளால்மூடப்பட்டபடியால் ஸுஷுப்தத்தனரியத்தக்கனமேன்மையுள்ளவனாகமாட்டான் எப்போது ஜீவன்ஸுவப்னதெருசனத்தை விட்டு தூங்குகிறானென்று சொல்லப்படுகிறானேஅப்போது ஸத்தின்ஸமீபத்திலாகுறன்னஸத்தின் ஸமீபத்தில் நாடிகளும் புரீதத்தென்றநாடியுமிருப்பதால்தாக்கத்துக்குஅந்தநாடியே ஸ்தானமென்று பெரியோர்கள்சொல்லுகிறார்கள் பரமாத்மாவின் ஸமீபத்தில் லயித்திருப்பதால்உரங்குகிறானென்று சொல்லப்படுகிறான் எப்படி பாசத்தால் கட்டப்பட்ட பக்ஷியானது மிகவும் நாலுதிக்குகளிலும் விழுந்து ஒரு இடத்திலும் இருப்புக்கிடையாமல் கட்டிவிருந்து தன்கட்டுக்குப்போகசக்தியத்து அந்தபாசத்தையே அடுத்து உபசார்தமாயிருக்கின்றனவோ அப்படி மனதென்றசப்தத்தால் இலெகிதக்கப்பட்ட ஜீவன் அவித்தைகாமகர்மாதிகளாகுரதிக்குகளில்விழுந்து மிகவும் கிரமப்பட்டு சுஷுப்தப்பிரணனை தவிரவேரை ஆதாரத்தை அடையாமல் ஐந்துவிருத்தியுள்ள விகாரியானபிரணனையே அடைகிறான் எப்போது உரங்குகிறானே அப்போது பிரணனிடத்திலென்றாகுறானென்று சுருதியாலும்சொல்லப்படுகிறது ஆகையால் பிரணனுக்கும் பிரணனாகிற பரமாத்மாவைஆச்சரியக்குறானென்றசுஷுப்தவாதம் அஸமஞ்சஸந்தான் இந்தபக்ஷிதிருஷ்டார்த்ததால் சுஷுப்தியில் பெந்தத்துக்கு எவ்வளவும் ஹானிகாணத்துல்ல சுஷுப்தப்பிரம்மவாதிகள் நன்றாக ரிகுரணம் செய்யப்பட்டார்கள் ஹேபுத்திரனே முன்சுஷித்திஸ்தானம் நாடிகளென்றுசொல்லப்பட்டு இப்போதுபிரணனென்றுபூர்வோத்தர விருதமென்ற சங்கை உனக்குவேண்டாம் ஜீவனுக்கும்பிரணனுக்கும் நாடிகளேஆச்சிரயமாயிருப்பதால் ஆச்சிரயத்துக்கும் ஆச்சிரயிக்கும் அபேதமிருப்பதாலும்இரண்டுவிதமாகச்சொன்னதுகுத்தமில்லை பசியும் தாகமும் எனக்கு அபின்னங்களென்று அரிஎந்தகாலத்திலுருஷன் அன்னத்தைபுஜிக்கிறானே அப்போது அப்புகள்தானே அதை திரவப்படுத்திஎப்படிதேகத்தில் சேர்பிவிக்குரதுகளோஅதைச்சொல்லுகிறேன் கேள், எப்படிக்கோபாலன்கோக்களையும் அசுவபாலன் அசுவங்களையும் நரபாலன் நரர்களையும் அந்தந்தஇடங்களில்சேர்பிவிக்குறார்களோஅப்

படியே நானுவித ரஸங்களுடன்கூடி புஜித்தஅன்னங்களை பிரணன்சேர்பிவித்துனுனுண்டான இந்ததேகம் ஆலமரத்துக்குவினாபோல் காரணமததகாகாது காரியமானஇந்தசகலதேகத்துக்கும் சுக்கிலசோணிதருபங்களான அன்னமேகாரணமாகின்றன இந்த அன்னத்துக்கு மூலம்அபுக்கள் அப்புக்களுக்கு மூலம் தேஜஸ்ஸு சகலப்பிரணைகளுக்கும் ஸத்தேமூலம் விசுவசைபுக்கள் அப்புக்களுக்கு மூலம் தேஜஸ்அப்பு அன்னமென்ற பூதங்களும் பிரணைஎன்ற ஜஸபிரஞ்ஞர்களென்ற ஜீவர்களும் தேஜஸ்அப்பு அன்னமென்ற பூதங்களும் பிரணைஎன்ற பெயருள்ளதாகையால் ஸத்தானபிரம்மமே நிற்குணம் ஸகலபிரணைகளுக்கும் ஸத்தானபிரம்மமேமூலம் அதேஇருப்பிடம் அதிலேயே லயத்தைத்திரியொபனிஷத்திலெப்படி கேழ்க்கப்படுகிறதோஅப்படியே அரியத்தக்கது “சுவேதகேது” ஸ்வாமி ஒரேஸத்சப்தத்துக்குஇரண்டிடத்தில் சொல்லப்பட்டதுனவிரண்டர்தமெப்படியாகும் உத்பத்திக்குமுன் ஸத்தானதுபிரம்மமென்று ம் சுஷுப்தியில் ஸத்தானதுஜீவனென்றும் தாங்களே அன்னியதாவாகசொல்வதுசரியில்லையே பிரம்மஸத்தாகில்மைத்ததெல்லாம்விகாரமாகையால்அஸத்தென்றேசொல்லவேணும்சுஷுப்தியில் ஸத்தென்றசப்தமிருப்பதாலது பிரம்மமாகவேணும் ஜீவனென்றுதங்களைப்போலுள்ள பெரியோர்கள்சொல்வது உசிதமில்லை ஆனால் சுஷுப்தியில் அஞ்ஞானம் கேழ்வியாகிறது அதுனாஜீவனென்று சொல்லக்கூடாது பிரம்மத்தினிடத்திலேயும் அஞ்ஞானம் ஸம்பவிக்கலாம் இரண்டாவதைஅரியாததேபிரம்மமென்றுசுருத்தியாதிபிரமானங்களில்ஆயிரந்தரம் ஸப்பஷ்டமாகாணப்படுகிறதல்லவா இருளால்வமானம்பண்ணப்படுகிறானென்றதுஜீவனுடையவிஷயமே தவிரபிரஞ்ஞபிரம்மவிஷயமில்லை ஸுவயம்பிரகாசமான ஸுஷுப்தனுக்குஅவமானமேதுசுஷுபதனுக்கன்னியம்நாலாவது பரப்பிரம்மமென்றால் அப்போதுமுடிவத்த வியவகாரமும் ஸத்து அப்பிரத்தியக்ஷமென்றும் குத்தங்கள்ஸம்பவிக்கும் ஆகையால்சுஷுப்தனேஸத்து நிர்த்தம் நிஷ்கிரியம் விபுஸத்தியாதிலக்ஷணம்பிரம்மமென்று எனக்கு உரிதியானரிச்சயம் எப்போமுதுமிருக்குது “ஆருணி” ஹேசுவேதகேதுவே ஸத்துகளுக்குபரிஹாஸாஸ்பதமான இந்தநீ சொன்னவசனம்லளகிகர்களுடைய அனுபவத்திலிருக்கின்றன ஸுஷுப்தவாதிகளால் சொல்லப்பட்டு உபநிஷத்துகளில்சொல்லிய அலளக்கி பரப்பிரம்மமானது உன்னால் சொல்லப்பட்ட இலக்ஷணங்களுள்ளதுமகத்துக்களானபிரம்மவித்துக்களால்சொல்லப்பட்டதுஆனால்ஹேபுத்திரனே பிரம்மத்தின் பரியாயநாமங்களனைத்தும் சுஷுப்தனிடத்திலும் சுருதிகளால்சொல்லப்படுகின்றன அப்படிஇருந்தபோதிலும் பிரம்மத்தினேக தேசாம்சத்தில் ஸாதிருச்சியமிருப்பதாலும் ஸமீப்பியமிருப்பதாலும் சுஷுப்தனிடத்திலந்த நாமங்களுபசாரூர்தமென்று எண்ணத்தக்கது ஸத்தியஞ்ஞான சகானந்தாத்துவயசித்தனப்பிரம்மத்தினிடத்தில் அஞ்ஞானம் அன்னியதாஞ்ஞானம் அன்னியமாவது எப்படியும் இரண்டாவதை அரியாமலிருப்பது பிரம்மத்துக்கு அஞ்ஞத்துவத்தை போகிப்பிவிக்கமாட்டாது உள்பிரஞ்ஞையுமில்லைவெளிப்பிரஞ்ஞையுமில்லை என்றதுமுதலான சுருதிசப்தங்களால் ஸ்வப்பிரஞ்ஞத்துவம்சொல்லப்பட்டிருப்பதால் பிரஞ்ஞானகருபனாகதுரியனை ஒப்புக்கொண்டால் அஞ்சாவது ஆறாவதென்ற அனவஸ்தாதோஷமொன்றும்வருது சுருத்தியந்தங்களில்எவ்வளவுதத்துவங்களொப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றனவோ அவ்வளவுதத்துவங்களைகிரகிக்குரது தானயுத்தமே அலலது தன்னிச்சைப்படி சொல்லத்தக்கதல்லவே பெயர்மாத்திரமுள்ளஅருப்பபிரம்மம்பிரசித்தமாகஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருப்பதாலானவஸதைக்கவகாசமில்லைநித்தியானனத்துக்குமுன்பிரம்மம் பரேக்ஷமாயிருப்பதோதிலும்பின்னப்பரேக்ஷமாகுரதுஸுஷுப்தனுக்குபரேக்ஷாபரேக்ஷமென்றஇரண்டுஞ்ஞானவிஷயத்துவமுமில்லைசுஷுப்தியிலுன்முனையுள்ளவனுக்கேஇரினாலவமானம் கேழ்வியாகுரபடியால் தமோபிவசப்தமும் சுஷுப்தனிடத்திலேயேசித்தித்துதேதவிர ஸுவப்னஜாக்கிரத்துக்களிலில்லை சுவப்னஜாக்கிரத்துக்களிலபிமானியளானதைஜஸவிக்ஷஜீவர்கள்தாமஸங்களால் வமானப்படுகிறார்கள் சுஷுப்தியபிமானியான பிரஞ்ஞன் தமஸ்ஸுனாலவமானப்படுகிறான்

வப்னாபிமானிக்கு தைஜஸனென்று பேயரிருப்பதால் அவனுக்குகாரணமான சுஷுப்தன் தேஜஸ்ஸாகவேனுமேதேஜோமயமானது பிர்ம்மந்தானேனில் நாடிகள் தேஜோமயங்கனென்று ம் அதுகளின் ஸம்பந்தத்தாலிவனப்படி சொல்லப்படுகிறனென்றும் முன்னேசொல்லியிருக்கிறோம் இந்தசுஷுப்தவாதத்தை நிராகரணம்செய்கிறதற்காக மேலேஅடிக்கடி ஸங்கதிவரப்போகிறபடியாலிவ்விடத்திலதிகமாக விஸ்தரிக்கவேண்டியதில்லைவித்துவானுக்கு மரணகாலத்தில்தத்துவலயக்கிரமத்தைச்சொல்லுகிறேன் கேள்ஸமாதிகாலத்திலெப்படியமோஅப்படியேமரணகாலத்திலாகும்மரணகாலத்தில்முதலாவது வாக்குத்தத்துவமர்னதுவிருத்திகளுடன் மனதில்லயிக்கிறது அந்தமனதும்தன்விருத்திகளுடன்பிறுணைவிடத்தில்லயிக்கிறது அந்தபிறுணைமனதன்விருத்தியுடன்பிர்ம்மதேஜஸ்ஸில்லயித்து அந்ததேஜஸ்ஸும் ஸிஷ்பிரதியோகிகஅருப்பப்பிர்ம்மஸ்வரூபரதேவதையிடத்தில்லயிக்கிறது என்று அரிஅகண்டைகரஸமானதேஜஸ்ஸுக்குவிருத்திதெனில் அகண்டாகாரவிருத்திசொல்லப்பட்டிருப்பதால்குத்தமில்லைஇதுகளின்நடுவில்லியாஸுல்லசொல்லப்பட்டிருக்கு விசேஷத்தத்துவங்களுமுசிதமாகையாலதுகளுக்கும் லயம்சித்திக்கு ரது பசிதாகம் முதலானதுகள் சொல்லியிருப்பதால் ஸாமான்னியஜீவனுடைய மரணமேதவி ரவித்துவானுடைய வென்று விசேஷவசனமில்லையே எனில் கேள் ஹேபுத்திரபிரகிருதத்தில்திணுருகலையுள்ள புருஷனைச்சொல்லியபடியால் வித்துவானுடையமரணவிஷயமேதவிர வேலாயாகமாட்டாது ஜிவோத்திரந்திமுதலானதைச்சொல்லிசரீரமரணம் பிரகிருதமா யிருந்தால்போது அந்தமரணமானது பாமரன்விஷயமென்றுசொல்லலாமஜிவனுக்கு பரப்பிர்ம்மத்திலுத்தத்திலயங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்க அதெப்படி அவித்துவான்விஷயத்திலாகும்பின்னும்உரக்கம்பசிதாகம் முதலானதுகள்சாரீரனுக்குகடுமே தவிர சரீரத்துக்குக்கூடாதுஜீவனத்தசரீரத்திலும் பசிதாகம்முதலானதுகாண்வில்லை ஸச்சிதானந்தபரமாத்மாவிடத்திலும்அதேகியாகையால்காண்வில்லை ஆகையால்ஹேசுவேதகேதுவேவித்துவானுடையஸமாதிகாலத்தில்தத்துவங்கடெல்லாம்ஸரூபசுத்தையும் பிராரப்தச்சுயகாலத்தில் அருபனசுத்தையும் அடையுகிறதுகளு என்று நிர்ணயம் ஸுஷுப்திகாலத்தில் சகலமும் லயித்தபோதென்றசுருதியில்சொல்லிய லயமானது ஸமாதிஸாமியத்தாலுபசரிக்கப்படுகின்றன இந்த ஜிவன்உத்தத்திக்குமுன்னும் லயத்துக்கு பின்னும் எதைத்தவிரவேடெல்லாமலிருந்தானே அந்த இந்தபுருஷன்தேகத்திலனுவாகயிடுக்கிறான் இந்த சரூபரஜகமெல்லாமலிவனுடையஸ்வரூபந்தான்இவன்பரமார்த்தத்திலுண்ணுக்கையால் சகலரூபியாகையாலும் அது ஸத்தியமென்றுநிச்சயம் அது ஆத்மா அது நீ ஆகுறாய் அதைத்தவிர வேரில்லாதவனுக்கப்போகுறாய் ஹேசுவேதகேதுவேஉனக்குஅதைத்தவிரவேலாயாக இருப்பானதுநித்தியமில்லை ஆனால் அது நீயாகுற என்றதில் ஆகுற என்றக்கிரியாபுத்தம்வர்தமானஅர்தமா இருக்க பவிஷ்யதர்தமாக எப்படியாகுமெனில் கேள் நான்செய்குரஉபதேசத்தாலுண்டாகுர பருத்தமைக்கியஞ்ஞானேதயமானபின் மனனத்தியானங்களால்லவா உனக்கந்த ஐக்கியம் பேதமத்தபோதிலும் இப்போதுவிவாஹாரிகபேதமிருப்பதானிதுவித்திக்குரதற்காக நீவேலாதான் முன்பினனிரண் கொலங்களிலுமைக்கியமிருந்தபோதிலும் மத்தியகாலத்தில்பேதமிருப்பதால் அஸிபதத்துக்கு அர்தம் அன்னியதாவாகும் ஆனால் துநீயாகப்போகிறுன்னெனசொல்லவில்லை எனில் நீதிர்க்காலவிளம்பசங்கையால் அதைநியப்படுவாயல்லவா எப்படி உலகத்தில்நயின்பிரவாகத்திலிருக்குர இஷ்டனைகளையிலுள்ளவன் பயப்படாதே களாயில்லவன் என்றுசொல்லுவானே அப்படி ஆப்தனான நான்உனக்கு உபதேசத்தால் துவரிதமாகப்பிரவிருத்தி

யத்திலப்படி பிரவிருத்திக்கவல்லையே ஆகையால் நானுபதேசித்ததுகுத்தயில்லைஅதுநீயாகுறயென்ற இடத்தில் சிலர்கள்அதின் ஸம்பந்தமுள்ளவன்நீனும்சிலர்கள்அதின்சம்பத்திலீயாகுறயென்றும் சிலர்கள்அதுக்கு ஸமானன் நீயாகுறயென்றும் சிலர்கள்உத்தத்திக்குமுன்னீயதானுயென்றும் சிலர்கள் இப்போதே நீ அதாகுறயென்றும் சிலர்கள் நீ அதாகப்போகுறயென்றும் சொல்லுகிறார்கள் இப்படி ஆறுமதங்களில் முன் சொல்லிய முன்னும் ஸகுண விஷயமாகையாலுபேக்ஷிக்கத்தக்கதுமைத்தமுன்றில் முன் பிர்ம்மமானுயென்ற உபதேசத்தால்பெத்தன்க்குபயோகமில்லாததுனும்வர்தமானதிலதுநீயாகுறயென்றதுஉபசாரமாகுரபடியாலும்ஆகப்போகுறயென்றதேஸத்துக்களுக்குஸம் மதப்பட்டதுஇதுஒளடுலொமி மகரிஷியால்சொல்லப்பட்டது டொம்பவும் உசிதமானது நீ அதாகப்போகுறயென்று மகரவாக்கியத்துக்கு அர்த்ததை வர்ணித்தால் பரனுக்கும் ஆத்மாவுக்கும் ஸ்திதிகாலத்தில்பேதமும்லயகாலத்திலுபேதமும் ஸித்திக்கும் பரமார்த்தத்திலெப்படி அபேதமானது வேதாந்தஸம்மதமோஅப்படியியவகாரத்தில் பேதமும் வேதாந்தஸம்மதந்தான் ஜிவாதம் பரமாத்மாக்களுக்கு முக்காலத்திலும் அபேதந்தானென்று சிலர்கள் சொல்லுகிறார்கள் ஹேபுத்தியுள்ளபுத்திரனே அது மிகவும் அயுத்தமென்றரினெனில் முக்காலத்திலும் அனன்னியனயிருந்தால் ஜீவனிக்கு எப்போதிருப்பாரும் முக்காலமென்றவசனந்தானெப்படி யுண்டாகும் ஜீவோத்தத்தியை அபேக்ஷித்துத்தான்காலத்திரயமென்ற வசனமுண்டாயித்து பரமாத்மாவுக்கு ஜன்ம ஸ்திதிநாசங்கள்கூடாதுஅவினாசியானபரனுக்குஜீவஜன்மாதிறுதுத்துவமும்ஜன்மமகிதத்துவமும்சுருதியில்கேழ்வியாகுரபடியால் வியவஹாரதேசையில் சுருதிகளிலேயே சொல்லிய ஜன்மாதி ஸித்திக்காக பரணத்தவிரவேலா ஜிவனெருவனிருக்கிறான் ஸம்சயமில்லை இப்படி அப்பய தீக்ஷிதரூல் மொழி பெயர்க்கப்பட்ட குருஞ்ஞானவாஸிஷ்ட தத்துவஸாராயண சந்திரிகையில் ஞானகாண்டத்தின் ௩ - வது பாதத்தில் ௪ - வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

௩ - வது அத்தியாயம்.

“ஆருணி” - ஹேசுவேதகேதுவேதினந்தோரும்ஸுஷுப்த்தியில்சகலஜன்மங்களும்நாடிவிசேஷத்தைப்பத்திஆத்மாவை எப்படியரியுருள்களில்லையோஅதைச்சொல்லுகுரேன்கேள், ஸுஷுப்த்தியில்ஜன்மங்கள்வேரையாகிருப்பையாவது வேரையன்ரியிலிருப்பையாவதுஆத்மாவுக்கரியவில்லை அதில்திருஷ்டாந்தத்தைகேள் எப்படிஉலகத்தில் வண்டுகள் நானாவதிலிருக்கிறங்களிலிருந்து ஒருவிடத்தில் கொண்டுவந்து சேர்த்தேனில் இதுபிலாமரத்தின்ரஸம் இதுமாமரத்தின்ரஸமென்று பிரித்தரியவில்லையோ அப்படிஉலகத்தில்பத்தினநாடியில்லயித்த இந்தஜன்மங்கள் தனக்குள்ளிலும் வெளியிலுமொன்றையும் அரியுருள்களில்லை. சுஷுப்த்தியி லிருந்தெழுந்திருந்தபுலிமுதலானஜந்துக்கள் கர்ம்மவாஸனையாலத்தின் சுவபாவத்தை அடையுகுரதுகள். பூர்வஜன்மகர்ம்மங்கள் ஸுஷுப்தநிடைத்தில் இரகசியமாக இருக்குரதுகளுள்ளும் சுருதியால் ஸ்பஷ்டமாக அரியப்படுகின்றன. ஆகையால் சுஷுப்தனுக்கு பிர்ம்மத்துவமில்லை, அந்தஸுஷுப்த்தியில் ஸகலவிகாரங்களுடைய விரைஇருப்பதால்ஒன்றுயிருக்குதென்றது முபசாரந்தான், எவன்ஸுஷுப்தனாலு பலக்ஷிக்கப்பட்டு கூடஸ்ததுரியபோதஸ்வரூபியோ அவனே இந்தஉலகமெல்லாம் அதேஸத்தியம் நிரூணப,ரப்பிர்ம்மம்அவனே ஆத்மா அவனே நீயாகுறாய், உன்னைத்தவிர அதுவேரையாயிருந்தபோதிலும் அதைத்தவிர நீவேரைஇல்லை இந்தஜீவனும் பிரபோதம்வருகுரதர்க்கு முன்பிர்ம்மத்தைத்தவிர, வேரையாயிருந்தபோதிலும் பின்னபி

மேளனில்ஸகுணம் நிர்குணமென்றவது சித்ரூபமரூபமென்றவது பிரம்ம மிரோண்டு விதமாகையால் குத்தமில்லை, சுவேதகேது, ஜீவன்காலத்திரயத்திலும் பிரம்மமென்றதில்சுருதிகளில் சொல்லிய இரஜ்ஜு ஸர்ப்பம் முதலான அனேகதிருஷ்டாந்தங்க ளிருக்குதுக ளேஸர்ப்பபிரூந் திக்குமுன்னும்பின்னும் நடுவிலும்பரமார்தமாக இரஜ்ஜுவே இருக்கின்றனவேதவிரஸர்ப்பமொ ருக்காலுமில்லையே, பிரூந்தனுடைய கண்ணில் ஸர்ப்பங்கண்டபோதிலும்பரமார்தமாக ஸர்ப்பமில் லையே, அந்தபிரூந்தனுடைய பார்வையைவித்துவான்கள்பிரமாணமாககிரகிக்கத்தக்கதுமில்லை பிரூந்தனுவன்உலகத்தில் ஸத்தியத்தை அஸத்தியமென்றும்அஸத்யத்தை ஸத்யமென்றும்மி கவும்விபரீதமாகச்சொல்லுகிறான்ல்லவா, ஸர்ப்பமென்றரிந்தபிரூந்தனெவ் விடத்திலாவது அந்த ஸர்ப்பத்தால்கடிக்கப்பட்டு மரணத்தை அடையுவானுகில்அப்போது அந்தஸர்ப்பம்ஸத்தியமென் னுசொல்லலாம், ஆனால் ஸத்தியமென்றதெப்படி எனில், அக்கினிஉஷ்ணமென்றும் தெரியாதபா லன்தெரிந்தஅபாலனிருவரும் கைமுதலானஅங்கஸ்பரிசத்தாலுண்டானகன்னல்லால் அக்கினி உஷ்ணமென்று எப்படிஅரியுருளர்களோ அதேஸத்தியமாகும், ஆகையால்காலத்திரயத்திலும் ஜீவன்பிரம்மந்தான்வேனாலில்லை மத்தியகாலத்தில் கண்டஜீவத்துவத்துக்குபிரூந்தியேகாரண ம், காரியஜீவனுக்கு காரணப்பிரம்மத்தின்ஸத்தையைத்தவிரவேரைஸத்தைபரமார்தமாகஇருக் குமாகில்அப்போது ஜீவன்ஸ்வதந்திராகபிரம்மத்தைத்தவிரவேரையாகஇருக்குருளென்றும் சொல்லலாம், அதோஇல்லை, பரமார்த்தமாகஸத்தை ஒன்றேஅல்லவா சொல்லப்பட்டிருக்கி ன்ரன, இப்படிபுத்திரனுடைய வசனத்தைகேட்டுத்தத்துவத்தைபோதிப்பிவிக்கிரதில்ஸமர்தரு ன மகாதேஜஸ்ஸுள்ள உத்தாலக ஆருணியானவர்பிரதிசொல்லுகுருர், ஆருணி, இரஜ்ஜு-ஸர் பாதிரிஷ்டாந்தங்களனேகம் சுருதியிலிருக்கட்டும் அதுகள்ஸ்வானு பூதியை போதிப்பிவி க்குரதுகளாகையால் பிரகிருத்திலுபயோகமில்லை, அதுகள் ஸம்மியக் தெருசியினிடத்தில்ஸ பலங்களாகுரதுகள் வேறுபுத்திரனே நீஸம்மியக்தெருசன இச்சையுள்ளவனே தவிர ஸம்மிய க்தெருசியல்லவே, தேசிகரும்பிரூந்தனுடையதிருஷ்டியில்கண்டபடிஅலுவதித்தேதோத்தியஅர் தத்ததைத் தள்ளிவாஸ்தவத்தைபோதிப்பிவிப்பார்ஆகையால்அந்தபிரூந்தனுடையபார்வையும் வித்துவான்களால்பிரமாணமாகவேகிரகிக்கத்தக்கதுஅப்படியில்லாவிட்டால்வஸ்துவுடையயா தாத்தியமும்பிரூந்திராசம்முதலானதுகளும்ஸம்பவிக்கமாட்டாதுகள்இதோஸர்ப்பமென்றவசன த்துக்குபிரதிவசனமன்றிவித்துவானுவனதைஉபேக்ஷிப்பானுகில்அவருப்பதற்குவும்மாட்டார், ஆகையால் பிரூஞ்ஞானவன் அஸத்தியவசனத்தையும் ஸத்தியம்போல்தான்கிரகிப்பான், ஸ ர்ப்பபுத்தியால் மூர்ச்சைமுதலானதும்பிரூந்தனிடத்தில் காணப்பட்டிருக்கின்றன; தேகாதிகளு டையஸத்திகாலத்தில் பாலனானஅவித்துவானுக்கும் அபாலனானவித்துவானுக்கும்துக்கம்தா ரதம்மியமாகக்காணப்படுகின்றன, மத்தியகாலத்திலுள்ளஜீவத்துவமானதுபிரூந்திரிபந்தன் மா யிருந்த போதிலும் உத்பத்திக்குமுன்னும் பிரளயத்துக்குபின்னுமிரெண்டுஸமயங்களில்லாத விசேஷமானதுக்காதிபுடன் கூடியிருப்பதால் ஸத்தியந்தான், பரமார்ததெசையில் பிரம் மஸத்தையும் வியவகாரதெசையில் அவித்தையின்ஸத்தையும்இருப்பதால் பிரம்மஸத்தையைத் தவிர அவித்தியின் ஸத்தையுமுண்டு, இரெண்டு தெசைஸித்திக்குரதர்காஸத்தையும்இரெண்டு ன்று அவச்சியும் ஒப்புக்கொள்ளவேணும் அன்னியதாவரனால் ஸங்கரியம்வந்து சேரும், எப்படி முத்தியில் பிரம்மத்துக்கு ஸ்வாதந்திரியமானது பரமார்திகமோ அப்படி பெந்தத்தி ல் ஜீவனுக்கு ஸ்வாதந்திரியம் வியாவஹாரிகமாகும் ஜீவனுக்குகந்திருத்துவமானது பிரம்மத் தை அபேக்ஷித்ததாகையால் ஸ்வாதந்திரிய மில்லை எனில்பிரம்மத்துக்கும் ஜீவகர்மத்தி னபே கக்ஷயிருக்குதென்று சுருதி ஸ்வதிரங்கன பிரசித்தமாயிருப்பதால் குத்தமில்லை ஜீவனுடைய உத்பத்திக்கு முன்னும் பிரபோதத்தின் ஸ்திதிகாலத்திலும் பிரளயகாலத்திலும் ஏக்ரூபமாயிருப் பதால் திருகாலத்துவைதவாதம் ஸித்தித்துதெனில் எதுனுடைய உத்பத்திகாலமும் பிரளயகா

லமும் சொல்லப்பட்டுதோ அதின் ஸ்திதிகாலத்தையல்லவா சொல்லவேணும்ஆகையால் ஜீவ னுடைய உத்பத்திலயகாலங்களையும் பிரபோதஸ்திதிகாலத்தையும் காட்டி திருகால அத்துவை தவாதத்தை ஸ்தாபிப்பது புத்தியுள்ளவர்கள் சிரிக்க இடமாகும்பிரபோதத்தின்ஸ்திதிகாலமா னது ஜீவனுடைய பிரளயகாலமாகையால் அதுக்குவர்தமான வேளைஎன்றபெயர்கூடாது அந் தப்பெயரைச்சொன்னால் அப்போது முன்பின்காலங்களையும் வேரையாகச்சொல்லவேணும்அ தில் பிரபோதத்துக்குமுன் சிதாபாஸனும்மத்தியில் சித்ரூபமும் பின்அந்தத்தில் அருபமும் ஸி த்திக்குரபடியால் ஆத்மவஸ்துவானதுமுக்காலத்திலும் ஏக்ரூபமாகவில்லை தத்துவம்அவிஎன்ற மூன்றுபதங்களில்முதலாவது பதத்தைநன்றாக சோதனைசெய்குளேனாவதானமனதாககேள் ஸத்தியம் ஞானம் அனந்தம் நிஷ்களம் நிஷ்கிரியம் விபுபாபம்முதலானதத்ததுரித்தியம்என்று பிரசித்தமாக எந்தப்பிரம்மம் சுருதிமுதலானதுகளில் கேழ்வியாகின்றனவோ அந்தஅத்துவை தநிச்சலவஸ்துவே தப்பதத்தின் இலக்ஷியார்தமென்றும்பக்தர்களாலுபாஸிக்கத்தக்கனஉபாதி யுள்ளஅன்னியமான ஸகுணப்பிரம்மமென்ற ஈசன் அதின்வாச்சியார்த மென்று மரி, மாயயா லுண்டிபண்ணப்பட்டதாயும் பிரம்மா விஷ்ணு ஈசனென்றதாயும் குணியாயும் சரீரத்துடனும் வர்ணத்துடனும் கூடினதாயும் உள்ளஅந்தவாச்சியார்த வஸ்துவானது சகல முமுகூ-க்களா லும்தள்ளத்தக்கது ஜலசந்திரதிகள்போல் மாயயில் பிரதிபிம்பித்ததென்று சுருதியில்கண்டொ க்தியால் சொல்லப்பட்டிருப்பதால் தள்ளத்தக்கதென்றுசொன்னது உசிதந்தான் பரமார்தன் க ர்மிகள் பக்தர்கள் யோகிகள் மைத்தவர்கள் சகலர்களாலுமங்கீகரிக்கப்பட்டிருப்பதாலந்த ஸ குணம்தள்ளத்தக்கதுதான் சகலர்களாலும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருப்பதாலேயே அதுகொள் ளத்தக்கதென்று நீ சங்கிக்கவேண்டாம் சகலரும்மாயையால்குருடர்களாயிருக்கிறார்களல்லவா வச்சியமாயான வித்துவானுகிய புருஷனோவெனில் அத்துவயமான பிரம்மமே ஸத்தியம்மைத் ததெல்லாம் பொய்யென்று உருதியாக அரியுகிறான் இப்படிசத்தியத்தை அரியுகிரபுருஷன்பூம ண்டலத்தில் துர்லபன் ஆயிரம்மனுஷியர்களிலொருவன் ஸத்தியத்தை அரிந்திருப்பான் பிரம்ம வித்தைத் தவிரமைத்த சகலரும் மாயாகாரியங்களான அணிமாதிலுசுவரியங்களில்விசேஷமாக மோகிக்குரபடியாலவர்களாலொப்புக்கொள்ளப்பட்டஸகுணேசுவரன் அஸத்தியனென்றுவித் துவான்களுடைய நிர்ணயம் ஸகுணமானது ஆலுவிசாரங்களுள்ளது சரீரமுள்ளதுநிர்குணமா னதுவிசாரமத்துசரீரமத்ததென்றுஸத்துக்களுடையமதம்ஆகையால்தப்பதமானது அத்துவை தப்பிரம்மத்தையே போதிப்பிவிக்கும்மந்தாதிகாரியின்பொருட்டுஸகுணமானதுகுருக்களாலனு வகிக்கப்படுகின்றனபஞ்சிகுருதபஞ்சமகாபூதகாரியமானசுருசரஜகத்துக்குகர்தாவான அந்தஈச ன்ஆகிகாரிகன்மாயையும்அவித்தையும் ஜீவசர்களை ஆபாஸகர்களாகசெய்துதுகளுள்நருநி யாலீசனுக்குமாதாமாயைஎன்றுசித்தித்துது வேதார்த்தத்தில் பிரம்மத்தைத்தவிரமைத்ததுக்கு பிரசித்திலல்லாத்துலத்தள்ளு சொல்லானது கேட்டவர்களுக்குடனேஸத்தியாநிலக்ஷணப் பிரம்மத்தையேபோதிப்பிவிக்குரதுஅது ஸத்தியமென்றுஎன்னால்ஸஷ்டமாகசொல்லப்பட்டுமி ருக்குது ஆகையால்வேறுபுத்திரனேதப்பதமானது அத்துவைதநிர்குணப்பிரம்மத்தையேபோதிப் பிவிக்குரதென்றுநீ அரி, "சுவேதகேது" அப்பாபகவரனே சொல்லிய ஸகுணநிற்குணப்பிரம்மங்க ளுக்கன்னியமாயும்அருபமாயும்சகலமும்நசித்தகாலத்திலிஞ்சினதாயும்துவந்துவங்கனத்ததா யும் அவாங்கமன ஸகோசரமாயும் துவைதாத்துவைதாதி அத்ததாயும் ஞானஞ்ஞான காரியா காரிய காரணகாரணவாச்சியவாசகலக்ஷியலக்ஷணஞ்ஞானிநுஞானிதி பெந்தமோக்ஷாதிஷேயோ பாதேயங்கனத்ததாயும் ஸதாரிஷ்பிரதியோகமாயும் உள்ளப்பிரம்மமே தப்பதத்துக்கு அந்த மென்று எனக்குபுத்தியுண்டாகுரது இதில் நிச்சயமான அர்த்தத்தை தாங்களே ஸர்வஞ்ஞர்களா கையாலரியுவிர்கள் தாங்களே எனக்கு மிகவும் ஆபதர்களாகையாலெவ்வளவும் பொய்சொல் லமாட்டார்கள் அப்படி இருந்தபோதிலும் பெரியநக்ஷத்திரங்களைக்காட்டி பின் சிரிய நக்ஷத்திர

த்தை காண்பிப்பதுபோல் பொய்யான ஸகுண நிர்ஞானபிரம்மங்களைச் சொன்னீர்களென்று எண்ணுகோன் உலகத்தில் ஆப்தர்களான ஸத்குருக்கள் சிஷியனுடைய சித்தபரிபாகத்தை அனுசரித்து அமுக்கியார்த்தத்தையும் முக்கியார்த்தமாகவே உபதேசிப்பார்களல்லவா தங்களுடைய கிருபைநலந்த உபயோகித்தபிரம்மத்தை நானறிந்துவிட்டபடியால் தாங்கள் கண்டொத்தியால் சொல்லாவிட்டாலும்பின்னெனக்குசொல்லவேணுமென்றுதங்களுடைய மனதிலுதித்திருக்கும் தங்களுடைய ஸன்னிதிமாத்திரத்தால் மந்தன்கூட உத்தமனாய் விடுவான் உத்தமர்களாலரியத் தக்கன அந்த அருப்பபிரம்மத்தை நானிப்போது அறிந்துவிட்டேனல்லவா மந்தாதிகாரிக்கு ஸகுணப் பிரம்மபுதேசிக்கப்படுகிறது மத்தியமாதிகாரிக்குநிர்ஞானப் பிரம்மபுதேசிக்கப்படுகிறது உத்தமாதிகாரிக்கு இந்த அதிதப்பிரம்மபுதேசிக்கப்படுகிறது ஆனால்என்னைமத்திய மாதிகாரியென்றெண்ணி தாங்களப்படி உபதேசித்தீர்கள் அக்காலத்தில் நானப்படியே தானி ருந்தேன் இப்போதுதங்களுடைய ஸன்னிதிவிசேஷத்தால் உத்தமாதிகாரியாய்விட்டேன்இப்ப டியமகாத்மாவான ஆருணியானவர் புத்திரனுடைய வசனத்தைகேட்டு சிரப்புடனும்கோபத்து டனும் கூட சிஷிய சிஷ்யார்த்தமாக ஆதரவுனல்சொல்லுகுரார் "ஆருணி" அடேஅடேதூர்புத்தியு ளளவனே என்ன சொல்லுகுராய் தானே ஆத்மவித்தாகவும் அகங்காரத்தால் பிடிக்கப்பட்டவ னாகவுங்கொண்டுதன்னைமிகவும் சிலாகித்துக்கொள்ளுகுராய்உன்புத்தியிலிருக்கு அழுக்கைஎன் னிடத்திலுமாறேபணஞ்செய்குராயேஎன்ஸன்னிதியிலிருக்குரவனிப்படிஉன்னைப்போலாகவும் மாட்டான், ஆனவனுமில்லை ஆகுரவனுமில்லை, நீயோவெனில் உள்ளடங்கிஇருந்தஅந்தகெட் டசங்கைகளைஎன்ஸன்னிதானத்தால்வெளியிலக்கக்குராய் ஆகையால்ஸன்னிதிக்குத்தமுள்ளதல ல, ஹேபுத்திரனேநிஷ்பிரதியோகிகமான எந்தஅருப்பபிரம்மமுன்னால்சொல்லப்பட்டுதோ அ துதான்ஸர்வவிகாரப் பிரளயத்தால் சேஷிக்குரது அப்படிஇருந்தபோதிலும் மிகவும்அருபமா கையால் தத்துவமவிஎன்றது முதலானசகலமநா வாக்கியங்களுக்கும் தூரமாகையாலும் வாச்சியவாசகலகதியலக்ஷணாதியத்தென்றுநீயேஒப்புக்கொண்டிருப்பதாலும் அதைதத்பதார் தமாகச்சொல்லக்கூடாது ஹேசுவேதகேதுவேசிதானந்தஸ்வரூபவிஷயமாகநான்முன்னுனக்கு பதேசித்தஅர்த்தத்தை அனுசரியாமல்என் விருதாவாகஅன்னியவஸ்த்துவைச்சொல்லுகுராய், நீ சொல்லிய அந்த அருபவஸ்துவை அனுபத்தனுக்கும் அஸத்துக்குமுபதேசிக்கத்தக்கனது நா னுனக்குமிகவும் ஆப்தன்தான்உன்னிடத்தில்கிவும்பிரீதியுள்ளவனுய் மிருக்கிறேன்ஸம்சயமில் லைஅகிப்பிரஸங்கியாகையாலுனக்குஅப்படிப்பட்டதூர்புத்தியுண்டாயித்து உன்னிடத்தில்புத் திரபாவனைனுலெனக்கு ஸ்நேகமில்லைஉத்தமசிஷியபாவனைனுலுத்தமாதிகாரத்தைஎண்ணித்தா னுனக்குமத்தியமமான சித்ரூப்பபிரம்மத்தைஆதரவுனுலுபதேசித்தேன்இப்போதுநீதூர்புத்திப ரவசனுகிமந்தாதிகாரியாகுராய்இப்படிஉன்புத்திகெட்டுப்போனதுஅருபவாதிகளுடையஸம்ஸர் கதோஷத்துனுலென்று உளகிக்குரேன் அருபவாதியல்லவா அதமன் ஸகுணவாதீமத்தியமன் நான் சொல்லிய நிற்குணசித்ரூபத்தில் மிகவும் பிரோமையுள்ளவன் உத்தமனென்று உருதியாக நிச்சயித்துக்கொள் ஸவேச்சைப்படி நடக்கமனமுள்ளவனாயும் காசாகைகொண்டவனாயும்வஞ் சகனயுமுள்ள அனுப்தன் தான் அந்தஅருபத்தை சிஷியனுக்கு முக்கியமாக உபதேசிப்பான் ஆ னுலந்த அருபத்தை உனக்குபிர்காலத்தில் சொல்ல வேணுமென்றெனக் கெண்ணமுண்டாயித் து ஆகிலும் தத்பதார்த்தமாகஒருக்காலும் சொல்ல எண்ணவில்லை அல்லது இப்போதுஅதை தத்பதார்த்தமாக நானுபதேசித்தால் தத்துவமவிஎன்ற உபதேசத்தால்படியே நீஅரியுவாய் அப்போது மனநிதித்தியானங்களுக்கிடமில்லாததுனுனக்கு ஸவேச்சாசாரம் நேரிடும் அதுனால் அதப்பதனமும் ஸித்திக்கும் கஷ்டம் ஆகையாலாப்தனைஎன்னுலந்தஅருபத்தைதத் தார்த்தமாகஒருக்காலு முபதேசிக்கத்தக்கதல்லஎதில்நீஉண்டானுயோஎதுனல்நீவிக்கிறுயோ எதில் நீலயிக்கப்போகுராயோ அந்த பெரிதான் பிரம்மமே தத்பதார்த்தமாகும்ஸச்சித்ரூபமா

அந்த வஸ்துவே இருக்குதென்று பரேக்ஷமாக முதலாவது அரியத்தக்கனது பின் அதெநா னுகுரேனென்று அபரேக்ஷமாக அரியத்தக்கனதுஅந்தஅபரேக்ஷஞானமும்அந்தநிதித்தியாஸ னமன்றியிலொருவனுக்கும் தரப்பில் துணிபோல் கூர்ந்தபுத்தியுள்ளவனுக்கு முண்டாகாது; நிதித்தியாஸனத்துக்கு யோக்கியமானதும் அந்தசித்ரூப்பபிரம்மமே தவிர அருபமாவது ஸ- ஷ-ப்தமாவது அந்தரியாமியாவதுஆகாது அபரேக்ஷவிஞ்ஞானத்துக்கு எதுகோசரமாக நிச் சயிக்கப்பட்டுதோ அதேதான் பரேக்ஷஞ்ஞானத்துக்கும் கோசரமாகும்ஆகையால் சித்ரூபமா யும்ஸத்தியசித்தகனமாயும் நிர்விசேஷமாயும் மத்தியிலுள்ள பிரம்மத்தையே தத்பதார்த்தமாகநிச் சயித்துக்கொள் ஆனால்மத்தியிலுள்ளதென்று சோன்னதுனல்தட ஸ்தமானஸகுணப்பிரம்மமே ன்று நீ சங்கிக்கவேண்டாம் ஜகத்துக்கும் பிரம்மத்துக்கும் மத்தியிலிருக்கிரதாக நான் சொ ல்லாததுனாலும் ஜகத்காரணமான ஸகுணத்துக்கும் அருபத்துக்கும் நடுவிலிருக்கிறதாக நான் சொன்னதுனாலும் நிற்குணமேதவிரவேரில்லை ஸ-ஷ-ப்தனுக்கும் அந்தரியாமிக்கும் ஸதாமா யைஅவித்தைகளின் ஆவேசத்தால் ஸகுணத்துவமிருப்பதால் ஒருக்காலும் தத்பதார்த்தத்துவங் கிடையாதுகாரணவியஷ்டி ஸமஷ்டிகளிலபிமானிகளான அந்த ஜீவேசர்களுக்குஎப்படிதத்பதா ர்த்தவங்கிடைக்கும் ஆனால்வாச்சியார்த்தமாயாவதுசனுக்குத்தத்பதார்த்தத்துவமிருக்கின்றனஅ ன்னியமான அருபத்துக்கோவெனில் ஒருவிதத்திலுமில்லை இப்படி அப்பயதீக்ஷிதரூல் மொழி பெயர்க்கப்பட்ட குருஞ்ஞானவாஸிஷ்ட தத்துவஸாராயணத்தில் ஞானகாண்டத்தின் ௩ - வது பாதத்தில் ௫ - வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

௬-வது அத்தியாயம்.

"ஆருணி" ஹேபுத்திரனே சகலப்பிரஜைகளும் சுஷ-ப்தியில் ஸன்மயமான ஸமயானந் தத்தில் பத்தி திரும்பிவந்து அதை எப்படி அரியவில்லைஎனில் கேள் ஹேஸோம்மிய எப்படி பூர்வதிகைச்சேருகிரகெங்கைமுதலான இந்தநதிகளெல்லாம் மேகங்களால் மேலதிக்கில்விட ப்பட்டு திரும்பவும் தன்னயகனான சமுத்திரத்தைசேருகின்றனவோ அதிலைக்கியத்தை அடைந் ததுபோல் வேளாயாகதன்னைஅரியவில்லையோ இப்படி சகலப்ரஜைகளும் சுஷ-ப்தியில்ஸத்தி விருந்து வந்து ஸத்தை அடைந்திருந்தோமென்றரியவில்லை ஸத்திலிருந்துவந்த அந்தபிரஜைக ளுக்கு அன்னியதாஞ்ஞானம்கேழ்வியாகுரபடியால் அபேதஞ்ஞானமில்லைஎன்று ஸம்சயமத்தரி வேதாந்த சிரவணை களாலே அதை அடைந்து மருபடியும்வந்தால் அப்போதுபிறுஞ்ஞ ஜிவர் களான பிரஜைகள் இந்தகாரணதேகத்திலிருந்து கிளம்பிதூரீயமானவிமலஸுகபரஞ் சோதியை அடைந்து நித்தியகேவலபரமபதத்தைஅடையுவார்கள்,சிலர்கள் ஸ-ஷ-ப்தனைகேவலெனென்று அடைந்து நித்தியகேவலபரமபதத்தைஅடையுவார்கள்,உத்தமவித்துவான்களென்றும்உலகத்தார் ம் பாஞ்சோதிஎன்றும்சொல்லுகுரார்கள்அவர்களை உத்தமவித்துவான்களென்றும்உலகத்தார் கள்சொல்லுகுரார்கள்இதுஆச்சரியம்பிரம்மத்துக்குஆனந்தாம்சத்திலல்லவாஸ-ஷ-ப்தத்திரு ஷ்டார்த்தமாகசொல்லப்பட்டான், எப்படிவிபுத்துவாம்சத்திலாகாசமும் ஜொதியம் சத்தில்ஆ தித்தனும் சொல்லப்பட்டதோ அப்படி அரியத்தக்கது, ஆகையால்வியவகாரதேசையில்வேரை யாயிருக்குரநீபரமார்த்ததேசயில்பிரம்மத்தைத்தவிரவேரில்லாமலாகுராய் இனிஹேசுவேதகேது வே துவம்பதத்தை சோதிக்கிறேன் நன்றாககேளினுலேயே அத்தியாதம் சாஸ்த்திரம்ஸபல மாகும்தேகமிந்திரியங்கள்மனதுபுத்திஞ்ஞானியமிதுகளுக்கு ஸாக்ஷியாயும்சித்தினம்சமாயும்கூட ஸதனயும்பிரத்தியகாத்மாவென்றுபெயருள்ளவனுய்மிருக்கின்றஇவனேதுவம் பதத்தால்சொல் லப்படுகுருன்கடாகாசம் போலுள்ளிருக்கின்ற திருக்ரூபனயும் அகங்காரத்துக்கு பரனயும் அகங்காரத்தாலேயே அரியத்தக்கனவனுய் மிருக்கிறவனேதுவமென்று சொல்லப்படுகிருன், அகண்டசிதானந்த லக்ஷணனயும் ஸர்வகெதனயும் மகானயும் இருக்கின்றவன் மகாகாசம்

போல் அன்னியனாகையால் துவம்பதத்தால் சொல்லப்படவில்லை அந்தபரமாத்மாவுக்கும் அன்னியமான அலக்ஷண அருபரிஷ்டிரதியோகிக வஸ்துவம் துவம்பதார்தமாகாத கடாசாசம் போல் சொல்லிய இந்தபிரத்தியகாத்மாவும் துவம்பதத்துக்கு களணுர்தமாகான் வாச்சியார்தனாகிர ஸுஷுப்தனுக்கு அதிதனாகையால் முக்கியனாகவே சொல்லப்படுகிறான் துவம்பதத்துக்கு அமுக்கியனாகிய நாடியில் பத்தியஸுஷுப்தனுக்கு தத்பதலக்ஷியார்தப்பிரம்மத்துவத்தை ஸுஷுப்தவாதி சொல்லுகிறான் ஆச்சரியம் விசுவன் துவம்பத வாச்சியார்தன் தைஜஸன் அதி ன் லக்ஷியார்தன் இரண்டுக்கு மதிதனாகுர ஸுஷுப்தனே தத்பதார்தன் இவனுடன் ஐக்கியமென்று சுருதியுத்தி அனுபவங்களுக்கு விருத்தமான ஸுஷுப்தவாதிகளுடைய மதத்தை சுடவேவேணும் வேதாந்த அர்த்தத்தை தூஷிக்குர அந்த சுஷுப்தவாதிகள் ஸுப்தனே நிர்விசேஷ சிதானந்த பரப்பிரம்மமென்று சொல்லுகிறார்கள் லலவா அதிருச்சியத்துவாதிகுணங்களுள்ளவனாயும் ஸத்தியஞ்ஞானநிலக்ஷணங்களுள்ளவனாயும் விபாபத்துவாதியுள்ளவனாயும் அஸ்துலத்துவாதிலக்ஷணங்களுள்ளவனாயும் ஸர்வவேதாந்தப்பிரசித்தமாயுமுள்ள எந்தப்பிரம்மம் மிஷ்டர் களான பெரியோர்களுக்கு ஸம்மதமோ அது ஸுஷுப்தந்தானென்று சொல்லுகிறார்களே இதைக்காட்டிலும் அஸங்கதம்வேளை என்னவேணும் “சுவேதகேது” அய்யாபகவானே சுஷுப்தவாதிகளுடைய மதம் சுருதிமுதலானதுகளுக்கு ஸம்ஞ்ஜஸமாயிருப்பதால் யுக்தமென்றே எனக்கு தோத்துகிறது இதெல்லாம் பிரம்மமென்றது முதலான சுருதிவாக்கியங்களால் சகலத்துக்கும் சித்ருபத்துவம் நிச்சயிக்கப்படுகிறது பரமார்த்தத்தில் விசுவதைஜஸர்களுக்குக்கூட நிர்விசேஷசிதாத்மத்துவ மிருக்க பிரஞ்ஞன் பிரம்மமென்றதில் என்ன ஸம்சயம் இப்படியானால் பேதசாஸ்திரம்ஸித்திக்குதல்லவா ஜீவாத்ம பரமாத்மாக்களுக்கு பேதம் சித்திக்குரதில் என்ன பிரயோஜனம் பேதத்தைத்தள்ளினால் கர்மகாண்டம் நிரூலம்பமாகின்றன அபேதத்தைத்தள்ளினால் உந்தமமான இந்தஞ்ஞானகாண்டம் நிரூலம்பமாகின்றன இதிலெதுபுத்தம் ஸத்குருவே சொல்லுங்கள் பேதாபேதங்களொன்றுக்கொன்று விருத்தங்களாகையால் இரண்டுக்கும் விநேதமன்றியிலொருக்காலும் சொல்லத்தக்கதில்லை இப்படிசுவேதகேதுவின் வசனத்தை பிதாகேட்டு உள்சிருப்புடன் பிரஞ்ஞனை பிதாசொல்லுகிறார் “ஆருணி” ஹேபுத்திரனே சுஷுப்தவாதிகளுடைய அந்த மதம் சுருதிமுதலானதுகளுக்கு மிகவும் அஸங்கதம் எல்லாம் பிரம்மமென்ற சுருதியால் ஸுஷுப்தன் பிரம்மமென்று சொல்லப்படவில்லை ஸுஷுப்தன் முதலான சகலவிசாரங்களும் ஜீவர்களாகையாலிந்த வியவகாரதேசையில் அப்பிரம்மமென்று அரியத்தக்கது, ஸுப்தனுக்கே ஸவிசேஷத்துவம் ஸித்தித்திருக்கமைத்த தைஜஸவிச்வர்களுக்கு ஸவிசேஷத்துவத்திலென்ன ஸந்தேகம்பேதாபேதார்தமாயும் கர்மஞ்ஞானேபயார்தமாயும் உள்ளகாண்டத்துவமும் விநேதமன்றியிலொரு புருஷனிடத்திலேயே சொல்லத்தக்கனது விசாரிக்குங்காலத்தில் ஞானமாகும் விசாரியாதகாலத்தில் கர்மமாகும் மிகவும் விநேதமானது காம்மியகர்மமத்துக்கும் ஆத்மஞ்ஞானத்துக்குமேதவிரமைத்த நித்தியகர்மமத்துக்கும் ஞானத்துக்கும் விநேதமில்லை கர்மகாண்டம் ஸர்வதாநிரூலம்பமாகட்டுமென்று சொன்னது மிகவும் அஸமஞ்ஜஸம் ஸம்மியக்கு ஞானியான ஜீவன் முத்தனாலேகூட பிராரப்ததேகம் விநேதரவாதவருமல் நித்தியகர்மம் செய்யவேண்டியதாயிருப்பதால் குத்தமில்லை இரண்டுகாண்டமுமொன்றுக்கொன்று அபேதமாகி இருந்தபோதிலும் மோக்ஷத்துக்கு ஞானகாண்டமே முக்கியஸாதனமென்று பெரியோர்கள் சொல்லுகிறார்கள் ஸம்பிரஸாதனென்ற பெயருள்ள பிரஞ்ஞன் தேகத்தை விட்டுக்கிளம்புகிறதற்கு முன்பேதமிருப்பதாலும் பின் பரஞ்சோதியில் சேர்ந்ததுனால் அபேதமிருப்பதாலும் பிரஞ்ஞபரமாத்மாக்களுக்கு பேதமபேதமின்றி கூடும சரீரத்தை விட்டு கிளம்பாமல் பிரஞ்ஞக்கு பரஞ்ஜோதியில் சேர்க்கையும் வரமாட்டாது கிளம்புதாருமுன்னமே பிரஞ்ஞதற்

ஞ்ஞன் பிரம்மமென்று ஸுஷுப்தவாதிகள் சொல்வதில் பிரஞ்ஞன் சரீரத்திலிருந்து கிளம்புதாது பிரயோஜனமத்தாகிறது அப்பிரம்மத்துவப்பிருந்திக்கு அபாயம் வருகாததற்காக கிளம்புதாவசனம் பிரயோஜனப்படுமெனில் கிளம்புகிறதற்குமுன் பிரஞ்ஞனுக்கு பிருந்திருப்பதால் போது பிரம்மமாகான் நிர்விசேஷ சிதானந்த நிச்சல நிர்மலகேவலநித்திய பரப்பிரம்மத்தினிடத்தில் பிருந்தி இருக்குதென்றவசனம் அஸம்பவமாகையால் பிருந்தியுள்ள பிரம்மமென்று சொல்வது சரியில்லை ஜாக்கிரத்சுவப்னங்களுக்கு முக்கியவிஷயமான இரண்டு தேகத்திலிருந்து கிளம்பி ஸம்பிரஸாதனென்ற பிரஞ்ஞ ஜீவன் சுஷுப்தியில் பிரம்மமாகுறானென்றும் இந்தபிரஞ்ஞன் நிர்விசேஷசிதானந்த பரமாத்மாவாகையால் மோக்ஷர்திகளாலுபாஸிக்கத்தக்கனவென்றும் சுஷுப்தவாதிகள் சொல்வது மிகவும் அஸமஞ்ஜஸந்தான் ஆகையால் ஸர்வமதங்களிலும் நிகிருஷ்டமான அந்த ஸுஷுப்தபிரம்மவாதத்தை நிராகரணஞ்செய்துவிடு பிரகதாரண்ணியகமென்ற உபனிஷத்தில் ஸம்பிரஸாதனென்ற பெயருளது பிரஞ்ஞனென்ற ஜீவாத்மவிடத்திலேயே கேழ்க்கப்படுகிறது அப்படியிருக்க அவனுக்கு ஜாக்கிரத்சுவப்னங்களில் பிரஸத்தியேது, ஆகையால் விசுவதைஜஸ ஜீவர்கள் இரண்டு தேகத்திலிருந்து கிளம்பி ஸுஷுப்தியை அடைந்து ஸம்பிரஸாதனென்ற பிரஞ்ஞ ஜீவத்துவத்தை அடையுதிகிறார்கள் நிர்விசேஷசிதாத்மத்துவமுபாஸ்யத்துவம் முதலானதுகள் சுஷுப்தனுக்காகுமாகில் அப்போது பசுபகிமுதலானதுகளெல்லாம்பிரம்ம நிஷ்டர்களாகும் ஆச்சரியம் கஷ்டம் இந்த சுஷுப்தப்பிரம்மவாதம் ஸர்வவிதத்திலும் துர்பெலமாயிருந்தபோதிலும் சிலர்களால் மிகவும் பிரபலப்படுத்தப்பட்டிருப்பதால்தை நிராகரணம் செய்ய இவ்வளவு எத்தினம் என்னுல் செய்யப்பட்டுது “சுவேதகேது” ஜாக்கிரத ஸுவப்னங்களில் போல் ஸிம்ஹம்புலில் முதலான விசேஷங்கள் சுஷுப்தியில்காணுத்துனால் நிர்விசேஷப்பிரம்மமென்று சொல்லப்படுகின்றன, தாங்கியெழுந்திருந்தவனுக்கு நான்தாங்கினேனென்ற பிரஞ்ஞனாகாணுரூபடியால் அது பிரஞ்ஞனபரப்பிரம்மமென்றே சொல்லப்படுகின்றன, சகலஜனமும் சுஷுப்தத்தியில் ஆத்மாவை இருக்குவானாக அரியுருதே தவிர இல்லாவதனாக அரியவில்லை, நானில்லை என்றிரிவிருந்தாலப்போது அனாத்மாவென்று சொல்லலாம் ஆத்மாவோ பிரம்மத்தின் பரியாயசப்தமாக சகலசாஸ்திரங்களிலும் பிரஸித்தமாகையாலிரெண்டுக்கும் ஐக்கியம் காணுரூபடியாலும் ஸவிசேஷத்துவஞ் சொல்லக்கூடாது, ஸவிசேஷங்களுக்காவது ஸவிசேஷநிர்விசேஷங்களுக்காவது ஒன்றுக்கொன்று விருத்ததர்மங்களாகையாலொருவிடத்திலு மைக்கியம்கூடாது, ஸுஷுப்தபிரம்மத்துடன் ஐக்கியத்தை அடையுரூபடியால் விசுவனுடன் சேர்ந்ததை ஜஸனும் நிர்விசேஷந்தான், அய்யாருருநாயகரேவியாக் திரமமுதலான விசேஷங்களான ஜலம்போல் மாயாமாத் திரமாகையால் தைஜஸனுக்குக்கூட உசிதங்களில்லை, ஆருணி, வியாக்கிரதிகள் சுஷுப்தத்தியில் ஸ்துலஸுஷுமங்களுக்கிடலாவிட்டாலும் காரணரூபமாக இருக்கின்றனவல்லவா, தாங்கியெழுந்திருந்தவனுக்கு தாங்கினேனென்ற பிரஞ்ஞையும் ஸவிசேஷமேதவிர பிரம்மபிரஞ்ஞனாகாது, ஸுஷுப்தத்தியில் ஜீவாத்மா இருக்குறென்று சகல ஜனமும் அரியுருதேதவிர பரமாத்மா இருக்குறென்று ஒருவருமரியவில்லை ஆகையால் சுருத்தியில் ஜீவனே சொல்லப்படுகிறான், பிரம்மபரியாயமான ஆத்மாவும் பரமமத்தபரமாத்மாவேதவிர பாபமுள்ளமுன்று விதஸம்ஸாரிலிவனுமாகான், ஐக்கியமுந்துரியனான நிர்விசேஷ அம்சகூடஸ்தனுக்கும் தாரியாதீதனான நிர்விசேஷ அம்சபரமாத்மாவுக்கு மேதவிர ஜீவர்களுக்கில்லை, ஸுஷுப்தனுக்கே ஸவிசேஷத்து வம்ஸித்தித்திருக்கும்போது நான்கிரமுள்ளதைஜஸனுக்கு ஸவிசேஷத்து வத்திலென்ன சொல்லவேணும் ஆனால் விசுவனுக்கு தைஜஸனிடத்தில் போல் தை ஜஸனுக்கு பிரஞ்ஞனிடத்திலேக்கிய முண்டாகுரது, ஆகிலும் நிர்விசேஷைக்கியத்தால் முத்தியேதவிர வேரைவித்ததாலில்லை, வியாக்கிரதவிசேஷம் காணாதவேதுவாலேயே ஸுஷுப்தனை நிர்விசேஷப்பிரம்மமென்று எப்படி சொல்லலாம், அந்தவிசேஷம்த

மூர்ச்சைமுதலான அவஸ்தைகளில் முகத்தியடைந்ததாக சொல்லப்படவில்லை. துவைகதே
ருசனமில்லாத்துனல்சுஷுப்தன் நிர்விசேஷப்பிரம்மமாவானுகிலப்போது மூர்ச்சையடைந்த
வனுமப்படி இருப்பதாலேனாகமாட்டான், அஸத்துவாவரணத்துக்கும் அபானுவரணத்துக்கும்
அன்னியனானதன்னைக்கூட அரியாதபிரஞ்ஞனிடத்தில் நிஷ்டைபெத்தவன்எப்படி ஆத்மவித்தா
வான், தூங்கியெழுந்திருந்தவனுக்கு முன்போல் விஷயமோகங்காணுக்குரது பிரம்மமனிஷ்டை
யிலிருந்தெழுந்திருந்தவனுக்கு அப்படிக்காணவுமில்லை சுருதியாலும் சொல்லப்படவில்லை, ஆ
கையால்சுஷுப்தத்தன்பிரம்மமென்றும் அவனிடத்திலேக்கியத்தால் முக்தியென்றும் சொல்லுகு
ரஸுஷுப்தத்தவாதிகளுடைய கெட்டமதத்தைத்தள்ளு, பிரம்மாப்பியாஸத்தில் சோம்பேரிய
ளானஅந்தசுஷுப்தவாதிகள் ஸுலபமாக ஆத்மவித்தைகிடைக்கவேணு மென்றவாஞ்சைனா
ல்அருப்பப்பிரம்மவாதம்முதலானதுகளைமிகவும் பிரதானமாகச்சொல்லுகுறார்கள், அவர்கள்ஒ
ருதரம்சிரவணம்செய்தமாத்திரத்தால் பரமாத்மத்தியானுப்பியாஸ ஆயாஸமில்லாமல்அருபத்
தையர்வது சுஷுப்தத்தனையாவது அடைந்துதன்னியர்களாகட்டும், ஹேசுவேதகேதுவே அப்
பியாஸமத்த அந்தநிஷ்டைஉனக்கு வேண்டாம்,அப்பியா ஸஞ்செய்குரதில்சோம்பலத்தநீதிரீ
யாப்பியாஸத்தை ஸர்வதாசெய், இப்படி அப்பய்யதிகூறினால் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட குருஞ்
ஞான வாலிஷ்டத்தவஸாராயண சந்திரிகையில் ஞானகாண்டத்தில்வது பாதத்தில் கூவது
அத்தியாயம்முற்றிற்று.

எ - வ து அ த் தியாயம்.

ஹேபுத்திரனே ஜாக்கிரத்ஸுவப்னசமுத்தியில் அடிபடுகிற இந்த ஜீவன் ஏன் மரிக்க
வில்லை அதில்திருஷ்டாந்தம் சொல்லுகிறேன்கேள், ஹேஸனம்மிய முன்னிருக்கின்றபெரிதான
இந்தமரத்தினுடைய அடியில் ஆயுதங்களாலடித்தால் ஜீவித்துக்கொண்டிருக்குறஅந்த விருக்ஷ
த்திலிருந்துபால்பெருகுமேதவிர எப்படிமரம் சோஷித்துப்போகாதோ மத்தியிலும் னுணியி
லும்அடித்தாலும் அந்தகொப்பு சோஷிக்குமேதவிர விருக்ஷத்துக்குஹானியில்லையோஅப்படி
தேகத்தில் வஸிக்குறஜீவன் ஜாக்கிரத்ஸுவப்ன சுஷுப்த்தியில் அடிபட்டதுனால் ஸ்தூலஸ-
க்ஷமகாரணரூபங்களான விஷயங்களுக்கு அபாயம் வருமேதவிர ஜீவனுக்கபாயமில்லை, எப்
போதுமகாவாக்கியார்தசிரவணமன்னரித்தியாஸனங்களால்ஞானவிஞ்ஞானஸம்மியக்ஞானங்
களுண்டாச்சுதுகளோ அப்போது,ஜீவனுடைய முன்ரம்சங்களும் ரிசிக்ரதுகள், ஸ்தூலஸ-
க்ஷமகாரணதேகாத்மஞ்ஞானமாகுர அந்தமுன்ரம்சமும்ரிசித்தபோதிலும்பிராரபத்ததோததுத
ல்னால் சேஷித்திருக்கின்றமைத்தஅம்சமுழமையும் நித்தியஸமாதியால் ரிசித்துப்போய்விடும்,
வேதாந்தசிரவணாதிகளன்றியி ல்ரெகாதிகளினாலே உலகத்திலினவரும் மரணத்தை அடையு
குறார்கள்ல்லவா அதில் சொல்லுகிறேன்கேள், அந்தஅஞ்ஞஜீவர்களுக்கும் தேகம் ரிசிக்ர
தேதவிர ஜீவனிந்ததேகத்தைவிட்டு பரலோகத்தில்வஸிக்குரபடியாலவனுக்குமரணமில்லை,கர்
மானுஸாரமானபலத்தை அந்தலோகங்களில் புசித்தபின் மருபடியும் இந்தலோகத்தை பிர
வேசிக்குறென்னு சாஸ்த்திரங்களின்நிர்ணயம் சொல்லியஜீவனுபலெகூிக்கப்பட்ட பிரத
யிகாத்மஸ்வரூபமே இந்தஉலகமெல்லாம் அதேஸத்தியம் அதே நீயாகுறாய், ஜாக்கிரத்ஸ்வ
ப்னஸுஷுப்திமுதலிய பெரிதான ஜகத்தானது மிகவும் ஸ-
க்ஷமமானஸத்ரூபப் பிரம்மத்திலி
ருந்துஎப்படி உண்டாயித்து இகிலும் சொல்லுகிறேன்கேள், இந்த ஆலமரத்திலிருந்து ஒருப
முத்தை கொண்டுவரவென்று சொல்லப்பட்டசுவேதகேது வானவனுடனே கொண்டுவந்தான்,
பிதாவானவர் அதை இரண்டுபண்ணுஎன்றார், புத்திரன், அப்படியேசெய்தேன், பிதா, இதி
லென்ன இருக்குதுகள், புத்திரன், அனுரூபங்களான விரைகளிருக்குதுகள், பிதா, அதுகளி

லொருவிரையை இரண்டுபண்ணு- புத்திரன், அப்படியேபண்ணினேன், பிதா அதிலென்ன
இருக்குது, புத்திரன், ஒன்றுமில்லை, பிதா, ஹேபுத்திரனே எப்படிக்காணப் படாத அனுவான
இந்தவிரைகாரணமாயும் கொப்புக்கவர் பழங்களுடன் கூடியஸ்தூலவிருக்ஷம் கார்பமாயு மிரு
க்கின்றனவோ அப்படியே ஆத்மாவும் ஜகத்தும்காரியகாரணங்களுென்றரி, அந் இந்த ஆத்மா
அனுஇவனுடைய ஸ்வரூபமே ஜகத்து அதேஸத்தியம் அதே நீயாகுறாயென்று முன்வியாக்கி
யானித்தபோதிலும் இப்போதும் வியாக்கியானிக்குரேன், இலக்ஷணையை அனுஸரித்து நாம
பரமாகஅர்த்தம் சொல்லவேண்டாம் சுஷுப்தனுக்கு அத்துவைததேருசன மிருப்பதால்ஸத்
ரூபந்தான் மைத்தவிசுவதை ஜஸ்சுனிதத்திலப்படிஇல்லாத்துனால் ஸத்தாகமாட்டார்களேனி
ல்அதில்திருஷ்டாந்தத்துடன் சொல்லுகிறேன்கேள், ஹேபுத்திரஇந்த உப்புக்கட்டியைஜலத்தி
ல்பபோடுநாளை, உதயகாலத்திலென்ஸமீபத்தில் வாவென்றுசொல்லப்பட்ட புத்திரன் அப்படி
செய்து போட்டு உதயத்தில் பிதாவிடத்துக்குப்போனான், பிதா, இரவில் ஜலத்தில்போட்டஉப்
புக்கட்டியைகொண்டுவா, புத்திரன், கய்யால்துளாவிப்பார்த்தேன் உபபைக்காணவில்லை, பி
தா, எப்படிஜலத்தில் உப்புலயித்துப் போச்சுதோ அப்படியே ஜாக்கிரத்முதலானமுன்னுவி
தப்பிரபஞ்சமும் பரமாத்மஞான ஜலத்தில் லயிக்குரது, ஹேபுத்திரனே அந்தஜலத்தில் ஆதி
அந்தமத்தியங்களில் பர்னம்செய், அப்படியேபானம்செய்தபுத்திரனேஎப்படி யிருக்குதென்று பி
தாக்கேட்டதற்கு மூன்றுதரமாசமனம்செய்தத்திலும்உப்பாக. வேயிருக்குதென்றான்,அதைகேட்
டுபிதாவான ஆருணிசொல்லுகுறார், ஹேகுழந்தையே எப்படி மூன்றுசமனத்திலு முப்புர
ஸத்தையே அரிந்தாயோ அப்படிஜாக்கிரத்ஸ்வபனசுஷுபத்தினென்ரமூன்று அவஸ்தை களிலு
ம்விஷயானந்தமேயிருக்குதென்று அரிதுரீயாத்மாவைஸ-
சிப்பினிக்குர இந்தசுத்தேரதகத்
தைஆசமனம்பண்ணிபின்னென்னிடம்வாவென்றுசொன்னபடியேபுத்திரன்செய்தான் 'ஆருணி'
ஹேமகாபுத்தியுள்ளவனே இந்தலவணதிரஷ்டாந்தத்துனால்ஜாக்கிரத்ஸவப்னங்களுக்குப்போல்
சுஷுப்த்திக்கும்அஸத்தியத்வமேஸித்தித்துது, சுத்தஉதகம்போல்சுத்தமானதுரீயபிரம்மமேஸ
த்தாயித்து, ஸத்திச்சேர்ந்து அரியவில்லை என்றிடத்தில் இலக்ஷணையே கூடும்- ஹேஸொ
ம்மிய எப்படிவழியில்போகுற புருஷனுடைய திருவியங்களை திருடன் அபகரித்துக்கொண்டுஅ
வனையும் கயர்களால்கட்டி வழியைவிட்டுபெரிதான காட்டில் தள்ளினபின் அவ்விடத்தில் திக்
பிறுந்தியுடன் கட்டுப்பட்டவன் வெகுவாகக் கூகுசுபத்ததைசெய்துதயவுள்ளமைத்தொருவழி
ப்போக்கனால் கட்டிலிருந்து விடுபடுகுறான் பின்னிந்ததிக்கவழியாகப்பேர்வென்றுஅவனால் சொ
ல்லப்பட்ட அங்கேஜனங்களிடத்தில் வழிகேட்டு கிறுமத்தின்மேல் கிறுமமாகதன் வீட்டுக்குப்
போய் சேருவானே மூடனாக உள்ளவன் இப்படிப்பட்ட ஆபத்தைஅடைந்தால்திக்குதேசாந்த
ரங்கள் தெரியாமல் பயந்து காட்டிலேயே வளயவந்து மகத்தானதுக்கத்தை அடையுவானே,
அப்படி ஸம்ஸாரபாசத்தால் கட்டுப்பட்டு ஞானநேத்திரங்கெட்டுப்போன புருஷன்பரமாசா
ரியகிருபையால் பிரம்மவித்தாவான் அந்த ஆசாரியனுள்ள பிரம்மவித்துக்கு எவ்வளவுகாலம்
வரைபிராரப்தம்விடுபடவில்லையோ அவ்வளவுவரையும் தான்காலக்ஷேபமாகும் தேகம்விழுதி
றதற்குமுன் சித்ரூபப்பிரம்ம ரிஷ்டனாகி பின்னரூபப்பிரம்மத்தை அடைந்து மோக்ஷாதீதனாகி
றான் சித்ரூபனான் அவன் அனு இவனே சகலமும் அதே ஸத்தியம் அதே நீஎன்றரி சித்ரூபத்
துடனுனக்கைக்கியம்கூடுமே தவிரஅருபத்துடன் கூடாதென்றுமுன்னேசொன்னேன்தியரனாகி
விஷயமாக சித்ரூபமும்தியானுதி அவிஷயமாகஅருபமும்வேவாயாகபிரசித்தமாகையாலும்பின்
னடையுருருனென்ற ஸ்பஷ்டவசனத்தாலும்பிரம்மங்களுக்கு பேதமிருப்பதால்அபேதவசனம்
கூடாது பிராரப்ததேகம் விழுதிதற்குமுன்னேஅருபப்பிரம்மப்பிரூப்தியாகுமகில்பின்னடை
யுகிறுனென்ற சுருதிசப்தத்துக்கு என்னபிரயோஜனம் 'சுவேதகேது' எப்படி கிரமமுமுக்ஷு
வுடைய மரணகாலத்தில் ஸித்தித்தபாபக்ஷயமானது லோகாந்தரத்துக்குபோகும்போது பாதி

வழியில் சித்தித்த புண்ணியகூடியத்துடன் சேர்த்துசொல்லப்பட்டுதோ அப்படிஸத்தியோ முழு
கூடவுடைய சரீரஸ்திதிகாலத்தில் வித்தித்த அருப்பிர்ம்ம பிறுப்தியானது தேககூடியத்துடன்
சேர்த்துசொல்லப்படுகிறது ஆகையால் தத்துவமவின்ற வாக்கியத்துக்கு ஸர்வவித்தார்
தமான அருப்பிர்ம்மவஸ்துவில் அர்தம் ஸமஞ்சஸ்தான் “ஆருணி” வித்துவானிடத்திலும்
சரீர ஸ்திதிகாலத்தில் மனதுவாக்குமுதலானதுகள் பிறுதிபாஸிகமாயாவது இருப்பதால்தன்
வாக்குமனதுகளுடைய லயகாலத்திலடையத்தக்கன அவாந்மனஸகோசா அருப்பிர்ம்ம
மடையப்படாது பாபகூயம்முன்சொல்லப்படவில்லை பிர்ம்மபிறுப்திசொல்லப்பட்டிருக்கின்
றன ஆகையால் சொல்லியதிருஷ்டாந்தம் விஷமந்தானு சிதமில்லை சரீரமிருக்கும்போதே ஸத்
குருவின் கருணைபலத்தால் ஸாதகனுடைய அப்பியாஸவிசேஷத்துனாலும் பிர்ம்மபிறுப்திசொ
ல்லப்படுகின்றன சப்தாதிகளுக்கு அகோசரமாகப் பரிசுத்தமா யிருக்கின்ற அருப்பிர்ம்மமெ
ப்படி தத்துவமவிமுதலானதுகளுக்கு கோசரமாகும் வாச்சியவாசகலக்ஷியலக்ஷணகுருசிஷியா
தி அத்த அந்த அருப்பிர்ம்மத்தினிடத்திலெப்படி உபதேசவாக்குக்கூடும் ஸசப்தத்துவமும்
அசப்தத்துவமும் விருத்த தர்மங்களாகையாலொருக்காலும் ஸாமானுதிகரணணியத்தை அ
டையமாட்டாது ஆகையால் ஸசப்தமான சித்ருபஸப்பிரதியோகிகப் பிர்ம்மம் சரீர ஸ்திதிகா
லத்தில் முழுக்கூடக்களாலடையத்தக்கது அசப்தமான அருபநிஷ்டிரதியோகிகப்பிர்ம்மத்தேக
விசைகாலத்தில் முக்தர்களாலதானே அடையத்தக்கது பிறுரப்தத்துடன் கூடிய ஆத்மாவுக்குப் பி
ரூப்தமத்த ஆத்மாவிலக்ஷணனில்லை என்று சொல்லக்கூடாது எப்படி ஸவிசேஷத்துக்கு அஞ்
ஞானத்தால் ஜீவத்துவமும் நிர்விசேஷத்துக்கு அஞ்ஞான அபாயத்தால் பிர்ம்மத்துவமும் வித்
திக்கின்றனவோ அப்படி பிறுரப்தமிருக்கும்போது ஆத்மாவுக்கு சித்ருபப்பிர்ம்மத்துவமும் பி
ரூப்தம்நசித்தபோது அருப்பிர்ம்மத்துவமென்றும் நிச்சயித்துக்கொள் வெரகுஸம்பந்தமிரு
க்கும்போது மில்லாதபோதும் அக்கினி ஸமமாயிருக்குமாகில் அப்படி பிறுரப்தமிருக்கும்போ
து மில்லாதபோதும் சிதாத்மாஸமமாவான் பிர்ம்மத்துக்கு மூர்தமாயும் அமூர்தமாயுமிரண்டுரு
பமென்ற சுருதியாலும் ஸகுணம் நிர்குணம் அதீதமென்றுமூன்றுவிதமரியப்பட்டே இருக்கின்ற
ன முதலாவது விபக்தியால் ரூபங்களும் ஆரூபவதிபக்தியால் ரூபமுள்ளவஸ்துவும் வேவையா
கச்சொல்லப்பட்டிருப்பதால் ரூபரூபிகளுக்கே பதமுபசரிக்குர படியாலும் பதமேயாகும் ஆ
கையாலிரண்டு ரூபமுள்ள பிர்ம்மமானது இரண்டு ரூபங்களுக்கும் அன்னியந்தான் மூர்தரூபம்
காரியமாகையால் அமூர்தரூபம்காரணமாகும் அருப்பிர்ம்மமானது காரியகாரண மத்ததெ
ன்று சொல்லப்படுகின்றன அமூர்தரூபத்துக்கு மூர்தரூபமானது ஆச்சிரயமாகையால் நிறுச்
சிரயமான அருப்பிர்ம்மம் அன்னியமென்று நிச்சயித்துக்கொள் ஆனால் காரியத்துக்கு காரண
மல்லவா ஆச்சிரயமாக உலகத்தில்காணப்பட்டிருக்கின்றன காரணத்துக்கு காரியமானது ஆச்
சிரயமாக காணப்படவில்லை யே என்று உனக்கு சங்கைவேண்டாம் பிறுணனுக்கும் சரீரத்துக்
கும்போல் பிறுணனுக்கும் ஜீவனுக்கும் போலவும் காரியகாரணங்களுக்கன்னியோன்னியாச்சி
ராயத்துவம் காணப்படுகிறபடியால் குத்தமில்லை பிறுணனன்றியில்தேகமொருவீடத்திலும் இரு
க்கிறதமில்லை போருரதமில்லை தேகமன்றியில்பிறுணனும் தன்காரியத்தை ஒருவீடத்திலும் செ
ய்விரதமில்லை இப்படி காரியகாரணங்களான மூர்தரூபத்தங்களுக்கு அன்னியோன்னியாச்சிரய
த்துவம் சிந்திக்கத்தக்கனது அனர்தவேறுதவான்காரியத்துக்கு நாசம்வருகிறபடியால் வித்துவா
னுக்கு புனர்ஜன்மமில்லாத்துனாலும் காரணமும் நசித்ததுனால் விநோதமில்லை மூர்தரூபத்தின்
விலயஸமகாலத்தில் அமூர்தரூபமும் அருப்பிர்ம்மத்தினிடத்தில் லயித்துத்தானென்பதுமத்து
ப்போகிறது இப்படி அமூர்தப்பிர்ம்மமும் லயித்துப்போகிறதாயிருந்தபோதிலும் அந்தமத்தியம
மான ஸசப்தானந்தலக்ஷண அமூர்தரூபப்பிர்ம்மமே வித்துவான்களால் ஸமாதிகளுலே அடை
யத்தக்கனது மாயையால் கல்பிக்கப்பட்டபடியால் மூர்தரூபம் தள்ளத்தக்கதாயித்து அருப்ப

பிறுப்தி சுருதியில் சொல்லியிருக்குதென்று நீசங்கிக்கவேண்டாம் சித்ருபப்பிர்ம்மத்தாலது அ
டையத்தக்கதேதவிர ஜீவனுடையத்தக்கதில்லை அமூர்தப்பிர்ம்மாத்மைக்கியத்தை அடைந்த
வித்துவான் பிறுரப்தகூடியகாலத்தில் அந்த அருபத்தை அடையுசிறுனே தவிர மூர்தமான சரீ
ரமுள்ளவன் அடையுகிறுனில்லையல்லவா ஆகையால் அகண்டமாயும் பரிபூரணபோதமாயும் அ
மூர்தரூபமாயும் விசுத்தமாயும் விசுணமாயும் விபுத்தமாயும் அருப்பபிறுப்திக்குகாரணமாயும்
உள்ள சிதானந்தப்பிர்ம்மத்தை இந்ததேகமிருக்கும்போதே மூர்தரூபத்தியாசுத்தாலரியவேண்
டியது மூர்தமானஸகுண ஈசுவரனை அடைந்தால் அன்னியமான அமூர்தஸ்வரூபம் வித்துவா
னுக்கு தன்னாலேயே வித்திக்குமென்று சொல்லக்கூடாது ஏனெனில் ஸகுணத்தை அடுத்தவனு
க்கு ஸத்தியோமுத்திகிடைக்கமாட்டா தல்லவா இப்படி அப்பயதிக்ஷிதரூபமொழிபெயர்க்கப்
பட்ட குருஞ்ஞானவாஸிஷ்ட தத்துவஸாரூபண சந்திரிகையில் ஞானகாண்டத்தில் ஈ - வது
பாதத்தில் எ - வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

அ - வது அ த் தியாயம்.

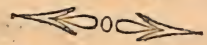
ஹேபுத்திரனே வித்துவானெந்தக்கிரமமாக அருப்பப்பிர்ம்மத்தை அடையுகிறுனே அந்
தக்கிரமத்தை சொல்லுகிறேன் ஸாவதானமாக கேள் ஜுவராதி ரோகங்களால் ஸந்தாபத்தை
அடைந்திருக்கிறவித்துவானே ஞானிகள் சுத்திக்கொண்டு என்னை அரியுகிறுயா என்னை அரியு
கிறுயா வென்று கேழ்க்கிறார்கள் எதுவவாவித்துவானுடையவாக்கு மனதில்சேர வில்லையோ
மனது பிறுணனில்சேரவில்லையோ பிறுணனுமதேஜஸ்ஸான் நிர்குணப்பிர்ம்மத்தில் சேரவில்
லையோ ஸர்வாதாரமாயும் விபுவாயும் ஸப்பிரதியோகிகமாயும் உள்ள அந்ததேஜஸ்ஸம் பாதே
வதை என்ற நிஷ்டிரகியோகிகத்தில் சேரவில்லையோ அதுவரை நீ புத்திரன் நீ பிறுதா நீ மா
தாபிதாவென்று அரியுகிறுன் எப்போது வாக்குமுதலானதுகள் மேலுக்கு மேல்தத்துவங்களி
ல் சேர்ந்துதுகொள பின் அவர்களை அரியுகிறுனில்லை இந்தக்கிரமமே அவித்துவானுக்குமென்று
சிலர்கள் சொல்லுகிறார்கள் அதுமிகவும் அஸமஞ்சஸம் அருப்பப்பிர்ம்மச்சேர்க்கை வரை இர
ண்டுபேருக்கும் ஸமமாகுமாகில் அப்போது ஞானிக்கும் அஞ்ஞானிக்கும் என்னபேதம்வித்து
வானுக்கு புனர் ஜன்மமில்லை யென்றும் அவித்துவானுக்கு புனர்ஜன்மமுண்டென்றும் பேதஞ்
சொல்லுகிறார்கள் இதைக்காட்டிலும் அஸமஞ்சஸம் வேளைஎன்ன இருக்கின்றன இரண்டுபேர்
களுக்கும் பிர்ம்மபிறுப்திஸமானமாக கிடைத்திருக்க அதிலொருவனுக்கு புனர்பெந்தமும் - ஓ
ருவனுக்கு மோக்ஷமும் கிடைக்க காரணமென்னவெனில் ஞானஞ்ஞானங்கள் காரணங்களை
று சொல்லுகிறார்கள் பிறஞ்ஞானகனமான பிர்ம்மபிறுப்தியில் அஞ்ஞானத்துக்கு பிரசக்தி யே
து ஸஷூப்தியில் பிர்ம்மத்தின்னஞ்ஞான மிருப்பதுபோலாகுமெனில் அதில்ஜீவனேதவிரபிர்
ம்மமில்லை என்றுதீர்மானஞ்சொல்லிப்போட்டோமே ஆனால் கண்டாபரணதிரஷ்டாந்தத்தால்
அஞ்ஞானம்வரலாமே எனில் அதிலும்மாதிரி இருக்கின்றனவேதவிர அஞ்ஞானமில்லை அடையப்
படாதவஸ்துவின் விஷயம் அஞ்ஞானம்முன்னடைந்த வஸ்துவின்விஷயம் மரதிஎன்றிப்படி அ
ஞ்ஞான விஸ்மரணங்களுக்குபேதமிருப்பதால் ஐக்கியங்கூடாதுஇதிவிப்படியாகும்போதுபரமா
த்மஞ்ஞானியானவன்போல் அஞ்ஞானியும்நிற்குன பரப்பிர்ம்மத்தை அடையுகிறுனென்று சொ
ல்லக்கூடாதல்லவா பிர்ம்மவித்தானவன்பரத்தை அடையுகிறுனென்றசுருதியும் பிர்ம்மஞ்ஞானிக்
குத்தார்பாப்பிறுப்தியைசொல்லுகிறதே தவிர பிர்ம்மாஞ்ஞானிக்கு சொல்லில்லையாகையாலிர
ண்டுபேர்களுக்கும் பிர்ம்மப்பிறுப்திஸமந்தரனென்றவசனம்மிகவுங்கெட்டதுஎப்படி சுஷூப்த
னை பிர்ம்மமென்றுசொல்லுகிறார்களோ அப்படியே அவர்களுக்கிறுந்தனையும் பிர்ம்மமென்றுசொ
ல்லுகிறார்கள் அப்படி உத்திருந்தன்பிர்ம்மமென்றுவாதிக்கிறவனை தத்துவாசாரியனென்று உலக

த்தரநம்பியிருக்கிற துரம்பவும் பிசகுக்ஷ்டம், உத்திரந்திகாலத்தில் சகலப்பிராணிகளுக்கும்
ஸத்தானப்பிரம்மத்துடன் ஐக்கியம்கிடைக்குமாகிப் பிரம்மாப்பியாஸபரிச்சிரமம் வினாசுமே அ
ப்போது குருஸேவை முதலானது யேதுக்கு உபனிஷத்துகளின் த்தியயனச்சிரமமேதுக்கு விஷய
த்தியாகமேதுக்கு, சுருதிகளுக்கு உத்திரந்திப்பிரம்மபரமாக வியாககியானம் செய்குரவனிடத்தி
லஜனங்களுக்கு குருபக்தியுண்டாகுமாகில் அப்போது ஸ்வேச்சாசாரம்தடையத்துண்டாகும்,
ஹேபுத்திரனே இவன் வித்துவான் இவன் அவித்துவானென் னுநீயரிடும்படி சொல்லுகிறேன் ஸாவ
தானமாகக்கேள், உலகத்தில் ஒருவனிடத்தில்திருட்டு விஷயமான ஸந்தேக மிருசபடாருக்குண்
டாகி அவனை கட்டி இருசஸன்னிதியில் சேர்ப்பிவிக்கும்போது இவனையேன்கட்டி இருக்கிரர்களென்
ன இரஜன்கேழ்க்கதிருடி னுனிவனென் ரவர்கள் சொல்லநான் திருடவில்லையென் னுகட்டுபட்டவ
ன் சொல்ல அப்போது இரஜன் சொல்லுகிறான் 'ஹேபடர்களே ப-ரகவை அக்கினியில் நன்றாக கா
ச்சி இவனை சுடுகளுடன் ரபடி அவர்கள் செய்தபோது அவன்தேகத்தில் கன்னல்கண்டாவிவன் திரு
டினவன் தான் சந்தேகமில்லையென் னுபடர்கள் தயவன் றியில் வனை மந்திக்குறர்கள், கன்னல்காண
விட்டாலிவன் ஸத்தியவந்தன் திருடவில்லையென் ரெண்ணிவிட்டு விடுகுறர்கள், இப்படி பிரமாத்
மைக்கிய அபரோகூஞ்ஞானியானவன் ஸம்ஸார அக்கினியால்தபிககபடமாட்டான் அன்னியன் த
பிக்கப்படுவான் ஆகையால் சாஸ்திரங்கள் சொல்லிய அடயாளங்களாலும் பிரத்தியக்ஷ அடையா
ளங்களாலும் இவன் வித்துவான் வித்துவானென் னுபிரித்து அரியலாம் இதெல்லாம் பிரம்மம் அ
துஸத்யம் அவனாத்மா அதுநீயாகுருயென் ரது முன்போலரியுவாய், அப்படி பிதாவின் வசனத்
தை கேட்டுபுத்திரன் பிரகிளஞ்செய்குறன், சுவேதகேது,, அய்யாஸத்குருவாயும் பிதாவாயும்
புரீமானாயும் இருக்குவார்களே அதுநீயாகுருயென் னு ஒன்பது தரம் தங்களாலேதயவுடனு ப
தேசிக்கப்பட்ட மகாவாக்கியத்தின் னர்த்தத்தை நானரிந்தேன் ஆகிலும் அந்தமூன்று பதங்களு
டைபமுகியார்த்தத்தை சுருக்கமாக யெனக்கு சொல்லவேணும், விஸத்தாரமாகச் சொல்லித்தெ
ரிந்தவர்களுக்கும் சுருக்கமாகச் சொல்லவில்லை வாபுத்திஸத்திரப்படிம் "ஆருணி" ஹேபுத்திர
னே போக இச்சையுள்ள ஜனங்களால் ஸகுணப்பிரம்ம முபாசிக்கத்தக்கன தானகயாலும் மிகவு
ம் விஷயமாகையாலும் அருபப்பிரம்மம் முமுகூஷ்க்காளாலு பாசிக்கத்தக்கன துஸப்பிரதியோ
கிக் கித்ருபப்பிரம்மத்தான், ஸகுணத்துக்கும் அருபத்துக்கும் மத்தியிலுள்ள அதேதத்தத்தின்
முக்கியார்த்தமாகும் ஜீவன்ஸவிசேஷமாகையாலும் அகண்டபரமாத்மா உபாஸகனில்லாத்து
லம் மத்தியிலுள்ள பிரத்தியகாத்மாவே ரிர்விசேஷசித்தினம் சமாகையாலும் அகண்டத்தை உபா
சிக் குரவனாகையாலும் துவம்பதத்தின் முக்கியார்த்தமாவான் பிரத்யகாத்மாவானவன் உபாஸ
கனாகையால் முக்தஸ்வரூப மில்லாத்துனாலும் அருபமான துஸர்வசத்தங்களுக்கும் தூரமாகை
யாலும் சிதானந்தஸ்வரூபியாயும் நடுவிலுள்ள ப-ரமாத்மாவே அஸிபதார்தமாவானென் னு அரி,
ஹேபுத்திரனே முந்தேவரிஷகள் பிரம்மாவை புஜித்து ஸ்கரிநமத்து பிரச்சுனஞ்செய்தார்கள்
தேவர்கள், பகவானே யெங்களுக்கு இரகஸியோபனிஷத்தை சொல்லவேணும், ஏன்றதை
கேட்டுக்ருணாஸிந்து வாயும் ஸர்வலோக பிதாமகராயு முள்ள விதியானவர் சொன்னார், பிரம்
மா, முன் ஸர்வவேதத்தபோ ரித்தியாயும் மகாதேஜோவானாயுமுள்ள வியாஸரூனவர் ஸாம்ப
சிவனை நமஸ்கரித்து கைகட்டிக்கொண்டு சொன்னார், ஸ்ரீவேதவியாஸர், தேவதேவரும் மகா
ப்பிராணாரும் பிராணிகளுடைய ஸம்ஸாரபாசச்சேதத்தில் பெரிதான விருதமுள்ளவருமாக
பிரிவித்தரே என்னுடைய புத்திரனாகிய சுகனுக்கு வேதஸம்ஸ்காரகர் மத்தில் உபநயன் கா
லமிப்போது வந்திருக்கின்றான் ஆகையால் ஜகத்குருவானதாங்களே அவனுக்கு பிரம்மமோபதே
சம் செய்யவேணும், ஈசுவரன், ஹேவியாஸ நீ சொல்வது சரிதான் கேவலபரபிரம்மத்தை நான்
வணங்குபதேசித்தாலுடனே சகலத்திலும் வைரக்கியத்தை அடைந்து சுவயம் பிரகாசனய்
யிடுவானே, ஸ்ரீவேதவியாஸர், அவனெப்படியானாலு மெனக்கிஷ்டந்தான் தங்களுடைய பிர

ஸாதத்தாலவனுக்கு உபநயனம் நடக்கவேணுமென் ர கோரிக்கைதானெனக்கு முக்கியமான
து இப்படி வியாஸவசனத்தை பரமேசுவரன் கேட்டுசகலதேவரிஷி சபையில் உபதேசிக்கதிவ்
வியாஸனத்தில் உள்காரந்தார் உடனே சுகன் ஸந்துஷ்டனாகவே மிகவும்பக்தியுடன் பரமேசுவ
ரனுடைய ஸமீபத்தில் போய் பிரணவோபதேசத்தை பெத்துக்கொண்டு திரும்பவும் சிவனைச்
சொல்லுகிறார் "ஸ்ரீசுகன்" தேவாதிதேவரும் ஸர்வஞ்ஞரும் ஸச்சிதானந்த லக்ஷணரும் பூதே
சரும் கருணாநிதியுமாக இருக்கின்றவர்களே தங்கள் பிரஸாதியங்கள் பிரணவத்துக்குள்ளிரு
க்கின்ற பரப்பிரம்மமெனக்கு தங்களாலுபதேசிக்கப்பட்டுது ஆகிலும் தத்துவமஸிமுதலான
மகாவாக்கியங்களை அங்கத்துடன் கிரமமாக கேழ்க இச்சிக்கிறேன் இரகஸியங்களான அந்த
வாக்கியங்களை கிருபையாலிப்போது உபதேசம் செய்யவேணும் "ஈசுவரன்" அனாத்மதேருசன
த்தால் அவிவேகமாகி நித்திரையையும் நானென்னுடையதென்ற அபிமானமாகி ஸ்வப்பன்கேதி
யையும் அடைந்திருக்கிற அஹங்காரியான ஜீவன்குருவாலுபதேசிக்கப்பட்ட மகாவாக்கியங்களா
ல் ஸ்வரூப ஸ ஓரிய உதயமாகும்போது பிரபோதத்தை அடையுகிறான் மகாவாக்கியமாவது த
த்துவமஸி என்ற மூன்றுபதங்களுள்ளது அதில் முதலாவது தத்தபதமாயிருந்தபோதிலும் அபிர
த்தியக்ஷத்தை பிரதிபாதிக்கவேண்டியதற்கு பிரத்தியக்ஷத்தை முன் அனுவதிக்க வேண்டியதா
கையால் துவம்பதார்த்தத்தைச் சொல்லுகிறேன் துவம்பதத்தில் வாச்சியார்த மிலேக்ஷியார்தமெ
ன்று இரண்மவித அர்தமுண்டு அதில் பளதிகமான இந்திரியாதிசகலமும் வாச்சியமாகும்சருவ
சாக்ஷியான் நீ இலக்ஷியன் தத்தபதத்தில் வாச்சியமானது ஈசனாக செய்யப்பட்டபுத்தியேயாகும்
இலக்ஷியமானது ஸச்சிதானந்தபிரம்மமாகும் அஸிபதமானது அந்த தத்துவம்பத லக்ஷியார்த
ங்களான கூடஸ்தப்பிரம்மங்களுக் கைக்கியார்தமாகும் உபாதியிருக்கும்போதுதான் நீ என்ற
காரியமும் அதென்றகாரணமுமிரண்டாகும் உபாதியத்தால் ஸச்சிதானந்தமொன்றோ தேவத
த்தனைபோல் இரண்மவிசனங்களையும் ஹேதுக்களையும் தேசகாலங்களையும் தள்ளிப்பார்த்தாலொ
ருவனையிருக்கிறான் துவம்பதலக்ஷியமானகூடஸ்தனென்ற காரியத்துக்கு அதின் வாச்சியமான
ஜீவன் உபாதி, தத்தபதலக்ஷியமான பிரம்மமென்றகாரணத்துக்கு அதின் வாச்சியமான ஈசன்
உபாதி இப்படி இருப்பதில் முமுகூஷ்வுக்குபூரணபோதம்சேவிக்கவேண்டியதற்குவாச்சியார்த
ங்களான ஜீவேசர்களை மாத்திரந்தள்ளினால்போறது கூடஸ்தனிடத்திலிருக்கின்ற அனுத்துவ
மாகிர காரியத்துவத்தையும் பிரம்மத்தினிடத்திலிருக்கின்ற மகத்துவமாகிரகாரணத்துவத்தை
யும் தள்ளவேண்டியது குருமுகமாக முதலாவது மகாவாக்கியார்த்தச்சிரவணம் இரண்டாவது
மனம்மூன்றுவது நிதித்தியாஸனம் இதுகளை பூரணபோதத்துக்குக்காரணம் அன்னியவித்
தையளின் ஞானம் ஈசுவரமேயாகும் பிரம்மவித்தயின் ஞானமானது பிரம்மப்பிராப்தியைச்செ
ய்யும்ஸ்திரமாயிருக்கும் என்னாலும் விஷ்ணுவாலும் பிரம்மாவாலும் சகலஸூரிஷிகளாலும்
வேதசாஸ்திர புருணங்களாலும் அமிருதஸ்வரூபமான அந்தவஸ்துகானம் பண்ணப்பட்டிருக்
கின்றன உன்னுடைய உபநயனகாலத்திலும் பிரம்மதேவரிஷிகளுடைய சபையில் ஸச்சிதானந்
தலக்ஷணமான ஜீவபநாக்கியமானதுகானம்பண்ணப்பட்டது தேசிகனானவர் சிஷியனுக்குமகா
வாக்கியங்களை அங்கங்களுடன் இரஹஸியத்திலுபதேசிக்கவேணும் பிரம்மத்தின் வசனத்தை
ப்போல் வாக்கியங்களை மாத்திரமுபதேசிக்கக்கூடாது ஹேமுனிச்சிரோஷ்டனாகியசுக இப்படி
இரஹஸியோபனிஷத்தை உனக்குபதேசத்தேன் பிரம்மவாதியான உன்பிதாவாகிய வியாஸரு
ன்னே என்னிடத்தில் சேர்த்தபடியால் ஸச்சிதானந்த லக்ஷணமான பிரம்மமுனக்குபதேசிக்கப்
பட்டது நானுபதேசித்தபடி பிரம்மாத்மைக்கியத்தை ஸர்வதாதியானம்செய்து ஜீவன் முக்த
னாகி நித்தியனாக உலகத்தில் விஹரித்துக்கொண்டிருப்பாய் எவர் வேதத்தினுதியில் ஸ்வரமா
கசொல்லப்பட்டாரோ வேதாந்தத்திலும் பிரதிஷ்டனாயிருக்கின்றாரோ அந்தப்பிரகிருதியில்லயி
த்தவருக்கும் பரானுவர் மகேசுவரன் இப்படிசிவனுபதேசிக்கப்பட்ட சுகப்பிரம்மரிஷியா

னவர் ஜகன்மயமாகி எழுந்திருந்து ஸாம்பசிவனை நமஸ்கரித்து ஸர்வஸங்கபரித்தியாகஞ்செய்து பரப்பிரம்ம ஸமுத்திரத்தில் நீஞ்சரவர்போல் போய்விட்டார் அப்படி ஸன்னியாஸியாகப்போகிற புத்திரனை கிருஷ்ணத்துவையானொன்றிதாவானவியாஸமுனிபார்த்து புத்திர வியோகத்திலுப் பயந்து பின்புடர்ந்து சகாவென்றழைத்தார் அப்போது ஸ்தாவராஜங்கமமான சகலஜகத்து ம் என்னவென்று பிரதிசப்தங்குடுத்து ஸகலாகாரமான அந்தசப்தத்தை ஸத்தியவதியின்புத் திரளுனவியாஸர்கேட்டு புத்திரனுடன் கூடி பிரீதியால் பாமானந்தத்தை அடைந்தார் “ஆருணி” ஹேசுவேதகேதுவே இப்படி பிர்ம்மாவால்தேவாளுக்குப் தேசிக்கப்பட்டும் மகாவாக்கியார்த்தத் தை உனக்கு நானுபதேசித்திருப்பதானிதை நீ அரிந்துகிருநார்தனாகவேண்டியது “ஸ்ரீகுருமூர்த்தி” ஓய் பிர்ம்மாவே எப்படி ஆருணி என்ற பிதாவாஸுபதேசிக்கப்பட்ட மகாவாக்கிய அர்த்தத் தை புத்திரனுன சுவேதகேது கேட்டு கிருநார்தனானு அப்படி தத்துவமவிளன்றதில் பிரத்தி யதப்பிர்மைக்கியத்தை நன்றாக நீருமரிந்து என்னுடைய ஆஞ்ஞானவருக்கும் உபதேசியும் சந்திரிகையில் ஞானகாண்டத்தில் ௩ - வது பாதத்தில் ௮ - வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

௯ - வது அத்தியாயம்.

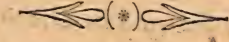
“ஸ்ரீகுருமூர்த்தி” நாரதனொன்ற மகாமுனியானவர் யோகீந்தரானுஸந்தகுமாரனா நம ஸ்காருதிகளைச் செய்து பகவானே தத்துவத்தைச் சொல்லவேணுமென்று அபேக்ஷித்தார் அப் போது ஸந்த குமாரனுனவர் ஹேநாரத நீ யெதை அரிந்திருக்கிறாயோ அதைச் சொல்லுபின் நா ன் சொல்லுகிறேனென்றார் “நாரதர்” பகவானேரிக்கு யஜுஸ்ஸாமம் அதர்வணம் இதிகாஸம் புருணம் பிதிருவேதம் ஜோதிச்சாஸ்திரம் நிஷேபசாஸ்திரம் வாகம்வாக்கியமேகாயனம்தேவ வித்தை பிர்ம்மவித்தை பூதவித்தை கூத்திரவித்தை நகூத்திரவித்தை ஸர்பாதிவித்தை சகலத்தை யும் அரியுவேன் இவ்வளவையும் நானரிந்தும் மந்திரம்தெரிந்தவனானே தவிர ஆத்மவித்தாகவி ல்லேசோகமத்தவனல்லவா ஆத்மவித்தென்று பெரியோர்கள் சொல்லுகிறார்கள் நான் ஸர்வதாசோ கப்படுகிறேனே ஆகையால் என்னையோர் தாங்களிருபைனாலேசோகத்திலிருந்துகனாயேற்றிரொகூதிக் கவேணுமென்று பிராரதிக்கிறேன் ஆனால் சகலவேதமந்திரங்களையும் அரிந்தவன் மகாவாக்கியமந்தி ரத்தையும் அரிந்தபடியாலானுத்மவித்தென்று எப்படி சொல்லலாமெனில் மகாவாக்கியமந்தி னவன் பரேக்ஷஞ்ஞானியாகையால் அபரேக்ஷஞ்ஞானமில்லாதநான் அனாத்மவித்தென்றதாயுக் கந்தான் சப்தப்பிர்ம்மத்தில் வித்துவானாக உள்ளவன் பரப்பிர்ம்மத்தை நன்றாக அரியாவிட்டா ல் அவன் சிரமப்பட்டதெல்லாம் மலட்டுப்பசுவை இரொகூதிப்பதுபோல் சிரமமாத்திரம் பிரயோ ஜனமுள்ளதாகும் இப்படி சப்தார்த்தத்தை மாத்ரமரிந்தவன் தன்யனாகாமையால் பரப்பிர்ம்ம அபரேக்ஷஞ்ஞானம் சித்திக்கிறதற்காக தாந்ளதயவுசெய்யவேண்டியது இப்படி நாரதருடைய வசனத்தை மகாதேஜோருபியான ஸனத்குமாரயோகீந்திரர்கேட்டு உத்தரம்சொன்னார்-ஸனத்கு மாரர்-ஹேநாரத நீ அப்பியசித்தரிக்குமுதலான சகலவித்தையும் நாமந்தானாகையால் நாமத்தை உபாஸி நாமத்தையே பிர்ம்மமென்றவனுபாசிக்கிறானே அவனுக்கு இருஜனுக்குப்போல் காமசாரபலம் சித்திக்கும் “நாரதர்” நாமத்துக்கும் பெரிதெது “ஸனத்குமாரர்” வாக்கானது ரிக்கு முதலான சகலத்தையும் அரியச்செய்விக்கிறபடியால் பிரதிவிமுதலான சகல ஜகத்தையும் அரியச் செய்விக்கிறபடியாலும் வாக்கே பெரிதாகும் இதிலும் காமசாரபலம் விசேஷமாகும் வாகுக்கும் பெரிது மனது கைமுஷ்டியில் இரண்டு நெல்லிக்கனியைப்போல் மனதானதுவாக் கையும் நாமத்தையும் அடக்கிக்கொள்ளுகிறதல்லவா இதிலும் காமசாரபலம் விசேஷமாகும் ஹேநாரத அந்தமனதுக்கும் பெரிது ஸங்கல்பம் எப்போது மனிதன் ஸங்கல்பிக்கிறானே அப்

போதுமனது விஸ்தரிக்கிறதுவசனிக்கிறான் ஆகையால் சகலமும் சங்கல்பம்தான் சங்கல்பத்திலே யே ஸகலமு மிருக்கின்றன பிரதிவிமுதலான ஜகத்துக்கு வருஷமும் வருஷத்துக்கன்னமும் அன் னத்துக்கு பிறுணங்கனும் பிறுணங்களுக்கு மந்திரங்கனும் மந்திரங்களுக்கு கர்மங்களும் கர்மங் களுக்கு லோகங்களும் ஸங்கல்பிக்கிறது ஆகையால் ஸகலமும் ஸங்கல்பருபமாகையால் ஸங்கல்ப த்தையே பிர்ம்மமென்று பாஸி இதிலும் காமசாரபலம் விசேஷமாகும் அந்தஸங்கல்பத்துக்கும் பெரிது சித்தம் சித்தத்தால் ஸங்கல்பிக்கிறான் ஆகையால் சித்தத்தை பிர்ம்மமென்று பாஸி சித்தத்துக்கும் பெரிது தியானம் பிரிதிவி அந்தரிக்ஷமும் ஜகத்தும் தியானம் செய்கிறதுபோ லிருப்பதால் தனம்வித்தை முதலான குணங்களிலுண்டாகிறபடியாலும் தியானத்துக்குமாகாத் மியம் ஆகையாலதையும் பிர்ம்மமென்று பாஸி தியானத் துக்கும் விஞ்ஞானம் பெரிதாகும் சகலவேத ங்களையும் தேவாஸாஸ்யமும் சகலலோகங்களையும் சகலமதங்களையும் வர்ணாசிரமங்கள்கர்ம பக்தி ஸாங்கியயோகங்கள் பிரதிவியாதிகளபசபக்சிகள் நதிஸமுத்திரங்கள் பர்வதங்கள் விருக்ஷ ங்கள் பழங்கள் பத்திர புஷ்பங்கள் ரிதுக்கள் இருஜாக்கள் இரதசஜதரகபதாதிகள் தீர்தசேத் திரநாமருபங்கள் சகலமும் விஞ்ஞானமே தவிர வேனாவெளிப்பட்ட சஞ்சரஜகத்திலலாத்து னால் விஞ்ஞானத்தைத்தவிர பிரபஞ்சமவேனா இல்லை மனதுகாதுதோல்கண்முதலான இந்திரி யங்களும் விஞ்ஞானத்தைத்தவிர வேரில்லாத்துனாவெளிப்பிரபஞ்சம் மாத்ரமவேரில்லை என் னென்னவேண்டாம் வாக்கு முதலான உள்பிரபஞ்சமும் விஞ்ஞானத்தைத்தவிர வேரில்லாத்து னால் பாஹியார்தவாதிகளைக்காட்டிலும் விஞ்ஞான வாதிகள் சிரோஷ்டர்களுர்தான் “நாரதர்” வெளிப்பிரபஞ்சமெல்லாம் விஞ்ஞானத்தைத்தவிர வேனா இல்லை எனில் அப்போது சகலமும் விஞ்ஞானத்தின் காரியமாகிறது நதிஸமுத்திரபர்வதம் முதலான சகலமும் ஈசுவரானுலம்பண் ணப்பட்டதென்றும் விஞ்ஞானமானது ஜீவனுடைய கரணமென்றும் பிரசித்தமான அர்த்தத் துக்கு விநேதம் வருகின்றன சில இடத்தில் விஞ்ஞானமயன் ஜீவனென்று ஒப்புக்கொள்ளப்ப ட்டிருந்தபோதிலும் அந்தவிஞ்ஞானத்தை ஈசுவரனென்றவது ஜகத்தை சிருஷ்டித்துதென்றவ து ஒருவிடத்திலும் சொல்லப்படவில்லை சிரிஷ்டிக்கப்பட்டதெல்லாம் சிரிஷ்டித்தவனை தவிர வேனா இல்லை என்று சொல்வது யுத்தமாகையால் இந்தஸ்தூலஜகத்து ஈசனைத்தவிரவேனா இ ல்லை என்று சொல்லலாமே தவிர விஞ்ஞானத்தைத்தவிரவேனா இல்லை என்று சொல்லக்கூடா தே விஞ்ஞானம் அனுரூபமாகையாலதைக்காரணமென்றும் ஜகத்பெரிதாகையாலதை காரிய மென்றும் சொல்வது மிகவும் அயுத்தந்தான் கடம் ஈவருமர்முதலானதுகளை ஜீவன் சிருஷ்டிக் கிறானே தவிர ஜகத்தை சிருஷ்டிக்கவில்லையே ஜகத்விருஷ்டி கர்மமானது சர்வஞ்ஞத்துவாதி குணங்களுள்ளவனை அபேக்ஷித்தது அதுகளீசனுக்குண்டே தவிர ஜீவன் கிஞ்சித்ஞ்ஞென்று பி ரசித்தமே அப்படி இருக்க ஜீவனுக்கு ஜகத்காரணத்துமெப்படி சித்திக்கும் தாங்கள்கொல்லுங் கள் ஈசன் மகாமாயாவியாகையால் ஜகத்தைச் செய்குறதற்கும் செய்யாமவிருக்கிறதற்கும் அன்னி யதாவாக செய்குறதற்கும் வல்லமையுள்ளவனாவார் ஆகையால் ஈசனைத்தவிர பாஹியார்தமவே னா இல்லை என்று சொல்லவேணுமே தவிர விஞ்ஞானத்தைத்தவிர வேனா இல்லை என்று தாங்கள் சொன்னது சரியில்லை என்று எனக்குத்தோணுகிறது இப்படி நாரதருல் கேழ்க்கப்பட்ட மகா புத்தியுள்ளவரும் மகாதேஜஸ்ஸாள்ளவரும் யோகிகளுக்கெல்லாம் பெரியவரும் மகாத்மாவு மாக இருக்கின்ற ஸனத்குமாரர் உத்தரவுசொல்லுகின்றார் “ஸனத்குமாரர்” ஈசுவரனாலேயே பாஹியார்தப் பிரபஞ்சம் நிர்மாணம் பண்ணப்பட்டது நிச்சயம் ஆகிலும் அந்தஈசனையும் விஞ் ஞானமே சிருஷ்டித்தபடியால் புத்திரனுடைய கர்மத்தை பிதாவுக்குப் சாரமாகச் சொல்வதுபோ லீசனுடைய கர்மத்தை ஜீவனுக்குப் சரிப்பது யுத்தந்தான் இப்படி யாகும்போது விஞ்ஞானத் தைத்தவிர ஈசனும் பிரபஞ்சமும் வேனா இல்லை என்றாயித்து ஹேநாரதவிஞ்ஞானத்துக்கும் ஈச வானுக்குமே காரியகாரணத்துவம் ஸ்பஷ்டமாயிருக்கவிஞ்ஞானஜகத்துகளுக்கு அதிலென்ன ஸந்

தேகம் ஒருஜீவனுக்கேஞ்ஞானசர்மதபோபெலத்தால் ஈசவருதிகாரம்கிடைக்கிறபடியாலீசன் ஜீவனுடையகாரியமென்றதும் யுகத்தந்தான் துருவயஸ்ஸின்னவஸானகாலத்தில் முன்னுள்ள ஈசன் கைவல்யத்தை அடையுதிருள் அப்போது ஜீவன் மொழுக்கில சுவர்ணப்பொடிபோல் மாயையில் சேஷித்திருக்கிறான் இந்தருணியை இந்திரன்போல் அந்தமாயையை ஜீவன் அதிக புன்னியத்தாலெப்போது ஆவிங்கனம் செய்கிறானே அப்போது அவனீசவரானுகிறான் ஸர்வஞ்ஞத்துவாதிருணங்களுடன்குகிறான் ஜகத்தின் சிருஷ்டி ஸ்திதிஸம்ஹாரங்களையும் செய்கிறான் இதுதான் பிரபஞ்சமானது ஜீவகாரியமாகும் ஜீவன் ஈசன்வழியாக ஜகத்துக்கு காரணமாக இருக்கிறதந்தவிர நேருகவும் காரணமாக இருப்பதைசொல்லுகிறேன்கேள்எப்படிஇரஜ்ஜுவிலாபுரிக்கப்பட்டபடியால்ஸர்பமானது இரஜ்ஜுவின் காரியமாயித்தோ அப்படியிருந்தியினாலாவதுஜீவனேகல்பித்தவனென்றுசொல்லப்படுகிறான் சிலப்பிரம்மவாதிகள் விவர்த்தவாதத்தை அடுத்துவிஞ்ஞானாத்மாவான இந்தஜீவனுக்கேஜகத்கல்பகத்துவத்தைசொல்லுகிறார்கள், ஆரோபிதங்களை அபவாதஞ்செய்யஇச்சிக்குரவர்களால்ஜகத்தீசவான்ஜீவன்களுக்குமேலுக்குமேல்காரணத்துவத்தைஅவச்சியம்அரியவேணும்சகலவேதங்களும் சரூபரலோகங்களும்மனுஷியஸரூபர்களும் யக்ஷவிதியாதார்களும்விஞ்ஞானகல்பிதங்கள், ஆகையால்சகலபிரபஞ்சமும்விஞ்ஞானகாரியந்தான்,விஞ்ஞானமானஜீவன் அப்பிரத்யக்ஷமாகையால்விஷயிசேஷி,ஜகத்தானது பிரத்யக்ஷமாகையால் விஷயம்சேஷம்,இதில்சம்சயமில்லை, விஞ்ஞானாத்மாவிடத்தில்போத்தருத்துவங்காணுரூபடியால்சேதனத்துவமும் லோகத்தில்போஜ்ஜியத்துவங்காணுகிரபடியால் அசேதனத்துவமும்பிரசித்தமாயிருக்கின்றனானாவிலோகத்தைசிரிஷ்டிக்கிரதர்க்குஈசவரத்துமன்றியிலாத்மாவுக்கு சக்தியத்தபோதினும்ஸத்திலிருந்தியினாலே சிரிஷ்டிசக்தியைரிச்சயித்துக்கொள்,பிரதிபாஸிக்ஜீவனுக்கேவியாவஹாரிகஜீவத்துவம்சருதிஸ்பிருதிகளில் சித்திக்கிரபடியால்ஜீவனால் செய்யப்பட்டதுஜகத்தென்றுரிச்சயம், சிலர்கள்ஜகத்தும்ஜீவனுமீசனுடையகாரியமென்றுசொல்லுகிறார்கள், அந்தபத்தர்கள்நிர்விசேஷாத்மத்துவேஷிகள் ஜடர்கள், ஜீவனீசவரகாரியமாவானுகிலீசவ-ரனுகபரினமிக்ருாதேமுக்கியாகும் அதுஸாயுஜ்ஜியமே தவிரகைவல்யியமில்லை, ஆத்மவித்தின்பிரணன்களுக்குத்திருந்தியில்லை இதிலேயேலயிக்குரதுகளைன்றசருதிக்குகேடுதான்நேரினேன்றன், ஈசவானும்தேகமுள்ளவனுகையால்நித்தியனாகான்' ஆகையால் அந்தஸாயுஜ்ய முத்தியும் அனித்தியந்தான்ஸந்தேகமில்லை தத்பதவாச்சியார்த்தத்திலீவனுக்கைக்கியமும்சொல்லப்பட்டவில்லை, வாச்சியார்த்தனாஈசனே அபவதித்துலக்ஷணையால் இலக்ஷியத்திலைக்கியஞ்சொல்லப்பட்டிருப்பதால் ஜீவேசஜகத்துகளுக்குமேலுக்குமேல் காரியத்துவத்தை சங்கையன்றியில்என்வாக்கியத்தாலரி, "நாரதர்" பகவானேஸத்குருவேளப்படி அம்சாம்சிகளும்தத்துவம்பதிலக்ஷியார்த்தங்களு மாகஇருக்கின்றபிரத்தியக்பிரம்மங்களுக்கு ஐக்கியமொப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றனவோ அப்படிஅம்சாம்சியாகவாவது பிம்பபிரதிபிம்பங்களாகவாவதுதத்துவம்பதவாச்சியார்த்தங்களானஜீவேசர் களுக்குமைக்கியம்வ-ரலாமே,, ஸனத்குமாரர்,, விபரிதகுணமுள்ளவர்களாகையாலும் ஸஜாதத்துவமில்லாததுனாலும் வாச்சியார்த்தங்களானஜீவேசர்களுக்குஇலக்ஷியார்த்தங்களான பிரத்தியக்பிரம்மங்களுக்குப்போலைக்கியங்கூடாதுஜீவனுக்குகூடஸ்தப்பிரதிபிம்பத்துவமானது நேருகரிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கின்றன்,ஆகையாலீசப் பிரதிபிம்பத்துவமவனுக்கு ஒருவித்திலும்சொல்லக்கூடாது, இப்படிஇருக்கஈசவரும்சத்துவமெப்படிசொல்லலாம்,ஹேநாரதஇருமகிர்ஷ்ணதிகளைஈசவரும்சங்களாக அரி,விவேகாதிகளால் ஜீவனீசனே உபஸம்ஹாரஞ் செய்கிறபடியாலீசனுக்கு ஜீவன் அம்சி என்றவது பிம்பமென்றவதுசொல்லலாம் அதிதைவத சாஸ்திரங்களின்பிரதானன்னியமுள்ள அந்த விவேகாதியத்தபத்தர்கள் ரமிக்கட்டும இந்த அத்தியாத்தம் சாஸ்திரத்திலீவனுக்கே பிரதானன்னியமிருப்பதால் நீ இதிலேயே விவேகாதியுடன்பத்து அத்தியாத்தம்சாஸ்திரத்தை அடுத்து ஞானத்தால் கிருதா

ர்தனானவனுக்கு கைவல்யங்கிடைக்கிறபடியால் ஸகுணபக்தியாலென்ன ஆகவேணும்ஸ்வஸ்வ ரூபவிசாரத்தால் ஜீவனுக்கு கைவல்யம் ஸம்பவிக்கிறபடியால் ஸவப்னத்தில்கூடஒருவிதத்திலு மீசனுடைய அபேக்ஷஇல்லை ஆகையால் பாஹியார்தவாதிகளைக்காட்டிலு மிர்தவிஞ்ஞானவாதிகள் உத்திருஷ்டவாதிகள் என்றுரிச்சயித்து கிருதார்தனாகுவாய் இப்படி அப்பயதிக்கிறதனால் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட குருஞ்ஞானவாஸிஷ்ட தத்துவஸாராயண சந்திரிகையின்ஞானகாண்டத்தின் உ - வது பாதத்தில் கூ - வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

கய - வது அத்தியாயம்.

ஸனத்குமாரர் இனிசொல்லிய விஞ்ஞானத்துக்கும் பெரிதான பெலத்தைச் சொல்லப்போகிறேன் இதை மகாமதியுள்ள நீ அரிந்துகொள் அன்னஹாரத்தால் மனதுக்குண்டான அரிவின் விளக்கமே பெலமென்றுசொல்லப்படுகின்றனகளின்புகிறதுபோகிறதுவருகிறதுமுதலான ஸாமர்த்தியம் சரீரத்திலும் காணப்படுகிறது பெலமுள்ளவன் ஒருவன்தானேநாறுபிரணிகளை நடுங்கப்பண்ணுகிறான் அன்னபெலத்தால் ஒருயானையானது நூறுமனுஷியர்களை நடுங்கப்பண்ணுகிறது அன்னபெலத்தால்செய்யென்புந்திருந்துகுருகைங்கரியாதிகளையும்செய்குறான் குருவின் சமீபத்திலும்போய் குருவுக்குப்பிரியகையும் ஆத்மாவையும் பார்க்கிறவனாகவும் அக்குறன் மகாவாக்கியார்த்தங்களைகேழ்க்குரவனும்மனநிதித்தியாஸனங்களைச்செய்கிறவனுமாகிறான் அந்த பெலமேபிரதிவி முதலானதுகளுமாகும் ஆகையால்பெலத்தை நீ உபாசி ஹேநாரத அந்தபெலமும் அன்னத்தாலுண்டாகிறபடியால் பெலத்துக்கும்பெரிது அன்னமாகும் ஆகையால் புஜிக்கத்தக்கன அன்னத்தை பிரம்ம புத்தியுடன் நீஉபாசிஅந்தஅன்னத்துக்கும்பெரிது அப்புக்களாகும்எப்போது மழை யுண்டாகவில்லையோ அப்போது ஸஸ்ஸியாதிகளில்லாத்தால் பிரணிகளின் மிகவும் துக்கியளாகுறார்கள் மூர்தமான அன்னத்துக்கு மூர்தங்களானஅப்புக்களால் விருத்திகாணுகிறபடியால் அப்புக்களைபிரம்மமென்று உபாசிஅந்த அப்புக்களுக்கும் பெரிது தேஜஸ்ஸாகும் தேஜஸ்ஸானது அப்புக்களுக்கு காரணமாகின்றன எப்போதுவாயுவை அடக்கிக்கொண்டு தேஜஸ்ஸானது ஆகாசத்தைதபிக்குரதேர அப்போது மழையாகஜலத்தை வர்ஷிக்கிறது ஆகையால் பிரம்மதேஜஸ்ஸ- கிடைக்கிறதற்கு தேஜஸ்ஸை தர்ம்மமென்றுபாலிவாயுவில் சேர்ந்த அந்த தேஜஸ்ஸ-க்கும் பெரிதுஆகாசம் ஸ-ஒரியன் சந்திரன்யின்னல்நக்ஷத்திரங்கள் அக்கினி இதுகளைல்லாம் ஆகாசத்துக்குள்ளிருப்பதாலதே ஸர்வகாரணம்ஆகாசத்தால் சப்தத்தை ஜீவன்கேழ்க்கிறான் எல்லோரும்இந்த சப்தத்தில் ரமிக்கிறார்கள் பூமியில் வினாபோட்டால் ஆகாசத்தைபார்த்துக்கொண்டே முனைகள் வெளிப்புரப்படுகின்றன ஆகையாலந்த ஆகாசத்தை பிரம்மமென்று விஸ்தாரமாகிறதற்குபாவி "நாரதர்" பகவானே இப்போதுதங்களால் சொல்லப்பட்ட பிரம்மசப்தமானதுரூடியா அல்லது யோகமாவென்று எனக்கு ஸம்சயமுண்டாகின்றன ஆகாசத்தில்பிரம்மபுத்தியைசெய்யவேணுமா அல்லது பிரம்மத்திலாகாசபுத்தியைச் செய்யவேணுமாவென்று வேளைஸம்சயமிந்த இரெண்டுஸம்சயத்தையும் சேதிபங்கள் "ஸனத்குமாரர்" பிரகிருதமானப்பிரம்மசப்தம் ரூடியாகாதயோகந்தான் ரூடியால்சேதனமான நிர்குணப்பிரம்மமல்லவா சொல்லப்படுகின்றன அந்தப்பிரம்மமானது ரூடியாலும் ரூடியோகத்தாலும்சித்ரூபாரூபபேதத்தால் ஸலக்ஷணமென்றும் அலக்ஷணமென்றும்இரண்டுவிதமாகும்ஸலக்ஷணமென்றது பெரிதென்று வியுத்தபத்தி செய்யப்படுகிறபடியால்ஸத்தியஞ்ஞானஸ-கரூபமாயிருக்கின்றன், அன்னியமான அலக்ஷணமென்றதுவியுத்தபத்தி செய்யப்படாமையால் அருபப்பிரம்மமென்றுபேயர்மாத்திரமுள்ளது இந்த இரண்டுவிதப்பிரம்மத்தையும் நானிவ்விடத்தில் சொல்லவில்லை யோகவிருத்தியால் ஸாமான்னியமாகஆகாசத்

தைபெரிதென்று சொன்னேன் தேஜஸ்ஸு-சிருசென்றும் ஆகாசம் பெரிதென்றும்சொன்னே
 னேதவிரதேஜஸ்ஸையும் ஆகாசத்தையும்ஸ்சிதானந்தப்பிரம்மமென்றாவது அதுகளைத்தவிரப்
 பிரம்மமேவையிலுள்ளே என்றாவது சொல்லவில்லை ருடியர்த்தத்தை அபிப்பிராயப்பட்டே பிரம்மசப்தம்
 சொல்லப்பட்டிருக்கும்கில் அப்போது ஆகாசத்தில் பிரம்மபுத்தியைச் செய்யவேண்டுமென்று
 அர்த்தநேரிமெயோகார்த்தத்தை அபிப்பிராயப்பட்டல்லவா பிரம்மசப்தம் பிரயோகிக்கப்பட்
 டுது ஆகையால் பிரம்மத்தினிடத்திலாகாச புத்தியை செய்யவேண்டியது ஹேநாரத பிரகிருத
 மானப்பிரம்மம் ஆகாசத்தைதவிரவேயிலுள்ளேமிகவும்ஸ்தாயுள்ளவனே ஆகாசத்துக்கு
 ம்பெரிது ஸ்மரமென்றதாகும் இப்படியாகும்போது பிரம்மசப்தமானது எப்படி முக்கியமாகும்
 சொல்லு பிரம்மசப்தத்துக்கு ருடியர்த்தமே முக்கியமென்று வித்துவான்கள் சொல்லுகிறார்கள்
 ஸ்சிதானந்தஸ்சணமான பிரம்மத்துக்குபெரிதான ஸ்மரமேவையே இருக்குதென்று சொல்வ
 து அபுத்தமாயைவிடத்தில் பிரம்மசப்தத்துக்கு யோகார்த்தமே அரியத்தக்கது ஆகாசத்
 துக்கும் ஸ்மரத்துக்கும்நடுவிலாவது ஆகாசத்துக்கும் தேஜஸ்ஸுக்கும்நடுவிலாவது சொல்லப்
 பட்டபிரம்மசப்தமும்கொண்டதான் அன்னம்பிரம்மமென்றுதைத்திரியசுருதியில்சொல்லிய பிர
 ம்மசப்தமானது பிரணாதிமேல்கோசம்சொல்லியபடியாலெப்படி கொணமாயித்தோ அப்படிய
 ரியத்தக்கது அவ்விடத்தில் பிரணான்மனதுஞானம் ஆனந்தங்களும்பிரம்மமென்றுசொல்லப்பட்ட
 டிருக்குதுகள்மயசப்தமில்லாவிட்டாலும்ஐந்தாவதுவனும்ஜீவனாகசொல்லப்படுகிறான் ஆனந்த
 ததைத்தவிரபிரம்மமேவையிலுள்ளே யென்றுசொல்லப்பட்டுதே தவிரவேரைவிதமில்லை, விஞ்ஞான
 மயனுக்குமானந்தமயன் பெரியவனாகையால் யோகவிருத்தியால் ஆனந்தமயனை பெரியவனெ
 ன்றுசொன்னதே தவிரவேயிலுள்ளே ஆகையால் லன்னாதி களில்போல் ஆனந்தம்பிரம்மத்தின்பின்வி
 சேஷணமாகையால் கொணமாகாதென்று சங்கைவேண்டாம் ஏனெனில் முன்போல் காணு
 குரதல்லவா அவ்விடத்தில் பிரம்மண ஸன்னியாஸி யென்றதுபோல் அனந்தாவிசேஷணத்
 தால் இதரவஸ்து வாகாத்துலல் விசேஷியவஸ்து வுக்குலொபமில்லை ஹேநாரதபிரம்மசப்த
 த்தாலானந்தமயனுக் கன்னியாக நிச்சயித்தா லப்போது விஞ்ஞானம் பிரம்ம மென்றதிலும
 ப்படியே நிச்சயிக்கவேணு மல்லவா இந்தநிச்சயமானது யுகத்திக்கு விருத்திக்குரது எப்படி
 எனில் இரண்டுபிரம்ம சப்தங்களும் முக்கியார்த்தமாகுரது லொன்று ஸபலமும் அன்னி
 யம்விபலமுமாகுரதல்லவாபிதாவான வருணன் புத்திரான பிரகுவக்கு அன்னமய னுக்கன்
 னியமாக பிரம்மத்தை உபதேசிக்கவுமில்லை, ஆகையால் பிரகிருதத்திலு ம்ப்படியேஉளகிக்கத்த
 க்கதுஹேபுத்தியுள்ளநாரதஸ்சிதானந்தப்பிரம்மத்தைத்தவிர ஆகாசம் வேரையிலுள்ளே யென்று உ
 ளகிக்கக் கூடாது ஆகாசத்துக்கு ஸ்மரம்பெரிது ஸ்மரனாவது ஸ்மிருதியாகும் ஸ்மரணமிருந்
 தால்தானே ஆகாசாதிகள்ஸார்த்தகங்களாகுரதுகள் ஸ்மரணமில்லையோ இருக்குரது களுக்கூ
 டில்லாதது போலகாணப் படுகுரதுகள் ஸ்மரணமத்தா லோன்றுக்கொன்று சொல்லிக்
 கொள்ளுரது வசனங்களைக்கூட அரியவில்லை ஆச்சரியம் கேழ்க்கவேண்டியதுஉளகிக்கவேண்டி
 யது அரியவேண்டியது ஒன்றாயும் ஸ்மிருதியன்றியில் செய்குறர்களில்லை உலகத்தில் ஜனங்க
 ளும்ஸ்மரணத்துலையேபுத்திருதிகளையும்பசுவாதிகளையும்அரியகுறர்களாகையால்ஸ்மரணபி
 ரம்மமென்று ஆதரவுலுபாஸி ஆசையால் விருத்தியடைந்தஸ்மரமேமந்திரங்களை ஜபிக்கவும்
 கர்மங்களைசெய்யவும்சகலத்தையும் இச்சிக்கவும் காணுரபடியால் ஸ்மரனுக்கும் ஆசை
 பெரிது ஆகையாலாசையைபிரம்மமென்றுபாஸி ஆசைக்கும் பெரிதைச்சொல்லுகுரேன்
 கேள், ஐந்துவிருத்திகளுள்ளபிரணன் ஆசைக்குபெரிதாகுமெப்படிஎனில், இாதத்தின்குட
 த்தில்ஆரைக்கரர்கள் போலிந்தஜகமெல்லாம் பிரணனிடத்திலர்பிக்கப்பட்டிருக்குதல்லவா
 பிரணன் பிரணனுடன்போகுரது பிரணன் பிரணனைக்குக்குரதுவாங்குரது பிரணனே
 பிதாமாதாஸஹோதரங்கள் ஆசாரியர் பிரம்மணதிகளும், பிரணனிடத்தில் பிதாமாத

லான யோகமிருப்பதால்தான் பிதாமாதலானவர்களில் எவரையாவது நீயென்று ஏகவசன
 மாகபிரயோகித்தால் அவனைபக்கத்திலுள்ளவர்கள் தூஷிக்குறர்கள், பிதாமாதலானவர்களு
 டைய பிரணனத்ததேகங்களை தகனம் செய்தாலும் அவனைபெரியவாள் கூடபாபியென்று
 தூஷிக்குறர்களில்லை எவனிப்படிசகலத்துக்கும் பிரணனேபெரிதென்றிரிந்து நாமம்முதலா
 சைவனாதள்ளிச் சொல்லுகிறானேசகலஜகத்துக்கும் பிரணனே ஆத்மநானென்று சொல்லு
 குரவனை அதிவாதிஎன்று எவராவதுசொல்லுவார்களாகில் ஆமென்று சொல்லவேண்டியது
 அதைமரைக்கவேண்டாம், நாரதர், பிரணனை ஆகாசத்துக்குப் பெரிதென்றுகூடச்சொல்வ
 துசரிஇல்லையே அப்படியிருக்கஸ்மரம் ஆசைகளுக்கு பெரிதென்றுதாங்களைப்படிசொல்லலா
 ம், பிரணன்பஞ்சபூதங்களுடையஇரஜோகுணம் சமல்லவாபெளதிகமாகையால்ஆகாசத்தின்
 காரியமென்றுபிரஸித்தம், பிரணன் ஆகாசத்துக்குகாரணமென்றொருவிடத்திலும்சொல்லப்ப
 டவில்லை ஆகையால்தாங்கள்சொன்னதைதாங்களே விருதமன்றியிலெனக்குசொல்லவேணு
 ம்” ஸனத்குமாரர், அவ்வியாகிருதங்களென்றும் வியாகிருதங்களென்றும் பஞ்சிகிருதங்களை
 ன்றும் பூதங்கள்முன்று விதங்களாக சொல்லப்பட்டிருக்குரதுகள் ஆகையால் பிரணன்பூத
 காரியங்களும் பூதகாரணங்களுமாகும் இந்தஆத்மாவிடத்திலிருந்துபிரணன்மனதுசகலஇந்தி
 ரியங்களும் ஆகாசவாயுதேஜஸ் அப்புபிரதிவிகளும் உண்டாயித்துகளுள்ளசுருதியாலும்
 பிரணன் ஆகாசாதிகலத்துக்கும் பெரிதென்றிரியப்பட்டேஇருக்கின்றன, ஸ்ரீகுருமூர்த்தி,ஜி
 ய்பிரம்மாவே இப்படிஅந்தகுருவிடத்தில்கேட்டு சிஷியனாகியநாரதர்பிரணனே ஆத்மாவென்
 றுஅரிந்துஅதுனால் தன்னையிருதார்த்தகவுமெண்ணினார், அப்போதுஸனத்குமானுவர்அந்
 தசிஷியனைஅந்தபொய்ஞ்ஞானத்திலிருந்துகீழேஇரக்கி மெய்ஞ்ஞானத்தைஎப்படிஉபதேசித்தா
 ரே அப்படியெல்லாகுரேன் ஸாவதானமாகக்கேளும்” ஸனத்குமாரர் “ஹேநாரதஎவன்ஸ
 த்தியத்தால்அதிவதிக்குறானேஅவனே அதிவாதியாவானேதவிரபிரணவாதியானவன்அதிவாதி
 யாகான், ஸத்தியத்தையேஅரியவேணும் ஸத்தியத்தைஅரிந்தேசொல்வான்அதைஉளகித்தேஅரி
 யுவான்சிரத்தையுடன்ஊகிப்பான் நினஷ்டயாலேயேசிரத்தையைஅரியுவான், கர்மத்தையும்சுக்
 மாகச்செய்வான், எதுபெரிதோஅதேஸுக்ம் அதேமுமுக்ஷுகளாலரியத்தக்கனதுஅல்லத்தில்
 துக்கமே அதிகமாகையால்சுகமில்லை இப்படிஸனத்குமாரரால் போதிப்பிவிக்கப்பட்டநாரதர்
 பெரிதானதை எனக்குச்சொல்லுங்கொன்றார், இப்படி அப்பயதிகூலதரால் மொழிபெயர்க்கப்
 பட்டகுருஞ்ஞானவாஸிஷ்ட தத்துவஸாராயண சந்திரிகையில் ஞானகாண்டத்தில் ஈ - வது
 பாதத்தில் க௦ - வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

கக - வது அத்தியாயம்.

ஸனத்குமாரர், அகண்டசிதானந்தமும்நிர்குணமுமானஎந்தபரமாத்மர்விடத்தில்உத்தம
 ஞ்ஞானியானவனிரெண்டாவதைப் பார்க்குறனில்லையோஇரண்டாவதை கேழ்குறனில்லையோ
 இரண்டாவதை அரியகுறனில்லையோ, இந்தநிர்விகல்பிரிஞ்ஜனவஸ்துவேவேதார்த்தப்பிரசித்த
 பெரிதானவஸ்துவென்றுஅரி ஆத்மானு பூதிசித்திக்காகஇந்தபிரகரணமாரம்பிக்கப்பட்டிருப்ப
 தால்ஆத்மாவைப்பார்க்குறெனென்றுநிச்சயித்துக்கொள், இந்தபூமாவென்றபரமாத்மாவுக்குகீழ்
 ப்பட்டஸுஷுப்தனிடத்திலல்லவா தன்னையும்அன்னியனையும் பார்க்கவில்லை என்றுசுருதியு
 க்திஅனுபூதிகளிருக்குதுகள், இந்தபூமாவுக்குமேல்பட்டஅருபப் பிரம்மத்தினிடத்திலும்தெரு
 சனதிவசனம் அஸம்பவமாகையால் தன்னையும்அன்னியனையும் பார்க்கவில்லைஎன்றுதானரியத்
 தக்கது ஆத்மாவைப்பார்க்குறெனென்றவியவகாரத்தில் மிகவும்ஸுஷுமமான திருஷ்டாமுத
 லானதிருபுதிய வித்தியாசத்திஜனிதானந்தரூபமான பிரம்மத்தைப்பார்க்கவேண்டுமென்ற இச

சையினுல்சொன்னதேதவிர அவித்தியாஜனிதபதார்தவிஷயமானதெருசனாதிருபுகடியைச்சொன்னதாகாது, நிதித்தியாசன்காலத்தில்பார்க்குவன்முதலானதிருபுகடியானதுஸ்தூலமாகசொல்லப்படுகிறது, நிர்விகல்பஸமாதிகாலத்தில்அதுஸ-ஒக்ஷமமாகும், ஆனாலந்தஸ-ஒக்ஷமபேதமும் ஹேநாரத-மோக்ஷாதீததெசையில் லயித்துப்போகுதுஇப்போது நீமுமுட்சுவாகையாலுனக்கு அந்ததெசையில்லைவிஜாதியஸஜாதியஸ்வகெதங்களைமுன்னுபதமும்எவ்விடத்தில்தள்ளுபடுமோஅந்தஅவஸைதஉனக்கிப்போதுஉசிதமிலலை,அருப்பிர்ம்மஸ்வரூபமான அந்தஅவஸ்தையையஜீவன்முத்தனுக்குக்கூட உபதேசிக்கக்கூடாதாகையால்ஜீவன்முமுக்ஷாவான உனக்கென்னனுபதேசிக்கத்தக்கதில்லை, நீபும்ஸ்வப்பனத்தில்கூடஅந்தஅவஸ்தையஎன்னிடத்தில் பிரசினம்செய்யக்கூடாது. சுவானுபூதியுள்ளஜீவன்முத்தனு ககல்லவாபிராப்தக்ஷயகாலத்திலந்தஅவஸ்தையானதுதன்னுலேவித்திக்கப்போகுது,நா-ரதர், ஸ்வாமிமோக்ஷாதீததெசையானதுஉபதேசமன்றியிலெப்படிதானேவித்திக்கின்றானவோ அப்படிமோக்ஷாவஸையானது முமுக்ஷாவுக்கேன்சித்தியாது, ஆனால்அசுத்திஅஞ்ஞானம்ஸந்தேகம்விபரியமென்ற பிரதிபெந்தங்களால் முமுக்ஷ-அசுத் தனையிருப்பதால் அவனுக்கு தன்நெருசனாதிருபுகையின பேசைபிரகருத்தெனில்அப்போது அருப்பிர்ம்மத்திலும் அதிஸ-ஒக்ஷமமாயாவதுதெருசனாதி ஸாதனங்களின்பேசைமுத்தனுக்கு வரட்டுமே, பிர்ம்மாத்மவித்தினிடத்திலிருப்பதத்தின்தோத்துதலிருப்பதால் இதின்னிலிருத்திக் காகஸர்வஸாதனங்களையும்கிரகிக்கவேணும்ல்லவா-ஸனக்குமாரர்-ஹேபிராஞ்ஞானே அருப்பிர்ம்மத்தினிடத்தில் ஸர்வதர்மமும்த்தபடியால்காரணமானதெருசனாதிருபுகையையத்தக்கனதுமுதலானபிர்ம்ம லக்ஷணங்களெல்லாம் பிரதிஷேதிக்கப் பட்டிருக்குதல்லவாபிராப்தத்தோத்துதல்விருத்திக்காகதிருபாதிர்ம்மத்தின் ஒருஅம்சம்தான்கிஷியனுக்குகுருவாலுபதேசிக்கப்படுகின்றன ஜீவன்முத்தனுக்குவிதெகமுகத்தினித்திக்குரதர்குஸ-ஒக்ஷமமானஸப்பிரதியொகிப்பிர்ம்மமுபதே சிக்கப்படுகின்றனவே தவிர அன்னியமானரிஷிபிரதியொகிப்பிர்ம்மமுபதேசிக்கப்படாது தேத்தாங்கொட்டைப் பொடியானது எப்படிஜலத்தில்தானே மடியுகிர் தோஅப்படியிராப்த ஸகிதமான சித்ருப்பிர்ம்மம் லபிக்குது, அந்தசித்ருப்பிர்ம்மமும் காரணப்பிராப்தமும்லயிக்குதுஅதிலும் அருப்பிர்ம்மத்தையடையுருதிலும் சாஸ்திரத்தில்கொல்லிய ஸாதனத்தின பேசை இருக்குமாகில் அப்போது சொல்லியதிருஷ்டாந்தம் வியர்த்தமாகும் அதுயுக்தமில்லை எந்ததிருஷ்டாந்தங்களில் இடைவிடாதசித்ருப்பிர்ம்மத்தியானம்முதலானது அபேக்ஷிக்கப்படுகின்றனவோ அந்தவண்டுபுமுமுதலானதிருஷ்டாந்தங்கள் முமுக்ஷ-விடத்தில் கேழ்க்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் ஆகையால்தியானம்முதலான அப்பியாஸரூபமானஸர்தனம்சித்ருபத்திலில்லை என்றுஸாதுக்களுக்குஸம்மதமானநிர்ணயம்அந்தமோக்ஷாதீததெசையான அவாங்கமனஸகோசாநிஷிபிரதியொகிப்பிர்ம்மத்தினிடத்தில் தியானத்துக்கவகாசமுமில்லை மோக்ஷதெசையான சுத்தவாங்கமனஸகோசா ஸப்பிரதியொகிக்கப்பிர்ம்மத்தினிடத்தில்தியானத்துக்கவகாசமு மில்லை ஸாதனங்களை அபேக்ஷித்தாலெங்கும்பேக்ஷிக்கவேணும் அபேக்ஷியாவிட்டாலொரு விடத்திலும் அபேக்ஷிக்கக்கூடாதென்றுமிகவும் அஸத்துக்களானஅருவியத்தையன்னியன்பார்க்குபடியால் அதெல்லாமல்பமாயித்து அல்பமாகையாலேயேஜாக்த்துக்கும் அமிருதசப்தத்துக்கும் ஸாமானாதிக்கரணிய மிருப்பதால் பூமாஅமிருதந்தான், ஆனாலந்தநித்தியனும் எகத்துவானுபவருபியும் அமிருதமுமாக இருக்கின்றபூமாத்மா எவ்விடத்திலிருக்குருனெனில் சொல்லுகுரேன்கேள் தன்னைத்தவிர வேரை இல்லாதமகத் ரூபமானமகிமையானஸத்தியசித்ருபியிடத்திலேயே இருக்குருனென்று நிச்சயித்துக்கொள் அந்தபூமாவா

னதுதன்மகிமையிலேயே இருக்கவில்லையென்று சொல்வேனாகிலப்போது பூமாவுக்குஸகலசருதிகளிலும்சொல்லப்பட்டபூமத்துவம் வித்தியாது இப்படியேஉலகத்திலும்ஸகலசம்பத்துடன் கூடியபூமாவான இருஜனிடத்தில்பசு குதிரையான்களி ருக்கின்றனவென்று சொல்லுகுருர்கள் மகிமையானது இருஜனிடத்திலிருந்தபோதிலும் இருஜனதிலிருக்கவில்லை யல்லவாநானிப்படி சொல்லவில்லை சித்தனமானதிருபாதிர்ம்மமானது நித்தியாமிருதமாகையால் தன்மக்கிமையிலேயேயிருக்கு தென்றல்லவா சொல்லுகிறேன் பூமாவே மகிமையென்று சொல்லப்படு குறது அதில் பேதமில்லை ஆகிலும் தன்னுடைய மேல்பாதத்தில் தன்னுடைய கீழ்பாதமிருக்கின்றன எப்படி காரியத் திருகுணத்தால் நிர்மாணம்செய்யப்பட்ட இந்தமுதல்பாதமானதுகாரணதமோ குணமயமானஇரண்டாவது பாதத்தி லிருக்கின்றனவோ அப்படியேகாரணத மோரூபமான ஸச்சிதானந்தபூமாவானது காரணஇரஜோகுணமான முன்னுபதபாத மாகி யதன்மகிமையிலேயே இருக்கின்றன அப்படியேகாரண இரஜோரூப ஸச்சிதானந்தபாதமும்காரண ஸத்துவகுணமயமான நாலாவது பாதமாகியதன்மகிமையிலிருக்கின்றன அந்தகாரணஸத்து வகுண பாதமும் அந்ததிருபாத பிர்ம்மத்துக்குமேல் சொல்லப்பட்டமாமரூபங்களத்து மிருக்கின்ற பிர்ம்மத்திலிருக்கின்றன அது அவாங்கமன ஸகோசா மாகையாலிப்போது உனக்குச் சொல்லத்தக்கதில்லை ஆகிலும் பிரஸங்கத்தால் சொல்ல வேண்டியதுநேரிட்டதுஸத்தாலாமான்னியமென்ற அந்த நிஷ்பிரதியொகித்தில் நீமனதுவைக்கக் கூடாது, ஆனால்சொல்லிய ஸச்சிதானந்தலக்ஷண பூமாவானது தன்னிடத்திலேயே இருக்குரதாகசொன்னதுனால் அதுக்குஸர்வகெதத்து வம்விருதிக்குரதெனில் அந்தஸப் பிரதியொகிப்பூமா வேகிழும்மேலும் பின்னும் முன்னும் தெர்க்கும் வடக்கும் இருக்கின்றன பரமார்த்ததெசையில் இந்தசகலஜகத்தும் அந்த பூமாவான பரமாத்மாவேதவிரவேரில்லை இனி அகங்காரத்தினு தேசமெப்படி எளிப்பூமா னந்தஸ்வரூபமானநானேகிழும்மேலும் பின்னும் முன்னும்தெர்க்கும் வடக்கும் சருசாசகல ஜகத்தும்நானே இனி ஆத்மாவினாதேசமும் முன்போலரிப்படி ஆத்மாவைபார்க்குநித்த நன்னுக அரிந்தவன் தன்னிடத்தில் ரமிக்ருவன் தன்னிடத்தில் கிரிடிக்குரவன்,அவன் தன்னைத்தானி ரெண்டாவதாக அடைந்தவன் அவன்தன்னுனந்த முள்ள வன் தன்னுல்விளங்கு ரவன் அவனுக்குசகலலோகங்களிலும் காமசாரபலம் சித்திக்கின்றனஇதுசிஷ்டர்களால் நிந்திக்கத்தக்கன ஸ்வெச்சாசாரமாகாது, தங்களுக்குவேரைபதியுள்ளனன்கள் அன்னியதர்வாக அரியுவார்கள் அவர்களுக்கு சாகவதலோகங்கிடையாதுகாமசாரபலமுங்கிடையாது, "நாரதர்" பகவானே குருவேவித்வானுக்கு நிந்திக்கப்படாத காமசாரமும் கூடாது தன்னிடத்திலேயோ காதியுள்ளவனெப்படி பரலோகத்துக்கு போகுவனாவான், ஒருவனும்சுவதந்திரனாகபரலோகங் களுக்கு போகுவனாகக் காணப்படவும் கேழ்க்கப்படவுமில்லை, இந்தபூலோகத்தில் வித்துவானொருவனும் கிடையாதென்றும் சொல்லக்கூடாது ஸர்வஜனங்களிலொருவனாவது இருப்பானல்லவா சகலலோகங்களிலும் தடையன்றியில்போகுது ஸகுணஉபாஸகனொருவனுக்கு சித்திக்குமென்று தங்களுடைய உபதேசத்துலேபு மரியப்படுகுது, நிர்குணத்மாவிடத்தில்தியுள்ள ஜீவன்முத்தனுக்கும் அதுசித்திக்குமாகில் ஸகுணஞ்ஞானிக்கும்அகுணஞ்ஞானிக்கும் பேதமில்லாமை நேரிடுகுது, வித்துவானுக்கு போக்குவரவிலில்லை என்றவேதார்தசாஸ்த்திரங்கள் வியர்த்தமாகும் ஸ்தூலதேகத்துலாவது வித்துவானுக்குலோகார்த ரகெதிஇல்லை என்றுசுருதிகளால் ஸ்பஷ்டமாகச் சொல்லப் பட்டிருக்கின்றன ஆகையால் தாங்கள் சொன்னது சந்தேகத்துக்கிடமாயிருக்கின்றனவே-ஸனக்குமாரர்-சிஷ்டர்களால் நிந்திக்கப்படாத ஜீவன்முத்தர்களுக்குச்சொல்லிய காமசாரபலமானது ஆகிகாரிகர்களுடைய விஷயமென்றுநீஅரி ஸ்தூலதேகத்துடன் லோகார்த ரங்களுக்குபோகுவதுவான்ஸத்தியம்ஞ்ஞானம்இரெண்டையும்அடைந்தவன்அவன்ஆகிகாரிகர்களுத்தகலிபுத்திலெங்கேகாணப்படுவான்.

வேதசர்ஸ்திரப் பிரவர்தகாளான ஆதிகாரிக விததுவான்களில்லாவிட்டால் கலியுகத்தில் எப் படிவித்துவானாவனெனில் யுகாந்தரத்திலிருந்த வேதவியாஸர் முதலானவர்களால்செய்யப்பட்டசாஸ்திரத்தால் பிரம்மவித்தையுண்டாகுமல்லவா கலியில் அதிகாரபத்த ஜீவன்முக்தர்க ளுண்டு காமசாரபலமில்லை, கலியில் ஜீவன்முக்தர்களொருக்காலும் ஸ்தூலதேகத்துடன் லோகாந்தரங்களுக்குபோக வல்லமையுள்ளவர் களாகமாட்டார்கள் பூமியிலிருக்கின்ற ஸகுனோபாஸகர்களுக்கு ஸ்தூலதேகத்துடன் லோகாந்தரத்துக்குப் போக்குகத்தியாது ஸ்வாநுஜ்ஜியஸம் பத்தை அடைந்த அந்த இந்த ஆத்மவித்துக்கு விஞ்ஞான உதயத்துக்குமுன் ஸ-ஷ-ப்தி மூர்ச்சைபிறுனைஉக்கரந்தி முதலான அவஸ்தைகளில் பிறுணன்முதலான துகளுக்குத்தத்திராசங் கள் அஞ்ஞர்களுலு பசரிக்கப்படுகாதுகளை தவிரவாஸ்தவமாகச்சொல்லுகுரேன்கேள் ஸத் ரூபவிஞ்ஞானம்வந்தபோது பூர்வமனாத்தமா விடத்திலுண்டான பிறுணதிகளுக்கு இப்போது ஆத்மாவிடத்தில் லயமாகிறது வாக்குமுதலானதத்துவலயக்கிரமத்தைச்சொல்லுகின்றசருதியி ல்பிறுணனுக்குதேஜோமயமான ஆத்மாவிடத்திலேயேலயம்சொல்லப்பட்டிருக்குதுஆகையா ல்காரணமிரண்டிவிதமாகும் ஆசைமுதலானமுன்பூமிகளும்உத்பத்திக்குவிபரீதமாக வித்துவா னுக்கு ஆத்மாவிலேயே லயிக்கிறதுகள் யெதார்த்தத்தைப்பார்த்தவன் மரணம் ரோகம் துக்கம் இதுகளை இதுகளாகப்பார்க்கிறானில்லை தானேஸர்வரூபியாகிஸர்வத்தையும் தன்ஸ்வரூபமாக வே எங்கும்பார்க்கிறான் அந்தவித்துவான் தன் ஸ்வரூபத்தாலொருவனாகுரான் ஸத்சிஷ்யனால் மூன்றுகிறான் இரண்டாகவில்லை ஏனெனில்முதலாவது பாரமார்திகரூபமிண்டாவதுதன்வி யாவகாரிக ரூபம் மூன்றாவதுசிஷ்யனுடைய சுவரூபம் பின் பிரசிஷ்யனுடன்கூடிஐந்தாகுரான் தனக்கிரண்டுரூபம்போல சிஷ்யனுக்கும் ஸம்பவிக்குமதல்லவா ஏழரூபம்ஒன்பதுரூபமிப்படி சிஷ்யப்பரம்பரையால்வித்துவானுக்குவெகுரூபங்களாகிறதுகள்அல்லதுகிரமமுக்தனுக்குயோ கசக்தியால் ஸங்கல்பித்தபோது பிரம்மலோகாதிகளிலனேக தேகங்களுண்டாகுரதுகள் ஆகை யால் ஆத்மவித்தானவன்பிரம்மவித்தையின் பாரம் பரியும் சித்திக்கிறதற்குஆத்மதத்துவத்தை ஸத்சிஷ்யனுக்கு ஆதரவுடனுபதேசிக்கவேண்டியது இப்படி அப்பயதிக்ஷிதரூல் மொழிபெய ர்க்கப்பட்ட குருஞ்ஞான வாஸிஷ்ட தத்துவ ஸாராயண சந்திரிகையில் ஞானகாண்டத்தின் ௩-வது பாதத்தில் கக - வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

கஉ - வது அ த் யா ய ம்.

ஹேபிறுஞ்ஞாராத இனி பிரம்மவித்தைக்கு முக்கிய காரணமான சுத்தான்னபோஜன த்தை சொல்லப்போகிறேன் வித்தியார்தியான பிரம்மசாரியானவன் இரவுபகல்களிலும்பிஷ்டா விருத்தியால் கிடைத்த அன்னத்தை புஜிப்பான் கிரகஸ்தாச்சிரமியானவன்மிகவும் சுத்தமான உஞ்சவிருத்தியால் கிடைத்த அன்னத்தை புஜிப்பான் சப்தாதிவிஷயஞ்ஞானம் ஆகாரமென்று சொல்லப்படுகிறது அந்த ஞானத்துக்கு காமமோகாதியத்தால் சுத்தியாச்சுது இந்தஆகாரசுத் தியே முக்கியமாயிருந்தபோதிலும் முன் சொல்லிய களணஆஹாரசுத்தியைஅவச்சியம் அபேக்ஷிக்கிறது அதுவும்சொல்லப்பட்டிருக்கின்றஇரண்டுவித ஆஹாரசுத்தியுமிருந்தால்தான்ஸத் துவமென்ற சித்தத்துக்கு சுத்தியுண்டாகும் அன்னியதாவாககல்பகோடியிலுமாகாது ஸத்துவ சுத்தியுண்டாகும்போது அரியப்பட்ட பூமாவான பரமாத்மாவிடத்தில் உனக்கு இடைவிடாத பிரம்மாத்மத்தியானரூபமானஸ்மரண முண்டாகும்அந்தஸ்மரணத்தினடைவில் அவித்தையின் காரியமான சகல அனாதி இரதயக்கிரந்திக்கும் மோக்ஷமுண்டாகும்இதில் சிலர்கள் சுத்தஆகா ருதிகளால் பிரம்மஞ்ஞான முதித்த பின்னசுத்தாகாரத்தால் குத்தமில்லை என்றுசொல்லுகிறார் கள் முன்வழக்கப்பட்டதர்கிரமான ஆஹாரம்மகாத்மாக்களுக்குண்டாகாதாகையால்அது அ

ஸங்கதந்தான் கெட்ட ஆகாரங்களில் யதேசசையாக புஜிக்கவேனுமென்ற இச்சையானதுஅ பிமானத்தின் முக்கியகாரியமாகையாலபிமான மத்தவித்துவான் ஜிதேந்திரியனாகஇருப்பதுன லும் ஒருவிடத்திலும் கெட்ட அன்னத்தை புஜிக்கிறவனாகான்முன் வழக்கப்பட்ட ஆகாரத்தை அனுசரித்தே ஞானம் வந்தபின்னும் வாசனையுண்டாகுமேதவிர அன்னியதாவாகாது கெ ட்ட அன்னத்தைபுஜிப்பானாகில் அந்தபாபி அனாத்மவித்துசிஷ்டர்களால் பெஷிஷ்காரஞ்செய யத்தக்கனவனென்று சாஸ்திரத்தின்னனுசாஸனமிருக்கின்றன ஞானஉதயத்துக்குமுன்கெட்ட அன்னத்தைத்தள்ளினபடியால் பின் விலக்ஷணமாக இருக்கவேண்டியதற்காகமருபடி அதைகிர கிக்கவேனுமென்று எண்ணுகிறான் இப்படிதர்புத்தியால் கெட்டமனதுள்ளஅதிகப்பிரசங்கியா னவன் மகாபயங்கரங்களானரோளரவாதிரகங்களைஅடையுவான்எந்த காலம்முதல் மனுஷியன் சுத்தான்னத்தை புஜிக்கிறானே அதுமுதலவன் ஞானிஎன்று நிச்சயித்துக்கொள் ஸம்மியக்ஞா னேதயத்துக்கு சுத்தாகாரமே மூல மாகையால் ஆகார சுத்தி யசுத்திகளால் ஞானி அஞ்ஞா லிகளுக்குபேதமாகும் மனுஷியன் மதுமாம்ஸாதிகளான கெட்ட அன்னத்தை புஜிப்பானாகில் அனாத்மவித்தும் நரூதமனுமாக இருக்கும அவனுக்கு பிறுயச்சித்தம் செய்விக்கவேவேனும் வாமசாக்தர்களோவெனில் அனாத்மஞ்ஞர்களாக இருந்தபோதிலும் க்ஷத்திரியர்களாக இருப் பார்களாகில்பிறுயச்சித்தமில்லை பிறுமணர்களாகில்பாபிகள் தான்தேவியுபனிஷத்முதலானஇடங்களில் சொல்லப்பட்ட அந்ததர்மங்கள் க்ஷத்திரியர்களுடைய விஷயந்தான் பிறும்மணனுக்கு ஸ-ரூபானம்கூடாதென்று ஸ்பஷ்டமாக சுருதிஸ்மிருதிகளிருப்பதால் கூடாது பிறும்மணர்களி லும் இதரயுகங்களிலுள்ளவர்களுக்குத்தான் கூடுமேதவிர கலியுகப்பிறுமணர்களுக்குபருசா ரூல் நிஷேதிக்கப்பட்டிருப்பதால் மிகவும்கூடாது "நாரதர்"ஸ்வாமி பூர்வாத்தியாயத்தில் தங்க ளால்சொல்லப்பட்ட ஆத்மாவிடத்திலிருந்துபிறுணனுண்டாயிருத்தெனரதிலெனக்குபெரிதா ன ஸம்சயமுண்டாயிருக்கின்றனஸத்குருவேஅனாத்மாவிடத்திலுண்டானபிறுணதிவிசாரங்களா த்மாவிடத்திலெப்படி லயிக்கிற துகளதைச்சொல்லுங்கள் இந்த பூதங்க ளெதிலுண்டாயித்துக ளோளதுனால் ஜீவிக்கிறதுகளோ எதில்லயிக்கிறதுகளோஅதுபிரம்மமென்றசருதியாலும்இந்த ஆத்மாவிடமிருந்து பிறுணனுண்டாகிதென்ற சருதியாலும் நிர்விசேஷ ஆத்மாவிடத்திலிருந்தல் லவா பிறுணதிகளுக்குத்தத்தி கண்டிருக்கின்றன சகலகாரியத்துக்கும் அஸத்துக்காரணமாகா தென்று சகலசருதிகளாலும் சொல்லப்பட்டிருப்பதால் அனாத்மாவானது விகாரங்களுக்கு கா ரணமென்று கூடாதே உத்பத்திகாரணத்துக்கு லயகாரணமன்னியமெனில் சகலவேதாந்தங்க ளிலும் துஷிக்கப்பட்டது வைதவாதம் நேரிடுமே பூமச்சருதிக்கு தகைச்சலும் நேரிடுமே நிர் த்துவந்தவநிர்விசேஷசிதாத்மாவான பூமாவென்ற பிரம்மத்தினிடத்தில் அல்பமானசிக்கிறது வைதம் நிஷேதிக்கப்பட்டிருப்பதால் பேதகல்பனம் கூடாது அத்துவைதகாரண வாதத்திலோ வெனில் சுருதியுத்தியனுபவங்களுக்கும் சிஷ்டர்களுடைய ஸம்மதத்துக்கும் யாதொருவினோத முமில்லை ஆகையாலெனக்குமிகவும் ஆப்தர்களானதாங்களென்னைஅத்துவைதவாதத்தால்இடோ க்ஷியங்கள் அனாப்தர்களுக்கு சிதப்பட்டகாரணத்துவய விஷயமானது வைதவாதம்வேண்டாம் இப்படிநாரதமுனியால்சொல்லப்பட்டவரும்தயாரிதியும் ஸர்வஞ்ஞருமாகஉள்ளஸனத்குமாரர் சொன்னான் "ஸனத்குமாரர்" ஹேநாரத அத்துவைதப்பிரம்மமே காரணமென்று நீ சொல்வ துசகல சுருதியுத்தியனுபவங்களுக்கும் விருத்தமாகின்றன ஏனெனில் உத்பத்திகாரணமான பிரம்மம் நிஷ்பிரதியோகிகமாகுமாகில் அப்போது சர்வசக்தியுமத்ததுப்பிரம்மமென்றவசனம் வியர்தமாகும் லயகாரணமான பிரம்மம் ஸப்பிரதியோகிகமாகுமாகில் அப்போதுஸர்வசக்தியு முள்ளது பிரம்மமென்றவசனம்வியர்தமாகும் சக்தியுள்ளதே பிரம்மமெனில் முக்தர்களுக்கும் திரும்பவும் பெந்தம்நேரிடுமச்சக்தியத்ததே பிரம்மமெனில்மிகவும் பெத்தர்களுக்கவகாசமில்லை ஆகையால் பெந்தமோக்ஷங்கள் வித்திக்கிறதற்கு ஸசக்த அசக்த பேதத்தால் காரணப்பிரம்ம

மீரன்விதமாகவே நிச்சயம் எப்படிபெந்தமோகூங்களுக்கொன்றுக்கொன்று விநோதத்தால்
பேதமாயித்தோ இப்படி உத்பத்திலயங்களுக்கும் பேதமேயுத்தமாகும் எப்படி விதை அவித்தை
கள் பெந்த மோகூங்களுக்கு காரணமோ அப்படி ஆத்மானுத்மாக்களுத்திலயங்களுக்கு கார
ணங்களாகும்ல்லவா ஸவிசேஷமான அனுத்மாவானது பிறுணதிகளுடைய உத்பத்திக்கு கார
ணம் நிர்விசேஷமானஸதாத்மாவானது அதுகளுடையலயத்துக்குகாரணமென்றிப்படி இந்தக்கா
ரணபேதமானது சகல சுருத்தியுத்தியனுபவங்களுக்கும் பெரியோர்களுக்கும் ஸம்மதந்தான்
ஹேநாரத உனக்கிதில் ஸந்தேகலேசங்கடவேண்டாம் எல்லாம் அவித்தையின் காரியமென்ற
பிரசித்திவசனத்தினால் அனுத்மாகாரணமென்று ஸ்பஷ்டமாயிருப்பதைவனல்விருத்திசெய்ய
க்கூடும் பிறுணதிவிசாரங்களுடைய உத்பத்திக்கு முன்வெகு அனுத்மாவிருந்துதுளதுகளெனில் அ
வியத்தம் மகத்து முதலானதுகளும் ஆகாசம் முதலானபூதங்களும் அவ்வியத்தத்துக்குமேல்பட்
டவன்தான் ஸச்சிதானந்த புருஷன் சுருதியில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறான் ஆகையால் பிறுணதி
களுக்கு நேருனகாரணம் ஆனுத்மாதானென்றிஸத்தான ஆத்மாவுக்கு லயகாரணத்துவமிருப்
பதால் காரணத்துவத்தை சொல்லுகுர சுருதிகளை நிஷேதிக்கவில்லை அல்லது அவ்வியத்த
மென்ற காரியத்துக்கு உத்பத்திகாரணம் நேருக ஸத்தான ஆத்மாவே இருக்கட்டும் பிறுணது
க்கு நேருக உத்பத்திகாரணமாகமாட்டாது இந்த ஆத்மாவினிடத்திலிருந்து பிறுணதுண்டா
யித்தென்றது முதலான சுருதியானது ஸாமான்னியமாகையால் பிறுணதுக்கும் ஆத்மாவுக்கும்
நடுவிலுள்ள தத்துவங்களை பாதிக்கமாட்டாது விநோதமத்த அதிகவிசேஷங்களிதரசுருதிகளி
ல் சொல்லப்பட்டிருந்தாலெடுத்திக்கொள்ளலாமென்று ஸர்வசம்மதம் பரமராததெசையில் அ
த்துவைதத்தைபிரதிஷ்டாபித்திருப்பதால் துவைதவாதம்நேரிடுகிறதென்றது முதலானகுத்த
ங்களும்இல்லை அத்துவைதசிதானந்தஸ்வானு பூதியைஒப்புக்கொண்டிருப்பதால் மோகூதெ
சையை அடைந்தவனிடத்தில் பூமசுருதிக்கு தகசசலுமில்லை ஆப்தர்களைன்று அபினயம்செய்
கிற ஸுஷுப்தாத்துவைதவாதிகளை ஸர்வதாசிஷியவஞ்சுகர்களாகி அனுப்தர்களாவார்கள் நா
னுடையஸந்தாபத்தைஎன்னுடையதைப்போலரியுதாவன் ஆகையாலஹேநாரத என்னுடையவச
னத்தில் விசாரியாமலே விசுவாசத்தைசெய் அல்லது விசாரித்தேசேய் உனக்குமோகூம் ஸித்
திக்கிறதற்கு என்னுடைய வசனத்திலுருதியான விசுவாசம்வேண்டியது “ஸ்ரீகுருமூர்த்தி”
யை நன்றாகாண்பிவித்தான் பூதங்களுடைய உத்பத்திப்பிரளயம் வரவுபோக்கு வித்தை அவி
த்தை இத்தனையையும் அரிந்தவனே பகவானென்று சொல்லத்தக்கவன் இரதயத்திலிருக்கின்
ற இருகத்துவேஷாதிகளான கஷாயம் எவனுக்கு மர்தனம் செய்யப்பட்டிருக்கின்றனவோ அ
வனேமகாபுத்தியுள்ளஅதிகாரியாவான் எப்படி ஆத்மாவேபுத்திரனென்ற பேயறயித்தென்ற
சுருதியால் பிதிருபுத்திரனொன்பேர்களுக்கும் சில அம்சங்களால் அபேதமாயித்தோ அப்
படியே குரு சிஷியர்களுக்கும் அபிப்பிராயப்பட்டு அந்தஸனக்குமாரனைஎன்னுடையபுத்திரனாகி
யஸகந்தனென்றுசொல்லுகுறார்கள் எனக்கும்ஸகந்தனுக்கும் எப்படிஐக்கியமோஸ்கந்தனுக்கு
மேலிதில்ஸம்சயமில்லை இப்படிஅப்பயதிகூதிரால்மொழிபெயர்க்கப்பட்டகுருஞ்ஞானவாஸிஷ்
டதத்துவ ஸாராயண சந்திரிகையின் ஞானகாண்டத்தில் ௩ - வது பாதத்தில் ௧௨ - வது
அத்தியாயம் முத்திற்று.

௧௩ - வது அத்தியாயம்.

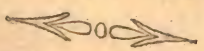
“பிரம்மா” கருணாஸிந்துவான ஸத்குருவே சாந்தோக்கிய உபனிஷத்துனுடைய ஆரூ
வது ஏழாவது அத்தியாயங்களுடைய அர்த்தத்தை விஸ்தாரமாக தங்களுடைய முகாவிந்தத்தி
லிருந்து நான் கேட்டேனல்லவா அதில் ஸத்வித்தையும் பூமவித்தையும் பிறுதானமாகக் காண்
பிவிக்கப்பட்டுதுகள் இந்த வித்தைகள்னாலேயே புருஷன் கிருதார்தனாவானிதிலெவ்வளவும்
சந்தேகமென்மனதிலுண்டாகவில்லை அப்படி இருந்தபோதிலும் எட்டாவது அத்தியாயத்தில்
தகரவித்தை சொல்லப்பட்டிருக்குதென்று கேழ்வியாகுரபடியாலதையும் கேழ்க்கவேணுமெ
ன்றிச்சிக்கிறேன் “ஸ்ரீகுருமூர்த்தி” ஓய்பிரம்மாவே இனி எட்டாவது அத்தியாயத்திலாவது
கண்டம்வரை ஆத்மவித்தும் மகாபுத்தியுள்ள வருமான ஸனத்குமாரன் தான்ஹார்தவித்தை
யைச்சொல்லுகிறார் எட்டாவதத்தியாயத்தினதில் ஸனத்குமாரனானவன் பின்னென்றசப்த
த்தை பிரயோகித்தான் அதுமுதலாவது அத்தியாயமுதலேழாவது அத்தியாயம் வரையுள்ள
அர்த்தங்களை அரிந்தபின்னென்று அர்த்தமுள்ளதாகும் “பிரம்மா” ஸத்குருவே ஆரூவத்தியாய
த்தில்சொல்லிய மகாவாக்கியத்தை ஒருதரம்கேட்டமாதிரத்தில் ஸாதகன்கிருதார்தனாவானே
அதைத்தவிரவேளைஎன்னகேழ்க்கவேண்டியிருக்கிறது ஏழாவதில்ஆத்மரதி ஆத்மக்கிரீடனென்
ற சுருதியால் ஜீவன் முக்திபலம்வரைப்பிரகரணம் வியத்தமாபிருக்கின்றன அதில் சொல்லிய
பூமவித்தையும் சகலவித்தைகளுக்குமுத்தமென்று பெரியோர்களுடையமதம்பிரகிருதமான
தகரவித்தையானது ஸகுணோபாஸனாருபம் காம்மியபலேசசுக்களான மந்தாதிகாரிகளுக்குத்
தான் சொல்லத்தக்கது நிர்குணப்பிரம்மரூபமும்பிரத்தியகூச கைவல்லியகாரணமுமாக இருக்
கின்ற அந்த பூமவித்தையில் அதிகாரமத்தவர்கள் தகரவித்தையிலதிகாரியளாவார்கள் ஸத்திய
காமத்துவாதிகுணங்களுள்ளஸகுணேசுவரன் சொல்லியிருக்கிறபடியா லெட்டாவதத்தியாயம்
ஸகுணர்தமென்று வித்தித்தது அல்லதுதகரோபாஸனமானது கிரமமுத்திக்காவது சித்தசுத்தி
க்காவது புருஷர்களுக்கிருக்கட்டும் இவ்விடத்தில் ஸத்தியோ முத்திக்காகாது ஜீவன்முத்தனுக்
கு காம்மியார்தமான அந்த உபாஸனம் ஏதுக்குஆத்மவிடத்திலரதிமுதலானதுகளுள்ளஜீவ
ன் முத்தனுக்கு காம்மியார்த்தத்தில் துச்சபுத்திகேழ்க்கப்படுகிறதல்லவாமுதலத்தியாயம் முதல்
எட்டாவது அத்தியாயம் வரைகிரமமாக மேலுக்குமேல் ஸாத்தியமெனில் அப்போது நாரதசு
வேதகேதுகளுக்கு அஸம்மியக்தெருசித்துவமாகும் முதலாவது அத்தியாயம் முதல்அவர்கள்
சிரவணம் செய்யவில்லையே ஆனாலவர்களை அஞ்ஞானிகளென்றும்சொல்லக்கூடாதே ஆகையா
ல் அத என்ற சப்தத்துக்கு அப்படிவியாக்கியானம் கூடாது மங்களபரமாவது அல்லதுசர்மா
னுஷ்டானத்துக்குபின்னென்றாவது வியாக்கியானம்கூடும்-ஸ்ரீகுருமூர்த்தி- ஓய்பிரம்மாவேநார
தரும்சுவேதகேதுவும் தங்களுடையகுருக்கள்முகமாக தத்துவத்தை சிரவணஞ்செய்த மாத்தி
ரத்தில் ஜீவன்முத்தர்களாகவில்லை சிரவணமானபின் மனனநிதித்தியாஸனங்கள் செய்யவேணு
மென்று சுருதியிலேயே சொல்லியிருப்பதால் அவர்களிக்கும்ப்படியே தியானநிஷ்டயால் முக்
திகிடைத்ததாகும் நிதித்தியாஸனமென்ற அந்தத்தியானமே தகரோபாஸனமாகும்ஆகையால்
தகரோபாஸனவிஷயமாக சொல்லப்போகிறஅத்தியாயத்தினாலேயே அவர்களும்முத்தியடைந்த
வர்கள் ஒருஉபநிஷத்தில் மைத்த உபநிஷத்துகளில் சொல்லியஅர்த்தங்களும் சொல்லாத அர்த்தங்
களுமிருக்கிறபடியால் ஒருஅதிகாரியாலும் ஸர்வோபநிஷத்துகளி. னர்தங்களும் அரியத்தக்கது
கள் சுவேதகேதுவிக்கு பூமவித்தையின்பேகையுமுண்டு தத்துவம்விஎன்ற மகாவாக்கியவி
ஷயமான ஸத்வித்தையின்பேகையே நாரதருக்குமுண்டு அந்த இரொணடுபேர்களுக்கும் நே
ருக கைவல்லியகாரணமான இந்ததகர வித்தையின்பேகையுண்டு பிருகு மைத்திரேயிஜனகர்
முதலான அன்னியர்களுக்கும் அந்தஅபேகையுண்டு நாலுபேர்கள் வழிப்போக்கர்களில் அரி

சிமாத்திரமதிகமுள்ளவனும் வெரகுமாத்திரமதிகமுள்ளவனும் வியஞ்ஞனங்கள்மாத்திர மதிக முள்ளவனும் கூடிவேளையாகசுவயம்பாகஞ்செய்து பேர்ஜனம்செய்தார்களைன்றால் ஒன்றுக் கொன்று சுவந்தபதார்த்தத்தைகுடுத்து வாங்கிக்கொண்டார்களைன்றுதீர்மானிக்கவேண்டியதல் லவர இந்ததகரவித்தையும் ஸகுண உபாஸனைரூபமாகது ஸத்தியகாமத்துவம்முதலான கு ணங்களோவெனில்மாயையாலுண்டானதுகள் மந்தபுத்திகளிடத்தில் பிரசித்தங்கள்நிராகரணர்த மாக அனுவிதிக்கப்படுகிறததுகள் மோக்ஷார்தமாகஸத்பிரம்மாத்மாவிடத்திலுபஸம்ஹாரஞ்செய யப்படவில்லை பாபமத்தது ஜனாயத்ததுமுதலான குணங்களைமாத்திரம் முக்திக்காகஸத்தான விபுவிடத்திலுபஸம்ஹாரம் பிரஸித்தமாயிருக்கின்றன ஆகையால்தகரவித்தையானதுகாமமியா ர்தமென்று கிரமமுக்தியர்த மென்றும் சித்தசுத்தியர்தமென்றும் சொல்லிடமுன்றுபிரயோஜ னத்துக்கும் ஹேதுவாகது நித்தியசுத்தத்துவம் முதலான அநந்தகுணங்களுக்கு ஆச்சிரயமா யிருக்குதல்லவா ஆனால் தஹராத்மாவுக்கும் இரதயபுண்டரீகமாதாரமாகச்சொல்லப்பட்டிரு ப்பதால் சித்தசுத்தியர்தமென்று எவனாவதுசொல்வான் அப்படி இருந்தபோதிலும் மேல்வாக் கியத்தால் வெளி மகா காசத்துட னுபமானமாக சொல்லி யிருப்பதால் தஹராத்மாவுக்கு வி புத்துவம் வித்தித்தது அபரிச்சின்னரூபமுள்ளதாகையால் உடன்கைவல்லியார்தமென்றுசொ ல்லப்படுகின்றன பூமவீத்தையானதுஸாத்யமாகையாலும் இந்ததகரவித்தையானது ஸாதன மாகையாலும் இதின் சிரவண மன்றியில் பூர்வாத்தியாயங்களில்சொல்லப்பட்ட சகலஅர்த ங்களையும் சிரவணம்செய்தபோதிலுமதுபரேக்ஷமேயாகும் புருஷர்களுக்குஸாதனமன்றியில்ஜீ வன் முக்தியை குடுக்கமாட்டாது அந்த ஸனத்குமாரான குருவும் நாரதனான சிஷியனே நீ ஆ த்மாதியாகுராய் ஆத்மகிரீடனாகியுயென்று சொல்லவில்லை ஆகையாலெவரெவருக்கெந்த யெந்த உபனிஷத்துஉபதேசிக்கப்பட்டுதோ அததுனாலேயே அவரவர் முக்தர்களைன்று எண்ணக்கூ டாதென்றது சித்தித்தது “பிரம்மா” அய்யா ஸத்குருவே ஸனத்குமாரானவர் அத் என்ற ச ப்தத்தை பிரயோகித்தபின் சிஷியனானநாரதருக்குஎன்னசொன்னதைச்சொல்லுகிறேன் “ஸ்ரீகுருமூர்த்தி” ஓம் பிரம்மாவே ஸனத்குமாரனாரதனுக்குச்சொன்னதைச்சொல்லுகிறேன் சாவதானமாகக்கேளும் “ஸனத்குமாரர்” ஹேநாரதபிரசித்தமானஇந்தஸ்தூலசரீரமாகிபிரம் மபுரத்தில் சிதம்சனுக்குஅல்பமாகிதாமரைப்பூவாகிரகமிருக்கின்றனபட்டணத்துக்குள்ளி ருக்கின்ற அமைனைக்குள்ளொரு அங்கணத்திலிருஜனிருப்பதுபோல் ஸுவர்ணமயமானகோ சத்தில் தகரமென்றபெயருடன் அந்தருகாசமிருக்கின்றன ஆது சாரீரன அல்லது பரமேசுவர னு ஸுவர்ணமயமான புரமாகுரகோசத்தில் விரஜமும நிஷ்களமும் சுப்பிரமும் ஜோதியனா க்குஜோதியுமாகின்ற பிரம்மத்தை ஆத்ம வித்துக்களரிபுகிறார்களென்ற இதரகருதியாலு மிந்த அர்தமேஅரியப்படுகிறது அந்த அந்தருகாசத்தில் மத்தியிலிருக்கின்ற அந்தரியாமியானதுபிர கிருதஜோதி அனுரூப முள்ளது புரத்துக்கு எஜமானன அது பரமாத்மாவின்மேல் கூட ஸதபிரத்திய காத்மாதி பேயருள்ளது கடாகாசத்துக்கு ஸமம் நெல் வால்னுணி சாமையரிசி முதலானதுகளின் பிரமாண முள்ளது சித்த சுத்திக்காக குருவா லுபதேசிக்கப்பட்ட மார்கத் தால் தியானம் செய்யவேணும்மகாவாக்கியசிரவணத்துக்கங்கமாகமுதலாவது அந்ததெருசனம் சுருதியில் சொல்லப்பட்டிருப்பதால் அந்த களணகுருவை சிஷியன் முதலாவது ஆச்சிரியிச்ச வேண்டியது பிரம்மபுரஸப்தத்தாலிந்ததேகமானது பரமாத்மாவுடையதாவது ஜீவனுடையதா ஜீவேசர்களால் நிர்மாணம் செய்யப்பட்டபோதிலும்ஜீவேசர்களுக்கிருப்பிடமாயிருந்த போதி லும்அவர்களுக்கும் கூடஸ்தனே ஆச்சிரயமாயிருப்பதால்கூடஸ்தனுக்கேஇந்ததேகம்முக்தியமா கும் பரமாத்மா விபுவாகையால் தேகத்துக்குள்ளிருப்புக் கூடாமையால் அவனுடையதென்று சொல்லவே கூடாது ஜீவேசர்களால் நிர்மாணம் செய்யப்பட்டு தெனற என்வசனக்கிலுனக்கு

சங்கை வேண்டாம் ஜீவனுடைய கர்மத்தை அபேக்ஷித்து ஈசனால் நிர்மாணஞ்செய்யப்பட்ட தல்லவா ஆனால் ஜீவேசர்களுடையபுரமாயிருந்துமிந்ததேகமானது எப்படி பிரத்தியகாத்மாவு டையதென்றுசொல்லப்பட்டுதோ அப்படி அந்த கூடஸ்தனும் பரனுடைய அதிநனாகையால் பரனுடையபுரமென்றே கூடமெனில் அனவஸ்தாப்பிரஸங்கம் நேரிடுமொகையால் அருப வஸ் துவானது உள்ளும் வெளியு மிருக்கமாட்டா தாகையாலும் கூடாதுசொல்லிய பிரத்தியகாத் மா பிரபோதத்துக்கு முன் பரிச்சின்னனாக இருந்த போதிலும் பின்னபரிச்சின்னனானவானேன் மதினுபமை சொல்லுகிறேன் கேள் இந்த வெளி மகா காச மெவ்வள விருக்கின்றனவோ அ வ்வளவுள்ளது இரதயாகாசம், சித்தத்தாலு பலக்ஷிக்கப்பட்டவனும் ஜீவனென்றவனுமாக இருக்கின்ற எவனிடத்தில் ஸாக்ஷியாக அனுவாயிருக்கின்ற பிரத்தியகாத்மாவானவன் பிரமை க்கியோ பாஸனையால் ஆகாசம்போல் ஸர்வவியாபகனாகப் போகிறானே அந்தஜீவனுக்கு தகர சப்தமானது அவித்தயின் ஸம்பந்தத்தால் வந்ததாகையால் வினாசித்துவமுண்டென்றும் அவ னுக்கன்னியனான பிரத்தியகாத்மாவென்ற ஸாக்ஷியானவன் வித்தையின்ஸம்பந்ததாலுண்டான வனாகையால் நித்தியத்துவமுண்டென்றும் ஹேநாரத நீ அரிந்துகொள், ஆத்மாவுக்குவெளி யா காசப்பிரமாணமும் முக்தியமாகசொல்லப்படவில்லை, பிரம்மத்துக்குவிபுத்துவம் சத்தில்ஆகா சத்தைத்தவிரவேரைதிருஷ்டாரந்தங்காணப்படாமையாலந்த ஒருஅம்சத்தையெண்ணிவிபுத்துவ ஞ்சொல்லப்படுகின்றனவேதவிரவேரில்லை அதெப்படிஎனில்ஜ்யோதிவியத்தில் ஸூரியனும் ஸூகவியத்தில் ஸூஷுப்தனுமெப்படிதிருஷ்டாரந்தமாககிரகிக்கப்படுகிறார்களோ அப்படி என் ணத்தக்கது, அந்தஆத்மாவே ஸர்வத்துக்குமதிகள், ஆகாசத்துக்குபெரியவனென்றுசுருதியுமி ருக்கின்றன, வண்டிக்குடத்தில் ஆகாக்கால்கள் போலஇந்ததகரகாசத்தில் ஆகாசம்பிரதிவி இர ண்டுமுள்ளிருக்கிறதுகள் அந்தநிர்ருணபரமாத்மாவிடத்தில்சர்வமும்ஸர்வகாமங்களும்பூர்ணனா கையாலவனைத்தவிர வேரில்லாம லிருக்கிறதுகள் தேகம்ஜீவனுக்காதாரம்ஜீவன்பிரத்தியகாத் மாவுக்காதாரமாகையால்முன்னுக்குமுன்நசிக்கும்போதுபின்னுக்கு பின்னும்நசிக்குமென்றுசி லர்கள்கொல்லுகிறார்கள் அவர்கள் லப்பஞ்ஞர்கள்தான், இந்தஸ்தூலதேகத்துக்குண்டாகுரஜரை னாலே ஸாக்ஷிக்காவது ஜீவனுக்காவது ஒருவிடத்திலும் ஜாயுண்டாகவில்லையே, இந்ததேக ம்சஸ்திரத்தாலடிப்பட்ட போது அவினாசியான அந்தஆத்மாஅடிபடுகிறதில்லை, ஆகாசம்போ லொட்டத்திருப்பதால் தேகாதிகோஷங்க லிவனிடத்தி லோட்டுகுரதுமில்லை, இந்ததேகமாகி ரபுரத்துக்கதிபதியான பிரத்தியகாத்மாவா லுபலேக்ஷிக்கப்பட்டப் பிரம்மே பரம்ஸத்தியம், இதில்சகலகாமங்களும்தன்னாலேயிருக்கிறதுகள், எப்போது ஜீவன் முக்திஇச்சையுள்ளவனாகி தெருசன சிரவணதிகளால் பிரகிருதமான பரப்பிரம்மத்தை அபரேக்ஷமாக அரியகுருனே அப்போது இரதயத்திலிருக்கின்ற சகலகாமங்களும் விடுபடுகிறதுகள் அப்போது தான் ஆத்மா தித்துவாதி லக்ஷணங்களுமாகிறதுகள் எப்போது இரதயத்தில் இருக்கின்றகாமங்கள் விடுபடு கிறதுகளோ அப்போது பண்டிதனாகி அமிருதனாகியும் மோக்ஷத்தை அடையுகிறான், இந்ததக ருத்மாவைக்கண்டபோது இரதயக்கிரந்ததி பேதிக்கின்றனசர்வஸம்சயங்களும்சேதிக்கிறதுகள் இவனுடையகர்மங்களும் க்ஷயிகிறதுகள் புருஷர்களுக்கு ஸர்வஅனர்த நிவிருத்தியும் ஆனந்தப் பிரபுத்தியும் ஸமகாலத்திலுண்டாகுமேதவிர ஒவ்வொன்றும் வெவ்வேளையாக உண்டாகாதுஇ ந்ததஹர ஆத்மாவானவன் பாபமத்தவன் ஸர்வகெதன் பிரபுஜரை யத்தவன் மிருத்திய சோகம் பசிதாகங்களு மத்தவன் நித்தியாத்ம நிர்ருண அசலநிர்மல நிர்விசேஷ சிதானந்தஸ பபிரதியே, கிகள், அபேதோபாஸனையில் பிரம்மமா யிருக்கிறோனென்று மிகவும் சுத்தாந்தக் கரணமுள்ளவர்களான முமுக்ஷுக்களால் கொள்ளத்தக்கவன் தகரன் ஜீவன்தான் ஆகிலும் இலக்ஷணையால் பிரத்தியகாத்மாவும் இலக்ஷித லக்ஷணையால் பரமாத்மாவும் சொல்லப்படுகி றுன், இவ்விடத்தில் ஸத்தியோ முமுக்ஷுக்களால் ஸகுணேசுவான் மாயாமயனாகையால் ஸத

தியகாமனும் ஸத்தியஸங்கல்பனுமாகிரவன் தள்ளத்தக்கனவன், மாயாபுத்திரனீசனென்றும் அவித்தியாபுத்திரன் ஜீவனென்றும் வெகுசுருதிசொல்வதால் இரண்டு பேயர்களையும் தள்ளுவதில் எள்ளளவும் சங்கைகூடாது, அதிகாரபதப்பிரபுத்தி வழியால் கிரம முக்தி இச்சை யுள்ளவர்களாகில் அப்போது ஸகுணநிருணத்தை ஸமுச்சயமாக உபாஸிப்பார்களை இல் லேகிரகிக்குறான் காலில்லை ஒங்கிருனென்றிவ்வித சுருதிவாக்கியங்களால் அந்தஉபயாத்மகப்பி ரம் ஸ்பஷ்டமாக அரியப்படுகிரதல்லவா, காமசாரபலவசனத்தால் பிரகிருத்திலும் அதே ஆகும் ஆதிகாரிகர்கள் போகமோகஷமிரண்டையு மடையுமிருக்களல்லவா ‘நாரதர்’ உப க்கிரமத்திலெப்படி இவடத்தில் விங்கதுவயம்காண்பி விக்கப்படுகின்றனவோ அப்படி உபஸம் ஹாரத்திலும் புனருவிருத்தியில்லையென்று சொல்லியிருப்பதா விந்தஅத்தியாயம் பூர்வாத்தி யாயத்துக்கு சேஷியாகாது, ஒரேவிங்கத்தால் பூர்வாத்தியாயம் ஸத்தியோ முக்தியில்முடிந்த ப்படியா விந்தஅத்தியாயம் கிரமமுக்தியில் முடிந்தபடியாலும் இதுசேஷமென்றும் அதுசேஷி என்றும்நிச்சயிக்குறான் “ஸனத்குமாரர்” இதுவரையிலும்இந்தஅத்தியாயம்பூர்வாத்தியாய்சே ஷியானபடியால் நிருணபிரம்மமாத்திரப் பிரதானத்துவமாயித்து ஸமுச்சயமில்லைஇவ்விதத் திலுபக்கிரமித்த சித்ரூப்பிரம்மாத் மோபாஸனமானது முன்சொல்லியபூமவித்தையால் ஜீவ ன் முக்திபலத்துகாகச் சொல்லப்பட்டுது, இனிசொல்லப்படுகிர உபயலிங்காத்மோபாஸன மானது காமசாரபுமாமகிரம முக்திக்காகவென்றறி ஸவிசேஷைக விங்காத்மவிஞ்ஞானம் நிஷ்பிரயோஜனந்தான், ஸம்ஸாரவிஷயமான அசாமசாரமே பலமாகும், அதுபுனருவிருத்தி க்கு ஹேதுவாகையால் முமுக்ஷுக்களால் தள்ளத்தக்கதுதான், ஆகையாலிந்த அத்தியாயத்தி னுதியில் பூர்வாத்தியாய் சேஷித்துவம் வித்தித்துது, எப்படிஇந்தலோகத்தில்கர்மமத்துனால் ஸம்பாதிக்கப்பட்டதனாதி ஜடலோகமானதுகூயிக்கின்றனவோஅப்படியேபுண்ணியத்தால்ஸம் பாதிக்கப்பட்ட சுவர்கலோகப் பிரம்மலோக பலங்களும்கர்மிகளுக்கும் ஸகுணோபாஸ்கர்களு க்கும் பருதினமாகையால் புனருவிருத்தி ஸம்பவிக்கிறபடியாலும் காமசாரபலம் கிடையாது என்றறி, எவர்கள் வேதாந்தங்களான உபயாத்மகமான பிரம்மத்தைஅரியுகிரர்களோஅவ ர்களே காமசாரபலத்தை அடையுவார்களென்றறி, ஸத்தியோ முக்திக்காக பாபமத்த ஆன ர்தகனமான நிருண ஏகவிங்கப்பிரம்மமரியத்தக்கது, கிரமமுக்திக்காகஸகுணநிருணஉபய லிங்கமுள்ள பிரம்மமானது புருஷர்களாலறியத்தக்கது, போகத்துக்காக ஸகுணை கலிங்கமான மாயா சபள ஈசுவரனென்ற பிரம்மமரியத்தத்து, ஓரத்தமாவுக்கே பாபமத்தது முதலான எட் டிவிசேஷணங்கள் சொல்லப்பட்டிருப்பதால் வஸதுபேதமில்லை எனில் ஆருநிஷேதசப்தங்களி லிரெண்டுவிதி சப்தங்களுக்கள் வயமில்லாத்துலாப்படிசொல்லக்கூடாது, பாபம் ஜரைமரண ம்சோகம் பசிதாகம் இவ்வாரு தர்மங்களு மத்தபரமாத்மாவுக்கு ஸத்தியகாமம் ஸத்தியஸங்க ல்ப மிரெண்டுதர்மங்களுக்கூடாது, சரீரமுள்ள ஸகுணைகவானுக்கு பகுவிரீகிஎன்ற வியுத்தத் தியினால் இரெண்டும்கூடும், அகண்டபோதைக பரமாத்மவஸ்துவினிடத்தில் காமஸங்கல்பகு ணங்களுக் கெங்கேஇருப்பாரும், ஆகையால் ஸகுணநிருணங்களைப்பிரிது ஸாதகர்களால் பர னே அரியத்தக்கனவன் ஸகுணனை இதரனரியத்தக்கனவனில்லை, இப்படி அபய்யதீக்ஷிதரு ல்மொழிபெயர்க்கப்பட்ட தத்துவ ஸாராயண சந்திரிகையில் ஞானகாண்டத்தின் ஈ - வது பாதத்தில் கரு - வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

கசு - வது அத்தியாயம்.

சயும், பிதிருலோகாதிகளிலிச்சையிருந்தால் ஸங்கல்பமாதிரத்தால் பிதிருக்கள் முதலான வர்கள் இளம்புகிருக்க ளவர்களுடன் கூடிமானிக்கப்படுகிறான், அந்தகாமங்கள் வித்துவான்க ளுக்கவிஷயமாகையால் பரமார்தமாக அஸத்தியங்களாயிருந்தபோதிலும் அஞ்ஞானிகளுக்கு விஷயப்பட்டு ஸத்தியங்களாச்சுதுகள் கஷ்டம், அஞ்ஞானமானது அந்தஸத்தியகாமங்களைம ரைக்குரபடியால் அஞ்ஞானிகளிடத்திலும்அந்தஸத்தியகாமங்களுக்காவிர்பாவமில்லை, இதுனால் ஸகுணஞ்ஞானம் நிருணஞ்ஞானமென்றிரெண்டுவிதஅஞ்ஞானமுண்டென்றறியவேண்டியது, அஞ்ஞானிகளான சகலபிறுணிகளுக்கும் அஞ்ஞானத்தால் ஸத்தியகாமங்கள் மரைந்திருப்ப தில் அனுபவப்பிரமானமாகிற காரணஞ்சொல்லுகிறேன் நாரதகேள், அவித்துவானுடைய பி தாபிருதாமுதலானவர்கள் பரலோகஞ்சேர்ந்த பின்னவர்களை திரும்பவும்விடத்திலப்படியே பார்க்கவல்லமையத்திருக்கிறுனல்லவா, ஸகுணசித்தனென்ற ஸத்திய காமனுக்கு தன்னுடைய பூர்வபெந்துக்களானவரும்சரீரத்துடன்பார்க்கத்தக்கனவர்களாகஸங்கல்பமாதிரத்திலாவார்க ளல்லவா இரதயபுண்டரீகமத்தியிலிருக்கின்ற ஸகுணப்பிரம்மான ஈசுவரனிடத்திலுமுன் சொ ல்லிய அஸத்தியமென்ற ஸத்தியகாமங்களிருக்கிறதுகள் ஆனால் தனக்குள் ஸமீபத்தி லிருப்பதி னால் சகலபிறுணிகளுமதை அடையலாமே எனில் உள்ளது தான் அப்படியிருந்தபோதிலுமிதி ல் விருதமிருக்கின்றன உலகத்திலெப்படி பூமியிலிருக்கின்ற ஸுவர்ணநிதியை பூமியின்மேல் ஸஞ்சரித்துக்கொண்டுமிருந்தும் ஜனங்கள் நிதிராஸ்திரந்தெரியாததுலதை யரியவில்லையோ, இப்படி சகலபிராணிகளும் ஸகுணத்தைமறைத்துக்கொண்டிருக்கிற நாரதி விசேஷத்தை பிரதி தினம்சுஷுப்திகாலத்திலடைந்து ஸத்தியகாமத்துவகுணமுள்ள ஸகுணப்பிரம்மத்தை அரியு கிரர்களில்லை இரண்டுவித அஞ்ஞானத்தால் ஸகுணநிருணஇரண்டு ஸ்வரூபத்திலிருந்தும் வெளியில்தள்ளப்பட்டிருப்பதால் நிருணபிரம்மத்தையும் அரியுகிரர்களில்லை பிரம்மபுரமான கேகத்தில் கிரகமான இரதயபுண்டரீகத்தில் தகரமரன அந்தரூகாசத்திலென்றிப்படி மூன்று எழாவது வேத்துமைசுருதியிலேயே சொல்லப்பட்டிருப்பதாலிரதயத்திலிருக்கிறுனென்ற ஆத் மா ஸகுணநிருண உபயாத்மகனென்று நிச்சயம் பிரதிதினமிப்படி உபயாத்மவித்தானவன் நிருண ஸ்வரூபத்தை சேர்பிவிக்குரபடியால் ஸுவர்க்கமென்றுசொல்லப்பட்ட சதுர்முகப் பிரம்மலோகத்தை தேவயானமார்க்கத்தாலடையுகிறான் அல்லது நிஷ்காமஸகுணோபாஸனை யானது சித்தசுத்திக்கிரமமாயாவது நிருணப்பிரம்மப்பிரபுத்திக்கு ஹேதுவாகையால் பிரம்ம லோகத்துக்கு ஸுவர்கசப்தமாகலாம் அல்லது நிருணோபாஸனைசெய்கின்ற பிராணிகளைநிரு னப்பிரம்மமானது ஸ்வரூபத்தை உடனே சேர்பிவிக்கிறபடியால் யோகவிருத்தியாலும் அந்த நிருணப்பிரம்மத்துக்கே ஸுவர்கசப்தமாகலாம் “நாரதர்” பகவானே சுருதியில் சொல்லிய பிரம்மலோகசப்தத்துக்கு பிரம்மலோகமென்ற வியுத்தத்தியால் ஜீவர்கள் பிரதிதினம் நிருண ப் பிரம்மத்தை யடையுகிரர்கள் ஸம்சயமில்லை ஆகையால் சகுணப்பிரம்மப்பிரபுத்தியாவது நா டிப்பிரபுத்தியாவது பிராணிகளுக்கு சொல்லக்கூடாதென்று என் சித்தத்தில் தோத்துகிறது “ஸனத்குமாரர்” ஸுஷுப்தப்பிரம்மவாதிகளுடைய இப்படிப்பட்ட வியாக்கியானம் இரண் ணிய நிதிதிருஷ்டாந்தத்தில் சேருமெறால் மிகவும் அஸத்தாகும் உலகத்தில் நிதிராஸ்திரந்தெரி யாதவர்களும் இரண்யநிதியை மூடிக்கொண்டிருக்கின்ற பூமியில் சஞ்சரிக்கிறுர்களை தவிர இரண்ணியநிதியின்மேலேயே சஞ்சரிக்கவில்லை ஹேமகாபுத்தியுள்ள நாரத இப்படியேநிருண ப் பிரம்மசைதன்னியத்தை மூடிக்கொண்டிருக்கின்ற நாரதியுடன் சேர்தபிறுஞ்ஞானவிடத்தில் பிரதிதினம் இந்தபிராணிகள் சேருகிறார்கள் அக்காலத்தில்பிராணிகள் அபானுவரணமுள்ளபடி யாலஜோதிகளுக்கெல்லாம் ஜோதியும் ஸத்தியசித்தனமும் துரியமுமகின்றப் பிரம்மத்தை அ ரியவில்லை ஆனாலேந்த அபானுவரணமானது துரியனுக்கா அல்லது பிறுஞ்ஞானுக்கா அல்லதுவை ஜஸனுக்கா வென்றுசங்கிக்கிரதில் சொல்லுகிறேன்கேள் துரியனுவன் ஆவரணமத்தசைதன்

எந்தஆதிகாரிகர்கள் ஸகுணப்பிரம்மத்தையும் நிருணப்பிரம்மத்தையும்மிந்து ஸத்தி யாதிலோகங்களிலாவது பூலோகத்திலாவது விளங்குகிறுர்களே

[illegible]

ஸ்தூலப்பிரஞ்ஞமில்லை, ஸுக்ஷ்மப்பிரஞ்ஞமில்லை, ஸப்பிரஞ்ஞமில்லை, அப்பிரஞ்ஞமில்லை, உபயப்பிரஞ்ஞமில்லை, ஆந்தரப்பிரஞ்ஞமில்லை, அப்பிரஞ்ஞமில்லை, பிரஞ்ஞான கன்னுமில்லை, அதிநுஷ்டமில்லை, அதுமாயாதிலக்ஷணமத்தம். அத்துவயமும் துரியமும் ஸச்சிதானந்தலக்ஷணமுமான பிர்ம்மத்தானே விளங்குகிறது விசுவனுக்குவைவருஜனுக்குமைக் கியசித்தானது ஓதாவென்றுசொல்லப்படுகின்றன பிருதி பாவிதனுக்கும்ஸ-ஓத்திருத்மாவுக்கு மைக்கியமானது அனுஞ்ஞாதிருசித்தென்று சொல்லப்படுகின்றன பிருஞ்ஞனுக்கும் பிஜாத்மா வுக்குமைக்கிய சித்தை அனுஞ்ஞானுசரஸமென்று சொல்லுகிறார்கள், ஸமஷ்டிவியஷ்டி துரியைக் கியமானது அவிகல்பசித்தென்றுசொல்லப்படுகிறது ஓதருசைதன்னியத்தை இந்த அனுஞ்ஞா தாவிடத்தில் விலாபனம் செய்யுவான் அந்த அனுஞ்ஞாதிருசைதன்னியத்தை அனுஞ்ஞானுசர ஸாத்மாவிடத்தில் விலாபனம்செய்யுவான், அனுஞ்ஞானுசரஸோதாவை அவிகல்பத்தில்விலாப னம்செய்யுவான் பிரதியோகியுடன்கூடிய அகல்ப்பிரபஞ்சத்தின் விலாபனத்துனால் அவிகல்ப மென்றும் துரியதுரியபதத்தாலுஜ்ஜுவலமான எதுசேஷிக்கின்றனவோ அதுசின்மாதிரிமென்ற ஞானத்தால் முனியானவன் சின்மாதிரினானவன் இரண்டுதுரியங்களுடைய ஐக்கியத்துனால் சிச்சயிக்கப்பட்ட சின்மாதிரிமானபரப்பிர்ம்மமானது வித்தியாசக்தி ஸஹிதமானஸப்பிரதி யோகிகமென்றறி, வித்தியாசக்தியினம்சமானபிரகிருதியில் பிரதிபிம்பித்த அந்தப்பிர்ம்மமாய் நதுபுருஷனென்றுபேய்ருடன் துரியஸமஷ்டியிலாகும் அந்த பிரகிருதியினம்சத்துடன் கூடிய புருஷன்சமானசித்தரூபகூடஸ்திரத்தியகாத்மாவானவன் துரியவியஷ்டியிலாவான் பிரகிருதி யம்சத்தின் சாயையானது அவித்தைஎன்றுசொல்லப்படுகிறது, அதில்பிரத்தியகாத்மாவின் பிரதிபிம்பாத்மாவானவன் பிருஞ்ஞனென்று சொல்லப்படுகிறான் இப்படிபிரகிருதியின்சாயை யானதுமாயை என்றும் அதில்புருஷனுடைய பிரதிபிம்பாத்மாவான வனிசனென்றும் சொல் லப்படுகிறான் ஓரோவிக்ஷேபசக்திக்கு வியஷ்டியில்விசுவதைஜஸர்களும் ஸமஷ்டியில் விருட்ஸ் வறுட்டென்ற இரண்டுபுருஷர்களுமானார்கள் அவித்தை ஆவானமென்ற இரண்டிசக்திகளு க்கும்வியஷ்டியில்பிரஞ்ஞனெருவனேயானான்மாயைஆவானசக்திகளுக்கு ஸமஷ்டியிலந்திரியா மினன்ற ஓரோசுவரானான் இதிலிப்படியாகும்போது தைஜஸர்களைன்ற சகலபிராணிகளும் ஸ-ஷூப்தநிற்குணப்பிர்ம்மத்தை அடையுகிறார்களென்றெப்படிசொல்லக்கூடும் அஞ்ஞானத் தால்மறைக்கப்பட்ட ஸம்பிரஸாதனென்ற பிருஞ்ஞ ஸ-ஷூப்தஜீவனுனவன் மகாவாக்கியார்த சிவனானிகளனால் ஸ்தூலாதிமூன்றுசரீரத்திலிருந்துமுடனெகிளம்பிஜோதிகளுக்கு ஜோதியும் வித்தியரப்பிரகிருதிகளுடன்கூடிய ஸச்சிதானந்தலக்ஷணமுமான நிற்குணகேவல்பரப்பிர்ம்ம புருஷன் பிரத்தியகாத்மவழியால் அடைந்துபின்வாச்சியலகியார்தங்களுக்கு தூரமும் அவா ற்மனஸகோசாரமும் அருபமுமாக இருக்கின்ற ஸ்வரூபத்துடன் தானேசேருகிறான்சித்தரூபமும் அருபமுமுள்ள அந்த ஆத்மாவியக்கமுள்ளவனும் அயிருதாபயலக்ஷணமுமான பரமாத்மா வென்றறி பிரகதாரணணிய உபனிஷத்தில் ஸம்பிரஸாதனென்றபேயர் ஸ-ஷூப்தஜீவனுக்கே சொல்லப்பட்டிருப்பதால் கஷூப்தியில்நிர்விசேஷபரப்பிர்ம்ம பரமாத்மாவென்ற ஸ-ஷூப்த வாதிக்குடைய பக்ஷங்கள் மிகவும்தள்ளத்தக்கதுகள்தான் ஸத்தியமென்ற பேய்ருவெனில் ஸத்தியம்ஞானம் அனந்தமென்றசுருதியால் பிர்ம்மமான பரமாத்மாவுக்கேயாகும் ஸத்தியமெ ன்றபெயருக்கு ஸத்யமென்று மூன்றுஎழித்துக்களுண்டு உச்சாரணத்துக்காக இகாரம்கூறச்சூன் தகாரமந்தத்திலுள்ளஸகாரமானதுஸத்காரமாயித்து அதுஅயிருதமானபிர்ம்மம் திகாரமானதில் மர்த்தியமாகும் யகாரமானதுமர்த்தியமர்த்தியங்களாகின்றமுந்திய இரண்டெழுத்துக்கள யும்தனக்குள்ளடக்கிறதுஆகையால்பிர்ம்மத்தின்பெயரெழுத்துஅமிர்த்தத்துவம்முதலானதுகளி ருக்கஅந்தப்பெயருள்ள விபுவானபரமாத்மாவுக்கு என்னசொல்லவேணும் பெயர்மாதிரி ஸாத்மாவுக்கு அமிருச

திசுளிலென்னசொல்லவேணும், “நாரதர்” ஸ்வாமி பெயர்மாத்திரமுள்ள அந்தபிரம்மமானது ஸர்வத்துக்கும் தீதமென்றல்லவா சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன ஸர்வத்துக்கும் மேல்பட்ட அவா ம்மனஸகோசரமான அந்தவஸ்துவைக்காட்டிலும் கீழ்ப்பட்டும் வாக்குமுதலானதுகளுக்குக்கோ சரமாகியும் நாமரூபமுள்ள சிதாத்மாவுக்கு ஆதிக்கியமெப்படி சொல்லுகிறீர்கள், நாமரூபங்க ளைதள்ளினன்றசுருதியாலோவெனில் ஸரூபரூபங்களான இரண்டுபிரம்மங்களும் தள்ளத்தக் கதாகவே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன நாமமாத்திரமுள்ள நிஷ்பிரதியோகிகவஸ்துவுக்குமேலா னதுமொருவிடத்திலும் சொல்லப்படவில்லை ஆகையால் ஸர்வஸம்சயங்களையும் நசிப்பிவிக்கின் றசுருணரிதியே எனக்கிப்படியுண்டாயிருக்கின்ற ஸம்சயத்தை நிவிருத்திசெய்யவேண்டியது “ஸனத்குமாரர்” நாமம்மாத்திரமுள்ள அரூபவஸ்துவுக்கே ஸத்தைஇல்லை அப்படி இருக்கநாம முயில்லாத்துக்கிவ்விடத்திலெப்படி ஸத்தையுண்டு ஸர்வாதீதமான அரூபவஸ்துவுக்கு ஸத்திய மென்ற பெயருபசரிக்கப்படுகிறபடியாலது முசுல்கொம்புபோலாகும் நாமரூபங்களுக்கு ஸாமா னாதிகரணணியம் பிரஸித்தமாயிருப்பதால் ஸச்சிதானந்தப்பிரம்மமே நாமரூபமுள்ளதுமாயி கங்களும் ஆவித்தியகங்களான நாமரூபங்களைதள்ளவேணுமென்றசுருதியால் சொல்லப்பட்டி ருக்கின்றனவேதவிர ஸச்சிதானந்தப்பிரம்மத்தின் நாமரூபங்களை தள்ளும்படி இல்லை நாமரூபங்க ளைதள்ளினவனுக்கு புருஷப்பிரோப்தியாகிறபடியால் புருஷன் பூர்ணரூபியாகையாலும் இவன் நாமரூப மத்தவனல்ல மகாத்மாவான இந்தபுருஷனுக்குவாசாரம்பண நாமரூபங்களில்லாத் துனல்இவன் நாமரூபங்களத்தவனுமாவான் ஆகையால் ஸச்சிதானந்தநாமரூபங்களுள்ளவன கீழ்ப்பட்டிருந்தபோதிலும் சகலத்துக்குமதிகனென்றறி முக்தர்களாலடையத்தக்கதாயும் முமு கதத்தக்கதாயுமிப்படி ஸருணம் நிற்குணம்தீதமென்றுமூன்று அடயாளத்துடன்வேதாந்தங்களில் பிரஸித்தமும் தேவரும் குருநயகரும் ஆலமத்தின் மூலத்திலிருக்கிறவரும் நிர்மலங்களானவே தாந்தவாக்கியங்களால் தன்னுடையமூன்றுவிதத்தை உபதேசிக்கின்றவருமான தெக்ஷிணமூர்தி யைஎப்பொழுதும் நமஸ்கரிக்கிறேன் முதலாவதுமாயாமய நிவ்வியதேகமுள்ளவனும் இரண்டா வது ஆனந்தசிதேகரூபமும் மூன்றாவது மிகவும் அரூபமும்மாக இருக்கின்றமூன்றுவிதசம்புவை கிரமமாக அடையுகிறேன்குருநாயகருனதெக்ஷிணமூர்த்தியுடையசகலதேவதைகளாலும் ஸ்து திக்கப்படுகின்றமாயாமயரூபமானது அதிகாரமத்தமந்தர்களாலுபாஸிக்கத்தக்கனது மதிகார தேவதைகளாலும் சகலஆதிகாரிகர்களாலும் பிரத்தியக்ஷமாக உபாஸிக்கத்தக்கனவர் பூமியிலு ள்ளவர்களுக்கு அப்பிரத்தியக்ஷமாகையாலுத்தமாதிகாரியானகைவல்லிய முமுக்ஷுவான்வன் அந்தஸருணகுருமூர்த்திருபத்தைதள்ளிப்போட்டு நிற்குணரூபத்தை ஆச்சிரியிக்கவேண்டியது பரமகுருத்தமருகிலும் அவருடைய மூர்தரூபமானதுமாயாமயமாகையால் ஸத்தியோமுக்திச் சக்களால் தள்ளத்தக்கதுதான் அவருடைய அமூர்தரூபமானது மாயாதீதமாகையால்கொள் ளத்தக்கதென்றுசுருதிகளில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன தள்ளவும்கொள்ளவும்கூடாத அவாங் மனஸகோசரமானமாத்திர அரூபமானது சரீரத்திலிருந்து முக்தர்களாலடையத்தக்கதாகட்டும் அப்படி இருந்தபோதிலும் இந்த அமூர்தசிதானந்தரூபத்தாலேயேவிழுக்கி என்றபலம்ஸித்திக் காரணத்தில் நவது பாதத்தில் கச-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.”

கரு - வது அத்தியாயம்.

ஸர்வவியாபகனும்பாபமத்தகரணம்

சுவர்களென்ற ஜீவர்கள் ஸங்கரமாகாமலிருக்கிறதர்காக அனைபோலாகின்ற ஆத்மாவின்மகிமை யைவித்துவான்களாலெப்படி வர்ணிக்கக்கூடும் பிரகிருதத்தில் சுருதியில்சொல்லப்பட்டலோ கசப்தமானது ஜீவபரமேதவிரஸருணேசகவரண அணையாகச்சொல்லாத்துனல் புனபரமாகா தென்றெண்ணவேண்டியது, வர்ணச்சிரமாதிகள் கலப்பாகாமலிருக்கிறது ஸருணேசவரனுடை யகர்மம் ஆகையால்மந்தபுத்திக்காரனுக்கிஷ்டமான ஸருணபரமாகாது, லோகசப்தத்துக்கு புனபரமாக அர்த்தத்தைச்சொல்லி இலக்ஷணைனல் நிற்குணப்பிரம்மபரமாக எவனுதுசொல் வான் ஆகிலுமிந்த இடத்தில்கெதியிருப்பதால் லக்ஷணையின்பேசைஇல்லை கெதியத்திடத்தி லல்லவா இலக்ஷணைசொல்லவேண்டியது நிற்குணரூபமான இந்த அணையிரவுபகல்கள்தான் டமாட்டாதுகள் ஏப்படி ஜீவேசர்களிரவுபகல்களான காலங்களால்பரிச்சின்னர்களும் ஜனனமா னங்களுடன் கூடினவர்களமாகிறார்களோ அப்படி இந்த ஆத்மாகால் பரிச்சின்னனும் ஜன னமரணங்களுள்ளவனுமாகவில்லை என்றுவிரணயம் இதில் ஜனனமரணஸங்கதியை விஸ்தரி க்கிறோம் சகலப்பிராணிகளுக்கும் ஜனனமரணங்களை சகலதுன்பங்களையுமுண்டு பண்ணுரு படியால் அதை நீக்கத்தகுந்த யதன்ம் செய்யவேணும் “சங்கை” பிராணிகளுடைய ஸ்தூல தேகத்துக்குள்ளிருக்கின்ற பிராணதீதத்துவங்கள் நசியாமல் ஜனனமரணத்துன்பங்கள் தீருதா கையால்அதுகள் நசிக்கஎது உபாயமாகும் “உத்தரம்” பிராணதிகள் நசிக்கபிரம்மாத்மைக்கிய த்தியானயோகாப்பியாஸமே முக்கியஉபாயமாகும் அந்ததியான யோகத்துக்குக் காரணமான அந்த ஐக்கியஞானம் முதலாவதுண்டாகவேணும் “சங்கை” அந்தபிராணதி தத்துவங்களை தேகமென்று சொல்லலாமாஅல்லது ஜீவனென்றுசொல்லலாமா “உத்தரம்” தேவதெத்தன் ஜனித்தான் மரித்தானென்ற ஜனனமரணவியவகாரமானது ஸ்தூலதேகத்தைப்பத்தியபடியாலு ம் பிராணன் இந்திரியமமனது அத்தியக்ஷன் என்றுசொல்லப்படுகிற தத்துவஸமுகத்துக்கு தே வதெத்த சரீரம் மரணகாலத்தில் வெளியிலுக்கிரந்தி கேழ்வியாகுரபடியாலும்பிராணதிகளுக் கு மரணமில்லை அதுனல் ஜீவன் மரிக்கிறதில்லை என்ற சுருதியை அனுசரித்து பிராணதிகளை ஜீவனென்றே சொல்லவேணும் பிராணதிகளிலும்கூடும் மோக்ஷம் சித்திக்கு வரை யமாகாது ஏனெனில் தேகத்துக்குப்போல் ஸத்திஇல்லாமெனல் மோக்ஷம் சித்திக்கு வரை நாமத்திருப்பதால் மரணமில்லை என்று உபசாரமாகச்சொல்லப்படுகின்றனவேதவிர மோக்ஷ த்தில் மரணம் வித்தமாகவே இருக்கின்றன பிராணதிகளுக்குப்பத்தியானது சுருதியில் சொல் லப்பட்டுமிருக்கின்றன உத்பத்தி சித்தித்ததுனல் மரணமும் சித்தித்ததுஇதுனல் ஜீவனுக்குத் த்பதி இல்லை என்ற ஸஞ்சிதர்காரருடைய வசனமேகதேசாபிப்பிரயமாகஎண்ணவேண்டியது எப்படி எனில் சித்ருவியானபரமாகாவிடத்தில் ஜீவனுண்டானவனேதவிரதேகத்தைப்போல ன்னத்திலுண்டானவனில்லை என்று எண்ணவேண்டியது அக்கினிசுருஷ்டாந்தத்தால் பிம்ப ர்களான பிரத்தியகாத்மாக்களுக்கே உத்பத்தி வித்தித்திருக்க பிரத்தியகப்பிம்பர்களான ஜீவர்க ளுக்குப்பத்தி விஷயத்திலென்ன ஸம்சயமிருக்கின்றன ஆகையால்பிரம்மத்தைத்தவிரமைத்தஜீ வன் கர்மம் ஸம்சாரம் சாஸ்திரம் அவித்தைமுதலான சகலத்துக்கும் சொல்லிய அனாதித்துவ வசனம் கெவுணமென் றெண்ணத்தக்கது பிரம்மத்தைப்போல் ஜீவாதிகளையும் முக்கியஅனாதி யாக ஒப்புக்கொள்ளுவதில் அதுகளுக்கந்தமுண்டென்பதுசரியில்லையே உத்பத்தியத்த வஸ்து வுக்கு நாமெப்படிக்கூடும் பிரத்துவம்ஸாபாவம்போல் கூடுமெனில் அப்போது பிரம்மத்தைக் கும் சொல்ல இடம்நேரி மும்ஆகையால்ஜீவாதிகளுக்கும் ஜனனமரணங்களை முக்கியமாகஒப்புக் கொள்ளவேண்டியது “சங்கை” பிரம்மத்தினிடத்திலிருந்துஜீவாதிகளுக்குப்பத்தியைஒப்புக்கொ ள்வதில்பிரம்மமாகபவித்தமுக்தர்களுக்கும் திரும்பவும் ஸம்ஸார பெந்தம்நேரிடுமே-உத்தரம்-ச க்தியுள்ளப்பிரம்மமுத்பத்திக்குக்காரணமென்றும்சக்தியத்தப்பிரம்மம்யதனுக்குக் காரணமெ ன்றும் முன்னிருபத்திலிருப்பதால்சுத்தமில்லை சக்தியுள்ளதைஅடைந்த பின்சக்தியத்ததைஅ

டையுதிபடியால் உத்தத்திகாரணமேயகாரண மென்றசுருதிவசனத்துக்கும் விநோதமில்லைபி
ஜாங்குராயயத்தால்கர்மம் அனாதிஎன்றுசொல்லுகிறவர்களும் ஸர்வகர்மகூடியசுருதியைமுக்கி
யமாக ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்களே அத்தியந்தமனாதி யாயுள்ளதுகளுக் குகூடியமுண்டாகிலதுப்பிர்
ம்மத்துக்கும் ஏனுண்டாகாது இதுமுன்னேகமானபிர்ம்மமாகவே ஆயித்தென்றசுருதியில் முன்
னன்றசப்தமானது பிர்ம்மத்தைத்தவிர மைத்தஜிவகர்மமாகிக ளுக்கு உத்தத்தியை துலக்கமாக
வே காண்பிவிக்கின்றனவே முன்னில்லாதவஸ்துக்களை முக்கியமாக அனாதிஎன்றபடியால் சொல்ல
லாம்ஸ்தூலப்பிரபஞ்சொத்தத்திக்கு முன்சுருணைசுவரனிருந்தபடியால் நிருகுணப் பிர்ம்மகார
ணவாதம்சித்திக்கவில்லைகர்மாகிகளுக்கனாதித்துவத்தை சொல்லியஸ-ஒத்திரக்காரருடையவச
னத்தில்விவரணமில்லாததுலக்களணத்துவகல்பனத்தில்குத்தமில்லை -சங்கை- இந்த ஆத்மா
ஜனிக்கிறதும்மில்லை மரிக்கிறதும்மில்லை ஜன்மமத்தவனும் நித்தியனும்சாசுவதனும் புறணனுமாக
இருக்கிறவன்தேகத்தை அடிக்கும்போதடிபடுகிறவனில்லை என்றுஒருசுருதிசொல்வதால்ஜீவா
த்மாவுக்குஜனனமரணங்களைச்சொல்வது நியாயமல்லவே பின்னுறேமத்தின்னுணியின்நூத்தி
லொருபங்குஆசாரமுள்ளஜீவன் அனந்தத்துவத்தின்பொருட்டு கல்பிக்கப்படுகிறுனென்றமை
த்தொருசுருதியிலும்ஜீவன் அவிஞ்சியாகச்சொல்லப்படுகிறுனென்றமை
னமரணம்சொல்லலாமே தவிரஜீவனுக்கொருக்காலும் சொல்லக்கூடாது, உத்தரம்-முன்சொ
ல்லியசுருதியில்விபச்சிததென்றொருவிசேஷணமந்த ஆத்மாவுக்கு சொல்லியிருப்பதால் அவன்
ஜீவாத்மாவாகமாட்டான், பரமாத்மாவின்விஷயமான சுருதியைஜீவாத்மாவின்விஷயமாகஎண்
னுவதுபுத்திகுறாவதான் பின்னும்ரேமனுணியாகார முள்ளவனை பரமாத்மாவுடனென்றாக
சேர்க்க உசிதமாயிருப்பதால் அனந்தத்துவஞ்சொல்லப்பட்டிருக்கின்றனவேதவிர பரத்தி
னம்சுனை அந்த ஜீவனுக்குநாசமில்லை என்றுசொல்லவேகூடாது, ரேமனுணிப்பிரமாணமு
ள்ளஆத்மாஅந்தப்பிரமாணத்துடன் நாசமன்றியில் சாசுவதனாக இருப்பானகிலமகத்தானப்
பிர்ம்மத்தைப்போல் அனுவானஜீவனும் அவிஞ்சிஎன்றுசகலசாஸ்திரங்களும் தவைதவிஷய
மாகும் அத்துவைதத்துக்கொருக்காலமவகாசமில்லை, பெந்தாவஸ்தயில்தவைதமிருந்தபோதி
லும்மோக்ஷாவஸ்தயில் அத்துவைதம்வித்திக்கிறதென்று சகலசாஸ்திரங்கள்னாலும் பிரஸித்த
மாயிருக்கின்றனவே ஆகையால்ஜீவன் நித்தியனென்றுசொல்லவேகூடாது, இப்படிபிரஸங்கத்
தால்வந்தஜனனமரணவியவகாரத்தைமுடித்து பிரகிருதமான காலபரிச்சேதத்தை ஆத்மாவுக்
குநீக்குறேம், காலத்துக்கதிஷ்டானமான ஆத்மாவை அந்தகாலமெப்படிவியாபிக்கும் ஈசுவர
னுக்கோவெனில்மாயாவசத்தால்தாருவயஸ்வில்அவஸானம்கேழ்வியாகிறபடியாலும்இதுனால்
அனித்தியனாகையாலும் காலத்துக்குள்ளடங்கினவன் காலத்தால் பீடிக்கப்பட்டவனென்றறி
எப்படிநாசமத்தபரமாத்மாவைகாலம்தாண்டமாட்டாதோ அப்படிஜனாமிருத்தியுசோகம்புண்
ணியபாபம்முதலானசகலதோஷங்களும் இந்தபரமாத்மாவிடத்திலிருந்துநிவிருத்திக்கிறதுகள்
ஆகையால்பாபமந்த இந்தஆத்மாஸ-வயம்ஜோதியாகப்பிரகாசிக்கிறுன்நிதித்தியாஸனரிஷ்ட
யாவிர்தபரமாத்மாவை அடைந்து முன்னஞ்ஞானக்கண்ணிருந்தபடியால் குருடனாயிருந்தபோ
திலும் பின்குருடனாயிலாகுறான் திருச்சியங்களாலும் சப்தங்களாலும் அடிபட்டபோதி
லும்நிர்விசுல்பஸமாதியால்ஸ்வரனுபூதிஸத்தில்பத்தி அந்ததிருச்சியசப்தங்களால் அடிபடுகிற
னில்லைபிரபோதாதயத்துக்கு முன்ஸம்ஸாரதாபமிருந்தபோதிலும் பின்அமிருதபானத்தால்
தாபமத்தவனாகுறான், இந்தஅவிஞ்சிபரமாத்மாவைஸமாதிகளாலடைந்து எப்போதும்ஜோதி
மயனாகஇருப்பதால் அவனுக்குஇரவும்பகலாகின்றனநித்தியஜோதிமயமாகஸதாவிளங்குகின்ற
இந்தபரப்பிர்ம்மத்தைஅத்துவயபரமாத்மாவாகஅறியுகிறார்கள் இரவுபகலென்றதுனால் இரவிலா
தித்திய உதயத்தைசங்கிக்கக்கூடாது பிர்ம்மஜோதியால் பகல்போலாயித்தென்றுகருத்துஆத்மா
வுக்குஸ்வயம் பிரகாசவிஷயத்திலாதித்தியனைத்தவிர வேறொ

திருஷ்டாந்தம்சொல்லப்பட்டு இரவுபகலாகிறதென்றசுருதிக்குவேறொருவிதமாகவியாக்கி
யானம்செய்கிறேன்கேள் நித்திபாப்பிரதானமான இரவுநித்தியைத்தபடியால்பகலுக்குதுல்லி
யம்அவஸ்தாத்திரயமத்தப்பிரகாசமாதிரத்திலிருக்கின்றவித்துவான்எப்படிஜாக்ரீர்த்தில்போ
தத்துடன்கூடியிருக்கின்றானே அப்படிஸ-ஷ-ஹத்தியிலிருக்கிறுன்வித்துவான்கள் சாஸ்த்ர
சாரியாத்மப்பிரஸாதங்களால்பிர்ம்ம சரியமென்றஸாதனத்தாலும் அந்தஜோதியைதங்களுக்கரி
யச்செய்துகொள்ளுகிறார்கள் பிர்ம்மசரியமாவதுசொல்லுகிறேன் ஆதரவுடன்கேள்அணிமாதி
எட்டுவித்தியினிச்சை அன்னியஸதீகனின் போகவாஞ்சையும் எந்தகிரகஸ்தாச் சிரமத்தி
லுள்ளபுருஷனுக்கு ஸ்வப்னத்திலும் உண்டாகவில்லையோ அவனைபிர்ம்மசாரியாவான் முதலா
வதாச்சிரமியானவன்முக்கியப்பிர்ம்மசாரியாகான் முக்கியப்பிர்ம்மசரியமத்தவர்கள் பரப்பிர்ம்ம
வித்துக்களாயிருந்தபோதிலும் பிர்ம்மாத்மவித்துக்களென்று ஸ்வப்னத்திலும் சங்கிக்கவேண்
டாம்பிர்ம்மவித்துக்களுக்கு பிர்ம்மசரியத்தினில்லாமை எப்படிஎன்று நீசங்கிக்கத்தக்கதில்லை
பரேக்ஷஞ்ஞானியிடத்தில் ஸம்பவிக்கிறதல்லவா பரேக்ஷஞ்ஞானமனேக விதமாகையாலேவ்
விடத்திலாவதுஅதுண்டாகலாம் அல்லதுஸகுணப்பிர்ம்மவித்துக்களுடைய விஷயமாக என்
ணத்தக்கது வச்சியம்ஆகர்ஷணம்வித்துவேஷம் ஸ்தம்பனம் உச்சாடனம்பரகாயப்பிரவேசம்
முதலானஇந்தவித்திஸமுகங்களும் ஸகுணப்பிர்ம்மவித்துக்கேஸித்திக்கும்இந்தவித்திகளுக்குச்
காரணமாகாததாசொல்லியப்பிர்ம்மசரியாதி ஸாதனங்களாலும் தங்கள் தங்களாச்சிரமங்களு
க்குச்சொல்லியநித்தியகர்மமாதிரத்தாலும் ஸமாதிகளாலும் சொல்லியலக்ஷணமுள்ளபிர்ம்ம
லோகத்தைஇடைவிடாமலும்நிரும்பிஎழுந்திரும்லும்எந்தவித்துவான்கள்அறியுகிறார்களோஅவ
ர்களுக்குசர்வலோகங்களிலும்மிகவும்காமசாரமுண்டாகின்றனஇவ்விடத்தில்காமமாவதுஎதெ
னில்சிஸேஷ்டமானபிரேமையாகும் அதுக்கிருப்பிடமானபரமாத்மாவின் சாரமாவதுசகலலோ
கத்தையும்வியாபித்துக்கெண்டிருப்பதேயாகும் பிர்ம்மக்கிறதுவென்ற இந்தபிர்ம்மவித்வரிஷ்
டனுக்கு பிதிருலோகாதிஸஞ்சாரமுண்டாகாது தன்ஸ்வரூபத்திலேயே பத்திஸகலஸஞ்சார
மும்நிதிருக்கிறுனல்லவா, பிர்ம்மணனுக்கு அதிலும்ஸன்னியாலிக்காவது வேதார்த்தேதரமா
னசகலசாஸ்திரங்களையும் அரிந்தவனுக்காவது பிர்ம்மசரியமன்றியில்ஞானம்வரவேமாட்டாது
பூமியில்கர்மிகள்ஸ்வர்காதி ஸாதனமாகச்சொல்லுகுரயஞ்ஞுத்தை பிர்ம்மவித்தானவன் பிர்ம்ம
சரியமென்றே அறியுகிறுன் ஞானயஞ்ஞ முள்ளவனுக்குகாம் மியகர்மயஞ்ஞத்தினபெக்ஷையில்
லாத்துனால் ஜோதிஷ்டாமாதிகர்மமும் ஸகுணோபாஸனமும் வித்திக்காகசெய்யவேண்டியதி
ல்லைஅவனுக்குபிர்ம்மசரியத்தைத்தவிர ஈஷணவிஷயமானபலமில்லை ஸத்தானபரமாத்மாவை
இரொக்ஷிக்கிற ஸத்திரூயனமும் அந்தபிர்ம்மசரியமென்றே அறியுவான் புத்தியுள்ளவனால்
பிர்ம்மசரியமாகிறஸாதனத்தால் ஆத்மாஇரொக்ஷிக்கத்தக்கனவனாகையால் அதையும்ஆத்மொ
க்ஷணமென்றுசொல்லுகிறார்கள் பிர்ம்மசரியத்துடன் கூடினவன்சாஸ்திரசாரியப்பிரஸாதங்க
ளால் ஆத்மாவை அறிந்து பின்மனனம் செய்து பின்நியானம் செய்து பின்மௌனத்தை
அடையுகிறுன் பிர்ம்மசரியமுள்ளவனுக்காத்மா அவிஞ்சியாயிருப்பதாலந்த வித்துவானு
டைய பிர்ம்மசரியமானது அனாசகாயனமென்று சொல்லப்படுகின்றன பிர்ம்மலோகத்தில்
அரமென்றும் ணியமென்றும் இரண்டுஸரஸ்-கள் ஸமுத்திரத்துக்கு ஸமங்களாக இருக்கிறது
கள் இவ்விடத்திலிருந்து முன்றுவதான ஆகாசத்தில் அப்புதமாயும் அன்னமயாடையளால்பூர்
ணமான மதத்தைச்செய்கின்ற ஸரஸ்-ம் ஸொமஸவனமென்ற அமிருதப்பெருக்கும்அரசமா
மும் பிர்ம்மசரியமுள்ளவனுக்கு ஸ்வாதீனப்படும் அந்தபட்டணமானது பிரபுவான்பிர்ம்ம
வால் விரிஷ்டிக்கப்பட்டுது தனக்கு வாஸத்துக்காக சுவர்ணமயமான மண்டபமும் விரிஷ்டிக்
கப்பட்டுது அதின் மத்தியில் மஞ்சத்தில் வலிக்கிறப்பிர்ம்மாவின் ஸதீபத்தை பிர்ம்மசரியமுள்
ளஸாதுக்கள் கேருகிறார்கள் அவர்களுக்குத்தான் ஸ்வயஞ்சோதிஸ்வரூபமான நிருணப்பிர்ம்

ககூ - வ து அ த்தி யா ய ம்.

பாபமில்லாமமுதலானதுகளும் ஸத்தியகா மத்துவம்முதலானதுகளும் மொண்டுவித
 ர்ம்மங்களடையாளமுள்ளனந்த ஆத்மாவுடையதேகிதமுதலானது சொல்லப்பட்டுதோ அந்
 த ஆத்மாவை உருதிப்படுத்துகிறதற்காக திரும்பவும் அதின்மேல் கிருந்தங்களில் சொல்லிய
 வினோசன இந்திர உபாக்கியானத்தால் சொல்லுகிறேன் ஓய் பிர்ம்மாவேமுன்னிருந்த ஒருபிர
 ஜாபதியானவர் எவன் நிஷபாபத்துவம் முதலானகுணங்களுள்ள ஆத்மாவைதேடி அரியுகிரு
 னோஅவன் சகலலோகங்களையும் சகலகாமங்களையும் எங்கு மடையுகிருனென்று சொன்னார்
 இதை ஸுரர்கள் அஸுரர்களிரண்டு பேயர்களு மறிந்தார்கள் ஆத்மாவை தேடியதார்தமாக
 அறியுமோ மென்றென்றுக் கொண்டு சொல்லிக்கொண்டு ஏகாந்தஸ்தலத்துக்கு போனார்கள்
 பின் ஸுரபதியான இந்திரனும் அஸுரபதியான வினோசனனும் பிரஜாபதியிடத்தில் சிஷி
 யலக்ஷணத்துடன் போனார்கள் தேவவருஷகணக்குக்கு முப்பத்திரண்டு வருஷம் குருசச்சுரு
 ஷையான பிர்ம்மசரியத்தை அனுஷ்டித்தவர்களை பிரஜாபதிசொன்னார் "பிரஜாபதி" எதை இச்
 சித்துக்கொண்டு நீங்களிவ்விடத்தில் வஸிக்குகீர்கள்-இந்திரவினோசனர்கள்-நீங்கள்சொல்லிய ஆ
 த்மாவை அறியுகிறதற்கு "பிரஜாபதி" கண்ணுக்குள் காணப்படுகிறபுருஷனே ஆத்மாஅவனே
 அமிருத அபயலக்ஷணமுள்ள பிர்ம்மம் என்று பிரஜாபதிசொன்னதை கேளாமல்தானே அவ்வி
 ருவர்களும் கண்ணுக்குள்ளிருக்கின்ற பிரதிபிம்பமான சாயாபுருஷனேகிரகித்துக்கொண்டு குரு
 வை பார்த்துச்சொன்னார்கள் பகவானே ஜலங்களிலும் கன்னடியிலும் காணப்படுகிற ஆத்மாக்
 களிலெந்த ஆத்மாவைதாங்கள் சொல்லுகிறீர்கள் அல்லது வெய்யிலேஅடுததிருக் கின்றசாயை
 யைச்சொல்லுகிறீர்களா இப்படி அவர்களால் கேழ்க்கப்பட்ட மகாபுத்தியுள்ளபிரஜாபதிசொன்
 னார் நீங்கள் அரிக்கஞ்சட்டி ஜலத்திலாத்மாவை பாருங்களதிலரியாவிட்டால் பின்என்னைசொல்
 லங்களென்று சொல்லப்பட்டவர்கள்படியே ஜலத்தில்பார்க்கும்போது பிரஜாபதிசொன்னார்
 என்னபார்க்கிறீர்கள் -சிஷியர்கள்-நாங்களிந்த அரிக்கஞ்சட்டி ஜலத்தில் பிரதிபிம்பமான ஆத்மா
 வை சிாஸுமுதல் நகம் வரை நன்றாகபார்க்கிறோம் "பிர" வஸ்திர பூஷணங்கள்னால் நன்றாக
 அலங்காரம்செய்துக்கொண்டுபாருங்கள் "சி" பகவானே அப்படியே அலங்கரித்துக்கொண்டு
 பார்த்ததில் நல்ல அலங்காரத்துடன் ஆத்மா காணப்பக்கிறான் என்றதை பிரஜாபதிகேட்டு உ
 ள் கிருப்புடன் சொல்லுகிறார் நான் கண்ணில் சொன்ன ஆத்மா இவன் தான் அமிருத அபயல
 க்ஷணப்பிர்ம்மமும் இவன் தான் என்று கேட்ட பின் மனதுக்கு ஸமாதானத்துடன் குருவிடத்
 திலனுப்பிவித்துக்கொண்டு பரப்பட்டு போய்விட்டார்கள் -பிர்ம்மா- தானுபதேசித்த அக்ஷிபுரு
 ஷனை கேளாமல் வேரை சாயாபுருஷனை தாங்களாகவே பார்த்தசிஷியர்கள் குருவாக்கியத்தை
 அதிலங்கனம்செய்தவர்களாகையாலவர்களை மருபடியும்சேர்த்துக்கொண்டு உபதேசித்ததுபி
 ரஜாபதிக்கு பெரிதானகுற்றமாயித்தே குருவாக்கியத்தைத்தள்ளின சிஷியர்களை நிராகரிக்கவே
 னெனில் அப்போதுகுருவானவர் தயவுடன் திருப்பவும் அக்ஷிபுருஷனையே உபதேசிக்கவேணு
 ம் அப்படியன்றியில் சாயாபுருஷனையே உபதேசித்து அந்தசிஷியர் களைவஞ்சித்தது ஆத்மஞ்ஞ
 னான பிரஜாபதிக்குயுக்கமா -ஸ்ரீகுருமுர்த்தி- மகாத்மாவானபிரஜாபதியானவர் ஸர்வஞ்ஞானை
 யால் பின் சிஷியாதிகாரத்துக்கு சித்மானபடி உபதேசித்தபடியாலும் அவரிடத்தில் குத்தமில்
 வருணானவர் பிருகுவுக்கன்னமயனை ஸத்தியமென்றுமுதலாவது உபதேசித்ததுபோலிவ்விட
 திலும்உடும் பிரஜாபதியானவர் அந்த வினோசன இந்திரர்கள் போனபின்மனசி

படியால் இவர்களுக்குபதேசித்த சாயாத்மஞ்ஞானத்தாலனைவரும் கெட்டுப்போவார்களே கஷ்
 டம்என்றுஇப்படிபிரஜாபதிக்குபச்சாத்மபங்கா னுகிறபடியால் மகாகருணையுள்ளவருக்கு யா
 தொருதோஷமூமில்லைசிஷியர்கள்மந்தபுத்தியுள்ள வர்களாயிருந்தால் ஆத்மவித்தானகுருஎன்ன
 செய்வார் அவ்விருவரிலொருவனுை ஸுரோந்திரன்திரும்பிவந்துபிரஜாபதி முகமாக பரமாத்ம
 வைசிரவணம்செய்தானென்று அந்த உபனிஷத்திலேயே அறியப்படுகின்றன ஆகையால் குரு
 வானவர் சிஷியனுடைய அதிகாரத்துக்குத்தகுந்தபடி உபதேசிப்பார்பின் வினோசனனுவன்
 மைத்த அசுரர்களுக்கிந்த உபனிஷத்துக்கு குருவிடத்திலிருந்துதானிறந்த சாயாபுருஷ விஷய
 மான அந்த இந்த உபனிஷத்தை உபதேசித்தான இந்ததேகமேஆத்மாஅம்புஜிக்கத்தக்கவனு
 மாகையாலிதை பூஜிக்கிறவன் இரண்டிலோகங்களையும் அடையுவானென்றுஅவனுடைய நிர்ண
 யம் ஓய் விதியே இந்த அபிப்பிராயத்துனலே தானிப்பவும் சிஷ்டர்களும் அஸுரப்பிரீதிக்கா
 க பிரேதாலங்காரம் செய்கிறார்கள் பின்னிந்திரன் தேவானேச்சேர்ந்து குருவின் வசனத்தை நி
 னைத்து நினைத்து சாயாபுருஷனைஅறிந்ததில் பயத்தைப்பார்த்தான் இந்த சரீரத்தை வஸ்திரபூஷ
 ணங்களாலலங்கரித்தால் சரீரமும் அப்படியே காணுகிறதாகையால் சரீரம் நசிக்கும்போது
 அவனும் நசித்துப்போவான் ஸம்சயமில்லை ஆகையால்தில் ஸுவல்பமும் பலனைக்காணவில்லை
 என்றெண்ணி திரும்பவும் ஸமித்தை கையிலெடுத்துக்கொண்டு பிரஜாபதியிடத்தில் வந்துசேர்
 ந்தான் வினோசனனுடன்பேரவனென் திரும்பி வந்தாயென்றுகுருவால் கேழ்க்கப்பட்டுஇந்தி
 ரன் சொல்லுகிறான் பகவானே சரீரத்தை நன்றாக அலங்கரித்தால் தானுத்தமாவும்படி யாகு
 ருனாகையால்தில் பலனைக்கானென்றதை பிரஜாபதிகேட்டு ஹேதேவேந்திர அப்படிதான
 து முமுக்ஷுகளால் தெருசனம்பண்ணத்தக்கன பரஞ்சோதிருபமான ஆத்மா முன்னுபதேசி
 த்த அக்ஷிபுருஷனே அவனைதிரும்பவும்விஸ்பஷ்டமாகச்சொல்லுகிறேனினி முப்பத்திரண்டுவரு
 ஷம்வனிஎன்ற குருவசனப்படிருந்தஇந்திரனுக்கு முதல்பரியாயத்திலுபதேசிக்கப்பட்டஅக்ஷி
 புருஷஆத்மாவை நிந்தேசித்தது அவனுடைய பிரபோதம் விசேஷமாக சித்திக்கிறதற்காகஅவ
 னிடத்திலாரோபிக்கப்பட்டிருக்கின்ற ஜாக்கிரதஸுஸ்ப்ன சுஷுப்தியுள்ள அவஸ்தைகளை
 விலாபனம் செய்ய யதனப்பட்டு இரண்டாவது பரியாயத்துனால் பிரஜாபதியானவர் ஜாக்ரத்
 தில் விளங்குகிற ஸ்தூலதேகருபியான ஆத்மாவை இந்திரனிடத்தில் சாயாபுருஷனைபோதிப்பி
 வித்து விலாபனம் செய்தார் பின் ஸ-ஒக்ஷமதேகருபியான சுவப்னத்திலிருக்கின்றதை ஜனனை
 நிரூபணம் செய்கிறதற்கு முன்னுவது பரியாயத்தில் ஹேசுரேசுவர உனக்குச்சொல்லிய அ
 க்ஷி புருஷன் சுவப்னத்தில் விளங்குகிறவனே யாவானென்றார் அதைக்கேட்டுதன்லோகத்து
 க்குப்போய் முன்போல் விசாரித்துப்பார்த்துஅதிலும் தேவேந்திரனுக்குதோஷதிரஷ்டியுண்
 டாயித்து எப்படி எனில்இந்தஸ்தூலதேகத்தைப் போலிரக்தமாம் ஸாதிகள த்கிருந்தபோதிலு
 மந்தஸ்வப்னத்திலுள்ளதைஜஸனிரந்தேகம் நசிக்கும்போது நசியாமலிருந்தபோதிலும்யமபட
 ர்களவனை அடிக்கிறபடியால் அப்பிரியமானநரகாதிகளை அடைந்துமிகவும் லோதனம்செய்கும
 ஜீவனாகையால்திலும் பலமில்லை என்றெண்ணி மருபடியும் வந்துசேர்ந்தான் -பிர்ம்மா- அய்யா
 உத்தமகுருக்களே நிச்சயார்தமான ஏவசப்தமொருவிடத்திலும் போவியானஇவசப்தம்வெகு
 விடத்திலும்இந்தசுருதியிலிருப்பதால் வெகுவைஅனுஸரித்தேஒன்றுக்கர்த்தம்சொல்லவேணும்
 இப்படியாகும்போது யமபடர்களடிக்கிறதுபோல் தோத்துகிறதேதவிர அடிக்கவில்லை என்று
 வித்திக்கின்றன -ஸ்ரீகுருமுர்த்தி- ஓய்விதியே எங்கும்நிச்சயார்தமேஎண்ணத்தக்கனதுஅன்னி
 யதாவானால் ஸ்வப்னத்தில் விளங்குகிறவனுக்குஜீவத்துவம் ஸித்தியாதுபிர்ம்மத்துவம்நெரிடும்
 அது ஒருக்காலும் யுத்தமாகாது நசிக்கிற ஸ-ஒக்ஷமதேகமுள்ளவனுக்கு ஸம்ஸாரித்துவம் சித்தி
 க்கின்றனவல்லவா ஆனால்ஸுவப்னம் மாயாமாத்திரமாகையாலந்த அபிப்பிராயத்தால் போ
 லென்றது வெனிலமரணத்தை அடையுகிறவனுக்கு யமஒறிம்சை பிரசித்தமா யிருப்பதால் ச

ரியில்லை பிரஜாபதியானவரிந்திரனுக்கு ஸ்வப்னத்திலும் பிரம்மத்தையே உபதேசித்திருப்பதால் குருவாக்கியங்களில் விசுவாஸமில்லாமையே நிரூபிக்கவேண்டியதற்காக பிரம்மமென்று இந்திரனறிந்தானென்றே சொல்லவேண்டியதெனில் சிரவணமானபின்மனனம் விதிக்கப்பட்டிருப்பதால் குருவாக்கியத்தைச் சோதிக்கிறது ஸம்பவிக்கிறபடியாலும் குருவாக்கியத்தைச் சோதியாமல் விசுவசிக்கவேண்டுமென்றதில்லை ஓய் பத்மஜோ பிரஜாபதியானவரிந்திரனுக்கு சாயாபுருஷனையும் அமிருத அபயலக்ஷணங்களுள்ளவனென்றே உபதேசித்திருக்கிறார் ஆகையால் லோகத்திலுள்ள ஆசாரியர்கள் சிஷ்யனுடைய சித்தத்தை அனுசரித்து உபதேசிப்பார்கள் அது அவர்களுக்கு குத்தமில்லை அஸத்தியத்தையும் ஸத்தியம்போலாதியில் உபதேசிப்பார்களே சமயமில்லை சிஷ்யனுடைய யுக்தியினாலே அரியத்தக்கது முன்போலிதையும் கேட்டுப்போனவன் திரும்பவும் பிரஜாபதியிடத்தில் வந்தபடியாலிந்திரனுக்கு ஸ்வப்ன ஆத்மாவிடத்தில் பிரம்மபுத்தியுண்டாகவில்லை என்று ஸ்பஷ்டம் ஆகையால் போலிசப்தங்களிலும் நிச்சயார்த்தமே எண்ணத்தக்கது சொல்லியபடி வெகுவிநேரங்கள் நேரிகிறபடியால் அன்னியநாவாக நிச்சயசப்தத்தில் போலியார்த்தம் சொல்லக்கூடாது - இந்திரன் - ஸ-ஷுக்லமசரீரமுள்ள ஸ்வப்னத்தில் யமஹிம்சை முதலான திருப்பதாலில் அமிருதத்துவம் முதலான இச்சையுள்ளவனுக்கு நான் பலனை பார்க்கவில்லை - பிரஜாபதி - ஹேதேவேந்திரனே அது அப்படி தான் அமிருத இச்சையுள்ள உனக்கு இந்த ஆத்மாவை இன்னமும் விசேஷமாகச் சொல்லுகிறேன் கேள் சித்தசத்திக்காக குருகுலவாஸம் முக்கியமாகச் சொல்லப்பட்டிருப்பதாலின்னமும் முப்பத்திரண்டு வருஷம் வலி அப்படியே குருசிச்சுருஷ்செய்துகொண்டிருந்த இந்திரனுக்கு பிரஜாபதியானவர்தயவுடன்கூடி இதரபரியாயத்தைச் சொன்னார் அதிகாரத்தையாவது ஆத்மஞ்ஞானத்தையாவது சிஷ்யர்களுக்கு உண்டுபண்ணுகிறதில் பிரஜாபதிக்கு ஸமத்தேவர்களில் ஒருவருமில்லையல்லவா - இப்படி அப்பயதிகூறிதனால் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட குருஞ்ஞானவாஸிஷ்ட தத்துவஸாராயண சந்திரிகையின் ஞானகாண்டத்தில் ௩ - வது பாதத்தில் ௧௬ - வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

௧௭ - வது அத்தியாயம்.

பிரஜாபதி,, ஹேஸ-ரேசுவரனே பிரஞ்ஞனென்ற ஜீவன் எந்த ஸ-ஷுப்தியவஸ்தையில் ஸ-ஷுப்தனு கிஸ்வப்னத்தை அறியுமுன்னிலையோ அந்த அவஸ்தை யிலுள்ளவனே உன்னுடைய ஆத்மா, அவனே தெளிவானவன் அமிருத அபயலக்ஷணமும் ஸகலவேதாந்தப்பிரஸித்தமும் சிதாத்மகமூமானபரப்பிரம்மமும் அவனே - ஸ்ரீகுருமூர்தி - இந்திரனதையும் கேட்டு ஸமாதானத்துடன் போய் அதிலும் பெரிதானபயத்தைக்கண்டான் மருபடியும் வந்து குருவிடத்தில் சொன்னான் இந்திரன் - பகவானே நான் இப்போது நானிருக்குமேனென்று ஆத்மாவையும் இந்த பூதங்களையும் அறியவில்லை குருவே இருளானது சூரியப்பிரகாசத்தால் போலிந்த ஸ-ஷுப்தனு வன் விசாரிக்கும்போது நாசத்தை அடையுமுன்னு அபானுவரண இருளால்தாங்குகுர பிரஞ்ஞனஞ்ஞானக் கண்கருடமாக இவ்விடத்தில் காணப்படுகிறது: ஆகையாலிவ்விடத்திலும் சிந்தித்துப்பார்த்த நான் ஸ்வல்பங்கூட புசித்ததற்க்களை கண்ணில்லை என்று சொல்லப்பட்ட பிரஜாபதியானவரிந்திரனைப்பார்த்துச் சொன்னார் ஹே இந்திர இப்படி தானிது இவனே இன்னம் விசேஷமாகச் சொல்லுகிறேன் ஸாவதானகுகேள் நான் சொல்லப்போகும் ஆத்மாபரமார்த்தத்தில் முன்கூழிபுருஷனைத்தவிர வேரையாக ஜீவந்திராயி.

பிரம்மசரியத்தை வஸித்தானென்று சிஷ்டர்கள் சொல்லுகிறார்கள் இதுதான் பிரம்மவித்தையானது அதிகமான சிரமத்தால் லடையத்தக்க தெனாலு-சிப்பிவிக்கப்படு குரபடியால் புத்தியுள்ளவன் பிரம்மவித்தை ஸ-ஷுப்தமென்ற புத்தியைவிட்டும் ஒருதரம் கேட்டமாதிரத்தில் ஸம்பக்ஞானம் உதிக்குமென்றவர்களுக்கு சிரோதித்துவமெப்படி கிடைக்கும் - பிரஜாபதி - ஹேமகவானே மரத்தியமாகக் காணப்படுகிற இந்த சரீரத்திரயமும் தொண்ணூற்றாருதது வங்களுக்குள்ள டங்கிபரமாத்மாவை போதிப்பி விக்குரதர்கு ஸாதனமாகச் சொல்லப் பட்டிருப்பதால் பரமாத்மாவைக் காரணமாயித்து சொல்லியதத்துவங்களில் ஸங்கல்பம் முதலான சிலத்தவங்கள் பசுபக்ஷி முதலான கருக்கில்லாததுதான் ஞானமுண்டாகிறதில்லை லோகத்திலும் பசு பக்ஷி முதலானதுகள் வேதாந்த சிரவணங்களால் ஸ்வரூபஞானத்தை அடைந்ததாகக் காணவில்லையே ஆகையால் மனுஷ்ய சரீரமாவது தேவசரீரமாவது மொக்ஷஸாதனமாகும் அது துர்லபம் அப்படியிருந்தபோதிலும் து நசிக்குரதுதான் சரீரமுள்ளவன் பிரியாப்பிரியங்களால் பாதிக்கப்படுவான் - சரீரமத்தவனை அவ் விநேரமும் தொடர்ந்து அசரீரமும் ஞானிக்கு ஸ-ஷுப்தமும் படியால் ஜீவன் முத்தனென்று தத்துவஞ்ஞானர்கள் அறிவார்கள் - இரத்திரன் - விசுவதை ஜஸர்கள் ஸ-ஷுப்தமும் துக்கங்களுடன் கூடினவர்க ளென்றும் காரணதேகியான ஸ-ஷுப்தன் ஸ-ஷுப்தமாதிரி முள்ளவனென்றும் துரியன் ஸ-ஷுப்தமும் துக்கமத்தவனென்றும் கேள்வியாகுரபடியால் ஸ-ஷுப்த தியவஸையே பெரிதென்று எனக்கு தோத்துகின்றன ஸ-ஷுப்தியானது காரணதேகமாகையால்தான் புருஷன் தான் பிரம்ம அதர்க்கு கீழும் மேலும் முள்ளது பெரியதான் அய்யாகுருக்களே ஸ-ஷுப்தியில்துக்கலேசமாவது குருமுகில் அப்போது அந்த காரணதேகம் நசித்ததற்க்கனதென்று சொல்லலாம் ஸ்தூல ஸ-ஷுப்தமே துக்கங்களைப்போலிது ஸ-ஷுப்தமும் துக்கங்களால் பிடிக்கப்பட வில்லையே, இந்தவேதாந்தசாஸ்திரத்திலும் காரியத்துக்குத்தான் நாசமொட்டிருப்பதால் நாசமில்லை காரியகாரண மிரண்டுக்கும் நாசமொட்டிருக்கொண்டால் சூன்னியவாதமல்லவா நேரிடுமாய்கையால் ஸ-ஷுப்தியுள்ளவன் பிரம்மம்தான் பின்னும் மூன்றவஸ்தைகளுக்கு பேதமிருந்த போதிலும் துக்கங்களுள்ளவனெரு வகையால் பேதமில்லை மூன்றுகளுக்கும் நாமரூபங்கள்பேதித்திருந்த போதிலும் ஜீவசப்தங்களில் அத்துவைப்புத்தியேயுத்தமாகும் விசயவன்முதலான மூன்று ஜீவர்களுக்கும் ஸமகாலத்தில் பிரவீருத்திகாணப்படுமொகிலப்போது மூன்றவஸ்தையிலும் மென்றும் விசயங்கள் பின்னங்காள் யிருந்தபோதிலும் செய்யப்பட்ட ஆக்ஷேபத்தை எள்ளவன் அபின்ன னென்றுஞ் செல்லுகிறேன் இப்படி இந்திரனால் செய்யப்பட்ட ஆக்ஷேபத்தை பிரஜாபதியானவர் நன்றாகக்கேட்டு பக்தவத்ஸலமுன பகவான் உள்சிருப்புடன் சொன்னார் - பிரஜாபதி - விசுவதை ஜஸர்களுக்குப் போல் ஸ-ஷுப்த தனுக்கும் ஆத்மஞ்ஞானமத்த படியால் ஸ-ஷுப்தமும் நாசமுமுண்டென்று நிச்சயித்துக்கொள் ஸ-ஷுப்தமாகப்பார்தால் அஞ்ஞானத்தைத்தவிர வேரைதுக்கமில்லை விஷயானந்தம் பூர்ணமாயிருப்பதால் ஸ-ஷுப்தனுக்கு ஸ-ஷுப்தமும் நிக் கப்படுகின்றன - அசரீரியான பிரம்மத்துக்கு ஸ-ஷுப்தமும் மில்லாமையைச் சொன்னதுதான் நிர்விகார சிதானந்தஹானியை ஒருவனும் சங்கிக்கக்கூடாது ஸவிகாரஸு கத்துக்க தீத்தஸ்வரூபமென்றுமட்டும் சொல்லப்பட்டபடியால் ஸ-ஷுப்தியானது ஸர்வவித்தத்திலும் சிரேஷ்டரூபமென்றுமட்டும் சொல்லப்பட்டபடியால் ஸ-ஷுப்தத்துக்குப் பரனே பிரம்ம மென்று கேழ்வியாகுர படியால்

தைஜஸனை அபேக்ஷிதுதுஸுஷ்டப்தன்காரியமாவான் இப்படிப்பட்ட அமுக்கிய காரியகாரன ன்ளானதை ஜஸ்பிரஞ்ஞாங்களுக்கு நாசம்வந்ததினால் குன்னியவாதமொருக்காலும்வருது நா மருபங்கள் பின்னமாயிருப்ப தால்ஜீவனும் மூன்றாக பின்னந்தான் உலகத்தில் கடபடாதிக்கள் நாமருபங்களால் பின்னங்களாக இருக்குரது களல்லவா மூன்றுபேயர்களுக்கும் ஸமகாலத்தி ல்பிரவிருத்தி களிநுக்குரதுகள் நிச்சயம் ஆனாலொருவனால் மைத்திருவர்களுக்கவமானமே ரிட்டிருப்பதால் விருத்திகாணவில்லை அதெப்படி ஏனில் பகலில் ஸ-ஏரியனால் அக்கினி நகூத் திரம சந்திரன் மின்னல் முதலானதுகள் போலும் பாலில் விட்டஜலம் பொலவும் தெசமான துமைத்த பூதங்களுடன்கூடியிருந்தபோதிலும்பிரதிவிமயமென்றது தபொலவும்சதுரங்கலை ன்னியங்களத்த இருஜன் இரெண்டு மூன்று பிரத்தியர்களுடன் கூடியிருந் பொதிலும் ஏகாகி என்றுசொல்வது பொலவும் புண்ணியகர்மத்தின் பலகாலத்தில் பாபங்களும் பரபசர்மத்தின் பலகாலத்தில் புண்ணியங்களும் அடங்கி இருப்பது போலும் லொகார்த ரங்கனி ருந்தும் காணப்பட்டாதது போலும் - அவஸதரத் திரயத்திலும் ஜீவத்திரயம் நித்திய மிருக்கின்றன, ஹேசுர நாயகனே மூன்று அவஸதைகளும் மூன்று ஜீவனுக்கும் கவுணமுக்கியமாக விஹாரஸ் தானங்களென்றறியத்தக்கது விசுவன் ஜாக்கிரத்தில் ஜீவிக்கும்போது தைஜஸப்பிரஞ்ஞார்கள நசிக்கவுமில்லை தைஜஸன் ஸ்வப்னத்தில் ஜீவிக்கும்போது விசுவதைஜஸர்கள் நசிக்கவுமில்லை மூன்றுபேயர்களு பிரஞ்ஞுஷ்டப்தியில் ஜீவிக்கும்போது விசுவதைஜஸர்கள் நசிக்கவுமில்லை மூன்றுபேயர்களு ம் எப்போது மிருக்கவே செய்கிறார்கள் ஒருவனிருக்கும்போது மைத்த இரண்டுபேயர்களு நசித்திருப்பார்களாகில் அப்போது திரும்பவும் ஜன்மம் வருது அடிக்கடி மூன்றுபேயர்களுக் கும் ஜன்மம் ஸ்பஷ்டமாக காணுகிறதே ஆகையால்ஹேதேவேந்திரனேஜீவஅக்துனைவதபுத்தி யை விட்டு வியவகார்த்திலும் ஜீவன் மூன்றென்றே நிச்சயித்துக்கொள் மூன்றவஸதைகளிலு மொருவனே ஜீவனென்றால் அப்போது தெர்ண்ணுத்தாரு தத்துவங்களைச் சொல்லிய சுருதி வீணாகும் ஜிவத்திரயத்தையும் சேர்த்தல்லவா தொண்ணுத்தாரு தத்துவங்களைவறாகோபனிஷ த்துச்சொல்லியிருக்கின்றன ஆகையால்ஹேசுரநாயகனே அன்னியதாவாகாது-இந்திரன்-அய்யா குருவே ஸம்பிரஸாதனென்ற பேயருள்ளசரீரஜீவனுக்கு அசரீர பரஞ்சோதி வழியால் ஸ்வ ரூப்பிரருப்திஎப்படி -பிரஜாபதி- வாயுமேகம்மின்னவிடி இதுகளைப்படி அசரீரங்களாயிருந்து கிரீஷ்மகாலத்திலாகாசத்திலிருந்து கிளம்பி ஆதித்தனுடைய பரஞ்சோதியை எங்கு மடைந்து வருஷப்பிரயோசனத்துக்காக ஸ்வரூபத்துடன் சேருகிறதானோ அப்படி அறியத்தக்கது அலை விலை வாயுவும் யானைமுதலான ரூபத்தால் மேகமும் ஜியோதிலதை ரூபத்தால் மின்னலும் கெர்ஜஜித்ததால் இடியும் காணப்படுகிறதானோ இந்த திருஷ்டாந்தத்தைதலைமீழரியவேண்டியது நேருக அரிந்தால்விஷமப்பட்டிருஷ்டாந்தம்தார்ஷ்டாந்திகத்திலன்னுவயிக்கமாட்டாதுதிருஷ்ட டாந்தத்தில் கிளம்பின வஸ்துவுக்கசரீரத்துவஞ்சொல்லப்படுகின்றனதார்ஷ்டாந்திகத்திலதுக்கு ஸசரீரத்துவஞ்சொல்லப்படுகின்றன-இப்படிவிஷமங்களானமைத்த வெகுதர்மங்களிரண்டுகளி லுமிருக்குதுகள் ஆகையால் வாயுமுதலானதுகளுக்கு விபரியயததால் தான் அசரீரத்துவம் கி டைக்கும் இப்படி எவன் ஆத்மவித்தும் ஜீவன் முத்தனும் புருஷோத்தமனும் துரியஜோதியைஅ டைந்தபடியால் ஆவரணமத்தவனும் மகானுமாகிருனே அவன் பிர்ம்மலோகத்தில்தன்ஸ்வரூப த்தால் வியாபகனாகையால் மகாகாசம்போல் தன்னிடத்திலேயே வியாபிக்கிறான் அனேகவித் போகங்களை புஜிக்கிறவன்போல் விளங்குகிறான் காடுமலைகளில் மிருகங்களுடன் கிரீடிக்கிறவ ன்போலவும் ஸ்திரீகளுடனும் வாகனங்களுடனும் இஷ்டர்களுடனும் கிரீடிக்கிறவன் போலவும் அறியப்படத்தக்கது மனதுனால்மத்திரம் கிரீடிக்கிறபடியால் அந்த கிரீடையானது போலியர்த்த மாயின் - எப்படி இந்த பூலோகத்தில் வித்துவானுக்கு மனதுலேயே புசிப்பு வஸ்துக்களாயி றதுகளோ - எப்படியே ஸத்தியலோகத்தில் அனேகவிதவஸ்துக்களாகும் இந்தபூலோகத்திலுள்

ள ஜீவன் முத்தனுக்கு பிர்ம்மலோகத்திலடையத்தக்கன ஜகூணம் முதலான ஜகூவரியமொரு விதத்திலும் கிடையாது தேவேந்திரனாகட்டும் நரேந்திரனாகட்டும்சகல ஜீவன்முத்தனிடத்தி லும் சகலபோகமும் கூடுமென்றது மிகவும் அனுசித்தந்தான் சிஷ்டர்களுக்கு சம்மதமானதன் னு ச்சிரமத்தில் நல்ல ஆசாரத்திலிருப்பதால் ஜீவன்முத்தனுக்குஸ்வேச்சாசாரம் வரஇடமில்லை, ஜீவன்முத்தனுக்கு பிராரப்ததேகம் விழுருவரைவர் னுச்சிரமகிர்ப் பந்தமிருப்பதா லவன்வி தேகமுத்தனாகான், அந்தவித்துவானுக்கு நைமித்திககர்மங்களிலும் கர்மமியகர்மங்களிலும் விதிநிஷேதங்களில்லை என்று வெகுவாக்கியங்களால் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன, மிதமாயும் ஸாதுவிகமாயும் புசிக்கிரஜீவன் முத்தனுடைய தேகத்திலிருக்கின்ற பிரணனுக்குஇருஜஸஅமி தபொகங்களில்பொலமில்லை ஸரூபநாசம்வந்தசித்தப்பிரணங்களுள்ள வித்துவானுக்குபோக வாஸனையானது முன்னிருந்ததைக்காட்டிலும் அதிகமாகிருக்குமாகி லப்போது ஸம்பவியாத தெல்லாம்ஸம்பவிக்கும்ஜீவன்முத்தன் ஸத்தியஸங்கல்பமுள்ளவனாகையா லவனுடையஸங்கல் பமானது பிர்ம்மசாரியின் ஸங்கல்பம் பொல்வியர்தமாகாது, ஆந்தரமானபரமாத்மாவே பதார் தங்வேபார்க்குரதார்குஆக்கிரணஞ்செய்கிறதார்கும் மைத்தக்கிரியைகளுக்கும்நேத்திரக்கிரண திருபனாகச் சொல்லப்படுகிறான், உனக்குமுதலாவது நானுபுதேசித்தஅக்ஷி புருஷனேதகரன் போல்தேருசனசிரவணதிகளால் பூர்ணனாவான், இந்தஅக்ஷிபுருஷனாகியபிரத்தியக்கேதனா மா விடத்தில் ஜாக்கிரதமுதலானதுகளுடைய அத்தியாரோப அபவாதங்களால் அவனுக்குபரமா த்மத்துவம் ஸித்திக்கிறது, நேத்திரத்திலிருக்கின்ற பரமாத்மாவை கெந்தர்வன்மனிதன் அன்னி யர்களாவதுஅறிந்து சர்வகாமங்களையும் அடையுகிறார்கள் ஸம்சயமில்லை "ஸ்ரீகுருமுர்தி" ஓய் பிர்ம்மாவே இப்படிபிரஜாபதியானவர் தேவேந்திரனுக்கு ஸாமவேத உபனிஷத்தைச்சொன் னார் ஆகையால் நீரிதினர்த்தத்தை முக்கியமாகசிக்கியும், ஓய்புத்திமான்களுக்குள் சிஷ்ட ரேநான்சொல்லியஅர்த்தத்தின்மனநிதித்தியாஸனங்களைசெய்யாமலிருந்திருக்கின்றஉபதே சம் வியர்தமாகிவிடும், சிரவணஞ்செய்த உத்தரகாலத்தில் அநின்மனம்செய்யவேணும், கா லந்தரத்தில் மனம்செய்குறொமென்றெண்ணி விருதாவாயிருந்தால் கேட்டதுமரந்துபோய் விடும், கேட்டதுமரந்துபோய்விட்டால் பின்அநின்மனம் எப்படிசெய்யலாம் மனமேதில் லாதபோது நிதித்தியாஸனமெப்படி பரமாத்மத்தியான மில்லாதபோது பிர்ம்மஸ்வரூபமான ஜீவன்முத்திஎப்படி ஜீவன்முத்தியத்தபோது துக்கக்ஷயமெப்படி ஆகையால் ஓய்பத்தம்ஜேஉம் முடைய சிரேயஸ-க்காகநீர்ஜீதெந்திரியனாகி காலவிளம்பமன்றியி லிப்போ தேகானுபதேசித்த தைமன்னம் செய்யும் இப்படி அப்பய்யதீக்ஷிதரால் மொழிபெயர்ப்பட்ட தத்துவஸாராயண சந்திரிகையின் ஞானகாண்டத்தின் மூன்றாவது பாதத்தில் - கள-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

க அ-வ து அ த் தி ய ா ய ம்.

பிரஜாபதி, இனிஹேஸுஹோ சுவரனேசியா மத்திலிருந்துசபளத்தை என்றதுமுதலானமக் திரும்புயத்தைச் சொல்லப்போகுவோன் ஸாவதானமாகக்கேள், அந்தமந்திரமானதுதேகிகளு க்குதன்ஸ்வரூபத்ததை அடையஸாதனமரகஜபிக்கத்தக்கன தென்னுவெதாந்தத்தில்பிரஸித்தம் பாபிகளுக்கது துர்லபம்' தமோகுணப்பிரதான அஸத்தியஅவித்தையால் கருப்பானசகலவிவ லோ கத்திலிருந்து நான்ஸத்து வப்பிரதான அஸத்திய மாயையால் சபளமுள்ளஸத்தியலோகாதி பதியாகிய குருவை பிரத்தியக்ஷமாக அடையுகுவோன், ஞானகர்ம்ம ஸமுசசயத்தால்இரண்ணிய கெர்பஸ்தானத்தை ஜீவனடையிருபடியால்சபளத்தை அடைந்தநான்புஜிசிறுத பிரபஞ்சவி ரிஷ்டிக்காககிரமமாகதிரும்பவும் சியாமத்தைசபளத்திலிருந்தடையுகிறேன், இப்படிமந்திரந்த மானதுமனுஷியர்களுக்குகிரமமுத்திக்கென்றறியத்தக்கது, இப்போது ஸத்தியோமுத்திக்காகவே

அர்த்தத்தைவரணிக்கிறேன்கேள் சொல்லியகருப்பிலிருந்து வித்தையால்சபளமானநிற்குணப் பிரம்மத்தை அடையுகிறேன் ஸம்பிரஸாத சுருதியால் ஜீவப்பிரம்மைக்கியஞ் சொல்லப்பட்டிருப்பதால் ஜீவனுக்குபிரம்மப்பிரபுத்திகடும், சொல்லியசபளத்தை யடைந்த நான்பிராரப்தகர்மபோகத்துக்காக திரும்பவும் ஜீவதுவத்தை அனுஸரிக்கிறபடியால் அந்தசபளத்திலிருந்து சியாமத்தை அடையுகிறேன், பிரம்மத்தை அடைந்த இந்தஜீவனுக்கு பிராரப்தபோகம் வித்திக்கிறதர்க்காக பிரதிபாஸிக ஜீவத்துவம்சசல வேதங்களிலும் கோஷிக்கப்படுகின்றனவல்லவா எரிந்தபடம் முதலானதுபோல் ஜீவத்திரயமும் ஆபாஸமானபடியால் ஸ்வப்ன அபிமானியை பிரதிபாஸிகனென்று சொன்னதாகண்ணவேண்டாம், பிள்குதிரையானது உரோமங்களைப்போல் பாபங்களை உதரீப்போட்டு முக்தியடைந்தவன் இறாகுவால் விடுப்பட்டசந்திரன்போல்விளங்குகுருன் அந்த இந்த நான்ஸகுணத்தையாவது நிற்குணத்தையாவது உபயாத்மத்தையாவது அடையுகிறேன் பின்அருபத்தை அடையுகிறேன், இந்தபூர்ண ஆகாசரூபியான ஆத்மாவே ஜீவனாகி அபஞ்சிகிருத நாமரூபங்களைநிர்வகிக்குருன் ஈசனாகிபஞ்சிகிருத நாமரூபங்களை நிர்வகிக்குருன், ஸத்தியோ முக்திச்சுக்களால் தள்ளத்தக்கன குணங்களுள்ளவர்களாக சொல்லப்பட்ட அந்தஜீவேசர்களுக்குக் கன்னியனான ஆத்மா அவியாகிருதநாம் ரூபங்களை நிர்வகிக்கிரவன் பிரம்மமென்றவன், அந்தஇந்த பூர்ணனந்த சிதாத்மாகாசமானது அந்தஜீவேசர்களை யும் நிர்வகிக்கின்றன், அந்தஅகண்டைகசிதாகாசானந்தஸ்வரூபத்துடையமத்தியில்தான் ஜீவேசர்களுடைய நாமரூபங்களிருக்குதுகள் அதேபிரம்மம் அமிருதமென்றும் சொல்லப்படுகிறது ஸச்சிதானந்த அனந்தலக்ஷண முள்ள அந்தபரமாத்மாவே ஸகலஜீவர்களுக்கும் ஸகல ஈசர்களுக்கும்பாரமார்த்திக ஆத்மா-ஆனந்தபாரமார்த்திகசப்தத்துனால் ஸ-ஷ-ப்தனைசங்கிக்கக்கூடாது - அவனிடத்தில் சுருதியினாலேயே சொல்லுகுரபாரமார்த்திகதுவம்ஒளபசாரிகமாகையால் முக்கியமாகபாரமார்த்திகதுவம்அந்தஸ-ஷ-ப்தனுக் கன்னியனானபர மாத்மாவிடத்திலே யாகும், இந்திரன், அய்யாஸத்குருவே சிதாகாசதரீய நிற்குண பரமாத்மாவுக்கு வித்தியாசபளத்துவம் தங்களால் சொல்லப்பட்டுதல்லவா-அதுனால் ஜீவேசர்களுக் குப்போலவனுக்கும் அசுத்தத்துவம்வரும்அதுனால்பத்வம்அதுனால்மர்த்தியத்துவம்அதுனால்ஹையத்துவமென்றிந்த குத்தங்கள்மேரிமே-பிரஜாபதி-ஹேஸுரநாயகனே அந்தஅமிருதஅபயநிற்குண பிரம்மத்தினிடத்தில் அசுத்தத்துவம் முதலானகுத்தங்களைப்படிநேரிடும் வித்தியாசபளத்துவத்தைச் சொன்னதுனால் அவனே ஜீவேசதுல்லியனாக நீசங்கிக்கவேண்டாம் அவனிடத்தில்குணவைஷ்ணவயமில்லையல்லவா ஆனால் வித்தியாசத்தியத்து நிற்குணத்தே அவாந்மனஸகோசரப பிரம்மமொன்றுஇதுக்கன்யமாக இருக்கின்றன - அதுநாம்ரூப நிர்வாகசக்த் தியத்தபடியாவில்விடத்தில் மூசல்கொம்பு முதலானதுகளுக்குதுல்லியமான அந்தவஸதுபிர கிருதமில்லை வித்தியாசபளமான பிரம்மஜோதியை யடைந்தபின் பிராரப்த தேகத்தினவ ஸானகாலத்தில் அதுஜீவன் முத்தனுக்கு தன்ஸவரூபமாக சித்திக்கப்போகின்றன- ஜீவன் முமுக்ஷுவுக்கு தெருசன சிவனாகிளாஸடையத்தக்கனது வித்தியாசத்தியுள்ள பிரம்மமென்று வேதாந்தடினடிமம் - ஆகை யால்ஹேதேவனாகனே ஆகாசசப்தத்தால் சிச்சகத்தியுடன் கூடிய நிர்மலபரமாத்மாவே சொல்லப்படுகிறுருனென்று அறிஅன்னியதாவாக அறியக்கூடாது இப்படிபிராஜபதி முகமாக அமிருதது வாகிலக்ஷண ஆத்மவை இந்திரனறிந்துசொல்லப்போகும் மந்திரத்தாலெண்ணுகுர தெப்படிளனில் அவஸதாத்திரியாதீதசுத்தப்பிரம்மஸவரூப வித்தான நானபிராஜாபதியின் நிர்மலமான ஸபயில் அந்த கிரகத்தை அடையுகிறேன் அந்தகிரகமானது அசுத்தனலடையக்கூடாதாகையால் கீர்திபோல் சுத்தனாகி யிருக்கின்றநான் அவருடையபிரேமைக்கு ஆஸ்பதனுகுருன் நான்சைவபிரம மணர்களுக்கு யெசஸ்ஸானபரம சிவனாகவும்வைஷ்ணவக்ஷத்திரியர்களுக் குயெசஸ்ஸானமகாவிஷ்ணுவாகவும்பிரம்மணவைச்சியர்களுக்கு எசஸ்ஸான பிரம்மாவாகவும்

அந்தப் பெரியோர்களான ஸர்வேசவரணையும் அனுப்பிரவேசித்து அந்தரியாமியாகி மகாகாசம்போல் நான்ஸர்வவியாபகனாக யிருக்கிறபடியால் எனக்குஸர்வாந்தரியாமித்துவம் யுத்தந்தான் அந்த இந்தநான் எசஸ்ஸ-களுக்கு எசஸ்ஸ-தான் "பிரம்மா" அய்யர் குருநாயகனே தேவகுத்திரனென்று பிரஸித்தனாயிருக்கின்ற இந்திரனுக்கு ஈசத்திரயாந்தரியாமித்துவ மெப்படிக்கடும், ஸிரிஷ்டி ஸ்திதிஸம்ஹாகர்தாககளான் பிரம்மவிஷ்ணு ருத்திரர்கள் தேவர்களில் பிரம்மணக்ஷத்திரிய வைச்சியர்களை என்று சுருதியில் நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிறார்களே ஆனால்சைத்னிய மேகரூபமாகையால் வர்ணச்சிரமபேத வசனம்கூடாதென்று தங்களால்சொல்லப்படுமாயினிய மேகரூபமாகையால் வர்ணச்சிரமஸாங்கரியத்தால் ஸ்வேச்சாசாரம்நேரிடும் என்னால்விஷ்ணுவுக்கும் விஷ்ணுகில் வர்ணச்சிரமஸாங்கரியத்தால் ஸ்வேச்சாசாரம்நேரிடும் அந்தபூஜஜீய பூஜகத்துவம் வால் தங்களுக்கும்பூஜஜீயத்தும் விட்டுபோகும் பரமார்த்ததேசயில் அந்தபூஜஜீய பூஜகத்துவம் பொய்யாகிலும் வியவகாரதேசயில்லவா ஜீவன் முத்தனுமிருக்கிறுந்திரன் ஜீவன் முத்தனு கையால் அவனுக்கு ஈசபூஜகத்துவ மிருக்கின்றன ஆகையாலவனுக்குத் திருமூர்த்தியதீ தத்துவம் சொல்லக்கூடாது -ஸ்ரீகுருமூர்த்தி- இந்திரனுக்கு பிராரப்ததேகமிருப்பதால் திருமூர்த்தி யாரூதகத்துவம் வித்தித்துது அதுனால்குருமூர்த்தி பூஜகத்துவமிந்திரனுக்கு விடவில்லை பிரம்மாத்மஞ்ஞானமவனுக்கிருப்பதால் திருமூர்த்தியாதிக்கியம்வித்தித்துது அதுனால் திருமூர்த்தி யதீ தத்துவமவனுக்கு சொல்லக்கூடாதென்று சொல்லக்கூடாது, வித்துவான்களுக்கு வியவகாரதேசை எவ்வளவுகாலம்வரையிருக்கின்றனவோ அவ்வளவுகாலம்வரைவர்ணச்சிரமஆசாரம் அபாயமன்றியிலே வித்திக்கின்றன தேகிகளுக்கு தேகாத்மஸத்திய புத்தியானது எதுவ ரைமூவவில்லையோ அதுவரை வர்ணச்சிரமாசாரம் ஸத்தியமாகவே வித்திக்கின்றன வித்துவான்கு ஆச்சிரமகர்மங்களில் பாரமார்த்திக ஸத்தியத்துவமில்லாவிட்டாலும் வியாவகாரிக ஸத்தியத்துவமிருப்பதால் கர்மித்துவமிருக்கின்றன ஆகையால் ஓய்பத்மஜரே ஸ்வேச்சாசாரத்துக்கிடமில்லை இந்திரன் பிரம்மாவிஷ்ணுஈசந்நாலுபேர்களுமேலுக்குமேல்சிரேஷ்டகள்ள தான் பூஜஜீயபூஜகதர்மததுக்குவிருதமன்றியில்லவாநான் ஆத்மவித்தையைபோதிப்பிவிக்கு ரேன் ஆகையால் பிரம்மாவே அந்தகெட்டசங்கையவிட்டுவிடும் "பிரம்மா" அய்யாபகவா னே ஞானநேத்திரத்தால் ஆயிரம்நேத்திரங்களையும் ஸபலமாக்கின !இந்திரன் பின்னென்னஎ ண்ணினுணதைச்சொல்லுங்கள் "ஸ்ரீகுருமூர்த்தி" பிரஜாபதியின் பிரஸாதத்தாலும் தன்பிரயெத் தினத்தாலும் ஸத்தியஞ்ஞான ஸ்வரூபியான இந்திரன் பின்னெண்ணின தென்னவெனில் சொல்லுகிறேன் - இந்திரன் - பிரம்மாத்மைக்கியத்தை அடைந்து ஸர்வதேதாத்மாவான என்னு டையவெனுமையும் பெரிதுமானஇந்த ரூபமானது வேதபாஹியர்களால் தர்க்கிக்கக்கூடாதது பரவசேந்திரியங்களுள்ள அசுத்தர்களால் சிந்திக்கவும் கிரகிக்கவும் கூடாது ஸச்சிதானந்த அ த்துவைதநிற்குண உத்தமஜோதியானது தர்க்கிக்கக்கூடாத வெனும்புள்ளது என்று தலைமா ரிச்சொல்வதினாலும் தாதாத்மியத்தை உருதிப்படுத்துகிறேன் அதுனாலல்லவா கிருதகிருத்திய னுனேன் இந்தஎனக்குபாஹிய கர்மசேஷத்துவமில்லாத்துனால் விதிகள் முடங்கிப்போய்விட் டபடியாலும் இப்போது நான் யாகாதிகர்மவிதியை அடையவில்லை இந்த எனக்கு நித்தியகர் மவிதிகளிருந்தபோதிலும் காம்மியநைமித்திகவிதிகள் விபலமாய் விட்டபடியால் ஆத்மாவுக்கு அவிதி சேஷத்துவம் வித்தித்தது இதில்ஸம்சயமில்லை, ஸகலவிதிசேஷத்துவமானது அனாத் மஞ்ஞர்களுக்கல்லவா கேழ்க்கப்பட்டிருக்கின்றன "ஸ்ரீகுருமூர்த்தி" அந்தஇந்தஅபரேக்ஷஆத்ம ஞ்ஞானத்தை முன்பிரம்மாவானவர் பிராஜாபதிக்குச் சொன்னார் அவர்மனுவுக்குச்சொன்னார் அவரெல்லோருக்கும்சொன்னார் எப்படி ஆத்மவித்தையானது தேவேந்திரனுக்கு ஸபலமாகபி ரகாசித்துதோ அப்படிநிஷ்காமகர்மங்களுக்குபல்மசொல்லப்படுகின்றன ஆசாரியகுலத்திலி ருந்துவேதத்தை அத்தியயனமசெய்துபின்கிரகஸ்தாச்சிரமியாகிசியானதேசத்தில்தன்வேதத் தைபாருயணம்செய்து வித்தியயின்பரம்பலாவித்திக்கிறதர்க்காகவிஷியர்களானபுத்திரர்களைபி

ரபெலப்படுத்தி தன்னிந்திரியங்களை யெல்லாம் சிதானந்தஸ்வரூபத்தில் ஸ்தாபித்துப் பசிமுதலான
துக்காக பிறுணிகளை ஹிம்ஸியாமல் மலம்பாம்பின் விருத்திக்கு துல்லியமாகிய ரெம்பவும்
யோக்கியமான உன்சவிருத்தியால் காலக்ஷேபஞ்செய்துவேதாந்தத்துக்கன்னியமான சாஸ்தி
ரங்களில் செய்தபரிச்சிரமத்தால் லளகிகர்களால் பூஜிக்கப்படுகிற ஜனங்கள் சித்தத்துக்கு விசேஷ
பத்தைச் செய்கிறவர்களாகையால் வளர்கள் வலிக்கிற இடத்துக்கன்னியமான புண்ணியஸ்தலத்தி
ல்வனிப்பான், இப்படி ஆயுஸ்ள்ள வரை வலிக்குரவன் தேகாவஸானஸமயத்தில் பிர்ம்மலோக
த்தையடையுவான் இவன்பரேக்ஷைப்பிர்ம்மவித்தாகையால் ஸத்தியோ முக்தியையடையமாட்டா
ன் நிர்ருணப்பிர்ம்மவித்தாகையால் பிர்ம்மலோகத்திலிருந்து திரும்பி ஜனிக்கமாட்டான் “பிர்
ம்மா” அய்யாதயாஸிந்துவான குருநாதரே நிர்விசேஷசிதாத்மாவில் ஸ்திரப்படுத்தின அந்தக்
கரணமுள்ளவன் பரேக்ஷஞ்ஞானமுள்ளவனென்று எப்படிச் சொல்லலாம் அப்படி ஸ்திரப்
படுத்துவதானது நிதித்தியாஸனமென்று சொல்லப்படுகிறபடியாலானால் அபரேக்ஷஞ்ஞானம்
ல்லவா சகலசுருதிகளிலும்கோஷிக்கப்படுகின்றன அபரேக்ஷமாகப்பிர்ம்மத்தைச் சொல்லு
மென்ற சுருதியால் ஆத்மவித்தையை உபதேசிக்கிறவரை ஸமியக்ஞானியாகச் சொல்லியிருக்கி
றதே பரேக்ஷப்பிர்ம்மவித்துக்கு ஆத்மவித்தியோபதேசகர்த்திருத்துவம் யுக்தமில்லையே, ஸம்
மியக்ஞானியில்லாத்துனால் வேதார்த்தத்தை அன்னியதாவாக அறிந்திருப்பானே, ஆகையால் கி
ரணுஸ்தாச்சிரமியானவன்வேதவாக்கியங்களை மாத்திரமுபதேசிக்கிறவனானேதவிற ஒருக்கா
லும்வேதார்த்தங்களை உபதேசிக்கிறவனாகமாட்டான் அல்லது கர்மகாண்டம் அந்தகிரகஸ்தனைமா
த்திரஞ்சேர்ந்ததாகையாலானால் அர்த்தங்களை உபதேசிக்கட்டும் வேதார்த்தங்களை உப
தேசிக்க அர்கனில்லை, யதிகளுக்கே வேதார்த்தங்கள் சுவந்தமாகையாலவர்களே அதினர்த்தத்
தை உபதேசிக்கத்தக்கவர்கள் வேதார்த்தத்தில் சொல்லிய ஆத்மவித்தையில் கிரகஸ்தாச்சிரமி
யானவன் அதிகாரமுள்ளவனானாகில் துரியாச்சிரமத்தை சுருதியில் வெகுவாகச் சொன்னத
ற்கு என்னபிரயோஜனம் இப்படி கேழ்க்கப்பட்டும் குருக்களுக்கு குருவந்தயாஸிந்துவமுத்தமரு
மாகிறதெகவிணாமுர்தியானவர்பிரச்சினம் செய்கிறதில் சமர்த்தனபிர்ம்மாவைப்பார்த்துச் சொ
ல்லுகிறார் “ஸ்ரீகுருமூர்திர” ஓய்பிர்ம்மாவே பிரத்தியகாத்மாவிடத்தில் மனதைஸ்தாபித்தவனும்
பரேக்ஷஞ்ஞானியாவானேதவிர ஸம்யக்ஞானியாகான் புருவங்களிடை இரதயம் கண்முதலான
துகளால் பரிச்சினன நிரகுணாத்மாவிடத்தில் மனதை ஸ்தாபிப்பது நிதித்தியாஸனமாகாது
சித்தசுத்திக்கு ஸாதனமான அந்ததியானத்தால் பிர்ம்மலோகத்தை அடையுவானேதவிர அப
ரேக்ஷபரமாத்மாவை அடையமாட்டான் பரேக்ஷஞ்ஞானிகளுக்கு குருப்பிரஸாதத்தால் உப
தேஷ்டருத்துவம் சித்திக்கும் ஸம்சயமில்லை நல்ல ஆசாரியனுலுபதேசிக்கப்பட்ட ஆத்மத்துவ
த்தை அறிந்த குருவானவர் ஸம்யக்ஞானியில்லாவிட்டாலும் வேதார்த்தத்தை உள்ளபடி அறிந்தி
ருப்பாரேதவிர அன்னியதாவாக அறிந்திருக்கமாட்டார் வருணன் ஆருணிமுதலானவர்கள்
தங்களுடைய புத்திரர்களுக்கு பிர்ம்மவித்தையை உபதேசித்ததாக உபனிஷத்துக்களிலேயே அறி
யப்படுகிறபடியால் ஸன்னியாசிக்கு தத்துவோபதேச அதிகாரமேதவிர கிரகஸ்தனிக்கில்லை எ
ன்னுசொல்ல இடமில்லை கிரகஸ்தர்களுக்கி ரெண்காண்டங்களையும் அர்த்தத்துடனுபதேசிக்க
அதிகாரமுண்டு யதிகளுக்கு ஞானகாண்டத்தை மாத்திர மர்த்தத்துடனுபதேசிக்க
ன்காண்ட அர்த்தங்களையும் உபதேசித்த சுகப்பிர்ம்மரிஷி முதலானவர்கள் ஆதிகாரிகர்களா
கையால் விவ்விடத்தில் உபமையில்கூட அபரேக்ஷாத்மவித்தையில் கிரகஸ்தனும் அதிகாரமுள்ள
வனான திருஷ்டதுக்கதுடன் கூடியிருப்பதாலுநிவிர்த்திக்கவேணுமென்ற இச்சைவந்தால்
சன்னியசித்துக்கொள்ளவேண்டியது ஓய்விதியே பரேக்ஷஞ்ஞானியாலுபதேசிக்கப்பட்டவன்
பரேக்ஷஞ்ஞானியாகத் தானானென்று நியமமுமில்லை அபரேக்ஷஞ்ஞானியாலுபதேசிக்கப்ப
ட்டவன் அபரேக்ஷஞ்ஞானியாவானென்றும் நியமமில்லை அப்பியாஸஞ்செய்கிறதில் சக்தி

அசக்திகள்னால் சிவியன் குருவுக்கு அன்னியவிதனான குருவானவர்ஸ்வரூப அப்பியாஸத்தி
ன்மார்க்கத்தை மாத்திரமல்லவா போதிப்பிவிப்பார் சிவியன் அந்தமார்க்கத்தை அனுசரித்து அ
ப்பியாஸஞ் செய்தால் ஞானத்தின் விருத்தியை அடையுவான் செய்யாவிட்டால் கஷயதையடையு
வான் இதுனால்குருவிடத்தில் தோஷமுமில்லை குணமுமில்லை இப்படி அப்பயதிக்கூறல் மொ
ழிபெயர்க்கப்பட்டதத்துவவாராயண சந்திரிகையில் ஞானகாண்டத்தின் ௩-வது பாதத்தில் ௧௮
வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

௧௯ - வது அத்தியாயம்.

பிர்ம்மா அய்யாகுரு மூர்த்தியே தயாஸமுத்திரரே சாந்தோக்கிய உபனிஷத்தின்
இரகச்சிய அர்த்தங்களை கேட்டு நான் தன்மனனென் ஸம்சயமில்லை அப்படியிருந்த போ
திலுமெந்த உபநிஷத்துனால் புத்தியுள்ள முமுக்ஷுவான்வன் குருவிடத்தில் பிரசினம்
பண்ண வேண்டிய அர்த்தத்தை அரியுவானே அந்தபிரசினே பனிஷத்தை கேழ்க்க இச்
சுக்குரென் - ஸ்ரீகுருமூர்த்தி - ஓய்பிர்ம்மாவே பிரசினே பனிஷத்தில் ஆருபிரசினங்கள் செய்ய
ப்பட்டிருக்குதுகள் அதுகளை கிரமமாகச் சொல்லுகுரென் ஸாவதானமாகக் கேளும் - பாத
வாஜனுடைய புத்திரன் ஸுகேசனென் நவன்-சிபியுடைய புத்திரன் ஸத்தியகரமென்றவன்-ஸ
ளரியனுடைய புத்திரன் காரகியனென்றவன் அசுவலனுடைய புத்திரன் கபந்தனென்றவன்-இந்
ருகுவுடைய புத்திரன் விதர்பஜனென்றவன் - கத்தியனுடைய புத்திரன் கபந்தனென்றவன்-இந்
தஆருஉத்தம பரமமணர்களும்கூட வெதவே தார்த்தங்களாகுர சப்தப்பிர்ம்ம அத்தியயனாதிதத்
பரர்களும் பரப்பிர்ம்ம பிறுப்திலானங்களை ஆதாவுடன் தேகுரவர்களும் ஸமித்பாணிகளு
மாகிபகவானாகிய பிப்பலாதரைச ரணமடைந்தார்கள் வினயத்துடன் கூடி யிருக்கின்ற அவர்க
ளை அந்தமகரிஷியானவர் சொன்னா-பிப்பிலாதர்-ஓய்பிரமணர்களே நீங்கள் தயஸ் விகளும்சுத்
தசித்தர்களுமாகுரீர்கள் ஆகிலும் மிகவும் சித்தசுத்திக்காக ஒருவருஷமிவ்விடத்தில் தபஸ்ஸு-
பிர்ம்மசரியம் சிரத்தை இதுகளுடன் கூடி-நிஷ்காமர்களு மரிஷ்பரிக்கிரகர் களுமாகி வலியுங்க
ள் பிள்ளவருக்கு எதிலிச்சையோ எதை அரியுகுரதில் புத்தியோ அந்தவிஷயங்களானபி
ரச்சினங்களை யெதார்த்தமாக அவரென்னிடத்தில் கேழ்கட்டும் அப்போது நீங்கள் கேட்டதுக
ளையும் அறியுமோமாகில் உங்களுக்கு கபடமன்றியில் நாம் சொல்வோம் இப்படி கெர்வமன்றி
யில் பிப்பலாதர் சொல்லியபோது இந்த ஆருபிரம் மணர்களும் அப்படியே குருசுச்சுருஷையு
டன்தபஸ்-செய்து கொண்டுவலித்தார்கள் அப்படியே ஒருவருஷமானபின் காத்தியாயனரெ
ன்றகபந்தியானவர் ஆதாவுடன் கேட்டார் “கபந்தி-பகவானே பிரம்மமணர்கள் முதலான இ
ந்தபிரஜைக ளெல்லாமெதனிடத்திலுண்டாயித்து இப்படி கேட்டவருக்கு பிப்பிலாதர் சொன்
னார்பிப்பிலாதர் இரண்ணிய கெர்பரென்றஸ்ரவஞ்ஞாசுவரணமுன் கல்ப்பபடி பிரஜைகளைவி
ரிஷ்டிக்குரதர் குத்தபஸ்ஸைச் செய்தார் ஜகத்ஸிரிஷ்டியின் பறியாலோசனை ஸவரூபமானதப
ஸ்ஸைசெய்தபின் ஸ்திரீபுருஷரூபமான மிதுனத்தை உண்டுபண்ணினார் யயினனும், பிறுண
னென்றும் சொல்லப்படுகிற சந்திரஸ-ஓரியர்களிருவரும் எனக்கு வெகுப்பிரஜைகளையும் அன்ன
த்தையும் செய்வார்கள் சந்திரனே மூர்த்தியாகும் அல்லதுமூர்தம் அமூர்தமிரெண்டுருபமா
னசருவமுமாகும் ஸ-ஓரியன் கீழதிக்கிலு தித்து அவ்விடத்திலுள்ள பிறுணங்களை தன்கிரணங்
ளுக்குள் தனக்கன்னரூபங்களான அதுகளை பிரவேசத்தால்தரிக்குரன் அப்படியே தெர்குமு
தலானதிக்குக்களையும் பிரகாசிப்பிவிக்குரன் அந்தஇந்த பிறுணனே ஸமஸ்தரூபியாகையால்
வைசுவானரனென்ற அக்கினியாயிறது ஸமஸ்தரூபியும் ஜோதிருபியுமான அந்தஸ-ஓரியனே
சகலத்தையும் புசிக்குமவனாக உதிக்குரன் ஸமஸ்தரூபியும் ஹரினவரன்னும் ஞானமுள்ளவ

ஊம்சர்வப்பிரணங்களுக்கு ஆதாரமும் முக்கியஜோதியும் தபிக்குரவனுமாகின்ற அந்தஸ-ஹி யனை முழுக்ஷுக்களறியுவார்கள் ஆயிரங்கிரணங்களுள்ளவனும் பிரஜைகளுடையபிரணானும் ஹருவிதமாக இருக்குரவனுமாகின்ற இந்தஸ-ஹியனுதிக்கிரூன்பிரஜைகளுக்கு நாதனுனஸம் வத்ஸரத்துக்குஇரெண்டு அயனமாயித்து அந்தஅயனங்கள் சந்திர ஸ-ஹியப்பிரதானமாகச் சொல்லப்படுகின்றன யாகங்ஷளையும்கணர்குளம் முதலானதுகளையும் செய்தகர்மிகள் அந்த புண்ணியபலத்தை புசிக்கிறதற்கு சந்திரலோகத்தை அடையுகிறார்கள்போகத்தால்கர்மம்மநசி க்கும்போது திரும்பவும் பூமியில்வருகிறார்கள் இதைதான்அபரப்பிரம்மோபாஸனைக்குபலமா கபெரியோர்கள் சொல்லுகிறார்கள் பின்எவர்கள் அங்குஷ்டபுருஷனாகின்ற பரப்பிரம்மத் தைசிரத்தயால் பிரம்மசரியத்தால்தபஸால்வித்தையாலும் உபாஸிக்கிறார்களோ அவர்கள் பிரு ணங்களுக்கு காச்சரியமும் அமிருதமும் அபயமும் பரப்பிரம்மமும் பரூயணமென்றுசொல் லப்பட்டுமிருக்கின்றஇந்தஸ-ஹியனை அடையுகிறார்கள் அந்தஉபாஸனையாலடையப்பட்டபிரம் மலோகத்திலிருந்து அவர்கள் நிர்குணப்பிரம்மவித்துக்களாகையால் திரும்பிவருகிறதில்லை பிதிருயாணமார்கத்தால் போகுகர்மங்களுக்கு ஸ-ஹியனிடத்திலிருந்து தகச்சுலுண்டாகின் றன ஹேமந்தசிரரிதுக்களைஒன்றுக்கி ஐந்துபாதமுள்ள ஸம்வத்ஸரரூபியும் பனிரெண்டுமா ஸங்களாகுற ஆகாரமுள்ளவனும் ஆகாசத்துக்குமேல் ஜலமுள்ளவனும் சகலத்துக்கும்பிதா லுமாக சூரியனைசிலகாலவித்துக்கள் சொல்லுகிறார்கள் சிலர்கள்ஏழுசக்கரமுள்ளரெத்தில் எப்போதும்ஸஞ்சரிக்குரவனும்காலாதீதனுமானஅந்தஸ-ஹியனிடத்திலேயேரதனூபியிலாரை க்கால்கள்போல்ஸர்வமும் அறப்பிக்கப்பட்டிருக்குதென்றுசொல்லுகிறார்கள் மாஸம்பிரஜாப திக் கிருஷ்ணபக்ஷம் அதின்ஒரு அம்சமானசந்திரன் அன்னமிதுகளாயிற்று சுக்கிலபக்ஷம்பிரு ணன் ஆதித்தியன்புசிக்கிர அக்கினி இதுகளைபிரணதெரிசிகள் சுக்கிலபக்ஷமென்றபிரணனாக ப்பார்குறார்கள் அந்தபிரணதெரிசிகள் கிரஷ்ணபக்ஷத்தில் யாகத்தைசெய்தாலும் சுக்லபக்ஷ த்தில்செய்ததாக அறியுகிறார்கள் மைத்தவர்கள்சுக்லபக்ஷத்தில்செய்தாலும் கிரஷ்ணபக்ஷத்தில் செய்ததாக அறியுகிறார்கள்எவர்கள்பகவீஸ்ஸ்திரீகளிடத்தில்திசெய்குறார்களோ அவர்களுக்கு ஆயுஸ்ஸு கூடியிக்கும் இரவில்செய்தால் அதேபிரம்மசரியமாகும்நெல்பயிர்முதலான அன்ன ரூபமாகதோதஸ்ஸில் பரிணமித்து ஸ்திரீயோனியில் விடப்பட்டதுனுவில்வித பிரஜைகளைபிரஜா பதியானவர் உண்டுபண்ணுகிறார் எவர்கள்பாரியையிடத்தில் சேருகின்றபிரஜாபதிவிருதத்தை பகவீல் நடத்தவில்லையோ அவர்கள் அந்தமிதுனத்தை ஜனிப்பிவிக்கிறார்கள் அந்த கர்மிகளுக்கு சந்திரப்பிருப்திருபமானபலம்சொல்லப்பட்டுது அல்லது பிரம்மலோகங்கிடைத்த போதிலும் புனரூவிருத்தியுண்டு எவர்களுக்கு பிரம்மசரியாதிதபசுவெகுவாக இருக்கின்றனவோஸத்திய மும் ஸ்திரமாக இருக்கின்றனவோ பொய்யும்காபட்டியமும் களடில்லியமுமில்லையோ அந்த நிஷ்காமிகளுக்கே சுத்த ஸத்துவப்பிரதானமான இந்தப்பிரம்மலோகம் திரும்பிவருமலிருக்கிற படிக்கிடைக்கும் அந்த அதிகாரிகளுக்குத்தான் பிரம்மாவின் தூறுவயஸ்ஸான உடனேஅவருட ன் கூட கைவல்யமுத்திகிடைக்கும் பின் வைதர்பனென்ற பார்கவன் வினயத்துடன் கருணா நிதியும் குருசிரோஷ்டருமான அந்தப்பிப்பலாதனையே பிரசினம்செய்தான்-பார்கவன்-பகவானே ஸ்தூலதேகரூபமான இந்தப்பிரஜையை எத்தனைதேவர்கள்தரிக்கிறார்கள் இதிலெவன்சிரோஷ்ட ன் இதைப்பிரகாசிப்பிவிக்குரவனெவன்-பிப்பலாதர்-பஞ்சபூதங்கள் வாக்கு சித்தம் நேத்திரம் சுரோத்திரமித்தனை பேர்களும் இந்தபாணத்தைஎடுத்துதரிப்போமென்றுசொன்னார்கள்இப்படி பெருமைக்காக விவாதித்துமோகத்தை அடைந்த அவர்களை முக்கியப்பிரணானவன்மோகத் தை யடையாதயங்களென்று சொன்னான் இந்தபாணத்தைநானே அஞ்சவிதமாகி அன்னியனை அபேகையாமல் தரிக்கிறேனென்றதைகேட்டுமைத்தவர்கள் முக்கியப்பிரணானிட்டு

பிருந்தார்கள் எப்படிவோகத்தில் வண்டானது தேன் கூட்டிலிருக்கும் பொது இருக்கவும்
கிளம்பும்போது கிளம்பவும் காணுகிறதோ அப்படியறியத்தக்கனது பின் வாக்கு முதலானதுக
ள்பிறுணனே ஈசுவரனென்று ஸ்துதித்ததுகள் அதுகளி நிதிஷ்ட்டான தேவதைகளான
அக்கினிஸ-ஹிரியன் பர்ஜன்யன் இந்திரன் வாயுபிரதிவிசந்திரன் ஸத்அஸத் அமிருதம்ஸ்வமும்
ரொதனாபியில் அரங்கன்போல் பிறுணனிதத்திலேயே வைக்கப்பட்டதுகள் நிக்ருபஜ-ஸ்ஸ-ய
ஞ்ஞங்கள் செஷத்திரம் பிர்ம்மம்பிரஜா பதிசகலமும் நீதான்மாதாப்பிதாக்களுடைய கெர்பந்தி
லும் நீயேஸஞ்சரிக்குறாய் நீயேஉண்டாகுறாய் மனுஷியர்கள் முதலானபிரஜைகளுன் பொருட்
டேதுவாரங்களால் பெலியைகிரகிக்குறார்கள் இந்திருதி தெவர்களுக்கு அவிஸ்ஸைசேர்சி
விக்குரவனும் நீதான்சகஷ-முதலான இந்திரயன் களுக்கும் அங்கிரஸ் முதலானரிஷிகளுக்கும்
எதுஸத்தியமான சரித்திராமோ அதுவும் நீதான்பிறுணனுக்கும் பிறுணன்நீதான் நாயகன்தே
ஜஸு-னூல நீயேருத்திரனாகுறாய் சகலத்தையும் ஸம்ஹாரஞ்செய்து இரெகிக்குரவன்நீயேஅந்
தரிக்கூத்தில்ஸ-ஹிரியனாக ஜோதியன்குபதியாகவும் ஸஞ்சரிக்குறாய் நீயேஎப்போது மெகமா
கியூமியில் ஜலத்தை வர்ஷிக்குறையோ அப்போது இந்தபிரஜைகள் அன்னத்தைஅடைந்து உன்
னைச்சேர்ந்தவர்கள் அன்னத்தை இச்சித்துக்கொண்டு அதிகமான அன்னங்கிடைக்குமென்றுநி
ச்சயத்துடன் ஆனந்தரூபியளாக இருக்கதுகள்ஸமஸத அன்னங்களையும்புசிக்குரஜாட ரஅக்கி
னியும் நீதான்எங்களுக்கு கெல்லாம் நீயேபதியாகவும் இருக்குறாய் இந்தநாங்களே உனக்கு அ
விஸ்ஸைக்குகிகிறவர்கள் வாயுவுக்கும்நீயேபிதாவாகுறாய்வாக்குமுதலானதுகளிருக்கின்ற உன்
சரீரத்தை சாந்தமாகச்செய் உத்கிரமியாதே இந்தஜகமெல்லாம் உன்வசத்திலேயேஇருக்கின்ற
னஸ்வர்கத்திலும் மைத்த இடங்களிலு மிருக்கின்ற சகலமும் உன்வசத்திலேயே இருக்கின்ற
னஆகையால்மாதாவானவள் புத்திரர்களைப்போல் நீயேஉன்னுடையவர்களான எங்களை இரெ
கிதிக்கவேண்டியது எங்களுக்கு நீயேசகல ஐசுவரியங்களையும் ஆத்மஞ்ஞானத்தையும் குடுக்க
வேண்டியது இப்படிவாக்குமுதலான பிறுணங்களால் சுருவருபியாக முக்கியப்பிறுணன் ஸ்
துதிக்கப்பட்டிருப்பதால் ஹேபார்க்கவநீயும் அந்தமுக்கியப்பிறுணனையே சிரேஷ்டனாகஅ
றி-பார்க்கவன்- ஸ்வாமிமனைக்காட்டிலும் பிறுணனெப்படி சிரேஷ்டமாகும் தைத்திரீயஉப
னிஷத்தில் பிறுணன்நிகிருஷ்டனாக நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்குதேபஞ்ச பூதங்களுடையஸத்துவரு
ணஸமஷ்டியில் மனதுண்டாச்சுதுபிறுணன்ரஜோகுணஸமஷ்டியிலுண்டாச்சுது ஆகையால்ம
னதேசிரேஷ்டமரகுரது மனதுக்குலளகிக வைதிகஞ்ஞானம்காணப்படுகின்றன பிறுணனுக்
குஜடாத்தமாவாகையால் ஞானம்காணப்படவில்லை ஸுஷு-ப்தியில் மனதுலயித்தபோதுஜாக்
கிரததாயிருந்தும் உள்ளம்வெளியு முள்ளசப்தம் முதலானதுகளைஅறியுதிரதில்லைஇந்தசரீரத்
திவிருந்து உத்கிரந்தி அடையுதிரமனோமயஜீவனை பிறுணன் அனுக்கிரமிக்குரதென்று சுரு
தியிருப்பதால் சகலசுருதிஞ்ஞர்களான தங்களால் மனதைக்காட்டிலு மந்த பிறுணன் சிரே
ஷ்டனென்று சொல்லக்கூடாது -பிப்பலாதர்- ஹேபார்க்வ தைத்திரீயசுருத்தியில்சொல்லியமன
துக்குஞானமிருப்பதால்து யுத்தந்தான் அப்படியிருந்தபோதிலும் அந்தமனதின் ஞானத்தைத்
துச்சமென்று நிச்சயித்துக்கொள்ளும்-அந்தஞ்ஞானமும் பிறுணனை அபேகிக்குரபடியாலும் பி
ஸுஷு-ப்தியில் பிறுணன்சேஷிக்குரபடியாலும் மனதுபிறுணனிதத்தில்லயிக்குரபடியாலும் பி
ருணனுல்மனதுகட்டப்படுகுரதென்று சுருதியிருப்பதுனாலும் பிறுணனன்றியில் மனதில்லாத
னானதெகிஎன்றும் இந்திரியங்களுக்குமாத்திரம் அத்தியக்ஷமானமனது ஸத்துவம் சமாயிருந்
தபோதிலும்நாரியத்தில் வைஷ்ணவியம்ஸம்பவிக்குமாகையால்பிறுணனிதத்தில்மனதுஜனித்து
தென்றுஅறியும் வித்துவானுடைய பிறுரப்தக்ஷயமையத்தில் வாக்குமனதிலும் மனதுபிறுண
னிலும்லயிக்குரதென்று சுருதியிருப்பதால் மனோமயனுக்குத் க்கிரந்தியானது பிறுணனைஅ

பேஷிக்குப்படியாலும் பிறுணனே பெரிதாகும் உதானன் உளந்துவெனென சர்தாவென்றசுரு
திகாணுருதல்லவாகர்த்தாவும்போக்தாவும்மாதேகத்தில்வஸிக்குரஜீவனுகுர பகஷிக்குஉயரக்கி
ளம்புருதார்க்கு மனப்பிறுணங்கள்இரெண்டுசிரகுகளாகஅறியும்(பார்கவன்)ஸவாமியாயுவுக்கு
பிறுணன்பிதாவென்று தாங்கள் சொன்னது அயுத்தமென்று என்சித்தத்தில்தோத்துருதே
வாயுவானதுபிறுணனுகி மூக்குதுவாரத்தில்பிரவேசித்தானென்றுசுருதியிருக்கின்றன வல்லவா
பிறுணனுக்கு முன்வாயுவிருந்ததாகக் காணுருபடியால் பிறுணனுக்குவாயுகாரணமென்றெசு
ருதிசொல்லுகின்றன (பிப்பலாதர்) அபஞ்சிகிருதவாயு வுக்குபிறுணகாணத்துவம் சொல்லப்ப
ட்டிருப்பதால் பஞ்சி கிருதவாயுவானது பிறுணனிடத்தி லுண்டானதென்று அறியும்வாயுவும்
தெகமுள்ளவனுகை யாலவனிடத்திலும் பிறுணன் அந்தரியாமியாவான் இந்தபிறுணன் சகல
தேகத்துக்குள்ளும்ருப்பதுனால் வாயுவையும்தரிக்குரதாரகும்இப்படிஅப்பயதீக்ஷதரூல்மொழி
பெயர்க்கப்பட்ட தத்வஸாராயண சந்திரிகையில் ஞானகாண்டத்தின் ௩-வது பாதத்தில்கு-
வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

உய - வ து அ த் தி யாயம்.

பின் களஸல்லியனென்றஆசுவலாயனனுனவர்சகலஅர்த்தத்தையும்அறிந்தவரும்சாந்த
மனதுள்ளவரும் குருவுமான பிப்பலாதரைபிரசினம்பண்ணினான் களஸல்லியன்-பகவானேஇந்
தபிறுணன்எதினிடத்திலிருந்து உண்டாயித்து எப்படி இந்தசரீரத்தில் வருகுரது எப்படிதன்
னைஜந்துவிதமாகப் பிரித்திருக்குறது தயாரிதியே அதை எனக்குச் சொல்லுங்கள் இப்படியே
ழக்கப்பட்டபிப்பலாதர் பிரசனத்தின் சாதாரியத்தைப்பார்த்து ஸந்தோஷித்து பிறுஞ்ஞான
சிஷியனைமுன்சந்தோஷிப்பித்துச்சொன்னார் -பிப்பலாதர்- ஹேஆசுவலாயன நீர்பேரிதானகே
ழ்வைகேழ்க்குறபடியால்பிரம்மவிஷ்டருசீர்ஆகையாலுமக்குச்சொல்லுகுரேன்ஸகலவேதாந்
தங்களிலும்பிரசித்தனும் சித்ருபியும் அகண்டானந்தஸத்ருபியும்ஸ்ரவத்துக்குமாதாரனும் நிர்க்
குணனும்அமலனுமாகின்றபரமாத்மா விடத்திலிருந்துபிறுண னுண்டாகிறது புருஷனிடத்தில்
சாயைபோலிந்தபிறுணனிடத்திலுமனதுஎப்பவும்இருக்கின்றனஇருஜன் அன்னியர்களைப்போல்
பிறுணன்அபஞ்சிகிருதவிகாரமானமனதுடன் இந்ததேகத்தில்வருகின்றனநேத்திரம்முதலான இந்
திரியங்களைவெவ்வேருகநியொகிக்கிரதுதானம்மலஜலதுவாரங்களிலிருக்குறதுஎழுஅர்கியுள்ள
ஜடருக்கினியிலாகுதிசெய்யப்பட்டஅன்னத்தை ஸமமாகச்செய்கிற ஸமானவாயுநாபியிலிருக்
கின்றனசகலத்துக்குமாத்மாவான இந்தப்பிறுணன் தன்சக்தியினாலேயேபுரிக்கப்பட்டுஇரதயத்
திலிருக்கின்றன இதில்துத்தொருநாடிகளுண்டு ஒவ்வொன்றுக்கும் நூநூநூவீதம்பேதமுண்டு
பின்னும்எழுபத்தீரூயிரம்நாடிகளிருக்குதுகனதுகளில்வியானவாயு ஸஞ்சரிக்குறதுஉதானவாயு
ஒரேநாடியாலுயரேபுண்ணியலோகத்தையுண்ணியத்தாலும்பாபலோகத்தைபாபத்தாலும் சேர்
பிவிக்கிறது-புண்ணியபாபமிரண்டு லம்மனுஷியலோகத்தைசேர்பிவிக்குரதுவெளியில்காணப்ப
டுகிறஇந்தஸ-ஒரியனு மிந்த பிறுணந்தான் நேத்திரத்திலிருக்கின்ற இந்த பிறுணனையும் இந்த
ஸ-ஒரியனே அனுக்கிரகிக்கிறுன்பிரதிவியினதிஷ்டானதேவதையானது அபானவாயுவையும் ஆகா
சாதிஷ்டானதேவதையானது வியானனையும்தேஜோதிஷ்டானதேவதையானது உதானனையும்
சேர்த்துக்கொண்டு இதர தேகத்தை அடையுகிற ஜீவனுடையமரணகாலத்தி லிந்திரியங்க
ளுடன் கூடினமனதில் சேர்ந்து பிறுணனை அடையுகுரது தெஜஸ்ஸ-டன் கூடியஅந்த பிறு
ணனானது புசிக்கிர ஆத்மாவுடன் இந்தலோகத்தில்போகம்முடிந்தஉடனேபரலோகபோகத்து
க்காகசெய்யப்பட்ட கர்மங்களின் பலத்துக்காககல்பித்தலோகத்தை புஜிக்குரவனை சிக்கிர
த்தில் சேர்ப்பிவிக்கிறது இப்படியெவன் பிறுணனை அறியுவானே அவனுக்கு ஒருக்காலும் ஸந்

தநிநசிக்காது கிரமமாக பிறுணனும் ஞானத்தால் அவன் அமிருதநுகவு மாவான் பிறுணனு
டைய உத்பத்தியையும் வரவையும் விபுத்துவத்தையும் ஐந்துவிதமானஆத்தியாத் மிகஸ்தானத்
தையும்நிந்து அமிருதத்தைபுசிப்பான்பின்ஸௌரியாயணியானகார்கியனுனவன்ருருக்களிலுத்த
மருனஅந்த பிப்பலாதரை பிரசினம்செய்தான் பகவானே புருஷனிடத்திலெதுகள் தூங்குரு
துகள் இந்தஜாக்ரத்திலும் எதுகளிருக்குதுகள் எந்ததேவன் ஸ்வப்னங்களைப் பார்க்குருன்
இந்தஸ-கமெவனுக் குண்டாகின்றன வாக்குமுதலானதுகளெல்லாமெவனிடத்திலிருக்குதுகள்
ள்இப்படிபிரசனம்செய்த கார்க்கியனுக்கு ஸ்வஉத்தரங்களையும் அறிந்த வர்களுக்குள் பெரிய
வருன பிப்பலாதர் சோன்னார்-பிப்பலாதர்-எப்படிஸ-ஒரியகிரணங்கள்மண்டலத்தி லொன்றாகி
பின்னதுயகாலத்தில்வெளியில்சிதருகுரதுகளோஇப்படிஸ்வமும்பரதேவனா கியமனதிலொன்
ருகுரபடியால்புருஷன்கேழ்வும்பார்க்கவுமில்லேரஸமகெந்தம்ஸ்பரி சங்களையும்கிரகிக்குருனி
ல்லேவாங்கவும்சொல்லவும்விஷயிக்கவும்மலத்தைத்தள்ளவும் ஸஞ்சரிக்கவுமில்லை தூங்கமாத்
திரம்செய்குருன் இந்தசரீரமாகுறபுரத்தில் பிறுணங்களாகுறஅக்கினிகள்ஸ்பஷ்டமாகமுழித்து
க்கொண்டிருக்குதுகள் அபானன்கார்கபத்திய அக்கினிபிரணயனத்துனால் பிறுணன் ஆகவனீ
யஅக்கினி விரானவாயுவானது அன்னவாஹாரியபசனம் தெகஷிணாக்கினியாகச் சொல்லப்
பட்டான் ஸமானவாயு வானது இந்த உச்சவாஸ நிசுவாஸங்களை ஸமமாக நயிப்பிவிக்குரது
உதானவாயுவானது யஜமானனுக் கிஷ்டமான இருள்மய ஸ-ஷ-ப்த ஸகுணப்பிரம்மத்தை
சேர்பிவிக்குறது கஷ்டம்அந்த ஸ்வப்னத்தில் தேவனுன தைஜஸ்னென்ற ஜீவாத்மா மகிமை
யை அனுப விக்குருன் முன்காணப்பட்டதைப் பார்க்குருன் முன்கேழ்க்கப்பட்டஅர்த்தத்தை
யும்கேழ்க்குருன் திக்குதேசங்களுடன்அதைஅனுபவிக்குருன்காணப்பட்டது காணப்படாதது
கேழ்க்கப்பட்டது கேழ்க்கப்படாதது ஸத்துஅஸத்து சகலத்தையும் பார்க்குருன்ஸ்வதைஜஸ்
னும் பார்க்குருன் அந்ததைஜஸ்ஜீவனெப்போது தெஜோமயமான நாடவிசேஷத்தால் பங்கப்
படுகிறுலே அப்போது ஸ-ஷ-ப்த்தியை அடைந்து ஸ்வப்னங்களைப்பார்க்குருனில்லைஇந்த
ஸ-கமானது ஸ-ஷ-ப்த்தியில் பிறுஞ்ஞானுக்கு ஸ்பஷ்டமாகுறது ஸம்பந்தத்தால் தைஜஸ்
னுக்குபரரிக்கப்படுகின்றன எப்படி வலிக்குறதர்க்காகவிருக்ஷத்தைப்பகஷிதெத்திருக்குரது
களோ அப்படிபிறுஞ்ஞ னென்றஜீவனிடத்தில்தைஜஸ்னிருக்குருன்பிரிதிமுதலானதுகளும்
தன்மாத்திரைகளும் விஞ்ஞானாத்மாவான புருஷனும் சறுசாமானசகலமும்ஸ-ஷ-ப்தனுக்கு
அபின்னந்தான் இந்தமுன்னுறவதானஸ-ஷ-ப்தஜீவனைதூரியமும்சாயையத்ததும்சரீரமந்ததும்
இரக்த மத்ததும்சக்தமும் அக்ஷரமும் நிஷ்களமும் பாஞ்ஜோதியும் உத்தமமுமாகின்றபிரம்
மமாகவன்பார்க்குருனே அவனேஸ்வஞ்ஞன் ஸம்பிபக்ஞானியாகுரு னென்றுகருதியிருக்
கின்றன ஹேகார்க்கியஉனக்கு சாயையத்தமுதலானஎந்ததர்மங்கள்சொல்லப்பட்டுதுகளோ
அதுகளெல்லாம் பிறுஞ்ஞஜீவனுக்கு பின்விசேஷணமாக அறிமுன் விசேஷணமாக அரியாதே
மூன்று சரீரங்களிலிருந்து கிளம்புருதார்க்கு முன்பாஞ்சோதியில்லாததுனால் ஸம்பிரஸாதசு
ருதியாலும் இந்தஅர்த்தமே அறியப்படுகின்றன கிளம்புகுறதார்கு முன்னேஜீவனுக்கு அந்ததா
தைகளிலுள்ளவர்கள் ஜீவாத்மாக்களென்றும்நாலாவதுஅவஸ்தையிலுள்ளவன் பரமாத்மாவென்
றும்சகலசாஸ்திரங்களிலும் கொஷிக்கப்படு கின்றனவேஆனால்தூரியனுன பரமாத்மாவிடத்தி
லெந்தசப்தங்கள் பிரயோகிக்கப் பட்டிருக்குதுகளோ அதுகளெல்லாம் சுருதிஸ்மிருதிகளில்
ஸ-ஷ-ப்தனிடத்திலும் சொல்லப்பட்டிருக்குதுகள் ஆகிலும் ஸமீபத்தி லிருப்பதாலுபச
ரிக்கப்படுகுறதென்ற இந்த அர்த்தத்தை ஹேகார்க்கிய மிகவும்புத்தியுள்ள நீமரக்கக்கூடாது
ஸ-ஷ-ப்தியில்சகலப் பிரஜைகளும்அகண்டைகரஸிரஞ்ஞனப்பிரம்மத்தை அடபுகுரதுகளெ
ன்னுசொல்லுகிறவர்களுடையமதம் தான் ஜீவத்திரயவசனத்துக்கவசாச மில்லாத்துனால்கெட்

டதாரும்ஸம்ஸாரத்துக்குமுக்கியபாத்திரமானவிசுவதைஜஸப்பிரஞ்ஞனென்றஜீவத்திரயமானதுஜாக்கிரத்துமுதலானமுன்றவஸ்தைகளினிருக்கிறதாகவும் விகாரஸம்பந்தப்பட்டதாகவும் முகூஷுக்களால் தள்ளத்தக்கதாகவும் வேதாந்தங்களில் பிரசித்தமல்லவாஜீவனென்றதுஅவித்வையின்ஸம்பந்தப்பட்டதாகையால்ஜீவனிருக்கிறானென்று ஒருவனைகல்பிக்கிறதில்எவ்வளவும் பிரயோசனமில்லை எனில் அப்போது ஸ-ஷ-ப்தி அவஸ்தையை அடையுமிபிரஜைகள் சித்திசெய்தவிலை ஒருஅவஸ்தையுள்ளவன் மைத்தொரு அவஸ்தையை அடையுமிபிரஜைகள் சித்திசெய்தவையானதுமைத்தொருஅவஸ்தையை அடையமாட்டாதுபிரம்மம்அவஸ்தையத்ததாகையாலது தானிந்தஅவஸ்தைகளைஅடைந்துதென்றும் சொல்லக்கூடாதுஆகையால்பூமியில்ஸ-ஷ-ப்தனைபிரம்மமென்று வாதிக்கிறவர்களுடையமத்ததைசுமீஜீவனென்றஅபரூத்மாவானவன்அவித்தையிலுண்டானபோதிலும்அவித்தியாஸ்வரூபியானபோதிலும்அவன்அஸத்ஸ்வரூபிதானென்றுசொல்லுகிறார்களிப்படியாகில் ஸ்பஷ்டமாககாணப்படுகிற இந்தவியவகாரதேசசித்திக்கவேமாட்டாது சுருதியில் சொல்லியவியவாரஸத்தைனால்சுருதியுத்தியுன்சாஸ்தரம்செய்யப்பட்டால் அப்போது புருஷர்களுடைய மோகூர்தமானஇவ்விதபிரயத்தினம்ஸபலமாகும்ஸ-ஷ-ப்திஸத்தையானதுஅபரமார்தமாகிலப்போது ஸ-ஷ-ப்தனுக்கும்பேதமில்லையேநிர்குணத்தமாவை அடைந்தவனேபெந்தம் விட்டவனிடத்தில் தன்னுடைய அஞ்ஞானமிருக்குதென்ற வசனமெப்படிக்கடும், ஸ-ஷ-ப்தப்பிரம்மவாதத்துக்கு பிரமாண கெந்தங்கூட இல்லாத்தனால் அதைநிரூகரணஞ்செய்குரதிலிவ்வளவு யத்தினம்செய்யவேண்டாம் ஆகிலும் சிலர்களாலந்த வாதம் பிரபலப்படுத்தப்பட்டிருப்பதாலிவ்வளவுயத்தினம்செய்யப்பட்டது சகலபிரஜைகளும் நித்தியம் ஸ-ஷ-ப்தியில் புரித்தத்தென்ற நாடியில் சயனித்துக்கொள்ளுகிறார்கள் அதிலிருந்துதிரும்பவும் எழுந்திருந்து ஸம்ஸாரதுக்கங்களில் மிகவும் விமுகிறார்களிப்படி இருக்கபிரம்மத்தை அடைந்தார்களென்றெப்படி சொல்லலாம் எதில் பிறுணனுக்கு நாசம் சித்திக்கிறதோஅதே அதைவைதநிற்குண சிதேகரஸமானபரமாத்மாவாகும்இந்த சுஷுப்தியில்பிறுணன் நசியாமலேகாணப்படுகிறது ஆகையாலதுநிற்குணத்தமாவென்றபுத்தியைநன்றாக நீ விட்டுவிடு தைஜஸர்களை நன்ற பிரஜைகள் தினந்தோறும் ஸ-ஷ-ப்தியில் பிரம்மத்தை அடையுமிதகளைன்று மட்டும் சகலவேதாந்தங்களும் சொல்லுகிறதானேதவிர அதுஸகுணமென்றவதுநிர்குணமென்றவது நிச்சயித்துச்சொல்லவில்லைவியாக்கியானித்தவர்களோவெனில்சிலர்கள்நிரம்மல நிர்குணத்துவை தஜோதியே ஸ-ஷ-ப்தனென்று சொல்லுகிறார்கள் சிலர்கள் நசிக்கத்தக்கனது கனத்த இருள் ஸகுணமென்றும் சொல்லுகிறார்கள் அதிலிரண்டாவதே என்னுடையமதம்சுருதிகளிலெங்கும் மேல் சுருதிகளால் சொல்லப்பட்ட துரியாத்மாவுக்கே நிர்குணத்துவம் காணுகிறபடியால் மைத்த சகல இடங்களிலும் அந்த சுஷுப்தனுக்கு தன்னறிவும் அன்னிய அறிவுமில்லைஎன்ற சப்த மிருப்பதாலும் தள்ளத்தக்கன ஆனந்தஸ்வரூபியானபோதிலும் பசுமுதலானசகலஜந்துக்களுக்கும் ஸாதாரணமாக இருப்பதினாலும் சுருதியால்சொல்லப்பட்டாத அர்த்தத்தை எப்படி நிர்ணயிக்கலாமென்று உன்மனதில் சங்கைவேண்டாம்இப்படி அப்பயதிக்ஷிதரஸ்மொழிபெயரக்கப்பட்ட குருஞ்ஞானவாஸிஷ்ட தத்துவஸாராயண சந்திரிகையில்ஞானகாண்டத்தின் ௩-வது பாதத்தில் ௨௮ - வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

உக-வ து அத்தியாயம்.

பின்னுத்தமகுருவான இந்தப்பிப்பலாதரை சிபியின் புத்திரனான ஸத்திய காமனென்
றவன் ஸத்தியத்திலேயே முக்கியமனதுள்ளவனாகிபிரச்னம்செய்தான் (ஸத்தியகாமன்) பசுவா
னே எவன் மனுஷியர்களுக்குள் மரணம் வரை இடைவிடாமலோங்காரத்துக்குள்ளிருக்கின்ற

ஞானகாண்டத்திற்
நிற்குணப்பிரம்மத்தை அபித்தியானம்செய்கிறோ அவன் அந்த அபித்தியானத்தாலெந்தலோ
கத்தை ஜயிக்கிறான் கருணாநிதியே அதைச்சொல்லுங்கள் இப்படி பிரணவாரதத்தைஅறியவே
னுமென்று இச்சையுள்ளஸத்தியகாமனை பிப்பலாதர்சொன்னார்-பிப்பலாதர்- ஸகுணம் நிக்ரு
ணமென்றும் பரம் அபரமென்றும் பிரசித்தமான பிரம்மமே ஒங்காரமாகும் அதை அறிந்தவர்
னதையே அடையுகிறான் பரணவமாத்தாகளை பிரித்தால் பரப்பிரம்மமாகிறது பிரியாவிட்டா
ல் சப்தரூபமான அபரபிரம்மாகும் அது ஜபத்துக்குமாத்திரமுபயோகப்படும் வெகுமாத்தி
னாகளுள்ள பரப்பிரம்மாபித்தியானத்தால் பிரமாத்தமைக்கியம் ஸம்பவிக்கிறபடியால் பரப்பி
ரம்மத்தியானம் செய்கிறவித்துவான் பிரம்மஸ்வரூபத்தையே அடையுகிறான் ஒரோமாத்தினாயு
ள்ள அபரப்பிரம்மத்தியானத்தால்க் பிரும்மண்ணியம் ஸம்பவிக்குறபடியால் பரப்பிரம்மத்
தியானம் செய்கிறவன் மனுஷ்யலோகத்தைஅடையுகிறான் பிரணவாதின்ஸ்வரூபிகளானரிக்கீ
தங்களிந்த மனுஷ்ய லோகத்தை அடைந்தவனுக்கு அப்புதமான ஸர்வ ஐசுவரியத்தையும்
சேர்பிடுகிறார்கள் ஒங்காரத்தின் மத்தியம் மாத்நிருஸ்வரூபிகளான யஜுர் வேதங்களந்தரி
க்ஷத்திலிருக்கிற சந்திரலோகத்தைசேர்பிவிடுகிறார்கள் அந்தஉபாஸகந்தேவாதிகளால்புலிக்கு
த்தக்கன போகததை புலித்தபின் புண்ணியம் க்ஷயித்தபோது மனுஷ்யலோகத்தை அடையு
வானென்றஸ்மிருதிப்படி திரும்பவும் பூமியில்ஜனிக்கிறான் மூன்றுமாத்தினாயுள்ளஒங்காரத்தா
ல்பரமபுருஷனை எவன் தியானம்செய்வானோ அவனை ஸாமவேதங்கள் ஆதித்தியன் வழியால்பி
ரம்மாவுடையபத்தையைசேர்பிவிட்டுருகிறார்கள் அதர்வணஸ்வரூபமும் துரியமாத்தினுஸ்வரூபமும்
பரமபுருஷனும் பிரத்தியகாத்மாவுக்குமேல்பட்டவனுமாகியபரமாத்மாலை அபித்தியானத்தா
ல் பார்குரவனதையே அடையுகிறான் இதில் மூன்றுமாத்தினாகள் நாசமுள்ளதுகள் ஒன்றுக்
கொன்றுசேர்ந்திருக்கிறார்கள் பிரிவதத்துகளாகபிரயோகிக்கப்படுகிறார்கள் உள்வெளிநடுக்கிரி
யைகளில் பிரயோகிக்கப்படும்போது ஞானியானவன் பயப்படமாட்டான் ரிக்வேதங்களாலிந்
த பூலோகத்தையும்யஜுர்வேதங்களாலந்திரிக்ஷத்தையும்ஸாமவேதங்களால்பிரம்மலோகத்தை
யும் அடையுகிறானென்று ஏதைகவிகளறியுகிறார்களோ அதைவித்துவான்ஒங்காரத்துலேயே
அடையுகிறான் சொல்லியதுனால் சாந்தியையும் அஜரத்தையும் அமிருதத்தையும் மிகவும் அப
யத்தையும்அடையுகிறான்-ஸத்தியகாமன்-ஸ்வாமி மூன்றுமாத்தினாகள்நசிக்கிறார்கள்என்ப
படிசொன்னீர்கள் அகாரம்முதலானஅந்தமாத்தினாகள்ரித்தியமானபிரணவத்துக்கல்லவாசொ
ல்லப்பட்டிருக்குதுகள்பிரணவத்துக்குநாசம்வந்தாலப்போது அதுனால்சொல்லப்படுகிறபடியா
ல்பிரம்மத்துக்கும்நாசம்வரும்ஸம்சயமில்லை-பிப்பலாதர்-மூன்றுலோகங்களையும் அடையுகிறத
ற்குஸாதனமாகமூன்றுமாத்தினாகள்சொல்லப்பட்டபடியால்அதுகளுக்கு நாசம்யுத்தந்தான் அ
ந்தமாத்தினா என்ற நரலாவது மாத்தினாமாத்நிரம்அகண்டப்பிரம்மப்பிரறுப்திஸாதனமாகையா
ல் நித்தியமாகும் அகாருதிமூன்றுமாத்தினாகளால்சொல்லப்படுகிற பிரம்மம்நிற்குணமாயிரு
ந்தபோதிலு மிவ்விடத்தில் ஸகுணந்தான் அர்த்தமாத்திரையி னர்த்தமான ப்ரமாத்மாவான
வன்அமாத்திரானென்றும் நாலாவதுவனென்றும் பாரமார்த்திகனென்றும் நித்தியசேதனனெ
ன்றும் மைத்தோரு விடத்தில் சொல்லப்படுகிறான் சிலபக்தர்கள் நாலுமாத்திரையுள்ள
பிரணவத்தை பிரம்ம விஷ்ணு ருத்தி ரேசுவர பரமாகச் சொல்லுகிறார்கள் வருகோபனி
ஷத்து முதலானது களாலனேக மிடத்தில் நிற்குணப் பிரம்ம பரமாக சொல்லப்பட்டிருப்ப
தாலதுயுத்தமில்லை நாலு மாத்திரைகளும் முக்கிய விருத்தியால் முழுக்ஷுண்களுக்கு நாலு
ல்பிரம்மத்தையே ஆதரவுடன் போதிப்பிவிக்குரதுகள் அகாரமானமுதல் மாத்திரைமாத்நிர
ம்ஜீவேசுவரரூபமான முதல்பாதத்தை போதிப்பிவிக்கும் மைத்தமூன்றுகளும் திருபாத்பிரம்
மத்தை பொதிப்பிவித்து கிரமமுகத்தியையும்ஸத்தியோமுகத்தியையும் கொடுக்கும் -ஸ்ரீகுருமூ
ர்த்தி பின்னிந்தபிப்பலாரைஸு கேசனென்றவனும் பிரசினவித்துக்களுக்குவரனும் புத்திய

௭

ள்ளவனுமானபாரத்து வாஜன்வினயத்துடன் கூடிபிரசினுசெய்தான் -ஸ-கேசன்- ஸர்வஞ்ஞானஸத்குருவே கௌஸல்யினுன ஹிரணணியநாபனெனா இரூசபுத்திரன் என்னிடத்தில் வந்த ஒரு பிரசினம் செய்தான்-ஹிரணணியநாபன்-ஓய்பரதுவாஜரேஷோட்சகலையுள்ளபுருஷனை நீர் அறியு வீராவென்று கேட்டவனை நானறியேனென்று சொன்னேன் எனக்குத்தெரிந்தால் சொல்லமாட்டேனாவென்றும் நான் சொன்னதை கேட்டு அந்த இரூஜ புத்திரன் மௌனத்துடன் போய்விட்டான் அறியாததைச் சொல்லுகாவனும் அறிந்ததைச் சொல்லாதவனும் வம்சத்துடன் நசித்துப் போவானல்லவா ஆகையால் நான் சொல்லவில்லை ஆகையால் நந்த வேரட்சகலபுருஷனை தங்களிடத்தில் நான்கேழ்க்குரேன் அவனெவ்விடத்திலிருக்குருளெனக்குச் சொல்லவேணும் தாங்கள் ஸர்வஞ்ஞானகையால் தத்துவமாகச் சொல்லுங்கள் -பிப்பலாதர்- ஹேஸம்மியனே எவனிடத்திலிருக்கிறான் முதலானபதினாருகலைகளு மூண்டாயிக்குதுகளோ அந்தபுருஷனின் தேகத்துக்குள்ளே இந்த சரீரத்திலிருந்தெவன் உத்திரந்தியடைந்தால் நான் உத்திரந்தியை அடையவேன் எனிருப்பிலிருந்தால் நான் மிருப்பிலிருப்பேனென்று ஈகூணம் செய்தான் இதரகருதியரலும் பிரகிருத்தத்தில் பிரணஸிரிஷ்டிருத்துவம் காணுகிறபடியாலும் உத்திரந்திகர்மத்துக்கு ஜீவனே பிரதானமென்றும் கீழேயும் சொல்லப்பட்டிருப்பதால் மானகாலத்தில் பரலோகத்துக்குப்போகத்தக்கன ஜீவனை பிரணனென்கொண்டுபோகிறபடியாலும் பிரணனத்தவனுக்கு அலைவுகூட இல்லாது நின்றாலும் உத்திரந்திகர்மமானது பிரணப்பிரதானமாயித்து ஜீவன் பிரணனை சிரிஷ்டிருத்தபடியாலும் ஸர்வகர்ம பலத்தையும் புஜிக்கிறபடியாலும் பிரணாதிசகலத்துக்கும் அத்தியக்ஷணகையாலும் அவனுக்கு பிரதானனியம்கூடும் எப்படி உலகத்தில் சமயம் செய்குரபிரத்தியனிடத்தில் புசிப்பும் புசித்திர இரூஜனிடத்தில் சமயம் செய்கையும் காணப்பட வில்லையோ அப்படி பிரணாதிசகல்களில்லாமாதனாயிருந்தபோதிலும் ஜீவனுக்கு போகார்தமான உத்திரந்திகர்மத்தில் பிரதானனியமில்லை முக்கியப்பிரணனுக்குத்தானது வித்திக்கின்றன அந்த ஜீவன் ஐந்து விருத்திகளுள்ள பிரணனை சிருஷ்டித்ததின் சிரத்தையை சிருஷ்டித்தான் பின் ஆகாசம்வாயு அக்கினி ஜலம் பிரிதி விஸகல இந்நிரியங்களமனது அன்னம் வீரியம் தபசு மந்திரங்கள் கர்மம் லோகங்கள் பெயரிந்தபதினாலு கலைகளையும் ஸிரிஷ்டித்தான் இந்தகலைகளெந்தபுருஷனிடத்திலிருக்குதுகளோ அந்தபரமாத்மாவே ஷோட்சகலையுள்ளவன் பரனுடைய அம்சனாகையால் அபரண ஜீவனும் ஷோட்சகலெனென்று சொல்லப்படுகிறான் எப்படி ஜலரூபமாகப்பெருகின்ற இந்தநதிகளெல்லாம் ஸமுத்திரத்தை அடைந்து லயத்தை அடையுகிறதுகளோ கெங்கையமுனை ஸர்வவினென்ற பெயர்களையும் வெருப்பு கருப்பு சுகப்பு ரூபங்களையும் விட்டு வேரை நாமரூபங்களை அடைந்து ஸமுத்திரத்தைத்தவி ரவேரில்லாமல் ஸமுத்திரமென்று சொல்லப்படுகிறதுகளே தவிர நதிகளென்று சொல்லப்பட் றது தத்வமஸிமூதலானமகாவாக்கியார்தநிதித்தியாஸனத்தாலுண்டானஸம்மியக்குரானத்தத்ரல் சித்தகனபாமாத்மாவிடத்தில் லயிக்கிறதுகள் பிரகிருத்தபுருஷனை கலையுள்ளவனென்றும் ஸகுண மென்றுமெண்ணி தள்ளத்தக்கனவெனென்று எவனாவது சங்கிப்பார்ன் அந்தசங்கையுத்தமில்லை ஏனெனில் இந்த கலைகளந்த புருஷனிடத்தில் அருபநாசத்தை அடையுகிறதுகளல்லவா ஆகையால் ஷோட்சகலையும் அவனுக்கும் உண்டு ஆகையால் ஷோட்சகலன் ஸகுணனாவான் ஆகிலும் பிரகிருத்தகலைகளுக்கவனிடத்தில் நாசம்வரத்தக்கதில்லை ஆகையால் அவன் பரமாத்மாதான் பிரணாதிசகலகலையும் முன் அனேகவிதமான ஸம்ஸாரத்துக்களையென்கொண்டிருக்கின்றன

கிறதானது எவனுடைய அனன்னியத்துவ பஜனத்தால் முமுக்ஷுவுக்குமவிக்குமோ பூர்ணனு மபரமனும் ஜோதிர்மயனும் நிஷ்களனுமான அந்த புருஷனையே பஜிக்கிறேனெனினம்தோரும் ரேசகாதிரூபமான ஹடயோகாப்பியாஸத்தாலும் உத்திரந்தியாலும் அந்த கலைகள்தானே சமித்தபோதிலும் அந்த பரமபுருஷனை அடையமாட்டான் சகலவேதாந்தசித்த அத்துவைதபுருஷனாகிருனென்று நித்தியமடுக்கப்பட்ட அமலபரத்தியானத்தினாலேயே அடையுவான் இரதநாபியில ஆகாக்கால்கள் போலெவனிடத்திலிருந்தக்கலைகளிருக்கின்றதுகளோ அறியத்தக்கன அந்தபரமபுருஷனை அறியுங்கள் அறிந்தாலுங்களுக்கு மிருத்தியுயின் துன்பமில்லை இவ்வளவுதான் ஸன தனமான பரப்பிரம்மத்தை நானறிந்தேன் இதற்குமே லரியத்தக்கது சுருதிஸ்மிருதிகளிலொன் றுமில்லை இப்படி குருவான பிப்பிலாத மகரிஷியால் சொல்லப்பட்ட அந்த ஆறுசிஷியர்களும் ஸந்துஷ்ட சித்தர்களாகி பூஜித்த மருபடியும் சொன்னார்கள் அய்யா குருநாயகரே அவித் தையின் பெரிதானகரையை எங்களை எத்தனை வத்ததாங்களோ எங்களுக்கு பிதாவாகுரீர்கள் நிச்சயம் -பிரம்மா- பிரசினம் செய்த இந்த ஆறு சிஷியர்களும் குருவிடத்திலொன்றாகக்கூடி பிரசினம் செய்தார்களா அல்லது வெவ்வேறாக பிரசினம் செய்தார்களா பிரசினம் வெவ்வே ராக இருப்பதால் ஒன்றுசேராமல் வேறாக கேட்டார்களென்றும் சொல்லிடமிருக்கிறது எங்களுக்கு பிதாவென்றது லொன்றாகச்சேர்ந்துகேட்டார்களென்றும் சொல்ல இடமாயிரு க்குது பிரசின உத்தரகாலங்களில் வெவ்வேறாக இருப்பார்களாகில் அப்போது ஆருபேக் கருவணம் செய்ததாகக் காணப்படாததுனாலும் வேரன்றியிலொன்றாகவே இருப்பார்களாகில் ப்ரோது சுருதிரகஸ்யார்தங்களை ஸதஸ்விலுபதேசஞ்செய்கிறது அயோக்கிய மாகையால்குருவு க்கேபெரிதானகுத்தம் நேரிடுகிறது லோகத்தில்திகாரிகளும் ஸமபுத்தியுள்ளவர்களாகமாட்டா ர்கள் அந்தஆருபேர்களுக்கும் பிரசினம்விசித்திரமாகக்கண்டபடியால் புத்தியும் ஸமமாகக் காண வில்லை ஆகையால் அந்த ஆறு சிஷியர்களும் ஒன்றாகக்கூடி சிரவணதிகள் செய்தார்கள் வெவ்வேறாக இருந்தார்களா வென்ற இந்த என்னுடையசங்கையை நிரூகரணம்செய்யுங்கள் -ஸ்ரீகுருமூர்த்தி- ஓய் விதியே அந்த ஆறு சிஷியர்களும் கூடியே குருமுகமாக சகல அர்த்த தையும் சிரவணம் செய்தார்களா திலெவ்வளவுசம்சயம்வேண்டாம் மோக்ஷமார்கத்தில் சமான அதிகாரிகளலோகத்திலுண்டு அவர்களுக்கு இரஹனியமான தத்துவார்த்தத்தை ஸதஸ்விலும் கு ருவானவருபதேசிப்பார் இதுதான் ஸர்வார்த்தவித்தானகுருவுக்கொருகுத்தமுமில்லை பிரசினம் விசித்திரமாயிருந்தபோதிலும் புத்தி ஸமானமாக இருப்பது விருேதமில்லை ஒரே சிஷியனுக்கு ம் வெகுப்பிரசினம் காணுகிறபடியால் அந்த ஆறு சிஷியர்களும் ஸர்வார்த்தத்தையும் அறிந்தவ ர்களென்று நிச்சயித்துக்கொள்ளும் முதலாவது குருவிடத்துக்குப் போகிறபோது அந்த ஆறு பேர்களுமெப்படி சேர்ந்தேபோனார்களோ அப்படியே பிரசினகாலத்திலும் சிரவண காலத்தி லும் சேர்ந்திருந்தார்களே தவிர வேரில்லை எப்படி ஒருகுருவுக்கனேகம் சிஷியர்களாவார்களோ அப்படியே ஒரு சிஷியனுக்கனேகம் குருக்களாவார்கள் ஸம்சயமில்லை சிஷியர்கள் அன்னியர் களிடத்தில் ஜனித்தவர்களாயிருந்தபோதிலும் குருவாலேயே ஸம்ஸாரத்திலிருந்து இரஹிக்கப் பட்டபடியால் குருவே முக்கிய பிதாவென்றெண்ணத்தக்கது -பிரம்மா- அய்யாஸத்குருநாயக ரே பிரணாதிசகல்களான பதினாருகலைகள் பரமாத்மாவிடத்திலுண்டாகி அதிலேயே லயிக்கிறதுக ளென்று தாங்கள் சொல்லியதிலெனக்கு ஸம்சயமுண்டாகிறது சகல சம்சயத்தையும் தாங்களே நிவிருத்திசெய்ய யோக்கியர்கள் தத்துவமஸ்யாதிவாக்கியங்களால் காரியகாரணங்களுக்கைய ம் கேழ்வியாகுரது பிரணாதிசகல காரியம்கிலப்போது அதுகள் துவம்பதார்த்தங்களாகும் பிர ணாதிசகலக்கு அசேதனத்துவம் ஸ்பஷ்டமாயிருக்கின்றன காரணமானபரமாத்மவுக்கே சேத

னத்துவம் விதிக்கின்றன இப்படி இருக்க அபேதத்தியானத்தாலாவது எப்படி சேதனசேதனங்களுக்கு ஸாமானுதி கண்ணியம்கூடும் சித்தினம்சனாகையால்கூடஸ்தனுக்கு அதுகூடும் துவம்பதார்த்தத்துவமும் தத்தபதானன்னியத்துவமும்கூடும் பிறுணுகிக்கு கூடஸ்தானன் னியத்துவம் விதிக்குதாகிலும் தத்துவமலின்று ஐக்கியம்சொல்லப்படவில்லை எந்திருவர் களுக்கு ஐக்கியஞ்சொல்லப்படுமோ அவர்களுக்கே காரியகாரணத்துவம்பிரசித்தமாயிருக்கின் றன ஆகையால் பிரத்தியகாத்மா காரணமே தவிர பரமாத்மாகாரணமாகான் -ஸ்ரீகுருமூர்த்தி- அந்தப்பிரத்தியகாத்மாவானவன் பிறுணுகிக்குடைய உத்பத்திக்குகாரணமாவானேதவிர அக ன்டைத்வாதிகளில்லாத்துனால் பிறுணுகிலயத்துக்குகாரணமாகான் அகண்டசித்ரூபபிரம்மப்பிரு ப்தியன்றியில் பிரத்தியகாத்மாவிடத்தில்லபித்த பிறுணுகிக்கு நாசம்வருதுகூடஸ்தபிறுணு க்களுக்குதத்துவம்பதார்த்தத்துவமில்லாவிட்டாலும்ஜனனியஜனகத்துவமிருப்பதால் காரியகா ரணத்துவமுண்டு பிறுணுகிநாசத்துக்கு பரமாத்மாவே முக்கியகாரணமாகிலும் கூடஸ்தன்வ ழியாக நசிக்கிறபடியால் கூடஸ்தனுக்கும் காரணத்துவம் சொல்லப்படுகின்றன கூடஸ்தப்பிர ம்மங்களுக்கு ஐக்கியம் காரியகாரணத்துவம் தத்துவமலியாதிலக்கியத்துவம் ஸர்வமும்கூடும் நான் சித்ரூப நிரவிகல்ப நிரஞ்ஜனப் பிரம்ம மாகுரே நென் றத்தியான கத்திருத்துவமானது சேதனத்தாவானபிரத்தியகாத்மாவுக்கேதவிர அசேதனமாகையால் பிறுணுகிக்கு தியான கத்திருத்துவமில்லை பிறுணுனுக்கும் பிரத்தியகாத்மாவுக்கும் ஸாமானுதிகண்ணியத்தை இவ் விடத்தில் சொல்லவுமிச்சிக்கவில்லை பிறுணுகிஅசேதனங்களுடையஅபாயவழியால்பிரத்தியக் பருத்மாக்களுடையஐக்கியமானதுநான்பிரம்மமாகிரேனென்றுவித்துவான்களாலனுபவிக்கப்ப டுகின்றன பிரகிருதபுருஷன் ஸமஷ்டிபுரியில் சயனிக்குரபடியால் பூர்ணானுபரமாத்மாவாவா னேதவிர அன்னியான பிரத்தியாத்மாவாவது ஜீவனாகவாவது ஈசுவரனாகவாவது ஆகமாட் டர்னவியஷ்டிபுரியில் சயனிக்குரவனல்லவா பிரத்தியகாத்மா வென்றுசொல்லப்படுகுருன் புரீ தத்தென்றநாடியில் சயனிக்குரவன் கூடஸ்தன்கூடஸ்தனுக்கதிகள் பரமாத்மா இவன்பூர்ணனு ம்எங்கும் வியாபகனுமாவான் புருஷாத்மைக்கியஞானத்தால் தேகத்திரயரூபமான மலத்தைத் தள்ளி நிஷ்களமானஸ்தானத்தில் வித்துவானெப்பொழுதும் விளங்குகுருன் ஷோடசகலே யுள் ளநிஷ்கள பரமாத்மஞ்ஞானமுள்ளவனுடையபதினூரிலொரம் சம்தேவர்களாகார்கள் சொல்லி யகலேகளுக்கதிஷ்டானான அத்துவைதநிஷ்கள புருஷோத்தமனை எவர்களறியவில்லையோ அ ந்தமனிதர்கள் தான்புருஷர்களுக்குள்ள தமர்கள் கலையுள்ளவனும் ஸ்-ஷ-ப்தியிலிருக்கிறவனு ம் புருஷாத்மனுமான அயர ஜீவனை பரனென்று எவர்களறியுகிறார்களோ அவர்களும் புரு ஷாத்மர்கள்தான்வேதாந்தங்களாலறியத்தக்கனவனு மசகலஸ்வரூபியும் அதுவிதீயனும் நித்தி யனும் ஷோடசகலனும் மகாத்மாவுமான புருஷனை ஆப்தவசனங்களாலும் மனனத்தியான விருத்திகளாலும் அறிந்துபாபமத்தபுருஷர்களேதன்னியர்கள்ஸச்சிதானந்த ஏகரஸமுள்ள புரு ஷனைநானுரேனென்று அப்பியாஸிக்குரவர்களுக்கு ஸம்ஸாரபெந்தத்தால்பயமேது ஆகை யால்அந்தஷோடசகலேபுருஷனை விபுவாவான் அவனேநாராயணனும் பரமசிவனுமாவான் இவ னேதவிர இதரமொன்றுமில்லை இப்படி அப்பய்யதிஷ்டரூல்மொழிபெயர்க்கப்பட்டகுருஞ்ஞா னவாஸிஷ்ட தத்துவ ஸாரூபண சந்திரிகையின் ஞானகாண்டத்தில் ௩ - வது பாதத்தில் உக - வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

௨௨ - வது அத்தியாயம்.

பிரம்மமா பகவானே பூர்வம்அங்கிரமகரிஷியானவர் செளனகருக்கு அக்கினிமூர்த த்துவாதிகுணங்களுள்ளபூர்ணபுருஷனைச் சொன்னாரென்றுகேழ்விப்பட்டிருக்கின்றனஅந்தபுரு

ஷனை நானெதுனால் ஸ்பஷ்டமாக அறியவேனோ அந்த அர்த்தத்தை கருணாமுத்திராநதாங்க ள் சொல்லுங்கள் -ஸ்ரீகுருமூர்த்தி- முண்டகோபனிஷத்தில் சொல்லிய அந்த அர்த்தத்தை உம ககுச்சொல்லுகிரேன் ஹேபங்கஜோத்பவனோ அதைஸாவதானமாககேளும் வித்துவானும் மகா த்மாவுமான அங்கிரானவர் செளனகருக்குபராபரங்களானஇரண்டு வித்தைகளைச் சொல்லிய பின்னிந்த அர்த்தத்தைச் சொன்றார் -அங்கிரன்- அக்கினியே தலைசந்திர ஸ-ஓரியர்களே நேந்திர ங்கள் திக்குக்களேகாதுகள் விஸ்தாரங்களான வேதங்களே வாக்கு வாயுவேபிறுணன்பிரபஞ் சமே இரதயம் பிரிதிவியே கால்கள் இப்படிப்பட்டவன் ஸர்வபூதங்களுக்கும் அந்தரூத்மாவா வான் அந்தரூத்மாவிடத்திலிருந்து அக்கினி ஸமித்துக்கள் ஸ-ஓரியன் சந்திரன்மேகம் ஒவிதிக ள் பிரதிவியிலும் உண்டாகி அதுகளை புசித்தபுருஷன் ஸ்திரீ இடத்தில்சுக்கிலத்தைநனைக்கிறுன் ஆகையால் புருஷனிடத்திலிருந்து வெகுப்பிரஜைகளுண்டாச்சுதுகள் அவனிடத்திலிருந்து ரிக் யஜுஸ்ஸ-ஸாமங்களுள்ளவேதங்களும் திஷையஞ்ஞங்களும் சர்வகிரதுக்களும்தக்ஷிணைகளு ம் ஸம்வத்ஸரமும் யஜமானனும் லோகங்களும் சந்திரஸ-ஓரியர்களும் உண்டானார்கள் அவனி டத்திலிருந்தே வெகுவிதேவர்களும் ஸாத்தியர்களும் மனுஷியர்களும் பசுக்களும்பகித்களு ம் பிறுணுபானங்களும் வீரிகி யவைகளும் தவம் சிரத்தை ஸத்தியம் பிரம்ம சரியம் விதிகளும் ஏழுபிறுணங்களும் ஏழு அக்கினிகளும் ஏழுஸமித்துகளும் ஏழுஹோமங்களும் இந்தஏழுலோ கங்களும் இந்தபிறுணிகளின் இரதயகுகையில் ஸஞ்சரிக்கின்ற எவ்வேழுபிறுணங்களும் ஸமுத் திரங்கள் பர்வதங்கள் ஸர்வரூபிகளான நதிகள் ஸர்வ ஷஷ்டிகள் இரஸங்களும்ஸகுணைகவரன் வழியாக உண்டாயித்துகள் இந்த ஈசனும் பிரத்தியகாத்மாவும் எவனால் பூதங்களுடன் சேர்ந்தி ருக்கிறார்களோ அவனே ஆந்தரூத்மாவென்ற பரமாத்மா இந்த பரமபுருஷனே ஸகலமானகர்ம ங்களும் தவமும் பிரம்மமும் பரமபுருஷமும்இரதய குகையிலிருக்கின்றஇந்தபிரம்மத்தைஎவன் அறிந்தானோ அவனின்விடத்திலேயேஅவித்தையின் கிரந்தியைசெதரிவிவிவான்எவனிடத்திலிப் பிரபஞ்சம்ஸ்பஷ்டமாக விளங்குகின்றனவோஇந்தப்பிரம்மஜோதியை அந்த அவித்தியாக்கிர ந்தியத்தவனே அறியுவான் அந்தபரமாத்மபுருஷனை எவர்கள்நிஷ்காமர்களாகி உபாஸிக்கிறார்க ளோ அவர்கள் இந்த வஸ்துவானது சோகத்தை அருத்துவிடுமென்றெண்ணிதையித்துடன் கூடிஇருக்கிறார்கள்எவன்காமங்களையேவெகுமானித்துஇச்சிக்கிறானோஅவன் காமங்களுடனே கூட அங்கங்கே ஜனிக்கிறுன கிருதார்தனுள் நிஷ்காமனுக்கு ஸர்வகாமங்களின்விடத்திலேயே நசித்துப்போகிறதுகள் அந்த ஆத்மா அதிகவசனத்தாலும் ஸ-ஓக்ஷம்புத்தியாலும்வெகுசிரவண த்தாலும் அடையத்தக்கனவனல்லஇந்த ஆத்மாவேஎவனைவரிக்கிறானோஅந்தவரணத்தாலிந்த பரமாத்மா வானவன் அந்த ஜீவனுக்கு தன்ஸ்வரூபத்தைபிரதியாகவரிக்கிறுன் பின்னும்இந்த ஆத்மா பிரத்திய காத்ம தெரிசன பெலமத்தவனாலும் வர்ணச்சிரம ஹானிருப்பமான பிரமா தத்தாலும் லிங்க மென்ற மனன மத்தவ மென்ற நிதித்தியாஸனத் தாலும் அடையத்தக் கனவனல்ல இந்த தெருசன சிரவணமனன நிதித்தியாஸன உபாயங்களால் மோக்ஷத்துக்காக எந்தவித்துவான்எத்தினம்செய்கிறானோஅவனுடையஇந்தபிரத்தியகாத்மாவானவன்பூர்ணப் பிர ம்மஜோதியைபிரவேசிக்கிறுன்இந்தபரமாத்மாவை அடைந்தநிஷ்களானத்தால்திருப்தர்களு ம்கிருதாத்மாக்களும்இருகமத்தவர்களும்பரசாந்தர்களுமாகிசகலத்தையும்ஏங்குமடைந்துதீர களாகிவச்சியேந்திரியர்களும்மாகிஸ்வத்தையும்பிரவேசிக்கிறார்கள்வேதாந்த விஞ்ஞானத்தால்கி ச்சயமுள்ளவர்கள்பிரம்மாவுடன்மோக்ஷத்தைஅடையுகிறார்களென்றதுமுன்வியாக்கியானிக்கப் பட்டது ஸம்மியக்ஞானியின்பிரார்ப்தக்ஷயகாலத்தில்கிரத்தைமுதலானபதினஞ்சுக்கலைகளுக்கும் மேல்பட்ட பதினரும் அததின்காரணத்தில்கிந்ததுகள்சக்ஷ-முதலானசகலஇந்திரியஅதிஷ்ட டானஆத்தியாத்மிகதேவதைகளும் ஆதிதைவிக்களானஸ-ஓரியாததேவதைகளிடத்தில்கிந்தி

தகள் எப்படி நதிகள் நாமருபகளை விட்டு முத்திரத்தில் லயிக்கிற துகளோ அப்படி வித்துவான் பரமபுருஷனை அடையுதிருள்வன் பரப்பிரம்மத்தை அறிந்தானே அவனுடைய குலத்தில் அப்பிரம்மவித்துஜனிக்கமாட்டான் இவ்விடத்திலேயே சோகத்தையும் பாபத்தையும் தாண்டு குருன் இரதயத்திலிருந்த சகலகாமங்களையும் விட்டு புண்ணிய ஜனங்களுக்கு முதலாவது வனாகவும் நித்திய அமிருதமாகவும் பவிக்குருள் ஸநானஸந்தியாவந்தனாதிக்கிரியையுள்ளவர்களும் பிரத்தியகாத்மநிஷ்டையுள்ளவர்களும் விதியுடன் சிறுவிருதத்தை அனுஷ்டித்தவர்களுமான சிறுத்திரியர்களுக்கு கேஇந்தப் பிரம்மவித்தையை சொல்லத்தக்கது ஹேசுளன்க இதேஸத்தியமென்றும் சிறுவிருதமனுஷ்டியாதவனிர்த உபனிஷத்தை அத்தியயனம் செய்யக்கூடாதென்றும் அங்கிரானுவர்சுளன்கருக்கு முன் சொன்னார்-பிரம்மா-பிரம்மத்தை அறிந்தவன் பிரம்மமாகவே ஆகுருனென்றதி லெனக்கு ஸம்சயமுண்டாகுத ஸத்குருவே அதைக்கேளும் இவ்விடத்தில் சொல்லப்பட்ட பிரம்மமொன்று இரெண்டா அத்துவைத சுருதியாலொன்றென்று தீர்மானிக்கப் பட்டிருக்கின்றன வே ஸகுணம் பிரக்குணமென்று இரண்டாகவும் அறியப்படுகின்றனவே பிரக்குணமும் ஸலக்ஷணமலக்ஷணமென்றிரெண்டாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றனவே பிரம்மவித்துபரத்தை அடையுருருனென்றும் இதர சுருதிகளில் பிரம்மமிரெனக்கு ஸம்சயம் வந்ததுபுத்தந்தான் பின்னும் பிரம்மமாகுருனென்ற இவ்விடத்திலும் தத்துவமலிவாக்கியத்துக்குப்போல் பிரம்மமாகப் போகுருனென்று வியாக்கியானிக்கவேணும் அப்படியன்றியில் கெதியில்லையே பிரம்மத்தை அறிந்த மாத்திரத்திலேவனுக்கு பிரம்மத்துவம் ஆகுமா கள் சொல்லப்பட்டும் காணப்பட்டும் இருக்கிற துகள் அதைமனப்பிவிக்கிற துயுத்தமில்லையாகையா ல்வித்துவான் பிரம்மமாகப் போகுருனென்றென சொல்லவேணும் அங்கிரமகரிஷ்டியும் மகாத்மா தான் பிரம்மவித்துத்தான் ஸம்சயமில்லை ஆகிலும் வியவகார மிருப்பதால் பிரம்மமானவரில் ஸ்வரூபிகளான அவர்களுக்கு வியவஹாரங்கூடாது ஆத்மாவை அறிந்த ஸமியக்ஞானிக்கு வியவகாரமுண்டென்றும் ஆத்மாவை அடைந்த ஸ்திதப்பிரஞ்ஞனுக்கு வியவகார மில்லை என்றும் சுருதியில் பிரஸித்தம் ஆகையால் ஆத்மவித்துகளுக்கு சிறுஷ்டரும் குருமுர்த்தியும் தயாநிதியுமாக இருக்குவார்களே பிரம்ம வித்துப்பிரம்மமாகவே ஆகுருனென்றதில் நிச்சயமான அர்த்தமெனக்குத்தோத்தவில்லை- ஸ்ரீகுருமுர்த்தி- ஓப்பிரம்மாவே பிரகிருதத்தில் இரெண்டுப் பிரம்மசப்தத்தாலும் நிருண ஸலக்ஷணரத் வைதப்பிரம்மமே சொல்லப்படுகின்றனவே தவிர வேரில்லை இதர சுருதியிலப்பட்டி சொல்லியிருந்தபோதிலும் இவ்விடத்தில் படியாகாது எந் தப்பிரம்மத்தை அறிந்தானே அதாகவே ஆனென்று சொல்லப்படுகுதா- பிரம்மமாகுருனெ ன்றது அர்த்தமாகச் சொல்லக்கூடாது பிரம்மத்தை அறிந்த மாத்திரத்தில் பிரம்மமானவனாக நிச்சயிப பதில் வியவகாராதி களிருக்கு மாகையால் பிரம்மமானவனுக்கு வியவகாராதி இல்லை என்ற பின்சர்வவியவகாரமும் ஸம்பவிக்குபடியால் வியவகாரத்தை களில் வாக்கு முதலான இந்தியவஹாரமுள்ளவன் ஸம்மியக்ஞானி வியவஹாரமத்தவன் ஸ்திதப்பிரஞ்ஞனென்றது ஸத்தியந்நான் அப்படியிருந்தபோதிலும் ஆத்மஸ்வரூபத்தை அடையாதவன் ஸம்யக்ஞானியாகான் அல்லது ஸமாதியில் வசனாதிகள் காணுதுதல் அந்த இருவர்களுக்கும் ஒருக்கால் ஸம்மிய

மாகும் இருவரும் நிருணப்பிரம்மத்தையே அடைந்தவர்கள் சம்சயமில்லை அலக்ஷணப்பிரம்மத்தை இருவருமடையப்போகுரவர்கள்தான் அந்த அலக்ஷணப்பிரம்மம் மோக்ஷரீதத்தெசையி லிருப்பதால் முழுக்ஷ-வானசெனன்கருக்கு அங்கிராஸ்சொல்லப்படவில்லை ஓய்பிரம்மாவே அந்தவஸ்துவானது லக்ஷணமத்தது நிர்தெச்சிக்கக்கூடாதது ஒருவித்திலும் கிரிக்கக்கூடாதது வாக்குலல் சொல்லத்தகாதது காதுலொருவனாலும் கேழ்க்கத்தகாதது வாக்கு மனதுகளுக் கெட்டாதது வாக்கியவாசகலக்ஷிய லக்ஷணங்களத்தது என்று நான்முன் வெகுதரம் சொன் னேனல்லவா ஆகையால் ஸத்தியஸ-நகானந்தமும் ஸத்ரூபமும் நிருணமும் பரமும் வேதாந்த வாக்கியங்களால் நிர்தெச்சிக்கத்தக்கனதும் அகண்டத்துவாதிலக்ஷணமுள்ளதும் அபரேக்ஷமாக கிரிக்கத்தக்கனதும் சுத்தவாக்கு முதலானது கருக்குகொசாரமும் போத்தியபோதகர்களுட ன்கூடியதும் சுருதியில் கேழ்க்கத்தக்கதும் ஸகுணத்துக்கு மேல்பட்டதும் அலக்ஷணத்துக்கு கீழ்ப்பட்டதும் நடுவிலுள்ளதும் பூர்ணமும் அதுவைதமும் ஆகின்ற பிரம்மத்தையே அங்கிரா சொன்னார் அந்தஇந்தப் பிரம்மத்துக்கு அக்கினிதலை முதலான குணங்களில்லை மாயியானசக லேசவானுக்குத்தான் அனேகம்விதம் பிரஸித்தமாயிருக்குதுகள் அப்படியிருந்தபோதிலும் அந்தசகவரன் பிரகிருதப் பிரம்மத்தினபரரூபமாகையாலிந்த நிருணப் பிரம்மத்துக்கும் அந்தகுணங்களு பசரிக்கப்படுகுததுகள் சைதன்னியமேகரூபமாகிலும் உபாதியிலுள்ள மாகையால் உபாதிவசத்தால் பிரம்மத்துக்கும் ஸர்வகுணங்களுமாகட்டும் உபாதியிலுள்ள குணங்களித்திய மாகையாலந்தகுணங்களால் வஸ்துவுக்கொருஹானியுமில்லை மாயாரூபிசுரு ம்அதின்காரியரூபிகளுமான உபாதிகளும் அனேகமாகசைதன்னியஸன்னிதியில் ஸத்துக்கள் போ ல்தன்விவேகமத்தவர்களுக்குத் தோத்துகுததுகள் ஸத்ஸ்வரூபத்தின்ஸமீபத்திலெது ஆகினரபி டைபோலிருக்கின்றனவோ அது உபாதி என்று சொல்லப்பட்டது அந்தவஸ்துவானது அஸத் தும்அனைமாவாமாகும் அந்த உபாதியில்கேடும் வஸ்த்துவின் நாலொருபாகத்துக் கொப் புக் கொள்ளப்பட்டிருப்பதால் வஸத்து முழுமைக்கும் கேடில்லை நிருபாதிகமும் அதுவை தும் நிரம்சமு மாகச் சொல்லப்பட்டப் பிரம்மத்தில் பாகவார்த்தையேதென்று நீர்சங்கிக்க வேண்டாம் பாதசுருதியால்ஸத்து அம்சமுள்ளதும் அகண்டத்துவத்தால் நிருபாதப்பிரம்மம் அம்சமத்ததுமாகும் மூன்றுகப்பிரகிக்கப்பட்டது எப்படி அகண்டமாகுமெனில் நானுத்துவமத்தப் படியால்குத்தமில்லை ஸாக்ஷித்துவத்தால் பிரம்மமெகரூபமாக இருப்பதால் அந்தந்தசரீரேதத்தா ல் பிரம்மத்துக்கும் நானுத்துவமாகுமென் றெண்ணவேண்டாம் தேகங்கள் ஓளபாதிகங்களா கையால் தேகிகளுக்கும் நானுத்துவம் ஆகும் நித்தியனும் ஸாக்ஷியுமானஸத்தத்தியவஸ்துவுக் கு அதர்காது நான்கருப்பென்று ஒருவன் சொல்லுகுருள் நான்குப்பென்றொருவன் சொ ல்லுகுருள் இப்படிவாறானிகள்தல் தேகம்பின்னமாயிருந்தபோதிலும் ஆத்மா பேதிக்கவில்லை நான்கர்மி என்றொருவன் சொல்லுகுருள் நான்கத்தென்றொருவன் சொல்லுகுருள் இப்ப டிதர்மாதிகள்தல் ஜீவன் பின்னனாயிருந்தபோதிலும் ஆத்மா பேதிக்கவில்லை எல்லாவிடத்திலும் அகம்பதம்ஸமானமாகையால் சித்ரூபஸத்திய பாமாத்மாவிடத்தில் யேதவசனம்கூடாது இது ல் பரமாத்மாவிடத்தில் நிருபாத்பேதமில்லை என்று சொல்லக்கூடாது விஜாதீயஸஜாதீயங்க ளான இரெண்டுபேதங்களு மில்லாவிட்டாலும் ஸ்வகேதபேதமிருக்குதல் லவாபரமாத்மாவான வன்தன்னால் ஸ்வபதார்த்தனாக இருந்தபோதிலும் அகம்பதார்த்தத்தின் விலயத்துக்கதிஷ்டான் னாகையால் அகம்பதார்த்தனாகச் சொல்லுகுருள்கள் பிரபோத உதயத்துக்கு முன்னகம் சப்த மானது அபரூதம்பரமாயிருந்தபோதிலும் பின் ஸாமானுசிகரணயத்தால் பரமாத்மபரமாக சொல்லப்பட்டது ஆத்மாவென்று கிரிக்கத்தக்கனது பிரம்ம மென்று ஸ-ஒத்திரக்கரார் சொ ல்லியிருப்பதால் அகம்பிரத்தியயதுக்கதிதனை அஸ்மத்பிரத்தியயகோச ரனிருக்குருள் எவ ன் அகம் பிரத்தியயமுள்ளவனை தள்ளி அஸ்மத்பிரத்தியயமுள்ளவனை எப்போதும் காணுக அறி

யுகுருவே அந்தவித்துவானே ஸம்ஸாரத்திலிருந்து மோக்ஷத்தையடையுருகுன் அகம்பிரத்திய யமுள்ளவன்ஜீவாத்மா அஸ்மத்பிரத்தியயமுள்ளவன் பரமாத்மா பரமார்த்தத்தில் அஸ்மத்பிர த்தியமுள்ளபரமேத்தவிர ஜீவன்வேரில்லை ஆகிலும்வியவகாரங்களில் கர்த்திருத்துவாதிருண ன்களுடன்கூடிய ஜீவாத்மாஸம்சாரியும் துக்கங்களுக்கு பாத்திரானமாக ஒருவனிருக்குருன் ஆ கையாலோய்சதுர்முகரேஇரெண்டு தெசைகளை அபேக்ஷித்துபெந்தமோக்ஷவித்திக்கரக துவை தாத்வைதங்கள்ஸத்தியங்களென்று நிச்சயித்துக்கொள்ளும் இப்படி அப்பய தீக்ஷிதரூல்மொழி பெயர்க்கப்பட்ட தத்துவஸாராயண சந்திரிகையிலுள்ளகாண்டத்தின் ௩-வதுபாதத்தில் ௨௨ - வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

௨௩ - வது அத்தியாயம்.

பிரம்மா பகவானே தக்ஷிணமூர்தியே ஸர்வஞ்ஞானபயோரிதியேசங்கரேசேகோ த்பத்திப்பிரகாரத்தை எனக்குகிருபையுடன் சொல்லுங்கள் -ஸ்ரீகுருமூர்தி- ஓய்பங்கஜோத்பவ ரேகேனோபனிஷத்தில் சொல்லிய இந்த அர்த்தத்தைச் சொல்லுகுறேன் ஸாவதானமாகக்கே ளும் பஞ்சிகிருதபஞ்சமகாபூதங்களாலுண்டு பண்ணப்பட்டிம்கடினத்திர வஉஷ்ணசலனஸ-ஷி ரங்களான அஞ்சலக்ஷணங்களிலிருக்கிறதும் எரிப்பு துவர்ப்பு கசப்பு புளிப்பு உப்பு தித்திப்பு என்ற ஆருஸங்களுக்காச் சிரயமும்நிஷாதரிஷபகார்தராஷ்ட்ஜமத்தியமதைவங்களென்ற ஆரு குணயோகமுள்ளதும் வெறுப்பு சுகப்பு கருப்புகபிலம் தூமிரம்பாண்டாரம் பிதமென்றேழு வர்ணங்களாகிறதாதுக்களுள்ளதும்ஸ்தூலம்ஸ-ஷக்ஷமமானவமென்ற மூன்று மலமுள்ளதும் தேவதீபியக் நரர்களான மூன்றுயோனியுள்ளதும்பக்ஷியம் போஜியம் லேகியம் சோஷியமெ ன்ற நாலுவித ஆஹாரமுள்ளதும்சரீரமர்கும்பதரிக்கிறதில்பிரதிவியும்பிண்டம் செய்கிறதில் அப் பும் ரூபாதிபார்வையில் தேஜஸ்ஸும்நடையில் வாயுவுமீடங்கொடுப்பதிலாகாசமுமுபயோக ப்படும்தேவதத்தனுடையஆருஸமுமொன்றுக்கொன்றுசேர்ந்து எப்போது ஏகமாயித்தோ அ ப்போது அந்த ரசத்திலிருந்து இரக்தமுண்டாகும் அந்தஇரக்தத்திலிருந்து மாம்சம்அதிலிரு ந்து சதை அதிலிருந்து இலும்பு அதிலிருந்து மைஜ்ஜனன்ற மாம்சம் அதிலிருந்து சுக்கிலம் சு க்கிலசோணித யோகத்தால் இரதயத்தில் கெர்ப்பம்மதரித்து திரும்பிவருகிறது அக்கினிஸ்தான த்தில் பித்தம்பித்தஸ்தானத்தில் வாயுவாயுஸ்தானத்தில் இரதயமுமிருக்கின்றன ரிதுகாலத்தில் பிரஜாபதிப்பிரயோகத்தால் ஒருநாள்வஸித்து கலிலமாகின்றன ஏழுநாள் வஸிற்று நீர்குமிழ் போலாகின்றனபதினஞ்சுநாளைக்குள் பிண்டமாகிறதுஒருமாஸத்துக்குள் கடினமாகிறதுஇரண் டொசத்தில் தலையுண்டாகுறது மூன்றுவதுமாசத்தில் பரதமுண்டாகுறது அரையும்வயரும்நா லாவது மாசத்திலுண்டாகிறது ஐந்தாவது மாசத்தில் முதுகிலும் புண்டாகிறது ஆறாவதுமாச த்தில் மூக்குகண்காதுகளும் உண்டாகுறது ஏழாவது மாசத்தில்ஜீவனுடன் கூடுகிறது எட்டா வது மாசத்தில் ஸர்வபூர்ணமாகுறது நேதஸ்-அதிகமானால் புருஷப்பிரஜைஜனிக்கிறதுஇரெ ளாவது மனக்கலக்கமுள்ள காலத்தில்சேர்ந்ததம்பதிக்கு ஜனித்தவர்கள் பூர்வகர்மானு ஸாரத்தா லும் குருடர்களும்நொண்டிகளும் குள்ளர்களும் கூனர்கள மாகுறார்கள் வாயுவின் பிடையா லொன்றுக் கொன்று சுக்கிலமே ரெண்டாகும்போதுஇரெட்டப்புள்ளையாவது சோணிதமிரெண் டாகும்போது இரெட்டப்பெண்ணுவதுஜனிக்கும் அந்தஜந்துபூதவிகாரமானதேகமென்ற லீன த்மாவானபின் ஒன்பதாவது மாஸத்தில்ஸம்ஸாரம்

சிகிருதசரீரத்தில் ஸர்வசரீரிகளுக்கும்கெர்ப்பமானது ஸர்வலக்ஷண பூர்ணமாகின்றன அதில் ஜாதிஸ்மானுகிருன் முன்செய்த புண்ணியபாபகர்மங்ளைஎல்லாம்தன்னாலறியுகிருன்மாதாவின் னுதரத்திலிருக்கிறவன் அந்தஒன்பதாவதுமாசத்தில் சுத்தசத்துவகுணேதயத்தால் பூர்வஞ்ஞா னமுண்டாகி அந்த பெலத்தால் மனதிலெண்ணுகிறதென்னவெனில் நானாவிதயோனிஸஹ ஸ்ர ங்களைப்பார்த்தேன் நானாவித ஆகாரங்களையும் புஜித்தேன் நானாவிதஸ்தன்னியங்களையும்பா னம்செய்தேன் இப்படி அடிக்கடி ஜனித்தும்மரித்தும் துக்க ஸமுத்திரத்தில் முழுகின நானிது க்கு பிரதிக்கிரியையைப்பாரீகவே இல்லை இனி இந்தயோனியைவிட்டுவெளியில்போனவுடனே அசுபக்ஷயத்தை செய்கிறதும்பலமுத்தியை குடுக்கிறதமான ஸாங்கியயோகத்தைஅவச்சியம் அடுக்கவேணும்மகேசுவரன் ஜனார்தனன் உத்தம குரு இவர்களை அடையவேணும் பின்னும்வே தார்த சிரவணதிகளைஎடைவிடாமல்செய்து தன்னியனுகிபரமபதத்தைஅடையவேணும்மிகவு ம் தன் வர்ணச்சிரமாசாரங்களில் தவறாமலிருந்து சார்திதார்திமுதலானதுகளுடன் கூடிமுனி யாகவேணும் புண்ணியபாபங்களில் விழுக்கனவும் நிஷ்காமனாகவும்விஜனஸ்தலத்தில் முத்திக் காக ஸர்வதாவஸிக்கவேணும் நிதித்தியாஸனரிஷ்டயால்ஸஞ்சிதாகாமிகளை நசிப்பிவிக்குற பிர ம்மாத்மைக்கியத்தை அடையவேணும்நிர்விதல்பஸமாதியால்மிகவும் துர்லபமான பிராரப்தமா தியை அடையவேணும் கடினமான ஆசாரமுள்ளதானபோதிலும்பிரம்மஞ்ஞானேதயத்துக்கு காரணமானஸன்யாஸாச்சிரமத்தை பயமன்றியில் அடையவேணும்மோக்ஷத்துக்கு சத்துருக்க ளான புத்திரதாராதிபெந்துகளை தூரத்தில்தியாகஞ்செய்யவேணும் மனக்கலக்கம் முதலான துகளைசெய்கிற ஸ்திரீஜனங்களையும் பணக் கூட்டங்களையும் கண்ணால் பார்க்கக் கூட கூடாது புத்திமோகத்தைசெய்கின்ற லித்தியுள்ளபிறுந்தர்களை தள்ளிஞானியைமாதிரம் அடுக்கவே னும் ஆகியிலுள்ள ஸகுணப்பிரம்மத்தையும் அந்தத்திலுள்ள அருபபிரம்மத்தையும் உபேக்ஷி த்து நடுவிலுள்ள நிர் குணப்பிரம்மத்தை புழுவன்டைப்போல் நித்தியம்தியானம் செய்யவேணு ம் ஸுஷ்ப்தப்பிரம்மவாதிகளும் திருகால அத்துவைதவாதிகளுமானஜனங்களுடன் ஸங்கம ன்றியில் காலத்தைதள்ளவேணும் ஒருதரம் சிரவணமாதிரத்தில் ஸம்மியக்ஞானமுண்டாகு மென்ற வாதிகளும் ஸத்காரியவாதிகளுமான ஜனங்களுடன் ஸங்கமன்றியில் காலத்தை தள்ள வேணும் புத்திரதாராதி பரிஜனங்களுக்காக நான் சுபாசுபகர்மங்களைச்செய்தேன்பலத்துக்கு பாகிகளான அவர்கள் போய்விட்டார்கள்நானொருவனாகிப்போது அந்தசுபாசுபகர்மமத்தால் த கிக்கப்படுகிறேன்வழிப்போக்கர்கள்போல்வந்து கூடினபெந்துக்களை தன்னுடையவர்களென் றும்சாகவதமாகஇருப்பார்களென்றும்எண்ணி அவர்களை இரக்ஷிக்கிறதற்காக இரவும் பகலும் பிறுந்தனுனைன்கஷ்டம்இரக்தமாம்ஸ அஸ்திரோமங்களுள்ளபாஞ்சபளதிகதேகங்களில் நானே னனுடையதென்ற எண்ணத்தால்விருதாவாகதுக்கியானேனேகஷ்டம் புத்திரதாராதுயளத்தவனு க்குபூமியிலென்னஸ-கமிருக்கு தென்மெண்ணி ஸம்சாரத்தில்முழுகி அவிவேகியான ஏன்னை சுடு சுடு, அனேகம்மனுஷிய ஜன்மங்களும் நாய்பன்றிமுதலானஜன்மங்களும்பூமியிலெனக்கு ண்டாச்சதுகளேகஷ்டம் இனியோனியைவிட்டுவெளியில்போனதிரும்பவும்ஜன்மத்தை அ ருக்கிறநிர்மலப்பிரம்மத்தைஅடைய வேணும்சம்சயமில்லைஎன்றிப்படி சிந்தித்துமாதாவின்னு தரத்திலும்புகளால் பிடிக்கப்பட்டு கடினங்களான புழுக்களால் கடிக்கப்பட்டு மிருக்கின்ற சிசுவானதுமிகவும் துக்கத்தை அடையுகிறதுபின் பத்தாவது மாஸத்தில் தனஞ்ஜயனென்ற வாயுவால் தள்ளப்பட்டு கிலேசத்துடன் பூமியில் ஜனிக்கிறது ஜனனஸமயத்தில் மாதாவின் யோனியந்திரபிடையால் ஈருவாள்ளால்போல் துக்கத்தால் பிடிக்கப்பட்டு ரோதனம் செய்து கொண்டு ஆதாராக பூமியில் விழுகிருன் அந்த சிசுவின் பிதாமுதலானவர்கள் சிசுவின்றே தனத்தை அபேக்ஷித்துக்கொண்டிருக்கிறார்களேதவிர சிசுவின் துக்கத்தைஅறியுகிறார்களில்லை மோகத்தின் வையவமாச்சரியம் ஜனித்த மாதிரத்திலந்த சிசுவானது மாயைஎன்றவைஷ்டு

னவவாயுவால் நேருக ஸ்பரிசிக்கப்பட்டு ஜனனமானது சுபாசுபத்தை ஸ்மரிக்கிறதே இல்லையெனவானதுபோல் மாயையாகிற கெட்டிவஸ்திரத்தால் மனாக்கப்பட்ட விவேகாதிபுள்ள தாகிறது ஞானாக்கினி தெருசனாக்கினி கோஷ்டாக்கினி என்று மூன்றக்கினிகள் தேகிகருடையதே கத்துக்குள்ளிருக்கிறதகன் அதில்கோஷ்டாக்கினியானது புஜித்த அன்னஜலலேகியாதிகளை சீக்கிரத்தில் பசனம்செய்விக்கிறது தெருசனாக்கினியானது ரூபாதிகளை தெருசிப்பிவிக்கிறது ஞானாக்கினியானது சகலத்தையும் அறிவிக்கிறது இரதயத்தில் தெருசனாக்கினியும் உதரத்தில்காரகபத்திய அக்கினியும் முகத்திலாகவனிய அக்கினியும் என்றிப்படி மூன்றக்கினி கல்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன சரீரியாகிற யஜமானனுக்கு புத்தியாகிற பதகினியை குடுத்து சந்தோஷமாகிற தீக்ஷையையும் இந்திரியங்களாகிற சகலயஞ்ஞபாத்திரங்களையும் சிரஸ்ஸாகிற கபாலத்தையும் கேசங்களாகிற தெர்பங்கனையும் முகமாகிற அந்தர்வேதியையும் இரண்டு பதினாறுபல்லுகளாகிற பார்சுவவேதிகளையும் தூத்தெட்டுமர்மத்தையும் எட்டாயிரம்ஸந்தியையும் தொளாயிரம்நரம் புகளும் ஏட்டி கோடிமேகங்களும் இரதயத்துக்கு எட்டுமாம்சங்களும் நான்குக்குப் பனிரெண்டுமாம்சங்களும் பித்தம் நாழிகபம் ஒருமாக்கால் மெதஸஸு இரெண்டு மாக்கால் மரம்ஸமிரெண்டுபடி மூத்திறபுரிஷங்கள் அனீயம் திரும்பதோரும் அன்னபானப் பிரமாணமாகச் சொல்லப்படுகூறு ஹேசதுர் முகபைப்பலாதமான இந்தமோக்ஷசாஸ்திரம் முத்தித்து இதிலெதாவதுமக் குஸம்சயமிருந்தால் கேளும் - பிரம்மா - ஸத்ருவேனவது மாஸத்தில் ஜீவஸம்யோகம் சொல்லப்பட்டதில் மூன்றுவிதம்விகல்பிக்கப்படுகூறு அதில் நிச்சயித்த அர்த்தத்தை எனக்குதாங்கன் சொல்லவேணும் லோகாந்தரத்தில் பலத்தைபுஜித்தபின் ஆகாசம்புகைமேகம்மழைமுதலானதுவழியாவிந்த ஜீவன்கர்ப்பத்தையடையுருளுனென்று சிலர்கள் சொல்லுகூறுர்கள் எழாவதுமாசத்தில் பஞ்சபூதங்களுடைய சேர்க்கையினால் ஞானாத்மாவான ஜீவன் லோகாந்தரத்திலிருந்து நுழைவது மாஸத்தில் சிசுவின்னுச்சியைபுளந்து பிரவேசிக்குருனென்று சொல்லப்படுகூறு இந்தமூன்றுபக்ஷங்களில் எந்தபக்ஷம்சாதிர ஸம்மஸ்தமும் நல்லதுமாகும் எந்தபக்ஷங்கள் நல்லதுகளில்லை அதைச் சொல்லுங்கள் - ஸ்ரீகுமார்த்தி - யாகாதியெய்தவர்களுக்கு சந்திரனிடத்தில் போகத்துக்காக உண்டான ஜலரூபசரீரத்தினம் சமமல்லவா ஆகாசாதிவழியால் நழிவினது அதுதானே ஏழாமாசத்தில் பூர்ணமாகுமது அந்தகெர்ப்பத்தின் சிரஸ்ஸை லோகாந்தரத்திலிருந்தஜீவன் புளர்ந்து பிறவேசிக்குருனென்று சுருதியின்ஸமத்தமிதேநல்லது எழாவதுமாஸத்தில் ஞானாத்மாவான ஜீவன் தன்னுண்டாகுருனென்றமதம் சுருதிப்பிரமாணமில்லாததுனால் அஸத்தாகும் ஆகையால்குத்தமுள்ள முதலாவது இரெண்டாவதுபக்ஷங்களைத்தள்ளிவிடும்மலமான மூன்றாவது பக்ஷத்தையே ஸ்திரமாகமனதில் தரித்துக்கொள்ளும் முதல்பக்ஷத்தையாவது இரெண்டாம் பக்ஷத்தையாவது ஒப்புக்கொண்டால் கெர்பத்திலிருக்குரசிசுவின்சிரஸைபுளர்ந்து பிரவேசிக்குரதாக சொல்லுகின்றனையே முக்கிய சுருதியானது வியர்தமாகுது ஜீவனுடையபிரவேசத்தைச் சொல்லுகின்றன ஆயிரம் சுருதிகளிருக்குதுகள் அதுகளுக்குத் தகச்சலன்றியில் மனனம் செய்வதே குத்தமத்ததாகும் ஆனால்பிரவேசத்துக்குமூன் ஜீவன் பரலோகத்திலிருந்தபடியாலவனுக்கு நித்தியத்துவம் வித்தித்துது அதுனால் ஜன்மாதிகளில்லை அதுனால் பிரம்மத்துக்கு துல்லியனுனை அப்போது ஸம்சாரித்துவாதிகளில்லை பெந்தமோக்ஷங்களுக்கு மவகாசமில்லை எனறில் விதகுத்தங்கள் நேரிடுமேளனில் ஜீவனுக்கு ஸ்தூலதேகத்திலிருந்து ஜன்மமில்லையேதவிர பரப்பிரம்மத்திலிருந்து அக்கினிகணம்போல்ஜன்மமூண்டு உத்பத்தியிருப்பதால் மோக்ஷத்தில் நாசமும் வித்திக்கிறது ஸம்சயமில்லை ஸம்ஸாரித்துவாதி சித்தித்ததுனால் பிரபோதத்துக்குமுன்பெந்தமிருக்கின்றன பின் ஜீவனுக்குபிரம்மத்திலுண்டிருக்கிறது

ஸதாதேகத்துடனிருக்கிறான் தேகத்துடன் நசிக்கிறானென்ற இந்தவாதம்சாஸ் தாங்களிலிருந்திகப்படுகிறதல்லவா சரீரம் நசித்தபோது ஜீவன் லோகாந்தரத்துக்குப் போய் மருபடிவருகிறனென்ற நிச்சயத்துக்கே ஒருகேடுமில்லை தேகம்நசிக்கும்போதும் ஜீவனுக்கும் நாசம்வருமாகில் பூர்வவாஸனையை அனுசரித்துச்செய்கிறானென்று எப்படிச்சொல்லலாம் ஒய்விதியே தேகம்நசிக்கும்போது ஜீவனுக்கும் நாசம்வந்தால் ஞானஸாதனமானவேதாந்த சிரவணதிகளைதேகிகளேன் செய்யவேணும் வர்ணச்சிரம நிபந்தனையும் ஸ்வேச்சாசாரங்கூடாதென்றும் ஏன்வேணும் ஆகையால் மோக்ஷஸ்வரூபமான இந்த ஜீவனுசமானது தேகிகளுக்கு தேகநாசத்துடன் கூட ஆகாது இதில் விசாரிக்கவேண்டியதில்லை இப்படி அப்பயதிக்ஷிதரூல் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட குருஞ்ஞானவாஸிஷ்ட தத்துவஸாராயண சந்திரிகையில் ஞானகாண்டத்தின் ௩ - வது பாதத்தில் உரு - வது அத்தியாயம் முற்றிற்று-

உரு - வது அத்தியாயம்.

பிரம்மா ஸ்வாமி அமிருதபிந்து உபனிஷத்திலெனக்கு பிரசினம்செய்யவேண்டிய அம்சம் வெகுவாயிருப்பதால் உபனிஷத்தையானிதியான தாங்கள் சொல்லுங்கள் - ஸ்ரீகுமார்த்தி - சுத்தமென்றும் அசுத்தமென்றும் மனதுஇரண்டுவிதம் அதில்காமஸங்கலபமுள்ளது அசுத்தமானது காமமதத்து சுத்தமானது மனுஷியர்களுடையபெந்தமோக்ஷங்களுக்கு மனதே காரணம் விஷயத்தில் பத்துதலுள்ள மனது பெந்தத்துக்கும் விஷயமத்தமனது முத்திக்கும்ஸ்மரிக்கப்பட்டது நிர்விஷயமான மனதுக்கே முத்திஹேதுத்துவம் சொல்லப்பட்டிருப்பதால் முக்ஷ-வால்நிர்விஷயமாக மனதை நித்தியம்செய்யத்தக்கது விஷயாசையைவிட்டு மனதானது எப்போது இரதயத்தில் தகயப்பட்டு ஆத்மாவை அடையுகிறதோ அப்போது அதுபரமபதம் எவ்வளவுகாலத்தில் இரதயத்தில் மனதுக்ஷயிக்கிறதோ அவ்வளவு வணாதகயவேணும் இதே ஞானமும் தியானமும் மைத்த நிபாயமெல்லாம் விஸ்தாரந்தான் சிந்திக்கத்தக்கதுமில்லை சிந்திக்கத்தகாததுமில்லை சிந்திக்கத்தக்கதாபுமிருக்குமது சிந்திக்கத்தகாததுமாயுமிருக்கிறது பக்ஷபாதமத்த அந்த பிரம்மத்தை அடையுகிறான் நிச்சயம் நிர்விஷயமும் அனந்தமும் ஹேது திருஷ்டாந்தமத்ததும் அப்பிரமேயமும் அதுதியுமான அந்தப்பிரம்மத்தையே அறிந்துவித்துவான்மோக்ஷத்தை அடையுகிறான் நாசமுமில்லை உத்பத்தியுமில்லை பெத்தனுமில்லை ஸாதகனுமில்லை முமுக்ஷ-வமில்லை முத்தனுமில்லை என்ற தேபரமார்தம் ஜாக்கிரத் ஸ்வப்ன சுஷு-ப்திகளில் ஓரோ ஆத்மா எண்ணத்தக்கனவன் மூன்றுஸ்தான அதிதனுக்கு புனர் ஜன்மமில்லை பூதங்கள் தோறுமோரோ ஆத்மாதானிருக்கிறான் ஜலத்தில் பிரதிபிம்பித்த சந்திரன்போல் ஒருவிதனும் வெகுவிதனுமாக காணப்படுகிறான் கெடத்தைக்கொண்டுபோகும்போது கடம்போகிரதே தவிர கடத்தால் சுத்தப்பட்ட ஆகாசமெப்படிபோகவில்லையோ அப்படி ஜீவன் ஆகாசதுல்லியனுனவன் கட்டம்போல்நாநாகாரமாக அடிக்கடிபெதிக்கின்றதேகத்தைதேகபேதத்திலறியுருனில்லை நித்தியம் அவன் அறியவும் செய்குருன் தாமரப்பூவுக்குள்ளகப்பட்டவன் ஞானம் இருளில் வெளியில் போகாதிடில்லை தானொன்றுபிறந்துகொண்டு தாமரப்பூவிலும் அதர்க்குபின்னமான இருளிலும் ஏகத்துவத்தையே பார்க்கின்றன இப்படிப்போல் சப்தமாயைகளால் சுத்தப்பட்ட வன்மாயாகாரிமானதேகத்துக்கும் தனக்குமேகத்துவத்தையே பார்க்குருன் சப்தாக்ஷரம்க்ஷணமாகும் போதுளது அக்ஷரமா யிருக்கின்றனவோ அந்த அக்ஷரமான பரப்பிரம்மத்தை அறிந்தவன் தனக்கு சாந்தியை இச்சிப்பானுகில் அந்த அக்ஷரத்தையே தியானம் செய்வான் சப்தப்பிரம்மமென்று பரப்பிரம்மமென்றும் இரண்டுவிதத்தைகளறியத்தக்கதுகள் அதில் சப்தப்பிரம்மத்தில் திரப்பட்டவன் பரப்பிரம்மத்தை அடையுகிறான் மேதாவியானவன் கிரந்தத்தை அபியவித்து ஞானம்

ஞானதத் பானுகிதான்னியார்த்தியானவன் அதின்வைக்கல் புல்லுக்களைப்போல் கிரந்தம்மு முமையும் தழனிப்போடுவான் பசுக்கள் அனேகவர்ணமாயிருந்த போதிலும் க்ஷீரமேரேவர்ண மாயிருக்கிரதுக்ஷீரத்தைப்போல் ஞானத்தைப்பார்க்குறான் பசுக்களைப் போல்விங்கதேகிகளை ப்பார்க்கிறான் பாவில்நெய்ப்போல் சகலபூதங்களிலும் விஞ்ஞானம் வசிக்ஞானத்தின்விஞ்ஞான த்தை மனதில்அமனஸ்க நிஷ்டையாகுரமத்துனால் ஸர்வதாகடையவே னும்ஞானநேத்திரத்தை க்கிரகித்து அக்கினிபோல்ஜ-வலிக்குர நிஷ்களரிச்சலசார்தபரப் பிர்ம்மத்தைநானேன்று ஸ் மரிக்கப்பட்டதாக உயரகிளப்பவேண்டியது ஸர்வ பூதங்களுக்கு மிருப்பபிடமும் ஸர்வ பூ தங்களிலுமிருக்கின்றதுமான அந்தப்பிர்ம்மமே ஸர்வானுக்கிரகஞ்செய்குரவாஸ-தேவர் அவ ரேநானுகுரேன் ஓய்பிர்ம்மாவே இப்படிப்பட்ட இந்தஉபனிஷத்திலு மகுளவ்வித ஸந்தேகமெ வ்விடத்திலதைஎனக்குதடையத்துச்சொல்லும் -பிர்ம்மமா-பகவானேமுமுக்ஷ-க்காளாலறியத் தக்கதும் அப்பிரமேயமுமாக சொல்லப்பட்டபிர்ம்ம திருஷ்டாந்தமத்ததாகையால் நிஷ்பிரதி யோகிகமாகும் சுருதிமுதலானதுகளால் பிர்மேயமானப்பிர்ம்மம் ஸப்பிரதியோகிகம். மகா காசம்போலென்றதுமுதலான திருஷ்டாந்தங்களால் போதிப்பிவிக்கின்றன அப்பிரமேயவஸ் துவானது முமுக்ஷ-க்காளாலறியத்தக்கதல்ல வென்று தாங்களநிஷேதித்திருக்குரீர்கள்இவ்விட த்தில்அறியத்தக்கதென்று ஸ்பஷ்டமாகசொல்லப்பட்டிருக்கின்றன உத்பத்தினுசபெந்த மோ க்ஷமொன்று மில்லை என்ற சுருதியில்ஸப் பரதியோகிகஸ்சிதானந்தப் பிர்ம்மம்பிரகிருதமே ன்றுசொல்லக்கூடாது ஜாக்கிரத்து முதலான அவஸ்தைகளிலொரோ ஆத்மாவ்விடத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்குறான் பூர்வம்விசுவன் முதலானபேதத்தால் ஜீவன்மூன்றாக சொல்லப்ப ட்டுது கடஸ்தர்னமானதேகத்துக்கு சலனமும் ஆகாசஸ்தானமான ஜீவாத்மாவுக்கு நிசசல னமும்சொல்லப்படுகுறதுஅப்போதுஜீவனுக்குத் திருந்திமுதலான சுருதிவியர்த்தமாகும் ஜீ வாத்மபரமாத்மா இரெண்டுபெயர்களுக்கும் ஆகாசதல்யத்துவ மெப்படிக் கூடும்தேகத்தி க்குள்ளிருக்கிறதாக சொல்லியிருப்பதால் பரமாத்மாவைச் சொன்னதில்லை ஜீவன்கடாகாசம் போலம் சனென்றுசொல்லியின் ஜலசந்திரன்போல் பிரதிபிம்பனென்றும் சொல்லப்பட்டிரு க்கின்றன ஒருவனுக்கேபிரதிபிம்பத்துவமும் அவச்சின்னத்துவமும்ஏகத்துவமும்வெகுத்துவமும் விருத்தங்களாகையால் கூடாதுஒருவனுக்கே எப்படிஏகத்துவமும்வெகுத்துவமும்வாஸ்தவமாகும் இரண்டும்பொய்யெனில் சூன்னியமேவஸது வாகநெரிடம் திருஷ்டாந்தமிரெண்டிலும்சேர்ந்தி ருப்பதால்ஒன்றுஸத்தியம்அன்னியமும்அஸத்தியமென்றதற்கு அடையாளமுதலானதொன்றுமி ல்லை க்ஷீரம்போல்அதுவைதருபமாக எந்தஞானம்சொல்லப்படுகுறதோஅதுஜீவஸ்வரூபமாஅ ல்லதுபிர்ம்மஸ்வரூபமா ஜீவர்களனேகவிதமாகஇருப்பது மூன்றுவிதமாகபிரூப்பதுஒருஜ்ஞ னுவாலும்சொல்லக்கூடாதுபிர்ம்மங்கள்அனேகவிதமாகஇருப்பதுஒருஜ்ஞ னுவாலும்ஒருஜ்ஞ னுவாலும் ஒருஜ்ஞேதுவாலும் ஏகத்துவம் சொல்லக்கூடாதுஅருப்பபிர்ம்மத்துக்குமா த்திரமெப்போதும் ஸர்வத்துவந்து வமுமத்திருப்பதால்ஏகத்துவம் சொல்லலாம் பசுக்கள் போல் அனேகமானவஸ்த்துக்கள் அனித்தியஸித்தமாகையால் அனித்யங்களுமாகும் அருப ப்பிர்ம்மத்தின் புத்தியை விடுவென்று அடிக்கடிதங்களால்சொல்லப்பட்டுமிருக்கின்றனவிமரிச க்கும்போது அதேஅடிக்கடி தன்னால் வந்துவிழுகுரது இந்தவிமரிசமோமனனரூபவாகையால் அவச்சியும் செய்யவேணும் ஆகையால்ஸர்வஞ்ஞரும்கருணாநிதியுமானஸத்குருவேநானென்ன செய்வேன் தாங்கள்தான் இரெக்ஷிக்கவேணும்-புரீகுருமூர்த்தி-அறியத்தக்கதாகச் சொல்லியிருப் தால்சுருதியைத்த விரமைத்தப் பிரமானங்களால் அப்பிரமேய மானஸ்சிதானந்த ஸப்பிரதி யோகிக்கப்பிர்ம்மமே பிரகிருதமாகும் பூர்ணதிருஷ்டாந்த மத்தபடியால் திருஷ்டாந்தமில்லை ன்றுசொன்னதுஆகாசம்போல்விபுத்ததுவாம் சமானது ஆகாசத்தைக்காட்டிலும் பெரிதெ ன்றுசொல்லப்பட்டிருப்பதால் வியபிசரிக்கின்றன அறியுகிறவர்களுக்கு புத்தியிலேருகிறதற்கா

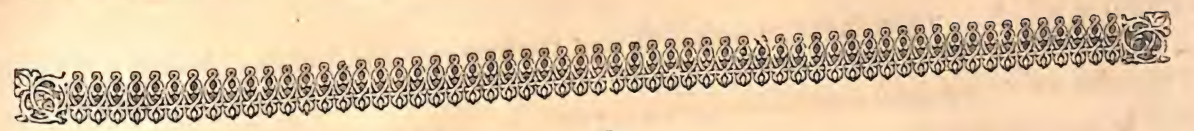
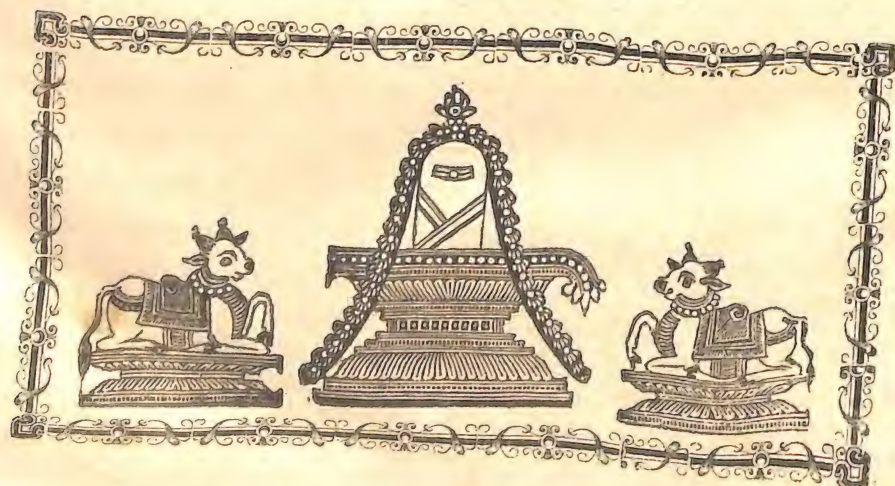
காக இவ்வித திருஷ்டாந்தங்கள் சொல்லப்பட்டுதுகளேதவிர பூர்ணதிருஷ்டாந்தங்களாகாது கள் ஆகாசம் முதலான சிலதுகள்னலேபிர்ம்மம் திருஷ்டாந்தமுள்ளதாகு மாகிலப்போது அ ருப்பபிர்ம்மமும் முசல்க்கொம்புமுதலானதுகளால்படியாகும் உத்பத்தி நாசம்முதலானது களில்லைஎன்றசுருதியால் பெந்தமோக்ஷாதி தூரமாகக்கேள்வியாகுறபடியால்அது அருபந்தா ன்இதிவிப்படியாகும்போது சித்ரூபஅருபங்களான இரெண்டுபிர்ம்ம விஷய மிர்தப்பிரகரண மென்று எண்ணவேண்டியது ஜேபத்தம்ஜரே அன்னியதாவரக எண்ணக்கூடாது, அருப்பபிர்ம் மம் கைவல்லியமுத்திக்கும் தூரமாகையால் ஸாலோக்கியாதிகளுக்கு மாத்திரம்தரமென்று சொல்லத்தக்கதில்லை ஸாலோக்கியாதி மொக்ஷங்கள் பெந்தத்தை நிவிருத்திசெய்யத்தகாதாகை யால் கைவல்லியமோக்ஷமே பிரகிருதத்தில் நிஷேதத்துக்கு விஷயமாச்சது பிரஜாபதிநீந்திர ஸம்வாதத்தில் ஜீவன்மூன்று விதனென்று நன்றாக நீருபிக்கப்பட்டது ஆகிலும் இவ்விடத்தி லும் பிரஸங்கத்தால் கொஞ்சம்சொல்லுகுறேன் ஒவ்வொரு அவஸ்தையிலொவ்வொருதனு க்கு பிரதானனியமிருப்பதால் ஸாமானியமாக ஏகத்துவமும் முக்கியமாகிருதுவமும் சொல்லப்பட்டது சரீரத்தைப்போல் ஜீவனையும் கடஸ்தானமாக நீரறியும் அன்னியனானபிர த்தியகாத்மாவிடத்திலும் பரமாத்மாவிடத்திலும் ஆகாசதல்யத்துவத்தைபு மறியும் ஆகை யால் ஜலசந்திரன்போல் பிரதிபிம்பமானஜீவனுக்கு சஞ்சலத்துவாதி வித்திக்குர படியால் உத்திருந்திமுதலானதும் வித்திக்கின்றன ஜீவனுடைய ஸம்பத்திலிருப்பதால் பிரத்தியகாத் மாவுக்கும் உத்திருந்திமுதலானது கருபசரிக்கப்படுகின்றன ஆகாசம்சம்போல் ஸாக்ஷியான பிரதியகாத்மாசலனமத்தபடியால் அவச்சின்னனான கூடஸ்ததனுக்கு பிம்பத்துவம் நிச்சயிக்க ப்படுகிறது ஜீவனுடையஸாஹ சரியத்தாலவனுக்கும் ஜீவத்துவமுபசரிக்கப்படுகிறது உபா கியினபேதத்திலேகமும் உபாதியின் பேதத்தி லனேகமு மாகும் ஏகத்துவமும் அனேகத் துவமும்தெசையின்பேதத்தால் வித்திக்குரதுகள் இரெண்டு தெசையின்வசத்தாலிரெண்டும்ஸ த்தியமேதவிர பொய்யில்லை அசத்துபிம்பதிருஷ்டியால் ஜீவைகத்துவவெகுத்துவ மிரெண் மும்பொய்யாகும் இரெண்டுக்கும் மித்தியாத்துவம் ஸமமாயிருப்பதாலொன்று ஸத்தியமென் றும்மைத்தது அஸத்திய மென்றும் பேதம் சொல்வதுக்கு அடையாளமொன்று மில்லை ஆகையாலந்த ரெண்டிலுந்திருஷ்டாந்தம் கூடம்பால்போலேகமாகச் சொல்லப்பட்டஞ்ஞானம் பிர்ம்மஸ்வரூபம் பசுக்கள்போல் ஜீவர்களஞானபேதத்தால் வெகுவாகும் ஜேபத்தம்ஜரேப படிஅவிததயின்வசத்தால் ஜீவன்அனேகவிதமானானே அப்படிஅந்தந்ததேகபேதத்தால் பிர்ம் மத்துக்கும் அனேகவிதத்துவம் வித்திக்குறதுசிறவணுதிகளாலொருவன்சித்ரூபப்பிர்ம்மத்தை அடைந்தபோது அன்னியஜீவனுடைய அடையத்தக்கதாயிருப்பதால் பிர்ம்மம்அனவருக்கும் வேவ்வேருதான் அப்படிஇருந்தபோதிலும் பிர்ம்மங்களுக்கு நாமரூபபேதமில்லாத்துனால் ஸக லஜீவர்களாலும் அடையத்தக்கன பிர்ம்மங்களுக் கேகத்துவம் சொல்லலாம்வித்தியின்பேதவ சத்தால் பிர்ம்மத்துக்கும் தன்னால்பேதவசனமாகையால்அநித்தியத்வத்தையும்மித்தியாதுவத் தையும் நீர்சங்கிக்கக்கூடாது அருப்பபிர்ம்மம்ஸர்வத்து வந்துவமுமத்தபடியால் அதுக்கு ஏ கத்துவமுமனேகத்துவமுமில்லை ஆகையால் ஸத்தியஞ்ஞானந்தபரப்பிர்ம்மா வஸானமாக மனனத்தை நீரிடைவிடாமல் செய்யும் கேழ்விஉத்தரங்களுக்கனர்கமாகையால் அருபப்பிர்ம் அதின்விஷயமான மனனத்தை நீர்செய்யக்கூடாது நானெவன் எவ்விடத்திலிருந் துண்டானெ ன்ளதுனால் ஸம்ஸாரத்துக் கமுள்ளவன் எதுன லெனக்கு மோக்ஷம் கிடைக்கும் ஸ்வாமிதய வுடன்சொல்லவேணு மென்றுஅதிகாரியான ஸத்திஷியனுடைய பிரகிளம் எப்போதுண்டா யித்தொ அப்போது குருவானவர் அந்தசிஷியனை சாஸ்த்திரங்களில் சொல்லிய லக்ஷணங்களு ள்ளவனிவனென்றெண்ணி அவனைப்பார்த்து சொல்லவேண்டியது என்னவெனில் நீபிரத்தியக் கென்ற பேய்ருள்ள ஜீவனுக்குப் ஸப்பிரதியோகிகப் பிர்ம்மத்தி லிருந்துண்டானவன் பிர்ம்

திகரண்ணியமென்றஐக்கியவசனமிருப்பதால்ஸ்தூலாதி மூன்றுதேகத்திலிருக்கின்ற அகங்கார
தைதள்ளித் தாதிமெல்லுள்ளவஸ்துவில்அகந்தையைதன்னால் முழுக்ஷுவானவன் அப்பான்,
மனிதன் அகம்பாவத்துனாலேயே அகம்பாவத்தைநசிப்பிவிப்பானாகையால் ஆதம்பரமாகவும்அ
னாதம்பரமாகவும் அகந்தையின்வைலக்கிண்ணியத்துக்கு குத்தமில்லைபிரம்மத்திலகம்பாவம்நமு
வும்போதுதேகத்தில்அகம்பாவமுண்டாகும் தேகத்திலகம்பாவம் நமுவும்போதுபிரம்மத்திலக
ம்பாவமுண்டாகும், எப்படிஸ-ஞரியாதிப்பிரகாசம்நமுவும்போதுஇருண்டாகின்றனவோ அ
ப்படியேஇருள்நமுவும்போதுஉடனேபிரகாசமுண்டாகின்றன,எவனுக்கு தேகாதிவிசாரங்களி
லகங்காரலேசங்கூடஇல்லையோ ஆதம்பரபத்தாலவனே அகங்காரமத்தவனாவான்,எவன்தன்நே
கேத்திரியாதிசுளால் ஸாதிக்கப்பட்டகர்மங்களில் தன்னுடையஸாமர்த்தியத்தை எண்ணவில்லை
யோ, எவனுக்கு புத்திரமித்திர கிருகக்ஷேத்திராதன தான்னியஸமிருத்தியில் என்னுடைய
தென்றபுத்தியில்லையோ, நானென்னுடையதென்ற அபிமானத்தால் தான்மனுஷியர்களுக்கு
ஸ்வதாஸ்வதுக்கமு முண்டாகிறது என்ற நிச்சய மெவனுக்கிருக்கின்றனவோ, அவனே
அகங்காரமத்தவனாவான் ஸம்ஸாரிகளுக்கு தேகாகம்பாவதாலுண்டான பெரிதானதுக்கமா
னது பிரம்மாகம்பாவத்தால் சேதிக்கத்தக்கதே தவிர அன்னியதாவாக கோடி கல்பங்களி
லுமாகாது ஆகையால் புத்தியுள்ளவன் தேகாதம்புத்திக்கு கூணங்கூடஒரிடத்திலவகாசத்தை
குடாமல் இரவும்பகலும்பிரம்மத்தில் நமுவாமலிருப்பான்அமனஸ்காதம்பாவனையினால்மனதை
விருத்தியத்தாகச்செய்வான் விருத்திகூயிக்கும்போது அதிகமானஸுகமுண்டென்றதில்ஸ-
ஷுப்தியே பெரிய உபமையா யிருக்கின்றனஉபமேயமானபிரம்மத்தின்ஸுகமேஸுஷுப்தியி
லென்று சிலர்கள் விருத்தியத்தது சமமாயிருப்பதால் சொல்லுகிறார்கள், அதுமிகவும் அஸத்து
தான் சுஷுப்தியில் ஸர்வ சித்த விருத்திகளும் ஒடுங்கிஇருக்குதுகனேதவிரஸ்வப்னஜாக்கிரத்து
களில் திரும்பவுமுதிக்கிற படியால் கூயிக்கவில்லை எவன் சுஷுப்தியில் விருத்தியடக்கத்தைப்
பார்த்து சித்தம் நசித்துப்போனதாக எண்ணுகிறானே அவன் முன்பின்யோசனையத்தபடியால்
மந்த புத்தியுள்ளவனாக அறியத்தக்கனவன் அவ்விடத்தில் பிரம்மத்தியானவசத்தால் சித்த நா
சம் வந்தபோது விருத்திகளுதித்தபோதிலும் முன்போலாகாதென்று வேதாந்தங்கள் சொல்
லுகிறதுகள் பிரம்மா காரமனே விருத்தியானதுஎவனுக்கு நிச்சயமாக உண்டாயித்தோ அவன்
வெளிவிருத்தியுள்ளவனாகிலும் அவன்மனது நசித்துதென்றே பெரியோர்களுடையமதம் எவன்
ஸங்கல்பவிகல்பாதி சகலத்தையும்தள்ளி நிச்சலனும் ஸர்வவியாபாரங்களிலும் விருக முள்ளவ
னுமானானே அவனேமனதை வசப்படுத்தின புருஷன் வாயுப் பரியாப்தகாமனேஸ்ர்வஞ்ஞனே
ஸ்ர்வ பூஜ்ஜியனே அருணனே அமலனேவென்று தேவர்களாலுமெவன் ஸம்போதிக்கப்படுகி
றானே போக விஷயங்களான இச்சைகளுமெவனைக்கண்டுநபும்ஸகனைக்கண்டகாமினிகள்போல்
விமுகங்களாகுமோ ஸதிரங்களானசகலதேவபோகங்கள்கூட எவனுல்துச்சமாக செய்யப்பட்
டுதோ எவனுல்மன்மதன் ஜயிக்கப்பட்டானே, தேவேந்திரனு லனுப்பப்பட்ட அப்ஸாஸுகளு
டையகூட்டமும் தூஷிக்கத்தகாதவனான எவன்பொருட்டு நமஸ்கரிக்கிரதோ, தர்மராசாவிடத்
திலிருந்துபோலெவனிடத்திலிருந்து சகலரும் பயப்படுகிறார்களோ தனதான்னிய வஸ்ததிர
பூஷணதிகளை குடுக்குரவன் எவனிடத்திலிருந்து அவமானத்தைஅடையுறானே விருகியானஎ
வனுடைய சித்தத்தை அலைக்குமதர்க்குரேரும் விஷ்ணுவும் சிவனும் கூடசத்தியத்தவர்களோ அ
னிமாதிரிஎட்டு ஸித்தி இச்சையுள்ளவர்க ளெவனிடத்தில் மனோரதபங்கத்தை அடைந்துள
ப்பொழுதும் கைங்கரியம் செய்கிறார்களோ அவனே மனதை வசப்படுத்தின புருஷன்ஆகை
யால்மனது வசப்படுகிறதற்காக சித்தத்தைமிகவும்சோதிக்கவேண்டியது சித்தத்தை நன்றாக
சோதித்தால் நிர்மலமானபிரம்மம் தன்னால் ஸ்புரிக்கும் சித்தசோதனம் செய்யாத அன்னியர்
களுக்கு சித்தமாகிற அக்கினியானது விஷயங்களாகுற வெரகுசுளால் அபிவிருத்தியாகிறதுபு

க்திகளாகிற என்னைப்பெருக்கால்தன்னால் விருத்தியாகின்றன ஸர்வத்துக்கும் காரணமானஸ
ம்ஸாரமும் சித்தந்தான் சித்தமத்தால் ஸம்ஸாரத்திலெவ்வளவுத்துக்கமில்லை சித்தமும்துஷ்ட
ங்களான விஷயங்களாலிவ்விடத்தில் ஸ்பஷ்டமாகக்காணப்படுகின்றனவிஷயங்களத்தால் சித்த
மேஇல்லை ஸ்தூலஸ-ஞக்ஷமங்களானசகலவிஷயங்களும் சுஷுப்தத்தியில் பீஜரூபமாக இருப்பதா
ல் அதில் சித்தம் நசிக்கவே இல்லை ஆச்சரியம் சித்தத்தின் மகிமையை என்னசொல்வேன் நல்
விவேகத்தரலதின் கொழுப்பைஎல்லாம் அடக்கி யிருந்தபோதிலும் ஸ்வல்ப அவிவேகம்வந்த
போது அபிவிருத்தியடையுகிறது எப்போது சித்தத்தைசோதிக்கிறதற்காக விவேகாதியில்பிர
விருத்திக்கிறானே அதுமுதல் தான் சித்தத்துக்கு அதிகமானபெலமுண்டாகிறது எப்படிக்கொ
ல்லுகிறவனால் கொல்லுகிறதற்காக கிரகிக்கப்பட்டவனுக்கு பெலமுண்டாகு மோஎப்படி எ
ண்ணையத்த தீபத்துக்கு அதிகமான பிரகாசமுண்டாகுமோ அப்படியறியத்தக்கதுஆருக்ஷ-
க்களான சிலநரர்கள் மரிக்கப்பேரகிற சித்தத்தின் வேகத்தில் பரவசர்களாகி பிரமாதத்தால்
அந்த சித்தத்தைமருபடியும் ஜீவிப்பிவிக்குறார்கள்ஆகையால் சித்தவினாசத்திவிச்சையுள்ளவன்
பெலமானவிவேகத்தால் அந்த சித்தத்தின்மரணம் வராமிகவும் உத்தியோகத்துடன் மிகவும்
ஸாவதானவான் ஆத்மாவினொரு அம்சத்திலிருக்கின்றதும் விஷயங்களாகுர ஸர்பத்தால்ச
டிக்கப்பட்டதுமான சித்தத்தை சேதியாவிட்டால் தனக்கு பூராவாக அபாயம் நேரிடும் இந்தசி
த்தத்தைமகாமேருமுதலானதைப்போல் பெரிதாகவிவேகிகளெண்ணவேணும்ஹேசுதர்முகோ
அந்த சித்தத்தை பிறுஞ்ஞர்கள் அதிதுச்சமாகவும்எண்ணுவார்கள் சித்தத்தை அல்பமென்றே
ண்ணினாலுபேசைஷனலதின் நரசத்துக்காக பிரயத்தினம் செய்யமாட்டான் பெரிதாக எண்ணி
னாலும் அதைறியத்துலாப்படியே செய்யமாட்டான் ஆகையால் மகாபுத்தியுள்ளவன் சித்தத்
தை சிருதென்றும் பெரிதென்றுமெண்ணி அதின்னாசத்துக்காகசாஸ்திரங்களில்சொல்லியஸாத
னங்களை தன்னாலடுக்கவேண்டியது சித்தம் நசித்தபோது மோக்ஷசத்துருக்களானசித்தவிருத்தி
களும் நசிக்கும் அப்போது மோக்ஷம் கைகொள்ளும் சித்த வியாக்கிரமானது ஸம்ஸாரகாட்டி
ல்விவேகமிருகங்களை புஜித்ததுனால் மதித்திருக்கின்றன அதை உசிதமான உபாயங்களால் புத்
தியுள்ளவன் வதம் செய்யவேண்டியது வதம் செய்தவனேபுத்தியுள்ளவன் சித்தந்தான் அவிவே
கிகளுக்கு நித்தியம் பயத்தைகொடுக்கிறது சித்தமத்தால்பயமில்லை விவேகம்பிரபலமாகும் சி
த்தம் அவித்தைபுடையதாகையாலதுக்கு ஸ்தத்தை இல்லை என்று சிலர்கள்சொல்லுகிறார்களே
ன்மெண்ணி ஸாமான்னியஞ்ஞானமாத்திரத்தால் தீரர்கள்போல் சிலர்களிருக்கிறார்கள் அவர்க
ள் சித்தநிமித்தங்களான வெகுவிதவிசேஷபங்களால் மிகவும் பீடிக்கப்பட்டு பெரிதானதுக்கத்
தை அடையுகிறார்கள் கஷ்டம் ஆகையால் சித்தத்துக்கு ஸத்தைஇல்லைஎன்றது கூடாது சித்த
மிருந்தால் பெரிதானதுக்கமும் சித்தம் நசித்தால் பெரிதான ஸுகமும் வித்திக்குமென்று வே
தாந்தங்களடிக்கடி கோஷிக்கிறதிகள் எவன் சித்தனாசத்துக்காக பிரயத்தினமன்றியில் விருதா
வாக ஸஞ்சரிக்கிறானே அவனுக்கு மகாமோகரூபமான மிருத்தியுவானது இவ்விடத்திலேயே
இருக்கின்றன அவிபக்தமென்ற மாயையும் மகத்தும் அகங்காரமும் மனோபுத்தி சித்தங்களும்
ஆகாசம்முதலிய பஞ்ச பூதங்களும் இந்திரியங்களும் பிறுணதிகளும் தேவர்களும் மைத்தாசர்
களும் அஸுரர்களும் இரூக்ஷஸர்களும் சகலலோகங்களும் குணகுணங்களும் சகல சாஸ்திர
மும் அசாஸ்திரமும் நாமரூபங்களும் ஷட்பாவஷ ரீமிகளும் தேகத்திரயமும் ஜீவத்திரயமும்
லோகத்திரயமும் வாஸனத்திரயமும் தாபத்திரயமும் கர்ப்பத்தியோக உபாஸன ஞானத்தியா
னங்களும் ஸர்வவிசேஷபத்தையும்நசிப்பிவிக்குறஸமாதியும் சகலமும் சித்தந்தான்சித்தமத்தால்
ஒருவிடத்திலும்செய்யத்தக்கதொன்றுமில்லை ஆகையால் புத்தியுள்ளவன்ஸ்ர்வபிரவிருத்திகளை
யும் தள்ளிவைறுக்கியத்துடன் கூடி சித்த வினாசத்துக்காக பிரபலமானயத்தினம்செய்யவேண்
டியது எவனுக்கு சித்தநாசத்தில் ஒருக்காலாவதிச்சையுண்டாகவில்லையோ ஸம்ஸாரமாகிற உ

வர்மண்ணைச் சமக்கிற அந்த ம்னுஷ்யகமுதையைச் சடுவன்சித்தசோதனத்தில் புத்தியன்றியில்
எப்பொழுதுங்கெட்டவியவகாரஞ்செய்துகொண்டிருக்கிறானே நிஷ்பலமான ஆயுஸ்ஸுள்ளவ
னும் மூடனுமான அந்தநானுகிற நாயையும் மருபடியும் சடு எவனுசித்தங்களான ஸாதனங்களா
ல் சித்தத்தை ஸர்வதாசோதிக்கிறானே அவனேசகலதேவர்களாலும் பூஜிக்கத்தக்கன மனுவிய
சிரேஷ்டன் எவன் கிடைத்தபோதங்களைக்கூட தள்ளிப்போட்டு சித்தத்தை மர்தனம் செய்கிற
திலெக்கினமுள்ளவனே அவனை நித்தியம் நான்கூட சிரஸ்ஸால் வகிக்குறேன் ஆகையால் வித்து
வானுவன் சித்தத்தின் போக்குவரத்தை நன்றாகப்பார்த்து சுருதியாசாரியர்களால் சொல்லி
யமார்க்கத்தால் சித்தத்தைநசிப்பிவிப்பான் ஒப்பம்ஜோஸமஸ்தமனப்பிடைதேகபிடைசனின்
க்ஷயத்துக்குக்காரணமான இந்த ஒருவித உபதேசத்தை நீர் அனுசரித்து கிருதார்தறாகும் சித்
மிருக்கும்போது தேகாதி ஸமஸ்த விகாரங்களிலும் முன்சொல்லிய அத்தியாஸமானது ஒருவ
னுக்கும் நிவிருத்தியாகாது அத்தியாஸமேசகலதுக்கங்களுக்கும் காரணமாககாணப்படுகிறதல்
லவா ஆகையால் அந்த அத்தியாஸத்தை பொய்யென்று வித்துவான்கள் சொல்லக்கூடாதுசா
ஸ்திரத்தில் சொல்லியமார்க்கத்தால் அத்தியாஸத்தை நீக்கின புத்திசாலியானவன் அத்தியாஸ
மத்ததேகத்தில் கெடுக்கமாட்டான் சித்தினம்சனான கூடஸ்தன் பிர்ம்மத்துடனேகமானானுகி
ல் அனுப்பிரவேசமில்லாததுனால் விகாரிகளெல்லாம் அலைவத்தனுகளாகும் மனுவியர்களுக்கு
அத்தியாஸத்துனால் பெந்தமும்அதத்தனனால்மோக்ஷமும்சித்திக்கிற தென்றுபேரியோர்களுடை
யமதம் ஆகையாலத்தியாஸமத்தவன் முக்தந்தான் ஸம்சயமில்லை அத்தியாஸத்தால் துக்கமுன்
டாகிறதென்று வியவஹரித்த மாத்திரத்தாலொருவனுமத்தியாஸ மத்தவனும் பரமாத்மவித்து
மாகான் ஆகையால் சகலவேதாந்தங்களில் சொல்லப்பட்டதுகளும் அனேக சிஷ்டர்களால்
வெகுதரம் அனுஷ்டிக்கப்பட்டதுகளான முக்கிய உபாயங்களை தன்குருசொல்லியமார்க்கத்தா
ல் கிரகித்து மனிதன் தன்னத்தியாஸத்தை நீக்குவான் தேகாதிகளில்அத்தியாஸமுள்ளவன்சக
லவேதங்களையும் அறிந்தபோதிலும் அதுகளைபோதிப்பிவிக்குரதில் ஸமர்தனயிருந்தபோதிலு
ம் நிரதிசயானந்த சமுத்திரத்தில் முழுகின அந்தரங்க முள்ள புத்திசாலிகளாலே தள்ளத்தக்க
னவன் அத்தியாஸமென்றபாசங்களை அருத்து பிர்ம்ம விஷ்ணு ருத்திரர்களாலாறுதிக்கத்தக்க
ன ஆம்மத்தத்துவத்தை அறிந்தவன் ஒப்பிர்ம்மாவே பிரபெலமான ஸம்சாரஸமுத்திரத்தைக்கட
ர்ந்து ஸகலறாலும் பூஜிக்கத்தக்கனவனாவான், இப்படி அப்பய தீக்ஷிதனால் மொழிபெயர்க்கப்
பட்ட குருஞ்ஞான வாஸிஷ்ட தத்துவசாராயணத்தின் ஞானகாண்டத்தில் ௩ - வது பாதத்தில்
௨௫ - வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

௩ - வது பாதம் முற்றிற்று.

சுவமயம்.

ஞானகாண்டத்தின்

௪ - வது பாதம் துடங்கிற்று.

பிர்ம்மா நிஷ்களங்கரும் தயாலிந்துவுமான ஸத்குருவேதங்களுடைய முகாரவிந்தத்
திலிருந்து மைத்திரேயி உபனிஷத்தை நான்கேட்டறிந்திருக்குறேன் இப்போது புத்திசாலியா
னசாகாயன்னிய மகரிஷியாலிருனுக்கு பதேசிக்கப்பட்ட மைத்திரயணிய உபனிஷத்வசனங்
களைகேழ்க்க இச்சிக்குறேன் -ஸ்ரீகுருமூர்த்தி- ஒப்பிர்ம்மாவே பிருகதரதனென்றஅந்தறானுக்
குகருணாநிதியான அந்தசாகாயன்னியமகா முனியானவர் நான்சொல்லப்போகும்படியும் சொன்
னார்-சாகாயன்னியர்- ஹேரஜாவே இந்தபரப்பிர்ம்மமவித்தையும்ஸ்ர்வஉபனிஷத்தையும் பூர்வ
ம்பகவானுகிய மைத்திரேயரால் எங்களுக்கு சொல்லப்பட்டது ஹேபிரகதரதனே நீ எது
ல்ஸம்ஸாரக்கடலைக் கடருவாயோஅந்தஇந்தசுபஉபனிஷத்தைச் சொல்லுகுறேன்கேள் பின்பா
பமத்தவர்களும்பிரஸித்தர்களும் ஆதித்தியஸம தெஜஸ்ஸுள்ளவர்களும் உளர்த்துவரேதஸ்
க்களும் ஸாதகர்களுக்குள்ளுத்தமர் கருமான வாலகில்யர்கள் சார்தர்களும் வினயத்துடன்
கூடினவர்களுமாகமுன் பிரஜாபதியைச் சொன்னார்கள் வாலகில்யர்கள் ஸ்வாமிவண்டிபோல்
அசேதனமான இந்தசர்வசரீரமும் எவனுல்சேதனமுள்ளதாக செய்யப்பட்டுதொ இந்தமகி
மையெவனுடையதோ ஸர்வஞ்ஞான பிரஜாபதியேஸ்ர்வேந்திரியங்களுமத்தவன்இந்தசரீரத்
தைவறானே அவனைஎங்களுக்குச்சொல்லுங்கள் என்றிப்படி அந்தவாலகில்யர்களால் பிர
ச்னம்செய்யப்பட்ட ஸகலவேதாந்த வித்தான்பிரஜாபதியானவர் அவர்களைப்பார்த்துச்சொன்
னார்-பிரஜாபதி- எவ்வளவுக்குக்கு மேலிருக்கின்றானே அந்தஇவன்சுத்தனும் அதிபாவனனும்வி
காரகுன்னியனும் சார்தனும் அப்பிறானும் அனந்தசேதனனும்அக்ஷயனும்ஸ்திரரூபனும்அஜ
னும்நிர்ருணனும் நிர்ம்லனும் விபுவும் புறணனும் சாகவதனும் நித்தியனும் ஸ்ச்சிதானந்தஸக்ஷ
னனும் ஸ்வதந்திரனும் ஸர்வசேஷியுமான அவன்தன்மகிமையிலேயே இருக்குறான் இவனு
ந்ததேகம்சேதனமுள்ளதாக செய்யப்பட்டது விகாரியான இந்ததேகத்தை எவரவனுமவன்
தான்அவன் நிர்விகாரபரஞ்ஜோதி ஸ்வரூபனும் ஸத்தியசித்தனனுமா யிருக்குறான் - வாலகி
லியர்கள்-பகவானே- இந்ததேகமெப்படி சேதனமபோல் செய்யப்பட்டது நிர்ருணனான அவ
னுமெப்படி இதைஎவரவனுடன் -பிரஜாபதி- ஸ-ஒக்ஷமனும் அக்கிருஹியனும் ஸதுலத்திருஷ்
டிகளால் பார்க்கத் தகாதவனுமான அந்த புருஷன் நிர்ருணனாக இருந்தபோதிலும் தன்னி
த்தையின்குணங்களுடன் கூடினவனும் நிரஞ்ஜனனும் அகண்டைக ரஸாகாரனும் பரமாத்மா
வும் ஸ்வயம்பிரபையுள்ளவனும் ஸர்வவேதாந்தங்களால் நன்றாக அறியத்தக்கனவனும் விபு
ம்ஸப்பிரதியோகிகனு மான அவன்தன்னுடைய ஒரு அம்சத்தாலனுருபியாக தேகத்திலிரு
க்குறான்.ஜீவனென்ற பெயருள்ளவனும் புத்தியைமுன்னிட்டவனும் ஸ-ஷ-ப்தனென்று பிர
ஸித்தனும் ஸங்கல்பம் நிச்சயம்முதலான அடையாள முள்ளவனும் க்ஷேத்திரஞ்ஞனென்றுபே
யருள்ளவனும் சர்வதேகங்களிலும் பின்னனும் கர்த்திருத்துவ மமுதலானகுணங்களுடன்கூடி
னவனுமான அந்தசிதாபாஸனாலேயே தேகமானது சேதனமுள்ளதாக செய்யப்பட்டது அவ
னேஇந்த அசேதன தேகத்தை எவரவன் இதிலொரே உத்தரவுவிடுவெண்டு கேழ்விக்கும்
ஸமாதானம் வருவதால் குத்தமில்லை இப்படிசொல்லப்பட்ட வாலகில்யர் களாலிப்படிபட்ட
டவிபுவான பரமாத்மாவுக்கொரம் சத்தாவிருப்பெப்படிஎன்று மருபடியும் கேழ்க்கப்பட்ட

டபிரஜாபதியானவர் அவர்களைப்பார்த்துச் சொன்னார்ப்படிஎனில் அந்தபரமாத்மாமுன் அம்சமத்து ஒருவனாகவே இருந்தான் அதுகுலேயே அவனுக்கு கிரீடையுண்டாக வில்லை பின் தன் னுடைய இதர அம்சத்தை அடுத்துதன்னுலத்தன்னை தியானம்செய்து தன் சக்தியினுலேதேகமா த்திரங்கனான வெகுபிரஜைகளை விரிஷ்டித்தான் அப்போது போதமத்தும் தூண்போல் சலன மத்துமிருக்கின்ற அதுகளைப்பார்த்து அதுகளுக்கு போத முண்டாகுரதர்க்காக எண்ணினு னெப்படி எனில் ஆத்மாவைவாயுவைப்போல் செய்துநடுத்தலைவழியால் பிரவேசிக்குரேனெ ன்றுபின்தானொருவனாக பிரவேசியாமல் வாயுவைப்போல் செய்ததன்னைபிரணுபானுதிபேதத் தாலெந்துவிதமாகப்பிரித்து நாடிகளை வியாபித்துக்கொண்டிருந்தான்பின்பிரணுனுக்கும்தேகத் துக்கும்மத்தியிலிவனே ஸ-ஒக்ஷமரூபியும் அந்தரியாமியும் உஷ்ணஸ்வபாவனும் புருஷனுமான ஜாடருக்கினியாகி புஜிக்கப்பட்ட அன்னுதியைபாகம்செய்குர அக்கினியின் கோஷம்கேழ்க்க ப்படுகுறதல்லவாஎப்போது உக்கிருந்திக்குலன்னத்தனாகுருளே அப்போது ஆஹாரபசனமில் லாத்துலவிந்தகோஷத்தைஇவன்கேழ்குருனில்லை அந்தஇந்தபிரணுன் இரதயகுகையில்வைக்க ப்பட்டுஐந்துவிதமாகஇருந்துபுத்திஇந்திரியங்களுடனும் கூடிதானே பிரபுவாகிசகலவிஷயங்களை யும்புசிக்குருன்மனோமயனும்பிரணுதேகனும் தேஜோரூபியும் ஸத்தியபரவணையுள்ளவனும் கிரு தார்த்தனுமான இவன்புஜிக்குரேனென்றெண்ணினுன் இவனுக்குதேகமாகுறஇரதம்இந்திரியங் களாகுறவெருவேகமுள்ள குதிரைகள் மனதாகுரஸாரதிபிரகிருதியாகுரசக்கிரம் பிரமிக்குற துஎப்போது இந்ததேகம் மரித்திதோ அப்போதுசேதனமுள்ள துமல்ல அதைவரவனும் அதுக் குள்ளோருவனுமில்லை தேகத்துக்குள்ளிருக்கின்ற இந்த ஆத்மாதேகம்தோரும்புண்ணியபாபகர் மபலங்களால்நித்திய மெப்போதும் அவமானிக்கப்பட்டிருந்தாவாக இருந்தபோதிலும் பரமா ர்த்தமாக அகர்த்தனுவான் அவிசுத்தனும் ஸ-ஒக்ஷமனும் லௌகிகர்களால் அநிருசுக்கியனும் கிரகி க்கக்கூடாதவனு மென்னுடையதென்றது அத்தவனும் அவஸ்தைகளத்தவனும் வியவஸைத யு ள்வனும் விசுத்தஆத்மாவும் ஒன்றும் பூசப்படாதவனும் அலைவத்தனும்ஸ்திரனும்சகலத்தி ளுமாயசயத்தவனும் ஸித்தனும் நிரக்குணனும் ஸ்வயம்ஜோதியுமான அந்தஇந்த ஆத்மாவானவ ன் அவித்தியின்குணமாகிற கெட்டிவஸ்திரத்தால்வேஷக்காரன்போல் தன்னைமறைத்துக்கொண் டிருக்கிறான்-வாலகில்யர்கள்-ஸ்வாமியிங்கு மிருக்கின்றவிபுவான அந்த பரமாத்மாவுக்கு அவி த்தயின்குணங்களாலெப்படியுமரைவுகூடும் அவித்தையென்றதெது அது ஆத்மாவையியாபிக்குமா கில் அப்போதுபரமாத்மாவுக்கு வியாபகத்துவமெப்படி சொல்லலாம் மறைக்கப்படுகுரவனுக்கு நர்குணங்களால் மறைக்கப்படு குரவனுக்குநிர்குணத்துவ மெப்படியாகும் அஸம்ஸாரித் துவமு ம் அத்துவைதசிதானந்த ரஸாத்மத்துவமு மெப்படியாகும் அய்யாஸ்வஞ்ஞானபிபுவே ஏதா வதொருவஸ்துவுக் கெப்போதாவது ஒருக்கால்வியாப்பியதுவம் நேரிடுமரகில் அவனுக்குவி யாபகத்துவம் முக்கியமாகாதல்லவா அவன்முன்வியாபகனாகிலும் பின்வியாப்பியனானு னென் னுசொல்லக்கூடாது முக்காலத்திலு மெகத்துவமல்லவா ஆத்மாவுக்கு சொல்லப்பட்டிருக்கி ன்றன பரமாத்மாவுக்கு வியாபகத்துவமானது அவித்தயால் கெடுமரகில் அப்போதவனிடத்தி ல்பூர்ணத்துவமானது முழுக்ஷ-க்களால் கல்பிக்கத்தக்கதுதான் கல்பிக்கப்படுகுற பூர்ணத்து வமும் நூதனமாகவந்தபடியால் இரஜஜ்-ஸர்பாதினைப்போல்பொய்யாவதுகடாகினைப்போல் அனித்தியமாவது ஆகும் முக்காலத்திலும் எவனுடைய பூர்ணத்துவமான தொருவிட த்திலும் பாதிக்கப்படவில்லையோ அவனுக்கேவியாபகத்துவம் முக்கியமாகும்வேரை ஒருவனுக்குமாகா து இந்தபரமாத்மாவுக்குசகலசாஸ்திரங்களிலும் மகா காசதிருஷ்டாந்தத்தால்விபுத்துவம்சொல் லப்படுகுறதுதேகத்தைஏவரவனும் ஒருவிடத்தில் பரமாத்மாவென்றும் ஒருவிடத்தில் பிரத்தி யகாத்மாவென்றும் ஒருவிடத்தில் ஜீவனென்றும் ஒருவிடத்திலேசனென்றுமொருவிடத்தில்பஞ்ச ப்பிரணுங்களென்றும் ஒருவிடத்தில் ஜாடர அக்கினிஎன்றும் தேகாந்தரியாமியை நாநாவாகச்

சொல்லியபடியால் அத்துவைதவாதிகளுக்கு ஹானிவருகுறது எவன்தேகத்தை விரிஷ்டித்த வ்னோ அவனே அந்தரியாமியாவான விரிஷ்டித்தவனே அனுப்பிரவேசகர்த்தனென்றும் கேழ் க்கப்படுகுறது ஆகையால் ஜகத்பிரபுவான ஈசுவரனே அந்தரியாமியாவான் அவனெபஞ்சிகுரு ததேகத்தை விரிஷ்டித்தவனும் ஸர்வஞ்ஞனும் ஸர்வசக்தியுள்ளவனு மாகப்பிரசித்தன் மை த்தவர்களுக்கு விரிஷ்டி அனுப்பிரவேசப்பிரே றனைகளின்செய்கை அஸம்பவமாகையால் கூட யிருப்பதாலந்தரியாமித்துவ முபசரிக்கப்படுகின்றனவே தவிரவேரில்லை ஆனலேசனுக்குஸம்ஸா ரதுக்கமும் ஸம்பவிக்குமெனில் அவனுக்கு புசிப்பில்லை என்றசுருதிபிருப்பதால் குத்தமில்லை ஜீவனுடன்கூட இருப்பதால் அவனுக்கும் போகமுபசரிக்கப் படுகிறதேதவிர முக்கியமாககர்ம பலபோகம் கர்மம் செய்தவனுக்குத்தானாகும் எப்படி ஜகத்பிதாவான ஈசனுக்கு எவல்செ ய்கையாகுமோ அப்படி புசிப்பிவிக்கிறது மவனுக்கே முக்கியமாகும் அன்னியர்களான ஜாடர அக்கினி பிரணுன் பிரத்தியகாத்மாபரமாத்மர்களுக்கு போகாதியத்தபோதிலும் அக்கினியும் பிரணுனும் அசேதனர்களாகையால் பிரத்தியக்கும் பரனும் சேதனர்களாகையாலும் தேகப்பி ரோகத்துவம் புத்தமில்லை சிதாபாஸனாகையாலேசனுக்கு புத்தந்தான் ஆகையால் மாயியானமகா தேவர்தானே தேககுகையிலிருந்துதேகத்தை ஏ வரவரென்றெங்களுக்கு தோத்துகிறது ஸத் குருவும்பகவானுமான தாங்களேதத்துவமாக அறியுவிர்கள் தயாஸமுத்திரர்களேபரமார்த்த உ பதேசத்தாலெங்களை தாங்களே இரகூழிக்கவேண்டியது பிரஜாபதி-நீங்கன்புத்திசாஸிகளுக்குள் சிரேஷ்டர்களாகையால் நன்றாககேட்டீர்கள் குருக்களாலுபதேசிக்கப்பட்டது கனிவிப்படிதா ன் மனனம் செய்யத்தக்கது அப்படி இருந்தபோதிலுமென்வசனங்களுக்குத்தவார்தமானது நீங்களறிந்தபடியன்றியில் வேரைவிதமாக இருக்கின்றன மனன்மானது குருவை அபேக்ஷித்திரு ப்பதாலிது உங்களுக்கு குத்தமில்லை ஸர்வ சாக்ஷியான பிரத்தியகாத்மாவுக்கு சிச்சக்தியிருப்பதா லும்ஜடத்துவமாபாஸத்துவமில்லாத்துனாலும் தேகப்பிரே ரகத்துவம் முக்கியமாகும் ஜீவேசா திகளவனுடைய பிரதிபிம்பமாகையாலும் பரமாத்மா விபுவாகையாலுமவர்களுக்கு அது முக்கிய மாகாது பஞ்சிகிருத தேகவிருஷ்டியானது ஈசுவரனுடைய கர்மந்தான் நிச்சயம் ஆகிலும் ஸ-ஒ க்ஷமகாரணசீரங்களுடைய விரிஷ்டியானது அவனுடையதாகாது அபஞ்சிகிருதமான ஸ-ஒக்ஷம தேகம் சுஷுப்த ஜீவனுல் விரிஷ்டிக்கப்பட்டு அலக்ஷியாகிருதகாரணதேகம் துரியப்பிரத்தி யகாத்மாவால்சிரிஷ்டிக்கப்பட்டுதுஎப்படி தைஜஸனென்ற ஜீவன் ஸ்தூலத்திற்கு ஸாக்ஷியோ எப்படி சுஷுப்தனான பிரஞ்ஞன் ஸ-ஒக்ஷமத்துக்கு ஸாக்ஷியோ அப்படி துரியனான பிரத்திய காத்மா காரண ஸாக்ஷியாவான் ஸர்வஸாக்ஷித்வமத்தவனும் ஸர்வஸ்வரூபியுமானவன் இந்தபிர மித்தபடியால் குத்தமில்லை ஸ்தூலத்தைசிரிஷ்டிக்கிற ஈசுவரன்ஜீவனுடைய கர்மத்தை அவசியம் அபேக்ஷிக்கிறபடியால் ஸ்தூலத்துக்கு இரண்டு கரணங்களாகும் வியஷ்டி ஸ்தூல ஸ-ஒக்ஷமகா ரணங்களை சிரிஷ்டித்தவர்கள் ஹிரண்ணியகெர்பகுத்திருந்தமாத்ரியாமிகளென்ற மூன்றீசர்களே யாவார்களெனில் மூன்றீசர்களும் ஸகுணர்களாகையால் அன்யதாவானால் பிர்மம் விஷ்ணு ருத் திரர்களுடைய பரியாயர்களென்பதுக்கு ஹானிவருமாகையாலும் அது கூடாது சிரிஷ்டிக்கப் பட்டதுகளுக்கு சிருஷ்டித்தவனிடத்திலயம்வருவதேமோக்ஷமென்று வித்துவான்களால்சொ ல்லப்படுகின்றன அதுமுன் சொல்லியபடியாகில் அப்போது சகலருக்கும் ஸகுண மோக்ஷமே யாகும் நிர்குணமோக்ஷமொருவருக்கும் கிடைக்கஇடமில்லை ஆகையால் விருத்ஸ்வரூட் ஸம்ரூட் என்றுபெயருள்ள பிர்மம்விஷ்ணுருத்திரர்களுக்கு ஸ்தூலப்பிரபஞ்சமாத்மிர சிரிஷ்டி ஸ்திதிஸம் ஹாரகர்த்திருத்துவமுண்டேதவிரமைத்தகர்த்திருத்துவமுமில்லை ஸம்ஷ்டியபிமானிகளாகையாலவ

ர்களுக்கு ஸாக்ஷித்துவமும் எப்படி வியஷ்டியபிமானிகளாகையால்விசுவாதிஜீவர்களுக்கு ஸாக்ஷித்துமில்லையோ அப்படி யறியத்தக்கது ஆனால் மூன்று ஜீவர்களும் மூன்றிசர்களிடத்திலும் கிரமமாகவியத்தபோது துரியாத்மாவானஜீவ சாட்சியானவன் ஈசஸாட்சியானபரமாத்மா விடத்திலல்லிக்கிறானெனில் உள்ளது இப்படியாகும் ஆகிலும் சத்தியோமுக்திகிடையாதுபிரம்மலோகாதிப்பிரபுதி கிரமமாகமோக்ஷம் கிடைக்கும் ஹேவால்கிலயர்களை கிரமமுக்தியில் வேரை ஒருவிறோதமு மிருக்கிறது என்னவெனில் பிரம்மாவின்னூருவயஸ்முடிவில நரர்களுக்குகைவல்லியங்கிடையாது பிரம்மலோகம்சேர்ந்தவர்களும் ஸ-ஒக்ஷமகாரணசரீரநாசத்துக் காகைவகுண்ட கைலாஸங்களுக்குப்போகவேணுமென்றுநேரிடுகிறது இதுனால்கிரமமுக்திசரு திகளுக்கும் ஸத்யோமுக்திசருதிகளுக்கும் மிகவும்கோபம்நேரிடுகிறபடியா லந்த பக்ஷம் அளம குஜஸந்தான் குணங்களால் மறைக்கப்படுகிறதையும் பரமாத்மா முழுமைக்கும் சொல்லவில் லே நாலுபாச சுருதிசபத்தால் பரமாத்மாவிறோம் சத்துக்கேசொன்னேன் தமோகுண ப் பிரதானமும் ஜடமுமான அவித்தையால் ஆத்மாவின் ஒரு அம்சம வியாபிக்கப்படுமேதவி ருதுதுவல் திருபாத் பிரம்மாத்மாவின் நிர்குணத்துவாதிகளுக்கு ஹானியில்லை நிர்குணத்மாவு க்கு பூர்ணத்துவமானது முக்காலத்திலும் தன்னால் சித்தித்திருக்கின்றனவேதவிர ஸாளக்கிரு மாதிகளில் விஷ்ணுவாதிகளைப்போல் கல்பிககத்தக்கதில்லை அக்கினியிலுஷ்ணப்பிரகாசாதிகள் போல் பரமாத்மாவிடத்தில் அந்தபூர்ணத்துவாதிருணங்களிருப்பதால் நூதனமாக வந்ததுக ளென்றாவது பொய்களென்றாவதுகவபனத்தில்கூடசங்கிக்கக்கூடாதுபரமாத்மாவின்பூர்ணத்து வாதினைகுணங்களென்றுவியவகரித்ததுனால்குணமென்றுசங்கிக்கக்கூடாதுஅதிருசியத்துவா திருணங்களுள்ளவன்பரமாத்மாவென்றுஸ-ஒத்திரக்காரர்சொல்லியிருக்கிறால்லவாஅவித்தியா குணங்ளால்வியாபிக்கப்பட்ட ஜீவனிருந்தாலும் நசித்தாலும் பரனுடைய விபுத்துவாதிகளுக் கொருக்காலும்ஹானியில்லைஸத்தியோமுமுக்ஷ-அக்கள் அந்தபூர்ணத்துவாதிகளை பரனிடத்திலு ம் தவிர நூதனங்களால் ஆகையால்ஸகலவேதாந்தங்களில்சொல்லப்பட்டதும்ஜிவேசுரர்களுடைய உத்பத்திராசங்களுக்கு காரணமும் முக்காலத்திலும்கெடுக்கப்பட்டாததன் தர்மங்களுள்ளது மானதிருபாத் பரமாத்மாவிடத்தில்வியாப்பியத்துவசங்கையில்கவித்தியாகுணங்களால்அவித்தி யாகுணங்கள் நசிக்குதுகளேதவிர அப்படி அவித்தியாகுணங்களால்சகலசருதிகளிலும்சொ ல்லிய வித்தியாகுணங்களானதுகளிருளால் ஜோதியானதுபோல்நசித்தமாட்டானகள், இப்படி அப்பயதிக்ஷிதரூல் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட குருஞ்ஞானவாஸிஷ்ட தத்துவஸாராயண சந்திரி கையின் ஞானகாண்டத்தில் ச - வது பாதத்தில் க-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று,

உ - வ து அ த் தி யாய ம்.

சாகாயன்னியர், பிரஜாபதியானவர் திரும்பவும் வால்கிலயர்களுக்கு எதைச்சொன் னாரே அதைச்சொல்லுகிறான் ஹேபிரகதாதனே அதை நீ ஆதரவுடன் கேள் - பிரஜாபதி- எவன் புண்ணியபாபகர்மபலங்களால்வமானப்படுகிறானேஸத்தான்மேலுள்ள தேவாதியோனி யையும் அஸததான கீழுள்ள பச்வாதியோனியையும்அடையுகிறானே ஸுகதுக்கசீதோஷனாகி துவந்துவங்குளால்வமானப்பட்டு ஸம்ஸாரத்திலவன்யவருகுறானேஅந்தஜீவனுக்கு போகது க்காக பஞ்சதன் மாத்திரைகள் சொல்லப்படுகிறார்கள் பஞ்ச பூதங்களுடைய கூட்டமேஇந் ததேகமென்று பெரியோர்கள் சொல்லுகிறார்கள்பூதமயமாகையால்பூதாத்மாவென்றுசரீரமே சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன அந்ததேகத்தின் நடுவிருக்கின்ற ஜீவாத்மாவானவன்பரமார்த்த தேசயில் தாமரைஇலை ஜலபிந்துபோல் அஸங்குணபோதிலும் இந்தவியவஹார தேசையில் குணங்களால்வ மானப்படுகிறான் அந்தஅவமானத்தால் மொட்டியத்தையு மடையுருளின்

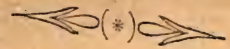
இதுனால்தன்னிடத்திலிருக்கின்ற நிஷ்களநிர்மய சித்தியஸாக்ஷியைப்பார்க்குருனில்லைளகிகு ஸைமூ கங்களால் மலினனும் திருப்தியடைந்தவனும் ஸ்திரமத்தவனும் ஆசையுள்ளவனும்அ டிக்கடிலோபத்தை அடையுருவனுமாகிஅபிமானியாகுருன் நானென்னுடையதென்றதுனல் கட்டப்படுகிறான் வலைனல்போல்தன்னால் தன்னைக்கட்டிக்கொண்டெளயவருகுருன்கஷ்டம்ஆச சரியும் இந்தபுருஷன் அக்கினியால் தபிக்கப்பட்ட இலும்புக்கட்டிபோலந்திரியங்களுடன் ஸங் கத்தால் நானாவர்குருன் எண்பத்துநாலுலக்ஷம் யொனிமயமானஜகத்தே நானாத்வத்தென்பும் திருகுணமும் அத்துமுமாக சிந்திக்கத்தக்கது ஸகலமானஇந்தருபங்களையும் புருஷனுடன் கத்தால் நானாவர்குருன் எண்பத்துநாலுலக்ஷம் யொனிமயமானஇந்தருபங்களையும் புருஷனுடன் குணங்களால் வண்டிக்காரன் வண்டியைகுதிவை முதலானதுகளால்போல் நானிடத்திலும்சே ர்பிவிக்குருன் சரீரங்களும் சாரீரங்களும் குணங்களால் நானாத்துவத்தை யடையவர்கள் ஸ ச்சிதானந்த லக்ஷணனும் சித்தியனும் ஸாக்ஷிபு மானபுருஷன் அதை அடைய மாட்டான் இ லும்புகளும் ஜுவாலைகளும்ருபங்களால்நானாத்துவத்தையடையுருதுகளே தவிரஎகருபமும்அ துகளுக்கன்னியமும் இலும்பைத்தபித்ததுமான அக்கினியானது நானாத்வத்தை அடையாதது போலநிபுத்தக்கதுஇந்தசரீரம்மாம்ஸாதித்திருவிபங்குடன்கூடினதுஅசுத்தம்வெகுவான அன் னியமலங்களாலும் பரிபூர்ணம்நிச்சயமத்ததுமோகம்பயம்விஷாதம்சித்திரைத்திரி விருணம்ஜ ரை பசி தரகம் கார்பண்ணியம் சோகம் குறோதம் மதம் இச்சை அஞ்ஞானம் மாத்தஸியம்ந ஸ்திக்கியம் முடத்துவம்நாதி காருணியும் செய்ததின்மரதிவெக்கமில்லாமைஅஸமத்துவம்செர் வம் ஆசைஸ்நெஷம்மதமோகுணம் லோபம் ஹிம்ஸை யாஸ்சத்தப்படுகைதுவேஷம்அஸ-ஒ யை அதிககாமம் அஸ்திரத்துவம் சஞ்சலத்துவம் தியாகத்திலிச்சைஅர்த்தம்முதலானதினஸ்ம் பாதனம் அனிஷ்டமான இந்திரிய அர்த்தங்களில் பரிக்கிறகஸமாச்சிரயம்மித்திருனுக்கிறகணம் இஷ்டர்க்கரிடத்தில்துலேஷம்அஸத்துடன்சேர்க்கைஇருஜஸர்களுடன்சேர்க்கையென்ற இந்தகு ணங்களால்வமானப்பட்ட இந்தஜீவன்ஸம் ஸாரதுக்கத்தையடைந்து நானாருபங்களை அடையு குருன்பெரிதான ஆரோபோல்பூர்வகர்மவிவனுக்குண்டுஸமுத்திரத்தின்கரையானது போலிவனு க்குமிருத்தியுவின வரவுதகையக்கூடாதது கட்டுப்பட்டவனுடைய கட்டானது கட்டுப்பட்ட வனுக்கு வனுலே எப்படி நிவர்த்திசெய்யக்கூடாதோ அப்படி யறியத்தக்கது யமவிஷயப்பட்டவனுக்கு ப்ரீபால் ஸ்வாதந்தரியமும்இலே இவனுக்குஸம்சாரஸ்திக்குகாரணங்களானபயஅவஸ்தைகள் அனேகங்களுண்டு மத்தியபானத்தால் மதித்தவன் அப்படியே மதித்தவனைபோலவும்பாபத்தா ல் கிரகிக்கப்பட்டவனிடதரப்பிராந்தனைப்போலவும் விபத்துனால் கடிக்கப்பட்டவனை ஸர்பத்தா ல் கடிக்கப்பட்டவன் போலவும் பெரிய இருளுள்ளவன் இருகத்தால் குருடனைப்போலவும் அ த்புதமானமாயையை இந்திராலம்போலவும் ஸவப்னமானது பொய்ப்பார்வையைப் போல வும் கதளியின் தெர்ப்பமானது அஸ-ரர்களைப்போலவும் நடிக்கிறவன நானாவேஷத்தைப்போல வும் சித்திரத்தில்திரியானதுபோலவும்இப்படிப்பட்ட ஜீவனுக்குவித்தையும்தன்சர்மானுஷ்டான மிரொண்டும் பிரதிவிதியாகும் தன்னாச்சிரமத்துக்கு சிதமான கர்மானுஷ்டானத்தால் தான் ஜீ வனுயர்ந்த கெதியை அடையுவான் அன்னியதாவானுக்கீழேவிழவெசய்வானிதில் விசாரிக்க வேண்டியதில்லை வேதங்களில் சொல்லிய தன்தர்மங்களில் கூடினவனே ஆச்சிரமியாவான் ஆ ச்சிரமத்திலிருக்கிறவனே தபஸ்வி என்று சொல்லப்படுகிறான் தபஸ்ஸுனால் தனக்குச்சொல் லிய ஸத்துவம்முதலானசகலத்தையும் அடையுகிறான் ஆகையால் வித்தையுட்கூடிய தன்னாச் சிரம நிஷ்டயே செய்யத்தக்கது - பிரகதாதன் - எப்படி பிரம்மவித்தைக்கு அஸ்வாதந்திரியத்தை சொல்லுகிறீர்கள் அன்னியஅபேக்ஷயன்றியில் கைவல்லியமோக்ஷத்துக்கு ஸாதனமல்லவா அய்யாகுருநாயகரே கர்மத்துனாலும் பிரஜைனாலும் தனத்தாலும் இல்லைஎன்ற சுருதியால்சர்ம மத்தியாகத்தாலல்லவா அமிருதத்துவம் சொல்லப்படுகிறது வித்தையானது ஸப்பிரதிபெந்த மாயிருந்தால்அன்னியத்தினபேக்ஷயுள்ளதாகும் நிஷ்பிரதிபெந்தமும் அபரோக்ஷஸ்வரூபமும்

மான இந்த வித்தையானது அப்படியாகாதேபடுகூடப் பிர்ம்மவித்தையும்யோசனையை அபேகி
க்குமே தவிர தேகத்தைமாத்திரம் அபித்திருக்கிறதன்னாச்சிரமகர்மத்தை அபேகித்தாகாதே அவி
த்தியாகாரியமானதேகமும் வாசாரம்பணமாத்திரமாகையாலதே அபித்தகர்மங்களால்வித்து
வானுக்கு ஒருப்பிரயோஜனமுமில்லையே வேதாந்த சிரவணுகளாலுண்டாகிற ஸத்வித்தையி
னுதயத்துக்குமுன் கூடகர்மமுபகாரியல்லவே இப்படி இருக்கவித்தையானது தன்னுதயத்து
க்குப்பின்னும் ஜடமானகர்மத்தை எப்படி அபேகிக்கும் தன்னாச்சிரமத்துக்கு நிச்சயிக்கப்
பட்ட கர்மத்தை வித்துவானபேகிப்பானுகில் தேகாத்மஞ்ஞானத்துக்கு லோபயில்லாத்து
னால் அவன் அவித்துவானுகவே ஆவான் எதுவனாதேகாத்மவிஞ்ஞானமானது நரர்களுக்கு
அபாயமத்திருக்கின்றனவோ அதுவனா வர்ணாச்சிரமாதார முண்டென்று வேதாந்த நிர்ண
யம் அப்பிரபுவே தேகாத்மபுத்தியை விட்டுபிர்ம்மமே நானுகுரேனென்றிரந்த வர்களுக்கெ
ப்படிவர்களுக்கிரம நிர்ந்தமமாகும் ஜிவத்துவத்தினபாயத்துக்காகவித்து வான்களால் பிர்ம்மத்
துவமண்டயப்படுகிறது அவித்தயாலுண்டான ஜிவத்துவத்துக்கு ஆத்மவித்தையால் அபாயம்
ஸம்பவிக்குறபடியால் சகலவேதங்களிலும் சொல்லப்பட்டபோதிலும் வர்ணாச்சிரமாதாரங்க
ள்ளால் அதுக்குவல்லபமும் அபாயமநேரிடாது - சரகாயன்னியர் - தன்னாச்சிரமத்துக்குச்சொல்லி
யகர்மமானதுவித்தைஉதிக்குராதர்குமுன்னும்பின்னும் அபேகிக்கப்படுகிறது தியாகவசனமான
துகாம்பியகர்மத்துக்கேதவிர வேரில்லைபரதிபந்தகமத்த வித்தையின்லாபத்திலும்பிராப்ததேகத்
தோத்ததவிருப்பதால்கர்மமும் அபேகிக்கப்படுகின்றன வித்துவான்களுக்கும்தேகத்தில்எய
ந்தவஸ்திரம்போல் ஆத்மபுத்தியுண்டாகுறபடியால்தன்னாச்சிரமங்களால் நிர்ந்தமம்கூடம்கர்ம
ங்களவித்தைக்கு அங்கங்களாகையால் தன்னாச்சிரம ஆசாரங்களை அபேகித்தவேதாந்தசிரவண
ுகளாலேயே வித்தையுண்டாகுறது ஸத்தியும் பிர்மாத்மத்துவஅபிமானத்தால் கர்மத்தை
அபேகியாமலிருப்பானுகில் அந்தஅவித்துவான்தன்னிச்சைப்படிவிகரிப்பான் அதுனாலவனுக்
குஅதப்பதனமும்வரும் எப்படி அவித்தை காமியகர்மங்களால் ஜிவத்துவமாயித்தோ அப்ப
டி வித்தை நிஷ்காமகர்மங்களால் பிர்ம்மத்துவமாகும் வித்தை அவித்தை கர்மமுதலான இ
ந்த விஷயத்தி லீசாவாஸ்யமென்ற குருதியானது ஸ்பஷ்டமாகச் சொல்லப்படுகின்றன பி
ரகத்தானேகேள் ஈசனென்ற எந்த சித்தரூபப்பிர்ம்மத்தாலிந்த ஜகமெல்லாம் வலிக்கப்படுகிற
தோ அவனுடன் சேர்ந்து தியாகஞ்செய்யப்பட்ட ஜகத்திலுள்ள அன்னதிகளால் பிராரப்தத்தை
புஜிஒருவனுடைய தனத்தையும்கிரகியாதேநித்தியகர்மங்களைச்செய்துகொண்டே நூறுவருஷ
ம் ஜிவிக்க இச்சிப்பான் இப்படி இருக்கின்ற நானுடன் னிடத்தில் அன்னியமானகாமியகர்ம
மில்லாதபகஷத்தில் நித்தியகர்மத்தால்கேடில்லை காமியகர்மம் இருனால் வியாபிக்கப்பட்ட
அஸ-ர ஸம்பந்தமான லோகங்களை காமயகர்மங்களாலேயே ஆத்மஹத்திசெய்தவர்களுக்
குத் துல்லியர்களான கர்மிகளடையுக்கிரர்கள் அசஞ்சலமும்மனதுக்கும் மேலானதாகையால்
வெகுவேகமுள்ள துமானஇந்தப்பிர்ம்மத்தைதேவர்களுக்கும் அடையவில்லை அந்தப்பிர்ம்மமானது
ஒமகிறவாக்குமனதுமுதலானதுகளைகடந்துஇருக்கின்றன அவனிருப்பதுனால் வாயுவான்வன்
சைவபிரணிகளுடையகர்மங்களையும்தரிக்குறன்சஞ்சலமும்அசஞ்சலமும் தூரத்திலும்ஸமீப
த்திலுமான அந்தவஸ்து இந்தஸகலப் பிரபஞ்சத்தினுள்ளும் வெளியு மிருக்கின்றன எவன்சர்
வபூதங்களையும் தன்னிடத்திலும் சாவபூதத்தில்தன்னையும் பார்க்குறானே அவன் பின்னிரெ
ண்டாவதைப் பாருத்துனால் இலஜைஜயடையு குறானில்லை அறிந்தவனுக் கெவ்விடத்தில்ச
கலபூதங்களுமாத்மாவாகவே ஆயித்தோ அந்தசமாதியிலேகத்துவத்தைபார்க்குற வனுக்குசோ
கமோகங்களேது சுக்கிரன்போல்ஜோதியும்சரீரமத்ததுமவிருணமத்ததுமநரம்புகளத்ததுமசுத்
தமும் பாபங்களத்ததுமஸ்வஸாகியாகையால் போனதுகளையும் அறிந்ததும் புத்தியுள்ளதும்
எங்கும்வியாபகமும் ஸ்வயம்புவும் வெகுளுக எதார்த்தமாக வியவகாரபதார்த்தங்களைசிரி

ஷ்டிக்கிறவனுமான அந்தப் பரமாத்மா நாலுயாக்கிலும் வியாபித்துக் கொண்டிருக்குறான்
வர்கள் காமியகர்மங்களாகிற அவித்தையை உபாஸிக்கிறார்களோ அவர்கள் ஸ்வர்கலோகமா
கிறபெரிதானிருளை அடையுவார்கள் அதைக்காட்டிலும் பெரிதாகண்ணிஸத்தியகர்மத்துவா
திருணங்களுள்ளவித்தையி லெவர்கள் பத்தினார்களோ அவர்களும்பிர்ம்மலோகைசவரியமாகி
றிருளை அடையுவார்கள் சொல்லியவித்தை அவித்தை இரண்டிக்கு மன்னியம்மோஷ்பல
மென்றுபூர்வாசாரியர்கள் முகமாககேட்டிருக்கிறோம் சொல்லியவித்தை அவித்தை இரண்டை
யுமெவன் பரப்பிரம்மபின்னமாகவே அந்தானே அவன் அவித்தை என்ற அபேகிஞ்ஞானத்தால்அமி
னத்தால்ஸகலபாபரூபமானமிருத்தியுவைகடந்துவித்தைஎன்ற அபேகிஞ்ஞானத்தால்அமி
ருத்ததைஅடையுக்கிரன் எவர்கள்ஞானகர்மஸமுச்சயானுஷ்டானமான அஸம்பூதியைஉபாஸி
க்கிறார்களோ அவர்கள் ஸ்வர்காதிபத்தியரூபமானபெரியிருளை அடையுவார்கள், அந்தஇந்திர
பதத்தைக்காட்டிலும் பிர்ம்மாவின்பதம்பெரிதென்றெண்ணி எவர்கள் ஸகுணநிற்குணஸமுச்ச
யோபாஸனை செய்கிறார்களோ அவர்கள் பிர்ம்மலோகமாகிற இருளை அடையுக்கிரன், புனராவி
ருத்தியத்தபோதிலும் ஸத்தியோமுத்திக்குவிஜேதமாகையாலிருளென்றதுகுத்தமில்லை, வியா
பாரமத்தகைவல்லயஸ-கமானதுசொல்லியஸம்பவத்துக்கும் அஸம்பவத்துக்கும் அன்னியமே
ன்றுதீரர்களானபெரியோர்களுடைய வசனத்தைகேட்டிருக்கிறோம், சொல்லிய ஸம்பவத்தை
யும் அஸம்பவமென்றவிநாசத்தையும் நிற்குணப்பிர்ம்மத்துக்கபின்னமாக அறிந்தவன் பரேக
ஞ்ஞானமாகிறவினாசத்தால் விபரியமாகிற மிருத்தியுவைகடந்து ஸத்திப்பிரஞ்ஞானாகிற
அமிருதத்தைஅடையுக்கிரன், ஸ-வர்கணம்போல்ஜோதிர்மயமான ஸ-ஒரியமண்டலத்தால்பிர்ம்
மத்துடையமுகம்மணாக்கப்பட்டிருக்கிறது, ஒய்ஆதித்தியனே அந்தஉம்முடையஉஷ்ணமான
மண்டலத்தைநீக்கும், உம்முடையஸத்தியஸ்வரூபத்தைதேரிசிக்கிறதற்கு ஸத்தியத்தைஉபாஸி
த்தவன் ஸ்வகான், உலகத்தைபோஷிக்கிறவரும் ஒருவருஸஞ்சரிக்கிறவரும்பிரஜாபதியின்
புத்திரனுமான ஸ-ஒரியனே உம்முடையகிரணங்களைசுருக்கிக்கொள்ளும், உம்முடையகல்லியா
னரூபத்தைப்பார்க்கிறோன், இந்த ஆதித்தியார்தரியாயியாலுப லக்ஷிக்கப்பட்ட பிர்ம்மமென்ற
புருஷனேநானுகிறேன் பிரணவாயுவானது பூகவாயுபழியால்மிருதத்தைஅடையட்டும், பின்னி
ந்தசரீரம்பஸ்மாந்தமாகட்டும், ஹேஹங்காரத்தாலுபாவிக்கப்பட்டவோ நான்செய்தஉள்ளுபாஸ
நான்செய்தகர்மங்களைநினைவும், ஸ்மரணத்தாலுபாவிக்கப்பட்டவோ நான்செய்தஉள்ளுபாஸ
னையையும்ஸ்மரியும், ஹேஅக்நிபிகவானே எங்குநெல்லமர்கத்தால் மோஷுத்தைசேர்ப்பிவி
யபும், எங்குநடையகர்மங்களையும் ஞானங்ளையும் அறிந்தநீர் எங்குநடையபாபங்களைநீக்கும்
நாங்களுக்கத்தர்களாகி இஷ்டத்தை அடையுவோம் இப்போதுபிரணஉக்கிரந்துஸகடத்தை
அனுபவிக்கிறபடியாலும்மேவொவிதமாக ஆறுதிக்க அசத்தர்ளாகி அதிகமானமஸ்காரங்
களைவாக்குனலேமாத்திரம் செய்கிறோம், இதிலீசாவாஸ்யமென்றமுதல் மந்திரம் ஸன்னியா
விக்காகவும் இரண்டாவதுமந்திரம் கிரகஸ்தனுக்காகவும் சொல்லப்பட்டு இத்தஉபநிஷத
தினம்ந்திரங்களைகுருப்பிரஸாதத்தால்முன்னும்பின்னும்ஆலோசனை செய்துபார்த்தவர்களுக்கு
வித்தியாகர்மஸமுச்சயத்தால் கைவல்லிய முத்தி வித்திக்கு மென்ற நிர்ணயமுண்டாகுமிதில்
ஸம்சயமில்லைஇருள்வெளிச்சங்களுக்கும் வித்தைஅவித்தைகளுக்கும்போல்வித்தியாகர்மங்களு
க்குஒன்றுக்கொன்றுவிஜேதமில்லைஞானத்துக்கெதுபல்மோ அதேஅக்கினிஹோத்திருகிரக
வதுமந்திரமும் இதற்குஸமமானபிரமானம்ஆகையால் நித்தியகர்மமானது நித்தவானுக்கு
மவித்துவானுக்கும்போகார்த்தமாகாது, போகத்துக்காகசொல்லியமைத்தகர்மங்களுக்கு
தையாலுண்பெண்ணப்பட்டதாகையால்ஒன்றுக்கொன்றுவிஜேதமுள்ளதாகையாலும்வித்தையு
டன்சமுச்சயங்கூடாதுவித்துவானென்றஜிவன்முத்தனுக்குகேடகத்தின்மரதியைச்செய்கிறஸ்தி

ப்பிரஞ்ஞை என்றவிதேகமுத்தியானது எப்போதுவித்திக்கின்றனவோ அப்போதுதான் சகல
கர்மங்களும் ஆச்சிரமங்களும்லோபிக்கும்விதையின்பலத்தைஅடைந்துவிட்டபடியாலப்போ
துவித்தையும்லோபிக்கும்சாதனமானதுஸாத்தியத்தைஸாதித்துபின்தானும்மெள்ளலோபிக்கு
மல்லவா, எப்படி தேத்தான்கொட்டையின் துளானது ஜலத்தினமுக்கை உள்ளடக்கித்நா
னும் அடங்குகிறதோஅப்படியறிபத்தக்கது இதிலிப்படியாரும்போது வித்தியாகர்ம ஸமுச்
சயம் நன்றாக சித்திக்கிறது ஆகையால் ஆச்சிரமகர்மங்களுக்கு வித்துவான் களிதத்தில் கூட
முடக்கமில்லை - பிரததரதன் - அய்யாருருநாயகபோரமார்தமாக ஜீவன் பிரம்ம ரூபமாகை
யால் சொல்லியபடி பிரதிவிதியானது அவனுக்காகது பிரம்மத்தைத் தவிர ஜீவன் வேரையா
க இருப்பானுகிலப்போது அதே நீயாகுருளன்ற ஐக்கியோபதேசமும் பிரதி விதியும்வினாகும்
-சாகாயன்னியர் - ஜீவனுக்குபிரம்மரூபமானது பரமார்ததேசையிலேபேதவிர இந்த வியவகா
ரதேசையில் அப்பிரம்மரூபமாகையால் விதியுண்டு முக்காலத்திலும் ஜீவனுக்குபிரம்மத்துவமி
ருக்குமாகில் அப்போது தான் ஐக்கிய உபதேசம் வினாகும் ஆகையால் பெந்தமோக்ஷங்களிள
ண்டும்சித்திக்கிறதற்காகஜீவபிரம்மங்களுக்குவிபாகமும் அவிபாகமும் இரண்டும்ஸத்தியமென்றே
என்னுடையமதம்ஹோஜனே அவிபாகமில்லை என்றும் அனன்னியமென்றும்ஸ-ஒத்திரக்காரரும்
சகலமுனிவாரும்புரிமானுமானவியாஸர் சொல்லியிருக்கிறார்ல்லவாஜீவன்மலபுத்திரன்போல்
பொய்யாவானுகிலப்போது பெந்தமோக்ஷங்கள் சித்தியாது அதுகளைதீர்மானித்த இந்த சாஸ்
திரமும் நிஷ்பலமாகும் ஆகையால் ஜீவன் வியவகாரதேசையை அடைந்து இந்ததேகத்தில்
மண்கடம்போல்ஸத்தியனாகபரிணமித்திருக்கிறானென்றநீ அறிஇப்படிஅப்பயதீக்ஷதருல்மொழி
பெயர்க்கப்பட்ட குருஞ்ஞானவாஸிஷ்ட ஞானகாண்டத்தினத்தத்வஸாராயணசத்திரிகையின்
ச - வது பாதத்தில் உ - வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

உ - வது அத்தியாயம்.

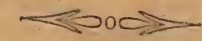
பிரம்மா - தயாசின்னவான குருமூர்த்தியே ஜீவாத்ம பரமாத்மாக்களுக்குதேசைச
ளின்பேதத்தால்பேதமும்அபேதமும்தாங்கள்சொல்லியதுஸத்தியங்களாகும் ஜீவேசர்களுக்கு
பேதமா அல்லதுஅபேதமா அல்லதுஇரண்டுமா ஜீவப்பிரம்மங்களுக்குச்சொன்னதுபோலிந்த
அர்த்தத்தையும் எனக்குச்சொல்லவேணும், இந்தஅர்த்தமும்தங்களால்முன்சொல்லப்பட்டதாக
த்தோத்துகிறது, ஆகிலும்அனேகவிதஅர்த்தங்களைசேழ்கிற எனக்கு அது மாதியாயிருக்கிறது
ஆகையால்மருபடியும்சொல்லுங்கள் “ஸ்ரீகுருமூர்த்தி” ஓய்விதியேஜீவனுக்குப்போலீசனுக்கு
நிற்குணப்பிரம்மத்துவமும் உத்பத்தியும் சொல்லப்பட்டிருப்பதால் அந்தநசுவரபிரம்மங்களு
க்கும்பேதாபேதங்களுண்டு, ஸனாதனமானபைங்கல உபனிஷத்தானதுநசனுக்குபிரம்மஜன்னி
யத்துவத்தைச்சொல்லுகிறது அந்தஉபனிஷத்தைச்சொல்லுகிறேன் மகாபுத்திரசாலியான நீர்
கேளும், ஒருகால்பைங்கலொன்றமுனியானவர் யாஞ்ஞவல்க்கியமகாமுனியிடத்துக்குவந்து
பனிரொன்றவருஷம்சச்சுருஷைசெய்து பிரசினம்செய்தார், பகவானும் ஸர்வரகஸ்ய அர்தஞ்
ஞரும்ஸத்ருவுமானவரோபாமரஸ்யமானகைவல்லியத்தை எனக்குச்சொல்லுங்கள் என்று
கேழ்க்கப்பட்டவரும் தயானிதியும் ஸர்வவேதார்த்தவித்தார்தரகஸ்யார்தங்களை போதிப்பிளி
க்கிறவருமான யாஞ்ஞவல்க்கியர்சொன்னார் “யாஞ்ஞவல்க்கியர்” ஹேபைங்கலஇந்தஜகத்தெல்
லாம்உத்பத்திக்குமுன் ஸத்தானநிற்குணப்பிரம்மாகவே ஆயித்து, ஸத்தியஞ்ஞானந்தபூர்ண
மும்நித்தியமுத்தமும் அவிக்கரியமும் எகபும் அத்துவிதீயமும் ஸனாதனமும் நிர்விசேஷமும்
நிருகாரமும் நிருதாரமும் நிரூபமும் ஆனந்தாதிரூணங்களுள்ளதும் விஜாதீயஸஜாதீயமென்ற
இரண்டுபேதங்கள் தத்தும் ஸ்வகேதபேதமுள்ளதும் விதிதியாவிசேஷங்களுடன் கூடியதும்

ஸ்வயஞ்சோதிஸ்வரூபமுள்ளதும் அகண்டசரஸ்காரமுள்ளதும் அசேஷாதாசேதனமும்
நித்தியசுத்தவிபுத்தமும் ஜீவேசப்பிரதியோகமும் விசுத்தவாக்குமனதுகளுக்கு கோசரமும்
தோஷமத்ததும் ஞானத்தியானகெம்மியமும் பிரசினஉத்தரங்களுக்காஸ்பதமும் மகத்தும்
ஸர்வேந்திரியகுணத்தீதமும் தத்துவமஸ்யாதிகோசரமும்சஞ்சலமத்ததும் கொள்ளத்தக்கதும்
தள்ளத்தகாததும்விமலமும்விபுவும் அசரீரமும்மனோபுத்தி விசேஷபாவரணங்களைத்ததும்பிர
ணங்களைத்ததும் அசுஷா மும்சார்தமும்விபாப்மத்துவா திலக்ஷணம் ஞானம் துமான அந்தபரப்பிர்
மமத்தினிடத்தில்திருகுணஸாம்மியமுள்ளதும் மூலப்பிரகிருதிஎன்றபெயருள்ளதும் சுக்கில
லோகிதகிருஷ்ணவர்ணமுள்ளதுமானஒருசத்திஸ்வயஞ் சொதியுள்ளதாயித்துவர்பூமியில் ஜல
ம்போலவும்சிப்பியில்வெள்ளிபோலவும்ஸ்தானுவில் புருஷன் போலவும் ஸ்படிகத்தில்கோகை
ம்போலவும்அந்தசத்தியும்தன்பிரூந்தியால்தோத்துகின்றன-பைங்கலர்-அய்யாதயாரிதியே இரு
தாப்போலிருந்து ஆத்மாவுக்குபிரூந்திவரக்காரணமென்ன அலைவத்தும் கலக்கமத்துமிருக்கின்ற
வஸ்துவுக்கு எப்படிபிரமணமாகும்பிரகிருதியின்முன்னவஸ்தையில்அத்துவிதீயமான சேதனப்
பிரம்மொன்றேசொல்லப்பட்டிருப்பதால்சொல்லிய திருஷ்டாந்தங்கள்சேரவில்லைதாமுள்ளவ
னுக்கல்லவாஉவர்பூமியில் ஜல்புத்தியுண்டாயித்து இப்படி ஆத்மாவைத்தவிரவேறையுப்பிரகிரு
தியைகல்பிக்கிறவனுமான ஒருபிரூந்தன்அப்பொழுதில்லையேஆரம்பவாதத்தைவிட்டுவிவர்தவா
தத்தைஆச்சிரியிப்பதில்பிரகிருதிக்குவிலாபனம் வருத்துணல்முமுக்ஷ-வுக்குமோக்ஷமாகது
விவர்தவாதத்தைஅடுத்த பிரகிருத்திருஷ்டாந்தங்களால் பிரகிருதியிடத்தில்தீயத்தியாத்துவநிச்
சயம்மாத்திரமபுருஷர்களுக்குண்டாகுமேதவிர பிரகிருதிநிச்சித்தாது அதிநாசமன்றியில் பொ
ய்என்றஎண்ணமாத்கிரத்தா லொருவருக்கும். சோகமோகாதி நீங்காது, பிரகிருதிக்குஆரம்ப
த்தையாவதுபரிணாமத்தையாவதுசொன்னால் அப்பொழுதுபிரகிருதியின் தோத்துதலேயிருந்
காது அப்போதுசோகமோகங்களுக்குக்ஷயமும் உண்டாகும், சுருதில்மிருதிமுதலானதுகளில்
ஆரம்பவாதவிஷயங்களான எட்டுக்கால்புச்சிநூல்முதலான அனேகதிருஷ்டாந்தங்களும் பரி
ணாமவாதவிஷயங்களானபுருவண்டுமுதலானதுகளும் ஸ்பஷ்டமாகாணுகிறபடியால்அதுகளை
ச்சொன்னால்கைவல்லியம் கிடைக்குமென்று என்புத்தியில்தோத்துகின்றன, குணம்யமானஇ
தபிரகிருதியும் முன்னில்லாததாயால் அதைஅடைந்தசைதன்னியமும் ஸகுணம்யமான
யமுமாகுமேதவிர நிற்குணமும்ஸாக்ஷியமாகாது, நிற்குணம்அத்துவிதீயமும் பிரம்மமுமாகை
யால்முக்கரலத்திலும் பாதிக்கப்பட்டாமையாலும் எப்போதுமதுக்கு ஸத்தையேகூடும்,பிரகிரு
திஸம்பந்தமுள்ளஇந்தபுருஷனும்காரியமாகையால்ஸம்ஸாரியாவான்அப்பிரகிருதமானபரப்பி
ர்மமொன்றேஅஸம்ஸாரியாகுமென்றுநானென்னுகிற இந்தஅர்த்தம்ஸரியோஸநிலில்லையோவெ
யஜடரூபமானமாயாசத்தியாகுமென்றுநானென்னுகிற பரமதேதியாகையால் தத்துவஉபதே
ன்று ஸம்சயத்துடன் கூடியிருக்கிற எனக்கு தாங்களே பரமதேதியாகையால் தத்துவஉபதே
சத்தால் என்னுடைய அஞ்ஞானதி அழுக்கைத்தள்ளி அகாரணமான லைநஹுகத்தால் சக்ஷி
யங்கள் என்றிப்படி தத்துவவித்துக்களுக்கு வரணயாஞ்ஞவல்க்கிய முனிகேட்டு பிரசினம்
செய்கிறவர்களிடத்தில் நிரெம்பவும் பிரீதியுள்ளவருகையால் மதுரமானவசனைத்தைச்சொன்
ன்னார் “யாஞ்ஞவல்க்கியர்” இந்தஆத்மாவின் பிரமணத்தில் சிச்சத்தியின் முக்கியமானவிலாஸ
மே ஹேதுவாகும், பிரம்மத்தினேரு அம்சத்துக்கு பிரூந்தியிருப்பதனாலும் மைத்தரமுத்த
பாதங்களான ஸத்துக்குபிரூந்தியில்லாதனாலும் அசஞ்சலத்துவம்அசோப்பியத்துவம்அது
வைதத்துவம் முதலானதுக்கும் ஹானியில்லைஹேபைங்கல இதிலிப்படி இருக்கும்பீத்து திரு
ஷ்டாந்தமும் சேர்ந்துதல்லவா முதலாவது விவர்தவாதத்தை அடுத்த சொல்லப்பட்டதுகளில் முமு
பின்பரிணாமத்தை அடுத்து பின்னரம்பத்தைஅடுத்து இப்படிசொல்லப்பட்டதுகளில் பொய்என்ற நிச்சயமு
க்ஷாவால் தலேகிழாகுண்ணத்தக்கது ஸம்மியக்தேநிசியின் இரதயர்தில் பொய்என்ற நிச்சயமு

ன்டாகுரது ஸகலத்தின் தோத்தாமையும் சோகமோகங்களின் மோகமும் ஸ்திதபிரஞ்ஞா
கரிடத்திலுண்டாகிந்து ஆகையால்தில்குத்தமில்லே ஸாம்மியருபமான புன்னில்லாதப்பிரகி
ருதியும் அதில்பிரதிபிம்பித்த சேதனபுருஷனைன்ற ஸாக்ஷியும் நிற்குணந்தான் குணவைஷ்ண
மியமில்லாத்துனல் ஸகுணத்துவம்கூடாதுநிற்குணனாகையால்பிரகிருதிஸம்பந்தப்பட்டபுருஷ
னும் அஸம்ஸாரிதான்பிரகிருதிசின்மயம்விஷ்ணுமான ஆகிருதியுள்ள விகிருதியில்லாதத்துவமுன்
பிரகிருதியானது ஸத்துவகுணத்தின் மேன்மையினாலெப்போதுவிகிருதியை அடைந்துஅவி
யந்தமென்றஆவரணசக்தியாயித்தோ அப்போதுஅதுதான்மாயைஎன்றுசொல்லப்படுகின்றன அ
தில் பிரதிபிம்பித்தஸாக்ஷிசைதன்னியமேவச்சியமாய் னன்றாசுவரனாகச்சொல்லப்படுகின்றன அ
ஜகத்தின் ஸிரிஷ்டஸ்திதி ஸம்ஸார கர்மங்களுக்காதிசர்தாவும்ஸ்ரவஞ்ஞனும்ஸ்ரவசக்தியுள்ளவ
னும் ஸகுணனும் ஸசரீரனும்ஜகத்தின்முனை ரூபனுமான இவன்தன்னிடத்தில்தித்த சகலசுர
சரஜகத்தை திரும்பவும்உண்டு பண்ணுகுருன்ஸிரிஷ்டிமுதலானவியாபாரத்தால்மாயயில்பரவச
னாயிருந்தபோதிலும்அவன்கைவல்யிதத்துக்குதடையில்லாத்துனல் வச்சியமாயித்துவம் சொ
ல்லப்படுகிறது வஸ்திரம்மடிக்கவும் விரிக்கவும் படுகிறதுபோல் பிராணி கர்மவசந்தலீசன்ஜகத்
தைவிரிக்கிறுன்பிராணிகர்மகூயத்தால்அடக்குருன் இந்தசகலப்பிரபஞ்சமும்சுருக்கினவனிதர
ம்போலவனிடத்திலே யிருக்கின்றன பிர்மாவானவர்முன்போல் கல்பித்தாரொன்றுசுருதியு மி
ருக்கின்றனாசுவரனிடத்திலிருக்கின்ற அஸத்துவா வரண சக்தியால் மகத்தத்துவ மென்ற
பதமுள்ளவிஷேஷசக்தியுண்டாயித்து மகத்தத்துவாத்மகமான அந்த சக்தியில்பிரதிபிம்பித்த
சுவரணசதன்னியமானது இரண்ணியகொப்பென்ற பெயருள்ளதாயித்து மகத்தத்து வாபிமா
ளியான அவன் ஸ்பஷ்டமும் அஸ்பஷ்டமுமானசரீரமுள்ளவனாவான்இரண்ணியகொப்பென்ற
சசனிடத்திலேயிருக்கிற விஷேஷசக்தியால்தமோகுணம்மேவிட்ட அகங்காரமென்ற ஸ்தூல
சக்தியானது ஆயித்து அதில்பிரதிபிம்பித்தசைதன்னியம்விருட்டென்றாயித்து அவன்ஸ்தூலாபி
மானி ஸ்தூலமான சகலலோகத்தையும் இரகூழிக்கிறவன் விஷ்ணுவும்ஸ்பஷ்டமானதேகமுள்ள
வனும் ஸ்ரீமானும் பிரதானபுருஷனுமானவான் அந்த ஆத்மாவினிடத்திலிருந்து ஆகாசமும் அதி
லிருந்து வாயுவும் அதிலிருந்து அக்கினியும் அப்பும் பிரதிவியும் பஞ்சதன்மாத்திரைகளுமுன்
டாச்சுதுகள் ஸத்துவாதிமுக்குணங்களும் உண்டாச்சுதுகள் பின் அந்தபிரபுவானவன் ஸ்தூல
ஜகத்தை ஸிரிஷ்டிக்க இச்சையுடன் தமோகுணத்தால் ஸகூஷ்மமாத்திரைகளைஸ்தூலமாகசெ
ய்ய இச்சித்தான் ஹேபைங்கல இந்தபஞ்சீகரணத்தை உனக்குச்சொல்லுகிறேன் கேள் உத்பத்
திகு முன்னிருந்த ஆகாசாதி ஐந்துபூதங்களையும் ஒவ்வொன்றை ரொண்டொண்டாகச்செய்து
அதிலொவ்வொன்றை நவ்வாலாக்கிதன் தன்னிரண்டம் சங்களுடன் சேர்த்து இருபத்தைந்தா
ன தேபஞ்சீகரணம் இப்படி பஞ்சீகிருதபூதங்களால் பிர்மமாண்டங்களை பிரபுவானவன் ஸிரி
ஷ்டத்தான் அந்தந்த அண்டத்துக்கு சிதமானபதினாபுவனங்களையும் அந்தந்த புவனத்துக்கு
யோக்கியமான கோளகை ஸகிதமான ஸ்தூலதேகங்களையும்ஸிரிஷ்டத்தான்இரஜோகுணம்சப
ஞ்சபூதங்களை நாலாக்கி மூன்றுபங்குனல் பஞ்சவிருத்தியுள்ள பிராணனையும் நாலாவதுபங்கு
னல் கர்மேந்திரியங்களையும் ஸிரிஷ்டத்தான் அதுகளுடைய ஸத்துவாம்சத்தையும் அப்படியே
நாலாக்கி மூன்று பங்குனல் பஞ்சவிருத்தியுள்ள ஸமஷ்டியந்தக்கரணத்தையும் நாலாவதுபங்
குனல் ஞானேந்திரியங்களையும் ஸிரிஷ்டத்தான் ஸத்துவங்களுடைய ஸமஷ்டியாலிந்திரியபால்
கர்க்களையும் ஸிரிஷ்டத்தான் இப்படி சிரிஷ்டத்த சகலத்தையும் அண்டத்தில்போட்டான்அவனு
டைய ஆஞ்ஞையாலதுகளெல்லாம் ஸமஷ்டியண்டத்தை வியாபித்துக்கொண்டிருந்துதுகள் அ
வனுடைய ஆஞ்ஞைனல் விருட்டானவன் அகங்காரத்தை அடுத்து ஸ்தூலங்களை இரகூழித்
தான்ஹிரணியகொப்பனும்அவனுஞ்ஞைனல்ஸகூஷ்மங்களைஇரகூழித்தான்அவனன்றியில் அண்ட
த்தியுள்ளதுகளொருவிடத்திலும் அலையக்கூடச்சக்தியுள்ளதாகாதுகள் பின்னிவந்தானே அதுக

ளை பிரமாண்டத்தையும்சேதனமாகச்செய்யஇச்சித்தான் பிர்மமரந்திரங்களானவியஷ்டிமஸ்தக
ங்களை அனுப்பிவெசித்தான்ஹேபைங்கலஅப்போதுஅதுகள்ஜடங்களாயிருந்தும்சேதனங்கள்
போலாகிதங்கள் கர்மங்களை செய்துதுகள் மாயயின்லேசத்துடன் கூடியநசனும்ஸ்ரவஞ்ஞை
கி வியஷ்டிதேகத்தை பிரவேசித்துஅதுனல் மோகிக்கப்பட்டு ஜீவத்துவத்தைஅடைந்தான்
ரீரத்திரயதாதாத்மியத்தால் கர்கிருத்துவம் போக்தருத்வம்ஜாக்கிரத்ஸ்ரவன் ஸஷ்டிதிகள்
மூர்சைமரணமிதுகளையும் அடைந்தான் கெடியந்திரத்தால்பேரல் கசக்கப்பட்டவனும்மிகவும்
மரித்தவன் போலுண்டானவனுமாகிகொசவன் சக்கிரத்தின் ரியாயமாகஸ்ரவதாபிரமிக்கிருள்
பைங்கலர் - அய்யா யாஞ்ஞவல்க்கியரே மரித்தவன்போலென்றசபத்தால் ஜீவனுக்கு ஜனன
மரணங்களில்லைஎன்றறியப்படுகிறது பிர்மமாத்துவைதத்துவம் சித்திக்கிறதற்காக ஜீவனுக்குஜ
னனமரணங்கள் அடிக்கடி சொல்லப்பட்டிருக்குதுகள் ஜீவனுக்கு ஜனனமரணங்களில்லாத ப
கூத்தில் அத்துவைதத்துக்கு ஹானிரேரிடுகிறபடியால் அதுகளை அவச்சியமொப்பவும்வேணு
ம் அய்யாதயானிதியே மோகூத்திலும் ஜீவன் பிர்மத்தைத்தவிர வேளாயாக இருக்குருனே
ன்றுத்துவைதிகள் ஜீவனுக்கு நித்தியத்துவத்தைச் சொல்லுகிறார்களல்லவா ஆகையாலிந்தசம்
சயத்தை நிவிருத்திசெய்யுங்கள் -யாஞ்ஞவல்க்கியர்- ஹேபைங்கலதுவைதிகளுடைய பகூத்தை
அனுசரித்து ஜீவனுக்கு ஜனன மரண மில்லாமையை நானிவ்விடத்தில் சொல்லவில்லை ஜனன
மரணசப்தங்கள் ஸ்தூலதேகத்தைப்பத்தினதுகளைதவிரஜீவனுக்குதேகத்தைப்போலடிக்கடி
ஸந்ததியில்லாத்துனல் மோகூதம் வரை நாசமில்லாத்துனலும் நித்தியத்துவமுபசரிக்கப்படுகி
ன்றன இதே தவிரமோகூத்திலும் ஜீவன் பிர்மத்துக்கன்னியனாக இருக்கிறுனென்று என்மத
மில்லை பெந்தாவஸதையில் ஜீவாத்மபரமாத்மாக்களுக்குபேதமிருந்தபோதிலும்மோகூதவஸ்த
யில் அபேதமல்லவா சகல சுருதிமுதலானதுகளை அனுசரித்தென்னாலொப்புக்கொள்ளப்பட்டி
ருக்கின்றன காலத்திரயத்திலும் ஜீவன் பிர்மத்துக்கன்னியனென்று துவைதிகளுடைய ஸம்ம
தம் காலத்திரயத்திலும் ஜீவன் பிர்மத்துக்கன்னியனென்று அத்துவைதிகளுடையசம்மதம்
இந்த இரண்டிமதத்தையுமுபேகூதித்தபிரபோதத்துக்கு முன்னன்னியத்துவமும்பின்னன்னரி
யத்துவமும் நல்லதான என்மதமென்று பைங்கல ரீஅறி இவ்விடத்திலும்படியாகும்போதுது
வைத அத்துவைத சகல சுருதிகளும் அனுக்கிரகிக்கப்படுகிறதுகள் அர்த்த ஜரதிய வசனமில்
லை ஆகையால் சர்வ ஸம்மதங்களான பெந்தமோகூதங்களிரண்டும் வித்திக்கிறதற்காகதுவைதிக
ருதிகள் அத்துவைத சுருதிகளிரண்டையும் ஸத்தியமென்றே அறிப்படி ஜீவமே ஆலங்கட்டி
யாகிறதோ திரும்பவும் ஆலங்கட்டியே ஜலமாகிறதோ அப்படி பிர்மமமேஜீவனுகிறதுஜீவனும்
பிர்மமாகிருன் ஆகையால் பிர்மமத்தினொருபாகம் ஜீவனாகிருப்பதாலிந்தபரிணாமவாதம்முக
கியமென்று நிச்சயித்துக்கொள் அனாதித்துவ உபதேசமும் உத்பத்திகால் நிஷ்கர்ஷயத்த விஷ
யமே தவிர உத்பத்தியத்த விஷயமில்லை இப்படிஅப்பயதிகூதமுல் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட
குருஞ்ஞானவாஸிஷ்ட தத்துவஸாராயண சந்திரிகையின் ஞானகாண்டத்தில் ௪ - வது பாத
தில் ௩-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

௪ - வது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீகுருமூர்த்தி - ஓய் விதியே பைங்கலஞானவர் யாஞ்ஞவல்க்கிய முகமாக இப்படி
கேட்டபின் திரும்பவும் சார்தரும் சர்வஞ்ஞரும் கருணாநிதியுமான யாஞ்ஞவல்க்கியரை பிர
சினம் செய்தார் -பைங்கலர்- பகவானே ஸர்வ லோகங்களுடைய ஸிரிஷ்ட ஸ்திதி ஸம்
ஹாரங்களைச்செய்கின்ற விபுவான ஈசுவரன் ஜீவத்துவத்தை எப்படி அடைந்தார் அதைஎனக்
குச்சொல்லுங்கள் -யாஞ்ஞவல்க்கியர்- ஸ்தூலம் முதலான மூன்றுதேகங்களினுத்திபூர்வ

வகமாக ஜிவேசுவரஸ்வரூபத்தை உனக்கு பிரித்துச்சொல்லுகிறேன் இதுனால் ஸ்வ ஸம்சயங்
கனம் சேதிக்கப்படுமொகையாலிதை ஸாவதானமனதுடன் கூடி ஸஞ்ஜமபுத்தியால்கேள் ஹே
பைங்கல அந்தபிரபுவான ஈசுவரன பஞ்சிகிருத பூதங்களுடைய லேசங்களை எடுத்து ஸமஷ்டி
வியஷ்டி தேகங்களை கிரமமாக சிரிஷ்டித்தார் மண்டையோடு தோல் மாம்ஸம் நரம்புகள் நசந்
கள் இலும்புகள் இவ்வளவும் பிரதிவியினம்சங்கள் இரக்தம் வேர்வை நாக்குஜலம் மூத்திரம்
முதலானதுகள் ஜலத்தினம்சங்கள் உஷ்ணம் மொஹம் பசிதாகம் மைதுனமிதுகள் அக்
கினியினம்சங்கள் நடக்கிறது தாண்டுகிறது மூச்சுவிடுகிறது இது வாயுவினம்சங்கள் கா
மக்குரோதாதிகளான அன்னியங்கள் ஆகாசத்தினம்சங்கள் கர்மத்தால் ஸம்பாதிக்கப்பட்ட
டதும் ஸங்காதமும் தோல் முதலானதுகளுடன் கூடினது பால்லியம் முதலான அவஸ்த
ள்ளதும் தோஷங்களுக்காச்சரியமும் ஜடமும்ஸ்தூலமும்ஷட்பாவங்களுடன் கூடியதுமாசச
ரீரத்தைஅறி வேறபைங்கலஇரஜோம்சத்தின்மூன்றுபாகஸமஷ்டியால்அபஞ்சிகிருதபஞ்சபூதத்
தால்பிரணனை அந்தபுருஷன்சிரிஷ்டித்தான்பிரணாதிசுளானபஞ்சப்பிரணங்களும்இரதயாதி ஆ
தரங்களிலிருக்கின்ற நாகாதி உபப்பிரணங்களும் ஆச்சுதுகள் முன்சொல்லியநாலாவதுபாக
த்தால் வாக்குமுதலானகர்மேந்திரியங்களையும் வசனாதிவியங்களையும்நிர்ருணான அவனேசிரி
ஷ்டித்தான்பஞ்சபூதஸத்துவகுணம் சத்திரயத்தால் அந்தக்கரணத்தையும் அதின் விருத்திகளா
ன ஸங்கல்பாதிகளையும் சிரிஷ்டித்தான் அதின் நாலாவது பாகத்தால் கழுத்து முதலான ஜ
ந்தஸ்தானங்களை சிரிஷ்டித்தான் காது முதலானனானேந்திரியங்களையும் அதின் விஷயங்களான
சப்தாதிக்களையும் திக்குமுதலான கரணாதிபதிகளையும் சிரிஷ்டித்தான் இப்படிசிரிஷ்டிக்கப்பட்ட
த்தவங்களில் ஐந்து கோசங்களாச்சுதுகள் அதுகளாவது அன்னமயப்பிரணமயமனோமயவி
ஞ்ஞானமய ஆனந்தமயங்களென்றுசொல்லப்பட்டதுகள் எது அன்னரஸத்துலேயே விருத
தியை அடைந்து தேசரூபமாகி அன்னமயமானபிரதிவியிலேயே லயிக்கின்றனவோ தலை கை
முதலான லக்ஷணங்களுள்ள அந்ததேகமே அன்னமயகோசமாகும் கர்மேந்திரியங்களுடன் கூ
டிய பஞ்சப்பிரணங்களே பிரணமயகோசமாகும் இதுமுன்சொல்லிய அன்னமயத்துக்குமு
ப்பட்டது ஞானேந்திரியங்களுடன் கூடியமனதுமனோமயகோசமாகும் அப்படியேஞானேந்தி
ரியங்களுடன் கூடிய புத்தி விஞ்ஞானமயகோசமாகும் இந்த முன்றுகோசங்களும் லிங்கசரீர
மாக சொல்லப்பட்டது ஐந்தாவதான ஆனந்தமயகோசம் ஸ்வரூபாஞ்ஞானமே இரண்டுதேச
ங்களுக்கும் காரணசரீரமாகும் இதுலேயே ஸஞ்ஜமபுத்திபிரம்மவாதிகள் வைதிகர்களால்து
ரத்தில் நள்ளப்பட்டார்கள் ஞானேந்திரியங்களைந்து கர்மேந்திரியங்களைந்து பிரணாதிக்களைந்து
ஆகாசாதிகளைந்து மனதுமுதலானதுநாலாகாமம்கர்மமதம்ஸு-கள்எட்டுபுரங்களிவளவையும்
விரூட்டானவனீசாஞ்ஞையால் வியஷ்டிதேகத்தை பிரவேசித்து புத்தியிலிருந்து கொண்டு விச
வனென்ற ஜீவத்துவத்தை அடைந்தானவேபைங்கல இந்த விசுவனென்ற ஜீவனுக்கு விஞ்ஞா
னம்மாவென்றும் சிதாபாஸனென்றும் வியாவஹாரிக னென்றும்ஸ்தூலதேகாபிமானிஎன்றும்
ஜாக்கிரத்தென்றும் கர்ம பூ வென்றும் பெயர்கள் ஜனனமரணங்களுமீவனுக்கே அடிக்கடிசொ
ல்லப்படுகிறதுகள் ஸஞ்ஜத்திருத்மாவானவனீசாஞ்ஞையால் ஸ்தூலததிக்குள்ளிருக்கின்ற வியஷ்
டிஸஞ்ஜமதேகத்தைப்பிரவேசித்துமனதிலிருந்து தைஜஸனென்ற ஜீவத்துவத்தை அடைந்தா
ன் இவனுக்குதைஜஸனென்றும் பிரதிபாசிகனென்றும்ஸ்வப்னகல்பிதனென்றும்லிங்கதேகாபி
மானிஎன்றும் பெயர்கள் அவ்வியக்கத்ததுடன் கூடினமாயோபாதிபானவனீசாஞ்ஞையால் விய
ஷ்டிகாரணத்தை பிரவேசித்து பிரஞ்ஞ ஜீவத்துவத்தை அடைந்தான் இவனுக்கு பிரஞ்ஞன்
அவச்சின்னன் பாரமார்திகனென்றும் அஞ்ஞன் சுஷுப்தியபிமானிஎன்றும் பெயர்கள் ஜீவனு
க்குத்தானபிரம்மத்துடன் ஜகதியத்தைச் சொல்லுகிறார்கள் அவ்வியக்கத்தின்லேசமான அஞ்
ஞானத்தால் மறைக்கப்பட்ட இவனுக்கே தத்துவமணி முதலான வாக்கியங்களால்அபேதமடிக்க

கடி சொல்லப்படுகிறது மைத்த விசுவதைஜஸஜிவர்கள் பிரம்மத்தின் ஸமீபத்திலல்லாத்துல
வர்களுக்கெக்கியமில்லை அந்தக்கரணத்தில் பிரதிபிம்பித்தசைதன்னியமே முன்றவஸ்தைகளி
லும் சங்கடப்பட்டு ஜீவனென்றுசொல்லப்படுகிறது ஜாக்கிரத் ஸ்வப்னம் சுஷுப்தி மூர்ச்சமா
ணமென்ற ஐந்தவஸ்தைகளும் ஜீவனுக்கேதவிர ஈசனுக்கில்லை தேவதானுக்கிரகத்துடன் கூடிய
காதுமுதலான காரணங்களால் சப்தாதி விஷயஞ்ஞானமே ஜாக்கிரத்தென்றுசொல்லப்படுகிறது
அதில் புருவங்கனிவிடையை அடைந்த ஜீவன் சிரஸமுதல்பாதம்வரை வியாபித்துச்சர்வ
க்கிரையகளுக்கும் கர்த்தனும் பலத்துக்கு போத்தஜமரகிருன் சர்மியானஅந்தஜீவன்லோகார்
தரத்தை அடைந்து அந்தகர்மபலத்தை புசிக்கிறான் வியவகாரத்தால் மிகவும் சிரமப்பட்டு உ
ள்பிரவேசிக்க எண்ணுகிறான் எப்படி ஸார்வபௌமனான இரூஜன்வியவகாரத்தால் சிரமப்பட்டு
அரமனைக்குள்போகிறதற்கு துவாரத்தை அடுத்து நிர்ப்பாலே அப்படியறியத்தக்கதுகாரணங்
சுனிபுரமத்தில் ஜாக்கிரத்தின் வாஸனையின் பாதிபோதமுள்ளதும் கிரகிக்கிறவனும் கிரகிக்
கத்தக்கனதுமான ரூபமுள்ளஸ்புரணமேஸ்வப்ன மென்று சொல்லப்படுகிறது ஜாக்கிரத்விய
வகாரத்தின் லோபத்தால் விசுவனானவன் நாடியில்ஸஞ்சரித்துக்கொண்டு தைஜஸத்துவத்தை
அடைந்து தன் ஜோதியால்சகலத்தையும்வெளக்குகிறான்மாயாமாத்நிரமும் விசத்திரமும் சக
லபோலிக்காஸ்பதமும் வாஸனாமயமுமான ஜகத்தை தன்னிச்சைப்படி புஜிக்கிறான் பின்சித்
தத்தின் முக்கிய தாரனையானசுஷுப்தியவஸ்தையிலஜாக்கிரத்ஸ்வப்னம்ஸு-களிஸ்ரமத்தைஅடை
ந்தவன் அஞ்ஞானத்தையும் தன் சுகத்தையும் புஜிக்கிறான் ஹே-ங்கல ஒருபகியானது வள
யவந்ததுனால் சிரமப்பட்டு இரண்டிரகுகளையுமொடிக்கிக்கொண்டு கூட்டையடைந்துஎப்படி
சுகத்தைஅடையுகிறதோஅப்படி அறிவனுலக்கைதெண்டம்முதலானதுகளாலிருந்தாப்போலி
ருந்தடிபட்டுதேகநடுக்கத்துடன்பயத்தினால்மோகத்தைஅடையுகிறதோஅவனுடையமரணத்து
க்குதுல்லியமானஅந்தஅவஸ்தையேமூர்ச்சையாகிறதுசொல்லியநாலு அவஸ்தைகளுக்கும்அன்
னியமான மரணவஸ்தையானதுபிரம்மாமுதலுக்குஅருமபுவசைசகல ஜீவர்களுக்கும்பயத்தை
குடிக்கும் சகலருக்கும் சமானமாகவேஸ்தூலதேகத்தைதன்ருகிறதுகாமகர்மங்களுடன் கூடிய
இந்தஜீவன்கர்மேந்திரியஞானேந்திரியங்களையும்அதின்விஷயங்களையும்பிரணன்ளையும் உபஸ
ம்கரித்துசிதம்சனும்மோரூபமானதன்னவித்தையாலும்பஞ்சபூதங்களாலும் சுத்தப்பட்டுதே
காந்தரத்தைஅடைந்து இந்தலோகத்திலிருந்து இதரலோகத்தைஅடையுருமுன்முன்கர்மபல
பரிபாகத்தால் நீர்ச்சுழிக்குள்ளகப்பட்டபுழுவானதுபோலடிக்கடிவளயவருகுருனேதவிரவிச்
சுருந்தியைஅடையுருதேயில்லைவெகுஜன்மங்களுடையஅந்தத்தில்ஸத்கர்மத்தின்பரிபாகத்தா
ல்புருஷனுக்கு மோக்ஷஇச்சையுண்டாகுமது அப்போதுஸத்குருவன இந்தஸம்ஸார பெந்தத்திலிருந்து
ருவின்கபடமத்த நித்தியஸேவையால் கிரமமாகஒருவன் இச்சாரத்தால்மோக்ஷமாகும் ஆ
மோக்ஷத்தைஅடையுருமுன் அவிசாரத்தால் பெந்தமாச்சுது விசாரத்தால்மோக்ஷமாகும் ஆ
கையால் நான்ஸ்ரவதாசிரவனாதி விசாரத்தை செய்யவேண்டியதுஅத்தியாரூபபவாதங்களை
ல்ஸ்வரூப நிச்சயம்வருமாகையால் ஜகத்ஜீவபுரத்தமாக்களை நித்தியம் நாம்செய்யப்பட்டவிசா
த்துவமணிமுதலான வாக்கியார்த்தச்சிரவனாதி ரூபமான அனேகம் நாம்செய்யப்பட்டவிசா
ரத்துனால் ஜகத்துக்கும் ஜீவனுக்கும் நாம்வரும்போது பிரம்மம்சேஷிக்குரது-பைங்கல-அ
ய்யாபகவானே குருவே ஈசுவானுக்கல்லவா ஜீவத்துவம்நங்களால் சொல்லப்படுகிறது அதி
லென்சித்தத்தில் ஸம்சயமுண்டாகுமது காரியப்பிரம்மாவென்ற ஈசனுக்குநூ ருவயன்வின் மு
டிவில்பரமமானகைவல்யம் சொல்லப்பட்டிருக்க எப்படிஜீவத்துவம் கூடாமோகில் அப்போது
னுக்குநிர்விசேஷபரப்பிரம் மஞ்ஞானமிருப்பதால் ஜீவத்துவங்கூடாது கூடாமோகில் அப்போது
மோக்ஷசாஸ்திரம் விருதாவாகும் மூன்றுவதுஜீவனாகிய ஸஞ்ஜமபுத்தியுக்கு பிரம்மத்துவமால்
சொல்லப்படுகிறது வாச்சியார்த்தனாகையால்தவம் கூடாதுவிசுவதை ஜஸர்களுக்குப்போல்

பிரஞ்ஞனுக்கும் ஸவிசேஷத்துவமிருப்பதால் நிர்விசேஷத்துடன் ஐக்கியமெப்படி கூடும் துர்
யான பிரத்தியகாத்மாவுக்கும் சித்ரூபத்துவம் ஸம்மாயிருப்பதால் தத்துவ மஸ்யாதிமகாவாக்
கியங்களாகிய மெங்கும் பிரஸித்தமாயிருக்குது - யாஞ்ஞவல்க்கியர் - ஹேபைங்கலாசனுக்கு
இரெண்டுருபமிருப்பதால் நிர்விசேஷரூபத்தால் ஜீவத்துவமென்று நிச்சயித்துக்கொள் நிர்கு
ணப் பிரம்மமென்றபேயருள்ள நிர்விசேஷ ஈசுவரனுக்கு ஜீவத்துவம் வந்தபோது அன்னியன
னவிசேஷேசுவரனுக்கு கைவல்யத்துக்கு விருதமில்லை அவித்தையும் அதின்காரியங்களுமா
ன உபாதிகளுடன் கூடியமூன்று ஜீவர்களுடும் மாயையும் அதின்காரியங்களுமான உபாதிகளு
டன்கூடியமூன்றிசர்களி ரெஷிக்குறர்கள் மாயை அவித்தை இரண்டுக்கு மதிதமான பிரகிருதி
யிலடங்கிபுருஷன் பரமார்த்தத்தில் நிர்குணனாகிலும் வியவகாரத்துக்காக ஜீவத்துவத்தை அ
டைந்தான் ஐக்கியமும் சாஸ்திரபுத்திகளாலி லெகியங்களுக் கைக்கியமென்றும் வாச்சியல
க்ஷியங்களுக்கைக்கியமென்றும் இரெண்டுவிதமறிய ப்படுகுறது ஸம்பிரஸாதசுருதியில் பிரஞ்
ஞனுக்கும் துரியனுக்கு மைக்கியம் சொல்லப்படுகுறது ஸுஷுப்தனுக்கு அகண்ட பரஞ்
ஜோதியில்லயம் ஸம்பவிக்குறபடியால் காரண தேகமுள்ள ஸம்பிரஸாதனென்ற ஸுஷு
ப்தஜீவன் எப்போது அகண்டப்பிரம்மத்தில்லயிக்குறது அப்போது மோக்ஷத்தை அடை
புகுறான் சிலர்களிலிங்கதேக மென்ற ஸுஷுப்த தேகம் லயித்தபோது ஜீவனுக்கு முக்தியென்று
சொல்லுகிறார்கள் அந்த முக்தியானது கௌணமாகும் பிரஞ்ஞனென்ற ஜீவனுக்கிருப்பிடமான
காரண தேகத்தின்கல ஸ்வரூபமான முக்தியேகை வல்யமென்றது முக்கியமும் நிர்குணரூப
மும் ஆகும் ஹேபைங்கல மகாவாக்கியார்தமனனத்தால் ஸுஷுப்த தேகம் லயிக்குறது அதிநி
தித்தியாஸனத்தால் காரண தேகம் லயிக்குறது அந்த நிதித்தியாஸனத்தை அவச்சியம் செய்ய
வேனுமென்று சேழ்வியாகுரபடியால் முமுக்ஷுக்கள் காரண தேகபங்கத்தையும் அவச்சியம்
செய்யவேண்டியது சிரவணத்தாலுண்டான ஞானத்தால் அஞ்ஞானம் நசித்தது ஸுலாஸ தேகத்
துடன் விசுவனென்ற ஜீவன் இரண்டாவது பிரம்மபாதத்திலலயிக்குறான் மனனத்தாலுண்டா
னவிஞ்ஞானத்தால் ஸம்சயம் நசித்தது ஸுஷுப்த தேகத்துடன் தைஜஸனென்ற ஜீவன்மு
ன்னுலகுப்பிரம்மபாதத்தில் லயிக்குறான் நிதித்தியாஸனத்தாலுண்டான ஸம்யக்ஞானத்தா
த்தில்லயிக்குறான் எப்படி திபமானது எண்ணையையும் வத்தியையும் மிச்ச மன்றியில் தன்னால்
புசித்தபின் புஜிக்கத்தக்கதில்லாத்துனால் தானும் சாந்தியை அடையுமுறதோ அப்படியே ப் பிரம்
மத்தின் நாலாவதுபாதமும் தன்னால் பிரஞ்ஞனை புசித்து பின் புஜிக்கத்தக்கதில்லாது ஸுலாஸ
சாந்தியை அடையுமுறது பின் நிரூபாத்தபிரம்மத்துக்கு மேல் சொல்லப்பட்டதும் அருபமும்
நாமமாதிரி மும் காரணத்தினிப்போலிருக்குறதுமான நிஷ்பிரதியோகிப்பிரம்மத்தன்னால் சே
விக்குறது இப்படி அப்பய்யதிகூறினால் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட தத்துவஸாராயண சந்திரிகை
யின் ஞானகாண்டத்தின் ச வது பாதத்தில் ச வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

௫ - வ து அ த் தி யா ய ம்

பைங்கலர்தயாஸிந்துவும் ஸத்குருவுமான யாஞ்ஞவல்க்கியரே நித்தியகைவல்யத்தி
க்குக்காரணமான மகாவாக்கியார்தத்தின் விவரணத்தை எனக்கு தாங்கள்கொல்லுங்கள் 'யா
ஞ்ஞவல்க்கியர்' அதுநீதி அது ஸ்வப்பிரகாசமுள்ளப் பிரம்மாகுறயென்று பதேகித்ததை சிவிய
னவளவகாரத்தத் திலிருந்து நான் பிரம்மாகுறெனென்று அனுஸந்தானம் செய்வான் மாயோ
பாதிபுள்ளவனும் ஜகத்தாரணமும் ஸர்வஞ்ஞத்துவாதி லக்ஷணங்களுள்ளவனும் பரேக்ஷத்தி
லுலகபானும் ஸத்தியஞ்ஞானதி ஸ்வரூபியுமானவனே தப்பதத்தால் சொல்லப்படுகுறான்

வன் நாமென்றவிருத்திக்கும் சப்தத்துக்கும் ஆதாரமாகவிளங்குகுறது அந்தக் கரணத்தால்
பேதிக்கப்பட்டபோதமுள்ள அவனே துவம்பதத்தால் சொல்லப்படுகுறான் பரனுக்கும் ஜீவனு
க்குமுபாதிகளான மாயை அவித்தை இரெண்டையும் தள்ளித்தத்துவமசமூதலானவாக்கியார்தத்தி
ன் சிரவணமே சிரவணமாகும் யுக்தியால் ஸம்பவித்த அனுஸந்தானமே மனனமாகும் எதுகளால்
பரனுக்கும் ஆத்மாவுக்கு மைக்கியமான துஸ்திரமாக இவ்விடத்தில் நிச்சயிக்கப்படுகுறதோ அந்த
சிரவணமனன மிரெண்டுகளாலும் ஸம்சயமத்த அந்தத்தத்தில் வைக்கப்பட்ட சித்தத்துக்கு அன்
னியவியாபார மில்லாமலிருப்பதே நிதித்தியாஸன மாகும் தியானம் செய்குறவனையும் தி
யானத்தையும் விட்டுகிரமமாக தியானம் செய்யப்பட்ட வஸ்துமாத்திரத்தை விஷயப்படுத்தியும்
காதத்தவிடத்திலுள்ள திபம் போலவே தத்த சித்தமே ஸமாதி என்று சொல்லப்படுகுறான் அ
ந்தஸமாதிகாலத்திலும் சித்தவிருத்திகளாத்ம கோசங்களும் அறியப்படாததுமாக இருக்குது
என்பபடியெனில் எழிந்திருந்தவனுடைய ஸ்மரணத்தால் ஸமாதியி லிருந்து அந்த விருத்திக
ள்கிளம்பினதுகளாக அனுமானிக்கப்படுகுறதுகள் இந்த அருதி ஸம்ஸாரத்தில் ஸம்பாதிக்கப்
பட்ட கர்மகோடிகளு மிந்தஸமாதியால் லயத்தை அடையுமுறதுகள் சுத்தமான தர்மம்
ருத்தியடையுமுறது அப்பியாசத்தின் ஸாமர்த்தியத்தால் ஆயிரமாக அமி நுதப்பெருக்கு னேவரிவி
க்குறது உத்தமர்களான போகிகளினந்தஸமாதியை தர்மமேகமென்று சொல்லுகிறார்கள் இந்த ஸ
மாதியால் வாஸனைக் கூட்டமெல்லாம் சேஷமனறியில் நசித்தபோது புண்ணியபாபமென்ற கர்ம
க்கூட்டமும் மூலத்துடன் பிடுங்கப்பட்டபோது ஞானம் முன்புரேக்ஷமாக இருந்தபோதிலும்
பின் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல் அபரேக்ஷமும் பிரதிபெத்தமத்து முண்டாகுறது அப்
போது தானிவன் ஜீவன் முக்தனு முக்திருந்தியத்தவனுமாகிறான் இவ்விடத்திலேயே தேகத்தை
த்தளனி அருப்பப்பிரம்மத்தில்லயிக்குறான் தத்துவமஸ்யாதி வாக்கியார்தச் சிரவணத்தினால் தன்
க்கு ஸத்தியோ முக்தி என்ற பலம் சித்திக்கிறது ஸம்சயமில்லை - பைங்கலர் - ஸ்வாமி ஜீவப்பிர
ம்மைச்சியலக்ஷணமான கைவல்யம் சிரவணத்தினாலென்று எப்படி சொல்லுகிறீர்கள் இந்த ஜி
வன் பிரபோத உதயத்துக்கு முன்னும் பின்னும் நடுவிலும் நிர்ஞானப்பிரம்மத்தை தவிரவே
இல்லை என்று நிர்ணயமானது நிரூபண அத்துவைதவாதத்தால் வித்தித்திருக்கின்றனவே வாக்கியா
ர்தச் சிரவணத்தினால் ஐக்கியமானது ஸாதிக்கத்தக்கனதாகுமாகில் அப்போது இந்த ஜீவனுக்கு
முன்னப்பிரம்மத்துவமாகும் அப்பிரம்மத்துக்கும் பிரம்மத்துக்கும் ஜாதிபேதத்தால் ஐக்கியம்
முதலானதுகள் ஸம்பவிக்கிறது ஆகையால் நதஜக்கியமானது ஒரு ஹேதுவாலும் ஸாதிக்கத்தக்கது
ல்லே தர்மத்தாலேக்கியமே தவிர ஸ்வரூபத்தாலில்லை எனில் அப்போது மோக்ஷத்திலும் பேதமளித்தி
க்கிரபடியா விதுபுத்தமில்லை பிரம்மம் நித்திய முக்தமாயை அலதுக்கு பின்னமான சகலவிதமான
க்கும் ஸர்வப்பிரகாரத்திலும் நித்திய முக்தத்துவம் கூடாது ஜீவனுக்கு பிரம்மத்துவம் சித்தித்தா
ல் தான்புனர்ஜன்மாதியத்தநித்திய முக்தத்துவம் ஆகுமே தவிர அன்னியநாவாக ஆகாது ஜீவன் ஸ
ம்சாரத்தில் நித்தியபெத்தனாலப்போது மோக்ஷமில்லை ஆகையால் முக்தாலத்திலும் ஜீவன் பிர
ம்மந்தான் ஆனவந்த ஸம்சாரமானது பரப்பிரம்மத்துக்க ஆகுமெனிலிந்திரஜாலகர்மம் போல்
ஸம்ஸாரம் பொய்யாகையால் பிரம்மத்துக்கில்லை இந்திரஜாலகர்திருத்துவம் புருஷனுக்குக் கா
ணப்படுகிறது போல் ஸம்ஸாரகர்திருத்துவம் பிரம்மத்துக்காகுமெனில் பிரஞ்ஞனுடைய கண்
க்கு கர்தாப்போல் தோத்தப்படுகிறுனே தவிர தான் கர்தாவில்லாததுபோல் அஞ்ஞனுடைய க
ண்ணுக்கு கர்தாபோல் பிரம்மமும் தோத்தகிறுதே தவிர அது கர்தாவாகாது நிர்விசேஷமா
கையால் பிரம்மத்துக்கு ஸம்ஸார மில்லை அஸம்ஸாரியான ஆத்மத்துவத்துக்கு ஸம்சார
மானது முகல்கொம்புபோலாகும் ஆனால் பிரம்மத்துக்கிரமாக ஜீவனில்லாதபடித்தில் வர்ண
ச்சிரமாதியுமாயான சகலசாஸ்திரமும் வினாசமே எனில் பிரஞ்ஞதியால் வித்தித்தவனும் விவகா
ரதேசையை அடைந்தவனுமான ஜீவாத்மாவிடத்தில் சகலவர்களுக்கிரமதர்மங்களும் வித்திக்கி

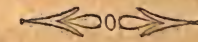
படியால் குத்தமில்லை ஆனால்வியவகாரதெசையும்முக்காலத்துக்குள் ளடங்கினதாயைவால்விய வகாரதெசையிலும் ஜிவன் சித்திக்கவிலையேனிலிந்த திருகால அத்துவைதவாத முத்தமாதி காரியிடத்திலுள்ளார்தகமாகிறபடியால்ஜிவன்சித்தியாததுமிகவும்இஷ்டமாச்சது ஆகையால்கால த்திரய அத்துவைதவாதமானதுரோம்பவும்நல்லதென்றெனக்குதோத்துகிறது ஸர்வஞ்ஞான தாங்களேயெதார்த்தத்தைசொல்லவேண்டியது 'யாஞ்ஞவல்க்கியர்' ஹேபைங்கலகாலத்திரயபிர் ம்வாதம் ஸாதுக்களுக்குஸம்மதமாகையால்கூடும்காலத்திரயஜிவாபாவவாதம் கூடாதுவியவ காரதெசையிலும்ஜிவனுக்குபிர்ம்மத்துவமாகுமாகில் அப்போதுபிர்ம்மமேவியவகரிக்கிறதாரு ம் அப்போது பிர்ம்மத்துக்குவாக்கில்லை என்றவசனம் வீணாகும் வியவகாரத்துக்கு லோபமத்தி ருப்பதும் ஜிவனுக்கு பிர்ம்மத்துவமும் ஒன்றுக்கொன்றுவிருத்தங்களானதர்ம்மங்களேககாலத் தில் தடையன்றியிலாகுமெனில் அப்போது இருள் வெளிச்சம் முதலானதுகளுக்கு ஒருவிடத் திலும் விநோகமாகாது அஸம்பவவசனங்களுள்ளம்பிரமாணத்துடன்சம்பவிக்கும்உத்தமபுரு ஷனிடத்தில் வியவகாரதெசைக்கு ஹானிவரும் அப்படி யிருந்தபோதிலும் பிரபோத உதயக் துக்குமுன் துவைதம் ஸம்பவிக்கிறபடியால் காலத்திரயத்துவைதம் சித்திக்கிறதில்லை பிறந்தி யாலாவது ஜிவன்பிர்ம்மத்தைத்தவிர வேரையாக சித்தித்தாலப்போது வர்ணச்சிரமாதி சா ஸ்திரம் எப்படியாவது ஸார்தகமாகும் எங்கும் திருகால அஜீவவாதத்தால் கர்தாமுதலான து சித்தியாததுனால் அந்த சாஸ்திரத்துக்குகேடுநேரிடுகிறபடியால் அது வியர்தமாகிறதுபிறு ந்தியத்தவன்கண்ணுக்கும் இந்திர ஜாலக்காரியங்கள்மாத்நிரம் பொய்யேதவிர அவனுடையசெ ய்கையானது சத்தியமாகவே இருக்கின்றன ஸ்வப்னத்தில்காணப்படுகிற இரதம்னோக்கால்முத லானதுகளெல்லாம் பொய்யானபோதிலும் அந்தசிரிஷ்டிச்செய்கைபொய்யில்லைஸ்வப்னத்தில் போல் ஜிவன் கர்திருத்துவமுள்ளவனுக்கையால்அவனுக்கு ஸம்ஸாரம்வாஸ்தவந்தான் ஹேபை ந்கல வியவகாரதெசைகளில் ஜிவன்பிர்ம்மத்துக்கிதானாகஇருப்பதால்புரமார்ததெசைகளிலித் தரனில்லாமலிருப்பதாலும்பெந்தமோக்ஷாதிகாரியானஜிவன்ரித்தியனுமரித்தியனுமாகஇருப்பதா லும் ரித்தியபெத்தனுமில்லைரித்தியமுத்தனுமில்லைஜிவனுக்கப்பிர்ம்மத்துவமிருந்தபோதிலும்வி ஜாதத்துவமில்லாத்துவமிருப்பதால்பிர்ம்மத்துடனெக்கியம் மகாவாக்கியசிரவணதிகளால்சம்பவிக்கும்ஜி வப்பிர்ம்மங்களுக்குஸஜாதத்துவமிருப்பதால்சிருகடத்திலும்பெரியசட்டியிலும்இருக்கிறஜலங்க ளுக்கும்பால்களுக்குப்போலக்கியபத்தைசெய்விக்கலாம்ரிச்சயம்ஜிவனுக்குதப்பத்திக்கு முன்பிர் ம்மத்துவம்ரிச்சயமாகஇருக்குதுஅதுபிரபோதத்துக்குமுன்னில்லைஸம்ஸாரித்துவம் காணப்ப டிருதல்லவாபிரபோதத்துக்குமுன்னவஸ்தையானதுஜிவனுக்குஸதிதியாகச்சொல்லப்படுகுற துஅதில்பிர்ம்மத்துவமானதுஹேபையங்கலஒருவித்திலுமுசுதமாகாது ஆனால் காலத்திரயத்தி லும்கடமானதுமண்ணாகவே காணப்படுகுறபடியால் மண்கடதிருஷ்டாந்தத்துக்குவியபிசாரம் நேரிடுமெனனில்கேள்உத்பத்திக்குமுன்னும்பிரளயத்துக்குபின்னும்கடமானதுகாரணரூபமாக இருக்கின்றனவேதவிரகாரியரூபமாகஇருக்கவில்லை ஆகையால்திருஷ்டாந்தமும் ஏகதேசத்தி லேயே ஆகும்கடமானதுஸ்திதிகாலத்தில் மண்மாத்நிரமாக இருக்குமாகில் அப்போதுசொல் லிய அம்சத்திலும்திருஷ்டாந்தமுபயுத்த மாகும்ஜிவனுக்குஸதிதிகாலத்திலும் பிர்ம்மமாத்நிர த்துவத்தைஅத்துவைத்திகள் சொல்லுகுறார்களல்லவா அது வியர்த்தந்தான் கைவல்லியமுக த்தாலுண்டானதில்லாத்துவங்குத்தமில்லை ஆனால்மோக்ஷத்துக்கு வேறுதவான ஆத்ம போ தத்துக்குகர்ம்மாபேசையுண்டு ஆகிலும் ரித்திய கர்ம்மாபேசையுண்டே தவிர காம்யகர்மா பேசையுண்டே ஆகையால் ஹேபைங்கலமோக்ஷத்துக்கு கர்ம்மஜன்னியத்துவதூஷண மான துஸ்வப்னத்திலும்ஸ்வல்பங் கூடநேரிடாது ரித்தியகர்ம்மங்கள் ஞானத்தைபெலப்பிவிக்குரதாக

பெரியோர்கள்சொல்லுகுறபடியால் மோக்ஷத்துக்கு விநோதிகளாக நீஒருக்காலும் சங்கியா தேமோக்ஷம்முன்வித்தித்திருந்தால்அஸாத்தியமென்றுசொல்லலாம்பூர்வவித்தமில்லாத்துனால் ஸாத்தியத்துவங்கூடும் ஜீவன்பிர்ம்மமாக இருப்பதேமோக்ஷமென்று சொல்லப்படுகுறதுஅது முன்னே அடையப்பட்டிருக்குமாகில் அப்போதுஉபதேசம்வீணாகும் ஆகையாலிந்தஜீவனுப தேசத்துக்குமுன்னும்பிர்ம்மம்தானென்ற அதுவைதிகளுடையவாதம்மிகவும் அஸமஞ்சஸம்பூர் வஜன்மங்களிலும்ஜீவனுல்பிர்ம்மமடையப்பட்டதுதானென்றுஅவர்களுடையமதம்பிரஸித்தமா யிருக்குதுபிர்ம்மத்தைஅடைந்திருந்தவனுக்கு எப்படிஜன்ம்மவரும் பிர்ம்மத்தைமுன்னடைந் போததிலும்அஞ்ஞானத்தால்திரும்பவுமஜன்ம்மவரலா மெனில்வஸ்துவைஅடைந்தவனிடத்தி லெப்படி அஞ்ஞானம்ஸம்பவிக்கும்பிர்ம்மத்தைஅடைந்தபோது மோக்ஷமாகுமல்லவாஅப்படி யிருக்கபெந்தத்தைவிட்டவனிடத்தில்அஞ்ஞானமேதுஆகையால்பூர்வம் ஜீவனுக்குபிர்ம்மத்துவ மிருந்தபக்ஷத்தில்அஞ்ஞானத்துக்கவகாசமில்லைரிச்சயமஉதபத்திக்குமுன்பிர்ம்மத்தால்அஞ்ஞ னாமாச்சிரயிக்கப்பட்டதோ வெனில்லையால்டைந்த படியால்குத்தமில்லை லீலையுமஸ்வதந்தி ரானுக்குதானாகும்பிரபோதத்துக்குமுன்ஸ்வரத்திரியமில்லை ஆகையால்பிரபோதத்துக்குமுன் அஸ்வதந்திரான ஆத்மாவுக்குஅஞ்ஞானம்லீலையால்குமென்றுசொல்லக்கூடாதுஹேமுனியே பிர்ம்மத்தால்லீலையால் ஜீவத்துவமடையப்பட்டபடியால் ஸம்ஸாரஸுகத்துக்கரதிப விக்கா தென்றுசங்கிக்கத்தக்கதில்லை அஞ்ஞானத்தையெடுத்துக்கொண்ட காலத்தில்தனக்கு நிர்லேப த்துவாதிகளின் மரதியால்ஸவிகார ஆத்ம ஸத்தியத்துவஞ் ஞானமுள்ளபடியால் ஸுகதீ க்காதிஸம்பவிக்கவே செய்யும் பிரஞ்ஞானகனரூபனுக்கு தன்னஞ்ஞானத்தின் கொள்கையெ ப்படிஎனில்தண்ணுடைய ஒருஅம்சம்தாம ஸமாகையால் குத்தமில்லை பிர்ம்மத்தினிடத்தில் அ ம்சாம்சிபாவத்தைவித்துவான் களொப்பாதபக்ஷத்தில் பிரஞ்ஞானரூபமான பிர்ம்மம்முழுக்கக ரியரூபமாகி காரணம்அஸத்தாகிவிடுமேஆனால்பிர்ம்மம் அவயவத்துடன்கூடியதாகில்சாஸ்திர ப்பிரஸித்தமான நிர்விசேஷத்துவத்துக்கு ஹானிவருமென்று உனக்குசங்கை வேண்டாம் மா யிகங்களும்ஆவித்தியகங்களுமானசகலவிக்காரங் களுமத்தபடியால் திருபாத்பிர்ம்மத்தினிடத் தில் நிர்விசேஷத்துவம் ஸித்தித்திருக்கின்றன முத்தனுக்கு பிர்ம்மரூபத்துவமிருக்கும்போது பிர்ம்மத்துக்கு ஜீவத்துவமே தவிரமுத்தனுக் கில்லை யென்று யெப்படிச் சொல்லலா மெ னில் ஹேபைங்கலகேள் பிர்ம்மம்ரித்திய சக்தியுள்ள தென்று சொல்லப்படுகுறபடியால் ஜீவ த்துவத்தைஅடையுவதில் சரியானஹேதுவிருக்கின்றன முத்தனுக்கு சக்தியிருந்து முடனே அருபப் பிறுப்தியால் சக்தியத்தபடியால் திரும்பவும் ஜீவத்துவம் வருகுரதற்கிடமில்லைபிர் மமும்கத்தியத்ததே ஆகுமெனில் ஜீவன் முதலானஸிஷ்டிசர் திருதுவ மத்துப்போகுறபடி யாலதுயுத்தமில்லை இந்தவியவஹாரதெசையில் ஜிவரதிகள்பிரத்தியக்ஷமா யிருப்பதானித்களு க்கு அஸத்துவத்தைபிர்ம்மஞ்ஞானிகளாலும் சொல்லக்கூடாது இந்த ஜீவாதி பிரபஞ்சம் ஞானிகளுக்கும் கூடதோத்துகுறபடியாலித்கு அஸத்துவத்தைஸ்திதப் பிரஞ்ஞானிகளாலும் சொல்லக்கூடாது அவர்களுக்குவியவகார மில்லாத்துவஞ்சொல்லமாட்டார்கள்வித்துவான்க ளுக்குள்சிரேஷ்டனான அந்தஸ்திதப்பிரஞ்ஞானிடத்தில் ஜீவாதிகளில்லை என்றுமத்தவர்களால் சொல்லலாம் அந்த வசனங்களால் நரர்களுக்கு என்னப்பிரயோஜனம் ஹேபைங்கலவெகு வாகச்சொல்லியென்ன சுருக்கமாகச்சொல்லுகுறேன்கேள் வியவகாரதெசைக்கு ஆஸ்பதன னஜிவன்பிர்ம்மத்தைத்தவிர வேரையாக இருக்கவே செய்குறன்பிர்ம்மத்தினம் சமாகையா ல்ஸஜாதியனாகஇருக்குறனே தவிரமண்ணும்கல்லம்போல் விஜாதியனாகவேரையிடக்கில்இரு க்கவில்லை ஜீவனுக்குமோக்ஷத்தில் பிர்ம்மத்துடன்ஐக்கியமெப்படியாகுறதோ அப்படிதேந் துக்கு மோக்ஷத்தில் ஜீவனுடன்ஐக்கியங் காணப்படாத்துவஞ்சொல்லப்பிர்ம்மத்துக்கு ஜிவரூபமாக பரிணாமமெப்படிஆயித்தோ அப்படிஜிவனுக்குதேகரூபமாகபரிணாமமாயித்தேன்று நிர்ச்சயம

முள்ள பிர்ம்மமே இருக்கிறதாக்கும் இருக்கிறதென்றதேசத்தைக் குலக்ஷணம்ஸத்தையோ பிர்ம்மமேதவிர வேளையில்லை ஸத்தையையாவேனாயென்றுமில்லை பரமரத்தத்தில் மாயையும்ஸத்தையையத்தவிர வேளையில்லை ஆத்மரிஷ்டர்களுள் யோகிகளுக்கு மாயையானது தன்னிடத்தில்கலப்பிக்கப்பட்டதல்லவா பிர்ம்மம் சாக்ஷியாகையால் அதின் ஞானத்தால்மாயையானது பாதித்தபோதிலும் தன்னைத்தவிரவேளையாக பார்க்கிறதே இல்லை ஹேவிதியே இப்படி பாசுபத உபநிஷத்தின்ஸாரும்ஸத்தைச்சொன்னேனிதிலெதாவது உமக்குஸம்சயமிருந்தால் பிரசினம்செய்யும் நானும்முடைய ஸர்வசம்சயங்களும்கேதிக்குராதிலெப்போதும் ஜாக்ருதகைஇருக்கிறேன் -பிர்ம்மா- ஸ்வாமி இவ்விடத்தில் தங்களுள் சொல்லப்பட்டஉபநிஷத்தின் சுலோகங்களில் சொல்லப்பட்டதுஸகுணப்பிர்ம்மமா அல்லது நிர்குணப்பிர்ம்மா அல்லது அதிதப்பிர்ம்மாபிர்ம்மக்ஷத்ருதிகளை அன்னமாகச்சொல்லியிருப்பதால் ஸகுணமென்றும் ஸ்வயமஜோதிருபமென்றது முதலானதுகளால் நிர்குணமென்றும் அவாங்மனஸகெம்மியத்துவம்முதலான சிவசப்தங்களால் அதிதமான அருபப்பிர்ம்மமென்றும் சங்கிக்க இடமாயிருப்பதாலெதுகளிலெது முக்கியமாகச்சொல்லப்பட்டுதோ தெரியவில்லை கருணாநிதியான ஸத்குருவேவிசாரிக்கும் போது ஒன்றுக்கொன்று விருத்தங்களுக இருப்பதாலிந்தமுன்றுவிதசப்தங்களையும் ஒரோவஸ்துவுக்குச் சொல்வது சரியில்லைசகலத்துக்கும்ஸாக்ஷியானசிவனொருவரோபூர்வம் சொல்லப்பட்டாரவருக்கேழுன்றுவிதசப்தங்கள்கூடாதுசேஷியானவனுக்குஸாக்ஷித்துவமிருப்பதாலவனிடத்தில்தர்மமில்லாமையைஒப்புக்கொண்டிருப்பதாலிந்த ஸாக்ஷிசப்தமானதுபிரகிருதத்தில்தன்னால் அர்த்தமிருக்குது அதையும்சொல்லுகிறேன்கேளுங்கள்பிர்ம்மவித்தானவன்பிர்ம்மமாகவே ஆகுருளென்று சுருதியிருக்க பிர்ம்மவித்துப்பிர்ம்மமில்லைஎன்றுதாங்களைப்படிச்சொல்லுகிறீர்கள்வித்துக்குவாண்சிரமாதிராமங்களை எப்படிநீக்கினீர்கள்பிராரப்ததேகம்விழுதிறவரைநீக்கக்கூடாதென்றுசாஸ்திரத்தின் சாஸனங்களிருக்குதுகளல்லவா விகி ரிஷேதங்களில்லாவிட்டால்ஸ்வேச்சாசாரமல்லவாநேரிடும் பக்ஷியாபக்ஷியபேதம்ஞானிக்கில்லைஎன்றுதங்களாலேகூடஎப்படி சொல்லப்படுகிறது ஸத்குருவேஸ-ஷத்திரகர்தாவானவியாஸமைகவும்பிரமாணிகொன்றுதாங்களே வெகுவாகச் சொன்னீர்களே அவர் பிராணஸங்கடம் நேரிட்டகாலத்தில் ஸர்வ அன்னத்தையும் புதிக்கலாமேதவிர ஸ்வஸ்த அவஸ்தையில்கூடாதென்றுசொல்லியிருக்கிறோ ஆகையாலிவ்வித ஸம்சயங்களை தாங்கள் நிவிருத்தியெய்வேண்டியது-ஸ்ரீகுருமூர்த்தி- இவ்விடத்தில்முன்றடை யாளங்களமிருப்பதால்முன்றுவிதப்பிர்ம்மமும்சொல்லப்பட்டதுதான் ஆகிலும்முக்கிக்காகநிர்குணப்பிர்ம்மமே முக்கியமாகச்சொல்லப்பட்டதுஒருதேகத்துக்கேபால்லியம்முதலானபேதம் போல் ஒருபிர்ம்மத்துக்கேஅவஸ்தயின்பேதத்தால் முன்றுபேதம் யுக்தமாகும்சேஷிக்குசாக்ஷித்துவம் சித்தந்தான் ஆனால் அருபத்துக்குசேஷித்துவமில்லை அந்த அருபப்பிர்ம்மானது சேஷம் சேஷி இரண்டுக்கும் அதிதமும் ஸாக்ஷியம் ஸாக்ஷிரான்மத்ததும் சகலதர்மங்களு மத்ததுமாக அல்லவர் சுருதிகளும் பெரியோர்களும் சொல்லுகிறார்கள் அந்தவஸ்துவில் எப்படி சாக்ஷித்துவவசனங்கடும் ஆகையால் ஸகுணத்துக்கும் அதிதமான அருபத்துக்கும் நடுவிலுள்ள நிர்குணப்பிர்ம்மமே ஸாக்ஷியும் சேஷியுமாகும் பிர்ம்மவித்சிரோஷ்டனானவன் அதன் டமும்நிர்குணமுமான பிர்ம்மமாகவே ஆகுருள்கிறான்பிர்ம்மமாகுமேனென்ற அறிவுமத்திருப்பதால்அவனுக்கு பிர்ம்மத்துவம் ரிஷேதிகப்பட்டிருக்கின்றன ஆனால் அருபபிர்ம்மத்துவம்வனுக்குசித்தித்தபடியால் நிர்குணப்பிர்ம்மத்துவம்ரிஷேதிகப்பட்டிருக்குதெனில் அந்தஅருபமா தியோகிகமான நிர்குணப்பிர்ம்மமே ரிஷேதிகப்பட்டதாகும் அதல்லவாது வந்துவந்துக்குள்

சேர்ந்தது ஸகுணப்பிர்ம்மமும் அருபத்தைப்போல் ஜீவப்பிரதியோகிகமில்லாத்துனல்ஸகுணப்பிர்ம்மத்துவமே ரிஷேதிகப்பட்டுதென்றும் சொல்லக்கூடாதுஆகையால்சொல்லப்படுதே ருபப்பிர்ம்மத்தை அடைந்தபோதிலும் அதை அறியவில்லை என்று நிச்சயிக்கிறதே யுக்தம்ஆனால் பிர்ம்மத்தை அடைந்துமறியவில்லை என்று சுஷ்டுப்தப்பிர்ம்மவாதிகளும் சொல்லுகிறார்கள் எனவெனில் சொல்லுகிறேன் கேள் அவர்களாலந்தஞ்ஞானம் அபேக்ஷிக்கப்படுகிறது இவ்விடத்திலுபேக்ஷிக்கப்படுகிறது ஆகையால் ஓய்பதம்ஜோ ஸ்வயஞ்சோதிவருபனும் ஆவரணமத்தத்திலுபேக்ஷிக்கப்படுகிறது ஆகையால் ஓய்பதம்ஜோ ஸாதிருச்சியத்தை நீர் சங்கிக்கவே கூடாது வனுமான வித்துவச்சிரோஷ்டனுக்கு ஸ-ஷுப்த ஸாதிருச்சியத்தை நீர் சங்கிக்கவே கூடாது இந்தபிர்ம்மவித சிரோஷ்டனுக்குத்தான் வர்ணச்சிரமாதிகளத்திருப்புதடையத்ததாகும்மங்களு ன பிர்ம்மவித்துக்கு விதிரிஷேதங்கள் பிராரப்தத்தைப்பத்தியாவது பிரசித்தமாயிருக்குதுகளல் லவா இப்படி யிருக்கும்போது ஆத்மவித்துகளுக்கெப்படி ஸ்வேச்சாசாரவார்த்தை கூடும் பக்ஷி ய அபக்ஷியமில்லை என்றவசனமும் பாலன் பித்தன் பிசாசுகளைப்போல் சரித்திரமுள்ள உத்தம ய அபக்ஷியமில்லை என்றவசனமும் மிந்திரியங்களை ஜயித்துமிருப்பதரவ்விருதமில்லைபிராண ஞ்ஞானியிடத்தில் தேகத்தைமறந்து மிந்திரியங்களை ஜயித்துமிருப்பதரவ்விருதமில்லைபிராண பத்காலத்தில் வித்துவானுக்கும் அவித்துவானுக்கும் பக்ஷிக்கக்கூடாததும் பக்ஷிக்கலாமென்ற விபாஸவசனம் பிரமாணந்தான் ஆகிலும் பிரகிருதஞ்ஞானி சிரோஷ்டனுக்கு ஸ்வஸ்தாவஸ்தா யும் அபக்ஷியபக்ஷணம் ஸம்பவிக்குமாகையால் அப்படிப்பட்ட அபக்ஷியத்தினுத்திரலில்லைஸ-ஷ திரக்காரருமிந்தஉத்தமப்பிர்ம்மவித்தை உத்தேசித்துச்சொல்லவில்லைஆகையாலிதுவிசேஷவச னம் அந்த ஸாமான்னிய வசனத்தாலிது பாதிக்கக்கூடாது இப்படி அப்பய்யதீக்ஷிதரூல்மொழி பெயர்க்கப்பட்டதத்துவஸாரூபண சந்திரிகையின்ஞானகாண்டத்தின் ச-வதுபாதத்தில் ௭-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

௭ - வது அத்தியாயம்.

ஓய் விதியே ஸத்திய கைவல்யமுத்திக்கு புருஷப்பிரயத்தினமேமுக்கிய ஸாதனமே ன்றினிசொல்லப்போகிறேன் இதில்கில்களீசுவரப்பிரஸாதத்தைஸாதனமாகச் சொல்லுகிறீர்கள்சிலர்கள் ஸாதகனுடைய குத்தமத்தகர்ம்மங்களை சிலர்கள் நல்காலத்தைசிலர்கள்உத்தமவம் சத்தில் ஜன்மத்தை சிலர்கள் காசிமுதலான ஸர்வோத்தமக்ஷேத்திரத்தில் மரணத்தைச்சொல் லுகிறார்கள் இந்தவாதங்களெல்லாம் சோம்பேரிகளாலாச்சிரயிக்கப்பட்டதுகள் ரிஷபிரயோஜ னங்கள் தான் பிர்ம்மாதம் விஞ்ஞானமேகைவல்ய முத்திக்கு ஸாதனமென்றிவ்விடத்தில் சொ ல்லப்படுகின்றன அந்தஞ்ஞானத்தையும் வஸ்துத்திரமென்று மந்தபுத்தியுள்ளவர்கள் சொல் லுகிறார்கள் வஸ்து தந், ஞ்ஞானத்தாலொருவனுக்கும்முத்திதெய்யாதுபிர்ம்மவஸ்துவானது ஸத்தியமும் பிரஞ்ஞானகனமுமாகும் அதின் தந்திரமானஞ்ஞானம் அத்துவைதம் அறியத்தக கனதாகையால் முத்திக்கு ஸாதனமாகாது பிர்ம்மமாதிரத்தை விஷயிகரித்தஞ்ஞானமேதந் தஸத்துவாத்மகமும் சுபமும்புருஷத்திரமுமாகும் அதுநேருகமுத்திக்கு முக்கியஸாதனமு மாகும் அந்தஞ்ஞானம் பிர்ம்மாகாரமனேவிருத்தியும் புருஷனுடையசிரவணதிப் பிரயத்தின ங்களாலாத்மவிக்குண்டாகுபது சிரவணதிக்கு முன்னுந்தவஸ்துஞ்ஞானமிருக்குதுஅது லெவனுக்கு மோக்ஷமுண்டாச்சது ஆகையாலதுமோக்ஷத்துக்கு ஸாதனமாகாது ஆனால்வஸ்து வால்செய்யப்பட்ட தந்திரத்தாலுண்டான ஞானத்தால் முத்திஎன்றும் சொல்லக்கூடாதுயே னெனில்வஸ்துவுக்கு வைஷம்மியம் நைர்க்கிரண்ணியமென்றாகுத்தங்கள்நேரிடுமல்லவா ஆகை யாலந்தவஸ்துவுமெதை அபேக்ஷித்து புருஷனுக்குஞ்ஞானபலத்தை குடுக்குமதோஅந்தபுரு ஷனுடையபெத்தினமே முக்கியஸாதனமாகும் வஸ்துவானது நிர்விசேஷமாகையாலதுக்குக் க்திருதுவமேதென்று நீர்சங்கிக்கவேண்டாம் தன்விசேஷங்களைப்புக் கொள்ளப்பட்டிருக்கு

துகளல்லவா குருமுகமாக புருஷதந்திரத்தாலுண்டான ஞானத்தாலும் முக்தியில்லை என்று
 லர்கள் சோல்லுகுறர்கள் அதுசரியில்லை வெளிப்பட்டபுருஷதந்திரஞ் ஞானமல்லவா போகத்து
 க்குமாத்திரம்ஸாதனமாகும் இது அதல்லவே நரர்களால்செய்யப்படு குரசிரவனாகிறபழம் உ
 ள்பட்டதுமான இந்த தந்திரமானது இகபரபோகஸாதன மாகலுருக்காலும் சொல்லப்பட
 வில்லையே ஆகையால் ஒய்விதயே இந்தபுருஷதந்திரஞ் ஞானமானது காம்மியகர்மிகளுக்குள்
 லர்காதிகளைப்போல்துச் சபலத்தைஉண்டு பண்ணமாட்டாது புருஷப்பிரயெத்தினத்துக்குச்
 ருதியில் கோஷிக்கப்பட்டிருக்குற பிரதானனியத்தை மரைப்பிவிக்குறதர்க்கு எவன்தான்
 மர்த்தனுவான் ஸர்வவிகாரங்களையும் கில்லை இல்லை என்று எவன் நிஷேதிக்குறனோ அவனே
 சேஷிக்குறனென்றுசில அபண்டிதர்கள் சொல்லுகுறர்கள் ஸச்சிதானந்தப் பிரம்மவஸ்துவே
 சேஷிக்குரபடியாலது விகாரத்தை நிஷேதிக்கமாட்டாது பரமாத்மாவைத்தவிர இதரானவி
 ருத்திஞ்ஞானமுள்ளபுருஷனே விகாரங்களை நிஷேதிக்குரவனென்று ஸ்வாத்மவித்துக்களால்
 சொல்லப்படுகுறது நிஷேதிக்கத்தக்கனதுகள் நிஷேதிக்கப்படுமேபோது நிஷேதம்செய்குர
 ஆத்மவித்தும் வெரகத்தஅக்கினிபோல் தன்னால்நிஷேதிக்கப்படுகுறன் அன்னியனுபரமாத்
 மாவும்சேஷிக்குறன் ஆகிலும்காரணக்கினியானது அன்னிபாகக்கிரியையச் செய்யாதது
 போல்விருத்திஇல்லாததுனால் பரமாத்மா நிஷேதம்செய்யமாட்டான் இதில்சிலாகள் நிஷே
 திக்கத்தக்கன விகாரங்கள் ஆகாசபூஷ்பம்முதலானது களுக்குசமானமாகையால் பிரம்மம்புரு
 ஷலிரெண்டுபேர்களும் நிஷேதிக்குரவர்களா கார்களைன்றுசொல்லுகுறர்கள் நிஷேதிக்கத்த
 க்கனஜகத்தீவாகி யெல்லாமிந்த வியவகாரதெசையில் ஸத்தென்றேபெரியோர்களும் சுருதி
 களும்சொல்லுகுறபடியால் அதுகளைஅத்தியந்தம் அஸத்தேன்று சொல்லவேகூடாது நிஷே
 திக்கத்தக்கனது களுக்கு ஸத்தியமாயாவது பிரதிபாஸிக மாயாவது ஸத்துவமில்லாவி
 ட்டாலும் வியாவகாரிகமாக ஸத்துவம்அவச்சியம் ஒப்புக்கொள்ளவேணும் நிஷேதிக்கத்தக்க
 னவஸ்துக்களுக்கு வியாவகாரிகஸத்துவமங்கூடஇல்லைஎனில் நிஷேதிக்கத்தக்கனது மிகவும்இல்
 லாத்துனால்நிஷேதவசனம் வீணாகும் நிஷேதிக்கத்தக்கனதுமிகவும்இல்லாதபோது உண்டாகுர
 நிஷேதவசனமானது பிருந்தனுடைய பிரலாபம்போலெங்கும் பரிஹாஸத்துக்கிடமாகும்உப
 னிஷத்தேவியிடத்தில் பிருந்தியைகல்பிக்குறதும் யுத்தமில்லை நிஷேதிக்கத்தக்கனது எவ்வள
 வுமத்தஆத்ம தெரிசியிடித்திலும் அந்தவசனம்கூடாது ஆகையால் நிஷேதிக்கத்தக்கன வஸ்து
 வன்றியில் பிரவிருத்தித்த நிஷேதவசனத்துக்கு என்னபலம் சொல்லும் பிருந்தர்களல்லவாஅ
 ப்படிச்சொன்னவர்கள் மிகவும்ஜகத்தில்லை என்றுவித்துவாடுனப்படிச் சொல்வான் எதுவறை
 வியவகாரகர்த்திருதுவமவனுக்கிருக்கின்றனவோ அதுவரைஜகத்துக்கு ஸத்துவம் நிச்சயமாக
 இருக்கின்றன வியவகாராகியத்து பிரம்மமாதிரமாக இருக்கின்றமுக்தனுடைய பார்வை
 யால்ஜகத்துக்கு அத்தியந்தம் அஸத்துவம் சொல்லப்படுகுறதென்ற இந்தவியவகாரம் நிஷபி
 ரயோஜனந்தான் ஏனெனில் தன்னுபவத்துக்கு ஸரியாகவியவகரிப்பதே நல்லதேதவிர அ
 ன்னரியனை ஆச்சிரயித்திருக்கின்ற பரோக்ஷவியவகாரத்தால் பிரயோஜனமென்னமுக்தனுடைய
 பார்வையில் நிஷேதிக்கத்தக்கனது மிகவும் இல்லாத்துனாலேயும் நிஷேதவசனமானது அஸத்
 தானமஸிபுத்திரன்போல் வீணாகும் அப்படிப்பட்டமுக்தியும் புருஷப்பிரயத்தினத்தினாலேயே
 அடையத்தக்கதென்று மைத்தசகலத்தையும் நிஷேதித்துநான்சொன்னேன் ஆகையால்புருஷப்
 பிரயத்தினமும் அவசியம்சிக்கித்தகதுகள்புருஷனுக்கு இஹபரலோகபோகங்கள்கூடபிரயெ
 த்தினத்தால் ஸாதிக்கத்தக்கனதாகியிருக்குதுகளை அப்படியிருக்கதனக்குமோக்ஷமகிடைக்கு
 யிஷயத்திலென்னசொல்லவேணும்மோகுணப்பிரதானமில்லாத கிருதயுகம்முதலானமூன்று
 புருஷங்களில்கூட முழுக்ஷா-களால்கடினமான யெத்தினம்செய்யப்பட்டிருக்ககனியுகத்தில்கேழ்

வேண்டியதென்ன சுகர்முதலானமகா பிரம்மமரிஷிகளும்கூடசகலரும்முக்திக்காகவெகுயெத்தி
 னம் செய்திருக்கமைத்தமனுஷியர்களுக்கு கேழ்க்கவேண்டியதென்ன இந்திருதினானஅம்
 த்தியர்கள் கூட முன் வெகுப்பிரயெத்தினம் செய்தார்களே அப்படி யிருக்கலாத்துக்குவசப்
 பட்டவர்களும் மர்த்தியர்களுமான அன்னியர்களுக்கென்னசொல்லவேணும் நிரும்கிஷ்ணுவும்
 ருத்திரரும்கூட முக்திக்காக யெத்தினம் செய்தவர்களாக யிருக்கபூமியிலுள்ளவிவர்களுக்கு எ
 ன்னசொல்லவேணும் யெத்தினமன்றியிலெவனுக்காவதுமோக்ஷமகிடைக்குமாகில் கிருஷி
 யயாமலே பூமியானது தான்னியத்துடன்கூடம்என்பிரவிருத்திசெய்யவேணும்சுருதில்மருதி
 புறாணங்களிலெந்த எந்த இடத்தில் ஆயாஸமன்றியில் முக்தியை அடையலாமென்று சொல்ல
 ப்பட்டிருக்குதோ அந்தந்தவசனமெல்லாம்முழுக்ஷாக்கு ருசியை உண்டுபண்ணுகிறதற்கென்ற
 றியத்தக்கது எப்படி ஸர்வபலமும் பூமியில்பிரயெத்தினத்தைஅபேக்ஷித்துக் கொண்டிருக்கிற
 தோ அப்படி மோக்ஷபலமுமென்றிச்சயமானது ஸாத்துவிகமென்றுபெரியோர்களுடையமத
 ம்ஸத்குருப்பிரஸாதத்தால்ஸப்பிரதிபெந்தஞ்ஞானமுண்டாகுமேதவிரபுருஷப்பிரயெத்தினமன்
 றியில் நிஷபிரதிபெந்தகமாகாது நிதித்தியாஸனலக்ஷணமான புருஷப்பிரயெத்தினமே பிரதிபெ
 ந்தமத்தஞ்ஞானத்தை ஸபஷ்டமாகஉண்டுபண் ணும்-பிரம்மா-ஸ்வாமிசுவரப்பிரஸாதபுருஷப்
 பிரயெத்தினங்களுக்குள் புருஷப்பிரயெத்தினமேமுக்திக்கு பிரதானமென்று வித்தித்ததுஅன்னி
 யங்களான கர்மம்ப்பிரதத்தினங்களுக்குள்ளே பிரதான மாகுமதைச்சொல்லுங்கள் ஸத்கு
 ருநாயகோ விசாரிக்கும்போது இரண்டும்ஸமப்பிரதானமாகுமென்றே என்புத்தியில்படுகிறது
 கர்மத்தாலெத்தினமும்கெடுக்கப்படுகிறது யெத்தினத்தால் கர்மமும் கெடுக்கப்படுகிறது உலக
 த்தில் சிலவன்கர்மவசனாயிருக்கிறான்சிலவன்யெத்தினவசனாயிருக்கிறான்பிரபலமானபூர்வபா
 கர்மங்களிருக்கும்போது ஒருவனுக்கும்மோக்ஷத்துக்காகயெத்தினமுண்டாகாது நிதித்தியாஸ
 னரூபமான பிரபலப் பிரயெத்தினமிருக்கும்போதுபூர்வகர்மங்களைல்லாம்நசித்துப்போய்விடு
 ம்ஆகையால்ஸத்குருவேகர்மப்பிரயெத்தினங்களுக்குஸமப்பிரதானத்துவம்சொல்லவேணும்
 ன்று தோன்றுகிறதுயதார்த்தத்தை தாங்கள்சொல்லுங்கள்'பிருருஷர்த்தி' உலகத்தில் அஞ்ஞா
 னியானவன் கர்மவசனாகியிருக்குறன் பிரம்மஞ்ஞானியானவன்யெத்தினவசனாகியிருக்கிறான்ஆ
 கையால் அம்புஜோத்பவனோ புருஷப்பிரயெத்தினமானது ஸவப்பிரதானமாகும் அஞ்ஞானம்
 அவிரக்தனும் தன்னாலேயே தீரனும்மிகவும் அதீரனும் அவிவேகியுமான புருஷனுடைய யெத்தி
 னம் தான் பூர்வகர்மத்தால் கட்டுப்படுமேதவிர அன்னியனுடையது கட்டுப்படாது புருஷன்
 ஞானவைருக்கியத்துடன் கூடி யெத்தினம் செய்வானுல்லுப்பிரம்மாவேதன்காரியத்துக்குபிர
 திபந்தகமாக எதுதானாகும் புருஷன் எப்பொழுது மோக்ஷார்த்தமான அப்புத்தியெத்தினத்தை
 செய்துருனோ அதுக்குமுன்னே கர்மங்கள் மானிகள்போல் தன்னால் நசித்துப்போய்விடு
 எவர்கள் பெரிதான இருளில் முழுகினவர்களும் விஷயங்களில்பத்தின மனதுள்ளவர்களும்ஸ
 கலப்பிரவிருத்திகளிலும் சோமபேரிகளும் மூடர்களுமாக வலிக்குறர்களோ அந்த நறுதமாக
 ள்தான் விவேகாதிஸுவித சபயெத்தினத்தை நிந்திப்பார்கள் உத்தமப்பிரஞ்ஞானமுள்ள
 ருஷோத்தமர்கள் அந்த புருஷப்பிரயெத்தினத்தை சிலாகிப்பார்களேதவிர நிந்திக்கமாட்டார்
 கள் பிரயெத்தினமுள்ள புருஷர்களால் ஸாதிக்கக்கூடாது எதுதானிருக்கின்றன எழும்புகள்
 னால் கூடகல்லும்பள்ளமாகுரதல்லவா மூடாத்மாவானவன் பிரயெத்தினமன்றியில் விணுக
 லத்தைதள்ளுகிறான் கஷ்டம் மகாத்மாக்களானயெத்தினமுள்ளவர்களால்துஷ்காலங்கூட நுகி
 கப்படும் பிரயெத்தினமுள்ள புருஷர்களைத்தொட்டி இந்திருதிதேவர்கள்கூடநம்மையும்ஆக்கிர
 மிப்பார்களோவென்றுவியாகுலப்பட்ட மனதுள்ளவர்களாகியப்படுவார்கள்ஸம்ஸாரமோக்ஷ
 காரணமான யெத்தினம்புருஷனால்செய்யப்படுமாகில் அப்போதுசுபங்களைநகர்மகாலம் முத
 லானதுகளும் ஸன்னத்தங்களாகும் சுபகாலம் முதலானதுகள் வந்தால் பிரயெத்தினம் தன்

வெறுக்கியமானது இவ்வேலோகவிஷயமும் பரலோகவிஷயமு மிரெண்டிவிதமாக பெரியோர்கள் சொல்லுகிறார்கள் அதில் வரப்போகா போகவிஷயமும் பிராரப்தபோகவிஷயமுமாக இவ்வேலோகபோகமு மிரெண்டிவிதமாகும் காமயங்கனால் வரப்போகிறது காமங்ககளால் பிராரப்தமுமென்றிரெண்டிக்கும் பேதத்தையும் நீர்ஸ்மரித்துக் கொள்ளும் பரலோகவைறுக்கி யமும் ஸவர்கலோகவிஷயமும் பிரம்மலோகாதி விஷயமுமாக இரெண்டிவிதமாகும் இதில் பிராரப்தவைறுக்கியமானது இரெண்டாவது ஸாதனமாகாது மைத்தமுன்றுவித வைறுக்கிய முள்ளவனே அதிகாரியாவான் பிராரப்தபோகவைறுக்கியமுமெவனுக்கு புஷ்களமாயிருக்குதோ அவனே மகாவாக்கியார்த்த சிரவணாதிகாரியென்று சிலர்கள் சொல்லுகிறார்கள் சிரவணாதிக ளாலடையப்பட்ட ஞானிகளுக்கு பிராரப்தபோகமுண்டென்று சகஸ்ரலு மொப்புக்கொள்ளப் பட்டிருப்பதால் அதுபுத்தமில்லை ஆகையால் விவகத்துடன் பிராரப்தபோகமுள்ள வகுதியு பேஷிக்க வேண்டியது ஸ்திரீயிடத்தில் வார்த்தவிஷயை முதலானதுகளைப்போல் சித்தம் வரவேணு மென்று சொல்லிய வைறுக்கியமானது ஸன்னியாசிவிஷயமே அன்றிகிரகஸ்தனுக் குவித்திருப்பதால் அவனுக்குச் சொல்லியதென் றெண்ணக்கூடாது ரிதுவாகிபதினாரு ளுக்கு பிரபலமாக இருக்குதல்லவா, அன்னியதாரம்தான் ஸர்வவிதத்திலும் கிரகஸ்த டிருக்கிறது, நாலாச்சீரமிதருக்கும் ஸமமாக சுருதியிருப்பதால் கிரகஸ்தனுக்கு பிரம்மஞ்ஞான த்திலதிகாரமில்லை என்று சொல்லக்கூடாது, வைறுக்கியமத்தவனுக்கு பிரம்மஞ்ஞானத்திலதிகார முமேயன்றி வேரைவிதமில்லை, காமமியகர்ம்மங்களில் வைறுக்கியமானது நான் சொல்லியபடியா விருத்தித்திருக்கின்ற சிலமந்தபுத்திகள் தாபஸவேஷந்தரித்திருக்குறார்கள் அவர்களைத் தானே விர க்தர்களை என்று சிலமந்தபுத்திகளை என்னுகிறார்கள் அவர்கள் ஸ்தூலமான பார்வையுள்ள வர்களா ளையால் பரமார்த்தவிரக்தர்களை அபியமாட்டார்கள் உலகத்திலும் வாஸ்தவ வைறுக்கியமுள்ள வ ள்துர்லபந்தான், அப்படிப்பட்டவனை அறியத்திரமையுள்ள ஸுகீழ்மபுத்திக்காரன் மிகவும் துர்லப ன், எவனுக்குள் வைறுக்கியமானது அரணியக்கினிபோல் ஜுவலிக்குரதோ வெளிப்பட்டவர்க ளாலறியப்படாதோ அவனாலேதான் சகலலோகங்களும் திருணமாகச் செய்யப்பட்டதுகள் விவே கத்துடன் கூடிய வைறுக்கியமானது புருஷர்களுக்கு ஆபரணமாகிறது, அன்னியமான சஷ்கவை றுக்கியமானது கேவலபரணமாகிறது, ஆகையால் ஸுகீழ்ச்சையுள்ள புத்திசாலியான புருஷன் சொல்லிய லக்ஷண முள்ள வைறுக்கிய மென்ற இரண்டாவது ஸாதனத்தை ஆதரவுடன் ஸம் பாதிக்கவேண்டியது இப்போது முன்றாவது ஸாதனமான சமாதிக்ஷணங்களையும் சொல்லுகிறேன் கேளும் அதுவெல்லேயே புருஷனுக்கு இந்திரியங்களெல்லாம் வசப்படும் ஆறுகளாவது சமம் தமம் ஷூந்தி திதிக்கை சிரத்தை ஸமாதானம் என்று சொல்லப்படும் சர்வபாலுறிய இந்திரிய ங்களையும் அந்தந்த விஷயங்களிலிருந்து தன் தன் கோளகத்தில் ஸர்வதாதகையுதிருத்தே சமமா கும் ஸங்கல்பாதி சகலவிருத்திகளிலிருந்து அந்தக்கரணத்தை இரதயத்தில் தகையுவிதே தம் ஷூந்தியாகும் சேதமுஷ்ணம்சுகம் துக்கம் மானம் அவமானம் இதுகளில் ஸாமான்னியஸமத்து ரலோகங்களுண்டு என்பதிலும் பிரம்மமுண்டு என்பதிலும் விசுவாஸமே சிரத்தையாகும் தன்னு ச்சிரமத்துக்குச் சொல்லிய அக்கினிஹோத்திரம் முதலான கர்ம்மங்களா இந்திரியங்களையு ளும் செய்குரதேஸமாதானமாகும் விவேகவைறுக்கியங்களுடன் கூடிய இந்த சமாதிக்ஷணம் புரு ஷர்களுக்கு ஸர்வஅர்த்தத்தையும் சேர்ப்பிவிக்கும் இதில் ஸந்தேசமில்லை இந்திரியங்கள் விசேஷ

பத்தை அடைந்தால் பெரிதான துக்கமுண்டாகுதலு சமாதியுள்ள புருஷனிடத்திலிருந்து துக்கம் மூலத்துடன் நசிக்கும் தயவத்தவர்களும் குற்றர்களமான இருக்கூஸர்கள் கூட சமாதிகளுள்ள புருஷனைக்கண்டு லாத்துவிடக்களாவார்கள் ஸம்சயமில்லை சமாதியுள்ளபுருஷனுக்கு உலகத்திலெவன்தான் சத்துருவாவான் இவனெவனுக்குத்தான் சத்துருவாவான் ஆகையாலவனெல்லோருக்கும் இஷ்டந்தான் ஹேதாமரைப்பூவிலுண்டானவனே சமாதியுள்ளவனுக்கு தேவேந்திரதிகள் கூட ஸர்வ தாசுக்கர்களாவார்கள் இனிவிவேகாதி மூன்றுகளுடன்கூடிய நாலாவதான முமுக்ஷுத்துவமென்ற ஸாதனத்தைச் சொல்லுகிறேன் கேளும் நித்தியநிர்க்குண கைவல்ய மோக்ஷ இச்சை எவனுக்குண்டாயித்தோ அந்தபுருஷ சிரேஷ்டனே முமுக்ஷுவென்று சொல்லப்படுகிறான் ஸாலோக்யம் முதலான நாலுவித முத்திகளும் அனித்தியங்க ளாகையால் அந்த ஸகுண முத்திகளிலிச்சையத்தவனே பிரகிருகன் பேதோபரஸனை களாலுண்டாகு அந்தஸகுண முத்திகள் காமம் மியருபங்களாகையால் முமுக்ஷுவானவனதுகளை இச்சிக்கமாட்டான் ஸ்வர்கலோகத்திலிருந்துபோல் பிர்ம்மலோகத்திலிருந்தும் கீழிருக்கவேண்டியது ஸ்மிருதியில் சொல்லப்பட்டிருப்பதால் நிர்க்குணகைவல்ய முத்திலுண்டேசா சுவதமாகும் இப்படிப்பட்ட முமுக்ஷுத்துவமானது மந்தம் மிகவும் மந்தம் தீவிரம் மிகவும் தீவிரம் மத்தியமென்று மனேகவிதமாகும் முமுக்ஷுத்துவமென்றி வேதாந்த சிரவணத்திலிருந்தாலும்தேவனாலும் அன்னியனாலும்திகாரியாகான் மோக்ஷமாவது ஸர்வ அனர்த்தநிவிருத்தியும் நித்தியானந்தப் பிரபுத்தியும் புருஷர்களுக்கு பெரிதான பிரயோஜனம் அதேமோக்ஷமென்று சொல்லப்படுகிறது ஜீவன் அனர்த்தரூபன் பரப்பிர்ம்மம் ஆனந்தரூபம் ஆகையால் பரப்பிர்ம்மப்பிரபுத்தி இச்சையே முமுக்ஷுத்துவமாகும் ஜீவத்துவம் நிவிருத்தியாகும் போது பிர்ம்மத்துவமானது வித்துவான்களால் டையப்படுகிறது பிர்ம்மத்துவமடையப்படும் போதும் ஜீவத்துவம் நிவிருத்திக்குரது அவர்த நிவிருத்தியிலேயே மோக்ஷமென்று சிலபண்டிதர்கள் சொல்லுகிறார்கள் சிலபண்டிதர்கள் ஆனந்தப்பிரபுத்தியிலேயே மோக்ஷமென்று சொல்லுகிறார்கள் இதில் நாம் நிர்ணயம் சொல்லுகிறோம் பிறவித்தங்களான இந்தபக்ஷங்களுக்கு வைலக்ஷணிய மில்லாத்துவிடுவோம் பக்ஷத்திலும் இரண்டையும் சேர்க்கவேண்டியது வித்துவான் புண்ணியபாபங்களை தள்ளினானென்ற இடத்தில் சத்துருமித்திரர்களால் கிறகிக்கப்படுகிறது சொல்லாமலிருந்தபோதிலும் அன்னியஸ்தலத்தில் சொல்லியதை எடுத்துக்கொள்வதுபோல் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியது ஓய் விதியே பிரகாசமுதித்து தென்றவாதத்தில் இருள் ஹானி எப்படி லித்திக்குரதோ இருள் நசித்து தென்றவாதத்திலும் பிரகாச உதயமெப்படி லித்திக்குரதோ அப்படி ஆனந்தாவாப்தி வாதத்தில் அனர்த்தநிவிருத்தியும் அனர்த்த நிவிருத்திவாதத்திலானந்தா வாப்தியும் என்னத்தக்கது இப்படி அனேக நிருஷ்டாந்தங்களிருக்க அந்த இரண்டுக்கும் யெவர்கள் பேதத்தை எண்ணுகிறார்களோ அவர்கள் அஞ்ஞானர்களாகையாலொருனும் முத்தியை அடைய மாட்டார்கள் அஞ்ஞானமானது சகல அனர்த்தங்களுக்கும் மூலமாகையாலதே அனர்த்தங்களுக்கதிபதியாகும் அந்த இந்த அஞ்ஞானமென்ற அனர்த்தம் நிவிருத்திக்கும் போது மோக்ஷமென்ற அர்த்தமுண்டாகும் அஞ்ஞானத்துக்கும் துக்கத்துக்கும் அனர்த்தத்துவம் ஸமானமாகையால் வித்துவான்கள் அபேதத்தையே எண்ண வேண்டியது அபேதம் காரணமென்றும் துக்கம் காரியமென்றும் பண்டிதர்களே பேதம் சொல்லுகிறார்கள் ஆகிலும் துக்கத்துக்கே பேதம் காரணமாகையால் அந்த அபேதமானது துக்கத்துக்கு அதிபதியாகும் இப்படி பிர்ம்மமானந்த ஸ்வரூபமாக நிச்சயித்தமோக்ஷத்திலெவனுக்கிச்சை யுண்டாயித்தோ அவனே உத்தம் புருஷன் விவேகாதிமூன்று ஸாதனமுள்ளவனும் சப்தப்பிர்ம்மத்தில் மிகவும் சிஷிக்கப்பட்டவனும் புத்திசாலியுமான புருஷனும் முமுக்ஷுத்துவமென்றி முத்தியடையமாட்டான் சொல்லிய ஸாதனங்களன்றியில் சிலர்கள் மொகத்தால் மோக்ஷத்துக்காக யெத்தினம் செய்கிறார்கள் அவர்கள் மந்தர்கள் அவர்கள்

ஞடையசிரமமும் பிரயோஜனமத்ததுதான் சிலர்கள் நாலுஸாதனங்களுடைய லக்ஷணமத்தவர்
களாக இருந்தும் பூர்வஜன்மத்தில் அந்தஸாதனங்களடையப்பட்டதுகளிப்பேர்து ஸாதனமன்
நி அதின்பலமானஞானம்வந்திருக்குதேன்றுமோகத்துடன்சொல்லுகுறூர்கள் ஜன்மந்திரத்தில்
செய்யப்பட்ட மூன்றுஸாதனங்களால் மோக்ஷஇச்சையுண்டாகும் ஆகிலும் அவர்கள் முன்சொ
ல்லிய இலக்ஷணங்களுடன் கூடியே இருப்பார்கள் ஸம்சயமில்லை எப்படி கர்மாதி காரத்துக்கு
அர்த்தம் ஸாமர்த்தியம் வித்தை என்ற மூன்று ஸாதனம் அவச்சியம்வேணுமோ அப்படி பிர்ம்
மாதி காரத்துக்கு சொல்லிய நாலு சாதனங்கள் அவச்சியம் தேவர்களுக்குங்கூடவேணும் அப
படி யிருக்க மனுஷியர்களுக்கு கேழ்க்கவேண்டியதென்ன சில ஜனங்கள் சொல்லிய ஸாதனங்
களன்றியே ஸாத்தியமானபோதத்தை முடவன் உச்சிமலையிலிருக்கின்ற தேனைப்போலும் தரித்
திரன் குமிக்கிற கீர்தியைப்போலும் இச்சிக்கிறார்கள் சிலர்கள் அந்த ஸாத்தியத்தை அடையா
மலே அடைந்தாயித்தென்று விருதாவாக ஸந்தோஷிக்கிறார்கள் ஸைன்னியமத்தநரன்ஸார்வ
பௌமனை செயித்ததாக எண்ணி சந்தோஷித்துக்கொள்ளுவதுபோல்தாங்களே ஸந்தோஷிக்கி
றார்கள் அது வீணல்லவா ஓய் விதியே மனுஷியர்களுக்கு பூர்வ புண்ணியங்களதிகமாக இருக்
குமாகில் சொல்லியஸாதனங்கள் ஸூலபந்தான் அதுகளை அடையுவிதில் சிரமலேசங்கூடஇல்
லை தூர்லபமென்று சித்தத்தில் தோத்துமாகில் அப்போது அவன் அல்பபுண்ணியமுள்ளவனெ
ன்று காணுகிறது அவனுமென்னுபாணையை பெலமாகச்செய்து ஸூகமாக இந்த ஸாதனங்
ளை அடையுவான் இப்படி அப்பயதீக்ஷதனால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டகுருஞ்ஞானவாஸிஷ்டதத்
துவ ஸாரூபண சந்திரிகையில் ஞானகாண்டத்தின் ச - வது பாதத்தில் அ - வது அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

க - வ து அ த்தி ய ர ய ம்

இனி முமுக்ஷுவான புருஷன் மிகவும் சுத்த சித்த னுகிரதற்கு ஸாதனமான பிரத்தி யகாத்மதெருசனத்தைச் சொல்லப்போகிறேன் அடிமைத்திரோயி ஆத்மாதெருசனம்பண்ணவே ண்டியவனென்று ஸத்குருவான யாஞ்ஞவல்க்கிய மகரிஷியானவர்தன் பாரியானவளுக்கு பிரக தாரண்ணிய உபனிஷத்தில் முதலாவது சொல்லிய ஆத்மதெரிசனமானது கூடஸ்தனான பிரத்தி யகாத்மதெரிசனமாகும் இந்ததெரிசனமானது வாக்கியார்த சிரவணத்துக்கு ஸாதனமே தவிர தன்னேத்தவிர பின்னமானவஸதுவின் தியானத்தாலுண்டானதாகையால் சிரவணதிகளால் ஸா த்தியமானதெரிசனமாகாது இந்த பிரத்தியக்கென்றுபேயருள்ள ஆத்மாவால் நுணிகட்டை விரல் நெல்வால் நுணி ஓட்டைச்சாண் முதலான ஆகாரமுள்ளவன் இரதயம்நேத்திரம் முதலான ஸ் தானங்களில் கிர்தேசிக்குப்பட்டிருக்கிறானே தவிர அகண்டசிதானந்தஸ்வரூபனும் ஆகாசமபோ ல்விபுவும் ஸம்மியக்தெருசனத்திற்கு கோசரனுமான பரமாத்மா கிர்தேசிசுப்படவில்லைதெரி சனம்பண்ணவேண்டியவன்சிரவணம்பண்ணவேண்டியவன்மனனம்பண்ணவேண்டியவன்நிதித் தியாஸனம்பண்ணவேண்டியவனென்று நாஸிடத்திலும் வேண்டியவனென்றது ஸமானமாக இ ருப்பதுநாலும் சொல்லியமுதலதெரிசனமானது சிரவணத்துக்கங்கமாகையாலும் அந்த தெரிச னத்துக்கு விஷயப்பட்டவன்பரமாத்மாவின்மச்சமும் ஜீவாத்மாவின் பிம்பமுமாக இருக்கின்றபி ரத்தியகாத்மாவே யாவான் சொல்லிய நாலுவாக்கியங்களுக்கு மேல்வாக்கியங்களிலும்சிரவண திகளுக்குப்போல்தெரிசனத்தையும்மூன்றாவது விபக்தியால்சொல்லியிருப்பதால்சிரவண ப்போல் தெரிசனமும் சாதனமேதவிர ஸாத்தியமாகாது முதலாவது சொல்லிய இந்த தெரிசன மே சிரவணதிகளால் ஸாதிக்கத்தக்கன ஸம்மியக்தெரிசனமாகுமாகில் அப்போது சிரவணதிக ள் வீணாகும் தெரிசனம் பண்ணவேணுமென்று சொல்லிய இடத்தில் ஆனாலென்று ஒருசப்தத்

தைச் சேர்த்துக்கொள்ளுகிறோமெனில்மேலுள்ளசிரவணதிகளிலும்படியே சேர்த்துக்கொள்
ள இடம் நேரிட்டு அனர்த்தம் வந்து சேருமாகையாலதுடித்தமல்ல உசிதஸ்தலத்தில் மாத்திரம்
சபத்ததை நூதனமாக சேர்த்துக்கொள்ளப் பிரமாணமிருப்பதால் முதல் தெரிசனத்தின்மாத்
கிரமானுவென்ற சபத்ததை சேர்க்கவேனுமேதவிர மைத்தசிரவணதிகளில் கூடாதெனில்வே
நா அர்தம் சொல்வது அனுசிதமாக இருந்தாலல்லவா நூதனசபத்ததைச்சேர்த்துக்கொள்ள
வேணும் ஒய் பிர்ம்மாவே இவ்விடத்தில் ஸாதனபரமாக தெரிசனத்துக்கு அர்தம்சொல்வது
உசிதமாக இருப்பதால் சப்தம் சேர்க்கவேண்டியதில்லை அன்னியநாவாக உபபத்திலுள்ளதன்
டத்தில் தான் இலக்ஷணை முதலானதை ஆச்சிரயிக்கவேனுமென்று பிரமாணமுண்டு இவ்விட
த்திலனுபபத்தி ஒன்றுமில்லையே தெரிசனம்முதலானஇந்தநாலுசோதனைகளும்மெலுக்குமெல்
ஸாத்தியமாகையால் முன்னுக்கு முன் ஸாதனமாகும் அங்குஷ்டாதிப்பிரமாண முள்ள கூடஸ்
நாத்மதெரிசனமன்றி மகாவாக்கியார்த சிரவணம்செய்கிறவனுக்கொருக்காலும் அர்தஞ்ஞான
மு முண்டாகாது புருவங்களுக்கும் முக்குக்கும் ஸந்தியில் சித்தத்தைஅர்ப்பணம் செய்வானுகில்
அப்போது சந்திரன் ஸ-ஹரியன் நக்ஷத்திரம் தீபமிதுகளுக்கு துல்லிய மான ஜோதி தன்னால்
புரிக்கும் இந்த ஜோதியை விசாரியாத ஜனங்கள் ஸகுணமென்று சொல்லுகிறார்கள் ஸ-
ணத்தாடிகேசம் முதலான அடையாளமில்லாததுனால் அதுநிற்குணந்தால் நிற்குணம் விபுவா
கையால் பரிச்சேதம்கூடாதென்று சொல்லுகிறார்கள் தீப்பொறிபோல் சித்தினம்ச மாகையா
லது யுத்தமில்லை பரிச்சின்னததுவ குணத்தால் ஸகுணமென்றால்அப்போது அபரிச்சின்னத்துவ
குணத்தால் அம்சியும் ஸகுணமென்று சொல்லவேண்டியருமே இந்த தெரிசனமானது காம்
மியபலத்துக்குபயோகப்பட்டதாகிலப்போது ஸகுணமென்றுசொல்லலாம்இந்தப்பிரத்தியகா
த்மவித்துக்கு தேவபானமார்க்கத்தால் கிரமமுத்தி சொல்லப்பட்டிருப்பதால் நிற்குணந்தான்
ஸம்சயமில்லை ஸத்தியவித்தை சாண்டில்லியவித்தை தகரவித்தை வைசுவான ரவித்தைமுதலா
னவித்தைகளில் சொல்லப்பட்ட இந்த ஆத்மா நிற்குணாகவே கோஷிக்கப்படுகிறான் வித்தை
களில் பிரசித்தான இந்த கூடஸ்தனுக்கு அகண்டனாபரமாத்மாவிடத்தில் லயம்சொல்லப்ப
ட்டிருக்கிறது ஆகிலும்பரமாத்மாவுடன் ஐக்கியம் வருகிறதற்கு முன் நேத்திரம் முதலானது
களில் பரிச்சின்னதாகக் காணப்படுகிறபடியால் கண்டத்துவம் வித்திக்கிறது எப்படி ஒரு தீப்
பொறியை எடுத்து அதை திருணங்களால் விருத்திசெய்யவேண்டியது அக்கினியத்த சாம்பலில் செய்
வை தெரிசித்து சிரவணதிகளால் விருத்திசெய்யவேண்டியது அக்கினியத்த சாம்பலில் செய்
யப்படுகிற ஆகுதிபோலஇந்த கூடஸ்தாத்மதெரிசனமத்தவனுக்குபதேசிக்கிறமகாவாக்கியத்தி
னர்த்தமாகும் ஸ-வர்ணத்தினம்சத்தை எடுத்துக்கொண்டு அம்சியைதட்டானிடத்தில்குடுத
தால் பின்னவனாலொரு கேடு நேரிடாததுபோலந்த ஆக்மாவை தெரிசனம்த்தவனல்லவாஉலகத்
ணதிகளில் பிரவிருத்தித்தால் ஒரு ஹானியும் நேரிடாதுஇந்ததெரிசனமத்தவனல்லவாஉலகத்
தில் சிரவணதிகளால் ஆக்மாவுக்கு ஜோதிஎன்றதும் குணமாகையால் கூடாதென்றுசொல்லு
கிறான் தன்னை ஞானிஎன்றும் அபினயம்பண்ணுகிறான் கஷ்டம் முதலாவது சொல்லியபரிச்சி
ன்னதெரிசனமன்றி மைத்த சிரவணதிமுன்றுகளாலடையத்தக்கதும் அகண்டஜோதியாகையா
லப்படப்பட்ட அனுபவ மத்தவன் எப்படி பிர்ம்மாத்ம பிர்ம்மாத்மஜோதிஸ்வரூபம் காணவ
கண்டாத்ம ஜோதிர் தெரிசன மத்த சிரவணதிகளால் அகண்டாத்மஜோதிஸ்வரூபம் காணவ
னுக்குஎப்படிவித்திக்கும்ஆக்மாவுக்கு அகண்டத்துவம்தன்னால்வித்தித்ததுகண்டத்துவமுபாதி
யால்வித்தித்ததுஆகையாலுபர்ணதெரிசனமானதுஅபுர்ணதெரிசனத்தைஅபேஷிக்காதெனில் நூது
ஸத்தியம்தான் ஆகிலும்எப்படி ஒன்றன் இரண்டில்லையோ பத்தும் தாயுமில்லையோ நூது
க்குமேகத்தினபேஷையிருக்குதோ அப்படிஅகண்டதெரிசனமும் கண்டதெரிசனத்தை அபே
ஷிக்கிறது ஆகியில்அல்பகனமுள்ளவனுக்குத்தான் பின்புர்ணததைத்துவம் வித்திக்கிறது முதல்

லேபிப்பதிலும் அல்பம்லபமாகவேகிரகிக்கிறான் இவ்விததிருஷ்டாந்தங்களால் அந்நித்தின் தெரி
சனமானது ஆதியிலல்பத்தின் தெரிசனத்தை அபேகித்திருந்தது நிச்சயம் இந்த ஆத்மாவுக்காக
கால்துணிபோலாகாரத்தைச் சொல்லியசுருதியானது புத்திசூனத்தாலு மாத்தம்குணத்தாலும்
அல்பத்துவத்தை சொல்லியிருக்கிறதல்லவா, ஆகையால் புத்திசூனஸாரத்தாலு னுத்துவமானது
அவிவேகியின்மதம், ஆத்மகுணஸாரத்தாலு னுத்துவமானது விவேகியின்மதமென்று பெரியோ
ர்கள் சொல்லுகிறார்கள் புத்தியானது பஞ்சபூதவிகாரமாகையால் ஜடஸ்வபாவமாயிற்று ஆத்மா
பூதஸம்பந்தமத்தவனாகையால் சைதன்யியஸ்வபாவனான் ஆகையாலாத்மாவை இரெண்டு
விதமாக சுருதிசொன்னது இரெண்டுவித அதிகாரிகளே போதிப்பிவிக்கிறதென்று நன்றாகச் சொ
ன்னேம் இப்படி இரெண்டதிகாரிவிஷயமாக பிரித்துச் சொல்லாமலொரே அதிகாரிவிஷயமாக
ச்சொன்னால் புத்தியாலு மாத்தமாவாலு முண்டானகுணங்கள் விருத்தங்களாகையாலதுகளுக்கு
ஸாமானுதிகரணணியம்கூடாது வால்துணிபோலாகாரத்தை ஆத்மாவுக்குச் சொல்லியசுருதியு
ம் விபவகாரதெசையிலாத்மாவுக்கு அனுத்துவத்தை வாஸ்தவமாகவும் மகத்துவசுருதியும் பரமா
ர்த்ததெசையில் மகத்துவத்தை வாஸ்தவமாகவும் சொல்லுகிறார்கள் அனுத்துவமென்பாதிதமா
கையால் விபவகாரதெசையிலும் அவாஸ்தவந்தானெனிலப்போது உத்திரந்திமுதலானதுகள்ஸி
த்திக்காது உத்திரந்திமுதலானதுகளும் உபாஸகனுஜீவனுக்கேதவிர உபாஸிக்கத்தக்கன
பிரகிருத ஆத்மாவுக்கு ஸாக்ஷியாகையால்கூடாது அப்படியிருந்தபோதிலும் பிம்பப்பிரதிபிம்
பர்களான இரெண்டு பேர்களுக்கும் அனுத்துவம் ஸமமாயிருப்பதால் ஜீவனுடன்கூடவேகூடஸ்
தன்ஸஞ்சரிக்கிறபடியாலவனுக்கும் உத்திரந்திமுதலானதுகளுபசரிக்கப்படுகின்றன அம்சமா
னகூடஸ்தனிடத்தி லுத்திரந்திமுதலானதுகளுபசரிக்கப்படுமொகில் அப்போது அம்சியானபர
மாத்மாவிடத்திலும் ஸம்பந்தத்தாலுபசரிக்கப்படுமென்று சங்கிக்கக்கூடாது பிரகிருதியாலவ
துசூனத்தில் பிர்ம்மசப்தம்போல் ஸம்பந்திவிருக்கிற வஸ்துவிலொருதர்ம்மவியாபிக்குமே
தவிர தூரத்திலிருக்கிறதில் வியாபிக்காது அல்லவா சிலதர்ம்மங்கள் ஸம்பந்திலும் வியாபிக்கிற
தில்லை சிலதர்ம்மங்கள் தூரத்திலும் வியாபிக்கிறதுகள் அதெப்படி எனில்கேள் அம்சியானபரமாத்
மாவின் விபத்துவம் முதலானதர்ம்மங்கள் பிரத்தியகாத்மாவிடத்திலும் அம்சனுடைய அனுத்துவம்
முதலானதுகள் பரனிடத்திலும் ஸம்பமாகியும் வியாபிக்கவில்லை அல்லவா ஆகாததின் குணமா
னசப்தமானது தூரத்திலுள்ள பிரிதிவியிலும் காணப்படுகிறதல்லவா ஆகையாலெவ்விடத்தி
லெது உசிதமோ அதை நிச்சயிக்க வேண்டியது உபாஸ்யனும் உபாஸகனுமாக ஜீவனுமிரெண்
டுவிதனாக சொல்லப்பட்டிருக்கிறான் இரெண்டு பேர்களுக்கும் அனுத்துவமும் ஸமமாயிருந்த
போதிலும் பேதமிருக்கின்றன பிம்பத்துவம் பிரதிபிம்பத்துவமும் யெஜமானனுக்கும் ஸேவகனு
க்கும் போல் ஸேவியஸேவகத்துவம் முதலானபேதத்தை ஸ்பஷ்டமாக போதிப்பிவிக்குவதுகளால்
லவா இரதயகுகையை அடைந்திருக்கிற இந்த பிரத்தியகாத்ம ஜிவர்களிரண்டு பேர்களும் திரு
க்குகாரணமென்றும் திருச்சியம் காரியமென்றும் சகல வைதிகர்களாலும் சொல்லப்படுகிறது
ஒன்றுக்கொன்று அத்தியாஸவாதமுமிவர்களிடத்தில் பிரகித்தமாச்சது ஓய் விதியே ஸம்ஸார
பெந்தமானது இந்த கூடஸ்தஜீவர்களுடைய அபேதஞ்ஞானத்தாலுண்டானது அந்த திருத்தி
ருச்சியங்களை பிரித்து வேளையாக எப்போது அறியுகிறானோ அப்போது அந்தபேதஞ்ஞானியா
னவன் பிரகிருத திருக்குபத்தை ஸ்பஷ்டமாக பார்க்கிறான் ஓய் நாலுமுகமோ திருக்குபனாக
டஸ்தனை தெரிசனம் செய்தபோதிலும் அந்த அத்தியாஸம் நிவிருத்திக்கிறதில்லை ஆச்சரியம்கூடஸ்
தஜீவ அபேதஞ்ஞானத்தாலுண்டான அத்தியாஸம் அவர்களின்பேதஞ்ஞானத்தால் நிவிருத்தி அ
டைய வேண்டியதாயிருந்தபோதிலும் அந்த அத்தியாஸம் நிவிருத்தியானது கூடஸ்தப்பிர்ம்மைக்கி
யவிஞ்ஞானத்தை அபேகித்துக்கொண்டிருக்கின்றன நிதித்தியாஸனத்தால் கூடஸ்தப்பிர்ம்மங்
களுக்கெப்போது ஐக்கியம் சித்தித்துதொ அப்போதுண்டான தெரிசனத்தை ஸம்மியக்கெதிரி

சனமென்று பெரியோர்கள் சொல்லுகிறார்கள் அப்போது தான் அக்யாஸிவிடுத்தியாகிறது அப்
போது தான் ஜிவன் முத்தனென்றும் சொல்லப்படுகிறது பிரகிருகதெரிசனமானது ஐக்கியமத்த
தும் பரிச்சின்னமுமாக சுருதியின் ஸம்மதம் முதல் சொல்லியதெரிசனம்ஸாதனதெரிசனமாகி
ல் ஸாத்தியத்தின் நிர்தேசமத்துப்போகிறதேஸாதனத்தைச்சொல்லுகிறதற்குமுன்ஸாத்தியத்தை
அவசியம்நிர்தேசிக்கவேண்டுமேனில்கேளும்ஓய்பிரம்மாவேஸாத்தியம்நன்னதென்றிற்தவனுத்
தமாகிசாரியாகையால்வனுக்குஸாதத்தியத்தைநிர்தேசிக்கவேண்டியிருக்கிறதோ அவன்மந்தாதி
காரியாவான்எனக்குப்பிரியத்தை சொல்லுகிறபடியால் நீயே பதிவிரதையானபாரிஎன்றுயாரு
ளுவல்க்கியர்சொல்லியிருப்பதால்அந்தமைத்திரேயியானவளுத்தம் அதிகார முள்ளவளென்றே
காணப்படுகிறது ஸாத்தியத்தை முன்னறியாதவனல்லவா மந்தனென்று சொல்லப்படுகிறான்
அந்தமந்தன்ஸாத்திய நிர்தேசத்தை முன்னபேக்ஷிக்கிறான்சொல்லிய லட்சணமுள்ள உத்தமன்
ஸாதனோப தேசத்தை மாத்திரம் குருமுகமாக அபேக்ஷிக்கிறான் ஆகையால் ஸாத்தியத்
தைச்சொல்வது வீண்தான் உலகத்தில் புத்திரன் வேணுமென்று அறிந்து அதற்கு ஸாதனங்க
ளே பெரியோர்களிடத்தில் பிரசினம் செய்யும்போது புத்திரகாம இஷ்டிஎன்ற ஸாதனத்தை
மாத்திரமவனுக்குச் சொல்லுகிறார்கள் லௌகிகனு மந்தனுக்கு புத்திரன் ஸாதிக்க வேணு
மென்றும் சொல்லுகிறார்கள் அவனுக்கு ஸாத்தியஞ்ஞானமே உண்டாகாத படியால் ஸாதன
உபதேசம் வீணாகும் ஆனால் ஸாத்தியத்தை அறிந்தவனே எப்படி ஸாதக னென்று சொல்
லலாமெனில் ஸாத்தியத்தை ஸாமான்னியமாக அறிந்தானேதவிர அதை சாதிக்கவில்லையே
அறிந்ததை எப்போது அடைந்தானோ அப்போது தான்வன் சித்தனென்று சொல்லப்பட
றான் ஸாத்தியத்தை அறிந்தும்சாதனங்களை அடுத்திருக்கிறவன் சித்தனென்று சொல்லப்பட
மாட்டான் ஆகையால்ஓய்பங்கஜத்தில்உத்பவித்தவனோமைத்திரேயிக்குச் சொல்லிய முதல் தெரி
சனம் சிரவணாதி ஸாத்தியமென்று வியாக்கியானிப்பதில் சொல்லியபடி குத்த மிருக்கிற துந்த
விர குருவாக்கியப்படி தெரிசனம் செய்யாமல் சிரவணம் செய்தாளென்ற வேளை குத்தமுன்
நேரிடுகிறது குருவின் முதலாஞ்ஞானை அனுஸரியாதசிஷ்யையானவளிரண்டாவது மூன்றாவ
து ஆஞ்ஞானை எப்படி அனுசரிப்பாள் மைத்திரேயிக்குசிஷ்யலட்சணமத்தும்போகிறதுகுரு
வுக்கு அஸத்தானசிஷ்யனுக்கு உபதேசித்தகுத்தமும்நேரிடுகிறதுஸாதனதெரிசனபரமாகவியா
க்கியானிப்பதில் நாலாவல்களையும்கிரமமாகஅனுசரித்ததாகசித்திக்கிறபடியால் ஒருகுத்தமும்
நேரிடவில்லைஅந்தமைத்திரேயியானவள் ஆத்மாவைதேரிசித்து பின்விபுவாககேட்டுபின்மனன்ம்
செய்துஸ்வயம்ஜோதியாகத்தியானம் செய்துபின் ஆத்மாவை நன்றாகத் தெரிசித்துக் கிருதார்
ஸதயானானென்றுசொல்வதுஉசிதமாகும் ஆகையால் தெரிசனத்தை உத்தேசித்து சிரவணாதி
ஸ்விதிக்கப்பட்டுதென்றுவியாக்கியானிப்பதுயெவளவுமச்சரியில்லைஇப்படி அப்பய்யதிகழிதனால்
மொழிபெயர்க்கப்பட்ட குருஞ்ஞானவாசிஷ்ட தத்துவஸாராயண சந்திரிகையின் ஞானகாண்ட
த்தின் ௪ - வது பாதத்தில் ௯ - வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ய. வ. து. அ. த். தி. ய. ய. ம்.

❖❖❖

ஒப்பத்தம்ஸம்பவரே இனி எதுவுண்டாகும ஞானத்தால் கிரமமுத்திகை
 மோஅதுசிரவணம் அதைச்சொல்லுகுரேன் தத்துவமஸிஎன்ற இடத்தில் வாச்சியார்களா
 னஜீவேசர்களைவிட்டு இலக்யியார்தங்களான கூடஸ்தபிரம்மங்களுக்கு ஐக்கியத்தேமக்கு
 தேசிரவணமென்று சொல்லுகுரர்கள் இதில்சிலர்கள் சிரவணமங்கின்றும்தமனனதிக
 தியாணமிரெண்டும் அங்கங்களென்றும்சொல்லுகுரர்கள் நன்றாக்சிராரிக்கும்போதுதெரிச
 னாகிராலும்மேலுக்கு மேலங்கியாகவும்கீழுக்குக்கீழுங்கமாகவும்கூட

நிதித்தியாஸனம் முடிந்தஉடனே ஸ்வரூபஸாக்ஷாத் காரமாகுறபடியால் தேஸம்யக் தேரிசன த்துக்குமுக்கிய ஆங்கியான ஸாதனமாகும் ஆத்மஸம்யக் ஞானோதயத்தைக்குறித்து சிறவணம் பிரதானமென்று மனநிதித்தியாஸனங்கள் தடஸ்தங்களுள்ளும் வியாஸாதிகளான முனிக ளால்சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன ஓய் விதியே அதுஸப்பிரதிபந்தக பரோக்ஷஞ்ஞானோதயத் தைக்குறித்தென்று முன்பின்யோசனை யால்வித்துவான்களா லூகிக்கத்தக்கனது அந்தமுனி களாலேயே அந்தவசனத்துக்குமேல் ஸம்சயவிபரியயமென்ற பிரதிபந்தங்கள்மனனத்துல லும்நிதித்தியாஸனத்தாலும் நிவிரித்திக்குரதுகளென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்குது ஆகையா ல்பிரதிபந்தமத்தஅபரோக்ஷஞ்ஞானோதயத்துக்குமனன நிதித்தியாஸனங்களே பிரதானங்களு ள்ளதுயுத்தம்பிரம்மமிருக்குதென்ற போதமேபரோக்ஷஞ்ஞானமாகும் வாங்கியத்தினுபதேசத் தால்பிரம்மமாகுரேனென்றபோதமேஅபரோக்ஷஞ்ஞானமாகும்என்றுமக்குசங்கைவேண்டாம் பிரதயப்பிரம்மமிருக்கிறதென்ற ஞானம்முக்கியபரோக்ஷமாகையால்பிரம்மமிருக்குதென்றஞா னம் கௌணபரோக்ஷமாகும் கூடஸ்தஆத்மதெரிசனத்துக்குமுன்னே பிரம்மமிருக்குதென்றபி ரந்து தானிருக்குறன்பிரம்மாத்மா இருக்குறென்றஇந்த அறிவானது மகாவாக்கியோபதேசப லமாகும்மனநிதித்தியாஸனங்களங்களுமாகுகில்அப்போது அதுகள்கிரவணத்துக்குகார னங்களாகும் மனமானதுமுன்கேட்டிருந்தஅர்த்தத்தின்விஷயமென்றுசொல்லப்படுகிறது நி தியாஸனமும்முன்மனனம் செய்திருந்த அர்த்தத்தின் விஷயமென்றுசொல்லப்படுகிறது ஆகை யால்யாகத்துக்குப்பிரயாஜைமுதலானதுபோல்மனநிதித்தியாஸனங்கள் பூர்வாங்கங்களென் னுசொல்ல இடமில்லை அபரோக்ஷஞ்ஞானப்பிரதானமாகையால் அனுபாஜை முதலானதுபோ லுத்தருங்கங்களென்றும் சொல்லக்கூடாது பிரமாத் மைக்கிய அபரோக்ஷத்துக்கு அந்தமன னநிதித்தியாஸனங்கள் பிரதானங்களாகையால் கித்துவம் தன்னால்விததித்துது அங்கமென் றவசனம்வினியித்து உத்தமாதிகாரிகளுக்கு மனன நிதித்தியாஸனங்களி னபேகை யன்றி யில்ஒருதரம்சிரவணமாத்கிரத்தில் ஸாக்ஷாத்கார முண்டாயி விடுகுரதென்று சிலர்சொ ல்லதுருர்கள் உத்தமோத்தம அதிகாரிக்கும் அனேகந்தரம்சிரவணங்களாலும்ஸாக்ஷாத்காரமு ண்டாகாதாகையாலது சரியில்லை இரெண்டிபிரதிபந்தங்களும் நசிக்கும்போது ஸாக்ஷாத்காரம் சொல்லப்படுகுறதேதவிர மனனத்தியானங்களன்றி பிரதிபந்தங்களுக்கப்பாயம் ஒருக்காலும்வர ப்போகுறதில்லை சார்தோக்கிய உபனிஷத்தில் ஒன்பதுதரம் மகாவாக்கியத்தை உபதேசித்த தெப்படி ஆவிருத்திக்கு ஸ-ஒசகமாபித்தோ அப்படியேஇந்த சிறவணநிமூன்றுமாகுமென்றுசு லர்சன்சொல்லுதுருர்கள் சிரவணநிமூன்றும் பின்னரூபங்களாகையால் மகாவாக்கியத்தைப் பாலொரோரூபமில்லாத்துனலும் அதுசரியில்லை சிரவணநிமூன்றிலும் ஆத்மாஸமானமாக அ னுஸரித்திருந்தபோதிலும் அந்தர்த்த அனுபவவிருத்திபேதத்தாலே கத்துவங்கூடாதுமேலுக்கு மேல்விருத்தி உதிக்கும்போது முன்னுக்குமுன்-விருத்திலயிக்கிறபடியால் ஸாம்மியம்கூடாது ஓய்விதியே ஆவிருத்தியில் சப்தமுமேகரூபமாகக் காணுரூபடியால் ஸாம்மியம்கூடும்அதிலும் ஸ-ஒக்ஷமப்பார்வையில் பேதமிருக்குது மேலுக்குமேலாவிருத்தி செய்வதில் தூணுறுதப்படு வதுபோல்ஸம்சயங்கள் நிவிருத்திப்பதால் சிரவணத்திலும் பேதங்காணப்படுகின்றனஇந்தமூன் றுக்குள் முதலாவது செய்யத்தக்கதாகையால் சிரவணத்துக்குப் பிரதானனியம் கூடும்சிரவ னமன்றிமனநிதித்தியாஸனங்களுக்கு கெதியில்லைஅல்லவா அதர்க்கும்முன் சேய்யத்தக்க தாகையால்தெரிசனமும் அப்படியாகுமெனில் ஸத்தியம்ஆகிலும் ஐக்கியமில்லாத்துனால் பி ருதானனியமில்லை ஓய்விதியேகூடஸ்த தெரிசனஉபதேசமானது கௌணகுருவிடத்திலிருந்த டையப்படும் மகாவாக்கிய உபதேசமோவெனில் முக்கியகுருவிடத்திலிருந்து தானடையப்ப டும்இதுனாலும் சித்தத்தினசுத்தியை அபேக்ஷித்துஅஞ்ஞானம் பிரபலமாகையாலும் தெரிசன த்தைக்காட்டிலு மிந்தசிரவணம் சிரோஷ்டமாக சொல்லப்படுகின்றன முகத்தி வித்திக்குறத

ர்க்காகசொல்லப்படுகுற சிரவணமும் வெதாந்தசிரவணமென்றும் பதார்த்தசிரவண மெ ன்றும்வரக்கியார்த்தசிரவணமென்றும் ஸமாதி சிரவணமென்றும் நாலு விதமாகஅரியும்அது கள்புத்திசாலிகளால்நிரமமாகச் செய்யத்தக்கனதுகள் இந்த சிரவணங்கள் நாலும் மேலுக்கு மேல் காரியமாகையால் முன்னுக்கு முன்காரணமென்றென்னவேண்டியது ஸ்தூலஸ-ஒக்ஷ மகாரணதூரியங்களென்று நாலுவிதமாக தாரதம்மியமும் எங்கும் சொல்லப்படுகிறது புருஷர்க ளுக்குதேகாதி பிரபஞ்சங்களில் பொய்யென்ற நிச்சயமான தெனாலுண்டாகுமோ அந்த இந் தசிரவணமே முக்கியமாகும்நிர்விகாரசினந்தஸ்வரூபஞ்ஞான முமெதுனாலுண்டாகுமோஅந் தஇந்த சிரவணத்தையே எப்பொழுதும்செய்யத்தக்கதுஆத்மாவைதெரிசனம்செய்தவனுக்கும் எந்த சிரவணமத்தால் ஞானித்துவ மில்லையோ எது மனனத்தியானங்களுக்கும் ஹேதுவோஅந் தசிரவணம்பெரிது எதுனால் அஸத்துவாவரணரூபமான அஞ்ஞானமும் நிவிருத்தி யாகுமோ அந்த இந்த சிரவணமே முக்கிய மிதில் ஸந்தேகமில்லை நானிதென்றதுவைதவிருத்தியை எதுந சிப்பிவிக்குமோ இந்தசிரவணமன்றியில் எவன் தான் துவைதப்பிருந்தியிலிருந்துவிடுபவோன் அத்துவைதப்பிரம்மாத்மைகத்துவகோசா மான ஸாக்ஷிவிருத்தியை எது உன்டுபன் னுமோ இந்த சிரவணமானதுஉத்தமோத்தமமாகும் நரர்களுக்கு இகபரலோகபோகவாஞ்சைகளுது னால் லயிக்குமோ இந்தசிரவணமே சிரோஷ்டம்-சர்வவேதாந்தங்களிலும் சொல்லியபரமாத்மவி த்தையானது எதுனால் புருஷனை வரிக்குமோ இந்த சிரவணம்பெலமுள்ளது என்றுபெரியோர் கள் சொல்லுகிறார்கள் கூடஸ்ததெரிசனத்தால் பிரம்மலோகத்தை அடைந்தபோதிலும் எதுன் றியில் திரும்பிவருமலிருப்பது வித்தியாதோ அந்தஇந்த சிரவணம் சிரோஷ்டம் பிரம்மவிஷ்ட மகேசுவரர்கள் மூவரும் தங்கள்தங்கள்லோகத்துக்கு வந்த நிஷ்காமோ பாலுக்களுக்கு இந்த சிரவணத்தையே செய்விக்கிறார்களேழ்க்கப்படாததெல்லாமெதுனால் கேழ்க்கப்பட்டதுக்குது ல்லிய மாகுமோ அந்த இந்த சிரவணத்தை விட்டுமைத்தசிரவணங்களாலென்ன பிரயோஜனம் ஓய் பத்தமஜடோ உலகத்தில் சிரவணம் செய்கிறவன் துர்லபமாக யிருப்பதுனாலும் சிரவணத்துக் கு மகத்துவத்தை அனுமானிக்கலாம் ஸமஸ்த இந்திரியங்களுக்குள்ளுத்திரேந்திரியம் சிரோ ஷ்டமாகையாலும் பிரகிருதமான சிரவணம் சிரோஷ்டமாகும் ஆத்மஞ்ஞானத்தில் விமுகர்களா ன நரர்களை அதிலுன் முகப்படுத்த முக்கியஸாதனமாக இந்தசிரவணந்தான் விதிக்கப்படுகிறது சிலர்சன் பிரவாகம்போலிடைவிடாத விஷயவியாபாரங்களிலிருந்து திருப்புகிறதாரு மனன நி தியாஸனங்களே முக்கியஸாதனங்களென்றுசொல்லுகிறார்கள் அதில்லை ஞானஹேதுவான இந்தசிரவணமும் விஷயத்திலிருந்து திருப்புகிறதில் ஸாதனமாயிருப்பதால்து இரண்டு பலத் துக்கும்காரணமென்று சிஷ்டர்களுக்கு ஸம்மதம் -பிரம்மா-ஸ்வாமி சிரவணம் விதிக்கப்படுகி றதென்றெப்படிச் சொல்லாம் விதிக்கப்படுமோகில் சிரவணமும் கர்ம்மமாகுமே. புண்ணியகர் மமத்தாலும் விஷயசுகமுண்டு பண்ணப்படுகிறதென்றெங்கும் சொல்லப்படுகிறதேதவிர மோ க்ஷமுண்டாகுமென்று ஒருவிடத்திலும்சொல்லப்படவில்லைபே கர்ம்மத்தாலுண்டானதும் கிந்தி யமாகாது பிரம்மத்துக்காவது அதின்ஸ்வரூபமாகிற மோக்ஷபலத்துக்காவது மோக்ஷ ஹேது வானஞ்ஞானத்துக்காவது அந்தஞானஹேதுவான சிரவணத்துக்காவது விதிசேஷத்துவத்தைச் சொன்னாலப்போது ஸ்வர்காதிபலம்போல் அநித்தியமென்றெண்ணி ஜனங்கள். சிரவணத்தில் விரஸப்படுவார்கள் ஸ்வாமிவேதாந்தங்களில் சிரவணவிஷயங்களான சப்தங்கள் செய்யவேண ம் செய்யத்தக்கது செய்வானென்றிவ்விதங்களாக கேழ்வியாகிறதனாகிலும் அதுகள் விதிருப ங்களாகாது எதெனில் அதுகள் தத்துவத்தை போதிப்பிவிக்குரூபத்தங்களாகையாலும் கர்ம்ம காண்டத்துக்கிதரமான ஞானகாண்டத்திலிருப்பதாலும் சம்ஸன்ரூபங்களைதவிர சாஸனரூபங் களில்லாத்துனாலும் விதிருபங்களாகாது ஐக்குருவேகர்ம்மகாண்டத்திலுள்ள யாகாதிவிதிசப்தங்கள் மாத்திரம் சாஸனரூபங்களாகும் எதுனால் சகலவிதகளும் முடங்கிப்போகுமோ அந்த

இந்தவேதாந்த சிரவணமும் எப்படி விதியாகும் எதுனால் பிரபலங்களான இருள்களும் நசிக்
கிறதானோ அது எப்படி இருளாகும் அய்யா ஸத்குருத்தமோ துவைதவிருத்தியுள்ள கூடஸ்
தாத்மாவிடத்தில் கூடவிதிவார்த்தை கூடாதே அப்படியிருக்க அத்துவைதப்பிரம்மவிஷயமான
சிரவணத்திலெப்படி விதி கூடும் ஆகையால் ஸத்குருவே சிரவணம்பண்ணவேணும் என்ற சப்
தத்துக்கு விதிருபத்துவம் கூடாதென்று எனக்குத்தோத்துகிறது எதார்த்தத்தைச் சொல்லுங்கள்
'ஸ்ரீகுருமூர்த்தி' ஓய்விதியேசிரவணமான துஞானஹேதுவாகையால்காம்பியப்பிரயோஜனமத்த
தாலும்விதியிருந்தபோதிலும்கர்மமாகாது அல்லதுநிஷ்காமஉத்தமபுண்ணியமாகையால் ஞானவ
ழியாகமோக்ஷத்துக்கு காரணமாகும் பிரம்மம் மோக்ஷம் ஞானம் சிரவணம் இந்த நாலுக்கும்
விதிசேஷத்துவவசனம் யுக்கமென்று நிச்சயித்துக்கொள்ளும் இந்த சிரவணமானது இந்திரி
யார்த்தத்தை அதிக்கிறமித்தப்பிரம்மவிஷயமாகையாலும் அகண்டைகர ஸாகாரப் பிரம்மப்பிர
ப்திக்கு ஸாதனமாகையாலும் இதில்பலமானது ஸ்வர்காதிபோல் அனித்தியமாகாது இதிலொ
ருவரும் விரஸப்படவும் மாட்டார்கள் ஞானகாண்டத்திலும் சாஸனரூபங்கலாசப்தங்களிரு
க்குதுகள் விதிருபங்களான அந்தசப்தங்களைப்படி விதிகளாகாதுகள் அது நியாகுருபென்ற
சிலசப்தங்கள் சம்ஸனரூபங்களாக இருந்தபோதிலும் மைத்தஅநேகசப்தங்கள்சாஸனரூபங்க
ளாக இருக்குதுகளே வேதாந்த சிரவணவிதிப்பிரபெலமாகையால் யாகாதிவிதியைப்போலொ
ருவிடத்திலும் முடக்கப்படாது மனதுனாலேயே மனதைச்சேதித்தென்று சுருதிப்பிரமாணம்
போல் பிரகிருதவிதிகளாலேயே மைத்த கர்மவிதிகள் நசிக்கிறதுகள் அத்துவைத விஷயமா
ன இந்த சிரவணத்தில் கூட விதிவார்த்தையுத்தமாயிருக்க கூடஸ்ததெரிசனத்தில்விதிவார்த்தை
க்கு என்ன ஸம்சயமிருக்கிறது ஆனால் சுருத்திரத்தாலெதுகேழ்க்கப்படாதோஎதுனால்குரு
த்திரமானது கேழ்க்கிறதோ அதேப்பிரம்மமென்றில்வித வசனங்களுக்குவிருத்தமுண்டென்று
நீர் சங்கிக்கவேண்டாம் ஆத்மாவை சுருத்திரத்தால் வெளிச்சப்தங்களைபோல்வேளையாககே
ழ்க்கக்கூடாமையால் அன்னியமாகக்கேழ்க்கக்கூடாதென்றநிஷேதவசனமயுத்தமேதவிரதன்ஸ்வ
ரூபமாகவும் கேழ்க்கக்கூடாதென்றது யுத்தமில்லை இந்தஆத்மா அசுத்தமானசுருத்திரோந்திரி
யத்துக்கு அவிஷயனாகவும் சுத்தமான சுருத்திரத்துக்குவிஷயந்தான் அன்னியதாவாகிவிவ்வி
டத்திலொருவருக்கும்ஞானம்ஸித்திக்கமாட்டாதல்லவா பார்க்கக்கூடாததாலும் பார்க்கத்தக்
கதென்றும்கிரகிக்கத்தகர்த்தாகிலும்கிரகிக்கத்தக்கதென்றும் அறியத்தகாததாலும்அறியத்தக்
கதென்றும் எப்படி சாஸ்திரங்களில் கோஷிக்கப்படுகின்றனவோ அப்படியேதெரிசனம்பண்ணப்
பட்ட ஆத்மாவுக்கன்யமான பிரகிருத சிரவணத்தில் விஷயப்பட்டஆத்மா சிரவணம் செய்
யத்தகாதவனாகிலும் சாஸ்திரங்காணுகிறபடியால் சிரவணம்செய்யத்தக்கனவென்று அறியும்
முதலாவதுபார்க்கப்பட்ட ஆத்மாபரிச்சின்னனாகையால் அவனுக்கு அபரிச்சின்னத்துவத்தை
சிரவணம்செய்குரபடியாலும் பார்க்கப்பட்ட ஆத்மாவின் விஷயமான சிரவணமில்விடத்தில்
சொல்லப்படவில்லை தெரிசனசிரவணமென்றிதித்தியாஸனங்களில் மேலுக்குமேலாத்மாவுக்கு
விசேஷமிருப்பதாலெகருபத்துவம்சொல்லக்கூடாது இந்தவிசேஷத்தாலாத்மாவிசேஷனுமா
கான் மாயை அவித்தையாலுண்டான விசேஷமத்தபடியாலும் வித்தையின் விசேஷத்துடன்
கூடியபடியால் நிர்விசேஷத்துவம் ஸம்பவிக்குரபடியாலும் தள்ளத்தக்கன விசேஷமாகாது
இந்த இரதயபுண்டரீகத்தில் வியாபித்தசைதன்னியரூபமாக எவன் பூர்வம்பார்க்கப்பட்டானோ
இந்தஆத்மாவானவன் ஆப்தர்முகமாகஉள்ளுமவெளியும்வியாபித்தநிரூபமாத்மாவென்று
சிரவணம்பண்ணவேண்டியவன் ஆகையால்மகாவாகியத்தில் அது நீளன்று சொல்லப்பட்டஅ
ம்சாம்சிகளுக்கிந்த சிரவணத்தில் ஸம்பந்தமிருக்கிறது ஆகையால் முதலாவதுசொல்லிய ஆத்
மாவுக்கு சிரவணத்தில் விச்சேதமும்சங்கிக்கத்தக்கதில்லை முன்பார்க்கப்பட்ட ஆத்மாவைக்கா
ட்டிலும் சிரவணவிதியிலுள்ள அத்மாவுக்கு விசேஷமிருப்பதால் அன்னியனென்றுசொல்லும்

யுத்தந்தான் வியாபகத்துவரூபமான அன்னியத்துவாம்சம் பிரபெலமாகையால் காரணத்துவ
பமான அன்னியத்துவாம்சம் பிரபெலமாகாது சிரவணம்பண்ணப்பட்டவன்ஸ்திரமா யிருப்ப
தால் முன்காணப்பட்டவன் சேதிக்கப்பட்டேஇருக்கட்டுமிதுனால்விபுவுக்குருச்சேதமுமில்லை
இப்படிஅப்பயதிக்ஷிதரூல் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட தத்துவஸாராயண சந்திரிகையின் ஞானகா
ண்டத்தின் ச - வது பாதத்தில் ௧0-வதுஅத்தியாயம் முற்றிற்று.

கக - வது அத்தியாயம்

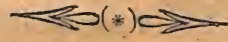
ஓய் விதியே உமக்கெதுனால் சகல சம்சயங்களும் சேதிக்கப்படுமோ சிரவணத்துக்
குப்பரமான அந்த மனனத்தை இனிச்சொல்லுகிறேன் மகா வாக்கியார்த சிரவணஞ் செய்தவ
னிடத்தில் ஞானத்தால் அஞ்ஞானம் நசித்திருந்தபோதிலும் ஸம்சயமிருக்கும் அந்த ஸம்சய
மானது ஸர்வ சாஸ்திர அர்த்தங்களையும் அறிந்தவர்களுக்கும் ஸர்வமுகமாக உண்டாகும் பிர
ம்மத்தை சிரவணம் பண்ணினவனுக்கும் சாஸ்திரம் வெகுமுகமாகதோத்தும் மனனத்தால் நி
ரூபணம்செய்தாலப்போதொருமுகமாக விளங்கும் அனேகவிதயுக்திகளால் தத்துவார்த்தத்தின்
நிச்சயமே ஸாக்ஷிவிருத்தியி னுருதியாகும் அதையே மனன மென்றுபெரியோர்கள் சொல்லா
ர்கள் யதிகளாலடையத்தக்கன பிரம்மலோகத்துக்கு ஸாதனமானவிஞ்ஞானமானது எதுனாலு
ண்டாகுமோ அதேமனனம் வித்துவான்களுக்கும் ஸர்வ ஸம்சயமெதுனால் சேதிக்கப்படுமோ
ஆத்மாவும் அபரோக்ஷம்போல் தோத்துமோஅதேமனனம் திருச்சியானுவித்தமென்ற முதல்
ஸமாதியானது எதின் பிரயோஜனமோ ஸாமான்னிய ஆத்மானு ஸந்தானமுள்ள அதேமனனம்
சுருதிஸ்மிருதிக்கு விருத்தமன்றி தத்துவவிஷயமான தர்கமும் குதர்கத்தியாகமும்மனனமென்
றுசொல்லுவார்கள் சகல பிரபஞ்சங்களுடைய அத்தியாரோப அபவாதங்களால் தத்துவத்தை
சேஷிப்பி விப்பதும் மனனமாகும் இதர சுருதிகளுக்கு விருத்த மன்றி சுருதிகளினர்த்தத்தை
நிந்திப்பதும் சுருதிக்கும் ஆசாரிய வாக்கியத்துக்கும் பேதமில்லை என்றஞ்ஞானமும் மனன
மாகும் சிஷியஆசாரியர்களால்செய்யப்படுகுறபரிசுஉத்தரங்களும்மனனத்தால்சேஷிக்
கூடி ஒன்றுக்கொன்று ஸம்வர்த்தம்செய்துகொள்ளுகிறதும் மனனமாகும் ஆதரவுடன்ஐக்கியஞ்சொ
கப்பட்ட இந்த பிரத்தியகாத்மாவுக்கே பரப்பிரம்மத்துடன் நேருக ஆதரவுடன்ஐக்கியமாக
ல்லப்படுகிறது அன்னியனான ஸாம்பியியில்லாத்துனால் பரமாத்மாவுடன்ஐக்கியமாக
சிரவணம்பண்ணப்பட்டவனுக்காவது ஆகாசம் பிரிதிவிமுதலானதுகளிலிருக்கிறவன் விசுத்த
துமுன்சொல்லிய பிரத்தியகாத்மா அதுகளுக்கிஷ்டானமாக யிருக்கிறவன் ஆனால்
மதுவம்பதார்த்தமான இந்தபிரத்தியகாத்மா அதுகளுக்கிஷ்டாயால்மனனத்துக்குமுன்னமே ஐக்கியமும்மனனத்தால் பிர
சிரவணத்தில் தத்தத்தால்பரப்பிரம்மம்சேர்த்தபடியால்மனனத்துக்குமுன்னமே ஐக்கியமும்
கித்துதென்று சங்கிக்கவேண்டாம் சிரவணத்தால் பரமார்திக ஐக்கியமும் மனனம் காரண
திபாஸிக ஐக்கியமும் நிதித்தியாஸனத்தால் பரமார்திக நிதித்தியாஸனம்காரியமும் மனனம் காரண
விதித்த ஐக்கியம் ஸாரமில்லை சொல்லப்போகிற நிதித்தியாஸனம்காரியமாவான்அபவ
முமாகையால் அதில் சித்திக்கிறபரமாத்மா காரியமென்றும் இதில் விதித்தகிரியமாவான்அபவ
காரணமென்றும்மதம் அத்தியாரோபத்தைஅனுசரித்து பிரத்தியகாத்மாவான்அபவ
தத்தை அனுஸரித்துபரமாத்மாகாரியமாவான் இப்போதுதெரிசனத்தினால் அபவாத்மாவான்அபவ
ல்லவாபிரகிருத மாச்சது ஆகையாலில்விடத்தில்பரமாத்மாவுக்குபிரத்தியகாத்மாகஉலகத்
ன்னுநிச்சயித்துக்கொள்ளும் மரங்களுக்கு வினாகாரணமும்வினாக்குமரங்காரணமும்மரங்காலத்தில் கார
திலும் காணுகிறபடியால்சொல்லியஅர்த்தத்தில் ஸம்சயமில்லை காரியத்தினுள்மரங்காலத்தில் கார
ணம்முழுமையும் காரியமாகாத்துபோல் வியகாலத்தில் திரும்பி எழுந்திருக்கிறபடியால் ௧0

ரிபம் முழுமையும் காரணமாகவில்லை என்றறியத்தக்கது இந்த பிரத்தியகாத்மாவானவன்நிதித்
பாஸனத்தால் பரமாத்மாவிடத்தில்லயித்தபோதிலும் தன்னுடைய சில அம்சங்களுடன்திரும்
பவும் கிளம்புகிறுனல்லவாபிராரப்த்தத்தினத்தியந்தஅபாயத்தில்ஸர்வவியவகாரமுமத்தபடியா
ல் காரியமாவது காரணமாவது முழுமையாவது சுவல்பமாவது ஒன்றுமில்லை ஆனால் காரண
ப்பிரம்மமுழுமையும் ஜீவத்துவத்தை அடைந்தால் குன்னியவாதம்நேரிடுகிறபடியால்பிரம்மத்
தினொரு அம்சம் ஜீவனயித்தென்றதுயுத்தந்தான் அப்படியே காரியஜீவன் முழுமையும் பிரம்
மத்துவத்தை அடையுதில்ஜீவனுடைய சகல அனர்த்தங்களும்நிவிருத்திக்கிறபடியால் சொல்
வியவிரூக்ஷவினா திருஷ்டாந்தம்கூடாது எனில் இது ஸத்தியந்தான் ஆகிலும் பிராரப்த ஸ்திதி
காலத்தில் ஜீவத்துவம்முழுமையும் ஒருவனிடத்திலும் நிவிருத்திக்காது பிராஞ்ஞனென்றும்
ஸம்பிரஸாதனென்றும் சொல்லப்பட்ட ஜீவனிந்த மனனத்தாலந்த சரீரத்திலிருந்து கிளம்புகி
ருனே தவிர பரஞ்சோதியை அடையுகிறுனில்லை ஒருகிறுமத்திலிருந்து கிறுமாந்திரத்துக்கு
போகுநரன் நடுவழியிலிருந்ததுபோலிந்த கூடஸ்த ஜீவன் தேகத்தைவிட்டுகிளம்பியும் பர
ஞ்சோதியை அடையாமல் ஸாக்ஷிவிருத்தியை அடுத்த நடுவிலிருப்பதால் வழிப்போக்கனுக்கு
ஸமமான ஜீவத்துவம் நிவிருத்தித்தம் பரத்துவம் கிடையாத்துணைந்த கூடஸ்தன் ஆந்தரு
ளிகளுவான்சகலமும்கெளணமுக்கியமென்றிரண்டுவிதமாகச்சொல்லப்படுகிறதல்லவாஇவ்விட
த்தில் மனனத்தால் சேஷிக்கப்பட்ட ஆத்மாவிடத்தில் அஸத்து வாவரணஹானியானது முக்
கியமாகும் சிரவணம் பண்ணப்பட்ட ஆத்மாவிடத்தில் அஸத்து வாவரண ஹானியானது முக்
எப்படிக்கெளணமோ அப்படி அபானு வரண ஹானியானது நிதித்தியாஸனம் செய்யப்பட்
டஆத்மாவிடத்தில் கெளணமாகப்போகுநது அஸத்து வாவரணத்தின்பாயமானது மனனம்
செய்யப்பட்டவனிடத்திலெப்படி முக்கியமோ அப்படி நிர்விகல்பஸமாதி செய்தவனிடத்தில்
அபானுவரணத்தின்பாயமானது முக்கியமாகும் ஓய் விதியே ஸரூபநாச மென்றும் அருப
நாசமென்றும்நாசமுமிரண்டுவிதமாகச்சொல்லப்படுகுறபடியால் ஆவரணநாசவசனத்திலிரண்
டுவிதம் கொன்னது யுத்தந்தான் சிரவணத்தாலுண்டானஞானத்தாலெப்படிஸ்தூலதேகம்க்ஷயி
க்கிறதோ இது ஜன்மமில்லை என்றுகருத்து அப்படி மனனத்தாலுண்டான விஞ்ஞானத்தால்
ஸஞ்சக்ஷமதேகம்க்ஷயிக்கும் எப்படிதியானத்தாலுண்டான ஸம்மியக்ஞானத்தால்காரணதேகம்
க்ஷயிக்கப்போகின்றனவோ அப்படி ஸமாதியால் துரியதேகம் க்ஷயிக்கும் நரர்களுடைய அந்
தக்கரணத்தின் சாமர்த்தியமானது மனனத்தால் அறியப்படுகிறது மனனத்தில் சக்தியிருக்கு
மாகிலதுசகலத்தினுமுண்டாகும் பால்வியம் பாண்டித்தியம் மெளனமிந்தமுன்று மிந்தமனன
த்தில் தான் ஸபலமாகின்றன மனனத்தால் மனதென்று சிலர்கள்சொல்லுகிறார்கள் மனனத்தா
ல் மெளனமென்றுசிலர்கள்சொல்லுகிறார்கள்வெளியியவகாரயில்லாத்துனால் மெளனபரமாகச்
சொல்வது முக்கியம் நித்தியம் மனனநிஷ்டையைச்செய்கிறவனுக்கொருக்கால் மனது நசிக்க
கவும் செய்யும் ஆகையால் மனனத்தால் மனதுண்டாகுற தென்பது முக்கியமில்லை சிரத்தை
பத்தி தியானமிகளின் யோகத்தாலென்ற கருதியால் பிரகிருதமனனமானதுபக்திசப்த்தத்
ல் சொல்லப்படுகின்றன இந்தமனனமானது அஷ்டாங்கயோகிகளால் பரத்தியாஹாரமென்று
சொல்லப்படுகிறது சர்வத்துக்கும் அந்தரங்கமாகையால்தாரனை என்றாவது சொல்லப்படும்
பிரம்மவித்துவரியானிடத்தில் பிரஸித்தமானபாலன் பித்தன் பிசாசுமுதலானதுகளின் நடை
போல் மனனம் செய்குரவனிடத்திலும் காணுகிறபடியாலந்த வரியானுடைய நிஷ்டைசங்கிக்
கப்படுகிறது எதுனால் சரூகரமான திருச்சிய ஜகத்தெல்லாம் விலாபனம் செய்யப்படுகிறதோ
திருக்கான ஆத்மாவும் சேஷிப்படுவிக்கப்படுகுரதோ அந்தமனனமேமுக்கியமாகும் சிரவணம்
பண்ணப்பட்டும் ஸமஸ்த நாமரூபங்களால் மனாக்கப்பட்டிருக்கிற இந்த ஆத்மா அந்த நாம
ரூபங்களிலிருந்து எதுனால் விடுபடுகிறதோ அந்தமனனமே முக்கியமாகும் சுருதிஸ்மிருதிபுரு

ஞானகாண்டத்தின் பிற்பகுதியில் அந்தமனனமே மு
 ணங்களி லுண்டாகுர சகலசம்சயங்களு மெதுனால் நிவிர்த்திக்கிறதுகளோ அந்தமனனமே மு
 க்கியமாகும்மகாவாக்கியார்த்ததைபோதிப்பிவிக்கிறவன்கித்தியாஸனம்செய்யாவிட்டாலும
 துணைத்தத்துவவித்தாவானே அந்தமனனமே முக்கியமாகும் ஸர்வதுக்கத்தையும்திர்க்குரபரமா
 னமனனானந்தத்தை அடையாமல் எவன்சிரவண மாத்திரத்தால்சந்தோஷிக்கிறானே அந்தநான்
 அல்பபுத்தியுள்ளவன்மனனமன்றியிலிருச்சியப்பிரபஞ்சத்துக்குவிலயம்வருமாகிலப்போதுபு
 சிப்பன்றியில்பசியும்நிவிர்த்திக்கும்ஜய்விதியேஎப்போதுபிரம்மாத்தமவித்தான புருஷனுடையபு
 த்தியானதுஸதாமனனத்தில்பத்துகின்றனவோஅப்போதுதான் அந்தபுத்திமலரும் குருவின்பிர
 ஸாதம்பூர்ணமாக அடையப்படுமாகில் அப்போது சிரவணத்தாலங்குத்துப்பொய்என்றுநிச்சயமு
 ள்வவனாவான்அப்படிப்பட்ட பிரஸாதமானதுதன்னந்தக்கரணதுக்குண்டாகுமாகில்அப்போது
 மனனத்தாலுலகத்தொத்துதலத்தவனாவான் மனனமின்றில்லாநம்பவும்உலகம்தோன்றும் எப்
 பொழுதும்மனனரிஷ்டனுக்கொன்றும்தோன்றாது மனனஸாமர்த்தியத்தால்லாக்ஷியான ஆதமா
 வைஸ்மரிப்பாரானுதில்அப்போதுமகாபுத்தியுள்ளஇவனுக்குஉலகம் தோத்தவேமாட்டாதுஉலகத்
 தோத்துதலத்தவனும் சிதாத்மாவீடத்தில் பத்தினபுத்தியுள்ளவனு மானபுருஷன்தான்நன்றாக
 ஸம்ஸ்கரிக்கப்பட்டமனதுள்ளவன் அவனேதீவிரமானமனனத்தால்சுருதார்த்தனாவான் பிர்ம்
 மா-அய்யாபிரபுவேஸம்மியக்ஞானியிடத்தில்கூடஉலகம்தோத்துமென்றுபிரசித்தமாயிருக்கத்தி
 தவிஞ்ஞானியிடத்திலெப்படிதோத்துதலில்லாதபடியால்நிதித்தியாஸனம் வீணாகும்வித்து
 படுமாகில்பின்தள்ளாதக்கன அம்சமொன்றுமில்லாதபடியால்நிதித்தியாஸனம் வீணாகும்வித்து
 வாணுக்குஉலகத்தோத்தாமையானதுதேகார்த்தத்தில்தன்னுலுண்டாகுமாயைவிப்போதே அ
 துவரவேணுமென்றுரியமயில்உலகம்பொய்யென்ற நிச்சயத்துனாலேயேவித்துவான்புருஷர்
 தமுள்ளவனாவான்உலகத்தோத்தாமையிலென்ன விசேஷமிருக்குமது அல்லதுதோத்துவத்தில்
 என்ன அவிசேஷமிருக்குமதுதோத்தாமையிலென்ன என்னபலம் ஆகையால் ஐகத்தின்
 ஷுத்திமூர்ச்சைமரணங்களை போரும்ஆத்மபோத்தால் என்னபலம் ஆகையால் ஐகத்தின்
 மித்தியாத்துவநிச்சயமே புருஷார்த்தத்தைக் குகிகு மென்றெனக்குதோன்று குறதுபகவா
 னாகியதாங்களைஉள்ளதைச்சொல்லுங்கள் -ஸ்ரீகுருமூர்த்தி- ஒப்பிர்ம்மாவே திருச்சியானுவித்த
 மென்றமனனரூபஸமாதியில்உலகம்தோத்தாது வித்தமென்றத்யான ரூபஸமாதியில் ஜீவனும்
 ன்றஞானமுண்டாகும் அப்படி யேசப்தானு வித்தமென்றத்யான ரூபஸமாதியில் ஜீவனும்
 தோத்தான் வியவகாரத்திலொ வெணில் பொய்யென்ற ஞான முண்டாகும் விஞ்ஞானஸம்
 யகஞானங்களால் ஜகஜ்ஜீவர்கள் மிகவும்பாதிக்கப்படுகுறபடியால் மனனத்யானங்களைன்றி
 ரெண்டுஸாதனங்களும் ஸார்த்தங்களிந்து உலகத்தோத்தாமையானது ஸாமான்னியமாக
 மாதியில் ஆகுமாகில் பின்தேகார்த்தத்தில் நன்றாகும் அன்னியநாவாஃபபாயபென்றஎன்னை
 தாலாகாது உலகம்தோத்தாம விருப்பநில திகமானஸாகமும்தோதுவதில் திகமானதுக்கழு
 முண்டென்பதற்கு சுஷுப்தியும் அதத்ததுமே திருகார்த்தனாவான் ஸ-ஷுப்திமுதலா
 வ்விடத்தில்பேதங்காணுகுறபடியால் தியானத்திலும் தோத்துதலில்லாமலிருப்பது விருதா அத்தனாஷு
 னதுகளில் தோத்திரபேத மில்லாவிட்டாலும்காரணப்பிரபஞ்சமிருப்பதாலொருவனுக்
 ப்தியில்ஸ்தூலஸ-சூக்ஷ்மப்பிரபஞ்ச மில்லாவிட்டாலும்காரணப்பிரபஞ்சமிருப்பதாலொருவனுக்
 கும்ஆக்மாபேதமில்லைசமாதியிலிருந்துஎழுந்திருந்தவனுக்கும்உலகம்தோத்துகுறபடியால்அ
 லும்காரணப்பிரபஞ்ச மிருக்கின்றனவே எனில்எழுந்திருந்தவன் உலகத்தைஎப்போதும்பொய்
 என்றெபார்க்குரபடியால்குத்தமில்லை அந்தக்காரணத்தையும்வேரையாக வல்லவாய்க்குற
 பின்னும்தன்னத்துக்குமுன்னுண்டானஜகன்மித்தியாத்துவநிச்சயமானதுஒருவனுக்கும்புருஷ
 ர்த்தத்தை உண்டிபண்ணாதுபிர்ம்மத்தை சிரவணம்செய்தமாதிரித்திலுத்தியித்தைஎன்றுஎன்
 னுகுறான் திருவ்விமயமுதலானதுகளில் மோகங்காணுகுறபடியால் அத்தன்னக்கா லென்ன

பிரயோஜனம் திருச்சியானுவித்தத்தில் நிஷ்டையுள்ளவனும் மனனத்திலாருட மனதுள்ளவனு
மானபுருஷனோவெனில் ஜகத்பொய்யென்றெண்ணுகுறன் அவனிடத்தில் மொகமுமில்லை
ஆகையால் திருச்சியமான சகல்பிரபஞ்சத்தின் தோத்தாமையை குடுக்கின்ற உத்தமமான
மனனத்தையே நித்தியம்செய்யவேணும் மனனத்தின் அவஸானத்திலொன்றும் தோத்தரது ஆ
கிலும் அவனிடத்தில் ஜிவத்துவமானது மரைவர்கிருக்கின்றன ஓய்விதியே பிரகிருத்தியானத்
தாலுண்டாகுர விஞ்ஞானத்தால் யதிகளுக்குக் கிரமமுத்தியானது சுருதியில் சொல்லப்பட்டி
ருக்குது மனனவிஞ்ஞானியுடன் பேசுகிறதில் சிரவணஞானியானவன் ஊமையாகுறன் ஆகை
யால் சிரவணஞ்செய்தபின் அவச்சியம் மனனம் செய்யாமலிருந்தாலந்த சிரவணமும் வியர்த்தந்
தான் சிரவணஞானத்தால் பிரம்மலோகத்தை அடைந்தவன் திரும்பிவறமாட்டானென்று வே
துக்குத்தான் பிரம்மலோகத்துக்குபோக வேண்டியதேதவிர விசேஷமனன விஞ்ஞானிக்குபோ
கவேண்டியதுகூடஇல்லை சிரவணமனனஞ்ஞானவிஞ்ஞான மத்தவன் சுருதிஸம்பந்தமத்ததும்
கூர்மையுள்ள புத்தியால் செய்யப்பட்டதும் அத்தபுமுமான வெகுதர்மங்களால் கிருதார்த்த
னாகான் ஐ-ஒஷ்டபுத்தியுள்ளவர்களால் ஆத்ம ரிச்சயித்துக்காக சுருதிஸம்பிருதி புருணவசனங்
களுக்கனுவயம் வருகிறவரைதர்க்கம் செய்யத்தக்கது இது பஹிரங்கமாகையால் கௌணம்
ஓய் தாமரைப் பூவிலுண்டானவரே பின்னுமலகத்தோத்துதலத்தாத்ம ஸமாதி நிஷ்டை வரை
செய்யத்தக்கனதர்க்கம் அந்தரங்கமாகையால் முக்கியம் இப்படி அப்பய்ய திக்ஷிதரால் மொழி
பெயர்க்கப்பட்ட குருஞ்ஞானவாஸிஷ்ட தத்துவஸாராயண சந்திரிகையின் ஞானகாண்டத்தின்
ச - வது பாதத்தில் கக - வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

கக - வது அத்தியாயம்.

இனி நானெதுனால் ஸம்யக்ஞானியாகி ஜீவன் முக்தனாவானே அந்தஅத்தபுதமான நி
தித்தியாஸனத்தைச் சொல்லப்போகிறேன் அந்தசிரவணமனனங்களால் ஸம்சயமத்த அந்தத்
தில் நாட்டப்பட்ட சித்தத்துக்கு இரண்டாவது விருத்தியத்திருப்பதே நிதித்தியாஸனமென்று
சொல்லப்படுகிறது எதுனால் விபரியமென்ற பிரதிபெந்தம்விருத்திக்கிறதோகாரணத்தேகநா
சமும் ஆகுமோ அதே நிதித்தியாஸனமென்று சொல்லப்படுகிறது ஸஜாதியமான பரப்பிரம்ம
த்தியான உபாஸைரூபமான எதுக்குமனனமானது அங்கமோ அதே+து நான் அனங்கனும்
ஸச்சிதானந்தனும் ஸ்வயம் பிரபையுள்ளவனும் துவைதமத்தவனும் ஆகுரோனென்றுசப்தங்க
ளர்கோரப்பட்ட அதே+து பிரம்மவிருத்தியின் பரம்பரை அடையாளமுள்ளதாகனது சிலா
கிக்கப்படுகிறதோ அபானுவரணத்தை நசிப்பிவிக்கிறதோ அதே+து எதுனால் காரணத்தேகத்தி
விருந்துகிளம்பிசம்பிரஸாதனென்றஜீவன்பரஞ்சோதியை அடையுக்கிருனே அதே+து பிரம்மா
அய்யா பிரபுவே ஸர்வவிருத்தியுமத்த ஸம்பிரஸாதனென்ற ஸுஷுப்தஜீவனுக்கு தேகத்தினி
ருந்து கிளம்புகிற செய்கை எப்படிக்கும் உலகத்தில் பிறுஞ்ஞானென்ற சுஷுப்த னெருவனு
மொருவிடத்திலும் சேஷைசெய்யக்கானேமே காரணரூபமான கர்திருத்துவமானதுகிளம்பு
கிறகர்மத்தில் திரமுள்ளதாகாதே விருத்தியுள்ளதைஜஸனுக்குக் கூடபரவசத்துவமிருப்பதா
ல் சொல்லிய கிளம்புகிறகர்மத்தில் கர்திருத்துவம் காணவில்லையே அப்படியிருக்கரிச்சலனை
பிறுஞ்ஞானிடச்சிலதெப்படிக்கூடும் பரஞ்சோதியில் சேர்க்கையானது ஸுஷுப்தனுக்கே சுரு
தியில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது புத்திசாஸியும் சுருதியை உபேகிச்சக்கூடாது ஆகையால் ஸர்
வாசாரியுறான பிரபுவே நிதித்தியாஸன விஷயமான இப்படிப்பட்ட ஸம்சயத்தை கருணையுடன்
தாங்கள்சேதிக்கவேண்டியது "புரீகுருமுர்த்தி- ஓய் பிரம்மாவே உம்முடைய இந்தபிரசினம் ந

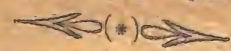
ல்லதுதான் சொல்லுகுரேன்கேளும் இப்படிப்பட்டப் பிரசினம்செய்குரசிஷ்யர்களைன்கு
ரேம்பவும்பிரியமுள்ளவர்கள் மனனம்வரையுள்ள ஸாதனங்களால் ஸம்ஸ்கரிக்கப்பட்ட விசுவ
னென்றஜீவன் ஜாக்கிருவஸையுள்ளவ நென்றுபிரஸித்தது பிறுக்குறன் ஜீந்தவிசுவனை
ஜஸனுடன் கூடியிருக்குர ஸுஷுப்தனுபிறுஞ்ஞான ஜீவனை தேகத்திலிருந்து கிளப்பி ஜோதி
த்தியானத்தால் பரத்துக்கும் பரமானஜோதியை சேர்ப்பிவிக்குறன் ஸம்ஸ்கார ஸத்தவிசுவனை
க்காட்டிலும்தைஜஸன் அதிகனாக சொல்லப்படுகுறன் அப்படிப்பட்ட தைஜஸனைகாட்டிலு
ம்பிறுஞ்ஞான் பெரியவன் அந்தப்பிறுஞ்ஞானக் காட்டிலும்ஸம்ஸ்கரிக்கப்பட்டவிசுவன்பெரியவ
ன் ஸாதகர்களுக்குள்ளுத்த மனனஇந்தவிசுவன் ஸ்வதந்திரானுகையால் அவித்தையாலுண்டான
சகலவிசுவங்களையும் நசிப்பிவிக்குரதில் ஸாமர்த்தியமுழுவன் எப்படிவிவோதியுள்ளவன்பா
லனாகிலும்பெரியவனென்று சொல்லப்படுவானே விவெகாதியத்தவன் பெரியவனாகிலும் பரவ
னென்றுசொல்லப்படுவானே இப்படிபிரகிருதவிசுவன் நிதித்தியாஸனகர்ம முள்ளவனாகி
வும்பெலமுள்ளவர்களாலும் தைஜஸப்பிறுஞ்ஞான தன்னாலேயே கிளப்புகுறன் மைத்திரே
யினன்றதன்னுடையபாரிக்குதெரிசனாதி நாலுஸாதனங்களையும்கிரமமாகஉபதேசித்தயானுருவ
லக்கிய மகரிஷியானவர் திரும்பவும்இந்தநிதித்தியாஸனத்தைஉபதேசித்திருப்பதாலவருக்கீதில்
பிகவும்அந்தரங்கமென்றுகாணுகுறதுபிரம்மா பித்தியானரூபமானநிதித்தியாஸனகர்மத்தை
சிலர்கள்போகத்துக்காகவென்றுஎன்னுகுறர்கள்அவர்கள்அபண்டிதர்களல்லவாஇன்னம்சில
ர்களிந்த நிதித்தியாஸனமானதுமனதின் கர்மமாகையால் மோக்ஷ மானது கர்மமத்தாலுண்
டாகாதாகையாலும் யோகரூபமாகையாலும் அபேதத்தியான யோகமாகையாலும் முக்கிய
யில்லை இதுசுத்தமனதின் கர்மமாகையாலும் அபேதத்தியான யோகமாகையாலும் முக்கிய
மென்றே ரிச்சயித்துக்கொள்ளும் நிதித்தியாஸன நிஷ்டையுள்ளவன்ல்லவா அபரேஷ்டமாக
ப்பிரம்த்தை அடையுக்குறன் இதைமுக்கி மென்றெண்ணினாலவனுக்கு கோடிகல் பங்கிலும்
முத்திகிடையாது நான் அகண்டன் நான் அனந்தன் நான்சிதானந்தன்நான்அத்வயன் நான்ஸத்
கியஞ்ஞானஸ்வரூபன் நான் அனங்கன்நான்ரொஞ்சனன்நான்நிர்க்குணன்நான்ரீரம்சன்நான்ரீரம்
லன்நான்பரனுக்கும்பரன்நான்ரீரதாரன்நானேகன்நான்ரிச்சலாத்மநான் அத்தபுதன்நான்ஸர்வ
வியாபகரூபன் நான்பிரஞ்ஞானகன்லக்ஷணமுள்ளவன்நான் ஆகாரமத்தவன்நான்பெரியவன்
ன்பாபம்முதலானதத்தவன் நான்பரஞ்ஜோதிருபமுள்ளவன்நான்பிரபுநான்ஸ்துலமத்ததுமுத
லானதர்மங்களுள்ளவன் நான்திருச்சியத்துவமத்தது முதலான தர்மமுள்ளவன்நான்மத்திய
ன்னஸ-ஒரியதுல்யப்பிரகாச முள்ளவன் ஏங்கும் பரம்பின ஸ்வரூப முள்ளவன் நான்ஸ-ஒரி
யன்முதலான ஜோதிகளையும் விளங்கச்சொய்குரவன் நான்போக்குவரத்தத்தவன்நான்ஸர்வ
தோஷங்களும்த்தவன் நான்நிஷ்கிரியன் நான்கேவலாத்மா நான்நித்தியானந்தரஸனாகுரேன
ன்றிப்படிபாவனையாகுர நிதித்தியாஸனத்தை ஆகரவுடன் செய்குரவன் தன்னமிருகத்தை அ
டையுவானல்லவாசிலர்கள்நிதித்தியாஸனயோகத்தால் சுத்தசித்தனான நரன்பின்மகாவாகியநி
ரவணங்கனிலகாரியாவானென்று சொல்லுகுறர்கள் இது எப்படிசரியாகும் அந்தியமான
விபரியாஸப்பிரதிபெந்தம் நசித்தபின்னுதிப் பிரதிபந்தமான அஞ்ஞான மெப்படிநசியாமலிரு
க்கும்அசுத்தி அஞ்ஞானம் ஸம்சயம் விபரியமென்ற நாலுப்பிரதிபந்தங்களும் தெரிசனம்சீர
வணம்மனனம் நிதித்தியாஸனமென்ற நாலுஸாதனங்களால் கிரமமாக நிவிருத்திக்குரதகன்ல
லவா ஆனல்காரணம் நசித்தும்காரியம் கொஞ்சகாலமிருக்கு மென்று பிரஸித்தமாயிருப்பதா
ல்விபரியம் நசித்தும் அஞ்ஞானம் நசியாமலிருக்குமெனில்கேளும் ஓய்தாமரபூவிலுண்டான
வரேதார்க்கிகர்களால் சொல்லப்பட்ட இந்தமத மிவ்விடத்தி லுபயோகப்படாது மன்னில்
லாதபோது கடமில்லாமை காணுகுர தல்லவாமுதலாவது அனந்தரூபமான அஞ்ஞானம்நசி
த்தபோது பின்சித்திக்கவேண்டிய தொன்றுமில்லாத்துனால் சிரவணத்தை காட்டிலு மன்னி

யமொன்றும் செய்யவேண்டியதில்லை யெனின்கேளும் பிரதிபெந்த அஞ்ஞானமென்றுப் பூலாஞ்
ஞானமென்று மஞ்ஞானமிரெண்டிவிதமுண்டு அதில் முதலாவது அஞ்ஞானம் தான் சிரவணத்தால்
நிவிர்த்திக்கும் விபரியயமென்ற இரெண்டாவது நிதித்தியாஸனத்தால் லன்றிமைத்தொன் றுலும்
வித்துவானுக்கும் கூட நிவிர்த்தியாகாது பூர்வஜன்மத்தில்கொஞ்சம் விபரியயம் சேஷித்திருந்தது
ஒலபுனர்ஜன்மத்தை அடைந்தவனுக்கு ஒருதரம் சிரவணத்தினபேகையுண்டாகுமெனில் சதுர்
முகரேகேளும் இந்த ஜன்மத்திலொருதரமாவது சிரவணமபேகிக்கப்படுமுகில் அப்போது ஒரு
தரம் மனமும் ஒருதரம் நிதித்தியாஸனமும் அவச்சியமபேகிக்கப்படும் உத்தமாதிகாரிகளா
கிலும் மனனத்தியானங்களன்றி தன்னபரேகைஞ்ஞானமுண்டாகாது எந்தஸாதனத்தாலெந்தபி
ரதிபந்தம் நிவிர்த்தித்தொது அநினசேஷமும் அதின் சேஷத்தாலேயே நிவிர்த்திக்குமென்றது
கம் தத்துவத்தை அறிபாதவர்கள் சிரவணம்பண்ணட்டும் ஸம்சயமுள்ளவர்களும் மனம்பண்ண
ட்டும் விபரியயமுள்ளவன் நிதித்தியாஸனம் பண்ணட்டும் விபரியயமத்தவனுக்கு தியானமே
து என்றசுருதியாலும் சொல்லியகிரமந்தான் அறிப்படுகிறது நிதித்தியாஸனம் செய்யத்தக்க
காகையால் அதுஸகுணந்தானென்று சிலர்கள் சொல்லுகிறார்கள் அதுவும் அஸம்ஞ்சஸந்தா
சைருகிகளில் வெகுவாக நிர்ஞுணப்பிரம்மத்துக்கும் தியேயத்துவம் சொல்லியிருக்குரதைப்
பாரமல் சொல்லுகுரவர்களுக்குத் தரம்சொல்லுவதிலென்னபலம் இதென்று தன்னேத்தவிர
வேரையாகத்தியானம் செய்யத்தக்கவஸ்துவானது பிரகிருத்தமாகிப்போது அப்படிச் சொல்
லாம்நானென்று தியானஞ்செய்யத்தக்கபரப்பிரம்மல்லவாபிரகிருதம் ஆகையால் ஸகுணமே
ன்றபுத்தியை ஒருக்காலும் நிர்செய்யக்கூடாது நிதித்தியாஸனத்துக்கு விஷயப்பட்ட அகண்ட
சித்ருப்பிரம்மத்தினிடத்தில் அகண்டஸச்சிதானந்தப் பிரத்தியயத்தின்பரவாகத்தாலநிவிகல்
பழம் ஆத்மவித்தையு மானஸம்வித்தென்ற விருத்திஞ்ஞானமேசேஷிக்கின்றன நிதித்தியாஸ
னநிஷ்டையால் உண்டாகுர அகண்டாகாவிருத்தியல்லவா விசுத்தஸம்வித்தென்று சொல்லப்ப
பட்டது ஜீவனுடைய ஸம்ஸார பெந்தத்தை நிவிர்த்திசெய்யும் இந்தநிதித்தியாஸனநிஷ்டையான
து பிரம்மாகாரமனே விருத்திப்பிரவாக ரூபமாகையால் கர்ம்மமாகாது கர்ம்மமென்றெண்ணத்
தால் அதில் விஸப்படுவானுகி லந்தபுருஷன் மகாபாபியென்றெண்ணத்தக்கது யாதிருத்தியெ
யபேதமிருப்பதை எண்ணி அதை உபேகிப்பானுகில் அவனை தூர்புத்திக்கார னென்றெண்ணத்
தக்கது அத்துவைதத்தை அடையச்செய்யின்ற அந்தநிஷ்டையில் துவைதமென்ற எண்ணமுள்
க அந்த அஸத்துக்கு உத்தபத்திஸாங்கரியத்தை வித்துவானெண்ணத்தக்கது நிதித்தியாஸனம்
செய்யபாதவனுக்கு அத்துவைதாத்மதெரிசனமுண்டாகுமுகில் அப்போது பிரகாசமில்லாமகிரு
ளநிவிர்த்திக்கும் நி+குஸம்ஸாரமோக்ஷமாகுமுகில் அப்போது அன்னபரானுகியத்தவனுக்குப்
பிரகாதம் முதலானதுண்டாகாது நி+குவிபரியயம் நிவிர்த்திக்குமுகில் அப்போது ஒளஷதக்கிரக்
கமன்றிரொகம் நிவிர்த்திக்கும் ஆகையால் ஓய்விதியே ஸத்யோமுக்கி இச்சையுள்ளவர்கள் சக
லத்தையும் விட்டு நிதித்தியாஸனத்தையே ஆகரவுடன் செய்யத்தக்கது எதுவுண்டான கு
யத்தியானது தேகாதிஸாக்ஷியும் நித்தியமுமாகி இந்தஜீவனுக்கு பூர்ணத்துவத்தை தன்னுலடை
பிரதிபும் இந்தஜீவனை நிர்விகல்பவஸ்துவை சேர்ப்பிவிக்குரதோ அந்த+பரம்-ஸம்யக்தெரிச
னத்துக்குகாரணங்களான ஸாதனங்களுக்குள்ளேது ஸ்வப்பிரதானமு மங்கியும் தேகத்திலிருந்
துறுதமாவதுக்கு விவொகத்தை உண்பெண் னுருரதுமாகுமோ அந்த+பரம்-இவ்விடத்தில் ஜீவன்
முக்கிவித்திருந்ததற்கும் பிறுண உத்திருந்திமுதலானது வித்தியாமகிருக்குரதற்கும் எதைத்
தவிரவேரை ஒன்றும் அதுஷ்டிக்கத்தக்கதில்லையோ அந்த+பரம்-எதைநிர்வி சேஷபரப்பிரமொ
பாஸனமும் கைவல்யத்துக்கு முக்கியஸாதனமுமாக வேதாந்தங்கள் சொல்லுகுரது களோ அந்
த+பரம்- இதேதுமுத்தனுலடையத்தக்கன அகண்டகர ஸஸத்தியும் எதினஸமாப்திகாலத்

தினுண்டாகுரதோ அந்த+பரம்-பிரம்மா-அய்யா உத்தமகுருவே தியானத்தால் பிரம்மமடைய
த்தக்கதாகிலப்போது மனதினஸம் பந்தப்பட்டபடியால்கடா நிகழ்ப்போல் பிரம்மமும் அசேத
னமாகுமே சிதாபாஸன ஜீவனுக்கு அசேதனப்பிறுத்தியில் அனந்தத்தைத்தவிர வேரைபல
நதைநான் காணேன் விதாரமுள்ளமனதா லுலகத்திலெதுசித்திக்கப்படுகின்றனவோ அதெல்லா
ம் நாகமுள்ளதாகவேகாணப்படுகின்றனஎப்படி விதவையானவன் தியானத்தால் பந்தாவைபா
ப்பாளோ அப்படித்தியானத்தால் ஸாக்ஷாத்கரிக்கப்பட்டபிரம்ம மும் பொய்யாகும் ஆந்தவிதவை
யானவன் வெகுதரம் தியானித்தபோதிலும் பந்தாவை வித்தியமாகஎப்படி அடையமாட்டானோ
அந்தபிறுதிபாவிசமான தெரிசனமும் ஸத்திரமாகாதோ அப்படியறித்தக்கது ஆகையால் மனக்
கர்மத்தாலடையப்பட்ட வஸ்துவும் அப்பிரம்மமென்று நிச்சயம் அல்லது ஸகுணப்பிரம்மமாகு
மென்று எனக்குத்தொத்துருது (புரிருமுர்த்தி) மனதாலடையத்தக்கதெல்லாம் அசேதனமே
ன்றநியமமில்லையேசேதனமானப்பிரம்மமும் மனதாலடையத்தக்கதென்று காணப்படுகுறமனதா
லேயே இதடையத்தக்கது இவ்விடத்தில் நானில்லை எவ்வநாவாகப்பார்குறானே அவன்ம
ணத்தின்மேல் மரணத்தையடையுவானென்றது முதலானசுருதிகளால் நிர்ஞுணப்பிரம்மமும்
மனதாலடையத்தக்கதென்று சொல்லப்பட்டிருப்பதால் சொல்லியருத்தமெவ்வளவும் நேரிடா
து அசுத்தமானமன்றால் சிந்திக்கத்தக்கவ ஸ்துதான் விநாசமாகும் பிரம்மமானது விசுத்தமா
னதுதான் சிந்திக்கத்தக்கதாகையால் அதுவிநாசமாகாதுபதியின் தேகம் அக்கினியாலெரிக்கப்
பட்டபடியாலும் பரமாத்மாவானவன் நித்தியனாகியிருக் குரபடியாலும் பிரகிருத்தத்தில் விதவை
யின் திருஷ்டாந்தந் கூடாது பரமாத்மா நித்தியனாகிலவனுடைய தியானமெதர்க்கெனில் கேளும்
தன்னிடத்தில் மரைநிருப்பதால்து பிரகாசக்குரதர்க்கென்றறியும் தலைகமுதலான அவயவங்
க்ருடன்கடியமூர்த்தியானது தியானம்செய்யத்தக்க தென்று சொல்லப்பட்டால் அப்போது மன
நால்கியானம்செய்யப்பட்ட அதுஸகுணமென்று சொல்லலாம்வேவிடத்திலுரவெனில் அமுர்த
மும்சகலாதாரமும் அகண்டானந்தலக்ஷணமும் நிர்விசேஷமுமான பரப்பிரம்மமே த்தியானம்
செய்யத்தக்கதாக சொல்லப்படுகின்றன ஆகையால் ஓய்தாமரபூவிலுண்டானவரே அசேதனத்து
வம்முதலான சங்கையவிட்டு எப்போதும் பிரம்மத்தியானத்திலேயேபத்தும் பிரம்மாந்மைக்
கியஸித்திக்காக நிதித்தியாஸனத்தையே எவன்செய்குறானே அவனைருத்திரர் கூடநமஸ்கரி
ப்பார் விபரியாஸமென்ற பிரசித்தமானபிரபலஞ்ஞானது நிதித்தியாஸனமன்றிரிவிருத்தி
காது அபானுவரணமென்று பிரசித்தமானபிரபலஞ்ஞானது நிதித்தியாஸனமன்றிரிவிருத்தி
காது பூர்வஜன்மத்தில் நிதித்தியாஸனம் செய்திருப்பதாலிப்போது அதவேண்டாமென்றும
ப்புத்திக்காரனசொல்லுகுறன் அப்படிபூர்வம்செய்திருப்பானுகில் அப்போ தேமுக்கிதடைத்தி
ருக்குமே திரும்ப ஜன்மமெப்படியாகும் பூர்வஜன்மத்திலவனுவிந்த நிதித்தியாஸனம் செ
யப்பட வில்லையென் பதர்க்கு அவனுடையஜன்மமே பிரதியக்ஷப்பிரமான மாகியிருப்பதால்
என்ன சம்சயம் அந்தியப் பிரதிபந்தமான விபரியயம் நசித்திருக்குமுகில் திரும்பஜன்மம்
வருகிறதற்கு காரணமொன்றுமில்லை விசேஷமென்ற பிரகிபந்தமோ வெனில் திருஷ்டாத்ம
துக்கு மாத்திரம் காரணமாகுமே தவிர ஜன்மத்துக்குக்காரணமாகாது பூர்வஜன்மத்தில் நிதித்
தியாஸனம் பூர்ணமானவித்துவானுக்குபிறுபந்தகர்ம்முண்டு அதுவும் அப்போதேதன்னுல்
சித்திருக்கும் ஆகையால் பூர்வஜன்மத்தில் பிரம்மத்தியானம் கெயதாச்சதென்ற வசனமானது
வஞ்சனையாகும் அந்தவசனம் ஒருதரம் சிரவணமாதிரத்தால் ஸாக்ஷாத்காரம்சித்திக்குமென்று
விவாதிக்கிறவர்களிடத்திலேயே இருக்கட்டும் தியானத்தால் சித்தவிசுத்தியும் ஆத்மஸாக்ஷாத்
காரமும் விசேஷபரிவிருத்தியுமுண்டாகுமடியால் மந்த மத்தியம உத்தமர்களாலும் செய்யத்
தக்கன இந்ததியானத்தை நீரப்பொழுதுமசெய்யும் பிரம்மைக்கியததியானம்செய்யாதபுருஷ
னுக்கு சித்தநாகமொருக்காலுமுண்டாகாது ஓய் பிரம்மாவே அக்கினியில்சேர்ப்பிவித்தப்பட்ட

கர்பூரகண்டத்துக்கல்லவாலயம் காணுகிறது வேதாந்த நிஷ்டர்களும் என்னுக்கிரகம் பெத்த
வர்களுமானஸத்யோ முக்திஇச்சையுள்ளவர்கள் தான் அத்துவைதப்பிரம்மாத்மத்துவத்தைபி
ரதிபாதிக்குற இந்த நிதித்தியாஸனத்தை ஸர்வதா ஆச்சிரயிப்பார்கள் அகண்டநிர்விகல்ப்பபிர
ம்மத்தினிடத்தில் சித்தத்தை அர்பணம்செய்கிறதே நிதித்தியாஸன மென்றுசொல்லப்படுகிறது
அதைப்பிரம்மாத்மவித்தானவன் ஸர்வதா அப்பியசிக்கவேண்டியது நிதித்தியாஸனம்செய்யாத
வனுக்குமனது பிரசன்னமாகாது இந்திரியங்கள் ஸ்திரப்படாதுகள் பிரணாங்கள் வசப்படாது
கள் அடிக்கடி ஜன்மம்வருகிறபடியால் தேகமும் ஸ்திரமாயிருக்கும் ஞானியானவனின் நிதித்தி
தந்தான் நான பிரம்மமாகுளேன் பிரம்மமாகுளேன்று மகாவாக்கியார்தானு ஸந்தானத்தை
எவன் நியமத்துடன் செய்குருளே நிதித்தியாஸனம் செய்கிற அந்த புத்திசாலியை மகா ஜனங்
களும் சகலதேவர்களும் சிரத்தையுடன் பூஜிப்பார்கள் அது நீ ஆகுருயென்ற மகாவாக்கியமா
னது சிரவணத்திலெப்படி ஆதரவாலெடுக்கப்பட்டுதோ அப்படி நான் பிரம்மமாகுளேன்ற
மகாவாக்கியமானது நிதித்தியாஸனத்தி லெடுக்கப்படுகின்றன இந்தவாக்கியமானது நிதித்தியா
ஸனத்தையும் போதிப்பிவிக்கிறது பிரம்மத்துக்கும் ஆத்மாவுக்கும் ஐக்கியத்தைச்சொல்லுகிற
துமாக ஸபஷ்டமாகக்காணப்படுகிறது இந்த நிதித்தியாஸனத்தைச்செய்யாதவன் நான் பிரம்
மாகுளேன்றவாக்கியத்தை சிரவணம்செய்தபோதிலும் முகத்தியை அடையமாட்டான் ஆகை
யால் புத்திசாலியான மனுஷ்யன் ஸர்வப்பிரயத்தினத்தாலும் முதலாவது ஆத்மானவதெரிசித்து
இரண்டாவது சிரவணம்செய்து மூன்றாவது மனனம் செய்து பின் ஜனமத்த இடத்தி லிருந்து
கொண்டிரான் பிரம்மமாகுளேன் நான் நித்தியனாகுளேன் நான்பூர்ணனாகுளேன் நான்விமலனாகு
ளேன் நான் ஸ்வயம் பிரகாசனாகுளேன் நான் நிதித்தியானந்தகனனாகுளேன் நான் அகண்டாகா
ருபனாகுளேன் நான் அகண்ட ஆகாசத்துல்லியனாகுளேன் நானுள்ளும்வெளியுமத்தவனாகுளேன்
நான் பிரஞ்ஞானகலக்ஷணனாகுளேன் நான்நிச்சலனாகுளேன் நான் நிரம்சனாகுளேன் நான்
நிர்குணனாகுளேன் நான் நிஷ்கிரியனாகுளேன் நான்சர்வஅவஸ்தைகளும்த்தவனாகுளேன் நான் த
ன்மகிமையிலிருக்கிறவனாகுளேன் என்றிப்படிவேதாந்த சப்தார்த்தங்களை அனுஸந்தானம் செய்து
ஸத்தியோ முக்திக்காக மகாவாக்கியத்தை ஸ்திரமாக அப்பியாஸஞ்செய்யவேண்டியது சிரவண
மனனபூர்வகமான நிதித்தியாஸனமே பெரிதென்று சகலவேதாந்த வாக்கியங்களாலும்சொல்ல
ப்படுகிறபடியால் அதை அனுஸரித்தால் தான்இந்ததேகமிருக்கும்போதே ஆத்மவித்தைஉத்தி
க்கும்அவனேஜன்மம் முடிந்தவன் அவனேஸத்தியோவிமுக்தன் ஓய்பதம்யோனியே இப்படி எ
னவசனங்களால் முமுக்ஷுவானசிஷ்யவர்களுக்குஸம்ஸாரமுக்திக்குரூபதெசியும் சிரவணம
னனங்களாலுண்டான ஆத்ம விஞ்ஞானமுள்ளமகான்களின்தத்தியானத்தை எப்பொழுதும் செ
ய்யட்டும் இப்படி அப்பய்யதிக்கிறால் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட தத்துவஸாஸுயண சந்திரிகை
யில் ஞானகாண்டத்தின் ச வது பாதத்தில் ௧௨ வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

௧௨ - வ து அ த் தியாயம்.

பிரம்மா-அய்யாஜகக்குருவே தெருசனுகிராஸாதனங்களையும் தங்கள்முகமாகேட்டு
நான்கிருதார்த்தனாபடியால் தங்களுக்கு அடிக்கடி நமஸ்காரம் செய்குரேன் எனையுள்ள
டைந்துபிந்தியானத்தால் புருஷன்கிருதார்த்தனாவானே அந்தஅத்தியாத்ம வித்தையைத்தா
னேஎனக்கு உருதிப்படுகாதர்க்காக திரும்பவும் சொல்லுங்கள் - ஸ்ரீகுருமூர்த்தி - ஆத்தியாத்
மிகம முதலானதாபத்திரயத்தால் பிடிக்கப்பட்டமிகவும் துக்கமுள்ளவனும் பத்துவயஸ்ஸுள்
ளவனும் பிரம்மசாரியுமான ஒருகுமாரன் சாந்தரும் பெரியவருமான ஒருகுருவைச்சேர்ந்து

பிரசினம்செய்தான் அந்தஅர்த்தத்தைஉமக்குச்சொல்லுகுரேன் ஓய்பதம்ஜரே ஸாவதானமாக
க்கேளும்-சிஷ்யன் - துக்கங்களுக்கிருப்பிடமான ஸம்ஸாரமொன்று பெரிதாகக்காணப்படுகா
து அதின்ஸ்வரூபத்தையும் அதின்நிவீருத்தி உபாயத்தையும் நான்சிந்தித்துப்பார்த்தும் அறிய
வில்லை ஆகையால் ஸம்ஸாரத்தைக் கடரஉபாயத்தை எனக்குபதேசித்து புருஷார்த்தத்தைநா
ங்களேஸாதித்துத்தரவேணும்-“குரு” ஹேகுழந்தயே வேதாத்தியயனம் செய்தவனல்லவான்
னேஇப்படிபிரசினம் செய்யத்தக்கவன் உன்னாலெவ்வளவு வெதம் அத்தியயனம் செய்யப்ப
ட்டிது அதைச்சொல்லு “சிஷ்யன்” அய்யாகுருவே உபனிஷத்துக்களைத்தவிர மைத்தஸை
வேதங்களையும் அத்தியயனம் செய்தேன் வேதாந்தங்களை அப்பியாஸஞ்செய்விக்குர நரே
ததமருலகத்தில்துர்ல பரல்லவா “குரு” நல்லதுசிஷ்யனே நீ இதுமுதல் நம்முடைய கிரகத்தி
ல்தானேஎதேஷ்டமாக புஜித்துதேகத்தையும் இரெகித்துக்கொண்டு வேதாந்தங்களை அத்திய
யனம்செய் என்றிப்படி குருவசனத்தைகேட்டு அந்தசிஷ்யன் வெருவியந்துடன் ஈசாவாஸ
யம்முதலானசகலஉபநிஷத்துக்களையும் வெருசுக்கிரத்தில்அத்தியயனம்செய்தான் பின்ஸத்குண
ங்களுடன் கூடினவனும் குருசச்சுருஷையில் பத்தினவனும் விவெகாநிகளுடன் கூடினவனு
ம்சாந்தனுமான அந்தசிஷ்யனே குருவானவொருளுள் செரனார் ஸம்ஸாரமெடுத்துக்குண
ஷதமானது கோடிஜன்மங்களில் செய்தபுண்ணியங்க ளாலடையத்தக்கது அதாவது ஸர்வவே
தாந்தஸாரமும்சம்மான என்வசனந்தான் அதைக்கேள் ஸத்தான அத்துவைதப்பிரம்மமே முன்
னாயித்தென்றும் இந்தஜகமெல்லாம் முன்பிரம்மமாகவே ஆயித்தென்றும் இதைத்தவிரபார்க்
குரவன்கேழ்க்குரவன் அன்னியனில்லைஎன்றும் எவ்விடத்தில் ஸர்வமாத்மாவாகவே ஆயித்
தோஅவ்விடத்திலெதுவு லெதைப்பார்ப்பானேன்றும் வெதாந்தவாக்கியங்களால் சொல்லப்
பட்டும் கெவலமும் நித்தியமும் பரிபூர்ணமும் நிர்மலமும் அகண்டஸ்சிதானந்தகளும் நிச்
சலமுமான பிரம்மத்தினிடத்தில் அதினிஷ்டணத்தாலிந்த உலகமெப்படியுண்டாயித்தோ அப்
படிஉனக்குச்சொல்லுகுரேன் ஸாவதானமனதுடன்கேள் அனாதியும் பிரம்மத்துக்க பின்னமு
மானமுலப்பிரகிருதி சொல்லப்படுகாதுஸத்துவம் இரெஜஸஸு-என்ற முக்குணஸாம்மியமு
ள்ள அந்தபிரகிருதிசத்தியும் இரெண்டுவிதமாயித்து சுத்தஸத்துவப்பிரதானமான மாயைஸ்
துஅதில்பிரதிபிம்பித்த சைதன்னியும் அதைவசப்படுத்திக் கொண்டெலகத்தைவிரிஷ்டக்கு
துஅதுஈசவானென்று சொல்லப்படுகாது தமஸஸத்துவப்பிரதானமான இரெண்டாவது சசத்
திஅவித்தைஇதில் வசப்பட்ட சைதன்னியும் ஜீவனென்றும் கர்தாபொகத்தரவென்றும் வெரு
விதமாகச்சொல்லப்படுகாது அந்தஸம்ஸாரியானஜீவன் அஸங்கனை அந்தஅந்தரியாமியென்
ராஈசவானலேவப்பட்டு ஜாக்ரதஸ்வப்னம் ஸுஷுப்த்திஎன்றமூன்றுஅ வஸ்தைகளிலும்
யெதெதைச்செய்குருளே அதைச்சொல்லுகுரேன்கேள் இதுபுருஷார்த்தத்துக்குமுகியஸா
கனம் நீஸுஷுப்த்தியில் அவித்தையாலவமானப்பட்டு மாணத்தை அடைந்தவனைப்போலி
ருக்குருயல்லவா தாங்கிஎழுந்திருந்தபின் ஸுகமாக்துங்கினென்னுன்மையும்அறியேனென்று
ண்ணமுண்டாகுரபடியால் ஸத்துஆனந்தம் அஞ்ஞானமாவது பிரம்மம் இல்லைஎன்றும் விள
ங்கவில்லைஎன்று மிரண்டுவித ஆவரணங்களுடன் கூடியது நான்கர்த்தாபோக்தா வென்றுவெ
ருவித ஆபத்துடன் கூடியதுமாகும் ஸுஷுப்த்தியில் பிறுஞ்ஞனென்று பேருள்ள அந்தஜீவ
களுக்குவெரு ஜன்மங்களில் ஸம்பாதித்தா ரம்பித்தகர்ப்பலங்களின்போகத் துக்காகக்
தேகம் ஸிரிஷ்டிக்கப்பட்டது காரணமென்றும் ஆனந்தமயகோசமென்றும் சொல்லப்பட்ட
ந்நியதேகத்திலிருந்து நானென்னுடைய தென்றவிருத்தியுடன் கூடவேஉண்டானபுத்தியானத
வாஸனாமயங்களான வெருவிதஉலகங்களை ஸிரிஷ்டித்து கரையத்தஸுகத்துக்களை இந்த
வனுக்குச்செய்குரது அந்தபுத்தியினுத்பத்தியையும் அதின்ரூபத்தையும் அகிஸ்ஸாமக்கி
ளையும்சொல்லுகுரேன் அவித்தையின்முக்குணத்தாலுண்டான ஆகாசாதிபஞ்ச பூதங்களிலும்

அந்தந்தஸ்துவகுணங்களை சேர்த்து அந்தக்கரண மென்றாயித்து சொல்லியபஞ்ச பூதங்களால்
கிராமமாகவெவ்வேறுக சுருத்திரம் முதலான ஐந்து ஞானேந்திரியங்களாயித்து பஞ்சபூதரஜோ
குணங்களை சேர்த்து பிறுணை ஐந்துவாயுக்களாச்சுதுகள் அதுகளில் வேவ்வேறுக கர்மெந்
திரியங்களாயித்து அந்தஇந்தஇந்திரியங்களால் ஸம்பாதிக்கப்பட்ட விஷயங்களானதையும்
ஸேவகர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட போஜ்யங்களை அரசன்போல் ஜீவன்புசிக்குறான் அந்தச்
கரணத்திலுண்டான விருத்திகளுக்கு கணக்கிலை அப்படியிருந்தபோதிலும் மனோபுத்தி அச
ங்கராசித்தமென்று நாலுவிருத்திகள் முக்கியங்களாகும் செய்குரொனென்றது அகங்காரம் இது
வோ அல்லவோயென்று ஸம்சயிப்பது மனது இதுதானென்று நிச்சயிப்பது புத்தி சென்றதை
னைப்பதே சித்தம் சகலதுக்கங்களுக்கும் காரணமான விஞ்ஞானமயசோசத்தில் அகங்காரபுதி
களுண்டாச்சுதுகள் காமகுரோதாதிகள் மனோமயகோசத்தி லுண்டாச்சுதுகள் யொகிகளுக்
குவசப்பட்டபிறுணமயகோசத்தில் பிறுணனுப்பிபிறுணனும் கூடிபத்துபிறுணவாயுக்களுண்டு
அதில் ரோகங்களுண்டாச்சுதுகள் இது ஸஞ்சம்சரீரமில் முன்றுகோசங்கள் செய்யப்பட்ட
தேகள் ஸ்வபனத்திலுண்டாகுர ஸஞ்சுதுக்கங்களை புஜிகுராவன் தைஜஸனென்று சொல்ல
ப்படுகுறான் இவனை எவன் ஸாக்ஷியாயிருந்து கொண்டு உள்நியமனம் செய்குறானோ அவனை ஹிர
ண்மியகெர்பனென்று சுருதியின் கரையைக்கடர்ந்தவர்கள் சொல்லுகின்றார்கள் இந்தநாலு
கோசங்களுக்கும் அன்னியமான அன்னியகோசமானது ஈசனாலஜீவபோகத்துக்காக பஞ்சீகர
ணத்தாலுண்டு பண்ணப்பட்டுது ஸஞ்சுகளான தேவர்களும் ஸஞ்சுதுக்கிலான நாரர்களும்
துக்கிலான திரியக்குக்களும் உத்திஜம் ஜ்ஞபுஜம் அண்டஜம் ஸேவதஜமென்று நாலுவகை
யாக பிரம்மாண்டமான ஜகமுண்டாச்சுது தைஜஸர்களே விசுவனென்ற பேயருள்ளவர்களா
கிஸ்த்திரி அன்ன பரானுதிபோக முள்ளவர்களாகி இந்தசுருசரஜகத்தை ஸ்தூலாகரமாகப்
பார்க்குறார்கள் ஆகையாலிந்தஜகத்து புத்தியால்கல்பிக்கப்பட்டது தானிதிலுனக்கு பிறுந்தி
வேண்டாம் பகவானுகிய இரண்ணியகெர்ப்பனே விருட்டென்று வித்துவான்களால் சொல்ல
ப்படுகுறான் இப்படி ஜீவேசர்கள் பேதமுள்ளவர்களும் அனுகிகளுமாக சாஸ்த்திரத்தில் காண
ப்படுகுறார்கள் ஸாத்விகர்கள் தர்மமுள்ளவர்களும் ராஜஸர்கள் பிரவிருத்தியுள்ளவர்களும் தா
கன்புண்ணியம்சுபித்த காலத்திலிரும்பவும் மனுஷியலோகத்தை பிரவேசிக்கிறார்களென்றஸ்
மிருதிப்படிதிரும்பவும் வயத்தில் ஜனிக் குறார்கள் அந்தஸம்ஸாரம் பெரிது ஜன்மமரண ஜகையு
ள்ளது புத்திரமித்திரகளைத்திர அந்தங்களால் பூரணமானது துக்கத்துக்குக்காரணம் ஸத்குரு
வைநம்ஸகரியாதவகையில் விருத்திக்காது "சிஷியன்" அய்யாகுருவேஸத்தியம்தான்தங்களால்
சொல்லப்பட்டது இந்தஸம்ஸாரஸமுத்திரம் தாண்டக்கூடாததாகவே இருக்கின்றன துக்கத்து
ச்சுருப்பிடமான என்னை இரெகிக்குரவர் தங்களைத்தவிரவேரை எவரிருக்குறார் "குரு" ஸம்ஸா
ரத்தைதாண்டுகுர உபாயத்தை சுருக்கமாக உனக்குச் சொல்லுகுறேன் பத்திச்சிரத்தைபு
பலத்தை இச்சித்துசெய்குர கர்மம்மப்பெந்தத்துக்கும் அந்தஇச்சையத்தகர்மம் ஈசவரனுக்கர்
பிகைப்படுகிரமமாக மோஷத்துக்கும் ஸாதனமாகும் மும்பூரத்திகளில் பத்தியானது மந்த
மத்தியம் உத்தமமாகி ஒன்பதுவிதமாக சொல்லப்படும் அநிலுத்தமபகத்தியாவது இரதயகமலத்
தில்கெங்கை ஜடைசந்திரன்களை சிரவில்தரித்தும் ஸந்தரமானஸர்வ அவயவங்களுள்ளதும்
ஸச்சிதானந்தரூபமுள்ளதுமாக த்தியாவும்செய்குர முனிகளாலாச்சிரியிக்கப்பட்டது அந்தசி
வபகத்திதான் உருதியாகி ஞானத்தை கொடுக்கும் பிரம்மத்தை அமிந்தவன் பிரம்மமாகுருனென்
து ஆதம்வித்து சோகத்தைதாண்டுகுருனென்றும் அவனை அரிந்து அநிமிருத்தியுனை அடை
யுகுருனென்றும் சுருதிகளால் மோஷத்துக்கு ஞானமே முக்கியஸாதனமாக கோஷிக்கப்படு

கின்றன ஆகையால் வாராய் ஸஞ்சம்புத்தியுள்ள சிஷியனே ஞானியாகி ஸ்வஸ்தானவேண்டிய
து-சிஷியன்-ஸத்குருவே ஞானம் ஞானமென்றுசகல ஜனங்களும் வெகுவாக்ச்சொல்லுகுறார்
ஸ் ஆகிலும் அதின்சப்தார்த்தத்தையும் ஸ்வரூபத்தையும் இதுவுரையும் நானியிலில் எப்படி
அந்தஞானத்தை நானடைந்து ஸம்ஸாரபெந்தத்திலிருந்து விடுபடுவேனோ அப்படி ஸ்வஸ்தான
ரும் ஸத்குருவுமாவதான்கள் விஸ்தரித்து சொல்லவேண்டியது-குரு-இது ஒன்றுமிகவும் இரகஸ்
யமொருவருக்கும் சொல்லக்கூடாது ஆருடஞ்ஞானியால் முழுக்ஷுக்களுக்கும் மாத்திரம் சொ
ல்லத்தக்கது எவன் தேகமிந்திரியங்கள் மனது புத்தியுள்ளியமிதுகளுக்கு ஸாக்ஷியும் பராம
குருனோ எவனுடைய ஸன்னிதிவசத்தால் புத்திமுதலானதுகள் ஜடங்களாயிருந்தும் நாமரூப
இந்தஜீவன் வேரை இலலை இப்படி வெகுதரம் விசாரித்து சமாதிகரூடன் கூடிபரப்பிர்மமே
னென்றறிந்து ஸம்ஸாரதுக்கத்தைவிட்டு "சிஷியன்" ஸத்குருத்தமரே விசாரமாவது எப்படி எதை
செய்து நான் பிரம்மதாதாமியஞ் ஞானியாவேனோ அதை எனக்கு போதப்பெய்யுங்கள் "குரு"
மகாவாத்தியார்த்த சிரவணமனநிதித்தியாஸனங்களே விசாரமென்று சொல்லப்படுகின்
றனசிலர்கள் விசாரத்துக்கு நிதித்தியாஸன மன்னியமென்று சொல்லுகுறார்கள் அதுசரியில்லை
ஆகிலும் ஞானத்திலுத்தியில் சிரவணமே முக்கியமென்று மகத்துக்களுடையமதம் சகல
வேதங்களுக்கும் பரப்பிர்மமே அபிமதமென்று நிச்சயமே சிரவணமாகும் நதிகளில்
லாம்தன்னால் சமுத்திரத்தில் லயிக்குரது போலவும் மண்ணிலுண்டான கடம்மன்னு
வேசேஷிப்பது போலவும் சகலமு மென்னிடத்திலுண்டாகி என்னிடத்திலேயேயிருந்து என்
னிடத்திலேயே லயிக்குரது அந்தஅத்துவைப்பிர்மமே நான் ஆனந்தத்திலிருந்தேசகல பூத
ங்களுமுண்டாச்சுதுகள் ஆத்மாவிடத்திலிருந்து ஆகாசமுண்டாச்சுது ஜீவாத்மாவிடத்திலே
பிரவேசித்து நாமரூபங்களைச் செய்குரொனென்றவவித சுருதியுத்திகளால் அபியக்கூடாதோ
னமென்று சொல்லுகுறார்கள் எப்படிபாலில் சோத்தஜலத்தை வேரையாக தேரியாதோ ஜலத்திலேபோ
எப்படிபெரிதான காட்டுத்தியில் ஸஞ்சம்மான தீபம்வேரையாகத் தேரியாதோ ஜலத்திலேபோ
ட்டஉப்புக்கட்டி எப்படியோ அப்படி என்ற சுருதியுத்திகளால் எகாகிரமாகபாவனை சே
யவதேசகலதுக்கத்தையும் தீர்து கிதித்தியாஸனமென்று சொல்லப் படுகின்றன பிரம்மா
த்மைக்கிய அனுஸந்தானமே அதின் ஸகூணம் அதுனாலேயே விபரியமென்று பிரதிபத்திக்க
க்கும் "எப்போது ஞானியானவன் தன்னுளந்தத்தால் பூரணான ஆகையால் லீவிஞ்ஞானத்தை
அப்போதுதான் பிரம்மமாகுருனிந்தமகாத்மா பூமியில்துர்ப்பன் ஆகையால் முத்தனவேண்டிய
முன்னிட்ட இந்தயோகத்தைச் செய்து ஸம்மயக்குனத்தை அடைந்து ஜீவன் முத்தனவேண்டிய
அபரோகூஷம் அபரோகூஷமென்று ரூபமிரண்டிவிதம் பிரம்மமிருக்குதென்ற அறிவேபரோகூஷம்
அதுனல்சகலபாபத்துடன் பிரம்மமலோக்கிரமமாக முத்தியிடைக்கும் பிரம்மமே நான்
அப்படிப்பட்ட ஞானிக்கு பிரம்மமலோக்கிரமமாக அதுனல்முல அவித்தையானுண்டான லீவிஞ்ஞானம்
னைத்தவிரவேரையிலலை என்ற அறிவே அப்பரோகூஷம் கிதித்தியாஸனமென்று சொல்லப்படுகின்
வில்லை என்ற அபானுவரணம் துக்கும் போதேஸத்தியோ முத்தியை குடும்வாயுய்ஸ்ஸலிருந்
ஞானமானது முனிக்குதெகமிருக்கும் ஸாரபயமும் அஞ்ஞானமாவதென்ன அது எவனுக்குவது
முள்ளவனே ஜந்துக்களுக்கு ஸகலஸம்ஸாரபயமெப்படி அனைத்தாங்களைஞ்செய்து ஞானமென்று சொல்லப்பட்டத
னுக்கு அந்தபயமேது "சிஷியன்" அய்யாஸத்குருவே அனைத்தாங்களைஞ்செய்து ஞானமென்று சொல்லப்பட்டத
டையது அதுனல் ஸம்ஸாரபயமெப்படி அனைத்தாங்களைஞ்செய்து ஞானமென்று சொல்லப்பட்டத
ல்பாம்பைப்போல்பிரந்தியால்தேகாதியிலாத்மாவை அத்தியாஸம்செய்து ஞானமென்று சொல்லப்பட்டத
கமில்லாத்துனல் ஸர்வதாஸம்ஸாரத்தில் மோகிக்கிறது அஞ்ஞானமென்று சொல்லப்பட்டுள்ளதில்லை
அத்தியாஸத்தின் ஸகூணத்தைச் சொல்லுகிறேன் முக்காலத்திலும் சிபியில்வெள்ளி இல்லநிச்ச

யம்எப்படிசிப்பிலில்லைஎன்றுவெள்ளிஇருக்குதென்றுமறியுதிருவேஅப்படிமந்தப்புத்திக்காரன
தேகாத்மபுத்தியால் பிர்ம்மில்லை என்றுஅறியுகிறான், ஜடம்அஜடமென்றும் அஜடம்ஜடமென்
றும்இருக்கிறதுஇல்லைஎன்றும் இல்லாததுஇருக்கிறதென்றும் எண்ணிஅனுதியானஇந்தஅத்தி
யாஸத்தால் ஸம்ஸாரக்கிணத்தில் விழுந்துவெகுதுக்கப்பட்டதெனின் நல்லகெதியை அடையு
கிறுனில்லைஇந்தஅஞ்ஞானமானது ஜீவனுக்குபிர்ம்மாத்மவீஷயமாக பெரியோர்களுடையமத்
ம்இதென்னுடையதென்ற அபிமானத்தால்பயமுண்டாயித்து அஞ்ஞானமானது அஸத்துவால
ரணகாரணமும்அபாவரணகாரணமுமாகஇரண்டுவிதமதிலஸத்துவாவரணமானது சிரவண
த்தாலுண்டானபரோக்ஷஞ்ஞானத்தால் நசிக்கும், இரண்டாவதுஸமாதியாலுண்டானஅபரோ
க்ஷஞ்ஞானத்தால்நசிக்குமென்ற இந்தஅர்த்தத்தைமுன்சொன்னபோதிலுமுனக்குருதிப்படுகிறத
ற்காகதிரும்பவும்சொன்னேன்,ஆகையால்அஞ்ஞானத்தைஇரண்டுவிதமாக நீஅறி, ஸமாதியோ
கத்திலாருடன் ஸம்பூர்ணஞ்ஞானியாகையாலும் ஜன்மமத்தவனாகையாலும் அவனுக்குதள்ளத்
தக்கதுஇல்லைஸதுஸ-ஓக்ஷமாதிருபமுள்ளஇந்தஅன்னியோன்னியாத்மியாஸலக்ஷணமானபிறு
ந்தியானது திருபாதிர்ம்மத்தில் கிரமமாகயோகத்தால்நிவிருத்திக்கும்அந்தபிர்ம்மாத்மைக்கிய
யோகமும் ஞானமன்றியில்ஸித்திக்காதாகையால் என்வசனத்தால் அத்துவைத்ஆத்மாவைஅறி
அறிந்தபின்ஏகாந்தத்திலிருந்து அந்தயோகாப்பியாஸத்தைச்செய் அதுனால் ஜீவன்முத்தனான
உனக்குஒருவிடத்திலும் பயமுண்டாகாது அறிந்தபின்யோகாப்பியாஸம்செய்யாமலிருப்பாயா
கில்தன்னுச்சிரமத்தினுசாரந்தவருமல்தேகம் விழுகிறவரை அந்தப்பிரஞ்ஞையுடன்காலத்தை
த்தள்ளினால் கிரமமாகமுத்தனாவாய், பரோக்ஷஞ்ஞானிகளான நரர்களுக்குபிர்ம்மலோகக்கிரம
மாயாவது அல்லதுபூமியில் ஜன்மக்கிரமமாயாவது "முத்திகிடைக்கும்" இதில் ஸம்சயமில்லை
"இப்படி" அப்பயதிக்ஷிதநூல் மொழிபெயர்க்கப்பட்டதத்துவசாரூபணசந்திரிகையில் ஞானகா
ண்டத்தின் ச. - வது பாதத்தில் ௧௩-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

சு - வ து அ த்தி யா ய ம்.

குரு- எதைக்கேட்டவுடனே உனக்கதை அடையவேணுமென்ற இச்சையுண்டாகு
மோ ஜீவன்முத்தனுடைய அந்தஸ்திதியை இனிச்சொல்லுகிறேன் நான்நித்தியன் நான்நிர்விகல்
பன் நான்நித்தியானந்தன் நான் அக்வயன் நான் அஸங்கன் நான் அகண்டன் நான்ஸஞ்சாரம
ந்தவன் நான்பரனுக்குபரன் நான்ஸத்தியன் நான்ஸச்சிதாத்மாவும் ஜோதிகளுக்கு ஜோதியு
மாக இருக்கிறேன் நானேஜகத்தெல்லாம் நானேசிரோஷ்டமான தேஜஸ்ஸ- நானேஉள்ளும்வெ
ளியும் நானேநிர்மலருபிநானே பரிபூர்ணஸ்வரூப முள்ளவன் என்னதவிரவேரையொன்றுமி
ல்லை இப்படிஎவனுக்கு வேதாந்தஸம்மதமும் ஜரைமரணம்ஹேகங்கனிதுகனையடிக்குரதுமான
பரமாத்மானுபவ முண்டாயித்தோ அவனேஜீவன்முத்தனென்று சொல்லப்படுகிறான் நான்
தேகமுமில்லை பிறுணனுமில்லை நானிந்திரியங்களுமில்லை நான்மனதுமில்லை நான்புத்தியுமி
ல்லை நான்அபரமானஸகுணப்பிர்ம்மமுமில்லை என்றிப்படி அனுபவமுள்ளவனேஜீவன்முத்தன்
அக்ஷகாரம்சித்தம்அஞ்ஞானம்இரண்டாவரணம்ஜீவனிதுகள் நானில்லை பரப்பிர்ம்மமாகஇருக்
கிறேன் என்றிப்படி அனுபவமுள்ளவன்முத்தனென்றுசொல்லப்படுகிறான்வனுக்குகாமகுரோ
தாதிகள் வசப்பட்டிருக்குதுகளோ போகவாஞ்சையத்த அவனே ஜீவன்முத்தனென்றுசொல்ல
ப்படுகிறான்"சுஷியன்"ஸ்வாமி இரதயத்தைகலக்குரவிஷயங்கள்வியத்தங்காகஇருக்கும்போது
ஜீவன்முத்திஎப்படி சித்திக்கும்எவ்விதத்திலுமெனக்குசித்தியாதபுருஷன்ஜீவித்துக்கொண்டிரு
க்கும்போதே பவபெந்தத்திலிருந்து விழுத்தனாகில் பின்ஒன்றுக்கொன்றுவிநொதியினானிருள்
வெளுச்சம் முதலானதுகளும் ஒருவிடத்திலிருக்கிரதர்குளன்னவிநொதியிருக்குதுபெந்தம்ஜிவ
னையும் மோக்ஷம் பிர்ம்மத்தையும் அடுத்திருக்கிறதுகள் ஒன்றுக்கொன்று விநொதிகளென்று

சுருதிமுதலானதுகளில் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது அப்படி இருக்க அந்த இரண்டுமொரு புரு
ஷனிடத்திலிருக்கிறதாகதாங்களைப்படிஒப்புக்கொள்ளுகிறீர்கள்ஸத்ருவேதாங்களைஸ்வஞ்ஞ
ர்களாகையாவிந்த என்னுடைய ஸம்சயத்தை சேதிக்கிற வசனத்தைதாங்களே சொல்லுங்கள்
-குரு- வாரூய சுஷியனே நீ பரமாத்மாவை தியானம் செய்தாயாகில் வெகுவிஷயங்கள் ஸ்பஷ்
டமாக இருந்தபோதிலுமுனக்கு ஜீவன் முத்தி அவசியம் சித்திக்கும் அந்த பெந்தமோக்ஷங்
கொன்றுக்கொன்று விருத்தங்களாகயிருந்தபோதிலும்ஜீவனுடைய சில அம்சத்துக்குபிரளய
மும் சில அம்சத்துக்கு இருப்பும் காணுகிறபடியாலுசிதமானபடியாகும் நன்றாக பிர்ம்மா
த்மைக்கியத்தை அறிந்தவனுக்குதேகாதிவிசாரம்சுளில்பிறுதிபாஸிகஸத்தியத்துவஞானமிருந்
தபோதிலும் பாரமார்திக ஸத்தியத்துவஞ்ஞானமில்லாததுனால்வரப்போகிற ஜன்மபெந்தமில்
லாத்துவாலும் ஜீவன் முத்தி வித்திக்கவேசெய்கிறது சந்தேகமில்லை -சுஷியன்- இந்தஜீவப்பிர்
ம்மவிபாகமானது நித்தியமா அல்லது அநித்தியமா அதின் ஸ்வரூபத்தை திருஷ்டாந்தத்துடன்
ஸ்பஷ்டமாக எனக்குச்சொல்லுங்கள் "குரு" பூர்ணமும் ஆனந்த லக்ஷணமும் ஸத்தியஞ்ஞான
அனந்தமும் ஸர்வஜீவர்களுக்கும் முக்கியகாரணமுமானபரப்பிர்ம்மமேகந்தான் உபாதிவசத்
தாலுலகத்தில் நாலுவிதமாக பிரிக்கப்படுகிறது ஹேகுமுந்தையே இந்தநாலுவிதத்தையும் உ
னக்கு திருஷ்டாந்தத்துடன் சொல்லுகிறேன்கேள் மாயை அவித்தை புத்தி என்று அனுதியா
ன முன்று பாதிக்குண்டு ஈசன் கூடஸ்தன் ஜீவனென்றமுன்றுகளும் கிரமமாகஉபாதிபுள்ளது
கள் அந்தப்பிர்ம்மமாத்மபாதிபுத்தது ஒருதடாகத்திலைவத்திருந்த ஜலமானது அலைவது
ம் மடையில் சேர்ந்ததுவாலும் வெளிமண்ணால் கலங்கினதுவாலும் எப்படிநாலுவிதமாகக்காண
ப்படுகின்றனவோ மடையை அண்டத்தாலந்த ஜலந்தானே ஓரே அவஸ்தையுடன் முன்போல்
அசஞ்சலமாகக்காணப்படுகின்றனவோ அப்படி அவித்தையின் நாசத்தால் பிர்ம்மமொன்றாகு
ம் சிதாபாஸனென்ற ஜீவன் கர்தாபோக்தாவென்று மோகிக்கிறான் ஜலத்தில் பிரதி பிம்பித்த
ஸ-ஒரியன் போலவும் கன்னடியில்பிரதிபிம்பித்தகழுத்திலுள்ளமுகம்போலவும்ஜீவபேதம்பிறு
திபாஸிகமாகையாவிந்த ஜீவனுடையரூபவிவேகத்தால் பரப்பிர்ம்மம் காணப்படுகின்றஇந்த
ஜீவாத்மபரமாத்மாக்களுடைய விபாகமானது மோக்ஷம்வரைநாசமத்திருப்பதாலும் மோக்ஷ
த்தில் ஸர்வதா நசிக்கிறபடியாலும் நித்தியமும் அனித்தியமுமாகும் ஆகிலும் நித்தியத்துவம்
கொணாமரகுமென்றும் அனித்தியத்துவம் முக்கியமென்றும்அறியத்தக்கதுகடத்துக்கு கொச
வன் நிமித்தகாரணம்மண்ணு பாதானகாரணம் அப்படிஜீவனுக்கு பிர்ம்மம் நிமித்தம் அவித்
தை உபாதானம் இப்படி நிமித்த உபாதானபேதவாதம் சுருதியில்சொல்லப்பட்டது நூல் பூச்
சி திருஷ்டாந்தங்களால் சுருதியில் சொல்லிய அபேதவாதமோவெனில் காரியனை கூடஸ்த
பிரத்தியகாத்மாவுக்கு பிர்ம்மமே நிமித்தமுமுபாதானமுமாக இருப்பதால் குத்தமில்லை இது
னால் முன் சொல்லிய பேதவாதத்துக்கு விநோதமில்லை எப்படி சத்துருருசனை ஜயித்ததில்ப
டர்கள் குதிகைகள் ஆயுதங்கள் முதலானதுகள் காரணமாயிருந்தபோதிலும் இறுஜனே முக்கி
யகாரணமாக கோஷிக்கப்படுகிறுவே அப்படிமாயைமுதலானதுகள் கெளணகாரணமென்றும்
பிர்ம்மம் முக்கியகாரணமென்றும்றியத்தக்கது பிர்ம்மம்காரணமாகில் ஸம்ஸாரமும் அதுக்கு
நேரிடும் அப்போது பிர்ம்மாத்மம்தவ மடையப்பட்ட போதிலும் விரிந்தமரகுமெனில் இந்தி
ராஜாலவித்தையில் மைத்த ஜனங்கள்முழுகினபோதிலும் அதைச்செய்கிரவனுக்குமோகமில்லா
மைபோல் விபுவானபிர்ம்மம் அஸங்கமேதவிர ஸம்ஸாரியாகாது ஆனால் ஜீவன் பிர்ம்மத்தைத்
தவிர அன்னியனாகில் துவைதம் சித்தித்துதேவெனில் ஸ்திரீவேஷம் தரித்த புருஷனுக்கு ஸ்தி
ரூபமொன்று வேவைந்தபோதிலும் அதுபொய்யானதுபோல் துவைத ஜீவன் அஸத்தியன்
அத்துவைதப்பிர்ம்மம் ஸத்தியம் பிறுரப்தம் விழுகிறவரை இரஜ்ஜு ஸர்பங்கள்போலிரண்டும்
தொத்தும் முதலாவது ஜீவனைகடாதிபோல் அனித்தியனென்று நிச்சயித்து பின்னப்பியாஸ

த்தால் பிர்ம்மரூபமாக எவன்பரிணமிக்கிறுனோ அவன்ஜீவன்முகத்தனாகி பிர்ம்மாத்மாவை சிப்பி வெள்ளியைப்போல் பொய்யென்று தன்னனுபவத்துலேயேஎண்ணுகிறுன்றிந்த விவர்தவாத்மமானது சுருதிவாக்கியத்தால் ஸித்தாந்தமாயித்து ஆகிலும்ஜகத்தின் விவர்தவாதத்தைக் காட்டிலும் ஜிவபரிணமவாதம் பெரிதென்றுபெரியோர்களுடையமதம் ஜகத்ஜீவன் ஈசன்முதலான சகலமும் ஜிவன்முகத்தனுடைய அனுபவத்தில் பொய்யாகத்தோத்துமேதவிரஜீவன் முக்தி இச்சையுள்ளவர்களுடைய அனுபவத்தில்தோத்தாது விசிஷ்டாத்மாவைத ஸித்தாந்தவாதிகளாலும் துவைதிகளாலும் ஜகத்து அஸத்தியமென்றும் ஜிவன் முக்தியுண்டென்றும் சொல்லப்படவில்லை விகாரமாபாஸமாக காணுகிறபடியாலும் அமூர்த்தப்பிர்ம்மத்துடன் ஜீவனுக்கைக்கியத்தை ஒப்பாததுனாலும் அந்தமதங்கள் சரியில்லை இதரர்களான அரூபஅத்துவைதஸித்தாந்தவாதிகளாலோவெனில் ஜகத்து அஸத்தியமென்றும் ஜீவன் நித்தியமுகத்தனென்றும் சொல்லப்படுகிறது வியவகாரத்தில் சகலமும் ஸத்தியமாகையாலும் குணதிகளால் ஆத்மா நன்றாக கட்டப்பட்டிருப்பதாலும் அந்தமதமும் சரியில்லை சித்ரூபநிர்விசேஷாத்ம அத்துவைதஸித்தாந்தவாதிகளான நம்மாலோவெனில் வேதாந்தத்துக்கு விநோதமன்றியில் சொல்லப்படுகிறதுகேள் இரண்டுதெசைவசத்தால் ஜகத்துஸத்தியமும் அஸத்தியமுமாகும்ஜீவனுக்குபரமாத்மபோதம் வருகிறதற்கு முன் ஸம்ஸார பெந்தமும் பின் மோக்ஷமுமாகும் மோக்ஷாவஸ்தையுள்ள பிர்ம்மம் அத்துவைதமும் ஸப்பிரதியோகிகமுமாகும் அதுக்கன்னியமானது அவஸ்தையத்ததும் அரூபமும் நிஷ்பிரதியோகிகமும் வாக்குமனதுகளுக்கெட்டாததும் ஸர்வத்துவந்துவங்களத்ததுமாகும் அதுமுமுகூடக்களாவிவ்விடத்திலொருக்காலும் தானாக அடையத்தக்கதில்லை சித்ரூபப்பிர்ம்ம நிஷ்டனும் ஜீவன்முக்தனுமான தேகிக்கு பிரார்ப்ததேகம் விழுந்தபின்னது ஸித்திக்கப்போகிறது சகலசாஸ்திரங்களும் ஸத்தான பிர்ம்மவிஷயமாகையால் அன்னியவிஷயமான சாஸ்திரம் அஸத்தென்று தீர்மானிக்கப்படுகிறது அத்துவைதிகளாலும் துவைதிகளாலும்விசிஷ்டாத்மவைதிகளாலும் பாஷியம்முதலான எந்தஎந்த பிரபந்தங்கள்செய்யப்பட்டிருக்கின்றனவோ அததெல்லாம் அஸங்கதந்தான் முன் யுகங்களிலும் வெத ஸ-ஒத்திறுதி பாஷியங்களனேக விதமாக செய்யப்பட்டிருக்கும் அல்லது திருகால அர்தங்களையும் மகரிஷிகள் சொல்லுவார்களாவையாலிந்த இதிகாஸமிக்காலத்தில் கல்பிக்கப்பட்டதென்ற சங்கைக்கிடமில்லை துவைதாத்துவைதாத்மவாதிகளும் உத்த்மவித்துவான்களுமான நம்முடையவர்களால் பாஷியம் முதலான எந்த எந்தப்பிரபந்தங்கள் செய்யப்பட்டிருக்குதுகளோ அததெல்லாம் ஸங்கதந்தான் அவர்களுடைய சாஸ்திரம் ஸத்தென்று அவர்களுக்கு மதமிருக்க எப்படி அஸத்தாகுமெனில் சொல்லுகிறேன்கேள் உலகத்தில் ஜலத்தை அமிருதமென்றுசொல்லுகிறார்கள்அது அமிருதமாகுமா ஆகையால் வேதாந்தவாக்கியங்கள் நெருக்கமாயிருந்தபோதிலும் அந்த சாஸ்திரமானது ஆபாஸசுருதியுத்திகளுடன் புத்தியால் விகல்பிக்கப்பட்டதேதவிரவாஸதவமானஸாரும்சங்களதிலில் அப்படியாகிவிடப்படிப்பட்ட சாஸ்திரத்திலவர்களேன் பத்தவில்லை எனில் மாயை அப்படிப்பட்டது அதின்மோகத்தாலிதை ஸத்தாக அவர்களெண்ணவில்லை மாயைப்பிரபலமானாலொரு லனுக்கும் பிர்ம்மஞ்ஞானம் ஸித்திக்காதெனில் அப்படி யில்லை மாயையை நிரூபிக்கிறேன்கேள் மாயையானது சிந்திக்கத்தகாததும் சொல்லத்தகாததும் ஜகத்தினுத்தபத்திமுதலானதுகளுக்கு காரணமும் காணத்தகாததும் பரம அனர்தங்களுக்கேதுவும் துரீடமான காரியங்களை செய்கிறதுமாக இருக்கிறது அதைலெளகிகர்கள் வாஸதவமென்றும் யுக்திசாலிகள் சொல்லத்தகாததென்றும் சுருதியில் சொல்லிய ஆத்மஞ்ஞான முள்ளவர்கள் துச்சமென்றும் எண்ணுகிறார்கள் ஆகையால் சுருதியில் சொல்லியஞ்ஞானம் உண்டானபோது மாயைதுச்சமென்ற அறிவால் ஸ-கமாதப்பிர்ம்மஞ்ஞானம் ஸித்திக்கும் ஸம்சயமில்லை காணத்தகாதவஸதுவிஷ்ருந்து காணத்தக்கன காரியமெப்படி யுண்டாகுமெனில் காரியம் வியத்தமும்காரணம் அவியத்தமுமாக

இருப்பதால் குத்தமில்லை எப்படி இந்திரஜாலத்தின் காரியமான குணத்தலைமுதலானதுகள் ஆகாசத்திலிருந்து பூமியில் விழக்கானுகிறதோகாரணம் காணப்படவில்லையோ அப்படியாயாகா ரியமான ஸ்தூல ஜகத்துங்காணுகிறது காரணமான மாயைகாணவில்லை ஆகிலுமிந்தகாரியத்தா ல் காரணத்தை அனுமானிக்கிறோம் எப்படி ஜகத்துக்கும் மாயைக்கும் காரிய காரணத்துவ மோ அப்படி ஜீவனுக்கும் அவித்தைக்கும் பரவித்தைக்கும் ஆகும் மாயைகாரணத்தகாதாகி ல்காணத்தகாத அதேகாரணமாகட்டுமேபிரம்மத்துக்குகாரணத்துவம்எப்படிஉங்களாஸ்ஸாதிக் கப்பட்டுதென்று என்னைப்பார்த்து பிரசினம்செய் மாயை அவித்தை முதலானதுகளுக்கிஷ் டானமான பிரம்மமே சுருதிகளால் கேழ்க்கப்படுகிறது ஆகையால் அதேஸர்வகாரணமும்அ த்துவைதமுமாக முக்தியமாக சொல்லப்படுகிறது மாயாவாதத்திலிந்த அனுமானம் வியபிசரி க்கவும் செய்கிறது பிரம்மவாதத்திலோவெனில் அனுமேயமான அந்தப்பிரம்மம் தேடும்போ து பிரத்தியக்ஷமாக காணப்படுகிறது புகையிருப்பதால் பர்வதமஅக்கினியுள்ளது என்றபி டத்தில் அனுமானமானது வெண்பாமுதலானதில் வியர்தமாகிறது அப்படியாயை நிச்சயி த்துக்கொள் மண்ணிலுண்டானகடம்மண்கடமாயிருக்க ஸ்தபிரம்மத்திலுண்டானது எப்படிஅ ஸத்தாகுமெனில் உலகத்தில் ஸரத்துவிகளுன பிதாவுக்குதாமஸனுன புத்திரான்காணுவதுபோ லறி அப்படியானால் துவைதம்வித்திக்குமென்று சங்கைவேண்டாம்ஆத்மாவேபுத்திரனென்றச ருதியாலேக்கியம் சொல்லப்பட்டதுபோல் அனந்தசுருதிகளாலும் ஸ்மிருதிபுராணங்களாலும் ஜிவாத்மபாமாத்மாக்களுக்குஜக்தியம்கோஷிக்கப்பட்டிருக்குதல்லவாஇந்தஜிவன்உத்பத்திக்கு முன்னும் அபேத உபாஸனை யாலுண்டான மோக்ஷமென்ற பிரளயத்திலும்பிரம்மத்தைத்தவிர வேரை இல்லை ஸ்திதிகாலத்திலோவெனில் அந்தப்பிரம்மத்துடன் கூடியிருந்தபோதிலும் அது க்கன்னியங்களான ஸுகதுக்காதி தர்மங்களுடனும் கூடியிருப்பதால்காரியகாரணவசத்தாலும் பின்னாகஇருக்கிறான் ஜீவன்முத்தனுடைய ஸ்திதிகாலத்திலோ வெனில் ஸுகதுக்காதிகளா ன அந்த ஜிவகர்மங்கள்வருத்தவிரைபோல் புனர்ஜன்மதிக்கு அசத்தங்களாகிரதுகள் அவனு க்கும்முன்னிருந்தநர்மரூபங்கள்தோத்துகிறதுகளேவெனில்வேள்பிராரத்தமிருக்கிறவனாதோத் துமேதவிரமேல்தோத்தாதுதேகமிந்திரியம்முதலானதுகள் நானில்லைநிர்ஞ்சனமான பிரம்மமே நானென்றுருதியானபுத்திஎவனுக்கோஅவன்ஜிவன்முத்தனென்றுசொல்லப்படுகிறான்நான் அரு பனில்லை சிதானந்தஸ்வரூபனுகிறேன் நான்பரனுக்கும்பரானுகிறேன் நென்றுநிச்சயமுள்ள மனி தன் எவனோ அவனோ +ன்விசுவதைஜனப்பிரஞ்ஞர்கள்நானில்லைஜார்க்கிரத்கவப்ஸஸ்ஷுப்திக னும் நானில்லைநான் துரியனென்றஞ்ஞானமுள்ளவனோ +ன்எவன்ஸமாதியில் தன்னைத்தவிரவே னா அனுமாத்நிரத்தை கூடபார்க்கிறுனில்லையோ எவன்பூர்ணானந்தஸ்வரூபியோஅவனே +ன் பிஞ்மணன் கூத்திரியன் வைச்சியன் குத்திரன் நீசன்யகிவானப்பிரஸ்தன் கிரகஸ்தன்பிரம் மாசாரியான நரன் பூமியிலுசிதமானபடிசிரவணதிகளால்ஜீவன்முத்திக் காரியாவாந்திரியக் கென்றபசுபக்ஷிகளும்முத்தியடைந்ததுகளுன்ற புராணகதைகளுல்லாம்விருதாஅது அர்தவா தவசனம் மந்தபுத்திகாரனுக்கும் ருசித்திரதர்காகசொல்லிய தென்று சுருதிக்கரைகடர்ந்தவர் ளானபரமாத்மைக்கியவித்துவான்களெண்ணுகிறார்கள்விருத்தர்களேவரும் ஜிவன் சப்தப்பிரம்மமாகும் அதைகடர்ந்தது பரப்பிரம்மமாகும்அதை அபிரந்தவர்களேவரும் ஜிவன் கையால்வேரைவிதமாகஎண்ணவேண்டாம் பாலர்கள்அந்தபக்ஷம் சரியில்லை பாலர்கள் வி முத்தர்களாவாகளென்று சிலர்கள் சொல்லுகிறார்கள் இருப்பதால்அவர்களுக்கும்விவேகா னையாட்டில் மனம்பத்தி ஸர்வவிதத்திலும் விருத்தர்கள் எப்பொழுதும் பரமாத்மைக்கியத்தான திஸாதனங்களுண்டாகவே மாட்டாதுகள் விருத்தர்கள் அவர்களுக்கு பரமாத்மைக்கியமான னும் ஓய்ந்தகரணங்களுள்ளவர்களாக இருப்பதால் தருணிகளிடத்தில் பத்தியமனமுள்ள யொகம் சித்திக்ஷமாட்டாது தருணர்களுக்கோவெனில் தருணிகளிடத்தில் பத்தியமனமுள்ள

வர்களாக இருந்தபோதிலும் ஸம்ஸாரபாரமுள்ளவர்களாக இருந்தபோதிலும் பூர்வபுண்ணியமிருக்குமாகில் விவேகாதிகளும் ஐக்கியயோகமும் இரண்டும்ஸித்திக்கும் மைத்தபாலவிருத்தர்களுக்கு பூர்வபுண்ணியமிருந்தபோதிலும் பிரபலங்களான பிரதிபந்தங்களிருப்பதால்ஸாதனங்களுண்டாகாதுகள் வாமதேவாதிமகரிஷிகள் கெர்பத்திஸ்போதத்தை அடைந்தவர்களாகிலும் ஆதிகாரிகர்களாகையாலேவிடத்தில் திருஷ்டாந்தமாக மாட்டார்கள், வாமதேவரும் கூடகெர்பத்தில் ஜாதிஸம்ஸாரகையால் பூரவஜ்ஜன்மத்திலனுஷ்டித்த சிரவணாதிஸம்ஸானத்தால் அக்கெர்பத்தில் செய்தத்தியானாதிசாதனங்களாலும்ஜீவன்முத்தியை அடைந்தாரென்றுநிர்ணயம்ஆகையாலிந்த ஆதிகாரிகர்களைத்தவிரமைத்தமனுஷியர்களுக்கும்நடுவயதிலேயேஸாதனங்கள் சித்திக்குமமைத்தபாலயவார்த்தக்கியங்களில் வித்தியாதென்று நிச்சயம்செய் எந்தநரன்சாஸ்திரங்களில்சொல்லிய ஸாதனங்களால் ஜீவன்முத்தனாகிறானே அவன்பிரம்மவிஷ்ணுசைவரர்களாலும்ஸர்வதாபூஜிக்கப்படுவான் ஜீவன்முத்தனுடையமாகாத்மியத்தை எவன் வர்ணிக்கிறதர்க்குஸமர்த்தன்தன்னுடைய நிறைஷ்டயைஅவன்தான்நன்றாக அறியுவான்மைத்தவனறியமாட்டான்ஆகையால்ஜீவன்முத்திபதத்தைஅடையுகிறதற்குசாதனமான பிரமாத்மைக்கிய அனுஸந்தானத்தைஏகாந்தத்தில் ஸர்வப்பிரயெத்தினத்தாலும் நீசெய்“இப்படிஅப்பயதீக்ஷிதமுல்மொழிபெயர்க்கப்பட்ட தத்துவஸாரூபணசந்திரிகையில் ஞானகாண்டத்தின் ச-வதுபாதத்தில் கச-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

கரு - வ து அ த்தி ய ர ய ம்.

பிரம்மா அய்யாபிரபுவே பிரமரணத்துடன் கூடியபஞ்சகோசவிசாரத்தாலாத்மஞ்
னம்உருதியாகுமென்றவரும் சொல்லுகிறபடியாலதின் லக்ஷணத்தைவிஸ்தாரமாக எனக்குச்
சொல்லுங்கள் அந்தஐந்துகோசங்களையுந்தள்ளி ஆராவதான ஆனந்தத்தைஅடைந்துநான்முக
தனவேன, -ஸ்ரீகுருமூர்த்தி-தேகமாகிற இந்தஅன்னமயகோசத்தில் சகலபாமரர்களுக்கும் பர
மாத்மத்துவப்பிறுந்தியானது தள்ளத்தகரத்தும் மிகவுந்துக்கத்தைகுடுக்கிறதுமாக இருக்குது
இதை புத்திசாலியானவன் ஆருவிகாரங்களுள்ளதென்று அடிக்கடிசுந்தித்து வியதினேகமுக
மாகஅன்னியமானபிறுணமயகோசத்தில் தன்புத்தியாலேயேசேர்த்துஅதின்வெகுசேஷைடக
ளையும்நன்றாககிறுபித்து அதையும்தள்ளிஅன்னியமானமனோமயகோசத்தைஆத்மாவாகஅடை
ந்துகாமாதிகளான அதின் விருத்திகளையும் பார்த்து அதையும்தள்ளி அன்யமுமுள்பட்டது
மானவிஞ்ஞானமயகோசத்தை பிரவேசித்து அதில்க்ஷணிகத்துவத்தையும் கர்த்திருத்துவபோ
த்த்ருத்துவாதிகுணங்களையும்பார்த்து அதையும்தள்ளி அதுக்கும் அன்னியமுமுள்பட்டதும்
ஐந்தாவதும்இரெண்டுவிதஆவரணங்களுடன்கூடியதுமான ஆனந்தமயகோசத்தைஅடைந்து
அதிலும் அனேகதோஷங்களைசங்கையத்துப்பார்த்துபின் அந்தஆனந்தமயஜீவனுக்கு ஆத்மா
வாகசுருதியில்சொல்லப்படுகிற ஆனந்தமேபரமாத்மாவென்று உத்தமபுருஷன் அறியுவான்,
பூர்ணானந்தமான இந்தபரமாத்மாவிடத்தில் சேர்ந்தவனுக்கு பிறுரப்ததேகம்விழும்போது
புச்சப்பிரம்மத்துவம் வித்திக்கும், மரத்தின்னுணியிலிருக்கிறபழத்தை அடையுகிறதற்குமா
த்தின்மேல்மேல்கொப்புக்களைபிடித்து கீழ்க்கீழ்கொப்புக்களைத்தள்ளிஅந்தபழத்தைஅடையுவது
போல் அன்வயவியதிரேகங்களாலானந்தாத்மாவானவனே வித்துவான் தன்னியன்இந்திருதி
தேவர்களாலும் பூஜிக்கப்படுவான், இக்கிரமமாகபுச்சப்பிரம்மத்தைபு மிவ்விடத்திலேயே அ
டைந்தேனென்று எவனாவதுசொல்வானாகில் அந்ததெகியானமனுதன சகலஅவித்துவான்களு
க்குசிரோமணியாவான் அவனொருக்காலும் ஸம்ஸாரஸமுத்திரத்தை கடரமாட்டான்அடைய
த்தகரத்தை அடைந்ததாக எண்ணினதால்மகாபாபியாகி அதப்பதனத்தையும் அடையுவான்

[illegible]

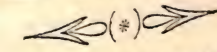
படியால் பொய்யென்று சொல்லுகிறார்கள் சிலர்கள் ஆகாசபூஷம் போல் பிர்ம்மத்தைத் தவிர வேரை ஒன்று மில்லாத்துனால் ஜீவனுக்கு அப்பிர்ம்மதுவமானது பிறுந்தியால் கூட்டில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள் இந்த இரெண்டு பக்கமும் ஜீவன் முக்த விதேக முக்தர்களிடங்களில் யுக்தமாகும் தாரதம் மியமாக பரமார்த்த தெசையை அடைந்திருக்குறார்களல்லவா அன்னியர்க ளான முமுக்ஷுக்களிடத்திலும் அப்யாஸிகளிடத்திலும் ஸர்வப்பிரகாரத்திலும் அந்த இரெ ண்டு பக்கங்களும் ஸர்வவிதத்திலும் யுக்தமில்லாத்துனால் அந்தகாலத்திரய அத்வைதவாதம் வியர்த்தந்தான் ஸைகதுக்காதிசுருள் இரந்தஜீவன் காலத்திரயத்திலும் இல்லாவிட்டால் அ ப்போது பிரத்தியக்ஷஸித்தமான ஸம்சாரத்துக்கு கெதியில்லை கர்மகாண்டம் முதலான சாஸ்திர மும்வியர்த்தமாகும் லொகாந்தரம் முதலானது வித்தியாத்துனால் அப்படி சொல்லுகிறவன் சார்வாகனுக்குத் துல்யனாவான் பாமரர்கள் கர்மிகளப் பத்தர்கள் ஞானிகள் யோகிகள் என்றிப் படி அனேகவித அதிகாரிகளின் தலோகத்திலிருக்கிறார்கள் ஸர்வ ஸாதாரணமாக ஜீவனில்லை என்று உபபாதிக்குரதில் அந்தந்த மார்க்கத்தை அவாவரணுஸரித்திருப்பது நிஷ்பிரயோஜனமாக்கும் ஆகையால் ஜீவ உத்பத்திக்கு முன்னும் பிரளயத்துக்கு பின்னும் அதிவைதப் வித்திக்கும் இந்த ஸ திதிகாலத்தில்த் வைதம் ஸத்தியமாகும் ஸத்தியில் துவைதம் ஸத்தியமாகில் பிரளயவசனம் கூ டாதெனில் வெகுநிருஷ்டாந்தமிருப்பதால் குத்தமில்லை கழுத்துசங்கு முதலான துள்ளகடம் ஸத்தியமாயிருந்தும் உலகத்தில் தெண்டாடிகளால் மரத்திக்கும் போது பிரளயம் காணுகுரது நாநாவிக்காரத்துடன் கூடிய ஆபரணம் ஸத்தியமாயிருந்தும் அக்கினிதாபத்தால் அதிநிபிரகிருதி யான சுவர்ணத்தில் பிரளயம் காணுகுரது கெட்டியான ஆலங்கட்டி ஸத்தியம் மாயிருந்தும் நாக் கு னுலபிரட்டிம்போது பிரளயம் காணுகுரது இப்படி அனேக நிருஷ்டாந்தங்களால் ஸத்தியத்துக் கும் லயம் வரும் ஆகையால் அத்துவைதவித்திக்காக நீர் ஜீவத்துவத்தை விலாபனம் செய்யும் அந் தஜீவத்துவ விலாபனமும் பிர்ம்மோபாஸனமன்றி வித்திக்காது ஆகையால் ஸதா பிர்ம்மமாத் திர மாக இருக்குரேனென்று உபாஸனையை செய்யும் எப்படி அதுநீயா குறையென்ற வாக்கியம் ஆரு ருக்ஷுக்களிடங்களில் முக்கியமோ அப்படி நான பிர்ம்மமாகுரேனென்ற வாக்கியம் அப்பியாஸி களிடங்களில் முக்கியமாகும் அதுநீயா குறையென்ற வாக்கியத்தை குருமுகமாக கேட்டு பின் ஸ ம்யக தெருசனம் வித்திக்குராதர்க்காக ஏகாந்தமனதுள்ளவனாகி நான பிர்ம்மமாகுரேனென்ற வா க்கியத்தை அனுஸரித்து நல்லபுத்தியுள்ள வித்துவான் நிர்விசேஷ சிதாத்மக பரப்பிர்ம்மத்தை உ பாஸிப்பான் ஹேநாலுமுகமுள்ள வரேஸ்வாத்மவிஞ்ஞான ஆருடர்களான பெரியோர்களின் த உப ாஸனத்தை நிதித்தியாஸனமென்ற பெயரால் சொல்லுகிறார்கள் இப்படிப்பட்ட அர்த்தத்தை கம் லப த்திருக்கிறும் ஸர்வஞ்ஞரும் உம்முடைய பிதாவுமான விஷ்ணுவானவர்தன் மாரில் வளிக்கின் ற இலக்ஷ்மிக்குச் சொன்றார்-விஷ்ணு. வாரூய்பாரியையானவளே வேதாந்தரகஸ்ய அர்த்தத்தை உ னக்குச் சொல்லுகிறேன்கேள் அதை கேட்ட மாத் திரத்தில் நீகிருத்திருத்தியை யாகிவிவொய்ஜக த்ஜிவனீசன் முதலான சகலத்துக்கும் காரணமும் நிர்மலமும் விபுலம் ஸச்சிதானந்தமும் அ த்வைதமும் ஸதைதனமும் நிஷ்களமும் நிர்குணமும் சாந்தமும் ப்ரஞ்ஞானசுனலக்ஷணமும் ஜன் மநாசாதியத்ததும் பெரிதுக்கும் பெரிதுமான பரப்பிர்ம்மமே முன் ஆயித்தி அதினிடத்திலி ருந்து அத்யாஸயோகத்தால் ஸ்தாவரஜங்கமமான ஜகத்துண்டாச்சுது விசாரிக்கும் போது அ தைத்தவிரவேரை ஒன்றுமில்லை இப்படி லக்ஷ்மியானவள் நாதஞான விஷ்ணுவின் வசனத்தை கேட் டு ஒரு சம்சயத்தை அடைந்து மிருதுவாக பிரசினம் செய்தாள்-லக்ஷ்மீ-அய்யாமுரமர்தனரே அதி தியாஸயோகத்தாலென்ற உம்முடைய வசனத்தில் எனக்கொரு ஸம் சயமுண்டா குரது அ தைகேளும் இல்லாதத்திலிருக்குரதின் புத்தியானது அத்தியாஸமென்று ஸத்துக்களின்மதம் த ராமரைய பூக்கண்ணனே அதில் அனுபபத்தியிருக்கின்றன எப்படி எனில் முன் ஸச்சிதாத்மரவாக னிருந்த பிர்ம்மம் அத்வைதமாகையால் அன்னியத்தினிடத்தில் அன்னியதர்ம்ங்களுடைய ஆ

ரோபத்துக்கிடமில்லையென ஆகையால் ஐரோப்பியருந்தியும் சுத்தியிலிர ஜதப்பிறுந்தியும் ஸ்த
ரணுமுதலானதில் புருஷன் முதலானபிறுந்தியும் காணப்படுகிறது அதுகடும் அன்னியனுள் ஆ
ரோபணகர்த்தனோரு வனிநுக்குறள் அதிஷ்டானம் ஒன்றுவேரையிருக்குது ஆரோபிக்கத்த
க்கனதும் வேரைஇருக்குது ஆகையால்திருஷ்டாந்தங்கள் ஸமஞ்சஸங்கள் தான் தார்திஷ்டா
ந்திகமும் பரப்பிரம்மமும் அத்வைதமும் கேவலாத்மாவுமான அதிஷ்டானமிருந்தயோதிலும்
மைத்தஇரெண்டும் முன்னில்லையல்லவா பிரம்மமொன்றுதானே தன்னைதன்னிடத்தில் தன்
னாலேயே முன் ஆரோபணம் செய்துகொண்டு இந்தஸம்ஸாரசக் கிரத்திலவளயவருகிறதென்
றுசொல்வதுயுக்தமில்லை எந்தசிதாத்மாவுக்கு அகர்த்திருந்துவரும் அகர்த்தவமும் ஸர்வ
வேதாந்தப்பிரஸித்தமோ அதினிடத்தில் அத்தியாஸவசனமெப்படி பிரம்மமாரோபணகர்த்
தாவாக இருந்தபோதிலும் ஆரோபணம்செய்யத்தக்கன ஸர்ப்பமுதலானதாகியகர்மம்மில்லா
தவசத்தால் சித்ரூபத்துவமே நித்தியமாகும் ஐடத்துவமொருக்காலும் ஆகாது ஆரோபிக்க
த்தக்கது அதிஷ்டானத்தைத்தவிர வேரையாய் இருக்குமாகில் அப்போது காரியகர்ணங்களு
க்கு வைதர்ம்மியமிருப்பதால் அத்தியாஸ்மகடும் முன்னத்தைத்தையே தீர்மானித்திருப்ப
தால் வேரைஒன்றும்இல்லையே ஆகையால் ஸம்ஸாரத்துக்கு அத்தியாஸமே மூலமென்ற
துகூடாது அத்தியாசத்துக்குப் பத்திஇல்லாத்துனாலேயே ஸம்ஸாரம்பொய்யென்று சொல்
வதுகுறோமெனில் விசேஷமாக சகலப்பிரத்தியக்ஷமாக இருப்பதால்பபடிசொல்லக்கூடாது
ம்சாரத்துக்குத் பத்தியில்லாவிட்டால் நாசமில்லை அப்போது மோக்ஷம் வித்திக்கிடமில்லை ஆ
கையால் ஸம்ஸாரமனாதிஎன்றும் சொல்லக்கூடாது வியாகிருதங்களான சகலங்களும் அவியா
கிருதமாக பரமாத்மாவிடத்தில் முன்னிருந்தபடியால் காரியம்வித்தித்துதென்று சொல்லக்கூ
டாது அவியாகிருத பிரபஞ்சமுள்ள வன்ஸ-ஷூப்த்திப்பிரளயங்களிலிருந்துதான் ஸகூன
ஜீவேசுவரர்களாகையால் மோக்ஷத்துக்காக அறியத்தக்கதில்லை என்றிப்படி இலக்ஷ்மியாஸ்பி
ரன்சன்மசெய்யப்பட்டவரும் ஜகன்னாதரும் ஸர்வஞ்ஞரும் க்மலேக்ஷணருமான விஷ்ணுவானவ
ர்விஷயத்தால் வணக்கியமுகமுள்ளவரும் ஆதியிலுள்ளவருமான இலக்ஷ்மியைப்பார்த்துசொ
ல்லுகுறார்-விஷ்ணு-வாரூய்காரந்தையும் ஸ-ஷூமபுத்தியுள்ளவருக்கோனையுமானவனேஜகத்துக்கி
தமானநல்லபிரசன்மசெய்தாய்ஸமாதானமும் சொல்லுகுறேன்ஸாவதானமரக்கேள்நிமித்தகா
ரணமும் ஸச்சிதானந்தலக்ஷணமுள்ளதும் அஸ்துலத்வம் அபாப்மத்வம் முதலானதோஷம்
த்தகுணங்களுடன் கூடினதும் நிர்குணமும் நிர்த்தாரமும்பரத்துக்கும்பரமும் ஸர்வவேதா
யமும் ஸர்வாதாரமும் பரஞ்சேரதியுள்ளதும் செச்சத்தியுள்ளதுமான பிரம்மம்
ந்தங்களில் பிரசித்தமும் ஆதியந்தமத்ததுமிடைவிடாததும் சகத்தியால்அந்தப்பிரம்மத்தி
தின் பிரகிருதியென்ற திருகுணஸாம்யமான இரெண்டாவது அவனிடத்திலிருந்து அவித்
னோரு அம்சத்துக்கே முதலாவது புருஷத்துவம் கிடைத்துது அந்தஅவித்தைஎன்றமூலஞ்
தைமுதலான இந்தசகலப்பிரஞ்சப மும்கிரமமாக உண்டாச்சது அந்தஅவித்தைஎன்றமூலஞ்
ஞானம் முதலானதத்துவங்களை ஈக்ஷணபூர்வமாக சிரிஷ்டித்தபோது பதினேழும் இருபத்தி
லும்முப்பதாரும் தொண்ணுத்தாரும் அப்போதுஅத்தியாஸம் ஜனீத்துத்
காத்மாவானவன்எப்போது ஆதமபுத்தியைச்செய்தானே அப்போதுஅத்தியாஸம் ஐனீத்துத்
அந்தஅத்தியாஸமுள்ள ஜிவனென்றவன் ஞானத்தால்தன்னுளந்துக்கு பிரதிபெந்தமானஅ
காவாக்கியார்த சிரவணத்தர்லுண்டான ஞானத்தால்தன்னுளந்துக்கு அத்தியாஸத்துக்கு
ஞானமென்றஇப்படிப்பட்ட அத்தியாஸம்நிவிருத்திக்கிறதுமூலஞ்ஞானம்முதலானதத்துவ
கள்மேல்பட்டமனனம்முதலானசாதனங்களால் பூர்வம் அத்தியாஸத்துக்குவரு
தால்க்ஷயிக்கமாட்டாதுகள் இப்படியாகும்போது பூர்வம் அத்தியாஸத்துக்குவரு
முன் பிரம்மம் அத்துவைதமாயிருந்தபோதிலும் பின் துவைதத்துடன் கூடினதாக ஆயித்தல்

லவா ஸுஷுப்தி பிரளயங்களை ஆச்சரியித்ததுகளும் காரணரூபங்களும் அவ்வுத்தகங்களும்
 ன் நாகரிகங்களும் அனுகூலங்களும் உத்தத்தியுள்ளதுகளாகும் அவ்வுத்தகங்களும்
 அனுகூலங்களும் நாகரிகங்களும் ஜன்மம் நிச்சயிக்கப்பட்டது ஜன்மகால நிச்சயமில்லாதது
 ல் அனுகூலவ முபசரிக்கப்படுகிறது அவ்வுத்தகங்களுக்கும் முண்டாகுதற்குமுன் சுத்த
 ரூபியும்பிரகிருதியுடன் கூடினவனும் ஸுருபனுமான புருஷனை தீர்மானிக்கப்படுகிறான் அவ்
 வியாகிருதத்துக்கு காரணம் ஸதரூபமாயிருந்தபோதிலும் வியாகிருதத்துக்கு காரணமானது
 மகத்தவத்துக்கு மேலான மூலவித்தையே ஆகும் இந்தப்பிரபஞ்சத்துக்குப் பிற்பிறம் அவித்தை
 இந்திரோன்ம்காரணமாகவேதாந்தம்மதமனத்தாரியவாதிகளோவெனில் பிற்பிறம்மொன்றே
 காரணமென்று சொல்லுகிறார்கள் அது அஸத்துகளுடையமதம்விசாரிக்கும் போது அவர்களு
 டையவுசனத்தின்வியவஸ்தையுமில்லை ஹேபாரியையானவளை ஜகத்தானது அவித்தையாலுண்
 டெண்ணப்பட்டதென்றும்சில இடத்தில் சொல்லுகிறார்கள் ஸுஷுப்தியிலும் பிரளயத்திலும்
 காரியமும் நிர்விசேஷபரமாத்மாவமிருக்கிறதானென்றும் அஸக்தமாகச் சொல்லுகிறார்கள்
 காரணரூபமாயாவது பிரபஞ்ச மிருககுமாகிலவ்விடம் ஜகத்காரணமான ஈசனென்ற மூர்தியு
 ள்ளனெனப்பிரம்மமாகுமேதவிர அது நிர்குணப்பிரம்மமாகாது அந்த ஸகுணேசன் அத்திய
 த்மசாஸ்திரத்துக்கு தூரமாகையாலதை நாம்விசாரிக்கிறதில்லை, எதுஜிவகாரணமும் அத்
 வைதமும் ஸச்சிதானந்த லக்ஷணங்களுள்ளதும் முமுக்ஷுட்களால் மிகவும் அறியத்தக்கதுமா
 னதோ அதையேவிசாரிக்குறும்சிரவணத்தாலுண்டான ஞானத்தால் அத்தியாஸம் நிவிருத்
 த்திவ்முத்திரவேமாட்டாது நன்றாக அத்தியாஸ நிவிருத்திவந்தவனுக்குமரணமவன்றபூதபே
 ளதிக ரூபிகளான சிலத்தவகுகளிருக்கிறதானல்லவா அல்லது அத்தியாஸ மென்ற அஞ்ஞா
 னநிவிருத்தியால் ஞானிதவம் ஸித்தித்தபோதிலும் திரும்பவும் நிவிருத்திப்பிவிக்கத்தக்கன ஸம
 சயம்முதலான பிரதிபந்தங்களிருப்பதால் அதுகளுக்கிருதர்க்காக மனனபூர்வமாக நிர்வி
 சேஷபிரம்மதியானத்தை எப்பொழுதும்செய்யவேண்டியது அந்தியபிரகிபெந்தமே அத்திய
 சமென்ற அஞ்ஞானமெனில் நன்றாகவிசாரிப்பதிலது சரியாகவிடலை, விசேஷமே அந்திய
 ப் பிரதிபந்த மென்றுசுருதியில் சொல்லப்பட்டிருக்குது அதுகளுஸமாதியால் நிவிருத்தியேதவி
 ஈசரவணத்தாலில்லை அஞ்ஞானம் சிரவணமாதிரத்தால் நிவிருத்திக்குறதென்ற சிரவணவாதி
 களுடையமதம்வியர்த்தந்தான் ஆகையால்மோக்ஷத்தை குறித்து அத்தியாஸமானது ஆகிராதி
 பந்தமேதவிர அந்தியபிரதிபந்தமாகாது எப்போது ஜகத்திசன்ஜிவன் களுடையதோத்துத
 ள்கூட்டில்லாமலாயித்தோ அப்போதுதான் சகலபிரகிபந்தங்களிலிருந்தும்விடுபடுகுறான்வா
 ருப்பிரளயயேஸமாதிகளை அனுஷ்டியாம்லொருவனுக்கும் தேகமிருக்கும்போதுஜகத்திமுதலா
 னனின்தோத்துதலில்லமைளித்தியாதுநிச்சயம்இரஜஜுவில்ஸர்ப்புத்தியும் ஸர்ப்பத்தில் இரஜஜு
 புத்தியும்போல் ஆத்மாவிலைதம்புத்தியும்அனுத்மாவில்ஆத்மபுத்தியும்வித்துவான்களால்சொ
 லப்பபட்டிருக்கின்றனஎப்படி வாஸனைபிருணானிலொன்றுநசித்தபோதுஇரொண்டும்நசி
 க்குமோ அப்படிஒருபுத்தி நசித்தபோதுஇரண்டாவது புத்தியும் நசிக்கும் பொய்ஞானத்து
 க்குநாசமும் மெய்ஞ்ஞானத்துக்குப்பத்தியும்ஸமகாலத்திலேயே குருப்பிரணாதத்தால்சித்தி
 க்கும் வாரூய பால்கடலின் பெண்ணே எப்படி அனர்த நிவிருத்தியும் ஆனந்தாவாப்தியும்ஸம
 காலத்திலுண்டாகுமோ அப்படியும் அறியத்தக்கதுநான் தோமுமில்லை நான் பிருணனுமில்லை
 நானிரதிரியங்களுமில்லை நான் மனதுமில்லை நான் புத்தியுமில்லை நான் அகங்காபுமில்லைநான்
 சித்தமுமில்லை எனநிப்படிநாநாவித பாவனைகளால் மாயை அவித்தைகளாலுண்டான சகலஅ
 னாதங்களும் நிவிருத்திக்கிறதான்கள் நான் ஸச்சிதானந்த ரூபன் நான் பரிபூரணன் நான்பரானுக்
 கும் பரன் நான்பரஞ்சோதிஸ்வபாவன் நான் பிரஞ்ஞான கனலக்ஷணமுள்ளவெனென்றிப்படிப்

பட்ட நாநா விதபாவனைகளால்வித்தைப்பிரகிருதிகளாலுண்டானஸர்வ ஆனந்தங்களும்டைய
 ப்படும் முன் சொல்லியவியதினோகஸமாதிகளைக்காட்டிலும் பின் சொல்லிய அன்வய ஸமாதிக
 ள்சிரோஷ்டம்நாளாகும் இதில் ஸம்சயமில்லை அனர்தநிவிருத்தியும் ஆனந்தப்பிரபுத்தியும் ஸமகா
 லத்திலுண்டாகுரதாயிருந்தபோதிலும் ஸ-ஷக்ஷம்விசாரணைபால் சொல்லியபடி முன்பின்னாச
 பேதத்தை நிச்சயித்தால்தான் சாஸ்திரமும் நன்றாகச்சேரும் வியதினோகத்துக்கு விஷயமானது
 துஆவித்தியகமான காரியமாகையால் அன்வயத்துக்கு விஷயமானது நிர்குணப்பிரம்மான
 காரணம்ஆகையாலும்இல்லை இல்லைஎன்ற வாக்கியத்தால் சகலகாரியத்தையும்நிவேதித்து சித்
 ரூபமான காரணப்பிரம்மத்தையே எப்பொழுதும்தியானம் செய்யவேண்டியதுமுதலாவது ஜ
 கத்தின் நாநாத்துவத்தை விலாபனம்செய்து பின் சுருதியாசாரியர்களுடையபிரஸாதத்தால் ப்ர
 மாத்மாவுக்கு அத்துவைதத்துவத்தைநிச்சயித்து பின்ஸ்வகதேபேதத்தால்பரமாத்மாவின்சது
 ஷ்பாதத்தை நிச்சயித்து கிரமமாகதியானத்தால் ஆருடனுகிரமோக்ஷத்தைஅடைவான், இப்படி
 அப்பயதிக்கிறால் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட குருஞ்ஞானவாலிஷ்ட தத்துவவானுண சந்திரி
 கையில் ஞானகாண்டத்தின் ச-வது பாதத்தில் கக-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று

கக - வது அத்தியாயம்.

புரிகுருமுர்தி இப்படிவிஷ்ணுவானவர் மோக்ஷத்துக்கு தியானமேஸாதனமென்று இல
 ஷ்மிக்கு சொல்லியபின் மெளனத்துடன் தானும் அந்தத்தியானத்தையே செய்தார் ஆகையால்
 ஓய்சுதர்முகரே நீரும்பரமாத்மைக்கியத்தியானத்தைசெய்து ஸம்ஸாரபாசத்திலிருந்து விடுப
 ட்டு கிருதார்தரூகவேண்டியது, “பிரம்மா” ஸ்வாமி அஞ்ஞானஸம்சயங்கள் பூரவாகநசித்தவ
 னுக்கல்லவாஇந்ததியானம் விதிக்கப்படுகுதுஎனக்குசிரவணம்செய்யவேண்டியருரைவிருப்ப
 தால் அஞ்ஞானமேநசிக்கவில்லையே இப்படிஇருக்கத்தியானத்தி லெனக்கெப்படிஅதிகாரமா
 கும்ஆகையால் எனக்குஞானம்சித்திக்கிறதர்குவேதாந்தங்களைஇன்னமும்நாங்களுசிரவணம்செ
 ய்விக்கவேண்டியது “புரிகுருமுர்தி” ஓய்புத்திசாவி களுக்குள் கிரமமாயாவதுமோக்ஷத்தை
 ஸத்தியமாகவேசொல்லப்பட்டது தியானமத்தபோதிலும்ஞானம்கிரமமாயாவதுமோக்ஷத்தை
 க்கொடுக்கும் ஞானமத்தத்தியானம் நிஷ்பலமென்று சொல்லப்படுகுது ஆகையால்சிரோஷ்
 டமானஞானத்தைச்சொல்லுகுரேன் ஓய்கமலாஸனரே கேளும்இந்தஜீவன் அனுகூலானஅ
 வித்தையால் கட்டப்பட்டு ஸம்சாரசமுத்திரத்தில் முழுகிஊகமானதன் ஸ்வரூபத்தை அறியு
 குறனில்லை எப்போதுகுருமுகமாகஅநீயாகுறயேன்ற மகாவாக்கியார்த்தத்தை கேழ்க்குரு
 னே உடனேநான்பிரம்மமென்றுஅறிந்து அந்தஸம்ஸாரசமுத்திரத்திலிருந்து கரையேரிகட்டு
 விட்டவனுமாகுறன் சிரவணமானது திருஷ்டாந்தப்படிபரிணாமவாதத்தை அனுஸரித்தும்
 ததை அனுஸரித்துபால்தயிர்முதலான திருஷ்டாந்தப்படிபரிணாமவாதத்தை அனுஸரித்தும்
 இரெண்டவிதமாகும் விவர்த்தத்தைஅனுஸரித்தமுதல் உண்டுபண்ணும் உமக்குஸகலத்திலும்
 பரிணாமத்தைஅனுஸரித்த இரெண்டாவது தன்னுணத்தையே இதுவேயே உமக்குஸகலத்திலும்
 தைஅனுஸரித்து முதலாவது சொல்லுகுரேன்கேளும் இதுவேயே உமக்குஸகலத்திலும்
 பொய்என்றஞ்ஞானம் உண்டாகும் இரஜஜுவில் ஸர்ப்பமானது போல்பிருத்தியால்தன்னுண்
 விடத்தில்ஜகத்து ஆரோபிக்கப்பட்டிருக்குது இரஜஜுவின்யதார்த்தஞ்ஞானத்தால் அஸத்துத்
 நசித்தபோது ஸர்ப்பமென்ற புத்தியில்லை, இப்படிதன்னை அறிந்தால் ஜகத்பேதத்தை எப்படியா
 துச்சமென்ற நிச்சயத்தால் ஜகத்பிருத்திநசிக்குது ஸத்தியஞ்ஞான பேதவார்த்தை எப்படியா
 ததைத்த விரமைத்ததெல்லாம் பொய்அத்துவைதபருகாசத்தில் வெள்ளிஸத்தியமாகில் அப்போது பிரம்
 கும் ஓய்பத்மஸம்பவரே சுத்ததியிலாரோபிக்கப்பட்ட வெள்ளிஸத்தியமாகில் அப்போது பிரம்

மத்திலாரேபிக்கப்பட்ட ஜகத்தும் ஸத்தியமாகும் தன்னுடையதனம் முதலானதைஸ்தாணு
சோரந்திருவிவானுகில்அப்போதுஸ்வரூபமானபிரம்மத்துக்குஅவித்தையால்கேடுவரும்உவர்
பூமியில் ஐலப்பார்வையானதுஎப்படிபிறந்திமாத்நிரமோஅப்படிஅகண்டானந்தரூபபிரம்மத்தி
னிடத்தில் லோகப்பார்வையாகும் மலடியின்புத்திரனுக்குசெள்ள மென்றகுடுமிக்கவியாணம்
முதலானஸம்ஸ்காரங்களாகுமாகில் அப்போதுபிரம்மத்துக்கிரானஜீவனுக்கும்ஸ்மிருதிகளி
ல்சொல்லிய ஸம்ஸ்காரங்களாகும்கெந்தர்வர்கரத்துக்கதிபதியானவன்பூழியை புஜிப்பானுகில்
அப்போது தேகத்துக்கதிபதியான ஜீவன்விஷயபோக்த்தைபுஜிப்பான ஸர்வமிருகங்களுக்கு
மதிபதியான ஸம்மமானது முசல்கொம்புநல் பங்கப்படுமாகிலப்போதுஇந்தஅவித்தைமுத
லானதுகளால் ஆத்மாவுக்கபாயம் நேரிடும் நபும்ஸகனானவன்ஆகாசபுஷ்பத்தாலலங்கரிக்கப்ப
ட்ட நாரியை புஜித்துஸுகியாவானுகில் அப்போது ஜீவன்பெளதிகங்களானவிஷயங்களை புஜி
த்துஸுகியாவான் ஜீவன்சுன்பிரம்மா விஷ்ணுருத்திரனீசுவான்ஸதாசிவனிவர்களுடையசக்தி
களான ஸாஸவதிமுதலானவர்கள் இந்திரன் அஷ்டதிக்கபாலர்கள்ஸுரர்கள் அஸுரர்கள் யக்ஷ
ருக்ஷஸகெந்தர்வர்கள்நாகர்கள்கின்னரர்கள்கிம் புருஷர்கள்ஸாத்தியர்கன்பதினாலுலோகங்கள்கி
சுவன்னைஜனன்பிறுஞ்ஞன்துரியன்துரியாத்திதன் அந்தவிசுவாதிகளின்சக்திகளம்னுஷியர்கன்ப
சுக்களஎரும்புவரையுள்ள பிறுணிகள்விருக்ஷங்கள் மொழிஞ்சிகள் ஸ்திரங்களானமலைகள்பிரதி
விஅப்புதெஜஸ்வாபு ஆகாசங்கள் அவ்வியக்தம்மகத்துமுதலானதுகள் தொண்ணூத்தாருதத்
துவங்களிவ்வளவுப் பிரம்மத்தைத்தவிர வேரைஇல்லை பிரம்மத்தைத்தவிரஎதாவது தோற்று
ரகிமலதுபொய்தான் பிரம்மத்தைத்தவிரமைத்ததெல்லாம் மாயையால்கல்பிக் கப்பட்டபடியா
ல்பொய்யென்றதில் சம்சயமில்லை எதுஇல்லையோ அதேமாயைஎன்று சொல்லப்படுகுரபடி
யரல்அவித்தையும்பொய்தான் ஆகையால் மாயைஅவித்தைஅதிகளின் காரியங்கள் ஒன்றுமில்
லைஒய்விதியெஸத்தையத்தது எப்படிஅன்யத்தை உண்டுபண்ணும் பிரம்மத்தை தவிரஅவித்
தையென்றெருவஸத்து இருக்குமாகிலப்போது பிரம்மத்துக்கு சுரிதிகளில் சொல்லிய அத்து
வைதத்துவமெடுபட்டுப்போகுமே ஜீவனுக்குபிரம்மஸத்தையைத்தவிர வேரைஸத்தைஇருக்கு
மாகிலப்போது அதுநீயாகுறையென்ரமகாவாகியம் வியர்த்தமாகுமல்லவா ஸர்வஜகத்தும் அ
னித்தியமாககாணுரபடியாவிர்த ஜீவன்தோத்தினபோதிலும் ஸத்தியனாகான் நிற்குணபிர
ம்மத்தைத்தவிரவேரைஒன்று அவிநாசியாகுமா வினாசகளுக்கஸத்தியத்துவததி லென்னப்பிர
மானமபேக்ஷிக்கப்படுகுரது பிரம்மந்தானஇரஜஜுவானதுபோல் சகலாதாரமும் ஸத்தியமுமா
கசொல்லப்படுகுரது ஆரோபிக்கப்பட்டமைத்ததெல்லாம் ஸர்பம்பொல்பொய்ரிச்சயம் ஓய்வி
தியேஆரோபிதம் பொய்யென்றும் அதிஷ்டானம்மெய்யென்று முலகத்தில்கேக திருஷ்டாந்த
ங்களானலேகாணப்படுகுரது ஆகையால்ஜகஜீவனீசன் முதலானசகலமும் அஸத்தியந்தான்
ஆத்மஞானமத்தவர்களுக்கு பிறுந்தியால்ஸத்தியம் பொல்தோத்துகுரது அவித்தையென்றஇந்
தபிறுந்தியானது அனாதியென்றரிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கின்றன அனாதிகளுக்கும்ஸாந்தத்துவமிரு
ப்பதால்நாநாத்துவம்நெரிடாது இந்தஅனாதத்துவகல்பனையும்பரமார்த்தஞ்ஞானமத்த அந்தபர
ம்பரையில்லித்தித்தபடியால் முக்கியமாகஅபிப்பிரயப்படவில்லையெதெதுகண்ணுல்பார்க்கப்ப
டுகுரதோயெதெதுவாக்குநல் சொல்லப்படுகுரதோ யெதெதுகாதுநல் கேழ்க்கப்படுகுரதோ
அத்துயெல்லம்பொய்தான் ஐந்திரஜலத்துக்குத்துல்லியமாகையால் ஜகத்துபொய்யென்றதுயு
க்தந்தான் ஜகத்துஸத்திய மென்றபுத்தியைவிட்டால் பரம்மானஸுகத்தை அடையுவான் ஸ்வ
ப்னகாரியம் போல்அஸத்தியமான ஜகத்தை எவன் ஸத்தியமாகப்பார்குறானே அந்தஅவிவே
கியேஅதிகமானதுக்கத்தை அடையுவான் பிரம்மமொன்றே ஸத்தியம்மைத்தது அனுமாத்தி
ரம்கூடஸத்தியமாகாதென்று போதமுள்ளவனுக்கு ஸர்வமும்கெந்தர்வர்கரதுல் வியந்தான்அ
த்துவைதமானபரப்பிரம்மமேஸர்வதாஇருக்கின்றனநேத்திரரோகிக்குஇரெண்டுசந்திரனதோ

த்துவதுபோல்தெல்லாமவாஸதவமாகாதுகாரணத்தைத்தவிரகாரியமொருவிடத்திலும்வரை
இல்லைவியவகாரத்தில் மாத்திரம்வித்தித்திருப்பதாலு மக்கதில்ஸத்தியத்துவபுத்தியுண்டாகவே
ண்டாம் ஸ்வப்பிரகாசமானபரதத்துவத்தில்அப்பிரகாசத்துக்கிருப்பில்லைபிரகாசஅப்பிரகாசங்
களுக்குகாரியகாரணத்து வமெப்படியாகும் ஸ்வப்பிரகாசத்தின் ஸன்னிதியில் அப்பிரகாசத்து
க்குசேஷைடபோலல்லவா ஆகும்ஆகையால் பிரம்மமொன்றே இருக்கின்றனஅதைத்தவிரவே
ரைஒன்றுஸர்வவி தததுலுமில்லையென்றிப்படிவிவர்தவாதப்படிருமுமகாகசிரவணமானபின்
பரிணமப்படிதத்துவத்தை ஆதரவுடன் சிரவணம்பண்ண வேணும்ஹேபங்கஜஸம்பவரே அ
தெப்படிஎனில் சொல்லுகுரேன்கேளும் ஐலமாலங்கட்டிபோல் பிரம்மமொன்றே ஜிவேகவரு
திருபமாக இருக்கின்றன எப்படிஜலமானது அலைனுரைமுதலானரூபத்துடன் கூடிஇருக்கின்
ரானவோ எப்படிபாலானது தயிர்ஸ்வரூபமாக இருக்கின்றனவோ யெப்படிமன்கடருபமாக
இருக்கின்றனவோ யெப்படினாலானதுவஸ்த்திரரூபமாக இருக்கின்றனவோ இப்படிப்பட்டத்
திருஷ்டாந்தங்களால் காரியகாரணத்துவத்தைஅறியும் அந்த காரியகாரணங்களுக்குமொக்ஷ
த்திலைக்கிய மிருந்தபோதிலும் பந்தத்தில்பேதமிருக்கின்றனஒய்சுதுர்முகரேஆத்மா அனுப்பிர்
ம்மம்பெரிது இதுகளுக்கெப்படிஐக்கியம் கூடுமெனில்பெரிதான பிரம்மத்தைபாவனைசெ
ய்யும்பொது அனுவுக்கு அனுத்வம்நீங்கி புழுவண்டுபோல்பெரியதன்மைவித்திக்குரபடியா
ல்குத்தமில்லைபெந்தத்தில்பிரம்மத்துக்குஜீவரூபமாகையால் மொக்ஷத்தில் ஜீவனுக்குபிரம்ம
ரூபமென்றிப்படிச் சொன்னால்தானபெந்தமொக்ஷங்கள் வித்துக்கும் அனுதவமென்பாதிகம்
மகத்துவம்பாரமார்த்திகம் அனுத்துவத்துக்குபாதியானபுத்தியும் ஆத்மாவைத்தவிரவேரைஇ
ல்லை ஆத்மாவானவன் புத்தியுபாதிவசத்தால்அனுவாவானுகில் அப்போதுபுத்தியுள்ளஜடத்
துவமாத்மாவுக்கும்தடையத்துநேரிடும்அப்போது கர்ம்மம்கர்தாவென்ற வியவகாரம்வியர்த்த
மாகும்புத்திக்குசாஸ்த்திரத்தில்பிரவித்தமானகாரணத்துவமுமெடுபட்டுப்போகும்ஆகையா
ல்புத்திமுதலானதுகளுக்குஅன்னியனாகஅமலருபியானகர்த்தாஒருவனுண்டு இப்படியன்றிசா
ஸதரங்களுக்கர்த்தம்ஸித்தியாதுமொக்ஷஇச்சையுள்ளவர்களுக்கு வெளிபிரபஞ்சத்துக்கு வி
யென்றபுத்திகூடும் உள்பிரபஞ்சவிசாரங்களிலந்தபுத்திகூடாது சகலஉள்பிரபஞ்சத்துக்கு வி
யாவகாரிகஸத்தியத்துவரூபதால் அதின்விலாபனம்செய்யத்தக்கதாகவே விதிக்கப்படுகுரது
க்டினமானநெய்அக்கினியில் போல்தேகத்துக்குள்ளிருக்கின்றமனது பிறுணன்முதலானவிக
ரங்கள் ஜொதிருபமான ஆத்மவிடத்தில்கிருதுகள் இந்தவியவகாரதேசையில் பின்ன
னாகிலும்ஆத்மாவுக்கு நான்பிரம்மமாகுரேநான் பிரம்மமாகுரேன் நான்பிரம்மமாகுரே நிச்சயம் காரியமானது
னென்றபாவனையானது பிரம்மத்துடன் ஐக்கியத்தைச்செய்குரது நிச்சயம் வேரைஇல்லை
காரணத்தி னம்சமென்றது வியாவகாரிகமும் காரியமானது காரணத்தைத்தவிர காரியம் வேரைஇல்லை
கமுமாகச்சொல்லப்படுகின்றன காலத்திரயத்திலும் காரணத்தைத்தவிர காரியம் வேரைஇல்லை
என்றவாதத்தை முன்னமேநிறுகரித்துப்போட்டோமே ஓய்ப்தம்ஸமபவரேஜீவன்காரியமாஅ
ல்லதுகாரணமா அல்லதுஉபயருபியாவென்று விகல்பித்தால் அத்துவைதிகளுடைய மதத்தி
லொன்றும் வித்திக்க வில்லை யெப்படிஎனில் ஜீவனுக்குத்தியைஒப்பாதுதுனல் முதலாவது
ஸித்திக்கவில்லை கிஞ்சித்துத்துவாதிகளை ஒப்புக்கொண்டபடியால் இப்படியாகும்போதுய்விதியே
கவில்லை அஸம்பவமாகையால் மூன்றுவதும் வித்திக்கவில்லை இப்படியாகும்போதுய்விதியே
அந்தசாஸ்த்திரம் அனர்த்தமாகையால் முமுக்ஷுக்களால் ஸர்வவிதத்திலும் உபேக்ஷிக்கத்தக்க
துதான் நான்சொல்லிய அர்த்தத்துக்குத்தக்கச்சலன்றியில்மைத்தொருவிடத்தில் அந்தசாஸ்த்திரம்
ரகரான்களால் சொல்லப்பட்டவுமில்லை அங்குஷ்டப்பிரமாண முள்ள ஆத்மாவை
ல்ஜீவனென்றும் சிலஇடத்தில்பிரம்மமென்றும்இப்படிவெகுவிதபூர்வோத்தாவிற்றெதமுள்ளஅர்
த்தங்களால்சுருதிஸ்மிருதிமுதலானவாகியங்களைகெடுத்திருப்பதால் அந்தசாஸ்த்திரங்கள்வியர்

தத்தந்தான் பூர்வோத்தரவிமர்சத்தில் அசுத்தர்களும் மந்தபுத்திக்காரர்களும் அனஜனங்கள் சப்தமாத்திரமனோ ஹரங்களான சப்தஜாலங்களால் வஞ்சிக்கப்பட்டார்கள் எப்படி சாஸ்திரமானது சுருதிமுதலானது களாலலங்கரிக்கப்பட்டு பிரயோஜனமுள்ளதாகுமோ அப்படி சொல்லுகுரேன் ஸாவதனமாகக்கேளும் பிர்ம்மம் காரணமாகையால் அதுநீயாகுமுன்னரவாக் கியத்தால்காரியகாரணங்களுக்கெக்கியம் வித்தித்திருப்பதாலும் ஜிவன் காரியந்தான் ஜிவன்காரியமாகையாலிவனுக்குப் பத்தியும் வித்தித்திது உத்பத்தியை ஒப்பாவிட்டால் லயம் வித்தியாதலயமத்தால்துவைதம் ரித்தியமாகும் அப்போது அத்துவைதமொருக்காலும் வித்தியாது அப்போது வெகுவான அத்துவைத சுருதிகள் பிடிக்கப்படும் ஓய்விதியேசித்தினம் சத்தால்ஜிவன்காணமும் ஜடத்தினம் சத்தால்காரியமுமாகட்டு மெனில்ஜிவன் அணுவாகையால் சித்தம் சத்தாலும் காரியம்தான் பிர்ம்மமல்லவா ஸர்வஞ்ஞானமாகையால் காரணமாயிற்று ஒளபசாரிகசிக்கவிலை முக்கிய காரணத்துவத்தையே சொல்லிச்சித்தது அது ஜீவனுக்கில்லை ஜீவாதம்பரமாத்மாக்களுக்கு பேயர்மாத்கிரத்தால் பேதமென்று அதுவைதிகள் சொல்வதால் நாமரூபங்களை விட்டு என்ற சுருதிக்கு கேடுநேரிட்டுது, பரமார்ததேசயில் ஜிவனுக்கு பிர்ம்மத்துவமிருந்தபோதிலும் இந்தவியவகாரதேசயில் ஸம்ஸாரமிருப்பதால் அவனுக்கு வேலைஸ்வரூபம் சொல்லத்தக்கது பிர்ம்மம் அஸம்ஸாரியாகையாலதுக்கு ஸம்ஸாரஞ்சொல்லக்கூடாது ஆகையால் ஸம்ஸாரமுள்ள ஜிவன் பிர்ம்மத்தைதவிர வேலை ஒருவனிருக்குமுன் ஸம்சயமில்லை காலத்திரயத்திலும் ஜிவன் ரிசுனமான பிர்ம்மமாவானுகிலப்போது ஜிவனே அறியத்தக்கனவனும் ஜன்மாதிகாரணனும் சாஸ்திரயோனியும் சர்வசுருதிகளால் சொல்லப்பட்டவனுமென்று வியாஸர் சொல்வார் அப்படிச் சொல்லவில்லை உபபத்தி இல்லாத்தினால் சாரீரன் அறியத்தக்கனவனில்லையென்று ஸ-ஓத்திரத்திலும் காண்வர்கள் மாத்தியந்தினர்க் கிருவர்களும் சாரீரனைப் பேதமாகவே படிக்குமுர்க்ளென்ற ஸ-ஓத்திரத்திலும் ஸ்பஷ்டமாக ஜிவபரபேதம் கரணப்படுகுரது ஆச்மரத்தியர் ஒளடுலோமிகாச கிர்த்ஸனரென்றமுன்றுருநுக்களாலும் பிர்ம்மத்துக்கிதரான ஜிவனில்லையென்று சொல்லப்படவில்லை ஆகையால் அல்பனான ஜிவனுக்கு பிர்ம்மத்துவ பரிணமத்தால் முக்கிவேளையில் பூர்ணத்துவம் வித்திக்கிறதென்று நிச்சயித்துக்கொள்ளும் இப்படி அப்பயதீக்ஷீதரூல் மொழி பெயர்க்கப்பட்ட தத்துவஸாராயண சந்திரிகையில் ச-வதுபாதத்தில் ௧௬-வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

கௌ - வ து அ த்தி ய ர ய ம்.

பிரம்மா அப்யா உத்தமகுருவே எனக்கு ஸர்வஸாரூர்தவிஞ்ஞானம்வருகுரதர்க்கு ஸாதனமான ஸர்வஸாரொபனிஷத்தைச் சொல்லுங்களென்று பிரசினம்செய்யப்பட்டதெகூறினாழ்வார்த்தியானவர்நாலுமுகங்களுள்ள பிரம்மாவுக்கந்தஉபனிஷத்தைச் சோல்லஆரம்பித்தார் 'ஸ்ரீகுருமூர்த்தி' எப்படிபெந்தம் எப்படிமோகும் எதுஅவித்தை எதுவித்தைஐக்கிரது முதலானஇந்தநாலு அவஸ்தைகளுமெப்படியாகும் அன்னமயாதிபஞ்ச கோசங்களைப்படி கர்த்தாஎப்படி ஜிவனெப்படி பஞ்சவர்க்கங்களைப்படி க்ஷேத்திரஞ்ஞனெப்படி பரமாத்மாஎப்படி கூடஸதனெப்படி அந்தரியாமியெப்படி பிரதியகாத்மாயெப்படி பரமாத்மாஎப்படி மாயையெப்படியென்கு இப்படிபதினாறுபிரசினம்களையும் சொல்லியபின் அந்தஉபநிஷதவ்யவிதத்தி லுவ்வொன்றுக்கும் கிரமமாக உத்தரம் சொல்லுகுரது அனாத்மாக்களான இந்ததேகாதிகளை எப்போது ஆத்மாவாக அபிமானிக்குரானோ அப்போது ஆத்மாவுக்குபெலமான ஸம்ஸாரமேபெந்தமாச்சுதுநான்பிரம்மமாகுரெனென்று அபரோக்ஷபோதத்தால் எப்போதுதேகாதியில்

அபிமானத்தைத் தள்ளுகுறாது அப்போதுமோகிப்பென்று சொல்லப்படுகிறது ஆத்மாவின்னஞ்
ஞானத்தால்கனமான ஆகாரமுள்ளதும் ஆத்மாவின்சாயையுமானதே அவித்தை என்று ஸர்வவே
தாந்தவித்துக்களாலும் சொல்லப்படுகிறது பிரஞ்ஞானகனமான ஆகாரமுள்ளதும் ஆத்மாவின்
சாயையுமானதே வித்தை என்று சகலவித்துவான்களாலும் ஆதரவுடன் சொல்லப்படுகிறது அந்த
இந்த ஆத்மாவானவன் தன்னுல் ஸ்தூலங்களான சப்தாதிவிஷயங்களை எப்போதுதனக்குப்போ
கத்துக்காக அடையுக்குறாது அப்போது ஜாக்கிரத்தென்று சொல்லப்படுகிறது ஓய் கிதியே எப்
போது பூர்வவாஸனைகளுடன் கூடியபதினாலு இந்திரியங்களால் சப்தாதிகளில் லாவிட்டா
லும் வாஸனாமயங்களான சப்தாதிகளை அடையுக்குறாது அப்போது ஸ்வபனமென்று சொல்ப
படுகிறது எப்போது ஸர்வகாரணங்களும் தன்னாலுபரமத்தை அடைந்துவிசேஷஞ்ஞானமில்லா
த்துனால் சப்தாதிகளை அடையவில்லையோ அப்போது ஆத்மாவுக்கு ஸுஷுப்தியென்று சொல்
ப்படுகிறது எப்போது இந்த மூன்றுக்கன்னியமும் இடைவிடாமலும் மூன்று அவஸதைகளிரு
க்கும் போது மில்லாத போது மிருப்பதால் ஸாக்ஷியும் ஸ்வயம்பிரகாசமும் ஆவிர்பாவதிரு
பாவமத்ததும் சேதனரூபமுள்ளதுமாகுரதோ அப்போது துரியசைதனனியமென்று அதேஸ
த்தியமென்றும் சொல்லப்படுகிறது அன்னத்தின்கார்யங்களான கோசங்களுடைய ஸமூகமே
அன்னமயகோசமாயித்து எப்போது ஸ்தூலதேகஸ்வரூபமான அன்னமயகோசத்தில் பரங்களும்
பிறுணாதிகளும் பதினாலுகளுமானவாயு பேதங்களிருக்குதுகளோ அப்போது பிறுணமயகோ
சமென்று வித்துவான்களால் சொல்லப்படுகிறது இந்த இரண்டுமிகோசங்களுடன் பத்தின ஆத்
மாவானவன்மனது முதலான பதினாந்திரியங்களால் ஸங்கல்பம் முதலான தர்மங்களை எப்போ
து செய்குறாது அப்போதுமே மயகோசமென்று சொல்லப்படுகிறது அப்போது விஞ்ஞா
சங்களுடன் பத்தின ஆத்மாவானவன் எப்போது புத்தியால் விச்சயிக்கிறாது அப்போது விஞ்ஞா
னமயகோசமென்று சொல்லப்படுகிறது இந்த நாலுகோசங்களுடன் பத்தின காரணஞ்ஞானத்தில்
ஆலம்விரையில் ஆலமரம்போல் ஆத்மா எப்போதிருக்குறாது அப்போது ஸுகதுக்கஞ்ஞானத்துட
தமயகோசமென்று சொல்லப்படுகிறது எப்போது ஆத்மாவானவன் தனக்கபிஷ்டவிஷயத்தில் புத
ன்கூபிகிறாது அப்போது கர்த்தாவென்று சொல்லப்படுகிறது தனக்கனிஷ்டவிஷயத்தில் புத்தியானது துக்கபுத்
தியானது ஸுகபுத்தியென்று சொல்லப்படுகிறது தனக்கனிஷ்டவிஷயத்தில் புத்தியானது துக்கபுத்
தியென்று சொல்லப்படுகிறது சப்தம் முதலான விஷயங்களெல்லாம் ஸுகதுக்கங்களுக்கு முக்கி
யகாரணங்கள் ஜீவனுனவன்புண்ணியபாபங்களை அப்போது உபஹிதனென்று சொல்லப்படு
கதைகிடைத்தது போலெப்போது செய்குறாது அப்போது உபஹிதனென்று சொல்லப்படு
குறான் மனது முதலானதுகளும் ஸத்துவம் முதலானதுகளும் பஞ்சவர்கங்களாகும் இந்த பஞ்சவர்கங்க
னியம் முதலானதுகளும் இச்சை முதலானதுகளும் நாசம்வருது ஸத்தியமாகத்து ஆத்மோ
ருக்கும் தர்மியான ஆத்மஞ்ஞானம் அன்றி உதுகளுக்கு நாசம்வருது ஸத்தியமாகத்து ஆத்மோ
குரேன் ஆத்மாவின் ஸன்னிதியில் மோகிப்பெனவரைநாசமத்ததுனால் இந்த யக்கிரந்தியுமாக
பாதி யாககோத்து குரதோ அதேவின்கதேகமும் துக்கத்தைகோடுக்குர இரதயக்கிரந்தியுமாக
சொல்லப்படுகிறது ஓய்பதம்ஜரே அந்தலிங்கதேகத்தில் பிரகாசிக்ஞாசைதன்னியமே கேஷத்
கிரஞ்ஞானென்று ஸத்துக்கள் சொல்லுகுறார்கள் ஞாதிருஞானஞேயமென்ற மூன்றுகளுடைய
ஆவிர்பாவதிருபாவங்களை அறிந்துதான் ஆவிர்பாவதிருபாவங்க ளுத்தவனும் நிஷ்களனும்
மந்திரோதியும் ஸதானந்தலக்ஷணமுள்ளவனும் ஸத்தியப்பிரபோத முள்ளவனும் நிஷ்களனும்
வரையுள்ள சகலப்பிறுணிகளுடைய புத்திகளிலும் காணப்பட்டு அதுகளிலேயே சொல்லப்படுகிறான் இலு
க்குறாது அப்போது தத்துவவேதிகளால் கூடஸ்தாத்மாவென்று அப்போது சொல்லப்படுகிறான் இலு
ம்புக்கூடம்போல் நிர்விகாரமாக ஆத்மா எப்போது இருக்குறாது அப்போது கூடஸ்தனிடத்திலுள்ள பே
துத்துவவித்துக்களால் சொல்லப்படுகிறான் யெவன்சித்ருபியும் கூடஸ்தனிடத்திலுள்ள ஸர்வ
தங்களுக்கு ஸ்வரூபலாபமென்றஸத்தைக்கு ஹேதுவாகிமணிகளில் ஸுததிரம்போல் ஸர்வ

சேஷத்திரங்களிலும் இடைவிடாமல் பிரகாசிக்குறானே அவன் அப்போது அந்தரியாமி என்று சொல்லப்படுகிறான் ஸத்தியமும் ஞானமும் அனந்தமும் ஆனந்தமும் அவ்வியயும் ஸர்வஉபாதிபத்ததும் சித்து மாத்திரமும் நிருணமும் பரமும் துவம்பத அர்த்தமுமாக எப்போது ஆபரணாதி உபாதிபத்த ஸர்வார்ணம்போல் பிரகாசிக்கிறானே அப்போது பிரத்தியகரத்மாவென்று சொல்லப்படுகிறான் ஸத்தியமும் ஞானமும் அனந்தமும் ஆனந்தமும் அவினையும் தத்தபதார்த்தமுமான பரப்பிரம்மமே பரமாத்மாவென்று சொல்லப்படுகிறான் எனனுக்கு ஸத்தியத்துவம் முதலான நாலு லக்ஷணங்கள் பிரஸித்தமோ அவன் தேசம் காலம் வஸ்துஇதுகளால்வியபிசரிக்கப்படாதவன் நிரமயன் சகலமும் நசித்தபோது எவன் அவிஞ்சியும் ஸ்வயம் ஜோதியுமாக இருக்கிறானே அவனே நித்திய சைதன்னிய ஸ்வரூபனும் நரசமத்தவனுமாவான் உத்பத்தி நாசமத்ததும் இடைவிடாந்துமான எந்தசைதன்னியம் எங்கும் நித்தியம் விளங்குகின்றனவோ அதே ஞானமென்றுசொல்லப்படுகின்றன பாண்டங்கள் ஆபரணங்கள் வஸ்திரங்களினுள்ளான விநிருதிகளில் மண்தங்கம் நூலிதுகளான பிரகிருதிகள்போல் அவியத்தாதிக்களிலிருக்குர சைதன்னியமே அனந்தமென்று சொல்லப்படுகிறது ஸர்வசைதன்னியரூபரத்மாவும் அவ்வத்ததன்னுனந்தஸமுத்திரமும் சேஷித்தஸுகமுமான இதுவே ஆனந்தமென்று சொல்லப்படுகின்றன உபாதிபுள்ள துவம்பததத்தங்களுக்குவிலக்ஷணமும் ஆகாசம்போல்ஸ்ரக்ஷமமும் அத் துவைதமுமாவதேபரப்பிரம்மமென்றுசொல்லப்படுகிறது எதுபிரமாண அப்பிரமாணங்களில் ஸாதாரணமா இருந்தபோதிலும் ஆதியந்தங்களைத்ததோ ஸத்துமில்லை அஸத்துமில்லையோவி காரமத்ததோ சகல ஜகத்துக்குமதிகமும் நிருபிக்கத்தகாததும் அன்னியலக்ஷணமத்ததும் சுத்தஸத்துவப்பிரதானமுமாக எதுபிரஸித்தமோ அதேமாயையென்று சொல்லப்படுகின்றன ஞானமத்தபடியால் துச்சமும்முக்தாலத்திலு மில்லாத்தும்பாமரர் களுக்குமல்லெகிகர்களு க்கும்வாஸதவமுமாக இருப்பதாலிந்தமாயையானது இது இப்படி யென்று சொல்லத்தகாத தாயிருக்குது இந்தகாரியப்பிரபஞ்சத்தாலதுக்குஸத்தைஅனுமானிக்கப்படுகிறதுஇப்படிதேச மும்இந்திரியங்களும் புத்திமன அகங்காரங்களும் நானுகுரேனில்லை நான்பிராணன்மனதுபு லானதுகளைத்தவனும் அழுக்கத்தவனும் புத்தி முதலானதுகளுக்கு ஸாக்ஷியும் நித்தியசிஸ்வ த்திரனும் ஸர்வதா ஆகுரேன்ஸம்சயமில்லை நான் கர்த்தனும்ல்லபோக்தனும்ல்ல நான்பிராணன்மனதுபு திக்கும்ஸாக்ஷிஎன்னுடைய ஸான்னித்தியத்துனாலேயேதேகங்களும் ஜடங்களில்லாத்வ ல்சேஷ்டிக்குரதுகள் அசஞ்சலனும் நித்தியனும் ஸதானந்தனும் சுத்தனும்ஞர்ன மயனு லனும்ஸர்வபூதங்களுக்கும் ஆத்மாவும்ஸாக்ஷியுமாக இருக்குரேன்ஸம்சயமில்லைநான்ஸர்வ தார்த்தங்களாலபித்தக்கனப் பிம்மமாகுரேன் நான் ஆகாசவாயுமுதலானரூபங்களுள் ஸ த்தக்கனவிகாரவஸ்துவில்லைநான்நாமமுமில்லைரூபமுமில்லைகர்மமுமில்லைஸச்சிதானந்தநு னபிரம்மமாகுரேன் நான்தேகமில்லை ஜன்மமரணங்களெனக்கேது நான்பிராணனில்லைபிற் கமெனக்கேது நான்சித்தமில்லைசோகமோகமெனக்கேதுநான்கர்த்தா வில்லைபெந்தமோக்ஷமோ னக்கேது பிம்மா- அய்யாசசுவரோஸ்வாமிமாயைக்குஅனாதித்துவம் அனந்தத்துவம்நிர்விசய ரத்துவமிதுகளைப்படி சொல்லப்படுகிறதுகள் அதுஅஸங்கதமல்லவா பரப்பிரம்மத்துக்கி தாங்களானமாயைமுதலிய ஐந்தும்அனாதிசனும் ஸார்த்தங்களுமாக வித்துவான்களால் சொல் லப்படுகிறதுகள் ஆதியுமந்தமுமத்ததும் நித்தியமும் நிருணமும்விபுவும் எகமுமானதுபிரம் மமென்று சாஸ்திரங்களில் பிரஸித்தமான அர்த்தத்ததுக்கு வியபிசாரமெப்படியாகும் மாயாசி களுக்குமாதியந்தமில்லை எனில்அப்போது அத்துவைதசாஸ்த்திரத்துக்கு கேடுஸர்வ விதத்தி திக்கஇடமில்லை மோக்ஷமான துமாயையும் அதின்காரியங்களும்த்த தென்றுபிரசித்தமல்லவா பின்னும்மாயைஸத்துமில்லை அஸத்துமில்லைஎன்று விருத்தமாகச்சொல்லப்படுகிறதுஉலகத்தி ல்ஒருவஸ்துவாவது ஸத்துமஅஸத்துமாகாதேஅனிர்வசனீயத்துக்குதுச்சத்துவமும்கூடாதே துச்சமான துக்குஸத்தியத்துவமும் ஸர்வவிதத்திலும்கூடாதே அதிகாரிபேதத்தால் மாயைக்கு

மீபேதமுண்டெனில் ஆதியந்தமத்தகென்றதுனால் பிர்ம்மத்துக்குப்போல் பேதமத்தபடியால் அதுசரிஇல்லை ஆகையால்மாயைக்குச்சொல்லியலக்ஷணங்கூடாது என்றிப்படிஎனக்குதோத்து குரதுதபரநிதியேதத்துவத்தைதாங்கள்சொல்லுங்கள் -ஸ்ரீகுருமூர்த்தி- சொல்லியஸர்வலக்ஷண மும்மாயைக்குக்கூடும் அகிகாரிபேதத்தால்பேதமும்கூடும் பிர்ம்மத்துக்குப்போல் அனத்திய னந்தத்துவமும் சொல்லத்தக்கதில்லை ஈசுவரோத்பத்திக்கு முன்னிருத்தபடியால் ஆகிஇல்லைஎ ன்ளும் அந்தஈசுவரனுடையமோக்ஷத்திலும் நாசமிருப்பதால் அந்தமில்லையென்றும் உபசரிக்க ப்படுகின்றனவேதவிரமிகவும் உத்பத்திநாசமில்லைஎன்ற அபிப்பிராயமில்லை இந்திருணியான வளபோல் அந்தமாயை நித்தியசித்தமாகச் சொல்லப்படுகுரபடியால்அதுநிர்விகாரமென்றஉப சாரவசனம்கூடும் ஓய்தாமரைப்பூவி லுண்டானவரே முக்கியவிருத்தியால் ஆதியந்தமத்தத்து பிர்ம்மமென்றே ஸகலவேதாந்தங்கனிலும் பிரஸித்தம்ஜீவனுடையமோக்ஷத்தில்மாயைமுதலா னசகலவிதாரத்துக்கு நாசந்தானிதிலெவவளவும் ஸந்தேசமில்லை அப்படிஇருந்தபோதிலுமஜீ வனுடையமோக்ஷம்வரையாவது அன்னியஜீவனுக்காகவாவது மாயைநாசமத்திருப்பதால் நி த்தியத்துவமும் கூடும்இதுனால்மாயைமுதலான ஐந்துகளுக்கும்அனதித்துவவசனமும் ஏக தேசார்தமேதவிர பிர்ம்மத்தைப்போல் சொல்லப்படவில்லை என்றறியத்தக்கதுபிர்ம்மத்தைப் போலவேமைத்த ஐந்துகளும்னாகியாகுமாகில் அப்போது எப்படிஅதுகளுக்கந்தம் சொல் லலரம் பிர்ம்மமனந்தமாகவல்லவாகோஷிக்கப்படுகுரது உத்பத்தி யத்தத்துக்கு நாசமுங்கூடா து நாசமத்ததுக்குத்தபத்தியும் கூடாது ஆகையால் பிர்ம்மத்துக்கு இதரமான சகலமும்ஆதிப ந்தமுள்ளதென்று என்வாக்கியத்தாலறிந்துகொள்ளும் ஓய் விதியே உமக்கிதில் ஸம்சயம் வே ன்டாம், இப்படி அப்பயதி க்ஷிதரூல்மொழி பெயர்க்கப்பட்ட குருஞ்ஞானவாஸிஷ்ட தத்துவ ஸாராயண சந்திரிகையின் ௪ - வதுபாதத்தில் ௧௪ - வது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

க அ - வ து அ த்தி ய ர ய ம்.

பிரம்மா - பகவானும் தெகூதினாமுர்த்தியும் பிரம்ம விஞ்ஞான ஸாகாருமானவனோ
நிரலம்போபநிஷத்தை கேழ்க்கவேணுமென்றிச்சிக்கிறேன் 'ஸ்ரீகுருமூர்த்தி' இந்த அஞ்ஞான
ஜந்துக்களுடைய சகல ஆரிஷ்டங்களும் சார்தியாகுரதற்கு எதெது அறியவேணுமோ அதைத்
எல்லாம் சங்கித்துச்சொல்லுகிறேன் எது பிரம்மம், எவனீசன் எவன் ஜீவன் எது பிரகிருதி
எவன் பரமாத்மா எவர்பிரம்மா எவர் விஷ்ணு எவர் ருத்திரர் எவனிந்திரன் எவன் அக்கினி
எவன் ஸூரியன் எவன் சந்திரன் எவர்கள் ஸூரர்கள் எவர்கள் அஸூரர்கள் எதுகள் பிசாசுகள் எவர்
கள் மனுஷியர்கள் எவர்கள் ஸ்திரீகள் எதுகள் பசு முதலான துகள் எது ஸ்தாவரம் எவர்கள் பிழாமனை
ர்முகலானவர்கள் எது ஜாகி எது கர்மம் எது அகர்மம் எது ஞானம் எது அஞ்ஞானம் எது ஸுகம்
எது துக்கம் எது ஸவர்கம் எது நரகம் எது பெந்தம் எது மோக்ஷம் எவனுபாஸிக்கத்தக்கவன்
எவன் சிஷியன் எவன் வித்துவான் எவன் மூடன் எது ஆஸூரம் எது தபஸ்ஸு எது பரமப
தம் எது ரொள்ளத்தக்கனது எது தள்ளத்தக்கனது எவன் ஸன்னியாஸி என்று சங்கிக்கப்படு
கிறது இந்த நார்பத்தி ஒரு பிரசின்னங்களை குறித்து ஸமாதானம் சொல்லப்படுகிறது எப்படி எ
னில் ஓய் விதியே எது மகத்து அஹங்காரம் பிரதிவி முதலான ஸ்ரூபமுள்ளபெரிதான அண்ட
கோசத்தால் கர்மஞ்ஞானார்தருபமாக விளங்கவும் பரமத்துவைதமும் ஆதியந்த மத்ததும்
மிகவும் சுத்தமும் ஸர்வசத்திகளால் விருத்திபண்ணப்பட்டதும் சைதன்னியமும் சிவமும் சாந்
தம் அனிர்வரச்சியமும் நிர்குணமுமாக எது சர்வவேதாந்தங்களிலும் பிரவித்தமோ அதே
பிரம்மம் என்று சொல்லப்படுகிறது அந்தப்பிரம்மமே பிரகிருதி என்ற தன் சக்தியை அவலம்
து லோகங்களை சிரிஷ்டித்து சகலத்துக்கும் அந்தரியாமியாக பிரவேசித்து புத்தி இந்திரிய
ங்களுக்கு நியந்தாவாகையாலிசுவரனென்று வித்துவான்களால் சொல்லப்படுகிறது பிரம்ம வி
ஷ்ணு ஈசுவருடிகளான பரப்பிரம்ம வித்துகளுக்கும் ஸ்தூலாத்தியாஸவசத்தாலுண்டான பி

ருதிபாஸிக அகம்பாவமே ஜீவனென்று மகான்கள் சொல்லுகிறார்கள் அகங்காரஸ்வரூபியான அந்த இந்த ஜீவன் தேவதிரியக் நரர்களின் தேகபேதத்தால் அனேகஜீவானுகுறன்னுய்ப்பம்ஜோஸ்துபுத்தி ரூபசக்தியானது ஜகத்தின் நிர்மாண ஸாமந்தியத்தால் நிர்ருணப் பிரம்மத்தின் சக்தியானதே பிரகிருதிஎன்று சொல்லப்படுகிறது தேகாதிகளுக்கெல்லாமதிகப்பட்டபடியால் பிரம்மமே பரமாத்மாவாகும் அந்தபரமாத்மாமே பிரம்ம விஷ்ணுமுதலானவர்கள் அதவே பிரமணர்கள் முதலானவர்கள் இந்த ஸ்தாவர ஜங்கமமான சகல ஜகத்தும்பரப்பிரம்மமே ஆகையால் ஜாதியியவகாரம் கல்பிக்கப்பட்டதே தவிர வாஸ்தவமில்லை நான் அத்தியாத்ம நிஷ்டனாகையாலிந்திரியங்களால் செய்யப்படுகிறகர்ம்மங்களை நான் செய்கிறோனென்றிவ்விடத்தில் செய்யப்பட்ட கர்ம்மமே கர்ம்மமாகும் கர்திருத்துவாதிகளுடன் கூடியபடியால்ஜன்மாதிகாரணமான நித்தியகர்மாதிகளெல்லாம் தன்னால் பெந்த ரூபமாயிருந்தபோதிலும்உத்தமமனுஷியர்களால் பவேச்சையன்றி செய்யப்படுமாதில் எவ்வளவும் பத்துதலில்லாத்துலாதே அகர்ம்ம மாயிற்று தேகேந்திரியாதிகளின் நியமம் ஸத்ருகு உபாஸனம் முதலானதுகளாலும் வாக்கியார்த சிவனாதிகளாலும் எது பார்க்கத்தக்கதும் ஸத்திய சித்தகனமும்ஸர்வத்துக்கும்முன்னிருக்கின்றதுமான சைதன்னியத்தைத்தவிர வேரை ஒன்றுமில்லை என்று தன்னறிவே ஸாக்ஷாத்காரம் அதே ஸத்துவ விருத்தியுள்ளது ரஜ்ஜுவில் ஸர்பப்பிருந்தி போல் அத்துவைதசிதாத்மாவிடத்தில் தேவதிரியக் நரஸதிரீபுருஷவர்ணச்சிரமாதிபேதத்துக்காச்சிரயமும் பெந்தமோக்ஷாதி நானாத்மோபாதிபேதங்களுக்காச்சிரயமுமான அந்தஞ்ஞானமே அஞ்ஞானமென்று ஸர்வ சாஸ்திரூர்த வித்துக்களால் சொல்லப்படுகிறது ஸச்சிதரனந்த ரூபமான பிரம்மத்தை அறிந்து ஆனந்த ரூபியாக எவனிருக்கிறானோ அவனே ஸுகம் பிரம்ம நிஷ்டனுக்கும் ஸுகத்துக்கும் பேதமில்லாத்துலால் குத்தமில்லை அனுத்மாவான அஸத்திய விஷய ஸங்கல்பமேதுக்கமென்று சொல்லப்படுகிறது துக்கத்துக்கு ஸங்கல்பம் முக்கியகாரணமாகையால் அபேதவசனம் யுக்தந்தான் ஸஜ்ஜனஸங்கமே ஸுவர்க்கமாகும் அஸஜ்ஜனஸங்கமேநரகமாகும் நான் ஜனித்தேனென்றது முதலான ஸங்கல்பமே அவித்தையாலுண்டான பெந்தம் அவித்தையினுவரண ஸங்கல்பம்தாமுதலானவர்கள் என்னுடையவர்களென்றஸங்கல்பம் அகங்காருதிகர்திருத்துவஸங்கல்பமும் பெந்தமென்றுசொல்லப்படுகிறது புண்ணிமாதிலித்தியினிச்சையும் வித்தி ஸங்கல்பமும்பெந்தம் தேவாதிகளை உபாஸிக்கவேணுமென்ற ஸங்கல்பமும்பெந்தந்தான் யமாதி அஷ்டாங்க ஸங்கல்பமும் பெந்தந்தான் வர்ணச்சிரம நித்தியநைமித்திக காமியகர்ம்ம ஸங்கல்பமும் பெந்தந்தான் அஞ்ஞானம் பயம் சந்தேகம் ஸ்வகுணங்களிதுகளில் ஸங்கல்பமும் பெந்தந்தான் யஞ்ஞா தானம் தபஸ்ஸு ஞானம் இதுகளின் ஸங்கல்பமும் பெந்தந்தான் ஒல் பத்மஜோ கேவலமோக்ஷ இச்சையின் ஸங்கல்பமும் பெந்தந்தான் ஸாலோக்கியாதி ஸகுணமோக்ஷங்களை கேவல சப்த தின் கருத்துஅந்த ஸங்கல்பத்தால் கிரியாப்பிரவேசமத்தபோதிலும் மனதால் செய்யப்பட்ட ஸங்கல்பமாதிரத்தில் உடனே துக்க முண்டா ரூபடியாலதுவும் பெந்தந்தான் நித்தியாநித்திய விசாரத்தால் சர்வ அனித்திய வஸதுக்களிலும் என்னுடையதென்றபெந்தத்துக்குக்ஷயமேமோக்ஷமென்று சொல்லப்படுகின்றன ஸர்வதேகங்களிலுமிருக்கிற சைதன்னியத்தை அடைப்பிவிக்கிற குருவே ஸத்தியோ முக்தி இச்சையுள்ளவர்களால் ஸர்வதா உபாசிக்கத்தக்கனவர்அவித்தையால் அத்தியாஸம் செய்யப்பட்டலோகத்திலிருக்கிற ஞானத்துக்கதிதமான ஆத்மவிருத்தியுள்ளவனும் விவேகாதிருணங்களுடன் கூடினவனும்சிஷியனென்று சொல்லப்படுகிறான் ஸர்வத்துக்குமுள்ளிருக்கின்ற தன்னுனந்தஞ்ஞான ரூபத்தை அறிந்தவனே வித்துவான் கர்திருத்தவர்தாலுண்டான சிந்தயிலேறினவனே மூடன் பிரம்ம விஷ்ணு ருத்திரோந்திரிதிகளுடைய நிஷ்டவரியத்திவிச்சைனால ஜபஜோம உபாஸனங்களாலெவன் தன்னுனந்தாபப்படுத்துகிறான் உக்கிரமான வித்து வேஷம் டம்பாதிகளால்பேக்ஷிக்கப்பட்ட தபஸஸே ஆஸ்ரமேன்று செல்லப்பட்டுது பிரம்மம் ஸத்தியம் ஜகத்து அஸத்தியமென்ற அபரேக்ஷ ஆத்மவித்தையால்பிரம்மாதிரிசுவரிய ஸங்கல்பஸந்தாபமேதபஸ்ஸென்று சொல்லப்பட்டுது பிருணேந்திரியாதிகளு